Oberon Zell-Ravenheart

CARTEA UCENICULUI VRĂJITOR



NEMIRA

Oberon Zell-Ravenheart este unul dintre veteranii comunității mondiale de magie. Prin publicarea revistei *Green Egg* pentru mai bine de treizeci de ani, a avut un rol esențial în fondarea mișcării Păgâne moderne, pe care el însuși a numit-o astfel. Este autorul celebrei cărți *Grimoire for the Apprentice Wizard* și directorul atelierului online Grey School of Wizardry (www.greyschool.com).

Oberon Zell-Ravenheart

Cartea ucenicului vrăjitor

Traducere din limba engleză
Iris-Manuela Gîtlan-Anghel

NEMIRA

Coperta colecției: Dana MOROIU, Corneliu ALEXANDRESCU
Ilustrația copertei: © DON, MAITZ via Agentur Schlück Gmbh.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ZELL-RAVENHEART, OBERON
Cartea ucenicului vrăjitor / Oberon Zell-Ravenheart; trad.: Iris-Manuela Gîtlan-Anghel.-
București: Nemira Publishing House, 2011
ISBN 978-606-579-129-9

I. Anghel, Iris Manuela (trad.)

133.4

Oberon Zell-Ravenheart
COMPANION FOR THE APPRENTICE WIZARD

Redactor: Monica ANDRONESCU
Tehnoredactor: Corneliu ALEXANDRESCU

Tiparul executat de Monitorul Oficial R.A.

ISBN 978-606-579-129-9

La prețul de vânzare se adaugă 2% reprezentând valoarea
timbrului literar ce se virează Uniunii Scriitorilor din România.

Cuvânt înainte

Cartea Ucenicului Vrăjitor

și Școala Cenușie de Vrăjitorie

autor: Jesse Wolf Hardin,
membru al Consiliului Vrăjitorilor Cenușii

Prietenul meu Oberon Zell-Ravenheart este Mai Marele Vrăjitorilor, părintele unei nobile tradiții magice, cu rădăcini mult mai străvechi decât cele ale lui Merlin și ale ucenicilor săi – o tradiție păstrată cu sfințenie de vracii din vechime, primii care au descoperit puterea magiei și setea de cunoaștere. Dar pentru noi a fost întotdeauna o „profesie", pe care am transmis-o din generație în generație, pe cale orală, de la dascăl la ucenic. *Manualul de inițiere în vrăjitorie (Grimoire For The Apprentice Wizard)*, scris de Oberon Zell-Ravenheart, reprezintă primul manual contemporan de vrăjitorie, demn de încredere, care descrie pe larg credințele și practicile magice. Acest ghid este al doilea volum dintr-o serie de scrieri destinate magiei, ce vă oferă lecții și exerciții, prin care să înțelegeți mai bine arta vrăjitoriei și să vă perfecționați capacitățile magice.

Veți descoperi, așadar, exerciții practice interactive, provocări incitante, dar și alte instrumente care vă vor ajuta să vă schimbați structura sufletească și realitatea înconjurătoare. Veți găsi, în paginile acestei cărți, desene ale unor lucruri magice fascinante și obiecte de ritual pe care le puteți făuri singuri, dar și sfaturi utile cu ajutorul cărora vom putea crea împreună un univers mai bun. Accentul se pune, așadar, mai mult ca niciodată, pe *practică*, nu

pe teorie. Oamenii au fost întotdeauna fascinați de magie, dar numai cei cu adevărat dăruiți își închină viața acestei arte.

Mulți dintre noi cresc și îmbătrânesc în societăți unde rareori își dezvăluie adevăratele sentimente sau planuri, trezindu-se adesea înconjurați de minciuni și lucruri artificiale... de la încălțăminte din imitație de piele până la zâmbete false și copaci din plastic.

Foarte multe dintre poveștile despre vrăjitorie pe care le citim abundă în înflorituri artistice și iluzionări menite să ne facă să ne simțim bine. Pe de altă parte, fiecare dintre noi are șansa în viață de a-și dezvălui adevărata personalitate, chiar dacă asta presupune să plătim un anumit preț. Ne-am născut cu toții într-o lume miraculoasă, plină de valori pe care trebuie să le păstrăm cu sfințenie – noi înșine, semenii noștri și planeta Geea sunt unele dintre ele. Ni se oferă, de asemenea, oportunități – cum este, de exemplu, această carte – pe care le descoperim fie prin muncă asiduă, fie ne sunt pur și simplu dăruite de spirite. Există, e-adevărat, vrăjitori de paie și magii false, dar și vrăjitori adevărați care înfăptuiesc lucruri uluitoare. Viața pe care ați primit-o în dar reprezintă șansa, și poate misiunea voastră, de a „transforma un vis în realitate": de a crea adevărate opere de magie și de a modela această lume minunată în așa fel încât să devină ideală.

Credeți-mă, natura v-a înzestrat cu potențial mintal, spiritual, fizic și extrasenzorial pentru a vă îndeplini cel mai nobil scop: înfăptuirea miracolelor. Termenul de „mister" provine din cuvântul grecesc „musterion", care nu se referă la necunoscut, ci la „lucrurile pe care numai cei inițiați și învățați le cunosc". Pentru că v-ați hotărât să pătrundeți tainele acestei arte, vă puteți considera printre cei aleși – cei care vor descoperi misterele și secretele unei lumi magice... devenind astfel păstrători nu ai unei credințe, ci ai unei curiozități nesățioase și ai dorinței de a descoperi mereu ceva nou.

În aceste zile, sunt gazda a numeroși elevi și ucenici de toate vârstele, aici, în sanctuarul nostru din inima pustietății, un loc sacru și străvechi, înzestrat cu puteri magice. Nu trebuie să uitați însă că învățăturile noastre și toate cele cinci cărți publicate, inclusiv *Gaia Eros* (New Page, 2004), sunt rodul a peste patruzeci de ani de cercetare și studii temeinice. Această muncă și instruire de-o viață au început de la o vârstă fragedă, când intuiția mea fantastică și uluitoarea capacitate de cunoaștere m-au transformat într-un lup singuratic. Pentru că nimeni nu-mi înțelegea sentimentele și nici potențialul extraordinar, am fugit de la școala militară la vârsta de treisprezece ani. Așa am pornit în căutarea înțelepciunii și a scopului meu în viață. Nu trebuie să înțelegeți că profesorii de la școala militară au fost prea exigenți cu mine, dar cunoașterea și experiența

pe care doream să le dobândesc nu erau apanajul școlilor de stat. Până la înființarea Școlii Cenușii de Vrăjitorie, nu exista nicio instituție unde să-ți însușești capacitățile și practicile asociate cu această artă și vocație.

A trebuit să cercetez și să trec prin filtru nenumăratele teorii promovate de așa-numitele „cărți luminate" ca să descopăr puținele adevăruri pe care le conțineau. Și pentru că nu exista un consiliu al înțelepților, cărora să le cer sfatul, mi-am petrecut ani întregi, străbătând mii de kilometri, prin lumea toată, pentru a-i putea întâlni pe marii vizionari ai timpului meu: Alan Watts – adept al religiei budiste, Gary Snyder – poet cu vederi radicale, Rolling Thunder – vraci indian, Teles Goodmorning – liderul spiritual al indienilor din Taos și mulți alți preoți și preotese aparținând nenumăratelor culturi ezoterice. Am studiat misticismul oriental, practicile Wicca, arta străveche a magiei și șamanismul, dobândind în același timp cunoștințe de la Mama Natură, dar și de la forțele și spiritele pe care le-am întâlnit în călătoriile mele.

Deși eu nu regret drumul greu pe care l-am străbătut în viață, voi trebuie să considerați Școala Cenușie de Vrăjitorie ca pe o adevărată binecuvântare, căci vă oferă toate informațiile, sfaturile, învățăturile și sprijinul de care aveți nevoie. Trebuie să vă considerați, de asemenea, norocoși pentru că aveți această carte – un adevărat „ghid" în peregrinările voastre fără de sfârșit în care veți porni ca să dezlegați tainele vieții, să decoperiți arta viziunii și să dobândiți înțelepciune și putere. Astfel, nu vă veți simți niciodată singuri.

Poate că la început unele cuvinte sau concepte din această carte vi se vor părea inaccesibile. Sunt convins însă că va merita efortul de a-i parcurge paginile până la capăt. Oberon vă va ajuta să treceți peste toate obstacolele pe care le veți întâlni în cale, căci fiecare stavilă nu este decât o altă provocare. Nu trebuie să uitați că – deși astăzi are barba albă – sufletul i-a rămas la fel de tânăr și de vesel. Poate că, asemenea vouă, în vechime a fost și el un vraci, acum dornic să vă împărtășească elixirul fericirii.

Alăturați-vă, așadar, Școlii noastre Cenușii de Vrăjitorie ca să dobândim noi cunoștințe, să fim „altfel", să ne ajutăm unii pe alții, dar și pe Mama Natură și să devenim niște vrăjitori temerari, care să le dăruiască semenilor lor dragoste și armonie!

Așa să fie!

Jesse Wolf Hardin
Proiectul pentru Spiritualizarea Geei
Gila Wildlands, New Mexico

Prolog

Cea de a treia dorință

autor: Oberon Zell-Ravenheart

Când eram copil, am aflat legenda „Celor trei dorințe magice". Povestea există aproape în toate culturile din lume, indiferent cine este cel care le îndeplinește – spiritul lămpii fermecate din povestea lui Aladin, peștișorul din basmul fraților Grimm sau un inel fermecat, precum cel al lui Solomon ori al eroilor lui Tolkien. În celebra poveste a lui W.W. Jacobs, din 1902, o labă de maimuță joacă rolul talismanului fermecat, în timp ce, într-un film recent, un praf cu puteri magice transformă în realitate visurile eroilor.

Uneori, cei care oferă sunt zeii (vă mai amintiți, probabil, cum Hera, Atena și Afrodita au încercat, fiecare în parte, să-l cumpere pe Paris, povestea culminând cu Războiul Troian). În mitologia creștină, ispita vine întotdeauna de la diavol, care a încercat să-l ademenească și pe Iisus (Marc 1:13; Luca 4:2). Povestea medievală a doctorului Faust și a lui Mefisto stă la baza literaturii moderne, dar și a unor filme precum *Fantoma Paradisului, Eric,* după romanul lui Terry Pratchett sau *Pactul cu diavolița,* avându-i în rolul principal pe Elizabeth Hurley și Brendan Frazer.

În Biblie, diavolul îl ispitește mai întâi pe Iisus cu bogățiile lumii. Apoi cu putere. Și, în cele din urmă, cu glorie. Iisus le respinge pe toate, spunând: „Piei, Satană!" Dar aceste trei lucruri rămân obsesiile și dorințele dintotdeauna ale omenirii, în funcție de care indivizii își calează toate acțiunile (inclusiv mulți dintre preoții și politicienii care pretind că urmează învățăturile lui Iisus).

„Nouă inele i-au fost oferite Omului, dar El își dorește puterea mai presus de toate.“ *(Stăpânul inelelor).* În alte două filme – *Omul care înfăptuia miracole* și *Dumnezeu pentru o zi,* cu Jim Carey – am văzut cum zeii i-au conferit puteri divine unui muritor, dar consecințele au fost devastatoare.

Fiecare versiune a acestei povești are o morală: „Ai grijă ce-ți dorești, pentru că s-ar putea să ți se împlinească!“ Eroul își dorește întotdeauna bogăție, glorie și putere, dar soarta îi este pecetluită.

Morala altor versiuni este însă mult mai profundă. Protagonistul cugetă îndelung asupra ultimei dorințe și, în final, face alegerea corectă: în loc să-și dorească ceva pentru el, își îndreaptă gândurile spre semenii lui. Iar atunci blestemul celor trei dorințe devine o binecuvântare.

Sensul poveștilor este să ne facă să chibzuim asupra chemărilor, năzuințelor și operei vieții noastre, în funcție de care ne trasăm dorințele. Aceasta este menirea magiei – ne ajută să creionăm și să dăm viață viselor noastre.

Astfel, când am descoperit aceste povești, în copilărie, am început să mă gândesc la dorința cea mare, care trebuia să fie prima, nu cea din urmă. Și am reușit să dau glas visului suprem: „Îmi doresc ca puterile psihice pe care fiecare individ le poartă în sine să prindă aripi și să se pogoare asupra universului“, pornind de la premisa că în lume există mai mulți oameni buni decât răi.

Toți magicienii știu că nu-ți poți pune o dorință, ca apoi s-o uiți ferecată într-un sertar al minții. Trebuie s-o transformi în realitate, concentrându-ți toate gândurile și acțiunile în acea direcție. Mi-am pus, așadar, dorința de care vă spun acum cincizeci de ani și tot ce am făcut apoi în viață a avut drept țintă această năzuință.

La începutul anilor ’70, am lărgit granițele dorinței mele dintru începuturi, transformând-o într-o viziune, care avea drept scopt trezirea la viață a conștiinței planetare – deșteptarea Geei înseși. Crezul acestei misiuni sacre a devenit astfel „năzuința de a crea o rețea de informații, credințe mitologice și experiențe pentru a ridica, din negurile unde zace adormită, Spiritualitatea Omului, dar și pe Geea, printr-un context emulativ, adunându-i pe toți copiii ei într-o comunitate tribală care să i se dedice pe deplin și să o conducă responsabil și, de asemenea, care să se dăruiască evoluției conștiinței umane.“

Am plasat astfel dorința originală și munca de-o viața sub un singur slogan: „Treziți-vă!“



Mulțumiri

Aş vrea să-i mulţumesc în primul rând iubitei mele partenere de viaţă, Morning Glory, care – după 32 de ani – continuă să mă încurajeze şi să mă sprijine în activitatea pe care o depun scriind cărţile de care vă vorbesc şi ţinând cursurile din cadrul Şcolii Cenuşii de Vrăjitorie. Aceste proiecte îmi ocupă foarte mult timp, dar ea acceptă cu generozitate să mă împartă cu voi.

În al doilea rând, aş vrea să-i mulţumesc lui Julie Epona O'Ryan pentru sfaturile ei înţelepte şi pentru dărnicia cu care mi-a oferit ajutorul ori de câte ori i l-am cerut. Această carte nu ar fi văzut lumina tiparului fără contribuţia ei nepreţuită.

În al treilea rând, trebuie să-mi exprim respectul şi recunoştinţa faţă de membrii extraordinari ai colectivului Facultăţii Cenuşii de Vrăjitorie. Cu mulţi dintre ei veţi face cunoştinţă în paginile acestei cărţi, bucurându-vă de aportul lor necondiţionat. Pe primul loc o situez pe Elizabeth Barrette, decanul şcolii noastre, ale cărei poezii tulburătoare deschid fiecare capitol în parte. S-a implicat în toate subiectele abordate de Şcoala Cenuşie de Vrăjitorie, dovedindu-se un susţinător extrem de preţios.

Dintre ceilalţi membri ai şcolii noastre, care şi-au adus contribuţia la realizarea acestei cărţi, vreau să-i menţionez pe Susan



„Moonwriter" Pesznecker, John „Apollonius" Opsopaus și Ash „LeopardDancer" deKirk. Ei sunt șefi de catedră ai diverselor departamente din cadrul instituției, directori și profesori cu normă întreagă la școala noastră. Sunt, de asemenea, autorii unor capitole importante ale prezentului manual.

Aș vrea să-i mulțumesc dragului meu prieten și frate Jesse Wolf Hardin, membru în Consiliul Școlii Cenușii de Vrăjitorie și inițiator al Proiectului pentru Spiritualizarea Geei. Este autorul a numeroase articole din această carte, dar și al unor opere de artă cu adevărat unice și magice.

Le mulțumesc, de asemenea, prietenilor care ne-au ajutat să strângem fonduri și să ne mutăm, căci am fost nevoiți să căutăm o clădire nouă în timp ce lucram la realizarea acestui proiect.

Și, în final, vreau să le mulțumesc lui Tracy Swangler și soțului ei, Joe Butt, doi artiști desăvârșiți în arta tatuajelor, care ne-au oferit desenele lor minunate pentru a împodobi această carte.

Vă mulțumesc, Maiestățile Voastre!

OBERON ZELL-RAVENHEART

Prefață

„A fost odată ca niciodată..."

Tabloul meu preferat este o lucrare originală, pe care o admir adesea în casa lui Chaz și Debi LeFaye, decanul Academiei de Arte Străvechi din apropierea lacului Tahoe, NorCalifia. Tabloul îi aparține lui James C. Christiansen și se numește „A fost odată ca niciodată..." Ca vrăjitor și povestitor, mă identific foarte mult cu personajul central al picturii, motiv pentru care îl și reproduc aici, cu permisiunea lui Chaz și a lui Debi.



A fost odată ca niciodată...

...Se întâmpla, de fapt, în luna septembrie a anului 1961. Doi tineri s-au întâlnit la începutul primului lor an de studenție la un mic colegiu din Missouri. Se numeau Lance Christie și Tim Zell și amândoi împărtășeau sentimentul că nu aveau nimic în comun cu părinții și oamenii din preajma lor. Astăzi, i-am numi „changelings", termen care provine dintr-o credință străveche potrivit căreia zânele răpeau un copil dintr-o familie de muritori, înlocuindu-l apoi cu un copil-spiriduș. Cei doi tineri plecaseră de acasă în căutarea unor ființe asemenea lor.

Amândoi citeau cu pasiune romane științifico-fantastice și cărți de benzi desenate, fascinați de tema unei noi etape în evoluția umană *(Homo Novus* sau „Omul Nou"). Se considerau predecesorii unei noi generații de indivizi, care își vor putea folosi toate puterile minții descrise în cărțile pe care le citeau.

Una dintre poveștile lor preferate era cea a Zennei Henderson, intitulată „The People", care depăna soarta supraviețuitorilor unei planete distruse. Aceștia au ajuns pe pământ cu bărcile de salvare după ce nava lor spațială a explodat pe orbită. Împrăștiindu-se care încotro și neputând să ia legătura cu semenii lor, au început să fie persecutați pentru puterile și capacitățile lor „nepământene". Cei care au supraviețuit au învățat să-și ascundă trăsăturile care îi diferențiau de pământeni, devenind niște indivizi retrași și paranoici. Povestea relatează mai departe cum reușesc ei să se regăsească generații mai târziu...

Încă de la prima lor întâlnire, Tim și Lance au realizat că au foarte multe lucruri în comun. De-a lungul lunilor care au urmat, s-au întâlnit deseori și au stat de vorbă până târziu în noapte, plănuind cum să ia legătura cu cei asemenea lor și ce să facă atunci când îi vor găsi. Se gândeau să pună bazele unui club, ale unei comunități, fundații, școli sau institut – chiar și ale unei mișcări culturale, dacă aveau să fie destui adepți.

Ca să afle cum să-și ducă planul la bun sfârșit, Tim s-a înscris într-una dintre frățiile studențești. Lance și alți „inadaptați" au fondat o frăție, precum cea din filmul *Animal House (Peripeții la colegiu)*, care se numea *Mu Omicron Alpha* – MOA (*moa* era o pasăre uriașă din Noua Zeelandă, incapabilă să zboare, acum dispărută).

Apoi, în octombrie 1961, Lance a găsit în cutia poștală romanul lui Robert A. Heinlein – *Stranger in a Strange Land (Străin pe un tărâm necunoscut)* – aceasta fiind desemnată cartea lunii de Clubul de Carte Science Fiction. A reușit s-o citească în luna martie, fiind cuprins apoi – după cum singur a mărturisit – „de un sentiment extraordinar de déjà-vu". Lance i-a dat cartea lui Tim pe 4 aprilie, spunându-i că regăsise în paginile ei multe dintre gândurile și ideile lor.

Romanul relatează povestea lui Valentine Michael Smith, un pământean născut pe Marte și singurul supraviețuitor al unei expediții eșuate pe această planetă. El a crescut, așadar, printre marțieni, un popor străvechi și înțelept. Când ajunge din nou pe pământ, douăzeci de ani mai târziu, în urma celei de a doua expediții, Michael (și, împreună cu el, cititorul) are prilejul să cerceteze cultura și instituțiile omenirii cu ochii unui străin. Apoi, alături de alți adepți, încearcă să schimbe lumea...

Ca să-și protejeze micuța comunitate, unde ideile sale încep să prindă rădăcini, Michael înființează Biserica Tuturor Lumilor, invocând primul amendament din constituția Statelor Unite ale Americii: „Congresul nu va adopta nicio lege care să îngrădească drepturile instituțiilor religioase și nici libertatea de exprimare."

Pentru că Marte este o planetă înghețată și aridă, apa este considerată cea mai prețioasă materie din univers. Iar în povestea noastră, apa pe care o bei și o împarți cu cei din jur capătă sensuri mult mai adânci, devenind sinonimă cu dăruirea de sine. Când oferi apă cuiva și devii „frate de apă", legătura care se încheagă între cele două ființe este mult mai puternică decât relațiile de sânge sau prin alianță. În ziua de 7 aprilie 1962, Lance și Tim s-au hotărât să dea viață unui nou vis, atrăgându-i și pe alții în această misiune nobilă. Au dat numele de *Atl* acestei frății a apei, deoarece în graiul aztecilor cuvântul înseamnă și „apă", dar și „sălașul strămoșilor".

Cam în aceeași perioadă, editura Marvel Comics a creat personajele de benzi desenate „X-Men", un grup de tineri mutanți, înzestrați cu puteri și capacități supranaturale, care devin elevii profesorului Charles Xavier la „Școala tinerilor supradotați". Ideea este preluată și de tinerii frați-de-apă din anii '60. Tim a devenit profesor și a lucrat mulți ani în școlile de stat și private – ca profesor și consilier. Dar abia peste patruzeci de ani viziunea lui a prins cu adevărat viață sub forma unei Școli de Vrăjitorie online.

În această perioadă, eroii noștri au creat o Biserică a Tuturor Lumilor, care a cunoscut, timp de patru decenii, o dezvoltare uluitoare, dar care, în

final – măcinată de conflicte interne, disensiuni și lupte pentru putere –, s-a destrămat pentru totdeauna. Soarta ei tragică a spulberat energiile celor care ar fi dorit să se implice și în alte proiecte. Tim a adoptat apoi alte identități – Otter și, mai târziu, Oberon. Da, eu sunt cel de acolo, cu pălăria în formă de con! În timpul acestei lungi călătorii, am devenit vrăjitor.

Și acum sunt directorul Școlii Cenușii de Vrăjitorie... mi-am împlinit astfel destinul.

Școala Cenușie de Vrăjitorie

„Și ce e cu Școala asta Cenușie de Vrăjitorie?" parcă vă și aud întrebându-vă. Ei bine, ca să răspund la întrebare, trebuie să vă spun o altă poveste, căci viața mea este împletită numai din povești.

Când am început să scriu *Manualul de inițiere în vrăjitorie*, nu mă gândeam să pun și bazele unei școli de vrăjitorie. Cartea era destinată să fie un manual, care să-i îndrume pe cititori spre diverse site-uri și școli online, de unde vor putea obține mai multe informații în acest domeniu. Deoarece concepusem manualul în așa fel încât să le fie accesibil adolescenților (în special fanilor lui Harry Potter), și site-urile pe care urma să le acceseze cititorii mei trebuiau să fie la fel de accesibile.

Dar, în timp ce scriam, am descoperit în curând că nu existau site-uri sau forumuri pe tema vrăjitoriei sau a magiei destinate adolescenților și nici pagini web care să le ofere informații utile despre *Wicca* sau *religiile păgâne*. Păgânismul și Wicca reprezintă *orientări religioase*, în timp ce magia și vrăjitoria constituie *studii* și *practici* independente de orice religie. Era important ca cititorii mei să înțeleagă această diferență. Pe de altă parte, toate site-urile serioase și școlile online care oferă studii de magie sunt destinate numai adulților – cursurile sunt concepute la nivel universitar, iar studenții trebuie să aibă peste optsprezece ani. În plus, sunt și foarte scumpe.

Când mă obsedează gândul că un anumit lucru nu există, îl transform într-o „misiune imposibilă" și fac tot ce-mi stă în putință ca visul să prindă aripi. Așa s-a întâmplat și de această dată. Am recrutat un vrăjitor de renume (Steven Day) și am creat – împreună cu câțiva profesori bine pregătiți și devotați trup și suflet acestei științe – „Școala Cenușie de Vrăjitorie" pe site-ul www.GreySchool.com.

Elevii se pot înscrie de la unsprezece ani, iar cursurile sunt concepute la nivelul celor de gimnaziu și de liceu (deși avem cursanți de toate vârstele – chiar și trecuți de 70 de ani). Mi-am asumat responsabilitatea de director, iar programa de învățământ se bazează pe *Manualul de inițiere în vrăjitorie.* Durata studiilor este de șapte ani, la finalul cărora studenții primesc diploma de calfe vrăjitori.

Anul 2003 l-am dedicat *Manualului de inițiere în vrăjitorie*, iar 2004 a fost anul în care am înființat Școala Cenușie de Vrăjitorie. Nici nu am terminat bine cu aceste două proiecte, că editorul meu mi-a cerut să mai scriu o carte – așa a prins viață cea de față! Este evident că nu am ajuns încă la finalul călătoriei noastre. După *Ghidul ucenicului vrăjitor*, va urma *Manualul calfei vrăjitor*, care va trebui însoțit de un ghid. Apoi, vor urma un manual (și un ghid) al maestrului vrăjitor și unul al profesorului doctor în domeniu. Iar Școala Cenușie de Vrăjitorie va trebui să organizeze cursuri universitare pentru calfele vrăjitori, care vor să devină maeștri vrăjitori, dar și postuniversitare pentru maeștrii vrăjitori care vor să devină doctori în domeniu.

Iată mărturisirea unuia dintre studenții noștri:

Lumea noastră peste zece ani... Mai mult de o sută de elevi vor fi absolvit cursurile Școlii Cenușii de Vrăjitorie, devenind calfe vrăjitori, și peste o mie de ucenici își așteaptă rândul. Talismanele pe care le purtăm nu mai sunt doar simple embleme ale școlii pe care o frecventăm, ci reprezintă simbolul ordinului nostru. Iar acesta nu mai este doar un simbol de recunoaștere printre frații și surorile noastre, ci și un simbol în fața căruia se înclină o lume întreagă – atât cea a vrăjitorilor, cât și cea laică. Suntem respectați și considerați un izvor de înțelepciune și speranță pentru comunitățile în care trăim. Puterile ne sunt recunoscute în congres, în armată, în sabaturi și conclave, iar pentru înfăptuirile noastre suntem recunoscuți ca o organizație care militează pentru evoluția lumii.

STACY „WILLOWRUNE“ ROBINSON

Cred că un timp voi fi foarte ocupat. Dar vestea bună este că sunt însoțit de o companie minunată în această aventură magică. Și ca să-l parafrazez pe hobbitul Bilbo Baggins: „Să dea Domnul să trăim fericiți până la adânci bătrâneți!“



Introducere

Călătorie printre cărți

Precum o carte,
Nu ne poartă peste mări și țări nicio fregată,
Și niciun cal iute ca vântul
Spre zări-ndepărtate nu poate să ne poarte
Ca poezia dintr-o carte.

EMILY DICKINSON

Lumea granițe nu are ce-o carte să le-nlăture nu poate,
Și nici taine pentru ele nu există.
Ea putere le insuflă și cuvintele prind aripi,
Iar cunoașterea tăcerea, ca o pasăre, o străpunge.

O carte e un dascăl ce sfaturi el îți dă
Și învățături cum nicăieri nu vei găsi.
În ale sale slove o lume-ntreagă se ascunde.
Și de n-ai găsit ce îți dorești, adaugă singur, dacă poți!

ELIZABETH BARRETTE

Bine ați revenit, dragi prieteni, în lumea minunată a vrăjitoriei! Cartea pe care am scris-o înaintea acesteia – *Cartea ucenicului vrăjitor* – este doar o introducere în universul vrăjitoriei,

unde v-am prezentat formele şi aspectele ei variate. Am abordat acolo toate subiectele pe care – împreună cu membrii Consiliului Cenuşiu al Vrăjitorilor – le-am considerat temelia celei mai vechi şi mai documentate profesii din lume. Am încercat să dăm viaţă cărţii pe care ne-am fi dorit s-o avem când am pornit în această călătorie magică – şi cred că am reuşit. Sper că o aveţi la îndemână, pentru că voi face adesea referiri la ea şi nu vreau să mă repet.

Acum, în acest volum, mă voi axa mai mult nu asupra teoriilor, aşa cum am procedat în manualul precedent, ci asupra exerciţiilor practice menite să vă ajute să vă perfecţionaţi capacităţile psihice şi magice prin intermediul instrucţiunilor, desenelor şi graficelor. Această carte este un curs practic, deoarece pune în practică teoriile. Am vrut s-o intitulez *Curs practic pentru ucenicul vrăjitor*, dar editorul meu s-a temut că titlul nu îi va atrage pe cititori, aşa că am optat pentru *Ghidul ucenicului vrăjitor*. Membrii Consiliului Cenuşiu al Vrăjitorilor, pe care i-aţi cunoscut deja în volumul precedent, şi-au adus şi acum contribuţia la realizarea acestei cărţi, iar pe noii colaboratori i-am coptat de la Şcoala Cenuşie de Vrăjitorie, unde sunt director.

Multe din materialele prezentate aici constituie programa Şcolii Cenuşii de Vrăjitorie. Fiecare dintre cele şaisprezece departamente ale şcolii noastre – despre care voi vorbi şi în acest volum – are ca emblemă o anumită culoare.

Codul culorilor în arta vrăjitoriei

De-a lungul istoriei, au apărut mai multe „şcoli", ordine şi practici specializate de magie şi vrăjitorie. Multe dintre acestea se distingeau prin culori. Când elevii şcolilor Hogwarts sunt acceptaţi în clasele Gryffindor (roşu), Ravenclaw (albastru), Hufflepuff (galben) sau Slytherin (verde), ei desfăşoară activităţi şi primesc învăţături în funcţie de practicile de magie specifice acestui cod al culorilor.

Absolvenţii adoptau culorile şcolii respective, devenind Vrăjitori Roşii, Vrăjitori Verzi, Vrăjitori Albi, Vrăjitori Negri etc. Vrăjitorii

Cenușii (sau „Vrăjitorii Curcubeului", cum își mai spun unii dintre ei) nu se specializează într-un anumit domeniu, orizonturile cunoașterii lor fiind extrem de extinse. Unele vrăjitoare au adoptat și ele acest cod al culorilor, devenind Vrăjitoare Albe sau Verzi. Și zânele pot fi recunoscute în funcție de culori.

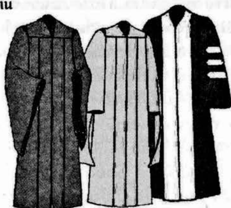
În *Stăpânul inelelor* al lui J.R.R. Tolkien, fiecare dintre cei cinci mari vrăjitori (cunoscuți în lumea elfilor sub numele de *Istari*) din Pământul de Mijloc este identificat tot prin intermediul unei culori. După ce Gandalf cel Sur l-a distrus pe Balrog, a devenit Gandalf cel Alb, înlocuindu-l astfel pe Saruman cel Alb, pe care l-a sedus Lordul Întunecat Sauron. Un alt vrăjitor din Pământul de Mijloc este Radagast cel Cafeniu, care are o legătură specială cu animalele. Ceilalți doi Istari nu sunt niciodată menționați în trilogie, dar apar în alte cărți. Ei se numesc Pallando și Alatar și sunt amândoi Vrăjitori Albaștri.

Descoperim acest concept și în lumea universitară, unde culorile robelor purtate de profesori sunt alese în funcție de domeniul lor de activitate. Acest sistem își are rădăcinile în secolele al XII-lea și al XIII-lea, când Biserica Romano-Catolică a înființat primele universități. Majoritatea cursurilor erau religioase, iar profesorii și studenții erau clerici. Astfel, uniforma universitară (tichia, roba și gluga) se aseamănă cu ținuta preoților din acea perioadă.

În cadrul consiliului de la Oxford din 1222, Stephen Langton, arhiepiscop de Canterbury, în Anglia, a decretat ca toți preoții din jurisdicția lui să poarte *cappa clausa* („pelerină închisă"), o robă largă și lungă, în stilul modei de atunci. Cum Oxford și Cambridge se aflau în arhiepiscopia lui, preoții de la ambele universități au fost nevoiți să se supună decretului. De-a lungul anilor, clericii englezi au adoptat alte stiluri, dar profesorii – dintre care mulți erau vrăjitori – au continuat să poarte *cappa clausa*, care a devenit în cele din urmă uniformă universitară.

În codul universitar, în funcție de disciplina pe care o predau profesorii, există douăzeci și șapte de culori asociate robelor. Iată câteva dintre ele:

Științele exacte - galben-auriu
Științele umaniste - alb
Dreptul - purpuriu
Medicina - verde
Muzica - roz
Politehnica - portocaliu
Artele plastice - cafeniu
Filozofia - albastru-închis
Oratoria - gri-argintiu
Teologia - stacojiu



Urmând, așadar, exemplul universitar, elevii care trec în anul al doilea de studiu la Școala Cenușie de Vrăjitorie trebuie să opteze pentru una dintre culorile specifice fiecărui departament din cadrul acestei instituții. Culorile sunt asociate cu domeniul de specializare al studenților, fiind, de asemenea, prezente și pe diploma de calfe vrăjitori pe care o vor primi la finalul studiilor. Elevii sunt încurajați să poarte o mantie simplă, prinsă de umăr, în stilul celor pe care le poartă vrăjitorii când fac anumite tipuri de vrăji, dar și alte ținute magice în culorile pe care și le-au ales. Ei pot, de asemenea, să le folosească atunci când se implică în diverse activități magice: aprind lumânări de o anumită culoare, practică cromoterapia, își aleg hainele și bijuteriile în funcție de culoarea respectivă etc.

Veți observa că, spre deosebire de culorile despre care am vorbit în *Manualul de inițiere în vrăjitorie*, aici voi aborda încă patru culori, și vreau să vă explic de ce fac acest lucru. Iată care sunt cele douăsprezece culori tradiționale din arta vrăjitoriei: **acvamarin** (asociat cu metafizica sau „magia minții"), **albastru** (asociat cu puterea de vindecare), **verde** (asociat cu știința plantelor sau fitoterapia), **galben** (asociat cu arta divinației), **roșu** (asociat cu alchimia și științele magice), **portocaliu** (asociat cu invocarea puterilor magice și înfăptuirea magiei), **cafeniu** (asociat cu îmblânzirea animalelor), **violet** (asociat cu metafizica și cosmologia), **transparența** (asociată cu matematica), **alb** (asociat cu ritualurile magice), **cenușiu** (asociat cu legendele și credințele

populare) și **negru** (asociat cu vrăjitoria și științele oculte). Am dedicat fiecăreia dintre aceste culori câte un capitol din carte.

Cu toate acestea, există și a treisprezecea culoare, despre care ucenicii nu îndrăznesc să vorbească. Și anume culoarea **roz**, ale cărei caracteristici misterioase sunt explorate la nivelul calfelor vrăjitori. Dar, după multe dezbateri cu membrii școlii noastre, am hotărât s-o introducem în programă pentru a o integra printre capitolele volumului. În acest context, culoarea roz este asociată cu relațiile pe care le aveți cu alți oameni.

Celelalte trei culori prezente în cursurile noastre, dar și în cartea de față, nu sunt culori propriu-zise, ci mai degrabă domenii de studiu, pe care eu le consider extrem de utile, motiv pentru care le și introduc în acest ghid. Este vorba despre **indigo** (asociat cu arta vrăjitoriei), **argintiu** (asociat cu științele naturale) și **auriu** (asociat cu practicile magice).

Toate aceste culori reprezintă domenii de specializare pentru elevii noștri, după modelul universitar. La fel cum un student se poate specializa în botanică, un ucenic vrăjitor își poate completa studiile, specializându-se în știința plantelor și devenind Vrăjitor Verde.

Observații despre stil

Iată acum câteva observații legate de stilul meu de a scrie! În primul rând, când mă refer la o persoană importantă din istorie, adaug imediat după numele acesteia anul nașterii și al morții, ca de exemplu: (1475-1520). Dacă persoana respectivă a trăit mai aproape de era noastră, datele vor rămâne exact ca acelea de mai sus.

Dacă, însă, personalitățile la care fac referire au trăit – să spunem – în vremea romanilor, atunci voi adăuga inițialele e.n. – ca de exemplu 376 e.n. Inițialele sunt sinonime cu AD *(anno domini* – anul Domnului, în latină, care se referă la era creștină). De asemenea, voi folosi abrevierea î.e.n. (înaintea erei noastre) pentru perioada de dinainte de Hristos, spre deosebire de alți scriitori, care folosesc abrevierea î.H. S-ar putea să întâlniți această abreviere în multe scrieri științifice sau pe teme de magie, de aceea ne-am gândit că aceste note explicative v-ar putea fi de folos.

Uneori, nu avem data exactă a naşterii sau a morţii unei persoane, motiv pentru care adoptăm anumite abrevieri clasice: „c." înseamnă circa, aproximativ; „p.g." se referă la perioada de glorie a unei personalităţi; iar „n." şi „m." înseamnă „născut" şi „mort". În cazul regilor, reginelor, împăraţilor şi papilor, „d." indică perioada de domnie.

Pentru că multe cuvinte din arta magiei provin din limbi mai vechi ca engleza (în special, din greacă şi latină), voi da o mică definiţie când le voi folosi prima dată: *polyhedron* (în greacă, obiect cu multe laturi). Vă voi atrage atenţia asupra acestor cuvinte, scriindu-le – prima oară când vor apărea în text – cu litere italice.



Atelierul I: Arta vrăjitoriei (indigo)

Așadar, vreți să deveniți vrăjitori?

Vrei să afli ale lumii și magiei taine
După câte înțeleg?
Dar ești abia la început de drum,
Iar orizontul e departe.

Tu vrăjitor vrei să devii
Și învățăturile străvechi vrei să le știi?
Dar, micule căutător, mulți au pornit
Și au sfârșit pe acest drum!

Dar nu înțelegi...
Încă nu poți să înțelegi...

Nu asculta ce spun menestrelii,
Căci nu este doar frumusețe!
Este o misiune și un privilegiu
Ce nopțile și zilele ți le va bântui.

A te învăța nu pot de sufletul ți-e gol.
Du-te și lumea tu o vezi,
Iar înapoi de vei veni,
Porțile deschise tu le vei găsi.

Dar nu înțelegi...
Încă nu poți să înțelegi...

Cu umbrele învață să vorbești
Și lumina s-o asculți!
Prin foc încearcă să pășești
Și cu noaptea să dansezi!

Râuri năvalnice încearcă să străbați
Până-n mări de se revarsă!
Lacrimile-n fulgi de nea obraji-ți brăzdează
Pe când furtunile le-nfrunți!

Dar nu înțelegi...
Încă nu poți să înțelegi...

Canioanele tu le străbate
Și-n peșteri tu te ascunde!

În cimitire te strecoară
Și printre morminte meditează!

Pe vârfurile munților încearcă să ajungi,
Trecând peste mlaștini, câmpuri și deșerturi!
De pe stânci încearcă să te-avânți,
Luând totul de la capăt!

Dar nu înțelegi...
Încă nu poți să înțelegi...

Speranțele deșarte-ți par acum
Și căutările zadarnice...
Prezentul și viitorul
Ca trecutul-nnegurat îți par.

Stelele pe cer se-nvârt
Și mii de voci auzi în gând
Și pentru o clipă tu te întrebi:
„Mai trăiesc ori am murit?"

Dar nu înțelegi...
Încă nu poți să înțelegi...

Și deodată tu o simți
Ca o săgeată ce inima-ți străpunge –
Tainele ți se dezleagă și puterea o pătrunzi –
Și pornești din nou la drum.

Vii din nou la ușa mea
Cum ai făcut demult cândva.
Și-n prag te miri
Când porțile ți se deschid.

Dar nu înțelegi...
Încă nu poți să înțelegi...

Te primesc ca ucenic
Și povața mi-o asculți:
Ca știința s-o pătrunzi,
Sufletul ți-l dăruiești.

Ca puterea s-o primești,
Onoarea toată ți-o păstrezi.
Și ca magia s-o înțelegi,
Viața – ei – ți-o hărăzești.

Dar nu înțelegi...
Încă nu poți să înțelegi...

Pământul, Aerul și Apa,
Focul și Spiritul –
Pe toate tu le-ai înfruntat
Și de la toate-ai învățat.

Dar ceva tot nu înțelegi
Și sufletul ți-l chinuiești.
Lasă-mă oglindă să mă fac
Ca prin mine să te vezi!

Dar nu înțelegi...
Încă nu poți să înțelegi...

Și astfel taina o descoperi,
Taina vrăjitorilor:
Magia când o prind de mână,
Soață pe veci să le devină.

Și puterea te învăluie
Ca o mantie ea te cuprinde.
Vrăjitorule, din clipa asta
Tu numai binele să-l săvârșești.

Și acum înțelegi...
În sfârșit, tu înțelegi.

ELIZABETH BARRETTE

1. Introducere

Vrăjitoria este sinonimă cu înţelepciunea. Aşa cum artizanatul este meşteşugul unui artizan, vrăjitoria este meşteşugul unui vrăjitor.

Care este diferenţa dintre înţelepciune şi prostie? Răspunsul e foarte simplu. Înţelepciunea presupune să vezi tabloul de ansamblu şi să te gândeşti la consecinţele fiecărui cuvânt pe care îl rosteşti şi ale fiecărei fapte pe care o comiţi. Prostia presupune să-ţi urmăreşti numai interesele meschine, ignorând urmările. Un exemplu edificator în acest sens ni-l oferă politicienii din ziua de astăzi.

Culoarea asociată cu vrăjitoria este în general indigo, care se leagă, de asemenea, de percepţie, imaginaţie, iluzie şi de capacitatea de a vedea forme şi modele. Nuanţa ultraviolet a indigoului se numeşte „culoarea magiei", fiind, de asemenea, culoarea robelor purtate de vrăjitori – presărate adesea cu stele, cu lună şi cu alte simboluri astrale.

În acest atelier, vom explora percepţiile şi iluziile şi vom analiza câteva jucării inteligente, inventate de-a lungul timpului, ca să înţelegem cum funcţionează capacităţile noastre vizuale şi mentale, cu ajutorul cărora am creat lumea înconjurătoare. Veţi învăţa cum pot fi manipulate percepţiile umane şi cum putem crea iluzii.

Dar, înainte de a trece la acest capitol, trebuie să vă creaţi jurnalul magic, în care va trebui să notaţi diverse lucruri extrem de importante. Sarcina predării acestei prime lecţii vitale îi revine profesorului de la Şcoala Cenuşie de Vrăjitorie, Susan Pesznecker „Moonwriter", decanul catedrei de Cosmologie şi Metafizică.

2. Jurnalul magic

autor: Susan Pesznecker „Moonwriter" (indigo)

Istoria jurnalului

Unele dintre primele manuscrise – şi poate chiar primele jurnale – au fost concepute pe suluri de pergament, de papirus sau de hârtie, materiale care se foloseau pe-atunci pentru scris.

Pergamentul se confecţionează din piele de viţel, de oaie sau de capră, pe când papirusul era obţinut din tulpina plantei de papirus. A fost folosit pentru prima dată în Egiptul antic în jurul anului 3000 î.e.n., iar prin anul 1000 î.e.n. locuitorii din Asia de Vest au început să cumpere papirus de la egipteni care folosiseră până atunci numai tăbliţe din lut. Au descoperit însă că papirusul era mult mai uşor de folosit.

Ca să-l confecţioneze, oamenii tăiau, pe lungime, tulpinele plantelor şi le lăsau să se înmoaie în apă până începeau să putrezească. Le aşezau apoi unele peste altele, răsfirate, şi le zdrobeau, încă ude, până le netezeau şi deveneau o foaie plată precum cea de hârtie.

Sulurile şi cărţile

Sulurile au fost folosite de civilizaţiile străvechi cu mult înainte de secolul I, când s-au inventat primele cărţi. Plantele de papirus care creşteau în Egipt erau folosite cu precădere pentru confecţionarea sulurilor. Mai târziu, oamenii au început să taie plantele de papirus sub formă de foi.



Codexul (carte în latină) este un manuscris care datează din Evul Mediu. Inventarea codexului a reprezentat un progres, deoarece – spre deosebire de suluri – putea fi deschis la orice pagină. În plus, utilizarea ambelor părţi ale paginii uşura lectura şi scrisul. Codexul înlesnea, de asemenea, aranjarea documentelor într-o bibliotecă, pentru că putea fi aşezat pe rafturi în poziţie verticală.

Istoria atestă faptul că – odată cu apariţia materialelor de scris – oamenii au început să ţină jurnale. Acestea au jucat un rol extrem de important în expediţii. Când corăbiile porneau în larg, jurnalul de bord devenea cel mai preţios obiect, iar cel în grija căruia se afla se bucura de un respect aparte, după cel acordat căpitanului. Aceste jurnale ofereau detalii despre călătorie, care mai târziu aveau să fie evaluate de monarhi şi oameni de ştiinţă. Fără un jurnal de bord, importanţa unei călătorii s-ar fi diminuat considerabil.

La fel cum jurnalele de bord consemnau aventurile exploratorilor, jurnalul vostru magic trebuie să înregistreze călătoria voastră ca ucenici vrăjitori. Cu ajutorul lui, veţi putea să vă analizaţi progresele

făcute – de la o lecţie la alta şi de la un an la altul. Veţi putea să vă notaţi lucrurile pe care le-aţi descoperit, ritualurile la care aţi participat sau sărbătorile pe care le-aţi petrecut, dar şi opiniile profesorilor voştri. Veţi putea imortaliza astfel momentele importante din drumul vostru spre lumea magică a vrăjitoriei.

Pe scurt, jurnalul – împreună cu câteva instrumente utile – vă va ajuta să învăţaţi. Şi să progresaţi.

De dragul plăcerii

Încercaţi să faceţi un sul! Aveţi nevoie de o bucată de hârtie, o panglică lungă de douăzeci de centimetri şi o lingură din lemn sau un diblu gros. Înfăşuraţi hârtia pe diblu, apoi legaţi-o strâns cu panglica! Lăsaţi-o aşa o săptămână, pe urmă desfaceţi panglica şi scoateţi diblul! Veţi avea astfel un sul de hârtie pe care veţi putea să scrieţi vrăjile, să desenaţi hărţi secrete sau să notaţi fazele lunii.

Jurnalul magic



Cum să alegeţi un jurnal magic

Ca ucenic vrăjitor, unul dintre cele mai importante lucruri pe care trebuie să le faceţi este să ţineţi un jurnal magic. De ce este el atât de important?

- Notându-vă capacităţile şi abilităţile nou-dobândite, veţi putea să vă analizaţi progresele.
- Vrăjile, ritualurile şi alte proiecte descrise cu lux de amănunte în jurnal vă vor ajuta să vi le amintiţi mereu şi să le folosiţi ori de câte ori aveţi nevoie.
- Consemnarea în jurnal a datelor, a fazelor lunii, a informaţiilor meteorologice etc. vă va ajuta să corelaţi aptitudinile voastre cu anumite fenomene magice sau naturale.
- Disciplina joacă un rol extrem de important în arta vrăjitoriei. A ţine un jurnal presupune impunerea unei autodiscipline, acesta fiind un motiv suficient pentru a vă îndemna să treceţi la treabă.

Ce jurnal ar trebui să alegeţi

În primul şi-n primul rând, trebuie să alegeţi un jurnal pe care să-l folosiţi cu uşurinţă şi în acelaşi timp să vă facă plăcere. Mulţi ucenici vrăjitori aleg modele tradiţionale – agende cu pagini albe sau liniate. Unii preferă mapele cu foi, pentru că le permit să adauge şi să-şi rearanjeze colile.

Jurnalul trebuie să fie destul de mare pentru a-l putea folosi cu uşurinţă, dar destul de mic pentru a putea intra într-un rucsac sau într-o geantă. Poate să aibă coperţile tari sau moi; cele cu coperţile tari sunt mai rezistente.

E uşor să găsiţi astăzi jurnale cu elemente decorative. Puteţi să vi-l alegeţi în funcţie de aria intereselor magice, de numele vostru magic, de un animal fantastic sau de un totem etc. Puteţi alege, de asemenea, o culoare care să vă oglindească interesul pentru un anumit domeniu din universul vrăjitoriei, cum ar fi, de exemplu, culoarea verde, dacă vă simţiţi atraşi de lumea plantelor, sau negru, dacă sunteţi fascinaţi de ştiinţele oculte. Dacă sunteţi ambiţioşi şi aveţi simţ artistic, puteţi să-l decoraţi după bunul vostru plac.

Ucenicii vrăjitori, adepţi ai tehnologiei moderne, pot transforma un computer sau un laptop într-un jurnal magic, notându-şi însemnările în format word. Dacă folosiţi un computer, vă sfătuiesc să aveţi mereu cu voi o agendă mică în care să vă puteţi scrieţi ideile atunci când nu vă aflaţi în faţa calculatorului.

Ce formule magice alegeţi ca motto pentru jurnalul vostru

Unii vrăjitori săvârşesc anumite ritualuri ca să-şi ocrotească jurnalul de duhuri rele. Sau scriu formule magice pe prima pagină a lui. Cu ajutorul ritualurilor şi al formulelor magice, jurnalul devine un izvor de înţelepciune, o călăuză şi un obiect de meditaţie. Iată o formulă magică:

Cuvintele mi le păzeşte
Şi asupra lor veghează,
Ca să fie-n siguranţă
În acest loc binecuvântat.

Unde trebuie să țineți jurnalul

Jurnalul magic este un obiect personal și intim. Nimeni nu trebuie să-l citească fără permisiunea voastră. Unii vrăjitori cred că *nimeni* n-ar trebui să citească jurnalul magic al altei persoane, pentru că îi diminuează puterea.

Când nu-l folosiți, păstrați-l într-un loc sigur ca să nu cadă pe mâini profane! Poate că ar fi bine să-l înveliți într-o pânză care să corespundă culorii obiectului vostru de studiu (vezi introducerea legată de asocierea culorilor). Puneți-l pe un raft, într-un sertar sau în cutia lui!

Cum să folosiți jurnalul

Ce ar trebui să scrieți în el

Răspunsul este simplu: scrieți ce vreți și orice vi se pare relevant din călătoria voastră ca ucenici vrăjitori! Fiecare însemnare trebuie să conțină:

- Data
- Ora
- Starea vremii
- Locul (de unde scrieți sau unde a avut loc ritualul, vraja ori evenimentul?)
- Tema sau ideea principală

Puteți să notați și alte lucruri în funcție de interesele voastre:

- Faza lunii sau poziția zodiacală a planetelor
- Aspecte legate de studiile voastre magice
- Evenimente din viața voastră legate de familie, prieteni, muncă, școală sau călătorii etc.
- Evenimente din lumea profană
- Vise și gânduri legate de aceste evenimente
- Sentimentele, stările sufletești sau opiniile referitoare la un anumit subiect
- Citatele preferate
- Poezii, povești, desene, hărți, grafice sau alte lucrări artistice
- Lucrări magice – ritualuri, vrăji, talismane sau alfabete

- Cărți și filme despre magie sau alte surse educative
- Obiective sau planuri de viitor
- Pe parcurs, vă sfătuiesc să vă gândiți la aceste întrebări și să notați răspunsurile în jurnal:
- Vedeți vreo legătură între evenimentele din natură (starea vremii, fazele lunii, zile și nopți, anotimpuri etc.) și universul vostru lăuntric?
- V-ați perfecționat în vreun fel cunoștințele în arta vrăjitoriei?
- Vi se pare că viața voastră emoțională sau spirituală a evoluat?

Unii vrăjitori își stabilesc anumite repere – solstițiile, echinocțiile, începutul sau sfârșitul lunii etc. – și atunci își revizuiesc însemnările. Acest lucru îi ajută să-și analizeze progresele și să-și evalueze viața de vrăjitori.

Puteți, de asemenea, să desenați în jurnal – graficele, desenele, hărțile și alte ilustrații sunt o parte complementară a însemnărilor.

Când ar trebui să scrieți în jurnal

La început, încercați să scrieți în fiecare zi! Acest lucru vă va impune o rutină și o disciplină, aspecte extrem de importante în viața unui ucenic vrăjitor. După ce veți căpăta mai multă experiență, veți scrie doar când veți simți nevoia.

Va trebui să consemnați în jurnalul vostru orice eveniment important pe care l-ați trăit ca vrăjitori – participarea la un ritual de vrăjitorie sau dobândirea unui nou talent magic.

Zugrăviți jurnalul într-o paletă coloristică

Cerneluri, stilouri și materiale de arhivare

Unii vrăjitori preferă să folosească pixurile în locul stilourilor sau al cariocilor atunci când scriu în jurnalele lor, pentru că nu curg și nu pătează hârtia. Alții preferă cariocile. În ambele cazuri, puteți găsi materiale de calitate, care să treacă testul timpului.

Avantajul cariocilor îl reprezintă varietatea culorilor, lucru care ne permite să ne alegem nuanța dorită în funcție de un anumit domeniu

din lumea vrăjitoriei. (De exemplu, un descântec pentru vindecarea bolilor poate fi scris cu albastru, iar rețeta unei poțiuni magice poate fi scrisă cu verde.) Cariocile pot avea, de asemenea, nuanțe metalizate și strălucitoare. Cele metalizate sunt mai durabile. Cele strălucitoare sunt impresionante, dar efectul se pierde odată cu frecarea paginilor.

Vă sfătuiesc să nu folosiți creionul, pentru că însemnările se șterg repede.

Unii vrăjitori își scriu însemnările importante cu un pix special. Eu, de exemplu, îmi notez lucrurile pe care le consider extrem de importante cu un stilou cu penița din argint.

Alții preferă să folosească pana de scris căreia îi înmoaie penița în călimară. Poate fi distractiv, cu atât mai mult cu cât ne amintește de vrăjitorii din vechime. Și totuși, dacă adoptați acest stil de a scrie, va trebui s-o faceți într-un loc sigur, unde nu există pericolul să vărsați călimara. Cernelurile folosite pentru pana de scris sunt imposibil de șters. Veți găsi rețeta unei cerneli magice în capitolul 9 dedicat Alchimiei.

Caligrafia

Vrăjitorii înzestrați cu simț artistic pot folosi creioane sau pixuri colorate ca să-și înfrumusețeze paginile, creând jurnale cu aspect medieval, realizat prin anluminuri. Sau pot să-și decoreze filele jurnalului cu ajutorul caligrafiei. Caligrafia (termen compus în greacă din două cuvinte – „frumusețe" + „scris") reprezintă arta scrisului decorativ. Un stil special de a caligrafia este socotit un adevărat talent.

Caligrafie

Caligrafia este o artă. Cum comunicarea prin cuvinte scrise de mână devine o raritate, caligrafia a devenit apanajul evenimentelor și al ocaziilor speciale, cum ar fi, spre exemplu, invitațiile de nuntă.

Puteți cumpăra cărți care să vă învețe noțiunile de bază ale caligrafiei sau ale artei anluminurilor. Le puteți învăța, de asemenea, și de pe internet. Dacă aveți norocul să cunoașteți pe cineva din cadrul Societății Anacronismului Creator, puteți apela la ajutorul unui profesor de caligrafie.

Cum să puneți în practică ce ați învățat

Iată câteva proiecte pe care le puteți pune în aplicare pentru a vă perfecționa capacitățile magice:

- Scrieți câte o însemnare din jurnal folosind o anumită culoare sau un anumit tip de cerneală!
- Apelați la ajutorul unui profesor de caligrafie sau cumpărați o carte despre caligrafie de la un magazin de papetărie! Exersați literele până reușiți să le scrieți corect! Adoptați apoi acest stil „decorativ" când scrieți în jurnal!
- Folosiți tehnica anluminurilor și/sau caligrafia ca să scrieți o felicitare pentru un prieten sau pentru un membru al familiei!

3. Capacitatea de a conștientiza - apanajul vrăjitorilor

autor: Jesse Wolf Hardin (argintiu)

Pentru un vrăjitor, fiecare moment este decisiv și toate acțiunile sale sunt consecința unei decizii deliberate. Nu suntem victimele propriei nechibzuințe, de aceea nu ne plângem niciodată de ce ni se întâmplă. Prin această caracteristică ne distingem de oamenii obișnuiți – nu doar prin capacitățile noastre supranaturale, prin modul în care ne îmbrăcăm sau gândim. De fapt, trăsătura definitorie a unui vrăjitor este capacitatea de a conștientiza. Aptitudinile noastre magice ne ajută doar când suntem pe deplin conștienți de potențialul nostru uluitor, dar și de limitele noastre, de situația și de contextul prezent, de intențiile conștiente și de energiile magice ale altor indivizi... de efectele intenționate și neintenționate ale vrăjilor, rugăciunilor și acțiunilor noastre.

Natura ne-a înzestrat cu o capacitate uluitoare – aceea de a gândi și de a înțelege, dar vrăjitorii trebuie să-și perfecționeze și un instinct primar, care este prezent nu doar în mintea, ci și în trupul nostru, făcând parte din structura noastră genetică – un instinct care i-a ajutat pe strămoșii noștri să supraviețuiască și să evolueze. Îl observăm în vigilența unei pisici care vânează o pasăre sau un șoarece, așa cum a licărit cândva în privirea unui tigru preistoric cu dinți ca sabia.

Această trăsătură se manifestă atunci când ne aflăm într-o situație periculoasă, când scena care ni se derulează prin fața ochilor devine dintr-odată foarte clară, când suntem conștienți de fiecare mișcare și sunet și putem chiar să anticipăm ce se va întâmpla mai departe. Acest proces apare fără implicarea vreunui comentariu sau a unui gând abstract – se manifestă cu aceeași rapiditate cu care sărim în picioare în clipa în care auzim un șuierat la picioare, deși cuvântul „șarpe" nici nu ne-a trecut prin minte.

Adepții religiei budiste numesc acest instinct *prezență de spirit* – capacitatea de a fi conștient de momentul prezent. Vrăjitorii și războinicii spirituali îmbină această prezență de spirit cu acțiunile deliberate și consecințele intenționate pentru a influența evenimentele și pentru a remodela lumea în mod conștient. Numai indivizii perfect conștienți pot lua deciziile corecte... iar în cazul vrăjitorilor, fiecare acțiune, mică sau mare, este consecința unei hotărâri conștiente.

Deși cu toții ne naștem cu această capacitate de a conștientiza, majoritatea oamenilor nu-și perfecționează aptitudinile native, preferând să le ignore pentru a nu-și asuma anumite responsabilități. Vrăjitorii, pe de altă parte, și le asumă și își petrec întreaga viață, perfecționându-și – prin practică îndelungată – talentele native și capacitatea de care vorbeam. Ca să învețe să meargă, un copil exersează de nenumărate ori pașii înainte de a porni la drum.

Cei mai rapizi atleți sunt cei care muncesc din greu, oameni care își depășesc limitele și își îmbunătățesc înzestrările naturale, exersând în fiecare zi. Și vrăjitorii trebuie să-și perfecționeze fără preget capacitatea de conștientizare.

Încercați și voi aceste exerciții cât se poate de simple:

- Fiți mereu atenți de unde răsare și unde apune soarele, chiar dacă vă aflați într-un oraș străin sau cerul este acoperit de nori! Observați, de asemenea, dacă luna este descrescătoare, crescătoare sau plină! Încercați să sesizați direcția în care curge o apă, ținând seama de locul în care vă aflați, dar și de cel mai apropiat golfuleț! Observați direcția în care bate vântul, chiar dacă adierea lui abia vă mângâie obrajii!
- Natura este locul ideal unde vă puteți perfecționa această capacitate – chiar dacă vă aflați în grădina din spatele casei sau într-un parc – dar nu este singurul loc. Fiți mereu cu ochii-n

patru și observați tot ce vă înconjoară, indiferent dacă vă plimbați sau sunteți la școală!

- Atenția este un har nativ pe care trebuie să-l folosim la maxim. Când mergeți pe trotuar, încercați să identificați plantele care cresc pe margine! Observați modelele create în cimentul crăpat și florile de păpădie care se ivesc printre ele! Acordați atenție zgomotelor diferite pe care le fac mașinile care trec dintr-o parte în alta, deși vi se par neplăcute! Luați seama și bucurați-vă în același timp de cântecele păsărilor, chiar dacă sunteți prinși într-o discuție!
- Încercați să vă perfecționați percepțiile senzoriale! Puteți, de exemplu, să vă legați la ochi și să încercați să găsiți un prieten, ghidându-vă doar după zgomotele pe care le face sau să găsiți o portocală după miros. Un alt exercițiu presupune să gustați, cu ochii închiși, diverse mâncăruri sau produse alimentare și să le identificați. Nu este atât de ușor precum vă imaginați.
- Oriunde vă aflați, încercați să găsiți plante comestibile și surse de apă potabilă! Fiți cu ochii-n patru ca să descoperiți orice posibilă amenințare – de la traficul periculos la linii de înaltă tensiune căzute la pământ, oamenii îmbufnați și gata de ceartă, porțiuni înghețate, pe care poți oricând să aluneci, sau locuri primejdioase.
- Dacă mai cunoașteți persoane dornice să-și perfecționeze capacitățile native, puteți să vă implicați cu toții într-un joc care să vă testeze aptitudinile. Rugați-l pe un prieten să treacă prin cameră când nimeni nu se așteaptă, apoi întrebați-i pe ceilalți ce au observat! Cine a trecut prin cameră, cu ce era îmbrăcată și ce-a făcut persoana respectivă? Ținea ceva în mână? Cum au reacționat sau interacționat ceilalți? Și-a trădat cumva intențiile sau scopul?
- Priviți-i cu atenție pe oamenii din jurul vostru! Ce vă transmite limbajul trupului? Este diferit de expresia de pe chipul lor? Ținând seama de hainele, coafura și ținuta lor, cum credeți că vor să-i percepem? Și cum îi percepeți? Își reprimă sau își proiectează energiile? Dacă le proiectează, care este efectul pe care vor să-l creeze, spre ce le direcționează și ce vor

să schimbe sau să realizeze? Oamenii sunt conștienți de prezența celorlalți și cum interacționează unii cu alții? Încercați să-l identificați pe cel sau pe cei care inspiră teamă ori dragoste!

- Încercați să simțiți prezența energiilor și a entităților nevăzute, care sălășluiesc într-un anumit loc! În momentul în care începeți să captați aceste forțe, vă implicați într-un joc ca acela cu „Apa și focul". Cu cât vă apropiați mai mult de aceste puteri nevăzute, cu atât prezența spiritului devine mai intensă, provocându-vă fiori și fiind cu neputință de ignorat. Apoi, când treceți pe lângă el, într-o altă direcție, senzația dispare.
- Învățați din greutățile pe care destinul vi le presară în cale! Învățați ce înseamnă dăruirea de sine și luptați mereu sub stindardul binelui!
- Identificați lucrurile care vă conferă senzația de confort, dar și disconfort! Nu uitați că – pentru un vrăjitor – confortul este cel mai mare dușman! Ca să putem dobândi puterea magică, trebuie să urcăm pante abrupte și să deschidem uși în spatele cărora se ascund secrete pe care ne temem să le dezlegăm.
- Analizați gradul de influență pe care îl exercitați asupra oamenilor și asupra mediului înconjurător! Ce impact au asupra oamenilor cu care veniți în contact atitudinea, exemplul, atenția, disprețul, ideile și acțiunile voastre? Sunteți mai bine informați sau inspirați decât semenii voștri? Cum influențează stilul vostru de viață – în mod direct sau indirect – formele vii ale Geei – pământul, apa și aerul? Le influențează în bine sau în rău?



Mama Natură, sursa inepuizabilă a cunoașterii și a magiei, ne va întinde întotdeauna o mână de ajutor atunci când i-o vom cere. Nu trebuie decât să poposim, să căutăm și să ascultăm.

Desen realizat de JESSE WOLF HARDIN

Schimbați-vă adesea percepțiile și acțiunile pentru binele lumii și al semenilor voștri!

- Concentrați-vă cu atenție asupra obiectivelor voastre și vedeți ce se întâmplă! Vi se pare că lucrurile pentru care v-ați rugat și pe care vi le doriți cu ardoare devin realitate? Credeți că anumiți prieteni sau anumite idei, conversații, activități, emisiuni de televiziune sau obiceiuri personale vă distrag atenția și vă împiedică să vă duceți intențiile la bun sfârșit?
- La sfârșitul fiecărei zile, încercați să vă amintiți detaliile tuturor evenimentelor și lucrurilor care vi s-au întâmplat în ziua respectivă și notați-le în jurnal alături de reacțiile și sentimentele voastre! Consemnați nu doar aspectele pe care le-ați observat, ci și modul în care ați reacționat și efectele sau consecințele care au rezultat!

4. Percepții și iluzii

autor: Oberon (cenușiu)

Așa cum am explicat în *Manualul de inițiere în vrăjitorie*, magia vă învață să vedeți lucruri inaccesibile altora. O modalitate prin care vrăjitorii realizează acest lucru și pe care au perfecționat-o de-a lungul timpului o reprezintă arta iluziilor optice.

Multe iluzii se bazează pe *perspectivă* („privire înlăuntru“), unde mintea umană corelează automat mărimea cu distanța, astfel încât – dacă un obiect pare mai mic decât altul – noi îl percepem ca fiind mai departe. Și dacă pare să fie mai departe, ne așteptăm să fie mai mic. Acest fenomen ni se pare astăzi atât de firesc, încât pare greu de crezut că pictorii au folosit tehnica perspectivei de-abia în perioada Renașterii. În arta medievală, figurile înfățișate în depărtare aveau aceeași mărime precum cele prezentate în prim-plan, așa cum știm că sunt în realitate. Dacă îl rugați pe un prieten să stea la o anumită distanță de voi și apoi închideți un ochi și întindeți o mână, veți avea impresia că îl puteți cuprinde între degetul mare și cel arătător. Știm însă că este vorba doar de o iluzie și –

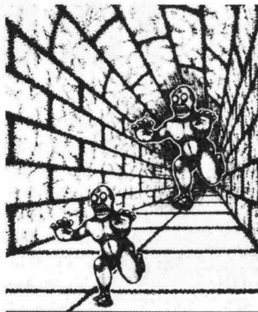


pentru că mintea noastră compensează acest lucru – îi percepem mărimea corectă. Așa l-ar fi înfățișat artiștii medievali.

Iată un tablou amuzant realizat în 1754 de William Hogarth, care a vrut astfel să le atragă atenția oamenilor asupra importanței perspectivei, învățându-i cum s-o folosească în pictură. „Cel care face un desen fără să cunoască tehnica perspectivei va comite absurditățile din acest frontispiciu."

Regizorul Peter Jackson a folosit același principiu al perspectivei când a realizat *Stăpânul inelelor* – a creat unghiuri pentru camera de luat vederi, bazându-se pe „perspectiva forțată" în așa fel încât hobiții par mai mici decât sunt actorii în realitate. El i-a plasat pe Frodo sau pe Bilbo puțin mai departe față de Gandalf sau Aragorn, făcându-i astfel să pară mai mici. Pentru ca iluzia să fie perfectă, Jackson a construit pentru hobiți un decor mult mai mare în comparație cu ei.

Un alt exemplu îl constituie „iluzia lunii" – una dintre cele mai cunoscute iluzii optice. Când se află la orizont, luna plină pare mult mai mare decât atunci când este sus pe cer. Cu toate acestea, luna – care se află la o distanță de 383.023 de kilometri de pământ – păstrează întotdeauna același unghi când este pe cer. Pare mai mare la orizont deoarece mintea umană percepe orizontul ca fiind mai departe decât cerul de deasupra noastră.



Desenul alăturat, intitulat „Terra Subterranea", realizat de Roger Shephard, este o iluzie care se

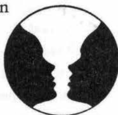
bazează pe tehnica perspectivei false. Care personaj este mai mare – micuțul care aleargă speriat în prim-plan sau uriașul care îl urmărește? De fapt, cei doi sunt identici din toate punctele de vedere – inclusiv ca mărime.

O altă formă de iluzie optică se bazează pe *ambiguitate* („cu două tăișuri" – ceva ce are două sau mai multe înțelesuri).

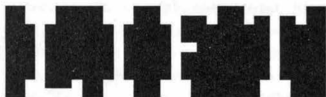




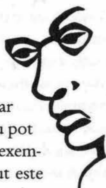
Imaginile ambigue ne înfățișează mai multe lucruri deodată. Acestea sunt, într-adevăr, cele mai uluitoare forme de imagini ascunse. Lucrurile pe care le vedeți depind de modul în care priviți desenul. Ele se mai numesc și imagini *metamorfice*. Chipul din stânga, realizat de G.H. Fisher, este un exemplu clasic. Priviți cu atenție! Ce vedeți? Distingeți chipul mamei, al tatălui și al fiicei? Dar desenul din dreapta ce înfățișează – o lebădă sau o veveriță?



În celebrul exemplu din dreapta, efectul este creat prin inversarea imaginii din fundal cu cea din prim-plan, în funcție de imaginea pe care o priviți – cea albă sau cea neagră. Puteți vedea în același timp și vasul, și chipurile umane?

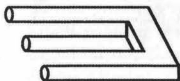


Ce reprezintă desenul de deasupra?

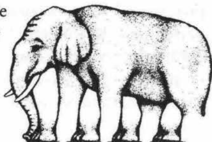


Aceste imagini par complet diferite dacă le întorci. Ați avea încredere în bărbatul din desenul din dreapta?

Desenele vă joacă feste. Apoi, există imagini care par destul de reale pe hârtie, dar nu pot să existe în realitate. Iată câteva exemple! Primul și cel mai cunoscut este „Enigma lui Schuster" sau furca im-



posibilă. Există nenumărate variante ale acestui desen, cum ar fi elefantul lui Roger Shepard, intitulat „Dilema elefantului cu n picioare". Câte picioare are elefantul?



Puteți vedea și alte desene de acest gen – unele chiar în culori – pe site-ul: http://members.lycos.nl/amazingart

Pasărea care te urmărește

Există un alt efect al iluziilor optice, cu multiple utilizări. Se bazează pe proiectarea unui obiect 3D pe o suprafață concavă spre deosebire de proiectarea normală, convexă, a obiectelor reale. Pentru că ne așteptăm ca obiectele reale să fie convexe, imaginile ne păcălesc cu ușurință. Aceste iluzii optice sunt foarte vechi – le-am văzut în picturile murale din Franța realizate de oamenii de Cro-Magnon cu 20000 de ani în urmă. În grotele lungi, animalele pictate păreau să se îndrepte spre ieșirea din peșteră ca să renască. Unele erau pictate pe suprafețe plate; altele pe suprafețe rotunjite și bombate, create natural pe peretele de stâncă. Dar cele mai uluitoare erau pictate în adânciturile din piatră – iar când treceai pe lângă ele, lumina de la lămpile cu ulei se răsfrângea asupra lor, trezindu-le parcă la viață.

Această tehnică se folosește astăzi în crearea măștilor concave, pictate pe dinăuntru în așa fel încât par convexe. Înrămate ca niște portrete obișnuite, ele par să te urmărească pretutindeni prin cameră într-un mod înspăimântător.



Am creat și eu un model, pe care îl puteți face și voi la rândul vostru, după ce îl copiați pe o hârtie mai rezistentă. L-am numit „Pasărea care te urmărește". Înainte de a începe să decupați, folosiți un cuțit de bucătărie și o riglă pentru a marca locul! Lipiți apoi pasărea cu aracet!

După ce ați asamblat-o, așezați-o pe un raft la nivelul ochilor, închideți un ochi și plimbați-vă

prin fața ei! Vi se va părea că își va întoarce capul după voi și vă va urmări peste tot cu privirea. Iluzia dispare însă când o priviți cu ambii ochi. Îmi puteți spune de ce?

Apropo, impresia este și mai puternică dacă puneți pasărea într-o vază de sticlă sau într-un acvariu rotund.

5. Obiecte optice de animație

La începutul secolului al XIX-lea, câțiva inventatori și oameni de știință au descoperit că o serie de imagini statice pot crea efectul unei imagini în mișcare. Acest lucru se întâmplă deoarece creierul nostru reține un timp imaginile pe care le vedem ca să nu ne cufundăm în întuneric de fiecare dată când clipim.

Procesul este cunoscut sub numele de *fenomenul phi* sau „persistența imaginilor“. Observat și analizat pentru prima oară în 1820 de Peter Mark Roget, fenomenul se referă la perioada de timp în care *retina* (ecranul de proiecție, sensibil la lumină, din spatele ochilor) reține o imagine. Dacă vedem o lumină aprinzându-se și stingându-se la fiecare zecime de secundă sau mai puțin, o percepem ca arzând încontinuu. Fiecare scânteiere de lumină persistă pe retină cel puțin o zecime de secundă. Din cauza acestei persistențe, nu ne dăm seama când se stinge lumina și se aprinde alta. O percepem, în schimb, ca pe o lumină continuă.

Fenomenul stă la baza tuturor filmelor și desenelor animate. Ne sunt prezentate o serie de imagini cu o viteză de cel puțin zece imagini pe secundă, cu o pauză între ele pentru ca acestea să nu intre una într-alta. Creierul face apoi o legătură între cele două imagini, care – deși statice – par acum în mișcare. (V-ați uitat vreodată cu atenție la un film ca să vedeți toate imaginile individuale? Este nevoie de 24 de cadre de film pe secundă pentru a convinge ochiul uman că ceva se mișcă pe un ecran de proiecție.)

Denumirile obiectelor optice de animație, bazate pe acest fenomen, provin din greacă și au sufixul *trop*, care înseamnă „a se răsuci“ sau *scop* – „a privi“.

Taumatropul

În 1824, fizicianul englez John Ayrton Paris a inventat un dispozitiv simplu ca să le demonstreze fenomenul phi membrilor Colegiului Regal Britanic al Fizicienilor. Acesta consta într-un disc cu imagini pe ambele părți, de care erau atașate două sfori. Când discul se învârtea între cele două sfori, imaginile de pe ambele părți ale sale păreau să fuzioneze, creând impresia unei singure imagini. Doi ani mai târziu, aceste discuri au devenit primele obiecte de animație vândute la Londra, purtând numele de *taumatrop* (în greacă „disc minune"). Imaginile înfățișau păsări în colivii și șoareci în cuști, circari și lupte între câini și pisici. Aceste discuri au fost primele obiecte optice de animație, care au continuat să funcționeze ca mijloace de distracție până la inventarea cinematografiei moderne.





Puteți să vă creați propriul taumatrop, ghidându-vă după modelele pe care vi le-am oferit la sfârșitul cărții. Copiați imaginile la xerox la o mărime de 150%, apoi lipiți imaginile pe o bucată de carton! Decupați cartonul în formă de cerc și lipiți-le pe ambele părți ale sale! *(Important*: Aveți grijă să lipiți una dintre imagini cu capul în jos față de cealaltă!) După ce se usucă lipiciul, faceți o gaură pe fiecare parte a cartonului, ca în modelele prezentate! Introduceți apoi prin fiecare gaură câte o sfoară lungă cam de douăzeci de centimetri și faceți un nod la fiecare capăt! Puteți folosi elastic în loc de sfoară, făcându-i câte un ochi la capete. Vă sugerez, de asemenea, să colorați canarul cu galben și frunzele copacului cu verde.

Introduceți degetele arătătoare în ochiurile sforilor sau ale elasticului, apoi răsuciți discul de mai multe ori! Întindeți sfoara sau elasticul

pentru ca discul să se rotească încontinuu! Veți observa astfel că imaginile de pe ambele părți ale discului fuzionează, părând să fie una singură. Copacul cel mort va înfrunzi; canarul va intra în colivie; și atunci veți rosti cuvântul „Magie".

Chiar așa și este. Cuvântul *taumaturgie* („puterea de a face minuni") vine din greacă și înseamnă punerea în practică a magiei.

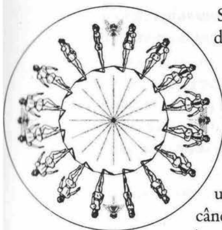
Desenați acum propriile voastre imagini destinate unui taumatrop! Puneți-vă imaginația la contribuție! Desenați un cal pe o parte, iar pe cealaltă un om în așa fel încât să pară că ar fi călare; sau un jongler pe o parte, iar pe cealaltă niște mingi aruncate în aer; capul unui bărbat chel pe o parte și peruca pe cealaltă; sau un pește și un pescar! Distrați-vă creând „jumătăți de imagine", care vor deveni un întreg atunci când învârtiți taumatropul!

Fenakistiscopul

Următorul pas în dezvoltarea obiectelor de animație a fost descoperirea *fenakistiscopului*. Acesta a fost inventat în 1830 de Joseph Antoine Ferdinand Plateau din Belgia, dar și de profesorul Simon Ritter von Stampfer de la Institutul Politehnic din Austria în anul 1832. Plateau și-a numit invenția *fenakistiscop* („cilindrul cu imagini"), iar Von Stampfer l-a botezat *stroboscop* („titirezul cu imagini"). În 1833, Ackerman vindea aceste discuri la Londra sub numele de „fantascop" – eu prefer această denumire. Se mai numea însă și *fantamascop*, *kaleidorama* sau discul-minune. Astăzi, din păcate, se folosește mai mult termenul de *fenakistiscop* – un cuvânt imposibil de pronunțat.

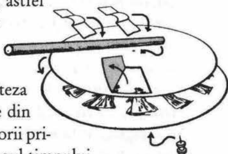


Acesta era un disc pe marginea căruia se desenau 8-16 imagini în poziții ușor modificate și despărțite prin niște fante. Imaginile înfățișau de obicei desene abstracte, jongleri sau acrobați. Discul putea fi montat pe un cilindru, iar imaginile trebuiau privite în oglindă prin acele fante. Când se învârtea, persoana care privea imaginile prin fante, din spatele discului, avea impresia că vedea, reflectată în oglindă, o imagine în continuă mișcare.



Stroboscopul lui Von Stampfer implica un al doilea disc, static, care avea o ferestruică în fața celuilalt disc, pentru a putea vedea imaginile în mișcare fără utilizarea unei oglinzi.

Ca să vă creați propriul fantascop, copiați la xerox discurile de la sfârșitul cărții și apoi decupați-le – inclusiv „ușile" de pe unul dintre ele! Folosind o pioneză, fixați discul pe un diblu din lemn, în așa fel încât – atunci când țineți diblul orizontal – fereastra să fie plasată în partea de jos! Lipiți apoi diblul cu scotch!



Fixați-l apoi, folosind aceeași pioneză, astfel încât desenul cu cei doi dansatori să se vadă prin fereastră!

Ca să observați efectul, priviți imaginile prin fereastră și învârtiți discul până când viteza vă va crea impresia că cele două personaje din desen dansează împreună! Veți fi astfel martorii primului obiect de animație inventat de-a lungul timpului.



Dacă veți folosi o lumină stroboscopică, veți putea vedea mișcarea direct, fără utilizarea discului cu fereastră.

Încercați acum să vă creați propriul fantascop! Împărțiți cercul în 12 sau 16 părți egale – ca și când ați tăia pizza – și desenați imaginile pe care vi le doriți!

„Între lumi"

Vă voi prezenta acum adevărata lecție de vrăjitorie pe care fantascopul o poate dezvălui:

Tot ceea ce percepem ca fiind „Lumea Reală" sunt, de fapt, vibrațiile unor frecvențe diverse pe care le captăm cu simțurile și cu instrumentele noastre științifice. Fie că vorbim despre frecvențele de vibrație ale atomilor elementelor, fie de cele ale spectrului energiei electromagnetice sau de cele ale sunetului, *totul* – materie, energie, timp și spațiu – se materializează ca frecvențe de vibrație. Și pentru că simțurile noastre sunt menite să capteze anumite frecvențe – cum

ar fi, de exemplu, lumina și sunetul, ne-am dezvoltat mecanisme cerebrale și de percepție, care înlătură discontinuitatea vibrațiilor, astfel încât le percepem ca fiind continue.

Iar noi semănăm cu dispozitivele de selectare a canalelor de radio sau TV, care triază nenumăratele frecvențe pe care le captează, alegând în final postul dorit. Diferența constă în faptul că „dispozitivele noastre interne de selectare" sunt programate să capteze doar anumite frecvențe, înlăturându-le din start pe celelalte.

Fantascopul ne demonstrează cu eleganță acest lucru, cu ajutorul imaginilor și al vitezei sale de rotație.

Dar dacă toate lucrurile pe care le percepem fac parte dintr-un ciclu de frecvențe corelate cu receptorii noștri, ce se întâmplă cu pauzele dintre aceste frecvențe? Între imaginile fantascopului există anumite spații goale, pe care noi nu le percepem din cauza „persistenței imaginilor". Ce se întâmplă dacă mai adăugăm o altă serie de imagini în acele spații goale, dar cu o rată diferită a frecvenței? Să luăm ca exemplu discul lui Plateau cu cele șaisprezece imagini ale balerinei care face piruete (realizat în 1832)! Pentru ca ele să pară în mișcare continuă, discul trebuie să se învârtă cu o viteză de o rotație pe secundă, ceea ce pentru ochiul nostru înseamnă șaisprezece cadre pe secundă. Retina noastră reține imaginea respectivă suficient cât să fie succedată de cealaltă.

Dar hai să introducem (așa cum făcut eu) o serie de patru zâne plasate la o distanță egală între cele șaisprezece cadre! Decupați și acest disc și fixați-l cu o pioneză de diblul din lemn, ca în modelul precedent! De data aceasta însă, trebuie să țineți diblul astfel încât fereastra să fie plasată în partea de sus.



Dacă veți învârti discul cu o viteză de o rotație pe secundă, veți observa că balerina face piruete pe loc. Dar dacă veți învârti discul și mai repede, cu o viteză de *patru* rotații pe secundă, imaginea balerinei va deveni neclară, dispărând în cele din urmă, în timp ce imaginea zânei se corelează cu percepția noastră vizuală de șaisprezece cadre pe secundă, materializându-se dintr-odată în fața ochilor noștri.

Câte alte lumi și universuri paralele sau dimensiuni alternative există între rata vibrațiilor pe care le vedem și le auzim? „Între aceste lumi“ există Tărâmul Zânelor, Lumea Spiritelor, Lumea de Dincolo – și, poate, alte tărâmuri responsabile pentru multe fenomene stranii despre care oamenii au relatat de-a lungul timpului.

„Ce simțuri ne lipsesc de nu vedem și nu auzim lumea care ne înconjoară?“

FRANK HERBERT, *Dune*

Zootropul

Zootropul a fost inventat în Anglia în 1834 de William George Horner, care l-a numit *daedalum* („roata ingenioasă“). S-a bucurat însă de popularitate de-abia câteva decenii mai târziu, când producătorii din Franța (1860), Anglia și America (1867) au brevetat invenția și au introdus-o pe piață ca obiect optic de animație. Omul de afaceri american William Lincoln l-a redenumit *zootrop* („roata vieții“).

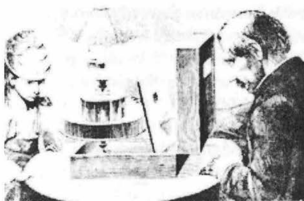


Zootropul se baza pe aceleași principii ca fantascopul, dar imaginile erau desenate în interiorul unui dispozitiv cilindric din metal, cu fante. Dispozitivul se monta pe un suport care se rotea astfel încât cei care priveau desenele le percepeau ca pe o imagine în continuă mișcare.

Viteza zootropului este variabilă. Cu cât cilindrul se rotește mai tare, cu atât imaginile sunt percepute mai clar, iar mișcarea pare mai fluidă. Când zootropul încetinește și vedeți fiecare imagine la o zecime de secundă, iluzia mișcării începe să dispară.

Praxiniscopul

Zootropul presupunea însă o problemă: lumina nu pătrundea suficient prin fantele cilindrului. În 1878, Emile Reynaud din Paris îl perfecționează, înlocuind fantele cu oglinzi. El a numit noul dispozitiv praxinoscop („cilindrul practic“). Acesta era alcătuit dintr-un cilindru, la fel ca zootropul, iar imaginile erau desenate tot în interiorul lui. Dar în locul fantelor prin care spectatorii priveau imaginile, acestea se reflectau în oglinzile plasate pe marginea cilindrului. O lumânare așezată deasupra le lumina și mai bine.



Praxinoscopul era, de asemenea, însoțit de anumite elemente de decor pentru obținerea efectului maxim. Cilindrul era plasat într-o cutie de lemn, care avea un orificiu în capac. Prin acest orificiu, spectatorul vedea o scenă care introducea imaginile într-un anumit context.

Toate dispozitivele de animație se numeau „Jucării filozofice" în perioada victoriană. Ele sunt precursoarele filmelor moderne de astăzi, căci benzile desenate ale zootropului au fost transformate în pelicule de film. Procesul a implicat desenarea a sute sau mii de imagini și transpunerea lor pe bandă transparentă, care – așezată în fața unei lumini puternice – proiecta imaginile pe un ecran. Iar în momentul în care oamenii au reușit să facă fotografii cu o frecvență suficient de mare, încât să simuleze o imagine în mișcare, s-a născut cinematografia modernă.

Cele mai moderne proiectoare de filme funcționează cu o viteză de 24 de cadre sau imagini pe secundă. Aparatele video înregistrează și redau casetele cu o viteză de 30 de cadre pe secundă. Dar vechile aparate, care proiectau filmele mute, aveau o viteză de doar 16-18 cadre pe secundă. Mergeau atât de încet, încât imaginile păreau să tremure.

Și acest subiect ne poartă spre următoarea noastră lecție – „Magia în filmele de animație", unde o veți avea ca profesor pe Elizabeth Barrette, decan al Școlii Cenușii de Vrăjitorie.

6. Vrăjitorii și magia în filmele de animație

autor: Elizabeth Barrette (cenușiu)

(Adaptare după articolul „O lume plină de magie: Teme sacre în filmele de animație Disney", revista *PanGaia*, ediția din toamna anului 2000)

Multe filme au ca subiecte magia și vrăjitorii. Scopul acestei lecții este să analizăm câteva personaje din filmele de animație. Ca ucenici

vrăjitori, nu trebuie să studiați doar aspectele practice ale acestei arte, ci și ideile care stau la baza ei. În alte lecții veți explora subiecte cu caracter etic și tehnic; în cea de astăzi vom vorbi despre creativitate și interpretare. Trebuie să începeți să vă gândiți la vrăjitori și la arta magiei, dar și la semnificația pe care o au pentru voi aceste noțiuni.

Vom analiza, așadar, treisprezece filme de animație, care-i plasează în centrul atenției pe vrăjitori și evenimentele magice. Le-am interpretat în ordinea apariției lor în cinematografe. Priviți fiecare film în parte și notați-vă opiniile în jurnalul magic! (Pot fi procurate ușor din magazinele de specialitate, unde se închiriază sau se vând casete video ori DVD-uri, dar sunt difuzate și la televizor.) Așa cum se întâmplă în lumea vrăjitoriei, nu toate întrebările au un răspuns „corect". Scrieți ce credeți despre asta!

Filme de animație

Alakazam cel mare (Taiji Tonomura, 1961, G) este cel mai vechi film de animație pe care vi-l recomand în lecția de astăzi. S-ar putea să vi se pară puțin stângaci dacă sunteți obișnuiți cu filmele moderne, dar are foarte mult farmec. Personajul principal al poveștii este o maimuță răutăcioasă, pe nume Alakazam. Nemulțumită de statutul său de rege, își dorește cu ardoare puteri magice, pe care în final le fură. Pentru că nu le poate stăpâni, Alakazam învață pe tot parcursul filmului cum să le folosească.



Sabia din stâncă (Disney, 1963, G). Adaptare după romanul cu același nume, scris de T.H. White, filmul este o transpunere ciudată a legendei arthuriene. Ni-l înfățișează pe tânărul Arthur într-un moment crucial din viața sa. Pelicula conține unele dintre cele mai complexe observații despre magie din istoria filmelor de animație. „Nu-ți imagina" – îl avertizează Merlin – „că magia îți va rezolva toate problemele, căci nu va fi deloc așa!"

Unele dintre secvențele memorabile ale filmului sunt momentele în care Arthur se metamorfozează în pasăre, veveriță și pește (trecând astfel prin toate cele trei tărâmuri ale vechilor celți: Pământul, Apa și Cerul). Duelul epic dintre Merlin și Madame Mim, unde cele două personaje iau diverse forme, este extrem de amuzant; cu toate acestea, mesajul pe care ni-l transmite despre principiile morale ale magiei este cât se poate de grav: Merlin își folosește inteligența ca să-și înfrângă rivala (care recurge la orice mijloace să-l păcălească), fără ca el să încalce regulile.



Magia și știința pot conlucra foarte bine împreună; înțeleptul Merlin le stăpânește pe amândouă. Filmul pune accentul pe importanța inteligenței, care trebuie să fie mai presus de forța fizică; în final, nu aceasta îl ajută pe Arthur să smulgă sabia din stâncă, ci puritatea inimii sale îi asigură tronul.

Vrăjitorii (Ralph Bakshi, 1977, PG) abordează o temă rară în filmele de animație, dar preferată în literatura științifico-fantastică: viitorul post-apocaliptic care a urmat unui război nuclear. Ființe fermecătoare, precum zânele, se nasc din pământuri roditoare în timp ce mutanți respingători apar din ținuturile pustiite de războiul nuclear. Doi vrăjitori gemeni – sau mai degrabă un vrăjitor și un vraci – se luptă să salveze lumea. Avatar și Blackwolf folosesc metode diferite, atât magice, cât și laice, ca să-și atingă scopul.

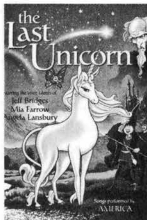


Aventurile unui hobit (Rankin/Bass, 1980, U). Bazat pe romanul cu același nume, scris de J.R.R. Tolkien, filmul ne prezintă povestea unui spiriduș pașnic și comod, Bilbo Baggins, care este atras, fără voia lui, într-o aventură în urma intrigilor puse la cale de prietenul său vrăjitor, Gandalf cel Sur. În compania celor treisprezece pitici, pornesc să recupereze o comoară furată – înfruntând atacurile

trolilor, goblinilor, elfilor și ale păienjenilor uriași. Bilbo găsește un inel cu puteri magice, care la început pare să-i ajute, dar care, mai târziu, devine mărul discordiei. Aventurile ating punctul culminant odată cu înfrângerea balaurului Smaug și lupta pentru preluarea comorii redobândite. Bilbo descrie succint și plastic întâmplările prin care au trecut: „Neplăcute și incomode; din cauza lor nu pot să-mi iau masa în tihnă."



Ultimul inorog (Rankin/Bass, 1982, PG). Bazat pe romanul lui Peter S. Beagle, filmul ne înfățișează o poveste impresionantă. Eroina poveștii, un inorog, descoperă că a rămas singură în lume. Ea pornește în căutarea semenilor săi, realizând că doar câțiva oameni îi văd adevărata înfățișare. Căzând în mâinile vrăjitoarei Mommy Fortuna, inorogul reușește să scape cu ajutorul lui Schmendrick, un magician care ne demonstrează câtă dreptate a avut Isaac Bonewits când a spus că „sinceritatea nu înlocuiește competența". Ei călătoresc împreună spre castelul regelui Haggard, unde Taurul Roșu îi ține captivi în mare pe inorogi. Metamorfozat într-o ființă umană, inorogul aproape că își uită misiunea, plătind în final un preț uriaș ca să-și salveze semenii.



Regele leu (Disney, 1994, G) explorează conceptul de statut sacru al regelui, conform căruia între el și țara pe care o conduce există o legătură mistică. Fugind de pericol, tânărul erou Simba se împrietenește cu Timon și Pumbaa, adoptându-le filozofia de viață „Hakuna Matata" (Să trăiești fără griji), care îi marchează adolescența lipsită de povara responsabilităților. Simba nu vrea să se mai întoarcă în Pridelands. Rafiki, ca orice șaman bun, încearcă să-l aducă pe calea cea



dreaptă pe eroul încăpățânat, dar Simba înțelege care îi este menirea pe pământ numai în clipa în care tatăl îi apare în vis. Simba se întoarce acasă, unde găsește un ținut pustiu și arid, distrus de nepriceperea regelui. Odată cu victoria lui Simba, se întorc și ploile, iar pământul se trezește din nou la viață, celebrând întoarcerea regelui de drept.



Fantasia 2000 (Disney, 1999, G) continuă tradiția începută cu varianta originală din 1940. Tema „Ucenicului vrăjitor" a lui Paul Dukas apare în amândouă. În această poveste, Mickey Mouse împrumută pălăria fermecată a stăpânului său în timp ce vrăjitorul doarme, în speranța că sarcinile sale vor deveni mai ușoare. Descoperă însă că este mai greu decât și-a imaginat să stăpânească puterile magice. O altă capodoperă este „Pasărea de foc", suita de balet compusă în 1919 de Igor Stravinski. Un elan insuflă viață unui sloi de gheață, creând un spirit feminin – o zână – care, prin puterile ei magice, însuflețește pământul. Dar ea trezește astfel cumplita Pasăre de Foc, care sălășluiește în munți și care aproape că o distruge pentru totdeauna. Această poveste ne atrage atenția asupra surselor de magie, dar și a modului în care trebuie s-o punem în aplicare.



Spiritele (Disney Home Entertainment; Hayao Miyazaki, 2001, PG) este povestea unei fetițe care pornește împreună cu familia ei să se mute într-un nou cămin. Dar, pe drum, părinții o iau pe o scurtătură care îi poartă spre un ținut magic, unde rămân captivi. Este un loc de întâlnire a spiritelor altor lumi, iar micuța Chihiro trebuie să-și croiască drum prin acel ținut ciudat ca să-și elibereze părinții. Bogat în simbolistică japoneză, filmul abordează tema încrederii, a devotamentului și a obligațiilor familiale.

7. Călătoria

autor: Moonwriter (indigo)

Studiați arta vrăjitoriei, dobândiți talente noi, scrieți în jurnalul magic și, încet-încet, începeți să adunați în jurul vostru instrumente și haine care vă conferă înfățișarea unor vrăjitori.

Dar, desigur, lucrurile sunt mult mai complexe.

Vrăjitoria este o călătorie plină de aventuri și de neprevăzut și nici o zi nu va semăna cu cealaltă.

În lecțiile de până acum am vorbit despre scopul acestui drum, despre menirea unui jurnal magic, dar și despre instrumentele care vă ajută să vă duceți misiunea la bun sfârșit.

Cu toate acestea, metamorfoza – trecerea de la ucenici la vrăjitori – are loc înlăuntrul vostru. Călătoria pe care trebuie s-o întreprindeți este una spirituală.

Citiți cu atenție următoarele povești și încercați să le deslușiți simbolurile! Ce semnificație au ele pentru voi și cum v-ar putea fi de folos pe drumul pe care l-ați început?

Prima poveste

Pe când ceața se risipește, barca plutește în tăcere spre mal, cârmuită de doi bărbați arși de soare, îmbrăcați cu niște pantaloni ponosiți. Acostăm pe un mal nisipos, iar ei mă privesc în tăcere când îmi cufund până la glezne picioarele în apa pe care o simt neașteptat de caldă.

Mă îndepărtez de barcă și o pornesc pe plajă. Este momentul în care încerc să înțeleg pentru ce mă aflu aici. Câteva femei stau pe mal și mă recunosc, dar nici nu-mi zâmbesc, nici nu par ostile. Îmi arată o cărare care duce spre pădure. În timp ce urmez poteca aceea, le simt cum mă urmăresc cu privirile. Soarele e sus pe cer, vântul aduce o boare cu aromă de fructe de pădure, iar copacii și iarba par pictați într-o nuanță fantastică de verde. Am senzația că am pășit într-o altă lume – o lume la care doar am visat până acum.

După câteva minute de mers, cărarea mă poartă spre un luminiș. Într-o parte văd o alcătuire simplă din piatră și lemn. Mă îndrept spre structura aceea, unde mi se sugerează să intru singură.

Pășesc în întuneric. Când încep să mă obișnuiesc cu obscuritatea, trec de prag și intru în camera principală. Într-o parte, arde un foc în cămin, iar lângă el stă o femeie. Nu seamănă cu nicio femeie pe care am văzut-o în viața mea, deși pare în același timp întruchiparea tuturor femeilor din lume. Are părul negru, presărat cu șuvițe de un alb-argintiu. Ochii pe care și-i ațintește asupra mea par cenușii. Este îmbrăcată în voaluri de un albastru diafan. La gât poartă piatra lunii și deasupra ei un colier din argint cu inscripții runice. În mâna dreaptă ține un toiag simplu, în vârful căruia se află o piatră strălucitoare de cuarț. Pe încheietura mâinii drepte are un tatuaj, care înfățișează luna crescătoare, în aceeași nuanță de albastru ca rochia ei. În jurul taliei are o cingătoare din satin, de care este prins un săculeț din piele, înțesat de obiecte pe care nu mi le pot imagina.

Într-un colț al camerei se află o măsuță rotundă, acoperită cu o față de masă de un verde atât de strălucitor, încât pare incrustat cu firișoare de aur. Lucrurile de pe masă par lăsate la întâmplare, sugerând în același timp o ordine firească. Văd lumânări, scoici, un pocal plin cu apă, un cuțit strălucitor din obsidian și multe alte minuni pe care nu le pot număra. Pe peretele din spatele mesei se văd mai multe rafturi pline de sticle de diverse forme, mărimi și culori, unele conținând lichid, altele frunze sau semințe uscate. Un cântar cu un set de greutăți e așezat în apropiere, alături de un jurnal cu coperți din piele și o pană de scris.



Ucenicii învață, simt și pun în practică – pentru binele lumii – darurile pe care le primesc.

Desen de Jesse Wolf Hardin

De cealaltă parte a căminului se află o masă obișnuită, cu două scaune. Este acoperită cu o față de

masă albastră. Într-o parte observ o tavă cu fructe, o pâine cu cereale și o carafă de vin. În partea cealaltă se află o carte – o carte minunată, cu coperți din piele și argint. Pare să strălucească sau chiar să freamăte, dornică să-mi împărtășească din cunoștințele ferecate în paginile ei. Simbolurile incrustate pe copertă sunt criptice pentru ochiul meu profan. Realizez deodată cât de sărăcăcios sunt îmbrăcată, iar mâinile-mi sunt goale.

Femeia îmi zâmbește, arătându-mi pâinea și fructele.

– Vino! spune ea. Probabil că ți-e foame. Hai să mâncăm mai întâi! Apoi vom începe.

A doua poveste

Băiatul străbate singur dealurile. Poartă o vestă și o pelerină, ghete solide și o căciulă călduroasă. În rucsacul pe care îl ține în spate are câțiva cartofi, un cuțit, o frânghie, o pătură și materiale ca să aprindă focul. Urcă porvârnișurile cu ajutorul unui toiag din lemn de anin și poartă cu el un burduf cu apă.

Poposește pe unul dintre versanții înalți ai muntelui. „Este un loc bun unde să înnoptez", își spune băiatul. Apoi, aprinde focul la adăpostul unei stânci pentru ca vântul să nu i-l stingă, iar căldura să se răsfrângă asupra lui.

Verifică burduful și vede că este aproape plin. Luând cuțitul, se adâncește în pădure și taie câteva crengi de brad, pe care le duce la adăpostul lui, unde își încropește un pat. Știe că, dacă se va culca direct pe pământ, i se va părea și mai frig; crengile de brad vor fi pe post de saltea. După ce și-a făcut patul, pornește să caute lemne pentru foc, pe care le adună de pe jos, mulțumind pădurii pentru generozitatea ei. În scurt timp, strânge un vraf de lemne.

Băiatul a pornit într-o călătorie inițiatică. El trebuie să stea pe munte până când i se va arăta viziunea. Își caută spiritul-animal și noul nume pe care îl va purta. Dar între ele există o legătură puternică, astfel că – pentru a-și afla numele – trebuie să-și identifice spiritul-animal. Este tânăr pentru acest ritual – abia a împlinit paisprezece ani – dar el a cerut să plece, iar rugămintea i-a fost îndeplinită.

Știe că mulți se așteaptă să dea greș, convinși că nu va fi destul de puternic să îndure vitregiile naturii până când va avea viziunile dorite. Dar el nu le împărtășește părerea. Se simte în largul lui în mijlocul sălbăticiei, căci știe să citească în stele, să descifreze semnele naturii și să audă ritmurile pământului. Știe să găsească surse de apă și mâncare, să aprindă focul și să simtă prezența animalelor înainte ca ele s-o simtă pe-a lui. I se pare că e pregătit pentru cea mai mare aventură a vieții sale.

Pentru că se lasă seara, băiatul construiește un rug, în stilul colibelor indiene. Ghidându-se după apusul soarelui, identifică vestul și așază pietre în jurul focului pentru a marca punctele cardinale. Când soarele se ascunde în spatele munților, rostește o rugă, se închină cu fața înspre toate cele patru puncte cardinale, mulțumește naturii pentru darul focului și apoi aprinde rugul. Flăcările îl cuprind, trosnind în aerul rece. În timp ce arde, băiatul pune un cartof printre tăciunii încinși ca să se coacă.

Întunericul se pogoară încet, iar culorile apusului încep să se estompeze. Băiatul se sprijină cu spatele de stâncă, bucurându-se de căldura focului, înfruptându-se din cartoful copt și potolindu-și setea cu o înghițitură de apă. Își ațintește apoi privirea asupra flăcărilor, se relaxează și invocă viziunile.

Spirite ale vestului și ale apei dătătoare de viață, vegheați asupra mea!
Spirite ale vestului, scăldați-mi sufletul în ale voastre puteri!
Spirite ale nordului, ale Pământului, ale stâncilor și pădurilor verzi,
ocrotiți-mă în această noapte și-n grija voastră voi mă luați!
Spirite ale estului, ale aerului și ale norilor, spirite ale vântului, care
împrospătați natura, insuflați-mi înțelepciunea voastră!
Spirite ale sudului și ale focului, dansați cu mine și viziunea voi mi-o dăruiți!

El privește apoi în tăcere cum flăcările se ridică în aer, aude trosnetul lemnelor mușcate de foc, simte mirosul de fum și căldura lui dogoritoare. Pentru că noaptea devine rece, își trage pătura pe umeri și adoarme.

A doua zi, băiatul se trezește în aerul răcoros al răsăritului. Culorile dimineții se revarsă asupra stâncilor din granit pe care stă. Cum

nicio viziune nu se pogorâse noaptea asupra lui, dormise bine și visase. Acum, în aerul plăcut al dimineții, are mintea limpede. Zâmbește și se apucă să facă focul. Luând un tăciune de pe marginea focului, își desenează o linie pe ambele brațe. Cea dintâi noapte trecuse.

Diseară, își spune el. Diseară...

Și își începe ziua fluierând.



Atelierul II: Natura (argintiu)

Entelehie[1]

Destinul e o forță de zei hărăzită.
Entelehia e o forță ce dinlăuntru se naște,
a voinței manifestare
și a esenței expresie.

Este destinul unui prinț ca rege să devină.
Entelehia transformă însă ghinda în stejar.

Întinde-ți aripile și zboară, căci altfel vei muri!
Evoluează, căci altfel vei pieri!

Sufletul se modelează,
căpătând propria imagine.
Și crește – intrinsec și natural –
încă de la început.

Scânteia în foc se transformă,
Iar dintr-o sămânță un copac spre cer se-nalță.

[1] Noțiune filozofică indicând perfecțiunea ca scop lăuntric al dezvoltării tuturor lucrurilor (n. tr.).

Dar mai departe noi putem să mergem
și prin arta magiei să ne remodelăm;
să evoluăm conștient noi putem să învățăm.

Personalitatea nu ți-o poți schimba
și nici destinul; poți doar să le influențezi.
Nu poți schimba însă aluatul
din care natura pe tine te-a plămădit –

așa cum nici stejarul salcie nicicând nu va putea să fie
și nici salcia trandafir...

Poți însă crengile să ți le modelezi
ca lumina s-o cuprinzi și adăpost micilor viețuitoare
tu să le creezi. Cu ce ai la îndemână,
cât mai departe trebuie să mergi.

Orologiul bate clipele-n parte
și viața parcă o revezi;
din semințe-ai apărut și drum spre lumină ți-ai croit;
flori și fructe ai conceput
și spre regatul înțelepciunii tot mereu încerci să tinzi.

Calea în viață tu ți-o modelezi
și aripile tot mai mult ți le întinzi
ca la capătul călătoriei tu să-ajungi.

Fiecare pas pe care-l faci
propriile concluzii te-ajută să le tragi.
Nu albia dă naștere râului,
ci râul modelează albia după cursul pe care și-l urmează.

Ne creăm singuri lumea în care trăim
și scena pe care rolul ni-l jucăm.
Iar amprenta pe care asupra lumii vrem să o lăsăm
fără de pată ea trebuie să fie.

Karma nu trebuie să fie o scuză pentru prostie
și nici în spatele ei să te ascunzi

ca de responsabilitate tu să fugi!
Adoptă entelehia, căci te ajută să-ți vezi calea ce-o urmezi
nu ca pe o voință de zei impusă,
ci ca pe o manifestare a propriei esențe!

Entelehia pașii ți-i călăuzește
în această călătorie
a descoperirii de sine.

Fii încrezător în propria-ți perfecțiune
și calea ți-o urmează!
Consultă-ți busola lăuntrică
ce spre entelehie te va conduce!

ELIZABETH BARRETTE

1. Introducere

Bine ați venit în lumea naturii! Lecțiile despre natură includ toate aspectele care țin de metafizică și misticism corelate cu natura și cu misterele ei. Acest capitol joacă un rol atât de important în arta vrăjitoriei, încât vrăjitorii au mai fost numiți și „Filozofii naturii".

În acest Atelier, veți pătrunde în tainele naturii și îi veți explora toate aspectele. Veți primi sfaturi utile pe care le puteți pune în practică atunci când plecați în excursii, în expediții sau în tabere, sau dacă vă ocupați cu grădinăritul, bucurându-vă de aventuri uluitoare atât în sălbăticie, cât și în așezările urbane. Veți studia, de asemenea, ecologia și veți afla de ce este amenințat ecosistemul – și cum putem să-l apărăm.

Culoarea asociată acestui atelier este argintiul, reprezentând energiile feminine ale intuiției, rațiunii, viselor, harurilor psihice și darului prezicerii. Argintiul este culoarea lunii, a tainelor naturii, a misterelor feminine și a artei magiei și vrăjitoriei.

Gândiți-vă la următoarele lucruri:

1. Seva naturii este spiritul.
2. Natura nu este o întâmplare. Ea are o semnificație și un scop bine definit.
3. Anumite aspecte ale naturii sunt invizibile.
4. Natura face parte dintr-un întreg, care este mai presus de timp și de spațiu.
5. Frumusețea naturii are valoare intrinsecă.
6. Cel care păstrează frumusețea și armonia naturii este bun. Cel care le distruge este rău.
7. Toate animalele, plantele și locurile din natură sunt sacre.
8. Toate ființele trebuie să se dezvolte și să-și împlinească destinul.
9. Universul lăuntric face parte din natură.
10. Trebuie să sărbătorim natura prin cântec, dans, artă, poezie și povești.
11. Știința este un instrument indispensabil pentru cunoașterea naturii.

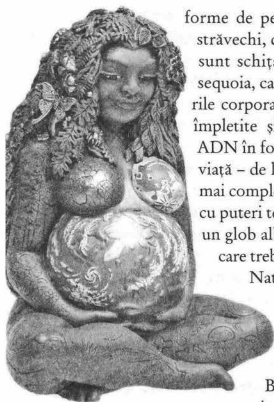
(Larry Cates; http://portalproductions.com/spiritNature)

Prima lecție din cadrul acestui Atelier v-o împărtășește Jesse Wolf Hardin, membru al Consiliului Cenușiu al Vrăjitorilor:

2. Geea, Pământul viu

autor: Jesse Wolf Hardin (argintiu)

În centrul altarului meu de acasă tronează o sculptură verde ca pădurea, care înfățișează o femeie liniștită, frumoasă și puternică: Geea! Ea ne binecuvântează și ne veghează acțiunile atunci când organizăm acolo conferințe sau festivaluri. Artistul și vrăjitorul Oberon i-a insuflat viață statuii, reprezentând-o sub forma unei femei puternice, care stă cu picioarele încrucișate sub ea, având trăsăturile feței preluate parcă din toate rasele lumii. Emană nu doar puterea unei mame protectoare, ci și senzualitatea unei tinere fecioare. Pe picioare are gravate



forme de pești și crustacee, atât din timpurile străvechi, cât și contemporane. Pe brațele Geei sunt schițate planta vieții și copaci uriași de sequoia, care se află în pericol să fie tăiați de marile corporații din California de Nord. Cosițele împletite și împodobite cu diverse simboluri ADN în forme care amintesc de toate speciile de viață – de la cele mai vechi și mai simple la cele mai complexe. Pe vârful capului tronează balena cu puteri telepatice și un copil care ține în mâini un glob albastru – simbolul planetei noastre pe care trebuie s-o ocrotim. Ea este Geea – Mama Natură, zeița pământului pe care pășim, dar și a viețuitoarelor și a plantelor printre care trăim.

Geea are diverse nume – Cybele, Mami Aruru, Nu Kwa sau Terra. Băștinașii Yoruba îi spun Assaya, aborigenii – Kunapipi, hindușii – Prithivi, iar popoarele indigene din Peru – Pachamama, din trupul căreia ne-am născut cu toții. Numele de Geea sau Gaia (care rimează cu Maya) provine din greaca veche. Legendele elene spun că ea s-a născut din Haos, dându-i apoi naștere lui Uranus, zeul cerului. După ce s-a unit cu Eros, iar acesta a fertilizat-o cu energiile sale, Geea a devenit simbolul vieții înseși, dăruindu-le înțelepciunea sa celor care cunosc noțiunile de empatie și conștientizare.

Cele mai vechi reprezentări ale Mamei Natură datează de peste 100000 de ani, fiind printre primele dovezi care atestă ritualurile și arta umană. Geea este „mama tuturor zeilor și cea mai bătrână dintre toți“, spune Homer. Ea îi ispiră pe fondatorii și pe adepții tuturor practicilor spirituale sau magice, printre care vrăjitoria și religia Wicca, panteismul și neopăgânismul, ecologia generalistă și druidismul. Indiferent de religia pe care o îmbrățișăm, Geea reprezintă izvorul vieții și al viziunilor noastre. Este forța care le oferă curaj și îi călăuzește pe toți căutătorii și cercetătorii, iar viziunile ei conferă claritate și putere tuturor practicilor spirituale și magice.

Și, când murim, ne întoarcem cu toții la sânul ei – chiar și cei care au negat-o sau au batjocorit-o.

Trăim într-un univers plin de inspirație și imaginație creatoare. Indiferent care este percepția noastră asupra acestei zeițe, a zeilor sau a lui Dumnezeu, știm că este o forță care cuprinde sub aripile sale ocrotitoare tot ceea ce există și va exista vreodată. Dar pentru cei care s-au născut din pământ, divinitatea o reprezintă planeta însăși. Nu trebuie decât să atingem pământul sau să îmbrățișăm un copac pentru a stabili o legătură cu acest zeu/zeiță și toată puterea universului devine a noastră – prin forța naturii și prin capacitățile noastre magice. Geea nu este doar o scenă pentru activitățile noastre – noi suntem niște părți complementare, organele senzoriale și agenții ei magici. Avem cu toții un rol pe care trebuie să-l jucăm – ca ucenici și profesori, muzicieni și artiști, războinici și iubiți.

Toate culturile ne învață că trebuie să încheiem un pact sacru cu Mama Natură, iar dacă vom da greș, soarta ne va fi pe veci pecetluită. Faptul că ne-am ignorat misiunea și îndatoririle pe care le avem față de ea a dus la decăderea civilizației și la apariția unei crize de mediu de proporții înspăimântătoare. Dar, în același timp, toate lucrurile de care avem nevoie sunt chiar aici, în fața noastră – un dar spiritual al zeiței Geea. Cu toții am fost binecuvântați cu harul de a face Natura să ne ofere viziunile și lecțiile de care avem nevoie ca să devenim Căutătorii, eroii și eroinele timpului nostru.

Exerciții practice:

- Încercați să vă imaginați Pământul ca pe o ființă vie, capabilă să simtă satisfacția, bucuria și durerea! Aceasta este Geea. Astfel, veți evita să-i faceți rău, acordând în același timp atenție dorințelor, sfaturilor, harurilor și lecțiilor ei.
- Încercați s-o desenați așa cum v-o imaginați, fără să vă gândiți la perfecțiunea sau imperfecțiunea desenului! Imaginația este mai importantă decât realitatea.
- Imaginați-vă acum că sunteți unul dintre organele ei senzoriale sau de percepție! Ori de câte ori sunteți tentați să comiteți un

act de abuz față de trupul vostru, cum ar fi, de exemplu, să mâncați peste măsură sau să vă înfometați, să beți prea mult ori să vă drogați, sau orice altceva ar putea să vă facă rău, gândiți-vă că aceste abuzuri pe care le săvârșiți asupra voastră le resimte și Geea!

- Desenați-vă ca o parte complementară a Geei, dar și ca sălașul spiritual al zeiței!
- Respectați-o pe Geea, fără s-o venerați, căci puteți să scoateți la iveală tot ce e mai rău, dar și tot ce e mai bun din ea!
- Construiți un altar dedicat Mamei Natură într-un loc cu totul special! Alegeți obiecte reprezentative pentru fiecare regn al Geei (pene pentru păsări, pietre pentru minerale, un vas cu apă ca simbol pentru râurile și mările ei, bucăți de blană sau coarne de cerb pentru animale și așa mai departe)! Adăugați și alte obiecte care vă amintesc de anumite momente dificile din viața voastră, când ați învățat niște lecții grele, care însă v-au ajutat să deveniți vrăjitori înțelepți!
- Așezați în mijlocul altarului un singur obiect ca simbol al Geei – un desen înrămat, un colaj de imagini din natură decupate din reviste și lipite într-un glob de sticlă sau reprezentarea unei femei! O sculptură reprezintă o alegere ideală – fie una creată de Oberon, fie propria voastră creație din lut, împodobită cu materiale naturale – scoici, fosile, lemn sau cristale. Dacă veți reuși să creați o statuetă rudimentară, cu atât mai bine, căci va semăna cu Venus din Willendorf sau cu alte reprezentări din timpuri imemoriale.
- Nu încercați să impuneți cu forța cultul Geei! Puteți, totuși, să-i ajutați pe alți căutători voluntari să simtă și să capteze energiile Geei – atât din jurul, cât și dinlăuntrul lor! Este un lucru benefic pentru cei cu care veniți în contact, dar și pentru Pământul de care depinde viața însăși.
- Folosiți un limbaj care să-i inspire pe oamenii care nu fac parte din comunitatea voastră! Puteți înlocui, de exemplu, termenul de „Geea“ cu „Mama Natură“, pentru că în acest fel mesajul vostru va avea mai multă rezonanță.
- Încercați să captați energiile negative, care dezechilibrează atât existența voastră, cât și pe a lumii întregi! În acest fel, o veți

ajuta pe Geea să restabilească echilibrul – prin metode magice și evolutive.

- Bucurați-vă de harurile pe care le-ați primit, dăruindu-le la rândul vostru! Geea se va simți astfel fericită.
- Descătușați-vă bucuria de a trăi, căci astfel i-o veți împărtăși și Geei!
- Creați un cântec sau un descântec în onoarea Geei!
- În fiecare ritual pe care îl desfășurați, recunoașteți și închinați-vă în fața puterii Geei, care este mama tuturor spiritelor și entităților, dar și un izvor permanent de cunoaștere!
- Scrieți și desfășurați ritualuri în care să atrageți atenția participanților asupra caracterului imanent al Geei!
- Dăruiți ceva în schimb pentru fiecare lucru pe care i-l cereți Mamei Natură și pe care ea vi-l conferă!

3. Comuniunea cu natura

autor: Abby Willowroot (argintiu)

Comuniunea cu natura presupune procesul de conștientizare a ciclurilor care ne influențează existența – exterioară și lăuntrică. Trebuie să învățăm să apreciem micile miracole, dar și momentele efemere din viața noastră. Trebuie să experimentăm lumea fără „să capturăm" experiența. Trebuie să învățăm să percepem și să înțelegem natura, punându-ne la treabă și perfecționându-ne simțurile și percepțiile senzoriale. Vom trezi astfel la viață instincte și aptitudini pe care le-am uitat sau nu le-am folosit niciodată. Un vrăjitor devine cu adevărat vrăjitor numai atunci când percepe subtilitățile lumii înconjurătoare.

În fiecare dimineață, începeți o nouă călătorie în viața voastră, iar modul în care va decurge această călătorie depinde de felul în care vă treziți. Procesul de interacționare cu natura într-un mod cât mai pozitiv cu putință, cu rezultate curative și magice, reprezintă o provocare zilnică. Dacă veți reuși să vă fixați „alarma interioară" în așa fel încât să vă treziți în fiecare dimineață cu o jumătate de oră înainte să sune ceasul, veți începe ziua fără stres, însoțiți de viziunile sau imaginile din

visele nopții. Ceasul biologic reprezintă o modalitate ideală prin care puteți demara procesul de conștientizare. În acest fel, puteți, de asemenea, controla ciclurile de somn și de visare.

Pe parcursul călătoriei de ucenici vrăjitori, veți avea ocazia să învățați nenumărate lucruri utile, dar nimic nu este mai important ca dezlegarea misterelor și tainelor naturii. Ele constituie temelia vieții înseși. În fiecare zi aveți ocazia să învățați ceva nou de la natură, chiar dacă locuiți la oraș. Dacă priviți cerul în fiecare zi, veți învăța să preziceți starea vremii. Dacă veți acorda atenție aerului sau vântului care vă atinge pielea, veți putea simți ploaia cu o oră înainte de venirea ei. Dacă veți privi un copac pe lângă care treceți în fiecare zi, veți observa schimbările subtile care survin în natură. Încercați să vorbiți cu animalele pe care le întâlniți în cale! Toate aceste lucruri simple reprezintă niște instrumente vitale pentru un vrăjitor.

Lumea care ne înconjoară se află într-o permanentă schimbare. Unele sunt stresante, altele ne deschid calea spre un alt univers – un univers plin de visuri, idealuri și posibilități cu totul noi. Obiceiurile și credințele adânc înrădăcinate în cugetul și în existența noastră încep să se schimbe odată cu dobândirea noilor modalități holistice de a ne folosi puterile. Trăim într-un timp al Renașterii, un timp al înfloririi intelectuale și artistice, dar și un timp al schimbărilor climatice și de mediu. Ucenicii vrăjitori joacă un rol extrem de important, deoarece capacitățile și principiile lor morale influențează într-un mod covârșitor evenimentele viitoare. Pentru că omenirea trece printr-un moment de criză, comuniunea cu natura reprezintă o condiție *sine qua non* pentru toți vrăjitorii.

Misticismul, spiritualitatea și autoexprimarea se contopesc cu influențele culturale din întreaga lume. Vrăjitori, șamani, preotese, călugări, înțelepți ai triburilor și oameni de toate credințele și tradițiile se întâlnesc și caută soluții pentru problemele și schimbările globale. Pentru prima dată în istoria omenirii avem șansa de a dobândi cunoștințele și practicile curative specifice multor culturi. Acum ni se deschid porțile și ochii noștri pot privi deopotrivă misterele antice și tehnologia modernă. Descoperim faptul că tocmai moștenirea noastră genetică și diferențele culturale au puterea de a ne îmbogăți și de a ne uni dincolo de orice granițe și obstacole. Într-un mod paradoxal, însă,

bogăția acestor resurse adâncește și mai mult misterele vieții și mecanismele puterii. Nevoia de a pune în practică și de a exersa artele metafizice a devenit acum cu adevărat vitală.

Mama Natură ne vorbește tuturor. Mesajele ei ne sunt aduse uneori de vânt, alteori le auzim în momente de meditație sau în timpul ritualurilor. Cei care dansează sub clar de lună, celebrând-o pe Geea, cântă adesea: „Din pântecele zeiței noi ne naștem și la sânul ei ne întoarcem – ca o picătură de ploaie în marele ocean..." Cuvintele ne reamintesc faptul că această comuniune cu natura ne unește și ne contopește viața și destinul.

Vrăjitoarele și vrăjitorii verzi, dar și vracii triburilor din întreaga lume încearcă să vindece mediul înconjurător și să reaprindă flacăra spiritelor sacre ale naturii. Vedete precum Sting, Bono sau Al Gore au făcut tot ce le-a stat în putință să ne transmită mesajul legăturii strânse dintre om și natură, dar și al fragilității mediului natural. Chiar și oameni de afaceri de talia lui Ted Turner și Bill & Melinda Gates au donat sume impresionante de bani pentru programele de ajutorare a oamenilor și a planetei, pentru că înțeleg comuniunea dintre om și natură. Schimbări dramatice sunt pe cale de a se înfăptui. Noi, vrăjitorii, ne extragem puterea din univers și pământ și trebuie s-o folosim ca să vindecăm planeta-mamă. Talentul și forța noastră magică își au rădăcinile în capacitatea de a înțelege natura, de a ne înțelege semenii și pe noi înșine.

Ca vrăjitori, veți dobândi puterea de a modela viitorul. Cu cât veți înțelege mai bine natura și legile universului, cu atât capacitatea voastră de a modela viitorul va deveni mai puternică. Se apropie timpul când puterile vrăjitorilor înțelepți vor juca un rol crucial în restabilirea echilibrului lumii noastre. Lecțiile naturii – simple sau dificile – vă vor ajuta să porniți în această mare aventură a vieții voastre. Încercați, așadar, să învățați în fiecare zi ceva nou despre natură, observând-o cu atenție! Exercițiile de observație vă vor perfecționa percepțiile senzoriale – instrumente extrem de importante pentru un vrăjitor.

În fiecare celulă din trupul uman există o memorie genetică. Comuniunea cu natura vă ajută să stabiliți contactul cu aceste memorii genetice. Este vital ca toți vrăjitorii să-și întindă antenele senzoriale pentru a capta înțelepciunea existentă în ele. Dacă veți învăța să

cunoașteți natura, veți descoperi cum să vă cunoașteți pe voi înșivă – să vă cunoașteți adevărata personalitate neîngrădită de limite sau opreliști.

Poate că vă atrage ideea de a trece repede peste acest capitol dedicat studierii naturii pentru a ajunge mai repede la aspectele fascinante ale vrăjitoriei, dar nu veți putea dobândi puterile magice fără capacitatea de a înțelege mecanismele naturii.

4. Naturalistul amator

autor: Moonwriter (indigo)

Ce este naturalistul? Este cel care studiază și interacționează cu natura. Prin observații și interacțiuni, naturalistul înțelege mecanismul vieții și conexiunile dintre lumea noastră și natura înconjurătoare. Mottoul Școlii Cenușii de Vrăjitorie este: *Omnia vivunt, omnia inter se conexa* – „Totul este viu, totul interacționează". (Cicero)

Instrumentele necesare studiului naturii

Puteți citi cărți despre natură, puteți urmări emisiuni la televizor și puteți chiar să faceți vizite la grădinile zoologice din orașele în care locuiți. Dar nimic nu se compară cu incursiunile în inima naturii, unde puteți urmări pe viu și învăța din ceea ce se petrece în jurul vostru.

Ca să puteți desfășura activitățile din această lecție, aveți nevoie de următoarele instrumente (pe multe dintre ele s-ar putea să le aveți deja prin casă):



Un jurnal gol
Pixuri
Creioane
3-4 carioci în culori închise
Celofan roșu
Un carton gol de ouă

O agendă veche de telefon
Coli de hârtie format A4
Un marker cu pastă durabilă
Creioane colorate (dacă vreți să vă colorați desenele)
Gentuțe mai mari sau mai mici (într-una trebuie să vă țineți jurnalul)
Pastă corectoare
Cutiuțe: ca acelea în care se păstrează filmele foto sau truse goale de machiaj
Borcane goale cu capace bine strânse
Un borcan cu capac găurit (pentru insecte sau animale de mici dimensiuni)
Lanternă
Lupă
Un briceag multifuncțional
Pensetă
Clește (un instrument opțional, dar util)
Foarfecă
Sfoară din bumbac
O rolă de scotch transparent
Un metru (lung de cel puțin 90 de centimetri)
Aracet
Lipici
Un ziar împăturit
Un aparat de fotografiat (puteți folosi orice gen de aparat – de la cele de unică folosință la cele digitale)

Este, de asemenea, extrem de important să aveți cu voi un ghid de călătorie. Vă recomand:

A Practical Guide for the Amateur Naturalist (Ghid practic pentru naturalistul amator) – de Gerald Durrell. Este ușor să găsiți online un exemplar la mâna a doua la un preț derizoriu (puteți căuta pe Amazon.com sau Powells.com). Este un ghid util, presărat cu fotografii minunate și instrucțiuni detaliate.

Boy Scout Handbook și *Boy Scout Fieldbook*, publicate de Asociația Cercetașilor din America (www.scoutstuff.org), sunt alte două ghiduri extrem de utile.

Puteți, de asemenea, să cumpărați cărți – în funcție de domeniul pe care îl studiați – despre păsări, flori, minerale, mamifere etc.

NOTĂ: Multe dintre informațiile din aceste cărți pot fi găsite pe internet. Cu toate acestea, este bine să aveți cu voi un ghid practic. Cele din colecția „Golden Pocket Guides", scrise de Herbert Zim, sunt minunate și extrem de ieftine. Am găsit pe site-ul Amazon.com exemplare la mâna a doua pentru 0,69 dolari exemplarul.

Legi și principii

Sălbăticia este definită în dicționar ca fiind „o regiune nepopulată și necultivată, lăsată în stadiul ei primitiv și caracterizată prin imensitate, pustietate și o complexitate neexplorată".

Definiția mea preferată pentru sălbăticie este: „Un loc pe care îl poți vizita, dar unde nu ai voie să rămâi".

Când ieșiți din casă, faceți primul pas în sălbăticie. Poate că grădina voastră nu este un loc sălbatic (deși, cu puțin noroc, ar putea să fie), dar fiecare pas pe care îl faceți în natură vă apropie de un astfel de spațiu.

Când ieșiți în natură, pășiți într-un loc sacru, guvernat de ciclul anotimpurilor, un loc al vieții și al morții, dar și un loc al creației. Nu uitați niciodată că pășiți pe un pământ sacru, iar Terra și stelele v-au dat viață! Și trebuie să înțelegeți acest lucru în sens propriu: fiecare atom din trupul nostru s-a născut din viața și moartea stelelor – atomii care zboară prin spațiu pătrund în atmosfera noastră și se stabilesc pe pământ, unde încep procesul dătător de viață. Astronomul și cosmologul Carl Sagan spunea că „suntem plămădiți din stele".

Ca naturaliști, trebuie să respectați anumite legi și principii etice:

1. Nu culegeți plante sau flori dacă nu e un loc unde cresc din abundență!
2. Alegeți doar exemplarele cele mai mici!
3. Sunt situații când trebuie să vă limitați doar la fotografii. **Nu trebuie să luați exemplare din specii aflate pe cale de dispariție, să deranjați vizuinele animalelor sau să profanați vestigiile culturii amerindiene.** Fotografiile vă vor ajuta să păstrați aceste descoperiri fără să le tulburați.

4. Nu lăsați urme ale prezenței voastre! Când plecați de undeva, nimic nu trebuie să trădeze faptul că ați fost acolo.
5. Ca ucenici vrăjitori, trebuie să respectați întotdeauna integritatea și caracterul sacru al naturii. Când pătrundeți într-un loc sau luați cu voi un anumit exemplar, trebuie să vedeți mai întâi dacă acțiunea voastră nu exercită o influență negativă asupra ecosistemului. După ce vă încheiați misiunea, mulțumiți energiilor emanate de locul respectiv! N-ar fi rău chiar să desfășurați un mic ritual sau să rostiți o binecuvântare.

Măsuri de precauție

Când lucrați în natură, aveți grijă să vă luați toate măsurile de precauție pentru ca nimic să nu dăuneze mediului înconjurător: focul, uneltele ascuțite etc.! Precum în cazul tuturor aspectelor legate de vrăjitorie, și când e vorba de măsurile de siguranță ele trebuie aplicate asupra celor patru elemente: Pământul, Aerul, Focul și Apa.



Pământul

Folosirea unui baston vă va ajuta să vă mențineți echilibrul pe pantele abrupte pe care s-ar putea să le străbateți, dovedindu-se un instrument extrem de util.

Alegeți un băț lung, cu un diametru de cinci centimetri, care să vă ajungă până la umăr, apoi curățați-i coaja cu un briceag! Îl puteți decora după cum doriți sau îl puteți lăsa așa cum este. Atașați-i o curea de vârf, care să vă poată intra pe încheietura mâinii, așa cum vedeți în imaginea alăturată!

Aerul

Înainte de a porni într-o incursiune prin natură sau de a desfășura un ritual în aer liber, ar fi bine să analizați starea vremii. Astfel, veți putea evita surprizele neplăcute. Învățați „să citiți“ semnele de pe cer cu ajutorul observațiilor și al notițelor din jurnal! Perfecționarea harului de a prevesti anumite lucruri vă va îmbunătăți și capacitatea de a prezice starea vremii.

Puteți consulta în acest sens site-ul: http://wunderground.com

Focul

Dacă folosiți surse de foc (lumânări, aragaze cu spirt, focuri de tabără etc.), aveți grijă să utilizați suprafețe ignifuge!

Evitați să țineți hârtii sau obiecte din hârtie în preajmă! Și aveți grijă să îndepărtați orice lucruri care ar putea să ia foc cu ușurință!

Nu purtați robe, eșarfe sau haine cu mâneci foarte largi, care s-ar putea aprinde repede!

Dacă sunteți niște ucenici foarte tineri, folosiți chibriturile în prezența unui adult!

Trebuie să faceți focul de tabără numai în locuri amenajate, înlăturând în prealabil materialele inflamabile și crengile care atârnă deasupra focului.

Nu lăsați NICIODATĂ nesupravegheate sursele de foc!

Nu vă uitați niciodată la soare printr-un binoclu sau telescop! V-ați putea pierde vederea pentru totdeauna.

Apa

Când vă aflați în natură, nu beți apă direct dintr-un izvor, lac, heleșteu, râu sau orice altă sursă! Apa ar putea fi contaminată cu bacterii purtătoare de boli. Înainte de a o bea, trebuie s-o purificați în felul următor:

- Prin filtrare – folosind un filtru de apă modern.
- Prin fierbere – timp de unu-două minute.
- Prin tratamente chimice cu tablete de iod (cumpărate de la magazinele de specialitate) sau adăugând două picături de clor într-un litru de apă.

5. Cum să ții un jurnal, cum să culegi plante și cum să alegi mineralele

Cum să folosiți jurnalul

Cel mai valoros instrument al naturalistului este jurnalul, în care își notează călătoriile, observațiile și descoperirile făcute. Jurnalul

surprinde și înregistrează trăirile și emoțiile naturalistului care observă cum un fluture iese din cocon sau studiază o eclipsă de lună.



Jurnalul trebuie să fie destul de mic ca să încapă într-un rucsac sau în buzunar în timpul aventurilor voastre prin natură. Poate să fie o agendă simplă sau una cu coperți tari și coli albe. Ideal ar fi să aibă măcar câteva coli albe, unde puteți face desene, hărți etc.

În afară de notițe scrise, jurnalul trebuie să conțină desene, hărți, grafice și orice alte lucruri utile. Puteți, de asemenea, să lipiți fotografii sau alte materiale practice.

Notați în jurnal observații legate de locurile pe care le-ați văzut sau unde v-ați ridicat tabăra, de studiul aștrilor sau de aventurile prin care ați trecut împreună cu familia! Desenați un fluture interesant, un curcubeu minunat sau grădina voastră cu plante medicinale! Adăugați o fotografie din excursia preferată! Indiferent cum îl concepeți, jurnalul trebuie să vă bucure sufletul.

Iată o listă cu câteva întrebări pe baza cărora să vă notați observațiile:

Unde vă aflați?

În ce zi sunteți?

Cum e vremea?

Care este faza lunii?



Descrieți zona în care vă aflați, folosind cât mai multe adjective cu putință! Adjectivele sunt cuvinte descriptive, care arată însușirea unui obiect sau a unei ființe, ca de exemplu: cafeniu, minunat sau moale.

Ce viețuitoare vedeți?

Ce energii sau prezențe percepeți?

Ce mirosuri simțiți?

Ce sunete auziți? Încercați să stați pe loc, să închideți ochii și să ascultați cu urechile ciulite. Apoi, scrieți sau desenați ce ați auzit!

Reveniți în același loc în diverse momente ale zilei sau seara! Ce vi se pare diferit? Ce a rămas neschimbat? Întoarceți-vă în același loc în condiții meteorologice diferite! Ce vi se pare diferit? Ce este la fel?

Ce plante găsiți? Desenați-le! Ce au aceste plante în comun? Prin ce se diferențiază?

Scrieți o poezie despre natura care vă înconjoară! Nu uitați că poeziile au rimă, dar nu este o condiție obligatorie! Cine spune că trebuie

să scrieți o poezie în versuri? Dacă muza inspirației voastre este o floare, încercați să scrieți cuvintele în forma unei flori! Încercați să creați un haiku – gen literar cu formă fixă, din tradiția japoneză, care are trei versuri: primul vers are cinci silabe, al doilea are șapte, iar cel de-al treilea are cinci.

Poate că simțiți dorința să scrieți o poveste.

Ori poate că locul magic în care vă aflați vă inspiră să săvârșiți un ritual sau să spuneți o rugăciune.

Procesul de observare

Procesul de observare presupune studierea cu foarte multă atenție a unui anumit lucru și înregistrarea fenomenelor sau a întâmplărilor pe care le observați. În timpul acestui proces, trebuie să fiți numai ochi și urechi ca să nu vă scape nimic din tot ce vă înconjoară.

Din păcate, însă, fenomenul nu vine de la sine. În viața noastră de zi cu zi, ne concentrăm doar asupra unui anumit lucru care ne solicită atenția pe moment, de aceea nu observăm tot ce se petrece în jurul nostru. Din fericire, veți putea dobândi experiență și veți exersa procesul de observare, așa cum vă veți însuși – pe parcursul perioadei voastre de ucenicie – toate celelalte calități magice.

Ca naturaliști, veți învăța că procesul de observare implică două lucruri: răbdare și repetare.

Dacă vreți să vedeți cu adevărat ce se petrece în jurul vostru, trebuie să vă înarmați cu multă răbdare și să dedicați foarte mult timp acestei activități. Pentru a avea cele mai bune rezultate, trebuie să petreceți cât mai mult timp în natură și să observați în tăcere tot ce se întâmplă acolo. Odată ce viețuitoarele se vor obișnui cu prezența voastră, nu vor mai fi atât de timide și își vor continua existența fără să mai fie tulburate de compania voastră.

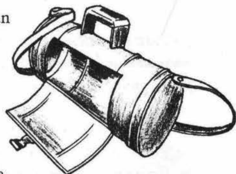
Pe de altă parte, ca să înțelegeți comportamentul plantelor și al animalelor sau ca să deslușiți semnele vremii, trebuie să le cercetați îndelung. Fapt care permite să vedeți lucruri care poate că v-au scăpat altădată și să obțineți răspunsuri legate de ciclul anotimpurilor.

În tot acest timp, veți descoperi și veți vedea natura cu alți ochi. Îi veți aprecia calitățile magice, pe care le puteți integra în ritualurile și ceremoniile de vrăjitorie. Natura este, de asemenea, o sursă

inepuizabilă de simboluri și instrumente magice: crengi de copac, lemn putrezit, scoici, roci, plante medicinale, plante uscate, conuri de brad etc. – pe toate (și multe altele) le puteți folosi în practicile de magie, în studierea naturii sau ca obiecte de cult.

Cum să culegeți și să păstrați plantele

Adunați plantele dis-de-dimineață, pentru că atunci au culorile cele mai intense și seva plină de uleiuri naturale! Puneți-le apoi într-o pungă de plastic ca să nu se ofilească!



După ce le-ați adunat, păstrați-le într-un loc întunecat, ferite de lumina soarelui! Presați-le apoi cât mai repede cu putință, dar nu mai devreme de trei-patru ore după ce le-ați adunat!

Botaniștii profesioniști păstrează plantele într-o *cutie de ierborizare*, așa cum este cea din imagine, înainte de a le presa și de a le introduce în ierbar. Când adunați plantele, faceți o descriere în jurnal a fiecărei specii în parte, pentru că în acest fel veți reuși să le identificați mai târziu – lucru cu atât mai important dacă adunați mai multe specii deodată. Vă sugerez să desenați sau să descrieți zona de unde ați cules planta. Ați găsit-o la umbră? Sau la soare? Crește între stânci sau sub un copac?

Presați apoi plantele, aranjându-le însă cu grijă, căci se vor usca exact în poziția în care le veți așeza!

Plantele uscate fixați-le apoi pe o foaie albă de hârtie și scrieți cu un marker în colțul din dreapta, de jos, următoarele date:

- Numele popular al plantei
- Genul și specia (opțional)
- Locul unde ați găsit planta
- Descrierea
- Data când ați găsit planta
- Numele naturalistului

Iată un exemplu:



Căldăruşă
Aquilegia Canadensis
Creştea într-un loc însorit la marginea unei păduri
Plantă cu tulpina mică (are cam 25 de centimetri înălţime)
Are flori galbene cu inflorescenţe roşii
6 august 2006
Naturalistul - Ima

Puteţi introduce apoi paginile ierbarului într-o folie protectoare, păstrându-le într-o agendă, într-o cutie sau le puteţi înrăma şi agăţa pe perete.

Cum să presaţi plantele

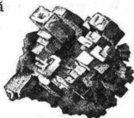
Plantele pot fi presate şi uscate prin diverse modalităţi.

Cea mai bună hârtie în care le puteţi presa este cea de ziar, pentru că este moale şi absorbantă. Aşezaţi plantele între paginile de ziar, apoi apăsaţi ca să se lipească strâns sau puneţi o greutate peste ele! Lăsaţi-le aşa câteva zile sau chiar săptămâni până când sunt complet uscate!

Cea mai simplă modalitate prin care le puteţi presa este să le aşezaţi între două coli de hârtie, punând apoi peste ele câteva cărţi voluminoase. Puteţi folosi, de asemenea, o carte de telefon. Paginile cărţilor de telefon sunt din hârtie de ziar, astfel că puteţi introduce plantele direct între ele. Aşezaţi apoi cartea de telefon într-un loc ferit, iar peste ea puneţi câteva cărţi grele! Verificaţi starea plantelor în fiecare săptămână, scoţându-le atunci când vi se par complet uscate!

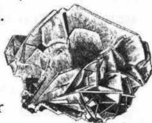
Cum să adunaţi şi să etichetaţi rocile

Mineralele au o compoziţie chimică specifică şi o structură cristalină unică. Rocile sunt compuse din două sau mai multe minerale. De exemplu, cuarţul este un mineral. Granitul este o rocă, alcătuită din minerale precum cuarţul, ortoza sau microclinul.



Rocile sunt de trei tipuri:

Roci magmatice: Acestea sunt compuse din minerale cristalizate și s-au format prin solidificarea prin răcire a magmei, care provine din mantaua superioară a pământului. Cel mai bun exemplu de rocă magmatică este bazaltul – o rocă des întâlnită în scoarța pământului. Fundul celor mai multe oceane este compus din bazalt, ca și teritoriul din nord-vestul Statelor Unite. Granitul este o altă rocă magmatică importantă. Cea mai mare parte a lanțului muntos din Sierra Nevada este alcătuit din granit.



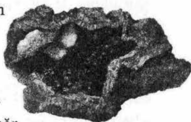
Notă: Ca să vă amintiți mai ușor cum se formează rocile magmatice, gândiți-vă la denumirea lor, adjectivul „magmatic" provenind de la „magmă" – masa minerală fluidă și incandescentă din interiorul scoarței pământului.

Roci metamorfice: Iau naștere din alte roci prin procesul de metamorfoză produs de presiunile și temperaturile înalte provocate de mișcările scoarței terestre. Gnaisul este o rocă metamorfică, ce-a luat naștere din zdrobirea și topirea granitului. Marmura este o altă rocă metamorfică.



Roci sedimentare: Se formează prin procesele de eroziune, transport și depunerea aluviunilor aduse de apele curgătoare. Calcarul este o rocă sedimentară.

Când adunați roci, înfășurați-le pe fiecare în parte în hârtie de ziar sau puneți-le în gentuțe de plastic pentru a nu le zgâria sau sparge!



Înainte de a le înfășura, notați în jurnal data și locul unde ați găsit rocile, precum și descrierea fiecăreia în parte! Puneți-le câte un număr, apoi scrieți-l pe o bucată de hârtie și plasați-o în același loc cu roca respectivă! În acest fel, veți reuși mai târziu să identificați corect toate pietrele.

Când ajungeți acasă, spălați-le cu grijă, îndepărtând mizeria, noroiul etc., apoi lăsați-le să se usuce!

Stabiliți care dintre suprafețele rocii reprezintă „vârful“ și „baza“ pentru a le așeza alături de celelalte piese din colecția voastră! Cu ajutorul pastei corectoare, faceți un punct cât un bob de mazăre pe fundul rocii, apoi – după ce s-a uscat – scrieți cu un marker numărul ei de identificare!

În final, alcătuiți o listă în jurnalul vostru cu rocile pe care le-ați găsit și numărul lor de identificare! Puteți nota informații legate de locul unde le-ați descoperit, pământul etc. Puteți, de asemenea, să desenați roca sau zona unde ați găsit-o. Lăsați puțin spațiu pentru observații suplimentare!

Puteți păstra rocile și mineralele într-un carton de ouă, pentru că așa nu există pericolul să se frece una de alta și să se zgârie. N-ar fi rău să așezați etichete cu numele rocii în fața fiecărui compartiment în care se află pietrele.

Unii oamenii preferă să etaleze rocile în cutiuțe albe, fără capac. În acest caz, vă sfătuiesc să căptușiți fundul cutiei cu o bucată de postav sau de bumbac pentru a nu se zgâria.

Rocile îi pot oferi naturalistului o experiență cu adevărat unică. Procesul de formare a lor se desfășoară de milioane și milioane de ani. Astăzi, în munții Guadalupe din vestul statului Texas, vezi terase din calcar acolo unde, în urmă cu 250 de milioane de ani, exista un recif de corali pe fundul unei mări tropicale. În munții Verzi din Vermont, vezi stânci din schist, o rocă metamorfică, acolo unde cândva se afla țărmul unei mări. Muntele HalfDome din Yosemite Valley, California, care are altitudinea de 2 693 de metri deasupra nivelului mării, este compus din adamellit și granit, roci magmatice care s-au solidificat la mii de metri adâncime, sub suprafața pământului.

Rocile pot fi talismane magice minunate. Ori de câte ori un prieten sau un membru al familiei mele pleacă într-o călătorie, îl rog să-mi aducă o piatră. Iar eu le adun din toate locurile în care călătoresc. Sunt, așadar, posesorul unei impresionante colecții de bucăți de rocă din întreaga lume – granit de pe vârfurile munților Sierra Nevada, roci din lava pahoehoe din Hawaii, nisip de pe coasta statului Maine și minerale din Rusia, Suedia și Arctica. Pe multe dintre ele le-am folosit în diverse ritualuri de magie.

Cum să găsiți nordul, sudul, estul și vestul

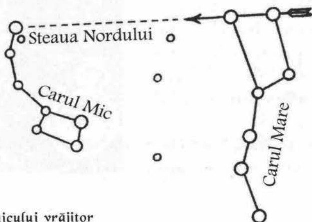
Orientarea cu ajutorul celor patru direcții ale busolei – cunoscute și sub numele de cele patru puncte cardinale – poate fi extrem de importantă atunci când desenați o hartă, când vreți să vă întoarceți într-un anumit loc sau când doriți să desfășurați un ritual și să invocați anumite forțe spirituale.

Cea mai simplă modalitate de orientare este folosirea busolei. Acul roșu (magnetizat) al busolelor standard de orientare arată întotdeauna nordul. Țineți busola în fața voastră, la același nivel cu pământul! Întoarceți-vă ușor până când stați cu fața în direcția pe care o arată acul busolei – adică spre nord! Sudul va fi atunci în spatele vostru, estul în dreapta, iar vestul în stânga.

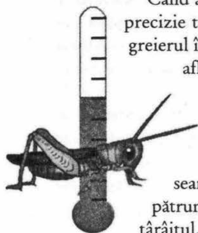
O altă modalitate la fel de simplă este orientarea după soare. Soarele răsare întotdeauna la est și apune la vest. La prânz, se află între est și vest. Dacă veți determina poziția soarelui, veți descoperi celelalte puncte cardinale.

De exemplu, dacă este ora patru după-amiaza, iar soarele se apropie de unul dintre orizonturi, spre ce direcție se îndreaptă? (Răspuns: spre vest. Soarele apune întotdeauna la vest.) Dacă vedeți că soarele apune, unde este nordul? (Răspuns: în partea dreaptă. Dacă vă așezați cu fața spre soarele care apune, atunci stați cu fața spre vest, iar nordul este în partea dreaptă.)

Ca să găsiți nordul pe timp de noapte, trebuie să găsiți Steaua Polară. Localizați Carul Mare (sau Ursa Mare) și trasați o linie între ultimele două „roți" ale carului în partea dinspre baza mare a trapezului, prelungind apoi de cinci ori segmentul ce unește aceste două stele. Așa veți găsi Steaua Polară, cunoscută și sub numele de Steaua Nordului.



Termometrul greierilor (Oberon)

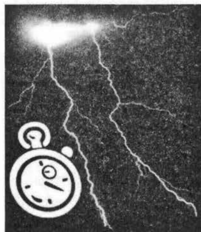


Când auziți țârâitul unui greier, puteți calcula cu multă precizie temperatura din aer. Numărați de câte ori țârâie greierul în decurs de 15 secunde și adunați apoi cu 40! Veți afla astfel temperatura în grade Fahrenheit. Aceasta este legea lui Dolbear – A.E. Dolbear (1837-1910) a fost profesor de fizică la Colegiul Tufts.

Sunetul pe care îl scot greierii se numește *stridulație* – din cuvântul latinesc *stridulus*, care înseamnă „țârâit". Greierii scot acest sunet ascuțit și pătrunzător prin frecarea elitrelor. Doar masculii produc țârâitul, dar numai femelele îl pot auzi.

Cum puteți aprecia distanța față de un fulger (Oberon)

Dacă sunteți afară și se apropie o furtună, trebuie să căutați imediat un loc unde să vă adăpostiți – cu atât mai mult dacă și fulgeră! Descărcările electrice care au loc între nori și pământ pot să ucidă sau să provoace răni grave direct sau indirect. Fulgerele pot să lovească o persoană după ce curentul a trecut mai întâi printr-un copac, un gard, un stâlp sau alte puncte înalte. Pot la fel de bine să lovească o persoană, descărcându-se în pământ după ce au lovit un obiect înalt. Curentul poate, de asemenea, să treacă prin liniile de telefonie sau de înaltă tensiune, dar și prin conductele instalațiilor de canalizare, dacă în momentul descărcărilor electrice folosiți telefonul sau alte aparate electrice, sau reparați instalațiile. În mod similar, fulgerele pot lovi direct obiectele, provocând explozii, arderea sau distrugerea totală a acestora.



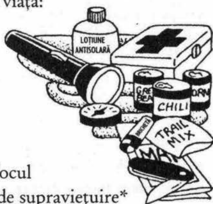
Evitați, așadar, să stați afară în timpul descărcărilor electrice sau să vă aflați în apropierea unor obiecte înalte! Cel mai eficient mijloc de protecție împotriva fulgerelor este să găsiți cât mai repede un loc unde să vă adăpostiți înainte de izbucnirea furtunii.

Puteți să apreciați distanța față de un fulger punând în aplicare următoarea

metodă: când vedeți un fulger, numărați secundele până auziți tunetul! La nivelul mării, sunetul se propagă cu o viteză de 1224 kilometri pe oră sau 335 metri pe secundă. Asta înseamnă că parcurge 1,61 kilometri în cinci secunde. Trebuie, așadar, să găsiți un adăpost când fulgerul se află la 4-5 kilometri distanță – adică în decurs de 10-15 secunde de când ați văzut fulgerul și până ați auzit tunetul.

Cum să călătoriți în siguranță

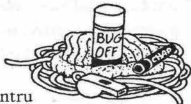
1. Concepeți „un plan de călătorie"! Spuneți cuiva unde, cu cine și când plecați, dar și când vă întoarceți! Unii își iau telefoanele mobile pentru mai multă siguranță.
2. Urmați „Regula celor patru"! Plecați întotdeauna într-un grup de cel puțin patru persoane! În acest fel, dacă cineva este rănit, o persoană poate să rămână cu rănitul, iar ceilalți doi să plece după ajutor.
3. Nu uitați să puneți în bagaj „Cele zece lucruri vitale într-o călătorie"! Luați-le cu voi pe orice drum, indiferent de vreme! Nu știi niciodată când îți pot salva viața:
   - Provizii
   - O lanternă
   - Un briceag
   - Trusa de prim ajutor
   - Haine de schimb
   - O hartă și o busolă
   - Brichete și materiale de aprins focul
   - Echipament de ploaie sau folie de supraviețuire*
   - Loțiuni antisolare și/sau pălării și ochelari de soare
   - O butelcă sau o sticlă cu apă



* Folia de supraviețuire este confecționată dintr-un material ușor, rezistent și impermeabil, cu care vă puteți înfășura în caz de ploaie sau puteți încropi un cort. La fel de utilă este și o folie din plastic, precum cele pe care le folosiți ca să protejați mobila atunci când zugrăviți casa.

Alte lucruri utile pe care trebuie să le luați cu voi:

- Frânghie sau sfoară
- Spray anti-insecte
- Strugurel de buze
- O căciulă sau o pălărie călduroasă
- Un fluier din plastic (nu din metal, pentru că vi se lipește de buze când este foarte frig afară)



Cum să vă creați propriul atelier sau „muzeu"

Trebuie să vă rezervați un loc destinat atelierului sau muzeului naturalistului.

Acesta trebuie să conțină o masă mare de lucru, rafturi și diverse dulapuri. Trebuie să aveți, de asemenea, o chiuvetă și o sobă. Capitolul „Tehnici și echipamente" din manualul vostru vă oferă nenumărate idei referitoare la experimentele și investigațiile pe care le puteți face în atelierul vostru, precum și la echipamentele de care aveți nevoie.

Muzeul vostru de științe naturale poate fi pe cât de simplu, pe atât de complex, în funcție de preferințele voastre. Naturaliștilor le place să etaleze rezultatele muncii lor de teren. Puteți să așezați pe un raft sau pe o masă diverse obiecte adunate pe parcursul peregrinărilor voastre, ghidurile care v-au călăuzit sau o anumită pagină din jurnal.

Iată câteva sfaturi referitoare la modalitățile prin care vă puteți păstra și etala materialele de lucru:

Cutiile de țigări sau orice alte cutiuțe solide reprezintă o variantă ideală în acest scop.

Puteți, de asemenea, să găsiți la târgurile de vechituri rafturi sau dulăpioare la prețuri derizorii ori să le confecționați din scânduri. Multe magazine oferă rafturi și cutii din plastic la prețuri extrem de convenabile.

6. Cum să faceți focul

autor: Oberon (cenușiu)

Când plecați în drumeții prin natură, trebuie să luați întotdeauna cu voi un briceag și două brichete Bic. Acestea sunt extrem de valoroase

și mult mai eficiente decât chibriturile. Dar dacă se întâmplă să vă treziți în mijlocul naturii fără brichetă, va trebui să știți – ca niște vrăjitori destoinici ce sunteți – cum să aprindeți focul fără să aveți niciun instrument modern la îndemână. Acesta este unul dintre cele mai vechi trucuri magice.

Este ușor să aprindeți o scânteie – mai greu e să transformați scânteia într-un foc adevărat. Pentru asta aveți nevoie de materiale care să ia foc cu ușurință. În afară de instrumentele pe care Moonwriter vi le descrie în cele ce urmează, puteți folosi ca materiale combustibile cuiburi de șoareci, scoarță de mesteacăn, plante uscate, scoarță de cedru, pânză sau carton scămoșat, pânză carbonizată sau căptușeala de bumbac din interiorul jachetei ori a sacului de dormit.

„Rețete" pentru materiale combustibile și instrumente de făcut focul (Moonwriter)

Este extrem de important să știți cum să aprindeți focul și cum să-l mențineți viu. Iată câteva „rețete" cât se poate de simple:

1. Rulați două-patru foi de ziar, creând un sul lung, nu foarte strâns! Înfășurați sulul cu sfoară albă din bumbac, legând-o bine și lăsându-i capetele lungi! Tăiați sulul cu foarfeca printre rândurile de sfoară! Topiți parafină într-un vas din cositor așezat în prealabil într-o cratiță cu apă fierbinte! Introduceți sulul de ziar în parafina topită, ținându-l de capetele de sfoară și lăsați-l să se înmoaie câteva minute! Scoateți-l apoi din vasul cu parafină și lăsați-l să se usuce!
2. Umpleți compartimentele unui carton de ouă cu scame și puf, provenind de la haine din fibre naturale – lână, bumbac și in! Topiți parafină și apoi turnați-o în compartimentele de ouă! Lăsați-o să se răcească și să se întărească, apoi tăiați compartimentele! Veți avea astfel la dispoziție douăsprezece materiale combustibile.
3. Un ciot vechi de lumânare este, de asemenea, un material combustil eficient.

Introduceți unul dintre aceste instrumente inflamabile în groapa unde vreți să faceți focul! Înconjurați-l cu surceluțe și paie, apoi aprindeți-l! Când începe să ardă cu putere, mai puneți lemne, dar având grijă să nu-l înăbușiți!

(Oberon) Dacă veți sufla în foc, îl veți ațâța și mai tare – mai ales dacă folosiți un tub gol pe dinăuntru sau o tulpină de trestie. În momentul în care materialul combustibil se aprinde și focul începe să ardă, trebuie doar să-l întrețineți, adăugând din când în când lemne. Acestea trebuie puse cu foarte multă grijă – procesul presupune un adevărat ritual! Țineți la îndemână un băț pe post de vătrai ca să aranjați lemnele atunci când se prăbușesc arse de foc!

Piatra de cremene și oțelul: Piatra de cremene, cuarțul și alte roci dure produc scântei dacă le loviți cu lama din oțel a briceagului. Cu ajutorul acestei scântei, aprindeți materialul inflamabil, făcând mâinile căuș în jurul lui, apoi suflați încet până când focul se întețește! Învățați să recunoașteți piatra de cremene și, dacă o găsiți în timpul drumețiilor voastre, băgați-o în buzunar!

Lentilele: Puteți aprinde focul, cu ajutorul unei lupe, focalizând razele soarelui asupra materialului inflamabil. Puteți folosi, de asemenea, lentilele de la ochelari, de la binoclu sau de la aparatul de fotografiat. Dacă ați pornit în drumeție pe timp de iarnă, puteți pune în aplicare același principiu folosind gheața în locul lentilelor. Găsiți un râu, un lac sau o baltă înghețată – sau turnați apă într-un vas și lăsați-o să înghețe! Desprindeți o bucată de gheață groasă cam de doi centimetri, cu un diametru de 5-7 centimetri! Frecați-o apoi între mâinile goale până când capătă forma unei lentile! După aceea rămâne doar să vă rugați ca soarele să strălucească.

Burghiu de aprins focul: Dacă nu aveți o piatră de cremene, oțel sau lupă, puteți să faceți pe loc un burghiu de aprins focul. Acesta este alcătuit din patru elemente: **placa de bază, burghiul, arcușul și mânerul.** Le puteți modela cu cuțitul sau cu o piatră ascuțită.

Pentru **placa de bază** trebuie să alegeți o bucată de lemn uscată și plată ca să aibă stabilitate. O coajă groasă de copac sau o bucată plată dintr-un copac uscat reprezintă o variantă ideală. Faceți o gaură în ea, adâncă de 2,5 centimetri, foarte aproape

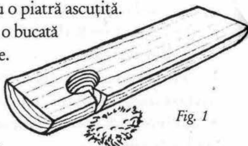


Fig. 1

de margine, apoi crestați marginea, sub forma unui șanț, ca să permiteți tăciunilor să cadă peste materialul inflamabil! (Fig. 1)

Confecționați un **burghiu** dintr-un băț lung cam de 30 de centimetri și gros cam de 2,5 centimetri! Rotunjiți-l la capete și cojiți-l lateral, în așa fel încât să devină octogonal (frânghia arcușului se va prinde mai bine de el). (Fig. 2)

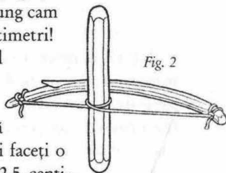


Fig. 2

Mânerul este un soi de capac care se fixează în vârful burghiului. Trebuie să-i faceți o gaură în mijloc, adâncă de 2,5 centimetri, unde se va fixa vârful burghiului. Îl puteți confecționa din lemn, os sau piatră, dar osul sau piatra sunt mult mai bune, dacă le puteți găsi, deoarece un mâner din lemn se poate încălzi prea tare. (Fig. 3)

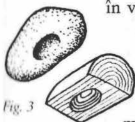
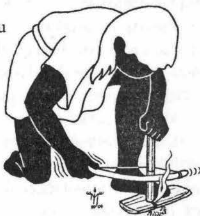


Fig. 3

Arcușul este alcătuit dintr-o creangă îndoită, lungă de 5 centimetri și legată la capete cu un șnur, semănând cu un arc de vânătoare. Dacă nu aveți altceva la îndemână, puteți folosi șiretul de la pantofi; în caz de urgență, puteți împleti un șnur dintr-o pânză ruptă fâșii, o țesătură deșirată sau chiar din plante rezistente ori fâșii din scoarță de copac. Legați-o de capetele crengii și introduceți burghiul, ca în desenul 2!

Montați apoi „dispozitivul", ținând cu piciorul placa de bază și mișcați arcușul rapid, înainte și-napoi, apăsând cu putere de mânerul burghiului! Veți vedea în curând cum fumul se ridică de pe placa de bază. Puneți tăciunii aprinși pe materialul inflamabil și suflați ușor pentru ca focul să prindă putere!



NOTĂ: *Nu lăsați niciodată focul nesupravegheat* – nici măcar un foc stins, care încă mai fumegă! Aveți grijă ca înainte de culcare să stingeți focul complet, aruncând apă și pământ peste el până când nu se mai văd niciun tăciune aprins și nicio urmă de fum!

7. Cum să gătiți în aer liber

autor: Moonwriter (indigo)

Gătitul în natură poate fi o activitate distractivă, pe care să o puneți în practică nu doar când sunteți plecați în drumeții. Puteți face grătar în aer liber sau în șemineul din casă. Puteți săpa în curte o groapă pentru foc temporară sau permanentă.

Cum să faceți în curte o groapă pentru foc

Înainte de a porni la treabă, va trebui să cereți permisiunea proprietarului grădinii respective, dacă locuiți cu chirie, împreună cu un coleg de cameră sau cu părinții voștri. Va trebui, de asemenea, să cercetați legile zonei respective. În unele locuri, poate fi interzis să faci focul în aer liber, dar să fie, totuși, permis pentru gătit.

Aveți grijă să faceți groapa de foc la o distanță de cel puțin trei metri de copaci, arbuști, case sau alte structuri! Cât timp este aprins, țineți mereu la îndemână o lopată, o găleată cu apă și un furtun!

Pentru o „vatră" permanentă, îndepărtați iarba și plantele de pe o suprafață cu un diametru de un metru! Încercuiți apoi groapa cu pietre sau cărămizi!

Pentru o „vatră" temporară, trasați pe iarbă un cerc cu un diametru de un metru. Faceți apoi o groapă adâncă de 90 de centimetri, îndepărtând stratul de iarbă. Așezați la umbră bulgării de pământ cu iarbă și acoperiți-i cu un prosop ud.

Faceți focul în mijlocul cercului de pe care ați îndepărtat iarba.

După ce ați terminat grătarul, lăsați focul să ardă complet! Aruncați mai târziu tăciunii și cenușa (cenușa o puteți pune peste stratul de compost). Udați suprafața cu furtunul și puneți la loc bulgării de pământ cu iarbă. Udați apoi din nou. Iarba se va reface peste două-trei săptămâni. Aveți grijă s-o udați mereu în tot acest timp.

Preparate gătite la frigare

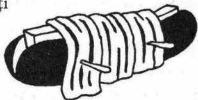


Multe preparate pot fi gătite la frigare. Aveți nevoie de un băț gros cam cât degetul vostru mic. Cojiți bățul cu briceagul și ascuțiți-l la un capăt! Ca să prăjiți hotdog, aveți nevoie de un băț cu un capăt bifurcat.

Apoi, trebuie să faceți focul fie cu cărbuni, fie cu lemne, lăsându-l să ardă până se transformă în jar. Jarul este necesar pentru că asigură o căldură constantă. Focul intens nu este bun pentru grătare pentru că preparatele se ard pe dinafară, iar pe dinăuntru rămân crude.

Putem înfige produsele în frigare sau le putem înfășura în jurul ei, rotindu-le apoi pe jar. Cele mai obișnuite preparate gătite în felul acesta sunt hotdogul și kebabul – bucăți de carne asortate cu fructe și legume și fripte. Rotiți-le încet deasupra jarului până când capătă o culoare aurie!

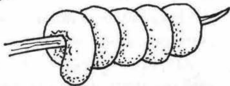
Un meniu special ar fi „angels on horseback“: tăiați pe lungime un cârnat, creând un „buzunar“. Introduceți în el felii de brânză sau cașcaval. Înfășurați-l apoi într-o bucată de șuncă și fixați-l cu scobitori. Rotiți-l încet pe jar până se prăjește șunca.



Bomboanele marshmallows (tip fondante) și friganelele din felii de cozonac pot fi și ele gătite pe jar. Prăjiți-le ușor până când se umflă și capătă o culoare aurie. Dacă o bomboană ia foc, nu încercați să-l stingeți, fluturând prin aer bomboana înfiptă în băț, căci s-ar putea să cadă în poala cuiva, provocându-i arsuri grave! Lăsați-o în foc ca pe o ofrandă adusă salamandrelor care sălășluiesc acolo!

Ca să faceți friganele, înmuiați câteva felii de cozonac în lapte îndulcit și presărați peste ele nucă de cocos. Înfigeți-le apoi în băț și prăjiți-le pe jar.

Frigările pot fi folosite și pentru anumite preparate din pesmet. Pentru acestea, aveți nevoie de un băț mai gros – cam de mărimea degetului vostru mare. Amestecați pesmetul cu apă sau cu lapte (în funcție de rețetă) într-un vas mic până se formează o cocă groasă. Frământați apoi coca și răsuciți-o pe o suprafață plată și curată, până când ia forma unui „șarpe“ puțin mai gros ca diametrul degetului vostru mare și strecurați ușor bățul printre rotocoalele de cocă. Puneți apoi „șarpele“ pe jar, răsucindu-l din când în când ca să se prăjească uniform. Este important să-l frigeți încet ca să nu rămână crud în interior – un exercițiu de răbdare pentru ucenicii vrăjitori. Este gata în momentul în care s-a umflat și a căpătat o culoare aurie. Se servește cu unt și dulceață.



Preparate gătite în folie de aluminiu

Aveți nevoie de jar, de o folie de aluminiu rezistentă, o pereche de mănuși și niște clești. Dacă gătiți la un foc de tabără, puteți folosi o paletă în loc de clești.

Aproape toate meniurile pe care le gătiți la cuptor pot fi preparate pe jar, învelite în folie de aluminiu. Cea mai renumită rețetă este cea cunoscută sub numele de „foil dinner". Puneți în mijlocul unei folii duble de aluminiu, cu dimensiunile de 40/45 centimetri, 200 de grame de carne tocată de vită, o jumătate de cartof (curățat de coajă și tăiat în bucățele) și câteva legume, după gust: felii de ceapă, țelină, ciuperci, ardei, morcovi etc. Turnați peste ele două-trei linguri de supă-cremă de ciuperci și una-două linguri de apă. Împăturiți cu grijă folia de aluminiu, astfel încât pachetul să devină ermetic, și puneți-l apoi pe jar. Lăsați-l să se coacă în jur de 40-45 de minute, întorcându-l de pe o parte pe alta cu cleștele sau cu paleta la fiecare 10-15 minute. Dacă aveți un auz extrem de sensibil, veți putea distinge sunetul ingredientelor sfârâind pe jar. Desfaceți apoi cu grijă pachetul și, dacă nu este gata, împăturiți-l la loc și lăsați-l să se coacă încă 10 minute.

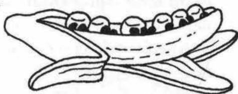
Odată ce cunoașteți această rețetă de bază, îi puteți schimba ingredientele: șuncă tăiată cubulețe cu ananas și cartofi dulci, carne de porc cu mere și ceapă sau carne de pui cu cartofi galbeni Yukon, praz și ceapă dulce. Cremele de supă vor conferi meniului vostru diverse arome, la fel ca și plantele și condimentele folosite.

Porumbul este foarte ușor de gătit în folie de aluminiu. Înainte de a-l pune pe jar, lăsați știuletele (cu pănuși cu tot) să se înmoaie în apă rece timp de 30 de minute. Înfășurați-l apoi – așa ud cum este, fără să-i înlăturați pănușile – în folia de aluminiu! Puneți-l pe jar și lăsați-l să se perpelească timp de 30 de minute, întorcându-l de pe o parte pe alta la fiecare 5-10 minute. Se servește cu unt, sare și piper. Puteți, de asemenea, să-l coaceți direct pe jar învelit în pănușile lui.

Cartofii copți reprezintă un alt meniu delicios, preparat pe jar în folie de aluminiu. Spălați bine cartofii și faceți câte patru-cinci găuri în fiecare dintre ei. Înfășurați-i strâns în folie și așezați-i printre tăciunii încinși. Lăsați-i să se coacă în jur de 30-40 de minute, întorcându-i de pe o parte pe alta la fiecare 5-10 minute! Sunt gata dacă vi se par moi

în momentul în care îi înțepați cu cuțitul. Se servesc cu sare, unt, smântână și arpagic proaspăt.

Ca desert, puteți să încercați Banana Dreamboats. Descojiți parțial o banană și tăiați-o pe lungime! Introduceți în interiorul ei bomboane de ciocolată și bomboane fondante, apoi înfășurați-o în folia de aluminiu, având grijă să nu răsturnați bomboanele. Lăsați-o să se coacă pe jar cam 20 de minute, fără s-o învârtiți de pe o parte pe alta, pentru că în acest caz bomboanele topite vor începe să curgă. Se servește cu lingurița.



Merele coapte sunt o altă delicatesă pe care o puteți pregăti cu ajutorul foliei de aluminiu. Țineți mărul în poziție verticală și scoateți-i miezul, păstrându-i fundul intact. Curățați-i cam doi centimetri din coaja de la vârf și îndesați-l cu zahăr brun, stafide, nuci și unt. Adăugați apoi o jumătate de lingură de apă. Înfășurați-l în folia de aluminiu, ținându-l în aceeași poziție verticală. Puneți-l pe urmă printre tăciunii încinși și lăsați-l să se coacă timp de 15-20 de minute.

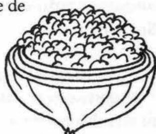
Trebuie să țineți seama de câteva principii fundamentale când puneți în aplicare această metodă de gătit. În primul rând, trebuie să împachetați ermetic preparatele să nu se scurgă zeama. În al doilea rând, trebuie să întoarceți pachetele de pe o parte pe alta la fiecare 10 minute, având grijă să nu rupeți folia.

Dacă aveți șemineu acasă, vă puteți distra în serile reci de iarnă, gătind pe jar preparate delicioase învelite în folie de aluminiu. Puteți, de asemenea, să le băgați la cuptor, unde să le lăsați la o temperatură de 176 de grade Celsius timp de 40 de minute.

Cupe din ceapă și portocale

Cupe din ceapă: Tăiați în jumătate, exact pe mijloc, o ceapă mare! Scoateți-i conținutul și umpleți-o apoi cu carne de vită și cu condimente!

Cu ajutorul unor clești lungi, puneți cupa din ceapă direct pe jar, având grijă să nu se răstoarne! Lăsați-o acolo până când carnea vi se pare rumenită, iar mirosul vă îmbată

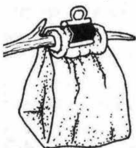


simțurile! *(Notă: Dacă vă temeți că cenușa ar putea să pătrundă în carne, înveliți cupa într-o folie de aluminiu!)*

În cazul cupelor din coji de portocală, tăiați o portocală în jumătate și scoateți-i pulpa, lăsând coaja intactă! (Pulpa o puteți folosi la o salată de fructe sau o puteți mânca a doua zi la micul-dejun.) Pregătiți o cremă de prăjitură și turnați-o în cupele din coji de portocale! Puneți-le apoi pe jar și lăsați-le să se coacă! Veți avea ca desert o prăjitură delicioasă cu gust de portocală.

Cum să prăjiți ouă și șuncă într-o pungă de hârtie

Aceasta este o metodă amuzantă, care îi va surprinde pe foarte mulți oameni. Aveți nevoie de o pungă de cumpărături din hârtie maro, trei felii de șuncă, unu-două ouă și o vergea din lemn. Mai aveți nevoie și de jar mocnit, nu încins.



Desfaceți punga și așezați pe fundul ei feliile de șuncă, tăindu-le în prealabil ca să acoperiți toată suprafața! (Nu e nicio problemă dacă feliile de șuncă se pliază pe pereții pungii.) Strângeți o pungă la gură și fixați-o de vergeaua din lemn, folosind clești pentru prins foile de hârtie sau alte dispozitive pe care le găsiți la îndemână.

Țineți punga deasupra jarului! S-ar putea ca procedeul să vi se pară mai greu la început: șunca trebuie să se coacă fără ca punga să ia foc. În timp ce șunca începe să se topească, punga se îmbibă cu grăsime.

În momentul în care punga se încălzește și este bine îmbibată, desfaceți-o la gură și adăugați ouăle crude chiar deasupra șuncii. Nu ștergeți grăsimea de pe pungă! Strângeți-o din nou la gură, fixați-o de vergeaua din lemn și lăsați-o deasupra jarului până când șunca și ouăle se prăjesc, având grijă tot timpul ca hârtia să nu ia foc.

Verificați conținutul la fiecare 5 minute! Când este gata, puneți punga pe o farfurie, tăiați-o la gură, presărați sare și piper și mâncați direct din ea.

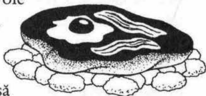
Cum să gătiți pe o piatră plată

Aceasta este o altă modalitate amuzantă de a găti în natură, deși nu este deloc simplă. Nu veți regreta însă că ați învățat-o. Oamenii

au gătit pe pietre din cele mai vechi timpuri – cu mult înainte de a se inventa metalul și cratițele.

Aveți nevoie de o piatră mare și plată – lată cam de 30-35 de centimetri și groasă cam de 10-12 centimetri. Nu alegeți piatra de pe fundul unui golfuleț sau al unui râu, pentru că acestea păstrează apa și pot să explodeze când se încălzesc.

Spălați-o cu apă și săpun și ungeți cu ulei vegetal suprafața pe care o veți folosi! Ca să gătiți pe piatră, aveți nevoie de jar fie pe bază de cărbuni, fie de tăciuni. Așezați, cu ajutorul unei greble sau palete, straturile de tăciuni și puneți piatra peste ele! Așteptați aproximativ 30-40 de minute ca să se încingă! Ca să verificați că frige, vărsați puțină apă peste ea! Dacă sfârâie și se transformă în abur, o puteți folosi ca pe orice tigaie sau cratiță de gătit.



Înainte de a începe, ungeți încă o dată piatra cu ulei, apoi puneți direct pe suprafața ei șuncă, ouă, clătite, hamburgeri etc.! Lăsați-le acolo până sunt gata! După folosire, stingeți focul și lăsați piatra să se răcească. Curățați-o, ungeți-o cu puțin ulei, înfășurați-o într-un prosop curat și păstrați-o pentru alte drumeții.

8. Păpădia și furnica: plantele și animalele - călăuze pentru vrăjitorii din lumea urbană

autor: Elizabeth Barrette (cenușiu), 1996

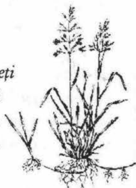
Aceste lecții despre spiritele-totem din mediul urban au debutat sub forma unei scurte expuneri pe care am ținut-o în 1996 în fața membrilor Grupului de Studii Păgâne din Mediul Urban. De atunci, au devenit mult mai complexe, adresându-se unei ramuri a păgânismului din ce în ce mai răspândite în lume... aceea a orașului vrăjitoarelor.

Adepții acestei credințe religioase se adaptează cu greu vieții de la oraș. Pentru unii dintre noi adaptarea vine de la sine, dar cei mai mulți

simt că își pierd identitatea, pierd o legătură vitală cu ciclurile vieții. Și totuși, natura exercită o putere la fel de mare asupra lumii urbane ca și asupra vieții în sălbăticie – să nu uităm cutremurele din San Francisco, valurile de căldură din Los Angeles, uraganele din Tampa! Chiar și cimentul și metalul din „jungla de beton" provin din pământ.

Indiferent de vitregiile sorții, natura izbutește să colonizeze orice spațiu vacant. Rădăcinile copacilor strică trotuarele. Animalele și păsările care se hrănesc cu hoituri străbat în fugă aleile parcurilor. Plantele și viețuitoarele reușesc să supraviețuiască chiar și în mediul urban. Puterea de adaptare este o virtute. Stăruința dă roade. Studiați comportamentul acestor locuitori ai junglei de beton, căci aveți multe de învățat de le ei!

Plantele-călăuză



Iarba-albastră: *„Priviți ce puteți împlini dacă rămâneți uniți!"* Este o plantă perenă, care nu crește niciodată solitar, ci numai în tufe, creând un covor moale, ca de pluș, ce vă mângâie picioarele obosite. Ea ne învață valoarea lui „a fi împreună" și a rezistenței.



Păpădia: *„Nu veți scăpa niciodată de noi cu totul."* Puterea de rezistență a păpădiei este uluitoare. Dacă îi rupeți frunzele, rădăcina va continua să dăinuie. Dacă îi scoateți rădăcina, semințele îi vor asigura continuitatea. Sursele de supraviețuire ale păpădiei ne îndeamnă să mergem mereu mai departe. Cuvintele și acțiunile noastre se răspândesc precum semințele și prind rădăcini în locuri îndepărtate.



Forsiția: *„Nu vă temeți s-o luați mereu de la capăt!"* O plantă care crește la fel de bine ca un gard viu, dar și ca arbust individual, forsiția se trezește prima la viață, după o iarnă îndelungată, etalându-și florile de un galben-aprins.



Ginko biloba: *„Gândiți-vă bine înainte de a acționa! Luați în calcul consecințele!"* Acest arbore străvechi oferă o umbră binecuvântată. Cu toate acestea, atunci când încep să cadă, fructele lui emană un miros înțepător și neplăcut. Puterea arborelui ginko biloba se naște, însă, din experiența și vârsta lui matusalemică, povățuindu-ne să luăm decizii cu multă cumpătare.



Gardul viu: *„Gardurile bune îți asigură vecini buni."* Acest arbust omniprezent ne oferă un zid de verdeață. Nu este pretențios, reușind să supraviețuiască în condiții destul de vitrege: pământ nefertil sau smog. Gardul viu stabilește granițe și oferă adăpost.

Cenușarul *(Ailanthus altissima): „Ce dezastru! Nu-i nimic, o rezolv eu."* Dezvoltatorii din mediul urban urăsc acest arbore, iar proprietarii de pepiniere refuză să-l vândă; și totuși, este uneori integrat în programele de plantare, devenind rapid o adevărată pacoste. Cenușarul crește în soluri poluate, acționând precum un canar într-o mină de cărbuni – previne pericolul. Puterea lui constă în capacitatea de transformare: crește în condiții vitrege, îmbunătățindu-le și creând habitate pentru alte specii.



Viețuitoarele-călăuză

Furnica: *„Lumea noastră e la fel cu a voastră."* Puterea furnicii constă în mărimea ei. Este atât de mică, încât nimic nu pare s-o deranjeze. Lumea ei este redusă la o scară atât de nesemnificativă, încât viața de la oraș nu-i afectează existența. Nici ea nu pare să-i observe pe locuitorii mediului urban. Dacă însă ați putea pătrunde în lumea ei, v-ați simți ca acasă, căci civilizația lor este la fel de complexă ca a noastră.



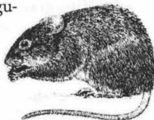


Șoimul-călător: *„Nu vă dați niciodată bătuți!"* Deși în urmă cu câteva decenii era pe cale de dispariție, această pasăre de pradă – temută și frumoasă – a reușit să supraviețuiască într-un mod uluitor, în ciuda pierderii habitatului, a pesticidelor și a altor schimbări dramatice survenite în natură. Când vă simțiți neputincioși în fața vitregiilor sorții, amintiți-vă că și voi puteți trece peste ele „în zbor"!



Porumbelul: *„O stâncă artificială – ce loc perfect pentru un cuib!"* Porumbelul, pe de altă parte, se bucură de schimbări, deoarece se adaptează cu mai multă ușurință într-un habitat artificial decât în cel natural. Dacă sunteți adepți ai tehno-păgânismului, vă puteți inspira din stilul de viață al porumbeilor.

Șobolanul: *„Gunoiul? Este raiul meu."* Acest gurmand neobosit ne amintește să conferim alte întrebuințări lucrurilor pe care vrem să le aruncăm. Ca și cenușarul, șobolanul transformă gunoiul într-o adevărată comoară. Puterea lui constă în capacitatea de a se adapta în orice situație: poate să trăiască oriunde, să mănânce orice și să folosească indiferent ce-i cade între lăbuțe. Dacă vreți să scăpați de obiceiul nociv de a mai cumpăra obiecte de unică folosință, inspirați-vă din comportamentul șobolanului!



Vrăbiuța: *„Nicio firimitură nu e prea mică."* Țopăind printre picioarele oamenilor, vrăbiuța adună resturile aruncate de alții. Această pasăre micuță își face cuibul în locuri strâmte, inaccesibile altor păsări, se ascunde în desișuri și scapă de prădători ciripind zgomotos. Vrăbiuța ne învață să trăim modest și să scăpăm de pericol, pierzându-ne în anonimat.



Veverița: *„Pune ceva deoparte pentru zile negre!"* Zburdalnică și iute, veverița este o prezență constantă în parcurile și grădinile din mediul

urban – oriunde există un copac și o bucată de pământ, vedem și o veveriță. Ea a devenit sinonimă cu ideea de a face economii și provizii. Dacă veți vedea o veveriță îngropând nuci, veți înțelege imediat de ce face asta. Aveți nevoie de ajutor ca să strângeți provizii de iarnă? Cereți sfatul unei veverițe!



Cum să aduceți un prinos călăuzelor urbane

O puteți face în mod direct sau indirect. Metoda indirectă este mai ușoară și mult mai discretă. Creați un altar în dormitorul vostru și decorați-l cu simbolurile animalelor sau ale plantelor care vă conferă inspirație! Fotografiile sau obiectele de artă care înfățișează plantele sau viețuitoarele respective reprezintă o variantă ideală. Puteți, de asemenea, să adăugați simboluri fizice – frunza unei plante sau un pumn de pământ de pe un mușuroi de furnici.

Metoda directă implică anumite acțiuni prin care ați putea îmbunătăți habitatul urban. Dacă aveți un teren – sau măcar un balcon – puteți crea o „minigrădină“ ca să atrageți viețuitoarele. Construiți un suport ca să hrăniți păsările! Creșteți plante care să le ofere adăpost sau hrană viețuitoarelor-călăuze! Oferiți-le, cel puțin, apă! Sursele de apă atrag păsările și animalele, pentru că nu sunt ușor accesibile. Apoi, vedeți cine își face apariția!

Dacă nu aveți spațiu, căutați resurse publice! Puteți să hrăniți păsările și veverițele sau să admirați plantele dintr-un parc aflat în apropiere. Încercați să vă implicați în acțiuni de voluntariat! Ați putea să contribuiți la plantarea copacilor sau la îngrijirea straturilor de flori. În unele orașe există „programe de grădinărit“, unde puteți planta diverse specii, pe un teren mic, alături de alți grădinari.

Concluzie

Plantele și animalele despre care am vorbit nu sunt tocmai extraordinare... Ba chiar, unele dintre ele nici nu se bucură de o reputație prea bună. Comparați însă situația lor cu cea a vulturilor, a urșilor sau a copacilor secquoia! Păpădia, furnicile și restul plantelor și al viețuitoarelor din mediul urban au învățat să se adapteze. Acești

supraviețuitori se descurcă de minune în orașe, poate chiar mai bine decât în habitatul natural. Poate că par nesemnificative, dar puterea lor de adaptare depășește orice imaginație. În momentele în care vă simțiți copleșiți de lumea urbană, gândiți-vă la aceste viețuitoare, căci aveți multe de învățat de la ele!

Proiect de cercetare

Dacă locuiți la oraș, cercetați împrejurimile. Dacă stați la țară, vizitați un oraș din apropiere! Câte specii de plante și animale identificați? Vi se pare că au o aură magică? Comentați în jurnalul vostru descoperirile pe care le-ați făcut!





Atelierul III: Practici de vrăjitorie (auriu)

Vlăstar de Soare, Baghetă de Cânt

Copil de foc,
Năvalnic și strălucitor,
Tu te înalți puternic și nestăvilit
Arzând în flăcări aurii pe cer
De nepătruns, de necuprins...
Vlăstar de Soare, Baghetă de Cânt

Din os domnesc,
Tovarăș pe vecie
Și călăuză vie spre lumină
Străin de orice-i rău și nefiresc
Tu, talisman, apărător și păzitor
Păstrează sus lumina torței tale arzătoare.

ELIZABETH BARRETTE

1. Introducere

Bine ați venit în lumea practicilor magice! Acest atelier vă va oferi echipamentul fizic și conceptual care o să vă ajute să puneți în practică teoriile magice: instrumentele, costumul, altarul (sanctum sanctorum), dar și simboluri, semne, vrăji și descântece.

Culoarea asociată cu acest atelier este auriul, care reflectă energiile masculine precum puterea, vitalitatea și dorința de a conduce. Auriul simbolizează culoarea soarelui, zodia leului, adolescența, bucuria,

rodnicia și noblețea. Vrăjitorii preferă adesea instrumente, amulete și bijuterii din aur, bronz sau alamă.

Capitolul „Practici de vrăjitorie" este împărțit în două subcapitole. În prima parte, vom vorbi despre echipament și costume, iar în partea a doua, despre vrăji și descântece. Ca să puneți în practică vrăjitoria și lecțiile din acest ghid, dar și din *Manualul de inițiere*, va trebui mai întâi să vă pregătiți instrumentele necesare unui vrăjitor. Profesorul Școlii Cenușii de Vrăjitorie, Moonwriter, vă prezintă următoarele lecții:

Partea 1 - Echipamentul

Instrumentele necesare unui vrăjitor

autor: Moonwriter (indigo)

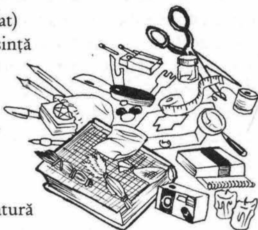
Vrăjitorii trebuie să fie întotdeauna pregătiți pentru orice. Ca ucenici, trebuie să alcătuiți o trusă pe care s-o țineți mereu la îndemână pentru orice eventualitate.



Aveți nevoie de un rucsac sau de o cutie de cosmetice. Trusele de ustensile – în special, cele cu multe compartimente – sunt la fel de utile. Gențile pentru aparatele foto sunt, de asemenea, o variantă ideală, cu atât mai mult dacă anumite compartimente se pot scoate. Indiferent de forma sau mărimea ei, trebuie să fie o trusă portabilă, destul de mare, în care să puteți transporta lucrurile de care aveți nevoie.

Unii vrăjitori păstrează în trusa lor materiale și instrumente magice. Iată câteva sfaturi utile referitoare la articolele care nu trebuie să lipsească din trusa niciunui vrăjitor:

- Agende mici (cu pagini liniate sau albe)
- Creioane și pixuri obișnuite și colorate
- Cărți de tarot sau alte instrumente de divinație
- Plante uscate
- Cărți (de citit sau de studiat)
- Aparat foto de unică folosință
- Chibrituri
- Lumânări
- Sfoară
- Foarfecă
- Trusa de prim ajutor
- Briceag
- Ghiduri despre viața în natură
- Metru
- Jurnalul magic
- Echipamentul de supraviețuire (Vezi „Cele 10 lucruri vitale în drumeții" din subcapitolul „Cum să călătoriți în siguranță" din Atelierul II, Studii despre natură)
- Lucruri în care puteți păstra diverse articole: cutiuțe, pungi de plastic etc.
- O pungă de mălai (ca prinos adus pământului)*



*„Folosesc mălaiul în practicile indienilor americani" – scrie Elizabeth Barrette, decanul școlii noastre. „Cu toate acestea, prefer să aduc ca ofrandă lucruri cu o întrebuințare imediată: mâncare pentru păsări, îngrășământ natural și semințe de plante sălbatice. Vrăjitorii întreprinzători pot să înfășoare semințele și îngrășământul cu un strat de pământ, care se va dizolva treptat în ploaie."

Aceasta este o listă parțială. Cu timpul, odată cu evoluția voastră de la ucenici la vrăjitori, veți veni cu propriile idei, schimbând sau îmbunătățind trusa magică. De exemplu, dacă vă interesează studiile despre natură, puteți pune accentul pe ghidurile despre viața în natură sau alte materiale provenind din aceeași sferă de interes. Dacă deveniți fascinați de practicile magice, trusa voastră va conține cărți despre vrăji

și descântece. Dacă vă simțiți înclinați spre arta divinației, articolele principale din trusa voastră vor fi cărțile de tarot sau runele.

În momentul în care veți începe să înregistrați progrese în vrăjitorie, veți dobândi și „instrumentele" unui vrăjitor.

Să lămurim un lucru: puteți să fiți vrăjitori fără să purtați mantie sau să agitați bagheta magică. Dar este ușor (și distractiv) să jucați rolul în toată deplinătatea lui. Ca în orice profesie, meșteșug sau hobby, vrăjitoria devine mult mai interesantă și amuzantă dacă îi adoptați practicile și costumele. Sunt situații în care un anumit instrument magic sau o ținută corespunzătoare vă vor susține eforturile și munca.

Iată câteva lucruri la care trebuie să vă gândiți atunci când vreți să vă creați spațiul magic:

Jurnalul de vrăjitorie

Ca să țineți un jurnal, aveți nevoie de agende, pixuri, creioane, lipici etc. Va trebui să achiziționați cutii speciale, mape, dulapuri sau un birou în care să țineți toate instrumentele de scris, proiectele și tăieturile din ziare, reviste etc.

Haine și instrumente

În timpul perioadei voastre de ucenicie, va veni un moment când veți dori să adoptați portul vrăjitorilor. Mulți își creează propriile ținute și instrumente, subiect despre care am vorbit și în *Manualul de inițiere*. Dacă veți face o plimbare prin magazinele de țesături, veți găsi modele și materiale ca să vă croiți mantii, tunici, rochii și alte ținute magice.

Unii vrăjitori preferă să-și cumpere de-a gata hainele și ustensilele. În multe comunități, există magazine care vând articole magice. Târgurile și festivalurile închinate Renașterii și religiilor păgâne vă oferă ocazia să cumpărați astfel de obiecte, căci se organizează expoziții cu vânzare pentru petreceri, spectacole și baluri mascate.

În luna octombrie puteți găsi o gamă largă de articole magice, pentru că lumea se pregătește să sărbătorească Halloweenul. Puteți cumpăra, așadar, haine, măști, obiecte cu efecte speciale, bețișoare luminoase, lumânări deosebite și multe altele. În această perioadă, magazinele de specialitate se întrec în oferte care mai de care mai tentante și mai fascinante.

Există, de asemenea, și magazine pe internet care vând articole magice online. Înainte de a cumpăra, verificați dacă obiectele sunt de bună calitate și citiți cu atenție politica de returnare! Unii vrăjitori vă recomandă să nu cumpărați articole magice fără să le vedeți și să le studiați în prealabil. Ca ucenici, v-aș sfătui să le urmați îndemnul.

Cărți și reviste

Niciun *sanctum sanctorum* nu este complet fără o bibliotecă magică și – odată ce interesul vostru pentru arta vrăjitoriei începe să se dezvolte – veți dori să achiziționați cât mai multe cărți cu putință. Una dintre cele mai ieftine modalități prin care puteți face acest lucru este să cumpărați cărți la mâna a doua. Powells.com și Amazon.com sunt două dintre cele mai cunoscute site-uri de unde puteți cumpăra cărți folosite, adesea la prețuri derizorii. O altă sursă la fel de bună este lanțul de magazine online ABE Books, care vinde cărți la mâna a doua în toată țara. Puteți să studiați, de asemenea, ziarele, revistele sau DVD-urile care tratează subiectele magice.

Alte articole

Nu putem cuprinde gama variată de obiecte care i-ar fi trebuincioase unui vrăjitor. Lumânări, statui, plante, haine de ritual, pocale, uleiuri, oglinzi în care să citiți viitorul, instrumente de divinație, ustensile pentru modelarea obiectelor magice, cristale, sticluțe și cutiuțe, ceasuri, calendare, cărți de tarot, articole de artizanat, bijuterii, materiale de caligrafie, suluri de pergament, stilouri sau accesorii pentru astronomie – de toate s-ar putea să aveți nevoie la un moment dat.

Dintre obiectele mai mari, menționăm rafturi, dulăpioare, un birou, o cutie de bijuterii și alte piese de mobilier, care s-ar putea să vă ajute în activitatea voastră de vrăjitori.

Pe multe dintre aceste obiecte le puteți confecționa sau cumpăra la prețuri foarte mici. Puteți face, de asemenea, o listă cu obiectele pe care vi le doriți, astfel încât – dacă cineva vrea să vă ofere ceva în dar – să îi sugerați ce v-ar plăcea mai tare.

2. Cum să aducem cele cinci elemente vitale în spațiul nostru magic

Pentru că aceste elemente ne influențează toate aspectele vieții magice, va trebui să le integrați în casa și în spațiul vostru magic.

Pământul: Pământul este temelia și centrul universului nostru. Folosiți articole din ceramică și lut! Înconjurați-vă casa cu pietre, roci și cristale! Când gătiți, folosiți sarea de mare!

Aerul: Aerul este energizant și ne ajută să ne facem ordine în gânduri. Ca să împrospătați aerul din casă, deschideți ferestrele! Aprindeți lumânări și ardeți tămâie sau uleiuri aromatice! Atârnați la ferestre clopoței și stegulețe! Atârnați prin casă carusele de jucărie!

Focul: Focul întruchipează energia în forma cea mai pură. Ca să invocați energiile focului, ardeți lumânări sau plante aromatizate! Dacă aveți șemineu, aprindeți focul și mențineți-l aprins ca pe un loc de veghe și de meditație! Atârnați cristale la ferestre! Folosiți condimente și ardei iute în preparatele pe care le gătiți!

Apa: Apa calmează, liniștește și vindecă. Una dintre cele mai bune modalități prin care puteți aduce apă în spațiul vostru este să instalați o fântână arteziană de mici dimensiuni. Sau umpleți un vas cu apă și presărați petale de flori sau puneți lumânări plutitoare! Cochiliile de scoici, sticla de mare sau coralul invocă și ele energiile tămăduitoare ale apei.

Energiile spirituale: Energiile spirituale reprezintă chintesența vitalității și emoțiilor noastre, ne conectează cu lumea înconjurătoare și ne insuflă inspirație ca să realizăm lucruri uluitoare. Ca să invocăm aceste energii spirituale, putem să împodobim casa cu fotografiile celor dragi sau cu lucruri încărcate cu o bogată semnificație spirituală.

Temă

Alegeți o pagină goală din jurnalul vostru și faceți o listă cu cel puțin zece lucruri pe care vreți să le achiziționați pentru activitățile

voastre magice! Pentru fiecare dintre ele, scrieți (a) dacă ați putea să le creați voi înșivă și cum anume și (b) dacă trebuie să le cumpărați, cum puteți s-o faceți fără să cheltuiți prea mulți bani.

Apoi, puteți ține evidența lucrurilor pe care le-ați obținut. Unii vrăjitori notează data și locul achiziționării fiecărui articol în parte.

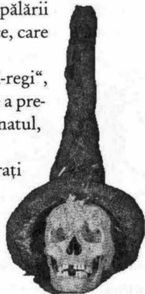
3. Costumul de vrăjitor

autor: Oberon (cenușiu)

În *Manualul de inițiere în vrăjitorie*, am dedicat un întreg capitol modalităților prin care vă puteți croi costumul de vrăjitori. Nu am de gând să repet cele spuse acolo, dar aș vrea să descriu cu lux de amănunte câteva piese vestimentare pe care le-am tratat ceva mai superficial. Este vorba despre pălăria, mantia și cizmele de vrăjitor.

Pălăria ascuțită la vârf

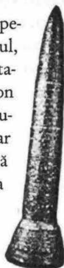
Pălăriile înalte și ascuțite la vârf sunt invariabil asociate cu vrăjitorii și vrăjitoarele. Istoricii de la Muzeul de Istorie din Berlin susțin că vrăjitorii din Epoca de Bronz, din Europa, purtau pălării conice din aur, împodobite cu simboluri astrologice, care îi ajutau să prezică mișcarea soarelui și a stelelor.



Se spunea că aceste personaje, numite „preoți-regi", aveau puteri supranaturale datorită capacității lor de a prezice cu multă precizie timpul potrivit pentru semănatul, cultivarea și strângerea recoltelor.

„Erau considerați Stăpâni ai Timpului, înzestrați cu o cunoaștere divină, care le permitea să prezică viitorul", spune Wilfried Menghin, directorul muzeului din Berlin, care studiază o pălărie conică, turnată în aur, înaltă de 74,5 centimetri, care datează din Epoca Bronzului și a fost descoperită

în Elveția în 1995, fiind cumpărată în anul următor de directorii muzeului din Germania.



Domnul Menghin și echipa sa de cercetători au descoperit că cele 1 739 de simboluri astrale, care împodobesc conul, reprezintă un cod științific, ce corespunde aproape în totalitate „ciclului metonic" descoperit de astronomul grec Meton în anul 432 î.e.n. – la aproape 500 de ani după ce pălăria fusese creată –, lucru care explică relația dintre calendarul lunar și cel solar. „Simbolurile de pe pălărie reprezintă o tabelă de logaritmi, care permite calcularea în prealabil a mișcărilor solare și lunare", a spus domnul Menghin. „Ele sugerează faptul că vrăjitorii din Epoca Bronzului puteau să facă observații astrologice empirice pe termen lung."

O altă pălărie conică, descoperită lângă orașul german Schifferstadt în 1835, are atașată o cureluşă, care se prinde sub bărbie. Incrustată cu simboluri solare și lunare, este cel mai vechi exemplar, datând încă din anul 1300 î.e.n.

Alți arheologi germani ne sugerează că preoții-regi cu pălării din aur trăiau în aproape toată Europa preistorică. Profesorul Sabine Gerloff, arheolog german de la Universitatea Erlangen, susține această teorie, oferindu-ne ca dovezi cinci pălării similare din aur, descoperite în Irlanda în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea.

(Articolul de deasupra îi aparține lui Tony Paterson și a fost preluat din *The Berlin News Telegraph*, ediția din 17/3/2002: „Misterious gold cones – hats of ancient wizards" „Conuri din aur misterioase – pălării de vrăjitori din timpuri străvechi.)



În deșertul Gobi din vestul Chinei, a fost descoperită mumia unei femei caucaziene, datând de 2 200 de ani (vezi poza din stânga), care avea pe cap o pălărie înaltă, ascuțită și neagră, ca acelea purtate de vrăjitoare.

Pălăriile de vrăjitori și vrăjitoare se bucură astăzi de multă popularitate, astfel încât puteți găsi un model perfect în orice magazin de specialitate – în special, în preajma sărbătorii de Halloween. Dacă vreți însă să vă creați propria pălărie, puteți alege un model simplu, cu boruri, precum cea din imagine.

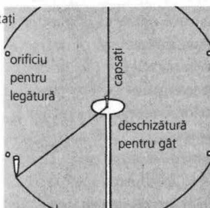
Mantia de călătorie

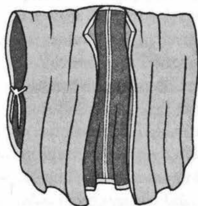
Mantia de călătorie trebuie să îndeplinească și rolul de pătură în situațiile în care veți fi nevoiți să dormiți sub cerul liber. Ca formă, seamănă cu pelerinele Tabard, fără mâneci și cu colțuri rotunde. Gandalf purta o mantie de acest gen în *Frăția inelului*. Ca să vă croiți și voi una la fel, aveți nevoie de un material precum cel de pătură, lat de 90 de centimetri, în culori închise pentru a nu fi observați pe timp de noapte (verde-oliv, gri-închis, indigo, maro sau negru). Puteți să găsiți un material asemănător celor folosite pentru camuflaj.

Măsurați distanța de la umeri la tălpi și dublați lungimea respectivă pentru fiecare dintre cele două piese! Coaseți-le apoi la jumătatea lungimii! Partea cusută va constitui spatele mantiei, în timp ce părțile libere vor constitui fața – la fel ca pelerinele Tabard.

Despicați-o la mijloc în așa fel încât să creați un T la gât (tăietura trebuie să aibă cam 7-10 centimetri)! Tiviți marginile tăiate și lăsați reverele să atârne! Mai târziu, le puteți prinde cu o broșă.

Întindeți mantia cât e de lungă pe podea, în așa fel încât să creați un dreptunghi mare! Puneți sub ea la mijloc o bucată plată de lemn și înfigeți o pioneză chiar unde se îmbină „T"-ul! Luați o bucată de sfoară și legați-o la un capăt de pioneză! Întindeți sfoara cât lungimea feței despicate a mantiei și înnodați-o la capăt! Fixați un marker în nodul respectiv și, ținându-l strâns, folosiți-l ca pe un compas ca să trasați un cerc de jur împrejurul mantiei (rugați pe cineva să țină bine pioneza ca să nu se desprindă de pe lemn)! Porniți dintr-un punct aflat la jumătatea distanței dintre centru și margine (vezi desenul de jos)!



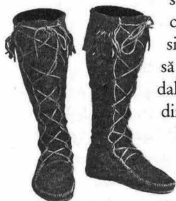


Tăiaţi materialul, urmând linia trasată şi tiviţi marginile! Dacă vreţi să-i ataşaţi şi glugă, puteţi folosi aceste resturi, urmând modelul din *Manualul de iniţiere în vrăjitorie*.

Adăugaţi în final două şnururi lungi de 30 de centimetri cu care să legaţi partea din faţă cu cea din spate, creând găuri pentru mâneci! Când vreţi să vă înveliţi cu ea, desfaceţi-i şnururile şi vă veţi bucura de o pătură călduroasă!

Cizmele de vrăjitori

Fireşte că aţi putea să vă confecţionaţi singuri cizmele dacă lucraţi în domeniul pielăriei. Dar procedeul este mult mai dificil şi nu pot să-i dedic prea mult timp. Eu vă recomand să vă cumpăraţi o pereche de cizme convenabile de pe site-ul www.MuseumReplicas.com, unde va trebui să căutaţi la „Haine bărbăteşti; pantofi, ghete, sandale". Cizmele potrivite pentru un vrăjitor sunt cele din velur, înalte sau joase, care se încheie cu şireturi, model pe care îl poartă şi Gandalf în seria *Stăpânul inelelor*. Le puteţi găsi cu sau fără franjuri, negre sau maro. Sunt foarte comode, iar preţul este rezonabil. Sunt foarte încântat de ale mele!



Şalul magic

autor: Moonwriter (indigo)



În *Manualul de iniţiere în vrăjitorie*, v-am învăţat cum să croiţi o pelerină Tabard – un soi de mantie prinsă de umeri, care acoperă pieptul. Aceste pelerine trebuie purtate în funcţie de codul celor şaisprezece culori despre care am vorbit în introducere.

Unii vrăjitori – în special fetele şi femeile – preferă să poarte un şal în locul pelerinelor Tabard, respectând acelaşi cod al culorilor. Poate fi purtat peste

orice haină – magică sau nu. Poate fi folosit ca piesă vestimentară de ritual sau îl puteți pune pe umeri în timp ce scrieți în jurnalul magic.

Crearea unui șal nu implică eforturi financiare sau fizice prea mari. Pentru că pot fi croite foarte ușor, ați putea să faceți mai multe, în funcție de scopul pe care îl aveți sau de culorile magice.

Ca să creați un șal, aveți nevoie de următoarele lucruri:

- un material lat de 70-90 centimetri și lung cât brațele voastre întinse
- ață de aceeași culoare ca șalul
- mașină de cusut
- fier de călcat

Când alegeți materialul, va trebui să țineți seama de interesele și pasiunile voastre magice. Este posibil să vă doriți un model anume. Pentru că ador natura, eu am un șal verde presărat cu modele în formă de frunze de stejar și ghinde. Mai am, de asemenea, un șal din satin, în nuanțe de violet-indigo, presărat cu modele solare și lunare, pe care îl folosesc atunci când studiez cosmologia.

Înainte de a vă apuca de treabă, spălați materialul ținând seama de indicațiile de pe etichetă! Uscați-l, respectând aceleași indicații! În acest fel, vedeți dacă țesătura „intră la apă", procedeu extrem de important, pe care trebuie să-l realizați înainte de a începe să coaseți.

După uscare, tăiați cu foarfeca marginile scămoșate!

Crearea șalului este un proces extrem de simplu, pe care îl puteți desăvârși „cât ai zice pește" sau cât ai tivi cele patru laturi. Asta înseamnă să coaseți marginile pentru a nu se destrăma.

Îndoiți pe dos cele patru margini – câte una o dată – și apoi treceți cu fierul de călcat peste ele! Prindeți-le apoi cu ace de siguranță pentru a nu se desface! Le puteți însăila înainte de a le coase cu mașina de cusut.

După ce ați terminat de însăilat, tiviți marginile cu mașina de cusut, având grijă ca șalul să fie pe dos! Nu vă faceți probleme dacă opera voastră nu este perfectă – nu va observa nimeni!

După ce terminați, îndoiți marginile încă o dată pentru a crea tivul! Începeți cu laturile mai lungi ale șalului! Îndoiți-le încă o dată peste tivul deja cusut și prindeți-le cu ace de siguranță, având grijă – ca și până cum – ca materialul să fie pe dos! Tiviți-le apoi cu mașina de cusut! Repetați procedeul și cu celelalte două laturi mai scurte!

După ce terminați, scoateți acele de siguranță și călcați pe dos toate cele patru tivuri! Dacă șalul este din satin sau din alte materiale „exotice", nu încălziți fierul de călcat pentru a nu arde țesătura!

Asta este tot – șalul e gata!

Fața de masă pentru altar

autor: Moonwriter (indigo)

Fața de masă este o piesă decorativă pe care așezați altarul. O puteți folosi și pentru alte activități magice, cum ar fi, de exemplu, ghicitul în cărți de tarot sau în oglinda care spune viitorul.

Ca și în cazul costumului sau al ținutei voastre de vrăjitori, trebuie să alegeți culoarea feței de masă pentru altar în funcție de interesele sau intențiile voastre magice. Puteți face mai multe fețe de masă, nu doar una singură.

Dacă vreți o față de masă simplă, alegeți un material de 0,60-0,90 metri pătrați în culorile sau modelele dorite! Alegeți mărimea în funcție de spațiul alocat altarului – dimensiunile putând astfel să fie mai mari sau mai mici decât cele pe care vi le-am sugerat.

Spălați materialul așa cum ați făcut și pentru șal!

Îndoiți marginile și apoi tiviți-le, urmând instrucțiunile descrise în capitolul destinat șalului! Le puteți coase cu mașina de cusut sau le puteți lipi, folosind o soluție specială. *(Notă*: Aveți grijă ca în timp ce lucrați să țineți materialul pe dos!)

4. Altarul portabil

autor: Oberon (cenușiu)

Dacă plecați adesea în călătorii, ar fi bine să vă concepeți un altar portabil pe care să-l puteți folosi oriunde vă aflați. Pentru asta aveți nevoie de o geantă-diplomat. Lipiți pe peretele interior al genții o fotografie care simbolizează chintesența domeniului vostru de interes

(calendarele vă oferă o gamă variată de imagini)! Puteți, de asemenea, să capitonați peretele genții cu o folie de plastic, introducând dedesubt diverse fotografii. La mijloc puteți să plasați o imagine pe care vreți s-o vedeți cu o anumită ocazie.

Luați apoi trei bucăți de burete de cauciuc și tăiați-le puțin mai mari decât dimensiunea fundului genții! Două dintre ele trebuie să fie groase de 2,50 centimetri. Adaptați grosimea celeilalte în funcție de spațiul rămas, astfel încât toate cele trei bucăți să încapă perfect în geantă. Puneți una dintre bucățile groase de 2,50 centimetri pe fundul genții!

În final, aveți nevoie de o bucată subțire dintr-un material rigid, care va constitui baza altarului și pe care o veți așeza deasupra. O bucată solidă de carton sau o placă de lemn Formica reprezintă o variantă ideală.

Alegeți apoi câteva obiecte mici care să simbolizeze cele patru elemente! Puteți introduce, de asemenea, instrumentele voastre magice, cum ar fi, de exemplu, Bagheta Magică, Athamé (Cuțitul Sacru), Cupa, Cădelnița și Pentagrama. Din altar nu trebuie să lipsească lumânările votive sau sfeșnicele pentru lumânări (albe și negre), tămâia, lumânările de uz curent și o brichetă.

Puteți opta și pentru obiecte cu totul speciale – figurine care întruchipează zeități, totemuri, lucruri personale care vă sunt foarte dragi, fotografii, amulete etc.

După ce ați adunat tot ce vreți să luați cu voi în altarul portabil, aranjați-le pe toate pe fundul genții, lăsând-o deschisă pentru a vedea cum arată altarul în forma finală! Poate veți dori să renunțați sau să adăugați alte obiecte.

Așezați apoi toate piesele altarului pe suprafața din burete de cauciuc, lăsând un spațiu între ele! Trasați cu un marker o linie în jurul fiecărui obiect în parte! Dați piesele la o parte și – folosind o foarfecă și un cuțit ascuțit – decupați buretele, urmând linia trasată! Dacă obiectele sunt înalte, tăiați buretele până la fund! Dacă sunt mici (ca bagheta magică, cuțitul sacru sau lumânările), gaura nu trebuie să fie prea adâncă. (Pentru cele plate – precum penele, bețișoarele parfumate sau



fotografiile – nu este nevoie să decupați buretele; ele stau foarte bine deasupra lui.) Așezați apoi în geantă bucata decupată deasupra celeilalte!

Ca să conferiți un plus de magie altarului vostru, puteți capitona buretele decupat cu o bucată de catifea, introducând-o în găuri odată cu piesele de altar. Folosiți același material ca să capitonați și bucata de burete care va juca rolul de capac.

Alegeți o față de masă frumoasă pentru altar, puțin mai mare decât geanta-diplomat, care să acopere interiorul servietei!

Ca să închideți altarul portabil, puneți toate piesele la locurile lor! Așezați deasupra bucata rămasă, peste ea obiectele plate, împăturiți și fața de masă, puneți apoi bucata de carton sau placa de lemn și închideți geanta! Vă puteți bucura acum de un altar portabil minunat, pe care îl puteți folosi oriunde și oricând pentru activitățile voastre magice.

(Whiskerwind, prefectul Lojei Focului din cadrul Școlii Cenușii de Vrăjitorie, adaugă următoarele:)

O altă variantă este să vă concepeți altarul dintr-o cutiuță, cum ar fi, de exemplu, un pachet de țigări, pe care s-o colorați sau să lipiți fotografii, atașându-i apoi piese specifice în miniatură (mulți oameni strâng anumite obiecte miniaturale tocmai în acest scop). Capacul devine baza altarului, iar corpul cutiei se transformă în suprafața lui, ca o dioramă. O puteți decora apoi după bunul vostru plac. Chiar și cutiuțele „Altoids" pot să joace foarte bine rolul de „altare de buzunar".

Ele sunt des întâlnite în Mexic și în alte țări „latino". Sunt extrem de interesante. Le puteți folosi și acasă, ascunzându-le cu ușurință de ochii indiscreți.

5. Cum să modelați baghetele magice

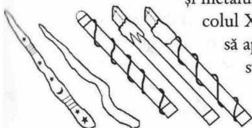
autor: Abby Willowroot (argintiu)



Crearea și modelarea baghetelor magice este un proces complex, care implică sondarea resurselor lăuntrice și acceptarea unor noi experiențe și provocări. Trebuie să vă lărgiți orizonturile cunoașterii și să captați energiile

universului – o experiență covârșitoare și tămăduitoare. Bagheta magică nu este doar un simplu obiect static; este un obiect viu și dinamic, un instrument de canalizare a energiilor puternice. Din clipa în care începeți să o modelați, forța și misiunea pe care i-o încredințați își fac simțită prezența.

Materialele din care puteți crea baghetele magice sunt extrem de diverse. Puteți folosi, firește, materialele tradiționale precum lemnul și metalul, dar există și alternative. Trăim în secolul XXI și – deși poate vi se pare romantic să apelați la trecut atunci când modelați instrumentele magice – prezentul și viitorul ne oferă alternative la fel de interesante. Un vrăjitor din secolul al XIII-lea nu are neapărat o putere mai mare decât un vrăjitor din secolul nostru. Tradiția joacă un rol extrem de important, dar nu trebuie să vă limiteze orizontul posibilităților.



Pregătirea spirituală pentru crearea unui instrument magic reprezintă partea cea mai importantă din procesul creator. Implică dăruire sufletească și încrederea în univers și în propriile percepții. Talentul este și el un factor care contează, deși nu e nici pe departe cel mai important în procesul de creare și modelare a unui instrument metafizic atât de puternic – scopul și puterea de concentrare sunt decisive. Ca să puteți pune în practică principiile metafizice, trebuie să începeți să meditați asupra aspectelor intangibile ale baghetei magice: sentimente, energii elementare, misiunea și scopul pe care i le încredințați. Felul cum arată, lungimea sau pietrele care o incrustează sunt toate aspecte secundare.

Când imaginea baghetei pe care v-o doriți începe să prindă contur, puteți să alegeți materialele. Pe parcurs vă puteți, însă, răzgândi. Adesea, când avem ceva minunat în minte, universul ne oferă o alternativă și mai bună.

Nu vă grăbiți să terminați bagheta – modelați încet și cu răbdare! Nu trebuie să lucrați contra cronometru atunci când dați viață unui instrument magic. Cu cât aveți mai multă răbdare, cu atât vor apărea mai puține frustrări de-a lungul drumului care vă așteaptă, la fel ca și în viață. Când ajungeți într-un punct unde nu mai știți ce să-i faceți,

lăsați bagheta și plecați la plimbare, rugând universul să vă îndrume pașii! După un timp, veți ști exact ce să faceți – poate după o oră, poate după o săptămână. Nu grăbiți lucrurile, căci se vor rezolva de la sine! Bagheta va deveni însoțitorul vostru permanent – lăsați-o, așadar, să parcurgă încet pașii evoluției ei magice și să-și adune puterile!

Baghetele din metal pot fi confecționate din diverse țevi pe care le găsiți la feronerie. Puteți cumpăra țevi din cupru, alamă sau crom, scurtându-le chiar la magazin dacă sunt prea lungi. Mulți vrăjitori susțin că bagheta magică trebuie să fie lungă cât distanța de la cot la buricele degetelor. Deși mulți recomandă acest lucru, nu este o condiție *sine qua non.* Alegeți lungimea care vă convine!

Ca să modelați baghetele magice aveți nevoie de următoarele ustensile: ciocan de lipit, aliaj de lipit fără plumb, șmirghel, sârmă de vase, adeziv și mufe pe care trebuie să le puneți la capete.

Baghetele din lemn pot fi realizate din crengi uscate, care au căzut la pământ sau din țăruși de lemn. Eu prefer crengile uscate, pentru că nu vreau să tai fără rost ramuri vii. Lemnul poate fi modelat fie ud, fie uscat, ambele situații prezentând avantaje. Dacă vreți o baghetă à la Harry Potter, puteți să șlefuiți cu șmirghel un țăruș din lemn până îi dați forma dorită. Apoi, puteți să-i sculptați și să-i șlefuiți mânerul.

Pentru crearea baghetelor din lemn aveți nevoie de următoarele ustensile: cuțit de gravat, lame de rezervă, șmirghel, sârmă de vase, lac pentru lemn, vopsea, ceară și adeziv.

Baghetele din sticlă sau din plastic pot fi confecționate din tuburi realizate din aceleași materiale. Tuburile din sticlă, goale pe dinăuntru, pot fi umplute cu ingrediente naturale, complet uscate: ghinde, semințe, pietricele, pietre prețioase sau semiprețioase ori boabe prăjite de porumb. Ca să creați o baghetă magică destinată vrăjilor pentru obținerea unor recolte bogate, introduceți un smoc de grâu sau de iarbă într-un tub gol din sticlă și astupați-l apoi cu lut! Pentru acest gen de baghetă, nu mai introduceți nimic altceva acolo pentru că veți strica plantele! Puteți înfrumuseța baghetele folosind un aliaj de lipit fără plumb și un ciocan de lipit.

Cele din piele pot fi confecționate dintr-un țăruș de lemn înfășurat într-o piele moale. Și sunt de două feluri: acelea la care pielea se răsucește în jurul baghetei și cele la care pielea înfășoară bagheta, fiind

apoi cusută la capete. Poate fi împodobită cu diverse simboluri, desene, franjuri, mărgele, amulete sau talismane.

Iată sunt cele mai obişnuite baghete! Alegerea depinde de gusturile, credinţele şi preferinţele voastre. Nu uitaţi că voi veţi fi cei care se vor bucura de puterea ei, aşa că aveţi încredere în intuiţia voastră! Vrăjitorii au de obicei mai multe baghete, pe care le folosesc pentru scopuri diverse, aşa că trebuie să vă gândiţi bine la misiunea pe care i-o veţi încredinţa. Nu încercaţi să-i conferiţi mai multe roluri deodată! Pentru că o creaţi din elemente organice, îşi va manifesta singură „înclinaţia", odată cu desăvârşirea ei. Lăsaţi lucrurile să-şi urmeze cursul firesc! Şi nu uitaţi că o baghetă mică, simplă şi lipsită de strălucire poate fi la fel de eficientă ca una mare, sofisticată şi complexă!

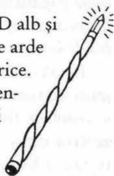
6. Cum să creaţi o baghetă magică electrică

autor: Oberon (cenuşiu)

Una dintre percepţiile cele mai obişnuite referitoare la baghetele magice ale vrăjitorilor, promovate de imagini, poveşti şi filme (precum *Stăpânul inelelor* şi *Harry Potter*), este aceea că au un vârf de cristal care luminează. Mi-a plăcut întotdeauna această idee, aşa că mi-am confecţionat o astfel de baghetă. Şi voi puteţi să faceţi la fel.

Aveţi nevoie de un băţ a cărui bază trebuie să aibă un diametru de cel puţin 0,60 centimetri pentru a putea face o gaură unde să introduceţi o baterie mică AAA. În vârf trebuie să-i ataşaţi un cristal cu acelaşi diametru ca baza băţului, pe care îl puteţi găsi la magazinele de specialitate.

Apoi, trebuie să realizaţi sistemul electric. Un LED alb şi strălucitor este cea mai bună variantă, pentru că nu se arde aproape niciodată şi se conectează cu fire electrice. Încercaţi să găsiţi un LED ale cărui fire să aibă 60 de centimetri lungime! Mai aveţi nevoie de un arc de pix şi de alte câteva fire. Le puteţi găsi pe toate la magazinele Radio Shack.



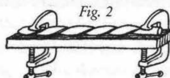

Fig. 2



Fig. 4

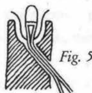

Fig. 5


Fig. 1


Fig. 3

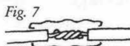

Fig. 7


Fig. 6


Fig. 8

Vă mai trebuie un capac de metal pe care trebuie să-l înșurubați la baza bățului (vezi Fig. 1).

Cel mai important lucru este să găsiți un băț înfășurat într-o mlădiță de viță-de-vie, astfel încât – în momentul în care îl veți curăța de coajă – să rămână un șănțuleț spiralat, pe unde veți întinde firul de la baterie spre LED. Diametrul bățului nu trebuie să depășească 60 de centimetri, trebuie să fie cât mai drept cu putință și lung cât distanța de la cotul îndoit până la vârful degetului mijlociu. Dacă bățul este curbat, îl puteți îndrepta ținându-l în apă fierbinte timp de o oră și ceva, întinzându-l apoi cu ajutorul unor prese de mână cu șurub și uscându-l pe sobă la o temperatură de 93 de grade Celsius (vezi Fig. 2).

Cele mai bune bețe sunt cele pe care se urcă vița-de-vie sau alte plante agățătoare (vezi Fig. 3). Dacă vreți mai multe detalii referitoare la tăierea, pregătirea și încărcarea ei cu puteri magice, consultați *Manualul de inițiere în vrăjitorie!*

După ce ați curățat cu grijă coaja de pe băț și l-ați șlefuit cu șmirghel, devenind acum fin ca mătasea, lustruiți-l cu ulei de măsline și ceară de albine, topite în prealabil la foc mic! Adăugați în acest melanj câteva picături de ulei parfumat! Înmuiați apoi o cârpă și lustruiți bagheta!

Faceți acum o gaură la baza bățului, destul de mare pentru ca bateria să intre și să iasă cu ușurință! Cavitatea trebuie să fie mai adâncă doar cu 0,25 centimetri față de baterie pentru ca arcul s-o împingă spre vârf (vezi Fig. 4).

La celălalt capăt, faceți o gaură conică pentru LED, apoi acoperiți-o cu un strat de lipici cleios (adezivul de cauciuc e o variantă foarte bună). Puneți apoi o foiță de aluminiu și întindeți-o cu o gumă de șters! După ce lipiciul se usucă, tăiați cu grijă marginile foiței de aluminiu (vezi Fig. 5)!

Mai faceți apoi încă două găuri, în unghiuri de 45 de grade, permițând astfel firelor să iasă în afară și să conecteze bateria cu LED-ul, înfășurându-se pe șănțulețul spiralat (vezi Fig. 5-6)! S-ar putea să fiți nevoiți să adânciți șănțulețul cu o mașină de gravat.

Dacă firele LED-ului nu ajung la baza baghetei, va trebui să le prelungiți. Îmbinați capetele sârmelor, sudați îmbinările și acoperiți-le cu adeziv de cauciuc pentru a le izola (vezi Fig. 7)!

Înfășurați în jurul bazei baghetei un fir de cupru care să se potrivească în șănțulețele capacului! Îndoiți capetele firului și fixați-le în șanțul săpat în lemn, pe urmă înșurubați capacul! Verificați să vedeți dacă totul este în ordine, apoi lipiți-le cu Krazy Glue, fără să dați însă cu lipici pe suprafața exterioară (vezi desenul 1)!

Întindeți firele LED-ului prin șanțul spiralat și uniți capătul unui fir cu firul de cupru, apoi sudați-le și dați cu Krazy Glue (vezi Fig. 1)! Aveți grijă să nu curgă adeziv sau lipici pe firul rămas neconectat!

Trebuie să aduceți acest ultim fir al LED-ului la suprafața baghetei cam 7,60 de centimetri. Pentru asta, puteți să faceți o gaură prin șanț până în partea opusă sau să scoateți, pur și simplu, firul din șanțul baghetei, fixându-l de un cui de alamă (vezi Fig. 8).

Atașați acum arcul pixului de un fir scurt, înfășurându-l și sudându-l la un capăt, apoi introduceți-l în cavitatea bateriei, lăsând firul să atârne prin gaura făcută la 45 de grade! Fixați-l apoi de un alt cui, plasat la o distanță de 0,5 centimetri de celălalt (vezi desenul 6)!

Verificați sistemul, instalând bateria și strângând capacul de la baza baghetei! Puneți degetul mare pe ambele cuie, iar pielea voastră va purta mai departe circuitul electric! LED-ul ar trebui să se aprindă acum.

Dacă totul merge perfect, lipiți cu Krazy Glue Gel cristalul deasupra LED-ului și înfășurați îmbinările cu o sârmă de argint! Acoperiți firele electrice înfășurându-le în continuare cu sârma de argint, fixând-o în final într-o găurică făcută chiar deasupra capacului!

Lipiți pe capac o piatră rotundă de cabochon și înfășurați-o cu sârmă de argint!

Acum aveți o adevărată baghetă magică, ce luminează ca-n povești.

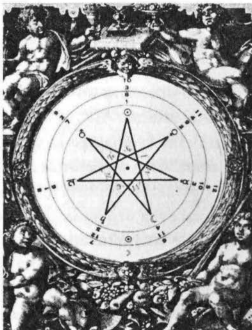
7. Cum să creați un calculator al orelor planetare

autor: John „Apollonius" Opsopaus (alb)

Magia planetară implică puterile celor șapte planete ezoterice pentru a înfăptui un act magic, cum este crearea unui talisman. De exemplu, putem folosi puterea lui Venus ca să aducem dragostea în viața noastră sau puterea lui Jupiter ca să invocăm prosperitatea (vezi *Manualul de inițiere în vrăjitorie).* Un act magic este mult mai eficient dacă este înfăptuit într-un moment în care o anumită planetă exercită o putere uluitoare. Pentru că fiecare zi din săptămână este guvernată de o planetă, este bine să înfăptuim un act magic guvernat de Jupiter în ziua guvernată de Jupiter (joi). O planetă guvernează fiecare oră a unei zile, astfel că este bine să înfăptuim un act magic exact în ora guvernată de planeta respectivă. De exemplu, într-o zi de miercuri, Jupiter guvernează orele a 4-a și a 11-a din zi și pe a 6-a din noapte. Este și mai bine dacă încercăm să îmbinăm ora cu ziua în care guvernează o anumită planetă. De exemplu, dacă vreți să înfăptuiți un act magic guvernat de Jupiter, trebuie s-o faceți în ora și ziua guvernate de această planetă. (După cum veți vedea, planeta care guvernează o anumită zi guvernează și orele 1 și 8 din zi și 3 și 10 din noapte.) Așadar, este foarte important să cunoaștem aceste ore planetare pentru înfăptuirea unui act magic, dar cum le putem determina? Calculatorul orelor planetare ne poate veni în ajutor, consolidându-ne în același timp și percepția intuitivă referitoare la ciclul puterilor planetare.

Cum să creați un calculator

Calculatorul orelor planetare este alcătuit din două componente: discul planetar și divizorul orelor. Discul planetar este compus din două părți: placa din spate, gravată cu îngerași și cu numere de la 1 la 12, și discul gravat cu o heptagramă (stea cu șapte vârfuri) și cu simbolurile planetelor. Xeroxați calculatorul de la sfârșitul cărții și decupați placa din spate și discul! Trebuie să fixați discul pe placă, în așa fel încât să se rotească liber. Pentru asta puteți să folosiți clame de prins hârtia pe care le găsiți la papetărie. Faceți câte o gaură în mijlocul discului și al plăcii din spate suficient de mari ca să încapă clamele, apoi introduceți-le în găurile respective și prindeți discul de placa din spate! Puteți folosi la fel de bine capse pe care le găsiți la magazinele de textile.



Cel de al doilea component al calculatorului este divizorul orelor. Acesta este alcătuit din două elemente: tabelul orelor (compus din liniuțe și trei coloane de cifre) și rigla orelor (compusă din cifre de la 1 la 12 de la stânga la dreapta). Xeroxați tabelul și rigla de la sfârșitul cărții și apoi decupați-le! Acum puteți porni la treabă.

Cum să folosiți discul planetar

Observați că vârfurile discului marchează prima literă a zilelor săptămânii (L, M, M, J, V, S, D)! Ca să descoperiți orele planetare pentru o anumită zi din săptămână, rotiți discul până când vârful care marchează ziua ajunge în dreptul cifrei 1 de pe placa din spate! Încercați asta chiar acum! Puteți, astfel, să identificați planeta asociată cu fiecare oră din zi și din noapte, în funcție de simbolurile planetare.

Observați că cercul din interior (marcat cu simbolul soarelui) indică cele douăsprezece ore ale zilei, iar cercul din exterior (marcat cu simbolul lunii) indică cele douăsprezece ore ale nopții. De exemplu, ca să descoperiți orele planetare pentru ziua de miercuri, răsuciți discul până când vârful cu litera M ajunge în dreptul cifrei 1. Puteți vedea atunci că prima oră a zilei este guvernată de Mercur, a doua de Lună, a treia de Saturn și așa mai departe. În mod similar, prima oră a nopții este guvernată de Soare, a doua de Venus etc. Veți observa, de asemenea, că Jupiter guvernează a 4-a și a 11-a oră din zi și a 6-a oră din noapte.

Cum să folosiți divizorul orelor

Orele planetare nu au aceeași durată ca orele ceasului alcătuite din 60 de minute. Așadar, ca să-și împlinească actele magice, vrăjitorii împart ziua și noaptea în douăsprezece părți egale. Pentru că durata nopților și a zilelor se modifică pe parcursul anului, și durata orelor planetare suportă modificări (de aceea, se numesc uneori ore neregulate sau ore influențate de anotimp). Modificările orelor depind și de latitudinea la care vă aflați, deoarece – după cum bine știți – zilele și nopțile suportă mai multe schimbări la poli decât la ecuator. Acest lucru s-ar putea să vi se pară complicat, dar divizorul orelor vă va ajuta să vă îndepliniți actul magic exact la momentul dorit.

Primul pas pe care trebuie să-l faceți este să determinați momentul răsăritului și al apusului soarelui în locul în care vreți să înfăptuiți actul magic și în ziua în care doriți s-o faceți. Puteți obține informația dintr-un almanah – precum *Almanahul bătrânului fermier* – care oferă informații despre momentul în care soarele răsare și apune în fiecare zi, dar și sfaturi referitoare la stabilirea acestor momente în funcție de locul în care vă aflați. Puteți găsi aceste informații și pe internet, pe site-ul http://aa.usno.navy.mil/data/docs/RS_OneDay.html, care vă oferă date și pentru un an întreg.

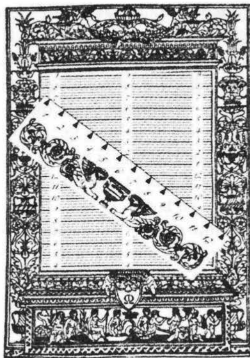
Să vă dau un exemplu. Să presupunem că vreţi să înfăptuiţi un act magic într-o oră guvernată de Mercur într-o zi de joi. Cu ajutorul discului planetar, veţi stabili că a cincea şi a douăsprezecea oră neregulată din ziua aceea sunt guvernate de Mercur. Ca să le determinaţi, trebuie să împărţiţi la doisprezece orele din timpul zilei respective. Să spunem că în locul în care vă aflaţi în ziua aceea soarele răsare la 6.50 a.m. şi apune la 8.37 p.m.

Priviţi acum tabelul orelor! Liniile îngroşate reprezintă orele ceasului – de la 4 la 12 şi de la 1 la 9 (de jos în sus). Liniile subţiri reprezintă sferturi de oră. Pentru orele din timpul zilei, jumătatea de jos a tabelului indică orele de dimineaţă, iar jumătatea de sus – orele de după-amiază. Cu toate acestea, în colţul de jos din stânga tabelului veţi găsi linia răsăritului de soare. Aşadar, ora 6.50 a.m. va fi puţin mai jos de linia îngroşată care marchează ora 7.00. Nu contează poziţia orizontală a liniei pe care o alegeţi, ci poziţia verticală şi distanţa liniei faţă de baza tabelului. Aşezaţi rigla orelor cu săgeata care indică cifra 1 în locul de pe tabel care marchează răsăritul soarelui! Descoperiţi acum momentul apusului în partea de sus a tabelului. 8.37 p.m. va fi între liniile care marchează orele 8.:30 şi 8.45. Poziţionaţi rigla, astfel încât cifra 12 din partea dreaptă să marcheze momentul apusului, având grijă ca săgeata din partea stângă să marcheze momentul răsăritului!

Acum puteţi găsi corespondentul orelor ceasului pentru fiecare oră planetară, citindu-le de pe riglă. Aşadar, dacă vreţi să înfăptuiţi actul magic în cea de a cincea oră, analizaţi poziţiile săgeţilor de pe tabel care marchează ambele cifre 5 şi veţi descoperi că a cincea oră începe la 11.26 a.m. şi se încheie la 12.35 p.m. (După o practică îndelungată, veţi învăţa să plasaţi corect rigla şi să citiţi orele.)

Stabilirea momentului pentru înfăptuirea unui act magic în timpul nopţii presupune un proces similar, cu excepţia faptului că trebuie să împărţim la doisprezece răstimpul dintre apus şi *răsăritul zilei următoare*. Pentru orele nopţii, jumătatea de jos a tabelului indică orele p.m., iar cea de sus indică orele a.m. Să presupunem că vrem să înfăptuim un act magic în timpul nopţii, într-o

zi de duminică, într-o oră guvernată de Lună. Veți observa, analizând discul planetar, că a șasea oră a nopții este guvernată de Lună. Stabilim momentul apusului în ziua de duminică (să spunem că e vorba de ora 8.32 p.m.) și momentul răsăritului din ziua următoare (să spunem că e vorba de ora 6.55 a.m.). În acest caz, localizăm apusul în colțul de jos, din stânga tabelului, iar răsăritul în colțul din dreapta de sus. Poziționați rigla ca în exemplul de mai sus, dar în acest caz săgeata care indică cifra 1 trebuie să fie în partea stângă, marcând apusul, în timp ce săgeata care indică cifra 12 trebuie să fie în dreapta, marcând răsăritul. Citiți cifrele care indică cea de a șasea oră și veți descoperi că aceasta începe la 12.52 a.m. și se încheie la 1.43 a.m.



Nu trebuie să uitați un lucru extrem de important: prima oră a zilei este guvernată de planeta care guvernează și ziua respectivă. Așadar, dacă puteți să înfăptuiți actul magic în zori, nu mai trebuie să faceți calcule atâta timp cât știți când răsare soarele în locul în care vă aflați. Cu toate acestea, s-ar putea să fiți obligați să așteptați o săptămână până vă puteți înfăptui actul magic.

Trebuie să menționez, însă, că divizorul orelor nu se poate aplica în locuri care se află mai aproape de poli decât paralela 50, funcționând, de exemplu, doar până în Seattle. (În locurile mai apropiate de poli, durata zilelor și a nopților depășește mărimea tabelului.) Puteți apela, firește, la programele computerizate, care calculează orele planetare din orice parte a lumii, dovedindu-se extrem de utile, cu atât mai mult dacă nu aveți timpul necesar la dispoziție; dar nu vă ajută să vă perfecționați capacitățile mentale.

Tabelele corespondenților magici ai cifrei 5 - chintade

Magia occidentală (druidism, cabala, alchimie)

ELEMENTE	SPIRIT *(energie)*	AER *(materie gazoasă)*	FOC *(plasmă)*	APĂ *(materie lichidă)*	PĂMÂNT *(materie solidă)*
DIRECȚII (n.h.)	Centru/Sus	Est	Sud	Vest	Nord
DIRECȚII (s.h.)	Centru/Sus	Vest	Nord	Est	Sud
ANOTIMPURI	Iarnă	Primăvară	Vară	Toamnă	Sfârșitul anului
FAZELE LUNII	Nouă	Crescătoare	Plină	Descrescătoare	Eclipsă
PROPRIETĂȚI	Singularitate	Materie vaporoasă	Materie combustibilă	Materie fluidă	Materie solidă
ELEMENTE TRUPEȘTI	Spirit	Respirație	Aură	Sânge și fluide	Carne și oase
SIMȚURI	Auz	Miros	Auz	Gust	Pipăit
DEGETE	Degetul mare	Degetul arătător	Degetul mijlociu	Inelarul	Degetul mic
VOCALE CELTICE	Ailm (A)	Onn (O)	Ura (U)	Eadha (E)	Idho (I)
ETAPELE VIEȚII	Venirea pe lume	Inițierea	Desăvârșirea	Odihna	Moartea
METAMORFOZA SÂNGELUI (f.)	Nașterea	Primul ciclu menstrual	Deflorare	Nașterea unui copil	Menopauza
ASPECTUL ZEIȚELOR	Nimfă (Cora)	Fecioară (Artemis)	Iubită (Afrodita)	Mamă (Demeter)	Cotoroanță (Hecate)
ASPECTUL ZEILOR	Băiat (Kouros)	Tânăr (Faunus)	Erou (Tammuz)	Tată (Dagda)	Înțelept (Merlin)
GHICITOARE	Eu sunt Pântecele fiecărui crâng	Eu sunt Lumina de pe dealuri	Eu sunt Regina fiecărui stup	Eu sunt Scutul fiecărui cap	Eu sunt Mormântul tuturor speranțelor
SPIRITE	Îngeri	Silfi	Salamandre	Ondine	Gnomi
TETRAMORFI	Sfinxul	Omul	Leul	Vulturul	Taurul
ARHANGHELI	Cassiel	Rafael	Mihail	Gavriil	Uriel
CONȘTIINȚĂ	Iluminare	Inteligență	Voință	Înțelepciune	Amintire
PERSPECTIVĂ	Holistică	Exterioară	Asupra viitorului	Lăuntrică	Asupra trecutului
ACȚIUNI CABALISTICE	Esență	Mișcare	Expansiune	Contracție	Stabilitate

ELEMENTE	APĂ	LEMN	FOC	METAL	PĂMÂNT
DIRECȚII	Nord	Est	Sud	Vest	Centru
ANOTIMPURI	Iarnă	Primăvară	Vară	Toamnă	Doyo
CLIMA	Rece	Vânturi puternice	Toridă	Uscat	Umedă
ETAPE	Însămânțare	Naștere	Creștere	Recoltare	Transformare
PLANETE	Mercur	Jupiter	Marte	Venus	Pământ
ORGANE DE SIMȚ	Urechi (Auz)	Ochi (Vedere)	Limbă (Vorbire)	Nas (Miros)	Gură (Gust)
GUSTUL	Sărat	Acru	Amar	Picant	Dulce
SUNETUL	Geamăt	Țipăt	Râs	Plâns	Cântec
APTITUDINI	Voință	Spirituale	Inspirație	Vitale	Intelectuale
ANIMALE	Broasca-țestoasă	Dragonul	Pasărea Phoenix	Tigrul	Boul
CULORI	Negru	Verde/ Albastru	Roșu	Alb	Galben
ORGANELE TSANG	Rinichii	Ficatul	Inima	Plămânii	Splina/ Pancreasul
ORGANELE FU	Vezica urinară	Vezica biliară	Intestinul subțire	Intestinul gros	Stomacul
SENTIMENTE	Teamă	Mânie	Bucurie	Durere	Milă

8. Tabelul corespondenților magici ai cifrei 5

autor: Oberon (cenușiu)

În *Manualul de inițiere în vrăjitorie*, am conceput tabelele corespondenților magici pentru cifrele 2 (Diade), 3 (Triade), 4 (Elemente), 7 (Planete/Zile și Chakre), 10 (Sephiroth), 12 (Zodii) și 13 (Copaci). Pentru ucenicii vrăjitori, acestea sunt niște instrumente extrem de utile. Aș vrea să adaug aici câțiva corespondenți magici pentru cifra 5. Vezi tabelele de la paginile 119, 120 și 121!

Magia hindusă și tibetană

ELEMENTE (Tattwa)	ETER (Akasha)	AER (Vayu)	FOC (Tejas/Agni)	APĂ (Apas)	PĂMÂNT (Prithivi)
DIRECȚII	Centru	Nord	Vest	Est	Sud
CULORI (hinduism)	Negru sau indigo	Albastru	Roșu	Argintiu	Galben
SIMȚURI	Auzul	Pipăitul	Vederea	Gustul	Mirosul
ACȚIUNI	Mersul	Îndemânarea	Vorbirea	Procrearea	Evacuarea
SUNETE DIVINE	Tunetele și tobele	Flautul	Albinele și greierii	Oceanele și cascadele	Clopotele, gongurile și talgerele
LUCRURI INTERZISE	Jignirea	Minciuna	Lăcomia	Senzualitatea	Hoția
AUTO-OBSERVARE	Ordinea	Atenția și puritatea	Întreținerea trupului	Autoexaminarea	Mulțumirea de sine
DEFECTE	Posesivitatea	Aversiunea	Dorința	Egoismul	Ignoranța
CENTRE (tibetane)	Craniul	Perineul	Gâtul	Inima	Buricul
ANIMALE	Leul	Pasărea garuda	Țestoasa dragon	Elefantul	Calul

Partea a II-a: acte magice

Hocus focus

Cu vrăji timpul mi-l ocup:
Priviți cum plumbul în aur îl prefac!
Cheița mea uși ferecate îmi deschide
Și punți dinainte îmi întinde.
Poduri de lemn, cărări bătătorite
Cu creionul pe hârtie cuvinte eu aștern,
Căci el e a mea baghetă magică
Și dintr-odată vrăjitoare eu devin.

ELIZABETH BARRETTE

În partea a doua din acest capitol vom vorbi despre vrăji și descântece. Dar, mai întâi, vom învăța cum să creăm talismane, amulete și sigilii. Pe urmă va veni și rândul vrăjilor. Știu că ați vrea să treceți direct la acest subiect, dar vă sfătuiesc să nu o faceți. Când vă construiți o casă, mai întâi faceți fundația și ridicați pereții și pe urmă puneți acoperișul.

1. Cum să vă creați propriile amulete și talismane

autor: Abby Willowroot (argintiu)

Talisman: Obiect înzestrat cu virtuți magice, despre care se crede că aduce noroc celui care îl poartă. Gravate de obicei cu simboluri specifice, talismanele pot fi confecționate sau cumpărate de-a gata; pe de altă parte, orice obiect poate juca rolul de talisman, dacă îi conferim puteri magice.

Amuletă: Obiect înzestrat cu puterea de a-l proteja sau de a înlătura ghinionul celui care îl poartă. Amuletele sunt de obicei confecționate din materiale naturale, precum pietre sfinte, fosile, cristale, scoici, meteoriți, ghinde, oase etc., dar pot fi și desenate.

(OBERON, *Manual de inițiere în vrăjitorie)*

Amuletele au jucat întotdeauna un rol important în istorie. Încă din cele mai vechi timpuri, oamenii au purtat amulete și talismane ca să înfăptuiască acte magice sau să atragă binecuvântarea zeilor.

Procesul de creare a unei amulete sau a unui talisman implică fuzionarea eului vostru, a viziunilor voastre și a materialelor din care vreți să le confecționați. Nu trebuie să uitați că acest proces de creare a amuletelor sau a talismanelor nu presupune doar modelarea materialelor folosite, ci și modelarea întregii voastre structuri sufletești și spirituale, precum și perfecționarea capacităților și puterilor de percepție.

Astăzi, există o gamă variată de materiale pe care le puteți folosi pentru a crea amulete și talismane. Trebuie doar să vă puneți imaginația

la contribuție și să priviți în jurul vostru. Pentru că sunteți niște vrăjitori din secolul XXI, puteți confecționa instrumente magice din orice material pe care îl găsiți la îndemână și care face parte din universul vostru.

Puteți combina, așadar, metalul, lutul, rășina epoxidică, lemnul, hârtia, ața și sfoara, diverse țesături și alte materiale, creând lucruri uluitoare.

Când alegeți „ingredientele“, trebuie să vă concentrați asupra a ceea ce vreți să exprimați prin intermediul amuletelor sau al talismanelor voastre, dar și asupra energiilor pe care vreți să le atrageți. Dacă doriți să chemați energiile focului și ale electricității, nu veți folosi elemente acvatice și nici telurice. În momentul în care veți identifica energiile pe care vă propuneți să le atrageți cu ajutorul unei amulete, veți alege mult mai ușor materialele din care o veți confecționa.

Obiectele găsite reprezintă o altă modalitate de reciclare, creând în același timp talismane cu adevărat unice. Dintre ele menționăm bijuterii rupte sau cioburi de vase din ceramică, jucării mici, panglici, fotografii, diverse dispozitive și piese de calculator, mărgele, bucăți de piele, capace de sticlă, monede, nuci, păstăi, flori uscate, ierburi, pietricele, bucăți ruginite din metal, mânere, discuri, circuite imprimate, CD-uri și multe altele.

Puteți adăuga în centrul amuletei pietre prețioase, cristale, strasuri, nasturi și alte obiecte de acest gen. Multe amulete sunt confecționate din bucăți de piele incrustate cu cristale și împodobite apoi cu rune, simboluri magice sau de altă natură.

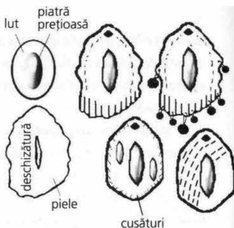
Pielea poate fi întinsă și ușor modelată după ce ați înmuiat-o în apă, întinzând-o apoi pe o anumită formă.

Talismane din piele

Materiale: piele moale, lut, cristale, mărgele, ac ascuțit de broderie, ață rezistentă pentru goblenuri și un șnur de agățat la gât.

Modelați din lut o lacrimă de 5-7 centimetri! Fixați un cristal la baza lacrimii și strasuri sau pietre prețioase deasupra cristalului, lăsând destul spațiu între ele pentru a le putea ancora în lut! Dacă sunteți încântați de aspectul amuletei, introduceți lacrima din lut în sobă ca să se usuce,

conform instrucțiunilor de pe pachețel. Puteți modela, de asemenea, o lacrimă plată, o formă rotundă sau abstractă, fixând cristalele și nestematele pe o singură parte. În acest caz, piesa din lut trebuie să fie groasă de 0,75 centimetri.



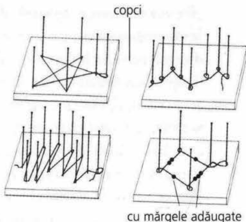
După ce piesa din lut s-a uscat în sobă, tăiați o bucată de piele puțin mai mare decât amuleta, având grijă să aveți destul material în vârf ca să faceți o gaură pentru șnurul pe care îl veți atârna la gât! Înmuiați pielea în apă caldă și întindeți-o peste amuletă, apoi faceți o crestătură pentru piatra de cristal. După ce fixați cristalul, întindeți pielea și faceți alte crestături mici pentru pietrele sau nestematele pe care doriți să le incrustați! Apoi tiviți pe margini bucata de piele sau dacă vreți să aibă franjuri, lăsați liberă o bucățică de piele pe care o veți tăia mai târziu! Dacă doriți ca pielea să se vadă cât mai puțin, tăiați-o cât mai aproape de amuletă și tiviți-i marginile! După ce le-ați cusut pe amândouă, îndoiți pielea în spatele amuletei! După ce se va usca, va rămâne în poziția aceasta. Apoi, odată ce s-a uscat, ungeți-o cu săpun-cremă sau cremă de mâini! Fixați-i în vârf un inelus prin care să introduceți șnurul de agățat la gât sau introduceți-l pur și simplu prin crestătura făcută în piele! Vă puteți bucura acum, ani la rând, de o amuletă frumoasă și rezistentă. Puteți decora bucata de piele, desenând-o cu un marker ori cu vopsea, sau atașându-i panglici sau alte materiale.

Amuletele din piele pot fi confecționate și fără lut, dar lutul asigură fixarea permanentă a mărgeluțelor.

Amulete din metal

Amuletele din metal pot fi combinate cu lemn sau cu elemente mici din metal. Sârmă găsiți la orice magazin de feronerie – din cupru, nichel, alamă sau metal lăcuit. Cumpărați numai sârmă etichetată ca fiind „moale"! Nu cumpărați sârmă din plumb, deoarece plumbul este toxic! Folosind sârme de diverse mărimi, le puteți conferi foarte multă

flexibilitate amuletelor. Ele pot fi îmbinate sau folosite ca accesorii separate pentru talismanul vostru. Concepeți un model în care acestea să se întretaie, obținând un efect extraordinar. Ca să creați modelul dorit, luați o placă din lemn și înfigeți cuie în locurile în care sârma se va ramifica, întinzând-o apoi printre ele, în funcție de modelul pe care vreți să-l realizați. Bateți cuiele cu un ciocan pentru a le fixa în placa din lemn! Lustruiți apoi modelul cu șmirghel!



Dacă vreți să adăugați mărgeluțe sau alte accesorii din sârmă, fixați-le în timp ce introduceți firul printre cuie. Puteți, de asemenea, să treceți de mai multe ori sârma de jur împrejurul unui cui, îmbinând-o apoi cu o alta mai subțire, adăugând și câteva mărgeluțe.

Puteți să atașați amuletei voastre și alte elemente, din lemn sau din piele, modelându-le în funcție de forma și de mărimea talismanului.

Puneți-vă imaginația la contribuție, și opțiunile nu vor înceta să apară! Creați!

2. Cum să aduceți lumină în viața voastră, înfăptuind un act magic cu ajutorul lumânărilor

autor: Lady MoonDance



Fie că știți, fie că nu, este posibil să fi participat, măcar o dată în viață, la un act magic înfăptuit cu ajutorul lumânărilor. Când vi s-a întâmplat ultima oară să vă puneți o dorință și să suflați în lumânările de pe tortul aniversării voastre? Acesta este un act magic în forma sa cea mai simplă. În bisericile din întreaga lume, de la cele catolice până la cele universaliste-unitariene, oamenii înfăptuiesc

câte un act magic aprinzând o lumânare în timp ce se roagă pentru însănătoşirea unui prieten sau rezolvarea unei probleme ori când cer divinității să le îndrume paşii în viață. Aprinderea unei lumânări în timpul sărbătorilor de iarnă (Hanuka, Yule/solstițiul de iarnă, Crăciunul, Kwanza şi Imbolc/Întâmpinarea Domnului) reprezintă un act magic menit să atragă căldura şi lumina soarelui – acest obicei îşi are rădăcinile în Roma antică, unde oamenii dăruiau lumânări de Saturnalii. Chiar şi în India, începutul iernii este marcat de sărbătoarea Divali, un alt „Festival al luminilor“, unde felinarele şi lumânările care ard în jurul casei sau plutesc pe Gange simbolizează renaşterea şi dorințele legate de anul care vine.

Încă de la începuturi, oamenii au recunoscut pretutindeni puterea focului, fie pentru că ne oferă căldura dătătoare de viață sau mirosul apetisant al mâncării, fie pentru că adaugă savoare poveştilor înspăimântătoare depănate în jurul focului de tabără sau creează atmosfera perfectă pentru o întâlnire romantică. Flăcările jucăuşe, care dansează în întuneric, ne captează atenția şi ne fac să ne pierdem în licărul şi în strălucirea lor. Aceasta este puterea pe care dorim s-o atragem prin actele magice, unde lumânările joacă rolul primordial. Diferența dintre un act magic şi aprinderea unei lumânări constă în scopul pe care i-l conferiți. Puteți să înfăptuiți un act magic simplu sau complex, dar aspectul cel mai important îl reprezintă menirea şi rezultatul final pe care vi-l propuneți. Nu trebuie să uitați că, în timpul ritualurilor magice, toate elementele sunt opționale, cu excepția lumânărilor (pe care, la nevoie, vi le puteți imagina). Porniți, aşadar, la treabă, folosind toate „ingredientele“ de care aveți nevoie!

Cum să alegeți o lumânare

Există multe tipuri de lumânări: din ceară pură de albine, sub formă de suluri, dar şi modelate sub diverse tipare, lumânări decorative, sculptate sau turnate în diverse suporturi. Formele modelate înfățişează pisici (folosite pentru atragerea norocului sau în acte magice cu animale), cranii (folosite în descântecele de tămăduire), figuri umane (folosite pentru atragerea iubirii şi legarea relațiilor) şi multe altele. Puteți să

le explorați pe toate, fără să vă însușiți însă concepția conform căreia, în timpul unui ritual magic, trebuie să folosiți doar o anumită lumânare pentru a obține efectul scontat. Când alegeți forma și mărimea unei lumânări, este important să vă gândiți cât timp vreți să ardă. O lumânare mică, turnată într-un suport de metal, va arde câteva ore, în timp ce una votivă va arde o noapte sau poate chiar două. Lumânările cilindrice, cu diametrul mare, se consumă mai greu, dar trebuie să le curățați ceara sau să le tăiați în jurul fitilului ca să ardă complet. Sfeșnicul cu șapte brațe este special creat pentru a putea aprinde câte o lumânare în fiecare zi, timp de o săptămână, lăsând-o aprinsă o zi întreagă, iar lumânările înalte și subțiri, în suporturi din sticlă, numite lumânări de rugăciune, pot să ardă și mai mult. (S-ar putea să fiți nevoiți să îndepărtați ambalajul din plastic, dar, atunci când le alegeți, trebuie să vă gândiți în primul rând la energiile pe care acestea s-ar putea să le conțină.) Arderea consecutivă a unor lumânări și grija pe care o acordați în tot acest timp vă vor ajuta să vă consolidați obiectivele pe termen lung sau să vă conturați mult mai bine dorințele pe care vreți să le împliniți. Poate că doriți ca lumânarea să stea aprinsă într-un anumit interval de timp, din zi sau din noapte, în funcție de obiectivul pe care vi l-ați propus, sau aveți intenția s-o lăsați pur și simplu să ardă până la capăt.

Cel mai important aspect de care trebuie să țineți seama în timpul actelor magice este culoarea lumânărilor. Ea contribuie la atragerea energiei dorite și tot prin intermediul ei se stabilesc legăturile cu subconștientul vostru. Iată câteva dintre numeroasele semnificații ale culorilor asociate cu lumânările:

Roșu – foc, dragoste, pasiune, emoții, curaj, sex, forță, putere, mânie, sânge, energie

Roz – onoare, dragoste, idilă, feminitate, prietenie, copilărie-fetițe

Portocaliu – atracție, încurajare, stimulent, foc, curaj, toamnă

Galben – aer, gânduri, minte și comunicare, atracție, farmec, încredere, fericire, bucurie, vară

Verde – pământ, fertilitate, prosperitate, abundență, creștere, noroc, vindecare, primăvară

Albastru – apă, succes, destinul material/teluric, răbdare, liniște, vindecare, claritate, înțelepciune

Albastru-deschis - cer, pace, copilărie-băieței
Turcoaz – vindecare, echilibru, apă
Purpuriu – spiritualitate și destin spiritual, putere, pace, noblețe
Maro – pământ, fundament, stabilitate, muncă, aspecte legate de profesie și de viața „telurică"
Alb – energia Yang, lumină, puritate, unitate, vindecare, spirit și unicitate, conține și reflectă toate culorile, poate să înlocuiască orice altă culoare
Negru – energia Yin, întuneric, deșertăciune, potențial, izgonire, eliberare, protecție și înlăturarea ghinionului sau a vrăjilor, neagă toate culorile și energiile
Cenușiu – neutralitate, impas, pierdere, lucruri ascunse, nehotărâre
Auriu – apectele „masculine" ale divinității, soare, prosperitate și abundență
Argintiu – simbolul Fecioarei, al divinității feminine, lună, prosperitate și abundență

Anumite lumânări destinate actelor magice au jumătatea de jos vopsită în negru pentru ca în momentul arderii culoarea de sus să acopere negrul. Acestea se numesc lumânări cu efect de neutralizare, deoarece se folosesc pentru a înlătura ghinionul sau „magia neagră" în dragoste (lumânări roșii), pentru bani (lumânări verzi) sau în alte împrejurări (lumânări albe). Pe de altă parte, lumânările în care ceara neagră se revarsă peste cealaltă culoare sunt menite să pună capăt unei relații, de aceea trebuie folosite cu multă grijă.



Când alegeți o lumânare, trebuie să țineți seama în primul rând de faptul că este un punct de focalizare pentru voi – un punct unde se întâlnesc energiile conștientului și ale subconștientului – motiv pentru care vă sfătuiesc să alegeți culoarea sau culorile care vă reprezintă cel mai bine. De obicei, îmi place să fac cumpărături în magazine obișnuite, precum Target, Michael's sau JoAnne's, unde caut o lumânare care „să-mi vorbească". Pot să cumpăr, de asemenea, ceară ca să-mi modelez singur lumânarea

dorită, adăugând sau înlăturând culorile, aromele sau plantele, în funcție de obiectivul dorit.

Nu uitați că lumânările albe (și uneori cele negre) pot fi folosite în orice scop. Țineți o lumânare obișnuită în mână și imaginați-vă ce culoare ați vrea să aibă: argintiu cu spirale purpurii, culorile pământului și ale cerului, verde cu puncte roșii – dați frâu liber imaginației! În acest fel, veți focaliza asupra lumânării energiile și obiectivele.

Dacă alegeți o lumânare ca să înfăptuiți un act magic pentru o persoană (de preferat ar fi să-i aveți permisiunea), e bine să țineți seama de zodia ei. Iată culorile asociate cu planetele care guvernează zodiile:

Berbec (Marte) – roșu și iar roșu (toate nuanțele de roșu – de la roz la stacojiu)
Taur (Venus) – roz, mov, galben-deschis și bleu
Gemeni (Mercur) – galben, verde, violet
Rac (Luna) – verdele mării, argintiu, alb
Leu (Soare) – galben, portocaliu, auriu
Fecioară (Mercur) – ruginiu, bleumarin, gri
Balanță (Venus) – bleu și culoarea levănțicăi
Scorpion (Pluto/Marte) – nuanțe închise de roșu (purpuriu, bordo, castaniu)
Săgetător (Jupiter) – purpuriu, bleumarin-închis
Capricorn (Saturn) – verde-închis, cafeniu, cenușiu-închis, albastru, bleumarin
Vărsător (Uranus/Saturn) – galben-deschis, indigo, albastru-metalizat
Pești (Neptun/Jupiter) – verde-pal sau verdele mării, turcoaz, indigo

Dacă nici una dintre aceste culori nu vi se pare potrivită pentru persoana respectivă, alegeți lumânarea urmându-vă propriile instincte. Puteți să țineți lumânarea în mâini și să vă imaginați cu ochiul minții persoana spre care vreți să îndreptați energiile.

În timp ce înfăptuiți actele magice, trebuie să țineți întotdeauna seama de codul principiilor morale pe care vi le-ați stabilit, rostind, de asemenea, expresii sau fraze cu efect pozitiv, precum: „Spre binele..." sau „Cer acest lucru pentru binele..."

Cum să decorați, să înveșmântați și să insuflați energii pozitive lumânării voastre

Cea mai simplă modalitate prin care puteți insufla energii pozitive lumânării este s-o țineți în ambele mâini și să vă concentrați asupra obiectivului vostru, vizualizând rezultatul final dorit sau exprimându-vă în cuvinte scopul urmărit. În tot acest timp, puteți s-o și „înveșmântați“. Sunt convins că vi se va părea ciudat, dar nu este vorba de haine. Procesul de „înveșmântare“ este o metodă tradițională prin care-i puteți insufla energii pozitive lumânării, reușind astfel să vă împliniți obiectivul. Trebuie, în primul rând, să alegeți un ulei: uleiuri esențiale sau parfumate, dar și uleiuri de gătit, precum cel de măsline sau de porumb. Țineți baza lumânării în mâna stângă (mâna-receptor) și vârful în cea dreaptă (mâna-expeditor), ungând-o apoi cu fiecare mână în parte! În timp ce vizualizați obiectivul, puteți unge lumânarea în funcție de direcția energiilor pe care vreți să le atrageți – în sus, în jos sau lateral, cu mișcări lente și îndelungate sau în spirale. În cazul lumânărilor turnate în suporturi din sticlă, picurați câțiva stropi de ulei în lumânare și întindeți-l pe toată suprafața acesteia.

Puteți folosi multe alte metode pentru a insufla energie lumânărilor voastre. Gravați pe ele, cu ajutorul unei scobitori sau al unui pix, cuvinte, rune, simboluri sau imagini! Lipiți pe suportul lumânărilor de rugăciune fotografii din reviste și cataloage! Înfășurați-le în plante uscate, având grijă ca acestea să nu ia foc, sau alegeți lumânări care au deja în componența lor plante ori alte ingrediente! Turnați, în fiecare zi, înainte de a o aprinde, câteva picături de uleiuri esențiale pe suprafața lumânării, ardeți tămâie în apropiere sau alegeți lumânări ale căror parfumuri reflectă dorințele voastre!

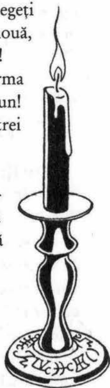
Aranjamentul lumânărilor

Dacă doriți mai mult de o lumânare, puteți aranja câteva pe altarul vostru, în funcție de obiectivele pe care vă propuneți să le realizați. Încercați, de exemplu, să folosiți două sau mai multe „lumânări

ocrotitoare", pe care să le așezați în spatele sau în jurul altarului (simboluri ale Domnului Dumnezeului nostru, ale Fecioarei Maria, dar și ale altor sfinți sau forțe divine), apoi așezați o lumânare în mijlocul altarului, reprezentând scopul sau intenția actului magic! În fața ei, puteți să puneți o altă lumânare, care va juca rolul de recipient – „lumânarea astrală". În acest aranjament, energia circulă într-un spațiu protejat, trece prin lumânarea care simbolizează dorința voastră și se oprește în lumânarea-recipient sau lumânarea astrală, atrăgând alte energii benefice.

Găsiți multe alte aranjamente în cărțile de specialitate, dar puteți la fel de bine să vă concepeți propriul model, în funcție de scopul pe care îl urmăriți:

- **Vreți să atrageți o energie pozitivă?** Alegeți o lumânare pentru acest scop și una pentru voi! Aprindeți-le timp de câteva nopți consecutiv, apropiindu-le câte puțin de fiecare dată! În momentul în care se ating, lăsați-le să ardă până la capăt! Dacă se lipesc una de alta și se topesc împreună, cu atât mai bine.
- **Vreți să respingeți o anumită energie?** Repetați procesul invers.
- **Vreți să atrageți norocul de partea voastră?** Alegeți lumânări în funcție de ce vă doriți (bani, o slujbă nouă, dragoste etc.) și așezați-le în jurul lumânării astrale!
- **Vreți stabilitate?** Așezați patru lumânări sub forma unui pătrat, ca picioarele unei mese sau ale unui scaun! Două lumânări pot reprezenta un cuplu în timp ce trei întruchipează cele trei chipuri ale divinității.



Adăugați alte simboluri, plante sau obiecte în altarul vostru, în așa fel încât să atrageți energiile pozitive pentru a vă împlini dorințele. Puteți adăuga tot ce credeți voi că vă ajută în acest sens.

Cum să stingeți lumânarea

În cele mai multe cazuri, este bine să o lăsați să ardă complet pentru ca vraja să se împlinească. Dacă totuși, nu veți dori, țineți-o aprinsă doar într-un anumit interval

timp de câteva nopți, săptămâni sau luni la rând. Există diverse opinii referitoare la felul în care trebuie s-o stingeți. Dar, în afară de modalitatea „corectă“, eu țin seama și de direcția în care vreau să îndrept energia într-un anumit moment: vreau s-o țin captivă în lumânare (atunci o sting cu degetele sau cu mucarnița) sau vreau s-o răspândesc în univers (atunci suflu în ea). Când o stingeți cu degetele, udați-le înainte, ca să nu vă ardeți. Spre deosebire de metoda folosirii mucarniței, în felul acesta vă veți contopi energiile cu vraja pe care o înfăptuiți. O altă modalitate este să bateți din palme deasupra flăcării – curentul de aer stinge lumânarea, răspândind pretutindeni energia focului.

Ce faceți după ce înfăptuiți actul magic

Fiecare lumânare trebuie folosită doar pentru scopul pe care i l-ați destinat, motiv pentru care trebuie să îngropați toate resturile care mai rămân, chiar dacă asta înseamnă să le trimiteți la groapa de gunoi ecologică, împreună cu gunoiul. Dacă actul magic a avut drept scop purificarea sufletească, puteți să aruncați resturile lumânării într-o apă din apropiere, dar aveți grijă să nu influențați negativ mediul înconjurător.

Puteți să înfăptuiți acte magice cât mai elaborate cu putință, dar nu trebuie să uitați că uneori aveți nevoie doar de o lumânare și de puțin timp petrecut lângă ea în vreme ce arde.

3. Descântece pentru orice împrejurare

Vrăji de înlăturare a unor persoane răuvoitoare și de exorcizare

Cum să înlăturați gândurile negre

Oricine nutrește gânduri negre; important este însă ce faceți cu ele. Cu ajutorul magiei, puteți scăpa de ele. Iată câteva sugestii: scrieți-le cu cerneală pe o bucată de hârtie de orez, apoi mototoliți hârtia și aruncați-o într-un râu. Sau îngropați-o în pământ într-o noapte cu lună nouă. Sau ardeți-o într-un cazan mic. Sau aruncați-o în foc în timpul unui ritual. Aveți grijă ca în tot acest timp să spuneți un descântec:

Pietrele și bețele îmi pot frânge oasele,
Dar gândurile nicicând nu mă vor atinge.

Sau puteți spune „*Avante, avante, maleficante!*" (și pronunțați a-VON-tay, a-VON-tay, MAL-ef-e-KON-tay care înseamnă „Piei, piei, diavole!")

Cum să neutralizați energiile negative ale unei persoane



Scrieți de trei ori pe o bucată de hârtie numele persoanei care și-ar putea face rău sieși, dar și altora! Încercuiți numele de fiecare dată! Împăturiți hârtia în trei și apoi iar în trei! Legați-o cu sfoară (sau ață) roșie și albă! Apoi umpleți cu apă un pahar din plastic! Puneți hârtia legată cu sfoară în apă, lăsând-o să se așeze pe fundul paharului! Iar în final, băgați paharul în frigider, rostind în tot acest timp un descântec:

Fie ca această persoană mie rău să nu îmi facă!
Împietrită să rămână și din gânduri să-mi dispară!
Energia unei ființe bune și generoase
Asupra mea tu pogoară-te!

Atâta timp cât paharul rămâne în frigider, persoana respectivă nu-și va mai poate face rău nici sieși, nici celor din jur.

(ATHENA SHAFFER & LILANA D'VENUS)

Cum să înlăturați pe cineva din viața voastră

O modalitate prin care puteți înlătura pe cineva din viața voastră este să găsiți o fotografie cu voi amândoi și s-o decupați pe respectiva persoană din ea.

(ATHENA SHAFFER)

Vraja cutiei-oglindă

Îmbrăcați interiorul unei cutii cu foiță de metal! Puneți în cutie fotografia unei persoane care vă dorește răul (sau scrieți-i numele pe o bucată de hârtie), apoi închideți cutia. Atâta timp cât aceasta

rămâne închisă, individul respectiv nu-și mai poate face rău nici sieși, nici celor din jur.

(ATHENA SHAFFER)

Cum să scăpați de o persoană nedorită



Dacă vreți să scăpați de un vizitator nepoftit, puneți o mătură în spatele unei uși, îndreptând coada spre persoana respectivă, fără ca aceasta s-o vadă. Puteți să așezați mătura oriunde în casă, atâta timp cât stă în spatele unei uși și are coada îndreptată în direcția vizitatorului inoportun. Apropo, când vă mutați în casă nouă, nu luați cu voi mătura veche! Va aduce în locuința cea nouă toate problemele din cea veche. Aruncați-o și cumpărați-vă una nouă!

(ATHENA SHAFFER)

Cele trei picături

Iată o vrajă medievală menită să oprească pe cineva să vă facă rău! Rostiți-o de trei ori:

Eu, (spuneți-vă numele),
Asupra ta (spuneți numele persoanei respective)
Revărs trei picături de sânge
Pe care de la tine le extrag:
Mai întâi din inimă,
Apoi din ficat,
Și apoi din seva ta,
Și vlaga ți-o vei pierde.



(ATHENA SHAFFER)

Vrăji de frumusețe

Pentru o piele frumoasă

Puneți o picătură de ulei de trandafir pe fundul unei lumânări roșii și aprindeți-o pe altar! Luați o cremă emolientă, turnați șapte picături



de ulei de trandafir în ea și amestecați cu o pană albă! (Da, se face mizerie. Țineți la îndemână prosopele de hârtie!) Ungeți-vă apoi pe față cu această cremă fermecată ori de câte ori aveți nevoie!

(ATHENA SHAFFER)

Pentru un păr frumos și lung

Spălați-vă părul cu un șampon de bună calitate, care să conțină cheratină, apoi ungeți-l cu balsam. Masați scalpul cu buricele degetelor de la ambele mâini, repetând de trei ori următorul descântec:



Lung și bogat părul meu va crește,
Ca un râu, pe umeri, se va revărsa;
Vântul mi-l va flutura
Și prin magie tot mai lung și mai bogat va deveni,
Da, așa se va întâmpla!

După ce îl clătiți, uscați-l cu un prosop, masați-l cu spumă și pieptănați-l cu o perie din păr de porc, rostind descântecul de încă trei ori. (OBERON)

Vrăji pentru purificare sufletească

Darurile și binecuvântările apelor curgătoare

(Pentru depresie)

Ce m-a inspirat să înfăptuiesc această vrajă a fost un pod micuț construit peste un pârâu dintr-un parc aflat în apropiere. Puteți la fel de bine să vă așezați pe niște pietre în mijlocul unui izvor sau să stați în genunchi pe mal, cu mâinile în apă. În acest caz, pentru a o auzi și a o atinge, cel mai bine este să alegeți un golfuleț.

Așezați-vă pe un pod sau pe niște pietre ca să puteți asculta zgomotul apei, permițând ionilor negativi să vă cuprindă trupul. Stați cu fața spre aval, privind cum apa se îndepărtează și exprimați în cuvinte lucrurile care vă provoacă suferință și de care vreți să scăpați:

Ţie îţi încredinţez depresia şi neliniştea mea,
Ţie îţi încredinţez durerea mea.
Ţie îţi încredinţez tristeţea mea,
Lacrimile şi apatia mea.

Rostiţi descântecul cu glas tare dacă puteţi, dar, dacă preferaţi, puteţi să-l spuneţi şi în gând.

Acum duceţi-vă în celălalt capăt al podului sau întoarceţi-vă cu faţa spre amonte, primind lucrurile pe care vi le doriţi:

Primesc tămăduire.
Primesc putere.
Primesc curaj.
Primesc bucurie şi fericire.

Mulţumiţi izvorului pentru leacurile şi binecuvântările lui şi încheiaţi descântecul, spunând: *„Facă-se voia Domnului!"*

Este bine să înfăptuiţi adesea acest ritual, schimbând lucrurile pe care vi le doriţi, în funcţie de situaţie. Puteţi, de asemenea, să-l desfăşuraţi în timpul plimbărilor voastre zilnice prin natură şi/sau în timpul perioadelor de meditaţie.

(LADY MOONDANCE)

Ritualuri de purificare cu ajutorul apelor curgătoare

O altă metodă este să staţi cu faţa în amonte. Chiar dacă vă aşezaţi pe un pod deasupra apei, închideţi ochii şi imaginaţi-vă că energia ei se revarsă asupra voastră. Întindeţi larg braţele (fie că o faceţi în realitate sau doar în minte) şi închipuiţi-vă că vă aflaţi în mijlocul râului. În timp ce se revarsă şi trece peste voi, apa ia cu sine suferinţa trupului vostru. În această versiune, nu trebuie să exprimaţi în cuvinte lucrurile care vă tulbură viaţa, dar veţi descoperi cu surprindere că o parte din suferinţa voastră a fost luată de valurile imaginare, purificându-vă astfel trupul şi sufletul.

(LADY MOONDANCE)

Ritual de sacralizare

Acesta este un ritual prin care instrumentelor voastre magice li se conferă sacralitate.

Materiale: Instrumentele magice, sare pentru pământ, tămâie (din santal sau paciuli) pentru aer, brichetă și lumânări pentru foc și un castron cu apă.

Deschideți cercul și invocați spiritele străbunilor, cerându-le ajutor, îndrumare și binecuvântare! Concentrați-vă asupra lucrurilor pe care vreți să le realizați! Aprindeți lumânarea! Aprindeți tămâia la flacăra lumânării! Turnați sarea în apă!

Treceți instrumentul magic prin fumul de tămâie, spunând:

Te binecuvântez cu puterea aerului.

Treceți instrumentul prin flacăra lumânării, spunând:

Te binecuvântez cu puterea focului.

Introduceți sau stropiți instrumentul cu apă/sare, spunând:

Te purific prin puterea apei;
Și-ți confer puterea pământului.



Ridicați instrumentul în aer, spunând:

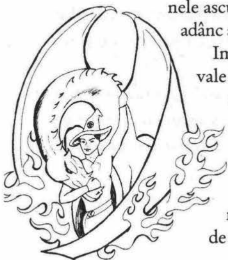
Facă-se voia Domnului,
Căci tu acum îmi aparții!

Mulțumiți spiritelor străbunilor pentru ajutorul, îndrumarea și binecuvântarea lor înainte de a închide cercul!

(Adella Moon Dragonstar)

Ritual de ocrotire

Balaurul ocrotitor



Acest ritual este menit să vă aline temerile și să vă dezvăluie tainele ascunse ale sufletului. Așezați-vă comod și trageți adânc aer în piept, concentrându-vă asupra respirației! Imaginați-vă cu ochiul minții că vă aflați într-o vale liniștită, pe marginea unei stânci, și priviți apa care curge dedesubt! Aruncați toate grijile care vă macină în râu/ocean, întorcându-vă apoi cu spatele la ele. Au dispărut acum din mintea voastră de parcă nici n-ar fi existat. În față, se află balaurul ocrotitor, care așteaptă chemarea voastră. Acum, pentru că vă simțiți eliberați de griji și probleme, rugați-l următoarele lucruri:

Arată-mi ce-mi doresc să văd,
Tainele ce pace nu îmi dau!
Dă-mi răspunsuri și cunoaștere
Și arată-mi ce trebuie să fac!
Mintea, sufletul și spiritul cumpătat
Sunt secretul unei vieți perfecte.
Călăuzește-mă și spune-mi pe ce cale s-o apuc,
Căci la o răscruce am ajuns
Și nu știu încotro să mă îndrept.

Balaurul ocrotitor vă va arăta apoi calea – deschideți bine ochii și lăsați-l să intre în viața voastră!

(ADELLA MOON DRAGONSTAR)

Ritual de divinație

Săculețul și ritualul de divinație

Ingrediente: un săculeț purpuriu, pelin-negru, cuișoare, rozmarin, cimbru, liliac, caprifoi, mentă și un marker violet.

Adunați plantele și puneți-le într-un săculeț purpuriu! Desenați cu markerul câte un ochi pe fiecare parte a săculețului! Dormiți noaptea cu el sub pernă! Când aveți nevoie de viziuni, frecați-l deasupra celei de a treia chakre a ochiului.

(LEOPARDDANCER)

Vise, ritualuri astrale, coșmaruri

Ritual pentru un somn liniștit

Aveți nevoie de un bețișor parfumat cu aromă de vișine, iasomie sau paciuli. Aprindeți bețișorul, concentrându-vă asupra dorinței voastre și spuneți:

Îngeri păzitori ai nopții,
Binecuvântați-mă cu puterile voastre!

Apoi, ținând bețișorul fumegând în mână, desenați în aer pentagrama magică, deasupra destinatarului acestei vrăji, rostind cuvintele:

Pământ, Aer, Foc, Apă și Spirit,
Contopiți-vă puterile
Și dăruiți somnul binefăcător acestui suflet chinuit!
Odihnească-se în pace în această noapte!
Facă-se voia Domnului!

Așezați bețișorul fumegând într-un suport lângă patul persoanei respective! Mulțumiți-le îngerilor păzitori pentru ajutorul lor!

(ADELLA MOON DRAGONSTAR)

Influențe

Vraja cifrei trei

Această vrajă este menită să vă ajute să îndreptați comportamentul negativ al unei persoane. Nu uitați însă că va trebui să repetați

ritualul, pentru că nu are rezultate imediate! Aveți grijă ca atunci când înfăptuiți vraja să nu fiți cuprinși de mânie sau de ură, căci va avea efect de bumerang.

Vânt din nord, printre copaci tu te strecoară,
De trei ori câte trei, și fă-i să vadă, fă-i să vadă!
Nisipuri bogate din est, ce pământu-l nobilați,
De trei ori câte trei, libertatea le-o redați!
Focuri din sud, din somn voi vă treziți!
De trei ori câte trei, și să vadă i-ajutați!
Ape din vest, ce în mare vă revărsați,
De trei ori câte trei, libertatea le-o redați!

(LEOPARDDANCER)

Dragoste

Vraja șnurului iubirii



Aveți nevoie de trei panglici sau trei fire de ață în culori calde care vă sugerează dragostea.

Împletiți panglicile și gândiți-vă la alesul/aleasa inimii voastre! Faceți un nod la mijloc, apoi continuați să înnodați șnurul până la capete, ajungând în final la șapte noduri! Purtați șnurul cu voi până vă întâlniți marea iubire! Dăruiți-l apoi celor cinci elemente, arzându-l și împrăștiind cenușa în zare!

(LEOPARDDANCER)

Vrajă pentru un iubit aflat la distanță

Această vrajă – sau descântec – este menită să trimită un mesaj iubitului/iubitei aflat/e la distanță. Puteți s-o folosiți când unul dintre voi este plecat undeva departe.

Ingrediente: Cărți de tarot. Toți cei patru ași, dar și alte cărți care vă ajută să spuneți și să trimiteți mesajul. O fotografie a iubitului/iubitei. Bagheta magică.



Înlăturați energiile negative, apoi deschideți cercul și rostiți propriul descântec sau vraja mistică din rândurile de mai jos! Puneți fotografia pe o suprafață plată, de preferat pe podea. Înconjurați-o cu cei patru ași, așezându-i în funcție de elementele pe care le reprezintă (așa cum veți vedea în cele ce urmează)! Închideți cercul cu alte patru cărți, spunând:

Îți trimit puterea (cărții respective)
Ca să... (și spuneți ce să facă ea).

Dacă este cazul, apelați la puterea altei cărți sau la orice alt element ajutător ca să trimiteți mesajul. Atingeți toate cele opt cărți cu bagheta magică, gândindu-vă la iubitul/a vostru/voastră și trimițând fiecărei cărți în parte câte un mesaj diferit! Urmați sensul acelor de ceasornic! Țineți apoi bagheta în mână, închideți ochii, gândiți-vă la alesul/aleasa inimii voastre și trimiteți mesajul! Aveți grijă să vedeți cu ochiul minții fotografia iubitului/ei! Atingeți apoi din nou cu bagheta cărțile de tarot, în sensul acelor de ceasornic, spunând:

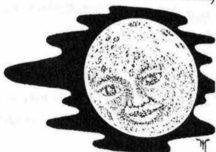
Ți-am dăruit puterea (cărții respective).

Pentru fiecare carte în parte. Pentru ca vraja să fie și mai puternică, priviți fix fotografia și trimiteți mesajul în gând. Atingeți fotografia cu bagheta magică!

Atunci când considerați că ați terminat, închideți cercul, spunând *Facă-se voia Domnului!* sau *Binecuvântat/ă să fii!*, sau orice altă formulă magică pe care o doriți! Aveți grijă să urmați sensul invers acelor de ceasornic!

(Adella Moon Dragonstar)

Vraja lunii



Ca să vedeți sau să primiți vești de la o persoană dragă vouă, priviți luna când se află în fază crescătoare și spuneți de trei ori:

Văd luna
Şi luna pe mine mă vede.
Şi luna îl vede pe cel ce inima mi-a furat.

(Spuneţi apoi de trei ori numele persoanei respective!)

Aşa să-mi ajute Domnul Dumnezeu!

Aveţi grijă să spuneţi numele persoanei respective de trei ori de fiecare dată când rostiţi vraja, ceea ce înseamnă că în total îl spuneţi de nouă ori!

(ATHENA SHAFFER)

Vrajă pentru noroc şi o soartă bună

Pentru atragerea norocului

Această vrajă îşi are rădăcinile în cultura tribului Koyukon şi trebuie s-o rostiţi de trei ori:



Corbule, ce eşti, corbule, ce-ai fost,
Corbule, ce întotdeauna vei fi!
Corbului noi ne rugăm
Noroc să ne aducă!

(ATHENA SHAFFER)

Manifestare

Vrăji mistice

Acestea vă ajută atunci când vă aflaţi într-un impas. Repetaţi descântecul de trei ori, ţinând seama de ultimul vers, care este de fiecare dată diferit:

Putere mistică,
Tu calea mi-o arată!
Abruptă şi lungă poate fi,

Dar cântecul tu mi-l ascultă!
2: cântecul tu mi-l descântă!
3: cântecul tu mi-l dezmiardă!
(ADELLA MOON DRAGOSTAR)

Vrăji pentru invocarea puterii

Mâinile, inima și glasul spre cer mi le-nalț
Ca forțele vieții eu să le invoc.
Pământ, Aer, Foc, Apă și Spirit,
Puterile vi le îmbinați
Și Triplei Zeițe viață voi îi dați!
Pântece al vieții,
Și leagăn al experienței,
Binecuvântată tu să fii!
Triplă Zeiță, pe tine te invoc
Și voința Domnului să se împlinească!
(ADELLA MOON DRAGOSTAR)



Vraja lumânării

Stăpâne din ceruri,
Putere, pace și iubire mie dăruiește-mi!
Speranța tu să mi-o aprinzi
Ca flacăra acestei lumânări.
Lupta dinlăuntru tu mi-o potolește
Și pacea ajută-mă s-o regăsesc!
(ADELLA MOON DRAGONSTAR)

Vrăji pentru bani, avere și prosperitate

Vrăji pentru bani

Turnați o picătură de ulei de paciuli pe fundul unei lumânări verzi. Aprindeți lumânarea, împreună cu puțină tămâie, pe altar și rostiți de trei ori (sau în grupuri de câte trei):

Jupiter, soarele de trei ori tu îl înconjoară
Și banii la mine tu adu-i!

(ATHENA SHAFFER)

Vraja săculețului cu bani

Ingrediente: o lumânare verde, șase monede, un săculeț verde și scorțișoară.

Așezați monedele în jurul lumânării și aprindeți-o, spunând de trei ori:



Banii să crească,
Banii să înflorească,
Banii să strălucească
Și la mine să sporească!

Presărați săculețul cu scorțișoară și (cam după 15 minute) adunați monedele una câte una și puneți-le în el, spunând:

Sporește-mi banii de trei ori câte trei!

Țineți-l la îndemână până când considerați că vraja s-a înfăptuit!

(LEOPARDDANCER)

Vraja banilor de argint

Aveți nevoie de o săptămână pentru înfăptuirea acestei vrăji.

Așezați un vas într-un loc la vedere și puneți în el în fiecare zi, timp de șapte zile, câte o monedă! În cea de a șaptea zi, luați vasul și o lumânare verde cu suport și duceți-le într-un loc potrivit pentru înfăptuirea actului magic. Înainte de a începe vraja, imaginați-vă că sunteți o persoană prosperă, pentru care banii nu sunt o problemă. Țineți lumânarea în mâini și închipuiți-vă că banii se adună în portofelul vostru. Puneți lumânarea cu suport pe o suprafață plată și așezați monedele în jurul ei, spunând de fiecare dată:

Banii să crească,
Banii să înflorească,
Banii să strălucească
Și la mine să sporească!

După ce ați înșirat toate monedele, aprindeți lumânarea! Imaginați-vă că puterea banilor trece prin flacăra lumânării și ajunge la voi. Stați zece minute în fața lumânării aprinse și închipuiți-vă că duceți o viață îmbelșugată, cheltuind banii cumpătat și făcând investiții și economii pentru viitor. Înlăturați îndoielile și gândurile legate de datorii sau de taxe, care ar putea împiedica înfăptuirea vrăjii. După zece minute, lăsați lumânarea să ardă până la capăt. Apoi, așezați din nou monedele în vas și vasul la locul lui. Continuați să puneți în fiecare zi monede de argint în vas pentru ca vraja să prindă contur. Acest lucru se va întâmpla după o zi sau două.

(LEOPARDDANCER)

Vraja banilor

Ingrediente: o lumânare verde și una albă; lumânări închinate Zeului și Zeiței religiei Wicca; tămâie din iasomie sau paciuli; cărți de tarot, care întruchipează lumea, soarele și magicianul (sau cărți care vă reprezintă pe voi); o piatră ochi-de-tigru; un cuarț albastru și unul fumuriu și, dacă vreți, bagheta magică.

Aranjați aceste articole pe altar, de preferat într-o noapte cu lună plină, și spuneți:

În această noapte, invoc
Puterile succesului, norocului și banilor.
Slavă Zeiței noastre, căci în ajutor te chem!

Și aprindeți lumânarea închinată Zeiței!

Slavă Zeului nostru, căci în ajutor te chem!

Ridicați mâna spre cer, închideți ochii și imaginați-vă că dorința vi s-a împlinit! Aprindeți tămâia, spunând:

Puterea ta să se pogoare asupra mea
Ca parfumul acestei flăcări!

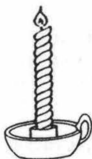
În timp ce tămâia arde, aprindeți lumânarea verde, spunând:

Puterea ta să se pogoare asupra mea
Ca flacăra acestei lumânări!

Aprindeți lumânarea albă, spunând:

Puterea ta să se pogoare asupra mea
Ca flacăra acestei lumânări!

Treceți de trei ori cele trei pietre pe deasupra lumânărilor și tămâiei aprinse, de la stânga la dreapta, cu mișcări circulare! Stingeți tămâia și așezați-o apoi între cele două lumânări! Închideți ochii și ridicați mâna spre cer în timp ce rostiți prima propoziție! Deschideți-i apoi și rostiți vraja, în timp ce stingeți lumânările pe rând. (Aveți grijă să le stingeți cu degetele, nu suflând în ele, pentru că este considerat un gest lipsit de respect!)



Îți mulțumesc, Zeiță,
Și acasă poți să pleci în pace și iubire.
Îți mulțumesc, Zeule,
Și acasă poți să pleci în pace și iubire.
Și vraja s-a înfăptuit
Și voința Domnului s-a împlinit!

(ADELLA MOON DRAGONSTAR)

Vrăji pentru pace

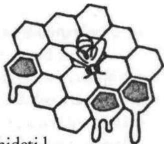
Vraja mierii

Puteți să faceți această vrajă atunci când aveți de-a face cu o persoană cu care nu reușiți să vă înțelegeți, dar pe care o vedeți adesea – pentru că lucrați împreună la un proiect, aveți grijă de copii etc.

Aveți nevoie de o pană de pasăre, un plic, miere și fie de fotografiile voastre și ale persoanei respective, fie de două cartonașe pe care să scrieți numele vostru și pe cel al persoanei în cauză. Ungeți cu miere fotografiile sau cartonașele, spunând:

Dulci ca mierea noi să fim,
Eu pentru tine și tu pentru mine;
În respect și înțelegere noi să trăim
Și scopul să ni-l împlinim.

Introduceți pana între cele două poze sau cartonașe, spunând:



Moi ca puful cuvintele să fie
Şi cu înţelepciune noi să le rostim
Şi în armonie să trăim!
Aşa să ne ajute Dumnezeu!

Puneţi fotografiile sau cartonaşele în plic şi închideţi-l fără să-l sigilaţi! Puteţi să puneţi pe el un simbol al proiectului la care lucraţi împreună. Păstraţi-l în siguranţă până la finalizarea acestuia!

(ESTARA T'SHIRAI)

Vrăji pentru protecţie şi siguranţă

Vrajă pentru putere

Când aveţi nevoie de mai multă putere, rostiţi această vrajă:

Forţe ale zilei şi ale nopţii,
Puteri nemaivăzute voi să-mi daţi!

(LEOPARDDANCER)

Vraja oglinzii protectoare

Pentru această vrajă, aveţi nevoie de o oglindă protectoare cu ramă din argint. Trebuie s-o înfăptuiţi în timp ce mergeţi prin casa, altarul sau dormitorul pe care vreţi să-l protejaţi de energiile negative, ţinând oglinda cu faţa spre exterior. După încheierea ritualului, agăţaţi oglinda deasupra unei uşi, tot cu faţa spre exterior!

Oglindă cu ramă de argint,
Apără-mă în numele Fecioarei,
Înlătură-mi durerea şi ruşinea
Şi alină-mi gândurile negre!

(Puteţi să desfăşuraţi ritualul de trei ori, dar numai în cazul în care vă confruntaţi cu atacuri primejdioase deliberate.)

Fie ca numai dragostea inima să mi-o cuprindă!

(FREDERICK LAMOND)

Vraja penelor

Ca să vă bucurați de protecție sută la sută, cumpărați un coșuleț și umpleți-l cu pene, apoi puneți-l deasupra ușii de la intrare (sau a ușii pe care o folosiți cu precădere)! Atât timp cât coșulețul cu pene stă la locul lui, vă va proteja – atât pe voi, cât și casa voastră – de energiile sau intențiile negative.

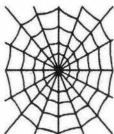
(ATHENA SHAFFER)

Vrăji pentru obținerea succesului

Vrajă pentru succes

Aprindeți pe altar o lumânare aurie sau galbenă (turnați mai întâi o picătură de ulei de paciuli pe fundul lumânării) și tămâie! Luați o cutiuță și o piatră de jad pe care trebuie s-o înfășurați în pânze de păianjen și s-o puneți apoi în cutiuță! Găsiți un obiect care simbolizează succesul pe care vi-l doriți sau scrieți pe o bucată de hârtie obiectivul pe care vreți să-l atingeți, apoi puneți-le în cutiuță!

Așezați cutiuța pe altar în fața lumânării, spunând de trei ori:



Prin acest talisman,
Stăruința și răbdarea tu mi le oferă
Ca norocul să-mi surâdă
Și succesul să-l obțin!
Așa să-mi ajute Dumnezeu!

Închideți apoi cutiuța și păstrați talismanul într-un loc sigur!

(ATHENA SHAFFER)

Vrajă pentru anul nou

Trebuie s-o înfăptuiți fie în ziua de Samhain (Anul Nou în cultura celtică) sau pe 1 ianuarie.

Ingrediente: 12 pietre care simbolizează cele 12 luni ale anului, fișă de cartotecă, pix (creion), brichetă, un vas rezistent la foc (de preferat, un ceaun) plin cu apă, o lumânare (de preferat, albă) și un colier cu pietre protectoare.

Înainte de a începe ritualul, scrieți pe fișa de cartotecă regretele legate de anul care tocmai a trecut!

Aranjați minialtarul într-un loc sigur, departe de obiectele inflamabile, gândindu-vă în acest timp ce vă doriți pentru anul care vine. Puneți lumânarea pe altar și înconjurați-o cu cele 12 pietre. Deschideți cercul ca de obicei și aprindeți lumânarea! Treceți pietrele colierului pe deasupra focului, spunând:

Pentru anul ce-a venit,
Pietrele să-mi dăruiască...

Împăturiți apoi în patru fișa de cartotecă și ardeți-o în vas. Pentru mai multă siguranță, puteți să puneți vasul în chiuvetă înainte de a o arde. În acest fel, focul va fuziona cu apa.

Precum fumul acestei flăcări
Anul în vânt s-a spulberat.
Dăruiește-mi ce-mi doresc,
Noule An, ce tocmai ai venit!

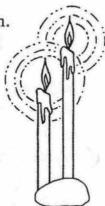
Închideți cercul ca de obicei și strângeți mizeria!

(ADELLA MOON DRAGONSTAR)

Vrăji pentru obținerea succesului la învățătură

Vraja pietrei de citrin

Ingrediente: două lumânări galbene și o piatră de citrin. Ungeți ambele lumânări și piatra de citrin cu ulei de lămâie! Aprindeți lumânările și așezați citrinul între ele sau în fața lor, astfel încât lumina să se răsfrângă asupra lor, spunând:



Piatră minunată, lumina s-o captezi
Și înțelepciune tu să-mi dai!
Mintea agilă să mi-o păstrezi
Și curiozitatea să mi-o inciți!

Cunoaștere tu să-mi dai
Ca pericolele să le evit!
Veghează asupra mea,
Căci asta mi-e voința!

Lăsați lumânările să ardă în timp ce învățați! Țineți piatra cu voi ca să vă ajute atunci când studiați, faceți lucrări sau proiecte etc.!

(LEOPARDDANCER)

Vrăji pentru îndeplinirea dorințelor

Steaua dorinței

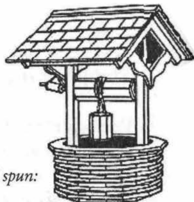
Când începe să se însereze, uitați-vă spre vest ca să vedeți prima stea care apare pe cer (probabil planeta Venus)! Imediat cum o vedeți, sărutați palma mâinii și ridicați-o spre cer, spunând:



Stea strălucitoare, stea luminoasă,
Prima stea pe care azi o văd,
Dorința vreau să mi-o împlinești:

(Și apoi puneți-vă dorința!)

Fântâna dorinței



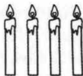
Arunc un bănuț în fântână
Pentru ca dorința să mi-o asculți.
Vă doresc tuturor numai bine,
Dar acum e timpul ca secretul să ți-l spun:

(Rostiți dorința aplecați peste fântână și ascultați ecoul!)

(OBERON)

Vraja lumânărilor aniversare

Iată ce trebuie să spuneți înainte să suflați în lumânările de pe tortul vostru aniversar:



A mai venit un an; a mai trecut un an
Și dorința pot să mi-o rostesc.
Puteri magice, străvechi și noi,
Voi dorința mi-o-mpliniți!

(Spuneți dorința și apoi stingeți toate lumânările dintr-o singură suflare!)

(MORNING GLORY ZELL-RAVENHEART)

4. Piatra puterii

autor: Francesca DeGrandis

Vrăjitorii cred în concepții precum exprimarea și explorarea propriei individualități, care se opun noțiunilor lipsite de valoare și conținut cum sunt descoperirea sinelui, unicitate sau libertatea de exprimare. Dar unde găsim puterea de a fi noi înșine? Curajul, hotărârea și încrederea în sine? Calmul, tăria sufletească sau alte trăsături de care avem nevoie ca să facem față provocărilor vieții? Creați Piatra Puterii, urmând instrucțiunile de mai jos!

Piatra Puterii vă oferă forța interioară de care aveți nevoie. Și totuși, ea nu acționează doar la acest nivel, ci influențează și lumea exterioară. Captați puterea dinlăuntrul vostru, dar și din afară. Piatra vă conferă putere – sub toate aspectele. De exemplu, acest talisman poate să influențeze norocul, ajutându-vă să obțineți o slujbă nouă, să participați la o competiție sportivă sau să vă implicați în alte acțiuni competitive.

Ca să creați talismanul norocos, trebuie să alegeți o piatră – nu are nicio importanță de ce o alegeți. Poate vă place că este netedă la atingere sau are forma unui animal cu care vă identificați. Nu trebuie să căutați motivul pentru care vă atrage piatra respectivă. Și totuși, dacă prin forma, culoarea și mărimea ei, vă sugerează puterea, alegerea este ideală. Dar dacă piatra „perfectă" nu-și face apariția, folosiți ce găsiți la îndemână! După cum veți vedea, toate pietrele pot deveni Pietre ale Puterii. Trebuie doar să puneți în practică următoarele instrucțiuni.

Binecuvântați piatra, ținând-o în mână și spunând cu glas tare sau în gând: *„Această piatră s-a născut din pământ și este înzestrată cu toate puterile Geei. În fiecare granulă de pământ sălășluiește puterea pământului. Și eu sunt o granulă de pământ. Și toate puterile Geei sălășluiesc în mine. Sunt puternic."*

Rostiți apoi următoarele cuvinte pentru ca vraja să prindă contur: *„O piatră. O planetă. Focurile din pântecul Geei, care hrănesc balaurul, sălășluiesc în această piatră. Trecerea timpului și-a pus amprenta asupra ei. Forța gravitației și rotația pământului au modelat această piatră. Apele curgătoare au mângâiat-o, iar stelele au vegheat-o. De aceea, când țin în mâini această piatră, toate puterile pogoară asupra mea. Geea este un alchimist și un magician; ea a modelat acest talisman numai pentru mine."*

După ce-ați înfăptuit vraja, țineți piatra pe altar sau, dacă nu aveți un loc special amenajat pentru asta, atunci puteți s-o puneți oriunde considerați de cuviință. Nu este nevoie s-o țineți în permanență cu voi pentru ca vraja să se împlinească, ci doar atunci când vreți să-i captați puterile. Puteți, de asemenea, să mai rostiți uneori câteva dintre frazele de mai sus pentru ca vraja să prindă contur. Piatra vă poate conferi astfel forță, respect de sine, fermitate, noroc, pace sufletească și lista poate să continue, deoarece talismanul reprezintă simbolul puterii, iar puterea poate să ia nenumărate forme – formele tuturor puterilor pământului, nu uitați asta! De fapt, cu ajutorul acestei pietre, orice vrajă pe care o veți înfăptui se va împlini de-ndată.

Spiritualitatea pământului are o latură practică, iar vrăjitoria – împreună cu ritualurile, incantațiile și teologia ei – se manifestă și ea la nivel terestru. Veți înțelege astfel mult mai ușor cum să profitați din plin de beneficiile Talismanului Puterii.

Nu vă lăsați însă păcăliți de ideea că – dacă ați făcut vraja – nu trebuie să vă mai implicați activ într-o anumită acțiune. Poate că veți avea mai mult noroc, poate că vă veți simți mult mai încrezători în forțele voastre etc., dar asta nu înseamnă că nu trebuie să vă pregătiți asiduu înaintea unei competiții sportive, nu trebuie să vă concepeți CV-ul sau să vă îmbrăcați atrăgător pentru o anumită întâlnire.

Este, de asemenea, extrem de important să înțelegeți noțiunea de putere – atât cea lăuntrică, dar și cea externă – pentru că ea constituie

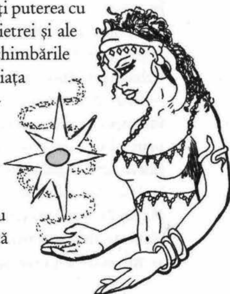
seva talismanului vostru. Nu se numește „Piatra *Puterii*“ doar ca să poarte un titlu impresionant. Iată definițiile puterii:

1. Toată lumea își dorește puterea. Piatra vă conferă destul de ușor puterea atât de râvnită, dar trebuie s-o înțelegeți ca s-o puteți folosi după bunul plac.

2. Puterea vă ajută să obțineți ce vă doriți, dar nu prin forță. Nu trebuie, de exemplu, să confundați dorința aprigă de a câștiga a unui învingător cu agresiunea periculoasă, pe care nu o mai poți controla. Geea nu vă va ajuta să înșelați, să vă răzbunați sau să vă impuneți dorințele sau punctele de vedere asupra cuiva. Seva fiecărui atom al universului o reprezintă integritatea morală. Așadar, indiferent de suferința, nevoia sau dragostea voastră, piatra – și toate puterile Geei – vă vor ajuta numai dacă respectați principiile morale. Poate că disprețul și alte forțe distrugătoare vă pot conferi pe moment senzația de putere, dar acest lucru va avea efect de bumerang.

3. Odată ce-ați înfăptuit vraja, acționați bazându-vă pe integritate morală, și toate puterile pământului vă vor sări în ajutor. Dacă nu veți reuși de la bun început – iertat să-mi fie clișeul! – va trebui să mai încercați o dată... și încă o dată.

4. Trebuie să învățați, de asemenea, să primiți puterea cu brațele deschise. Acestea sunt secretele pietrei și ale ucenicului său. Dacă nu reușiți să vedeți schimbările pozitive din personalitatea sau din viața voastră, s-ar putea să credeți, în mod eronat, că vraja pietrei puterii nu s-a înfăptuit. Testați-i puterea cu pași mici pentru a descoperi harul pietrei. Poate că Geea v-a conferit deja puterea ei, dar s-ar putea să mai aveți nevoie de timp și practică pentru a putea păși în cele din urmă prin viață încrezători, norocoși și binecuvântați.



Iată alte câteva modalități prin care vă puteți testa puterea: respectul de sine, încrederea, interacțiunea și comunicarea cu cei din jur sunt doar câteva exemple. În ceea ce privește norocul, după ce v-ați conceput CV-ul, ați dat o probă pentru un spectacol de dans sau i-ați propus o întâlnire unei persoane deosebite, încercați să vă relaxați și să lăsați lucrurile să se desfășoare în voie. Stresul și puterea nu merg mână în mână.

Valoarea Pietrei Puterii este incontestabilă, iar influența ei devine din ce în ce mai puternică odată ce ați învățat s-o înțelegeți și s-o folosiți. Dezavantaje: acest proces de învățare nu se termină niciodată. Avantaje: vă va conferi o forță uluitoare, care vă va ajuta să înfruntați toate provocările vieții. Cu cât o veți înțelege mai bine, cu atât magia pietrei vă va influența mai tare.

5. Cum să înfăptuiți discret acte magice în locuri publice

autor: Crow Dragontree (cenușiu)

Îmi imaginez că v-ați creat deja un set impresionant de instrumente magice: bagheta magică, pentagrama și multe alte instrumente necesare actelor magice. Nu mă îndoiesc că ați citit – și poate chiar ați pus în practică – vreo câteva vrăji. Îmi închipui cum ați aprins lumânări, ați creat spațiul magic, ați aranjat altarul și ați creat o atmosferă potrivită pentru un act de magie. Sunt sigur că ați înfăptuit vrăji, iar rezultatele au fost uluitoare. Bravo! Nu pot decât să vă felicit.

Ați observat însă cum marii vrăjitori din mituri și legende par să înfăptuiască vrăji puternice doar cu o simplă mișcare a baghetei sau prin câteva cuvinte rostite în șoaptă? Sunt convins că – dacă le-am lua toiagul și pălăriile vrăjitorilor pe care i-am văzut în filme și i-am îmbrăca în haine obișnuite, de stradă – nu ar mai ieși cu nimic în evidență. Nimeni nu și-ar mai da seama când ar face o vrajă. Nimeni, în afară de alți vrăjitori, nu ar realiza că gestul lor sau cuvintele rostite pe sub barbă reprezintă, de fapt, o vrajă. Poate doar zâmbetul atotștiutor

sau gesturile cu subînțeles ale celorlalți *vrăjitori incognito* ne-ar da de înțeles că se întâmplă ceva ciudat.

Dar asta ar fi prea ușor! În realitate, dacă vi se pune o întrebare la ora de științe naturale și vreți să vă reîmprospătați memoria cu ajutorul magiei, nu aveți timp să aprindeți câteva lumânări și să aranjați altarul pe bancă. Și, chiar dacă ați avea timp, n-ați vrea să atrageți atenția, ca să nu mai vorbim de faptul că nu aveți voie să faceți focul în campusurile universitare. De asemenea, dacă vă plimbați în compania unor prieteni, iar individul care vă hărțuiește de ceva timp vă abordează din nou cu acel zâmbet bine cunoscut pe chip, ați vrea să faceți o vrajă de protecție, dar nu puteți să scoateți bagheta și să înfăptuiți magia. N-ar fi bine să puteți face o vrajă *în mod discret*, oricând și oriunde, fără să observe cineva?



Există foarte multe vrăji și ritualuri magice pe care le puteți înfăptui fără ca oamenii profani să realizeze ceva. Acest capitol din ghidul nostru vă oferă ocazia să explorați modalitățile prin care puteți face acte magice fără să treziți suspiciuni.

Dar, mai întâi, trebuie să vă prezint câteva concepte fundamentale.

Și acum o vedeți...

Procesul de bază al magiei „invizibile" implică un instrument banal, cum ar fi, de exemplu, o bomboană sau o jucărie din pluș, cuplate cu procedeele magice ale relaxării și vizualizării. Ultimele două componente sunt extrem de importante și trebuie perfecționate înainte de a înfăptui actul magic. De aceea, această parte a lecției noastre se va ocupa de exercițiile pe care trebuie să le practicați pentru a vă perfecționa capacitatea de relaxare și vizualizare.

Poate că vă amintiți conceptul de vizualizare din *Manualul de inițiere în vrăjitorie* (Cursul 4, Lecția 6, *Legile magiei),* unde l-am definit ca fiind una dintre legile magiei. Există voci care spun că procesul de vizualizare se poate folosi în orice act magic înfăptuit într-o formă sau alta. Dacă vă concentrați pur și simplu asupra unui anumit lucru,

implicați procesul de vizualizare. În magia „invizibilă“, acest procedeu joacă un rol extrem de important. Pentru că nu aveți întotdeauna la îndemână instrumentele care să vă ajute să creați o atmosferă magică, necesară unui act de magie, trebuie să vă puneți la contribuție capacitatea de concentrare și imaginația. Procesul de vizualizare reprezintă intrumentul de bază al magiei „invizibile“.

Considerați probabil că aveți o imaginație debordantă – și probabil că aveți dreptate –, dar sunt convins că procesul de vizualizare vă va ridica, la început, anumite probleme. Nu trebuie să vă îngrijorați, pentru că vă voi oferi câteva exerciții care vă vor ajuta să vă dezvoltați „mușchii“ mentali.

Dar, mai întâi, aș vrea să demontez o idee preconcepută. Deoarece cuvântul „vizualizare“ este compus din verbul „a vizualiza“ și sufixul „re“, oamenii își închipuie că procesul de vizualizare presupune doar capacitatea *de a vedea* ceva cu ochiul minții. Pentru puriștii semantici, acest lucru este adevărat, dar, pentru noi, vizualizarea reprezintă o experiență multisenzorială. Când înfăptuiți, discret, un act magic, va trebui să mirosiți, să pipăiți, să auziți și să gustați rezultatul magiei voastre. Nu trebuie să uitați nici că vizualizarea poate fi mai mult o *senzație* puternică decât o percepție senzorială. Asta înseamnă că puteți mirosi, vedea, gusta sau auzi un anumit lucru mult mai clar decât în mod obișnuit.

Ținând seama de aceste aspecte, putem trece la treabă pentru a ne perfecționa capacitățile necesare actelor magice „invizibile“. Aceste exerciții sunt utile și pentru alte lucruri, nu doar pentru înfăptuirea vrăjilor. De exemplu, oamenii care se pot relaxa în orice situație sunt mai puțin expuși afecțiunilor cauzate de stres și trăiesc mai mult decât cei care nu se pot relaxa. Pe de altă parte, exercițiile de vizualizare ne perfecționează nu doar imaginația, ci și capacitatea de concentrare. Nu m-ar mira să aflu că performanțele voastre școlare au crescut după ce ați practicat un timp aceste exerciții.

Exercițiul 1: Relaxați-vă!

Primul lucru pe care trebuie să-l faceți înainte de a înfăptui o vrajă în mod discret este să vă relaxați. Știu că acest lucru s-ar putea să vi

se pară dificil când vă aflați într-o situație disperată și trebuie să faceți urgent o vrajă, dar, dacă veți practica frecvent aceste exerciții, veți reuși din ce în ce mai ușor să vă relaxați la comandă. Vă sfătuiesc să încercați exercițiile într-un loc liniștit, cu o lumină difuză, unde nu vă va deranja nimeni cel puțin 15-20 de minute. După ce veți reuși să le faceți cu mai multă ușurință, puteți să le practicați și în alte locuri – în sufragerie, cu televizorul deschis, sau în autobuz, în drum spre școală. Veți reuși, în cele din urmă, să vă relaxați pe loc oriunde v-ați afla.

Există multe modalități de relaxare. Poate cea mai rapidă și mai eficientă metodă este cea cunoscută sub numele de *Relaxarea Progresivă a Mușchilor* (RPM). Aceasta implică încordarea tuturor mușchilor, apoi relaxarea lor. Îndoiți degetele de la picioare, încordați picioarele, contractați mușchii fesieri și abdominali și apoi încordați bicepșii și mușchii faciali! Stați așa timp de câteva secunde, apoi începeți ușor, ușor să vă relaxați!

Observați diferența pe care o înregistrează mușchii și trupul vostru odată ce începeți să vă relaxați. În timpul acestui proces, rostiți cu glas tare un cuvânt care vă relaxează. Unii oameni aleg pur și simplu verbul „a se relaxa", dar alții aleg cuvinte cu o semnificație intimă, cum ar fi, de exemplu, „acasă". Indiferent de cuvântul pe care îl alegeți, va trebui să-l folosiți de fiecare dată când faceți aceste exerciții. În cele din urmă, după o practică îndelungată, va trebui doar să rostiți cuvântul și starea de relaxare vi se va induce de la sine, oriunde veți fi.

Cu toate acestea, sunt convins că practicarea exercițiilor în public vă va face să vă simțiți prost. De aceea, vă sfătuiesc să le faceți doar în intimitate. Dacă vreți, totuși, să le exersați în public, fără să creați impresia că aveți probleme cu stomacul, vă sugerez să încercați următorul exercițiu:

Așezați-vă cât mai comod cu putință și gândiți-vă la degetele de la picioare! Vorbesc foarte serios. Gândiți-vă la degetele de la picioare – la greutatea lor, la temperatura și sângele care pulsează prin ele, dar și la felul în care se simt în pantofi, dacă purtați așa ceva! Imaginați-vă cum o lumină caldă și aurie pătrunde prin fiecare deget, răspândindu-se apoi în picioare și relaxând fiecare mușchi cu care vine în contact!

Lumina se răspândește spre gambe, coapse, fese și abdomen, stabilindu-se la baza coloanei vertebrale. După câteva secunde, ea va

începe să urce pe coloană, răspândindu-se în zona umerilor și relaxând toți mușchii pe care îi întâlnește în cale. Ajunge apoi în zona gâtului, a scalpului și a mușchilor faciali, axându-se asupra maxilarului. Simțiți cum mușchii încep să se relaxeze în timp ce vă imaginați cum lumina caldă vine în contact cu ei.

Acum, pentru că sunteți complet relaxați, e timpul să începem procesul de vizualizare.

Exercițiul 2: Lumânarea

Acest exercițiu este menit să vă perfecționeze capacitatea de a vizualiza obiecte care nu se află în fața voastră. Este partea cea mai ușoară din procesul de vizualizare. Începeți exercițiile într-o cameră întunecată sau slab luminată, unde puteți lucra cel puțin 15 minute fără să fiți deranjați. Respirați adânc de câteva ori și practicați exercițiile de relaxare pe care le doriți. Închideți ochii și imaginați-vă cu ochiul minții o lumânare. Cel mai ușor este să vă imaginați cum flacăra ei strălucește și dansează pe pereți. Încercați apoi să vă imaginați toată lumânarea – culoarea, mărimea, poate chiar și picăturile de ceară care se preling în timp ce arde.

Nu e atât de ușor pe cât v-ați închipuit, nu-i așa? Nu vă îngrijorați, cu puțină practică, veți reuși să vizualizați o lumânare și, în final, tot ce vă doriți – chiar cu ochii deschiși! Vă recomand să încercați aceste exerciții zilnic sau cât mai des cu putință până când procesul de vizualizare, executat cu ochii închiși într-o cameră luminată difuz, vine de la sine. Apoi, îl puteți pune în practică în diverse situații, chiar și în timpul plimbărilor lungi și plictisitoare pe care trebuie să le faceți cu părinții voștri. Nu uitați că procesul de vizualizare s-ar putea să vi se pară mai mult o *senzație* și mai puțin o *imagine.*

Exercițiul 3: Portocala

În momentul în care exercițiul 2 vi se va părea ușor de pus în practică, încercați să vizualizați un lucru care nu are doar o dimensiune

vizuală specifică, ci stimulează imaginația la diverse niveluri senzoriale! O portocală este ideală pentru acest exercițiu.

După ce v-ați relaxat, respectând indicațiile din exercițiul 2, încercați să vizualizați o portocală, imaginându-vă culoarea, coaja aspră și modul în care lumina se reflectă asupra ei. Închipuiți-vă apoi senzația pe care v-o creează atingerea cojii ei în timp ce o mângâiați cu degetele imaginare. Curățați portocala și simțiți aroma pe care o degajă pulpa fructului. Mușcați din ea, în același joc imaginar, savurând din plin gustul dulce. Sunt convins că o să vi se facă poftă de portocale de fiecare dată când veți face acest exercițiu.

La fel ca în cazul exercițiului precedent, puneți-l în practică și pe acesta cât mai des cu putință, în diverse situații! Imaginați-vă o varietate de lucruri pentru a exersa mușchii vizualizării și pentru a stimula cât mai multe simțuri! De aceea, mâncarea și băuturile reprezintă o alegere ideală.

Exercițiul 4: Mărul-ananas



Prin intermediul acestui exercițiu, procesul de vizualizare atinge nivelul magic. Imediat ce veți reuși să practicați cu ușurință exercițiul 3, veți putea trece la ultimul nivel al procesului de vizualizare. În magia „invizibilă“, vizualizăm lucruri și situații care s-ar putea să nu existe și nici să se fi întâmplat (cum ar fi, de exemplu, o notă bună obținută la un test pe care încă nu l-ați dat). Pentru asta, trebuie să reușiți să vizualizați un lucru complet fictiv. Când începeți acest exercițiu, încercați să creați un obiect fantezist din combinarea unor lucruri pe care deja le cunoașteți. Fiica mea a inventat, de exemplu, *mărul-ananas*, un „hibrid“ între un măr și un ananas.

La fel ca în exercițiile precedente, încercați să vă relaxați într-un loc slab luminat, unde nu vă va deranja nimeni. Încercați să vă închipuiți cum ar arăta un măr-ananas. Ar semăna cu un dovlecel, cu coaja galbenă, acoperit cu spinii verzi ai ananasului. Închipuiți-vă că atingeți cu degetele spinii ascuțiți și aspri. Aceștia se desprind ușor de pe coajă, dezvăluind pulpa moale și galbenă a fructului. Îmbătați-vă cu aroma

mărului-ananas, care seamănă puțin cu cea a nucilor de cocos. Mușcați din acest fruct imaginar, savurându-i gustul dulce-acrișor!

După ce ați reușit să vizualizați mărul-ananas, încercați și alte lucruri imaginare! Inspirați-vă, de exemplu, din poemul clasic al lui Lewis Carrol – *Jabberwocky* (cum credeți că arată arborele tumtum? Știm că ne putem odihni la poalele lui, dar vă puteți urca în el?)

Odată ce v-ați perfecționat capacitățile de vizualizare, lumea magiei „invizibile" nu va mai avea secrete pentru voi. Între timp, însă, vom studia câteva dintre instrumentele necesare înfăptuirii vrăjilor „invizibile".

Vraja bomboanelor

Ideea înfăptuirii vrăjilor cu ajutorul bomboanelor mi-a venit în studenție. Aveam un curs foarte greu, iar examenul final se apropia amenințător. Deși mă pregătisem sârguincios pentru acest test, voiam să-mi reîmprospătez memoria înfăptuind discret în ziua aceea o vrajă. Nu puteam, firește, să aprind lumânări pe birou, așa că eram complet descumpănit.

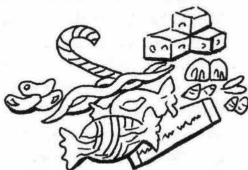
O prietenă fascinată de magie m-a sfătuit să mă îmbrac în galben și portocaliu – culori asociate de obicei cu aptitudinile mentale și arta comunicării. Deși aceasta este o metodă eficientă prin care putem înfăptui vrăji, era puțin probabil ca – îmbrăcat în felul acela – să pot face o magie în mod discret. În timp ce îi explicam acest lucru prietenei mele, ea mi-a oferit o gumă de mestecat Wrigley's Spearmint. Gestul ei aparent banal a aprins un beculeț în mintea mea. Plantele, precum menta, sunt asociate de foarte mult timp cu aptitudinile mentale. De ce n-ar fi și guma de mestecat cu aromă de mentă un adjuvant minunat?

Experimentele efectuate în procesele de învățare și memorare au demonstrat în repetate rânduri că oamenii obțin rezultate mult mai bune la teste dacă – în timpul acestora – beau o ceașcă de cafea (asta în cazul în care au și studiat temeinic în timp ce se delectau cu o ceașcă de cafea...). Acesta se numește proces de *învățare dependentă de stare*. Nu vă recomand, firește, să beți cafea la școală. Cofeina nu este bună pentru voi. Ceea ce demonstrează însă rolul extrem de important pe care îl joacă simțurile noastre – gustul și mirosul. Simțurile olfactive

(mirosul) sunt singurele procesate de latura emotivă a creierului nostru înainte ca latura rațională să interpreteze senzațiile. Fiul meu, de exemplu, adoră mirosul merelor și al scorțișoarei. Aceste arome îl transpun imediat în atmosfera plină de veselie și iubire din bucătăria bunicii lui. Pentru că mirosul este corelat cu gustul, nu este de mirare că un lucru atât de mic și de banal ca o bomboană poate fi un instrument magic atât de puternic.

Metoda prin care puteți înfăptui o vrajă cu ajutorul unei bomboane este relativ simplă. Luați mai întâi bomboanele pe care vreți să le folosiți pentru înfăptuirea vrăjii și puneți-le pe altar. Acum încercați să vă relaxați și să vizualizați cum energiile asociate cu vraja respectivă pătrund în bomboane. De exemplu, dacă aveți o bomboană cu aromă de ananas, pe care vreți s-o folosiți într-o vrajă menită să vă aducă niște bani, imaginați-vă, cu ajutorul procesului de vizualizare, cum „energiile banilor" pătrund în bomboană! Închipuiți-vă că sunteți în posesia banilor de care aveți nevoie! Cum v-ați simți? Ce ați face? Imaginați-vă că toate dorințele voastre se regăsesc acum în bomboana cu aromă de ananas!

Ca să puteți folosi corect aromele asociate cu vrăjile, vă ofer acum o listă scurtă cu câteva dintre cele mai obișnuite arome pentru bomboane:



Măr – dragoste, vindecare
Banană – prosperitate
Afine – protecție
Cireșe – divinație
Ciocolată – intuiție
Cuișoare – protecție și dragoste
Nuca de cocos – protecție
Struguri – puteri mentale și bani
Voronic (pe care îl găsim adesea în bomboanele de tuse) – capacități mentale
Lămâie – purificare, prietenie, longevitate
Nalbă – sănătate, iubire, protecție
Mentă – ideală pentru procesul de învățare și memorare
Portocală – dragoste, bani, divinație
Ananas – noroc, bani
Zmeură – iubire, protecție
Pepene verde – sănătate, capacități psihice

Lista oferă, firește, doar o gamă restrânsă de arome asociate cu bomboanele. Cu toate acestea, Lexa Rosean oferă în cartea ei, *The Supermarket Sorceress (Vrăjitoarea de supermarket)*, o listă completă a aromelor magice asociate cu bomboanele și produsele alimentare.

După ce bomboanele s-au „încărcat" cu energiile fiecărei vrăji în parte, așteptați un timp până simțiți nevoia să înfăptuiți actul magic. Atunci, puneți bomboana în gură, savurându-i gustul și vizualizând energiile care pătrund în univers și conlucrează la realizarea dorinței voastre. Veți reuși să înfăptuiți vrăji puternice în timp ce toată lumea va crede că savurați o bomboană delicioasă.

Dacă nu puteți să mâncați bomboane, nu vă lăsați descurajați! Puteți să le înlocuiți cu alte produse. Puteți, de exemplu, să mâncați un măr pentru invocarea vrăjilor tămăduitoare sau un ciorchine de struguri pentru îmbunătățirea memoriei. Sunt oricum mai sănătoase decât bomboanele.

Cum să folosiți simbolurile tainice

Dacă nu aveți la dispoziție niște cofetari magici, precum Willy Wonka sau Bertie Bott[1], nu puteți avea acces la bomboanele magice după bunul plac. Pe de altă parte, sunt situații în care nu puteți să mâncați bomboane – cum ar fi, de exemplu, în timpul orelor sau la masă.

Din fericire, nu toată magia „invizibilă" se bazează pe dulciurile primite de Halloween. Așa cum știți, probabil, simbolurile magice au jucat de-a lungul timpului un rol extrem de important în arta magiei. Astăzi, puteți descoperi aceste simboluri în locuri în care nimeni nu pare să le recunoască. De exemplu, puteți găsi pentagrame pretutindeni, dar puțini le recunosc puterile magice, considerându-le doar simple obiecte decorative.

Poate unele dintre cele mai cunoscute simboluri magice sunt runele – sistemul runelor magice din cultura germanică este, probabil, cel mai larg răspândit. Veți găsi și în această carte un set de rune, cât și

[1] Willy Wonka – personaj din romanul *Charlie și fabrica de ciocolată;* Bertie Bott – vrăjitor din seria *Harry Potter* (n. tr.).

semnificația lor divinatorie. Puteți, de asemenea, să studiați *Manualul de inițiere în vrăjitorie* ca să descoperiți și alte semnificații ale runelor.

În momentul în care veți înțelege simbolurile divinatorii ale runelor, veți identifica mult mai ușor semnificațiile lor magice. De exemplu, dacă sunteți la școală și profesorul vă dă un test la care vreți să obțineți un rezultat foarte bun, runa *Lagaz* vă poate ajuta să vă împliniți dorința.

Dar cum să facem asta fără să atragem atenția?

Deși oamenii le folosesc în diverse moduri, în funcție de cultura și tradiția lor, există și câteva coordonate comune:

- Le puteți desena sau grava pe un anumit obiect (cât mai discret cu putință)
- Le puteți rosti numele pur și simplu (este o metodă convenabilă dacă nimeni nu observă că șoptiți ceva pe sub barbă)
- Le puteți desena în aer (este o modalitate extrem de discretă dacă reușiți să nu atrageți atenția nimănui)

Modul în care folosiți un anumit simbol depinde de resursele pe care le aveți la îndemână. Ca să folosiți runa Lagaz în exemplul pe care vi l-am dat ceva mai devreme, o puteți desena pe foaia pe care dați testul, deși s-ar putea să vi se pară prea ostentativ. Poate că preferați să spuneți în șoaptă numele runei în timp ce dați testul. Această modalitate distrage însă atenția de la întrebări, iar profesorul ar putea să creadă că șoptiți răspunsurile cuiva. O altă modalitate ar fi să trasați cu degetul simbolul runei pe foaia de test, fără să treziți suspiciuni.

Una dintre metodele mele preferate este să trasez în aer simbolul runei cu ajutorul baghetei magice. Pentru că nu pot să-mi folosesc instrumentele magice oriunde, trebuie să mă mulțumesc cu ce am la îndemână. Acum câțiva ani, de exemplu, m-am urcat în avion cu o carte în mână, sperând că zborul va decurge fără probleme. În timp ce avionul se pregătea să decoleze, m-am rezemat de spătarul scaunului, cu cartea în față, prefăcându-mă că citesc. Ascuns între paginile cărții, unde nimeni nu mă putea vedea, am trasat în aer runa *Raidho*, rugându-mă să avem parte de o călătorie liniștită. Am ajuns astfel la destinație nu doar în siguranță, ci și bucurându-ne de o călătorie extrem de plăcută.

Indiferent de metoda pe care o veți alege, aveți grijă să vă relaxați și să puneți în practică procesul de vizualizare. Imaginați-vă senzația,

aspectul, gustul și sunetul dorinței pe care vreți s-o împliniți prin intermediul actului magic și porniți la treabă!

Cum să vă creați propriile simboluri

Vă garantez că distracția va fi maximă!

Nu sunteți obligați, firește, să folosiți runele germanice pentru acest gen de magie. Mi-am creat un întreg sistem de simboluri, destinate artei divinației și a magiei, cărora le-am conferit diverse semnificații. Crearea propriului vostru sistem de simboluri vă oferă nenumărate avantaje. Pe de altă parte, este o experiență minunată, care vă ajută să vă perfecționați capacitățile magice, precum creativitatea. Aceste simboluri au, de obicei, semnificații mult mai intime, care vor stabili cu timpul o legătură magică între voi. Deși nu există niște reguli bine definite, vă ofer câteva sfaturi:

- *Creați simboluri cât mai simple:* Desenele simpliste pot fi trasate în aer sau gravate pe un obiect mult mai ușor decât lucrările complicate.
- *Pentru început, creați doar câteva simboluri:* Concepeți, la început, numai câteva, destinate dorințelor primordiale (succesul, protecția etc.)! Astfel nu veți fi nevoiți să memorați deodată prea multe simboluri noi.
- *Dați-le nume:* Puteți folosi metode intuitive sau introspective pentru a le conferi simbolurilor voastre nume deosebite.

Nu uitați să activați procesul de vizualizare atunci când le creați. Insistența mea s-ar putea să vi se pară cicălitoare, dar nu trebuie să uitați faptul că frumusețea simbolurilor magice constă în semnificațiile lor tainice. De exemplu, în sistemul meu de semne, semiluna reprezintă simbolul „secretelor“, fiind corelată cu luna – simbolul misterelor și al tainelor nopții. În timp ce creați sistemul de semne, încercați să vizualizați cât mai clar cu putință obiectivul pe care doriți să-l realizați cu ajutorul acestor simboluri mistice. Vi se va creiona în minte o anumită formă – o semilună, triunghiul unei flăcări sau cercul soarelui.

Dați frâu liber imaginației și bucurați-vă de o experiență uluitoare!

Puterea jucăriilor din pluș



Fiica mea folosește frecvent această formă de magie „invizibilă“, care este extrem de simplă. Alege unul dintre nenumăratele ei animăluțe din pluș, îi transferă energiile pozitive, care o vor ajuta să-și împlinească dorința, apoi activează procesul de vizualizare.

Iată o vrajă pe care a înfăptuit-o recent! Tocmai s-a transferat la o altă școală și – așa cum se întâmplă cu orice copil de vârsta ei – avea foarte multe emoții. Voia să facă o vrajă care să-i ofere nu numai protecție, ci s-o și ajute să se simtă ca acasă, indiferent unde s-ar afla.

Primul pas pe care l-a făcut a fost să aleagă o figurină corelată cu aceste atribute. Broasca-țestoasă părea alegerea cea mai potrivită. Carapacea ei tare oferă nu doar protecție, ci și o casă mobilă pentru orice împrejurare. Este, de asemenea, un animal care pare să-și păstreze calmul aproape tot timpul. Este bine să te bucuri de aceste atribute în orice situație. Apoi, i-a transferat țestoasei din pluș energiile asociate cu obiectivul ei, făcându-i într-o parte o mică tăietură prin care a introdus plante corelate cu dorința ei de protecție – anason, cuișoare și sunătoare. Apoi a cusut țestoasa, imaginându-și – cu ajutorul procesului de vizualizare – cum energiile pozitive au rămas „prizoniere“ înăuntru.

Deși ar fi putut să ia la școală figurina din pluș, a vrut să fie discretă, astfel încât țestoasa magică a rămas până în ziua de astăzi undeva în camera ei. Așadar, oriunde se află, dacă simte nevoia de protecție sau siguranță, își imaginează cum broasca-țestoasă o cuprinde și o apără cu carapacea ei.

Când vreți să faceți o vrajă cu ajutorul unei figurine din pluș, trebuie în primul rând să alegeți animalul corespunzător, asociat cu dorința pe care vreți s-o împliniți. Iată o listă cu atributele figurinelor din casa mea, care v-ar putea fi de folos:

Aligator – protecție, putere, secrete
Urs – vindecare, putere, grijă pentru familie

Fluture – joacă, schimbare, frumusețe
Vacă – bani, belșug, sănătate
Câine – fidelitate, curaj
Balaur – putere, imaginație, informație
Leu – conducere, curaj, putere
Maimuță – inteligență, zburdălnicie, agilitate
Bufniță – înțelepciune, secrete, capacități mentale și psihice
Iepure – prosperitate, rapiditate
Lebădă – frumusețe, potențial, grație
Broască-țestoasă – siguranță, stăruință, capacitatea de a vă păstra sângele-rece în situații de stres

În *Manualul de inițiere în vrăjitorie*, Oberon Zell-Ravenheart vă oferă atributele multor animale minunate (studiați în mod deosebit cursul 6, lecția 4: *Arta metamorfozării*). În același capitol, Morning Glory Zell-Ravenheart vă oferă o serie de „Mottouri ale animalelor", care v-ar putea ajuta să alegeți animalul corespunzător actului vostru magic.

După ce ați ales figurina din pluș, va trebui să-i transferați energiile pozitive, necesare înfăptuirii vrăjii voastre. Acest proces se numește, în termenii mei, „pregătirea jucăriilor din pluș" și poate fi pe cât de complicat, pe atât de simplu. Puteți să aranjați un altar, împodobindu-l apoi cu plante, pietre sau simboluri desenate pe hârtie sau puteți să vă relaxați pe marginea patului, vizualizând obiectivul și transferând energiile pozitive asupra figurinei din pluș. Dacă vreți să folosiți lumânări în acest proces, trebuie să fiți foarte atenți, deoarece jucăriile din pluș pot lua foarte ușor foc, anulând astfel efectul vrăjii.

După ce i-ați transferat energiile, o puteți folosi. Indiferent unde vă aflați, îi puteți invoca energiile necesare înfăptuirii actului magic. Dacă trebuie să dați un test la școală, imaginați-vă penele și creasta bufniței din pluș, iar ea vă va ajuta să alegeți răspunsurile corecte. Când aveți nevoie de putere, gândiți-vă la blana și mușchii ursului, iar dacă vreți să vă aflați în poziția de lider, imaginați-vă coama leului. Dacă le folosiți într-un mod cumpătat și responsabil, energiile figurinelor de pluș se pot dovedi extrem de utile.

În concluzie

Vrăjitorii din poveştile noastre nu au întotdeauna la îndemână instrumentele magice. Le-ar fi greu să care cu ei un întreg altar. Dar, cu ajutorul acestor idei şi obiecte simple, puteţi înfăptui vrăji oriunde şi oricând. Nu trebuie să uitaţi însă că aceste concepte reprezintă doar începutul călătoriei voastre în lumea magiei. Pentru a ajunge la destinaţie, aveţi nevoie de imaginaţie, o practică îndelungată şi experienţă. Aşadar, porniţi la drum!



Atelierul IV: Legile metafizicii (acvamarin)

Crede, o, tu, visătorule

Copil al focului,
Crede, o, tu, visătorule,
Că visele-s reale,
Căci umbre lungi aruncă
Asupra lumii adormite,
De ai ochi sau nu ca să le vezi
Răsfrângerile-ntunecate!

Crede, o, tu, visătorule,
Ce auzi în vise,
Căci ele îți șoptesc adevăruri mult mai profunde
Decât urechile pot să asculte!

Crede, o, tu, visătorule,
Ce parfumuri adulmeci în vise,
Căci răul duhnește
Ca peștele aruncat de valuri,
Iar binele aroma trandafirilor o are!

Crede, o, tu, visătorule,
Ce gusturi în vise ți se arată,
Căci fie dulci, fie amare,
Predestinate ele-ți sunt!

Crede, o, tu, visătorule,
Senzațiile ce în vise tu le simți,
Căci straiele-aspre amărăciune îți aduc
Pe când mătasea
În magie te învăluie!

Crede, o, tu, visătorule,
Lucrurile pe care în vise tu le înfăptuiești,
Căci viața ți-o vor schimba
Precum orice realitate
De soare scăldată!

ELIZABETH BARRETTE

1. Introducere

Bine ați venit în lumea metafizicii sau a „magiei minții“! Vom vorbi în acest capitol despre toate capacitățile psihice și metodele de perfecționare, dar și despre meditație, explorarea viselor și „pathworking“[1]. Lecțiile din cadrul atelierului care urmează se bazează pe înțelepciunea multor culturi.

Culoarea magiei în capitolul de față este cea a apei – transparentul, care reprezintă toate formele de magie mentală, precum meditația și alte capacități psihice. Corelată cu ziua de vineri și cu planeta Venus, această „culoare“ induce liniște sufletească și stimulează cugetarea.

Procesul de meditație stă la baza magiei și vrăjitoriei orientale, jucând însă un rol crucial în cea occidentală, al cărei scop este să pună stăpânire pe forța voinței – care, de altfel, guvernează lumea magiei. Dacă este pusă în practică în mod corespunzător, meditația deschide porțile către progresul individual și către dezvoltarea eului.

2. Primele lucruri pe care trebuie să le învățați

autor: Estara T'shirai (negru)

Următorii pași sunt esențiali în arta vrăjitoriei, oferindu-vă șansa de a vă specializa în orice domeniu magic, constituind însă și arme de apărare, dacă este cazul.

1. Învățați mai întâi metoda simplă! Acest lucru vă stimulează dorința de a exersa, ajutându-vă în același timp să înțelegeți care îi este scopul. Există, de asemenea, o versiune pe care o puteți împărtăși celor aflați în impas.
2. Învățați cel puțin o variantă! După ce v-ați însușit metoda simplă, studiați măcar una, pentru că veți descoperi astfel care sunt cele mai bune metode pentru voi.

[1] Tehnică magică asociată Cabalei (n. tr.).

3. Studiați și alte versiuni! Acest lucru vă ajută să înțelegeți modul de abordare al altor culturi și tradiții, dar și ce-ar trebui să faceți, dacă ați veni în contact cu membrii lumilor respective. Cu cât studiați mai multe sisteme de magie și religie, cu atât veți înțelege mai bine practicile altor popoare și modul în care ar trebui să reacționați.

NU ESTE SUFICIENT DOAR SĂ CITIȚI – nu uitați asta! Trebuie să exersați aceste metode pentru a le stăpâni și folosi în mod eficient.

Meditația

Este un proces care implică trecerea de la starea normală de conștientizare la una de concentrare și liniște. Capacitatea de a o atinge este necesară în orice aventură magică sau spirituală. Este benefică și în viața cotidiană, deoarece influențele ei „analgezice" detensionează stările de stres și îmbunătățesc capacitatea de concentrare.

Metoda simplă:

Cea mai obișnuită metodă de meditație este cea bazată pe „limpezirea" minții. Așezați-vă confortabil, respirați adânc de câteva ori și spuneți: „Limpezește-ți mintea!" Încercați să vă alungați toate gândurile. Dacă ele continuă să vă invadeze, trageți din nou adânc aer în piept și repetați: „Limpezește-ți mintea!" Veți avea nevoie de o practică îndelungată ca să reușiți să vă ștergeți complet din minte toate gândurile, dar veți observa o schimbare încă de la primele ședințe.

Dacă această metodă de meditație vi se pară stresantă, încercați alta. Așezați-vă confortabil, respirați adânc de câteva ori și concentrați-vă asupra unui cuvânt, a unei fraze sau a unei imagini! Încercați, cu ajutorul acestei „mantre", să vă fixați gândul asupra unui singur lucru, înlăturând din minte orice alte preocupări. Gândurile își vor mai face simțită prezența, dar vor dispărea odată ce veți căpăta experiență.

Dacă nici una dintre aceste tehnici de meditație nu dă roade, încercați metoda concentrării asupra unei acțiuni. Este similară cu tehnica precedentă, cu excepția faptului că acum trebuie să vă concentrați asupra unei acțiuni, nu asupra unui cuvânt sau imagini. Puteți apela la Tai Chi,

yoga, artele marțiale sau la alte acțiuni relativ simple pentru a vă limpezi mintea. Una dintre prietenele mele meditează în timp ce brodează.

Versiuni:
Orice formă de meditație este acceptată. Nu trebuie să uitați însă că procesul de limpezire și concentrare nu este același lucru cu relaxarea: starea de așa-zisă transă în fața televizorului nu înseamnă meditație.

Perfecționarea celorlalte simțuri

Aceste activități sunt menite să vă perfecționeze simțurile astrale, care s-ar putea să fie atrofiate și inactive în viața voastră fizică. Simțurile joacă un rol vital în detectarea și înfăptuirea actelor magice, dar și în comunicarea cu entitățile spirituale.

Metoda simplă:
Alegeți un obiect simplu pentru simțul pe care vreți să-l perfecționați! De exemplu, puteți alege un suport de lumânări pentru acutizarea simțului vederii, sunetul unui clopoțel pentru cel al auzului, parfumul preferat pentru cel al mirosului, un fruct pentru cel al gustului și o pană sau o anumită țesătură pentru cel al pipăitului.

Studiați obiectul respectiv, acordând atenție fiecărui detaliu în parte! Îndepărtați apoi obiectul și încercați să-l recreați cât mai fidel cu putință! Analizați, de exemplu, suportul de lumânări, apoi închideți ochii și încercați „să-l vedeți“ cu ochiul minții!

Versiuni:
După ce căpătați experiență, începeți să alegeți ca punct de focalizare obiecte mult mai complexe! Apoi căutați să vă concentrați asupra mai multor simțuri deodată: străduiți-vă, de exemplu, să vă fixați atenția în același timp asupra sunetului și aspectului clopoțelului. Iar în final, încercați să vizualizați obiectul cât mai clar cu putință, ca și cum l-ați avea în fața ochilor.

Veți descoperi că – odată cu practica îndelungată – și celelalte simțuri se vor acutiza.

Metoda de centrare

Presupune captarea și concentrarea energiilor în trupul nostru fizic. Acesta este un pas preliminar în procesul de autopurificare și „împământare", ajutându-ne în același timp să echilibrăm chakrele individuale. Procesul de centrare ne ajută să captăm energiile care se răspândesc prin activitățile sau lipsa noastră de concentrare. Este corelat cu meditația și fiecare capacitate o completează pe cealaltă.

Metoda simplă:

Respirați adânc de câteva ori ca să vă relaxați și imaginați-vă că urmați calea pe care o parcurge aerul în interiorul propriului corp. Fiecare respirație vă poartă tot mai în adâncuri până ajungeți în centrul trupului, exact în zona ombilicului.

Versiuni:

După ce căpătați experiență, puteți încetini procesul de respirație. Când vă aflați în centrul trupului, încercați să vă imaginați că sunteți înconjurați de o lumină lichidă. (Aceste experiențe vor căpăta mai multă consistență după perfecționarea celorlalte simțuri.) Observați culoarea acestei lumini – este culoarea puterii în concepția voastră și poate fi folosită pentru proiectarea și controlarea energiei.



Metoda de „împământare"

Procesul presupune conectarea energiilor trupului vostru cu cele ale pământului. Metoda este benefică pentru adepții cultului Pământului, dar are și alte avantaje. În primul rând, energiile pământului joacă rolul de ancore, împiedicând forțele exterioare să vă dezrădăcineze. În al doilea rând, această metodă vă ajută să vă conservați sau să vă sporiți propriile energii. Iar în al treilea rând, vă oferă posibilitatea să înlăturați energiile nedorite sau care există în exces.

Oberon Zell-Ravenheart

Metoda simplă:

Așezați-vă și călătoriți spre centrul trupului vostru! Mergeți înainte până ajungeți la baza coloanei vertebrale! De acolo, imaginați-vă că o rădăcină crește și iese din corpul vostru, precum o coadă de animal, și se înfige în pământ! Cu fiecare respirație împingeți și mai mult rădăcina spre centrul pământului. Simțiți cum rădăcina ajunge în inima Geei, fiind cuprinsă de energii calde, aurii și tămăduitoare. Încercați acum, tot cu ajutorul respirației, să atrageți aceste energii spre voi. Simțiți cum vă cuprind șira spinării, răspândindu-se apoi în tot corpul. Dacă este cazul, puteți să înlăturați energiile nedorite, trimițându-le în adâncul pământului (ca în metoda autopurificării).

Versiuni:

Efectele acestei metode sunt extrem de diverse. Puteți experimenta o călătorie astrală spre centrul pământului, care vă va îmbogăți cu multe alte trăiri, pe lângă energiile binefăcătoare. În locul unei rădăcini, puteți înfige în inima Geei un pilastru, ca simbol mai puternic al ancorei; puteți înfige rădăcini, stând în picioare și transformându-vă în copaci cu flori; vă puteți lungi picioarele astrale până când vor atinge inima pământului. După ce veți stăpâni această metodă, încercați și altele.

Procesul de autopurificare

Este o altă metodă care vă consolidează și vă perfecționează energiile și puterea de concentrare necesare actelor magice. Vă ajută să înlăturați forțele negative care vă întunecă viața fie din cauza mentalităților cărora vă supuneți, fie din pricina sănătății precare sau a influențelor exterioare. Procesul de autopurificare este, de asemenea, un pas preliminar pentru alte exerciții de meditație.

Metoda simplă:

Porniți în călătoria spre centrul trupului vostru și corelați-vă energiile cu cele ale pământului! Puneți mâinile pe pământ! Respirați adânc și imaginați-vă că boala și gândurile negative care nu vă dau pace se strâng ghem în trupul vostru. Inspirați adânc și – în momentul

în care dați aerul afară – închipuiți-vă că aruncați ghemul cel rău în adâncurile pământului, care va transforma energiile negative în energii pozitive.

Versiuni:

Purificarea se poate realiza și stând în picioare, dacă nu vă încântă ideea de a sta în genunchi și a atinge pământul. Puteți înlătura energiile negative agitând mâinile prin aer (aveți grijă să nu loviți pe cineva!). Le puteți transfera, de asemenea, într-o piatră de cuarț fumurie. Sau puteți rosti o formulă magică prin intermediul căreia anulați efectele nocive ale energiilor negative. După ce veți căpăta experiență, veți reuși să-i ajutați și pe alții să se purifice, cerându-le însă permisiunea.

Dacă aveți nevoie doar de o purificare exterioară a trupului (sau și de una exterioară), încercați cu fumul de tămâie – salvia este cel mai des folosită; sau cu un inel care să vă trezească energiile din jurul trupului. Dacă sunteți deja atât de experimentați, încât să înlăturați cu mâinile energiile negative, le puteți prelua și pe ale unei alte persoane pentru a o curăța (aveți grijă să vă purificați ulterior!). Trebuie să procedați cu prudență în acest caz pentru a capta absolut toate energiile negative. Spre exemplu, ca să fiți siguri că veți curăța totul, porniți de undeva din fața corpului și mergeți până în spate sau începeți din zona capului și cercetați cu atenție până la picioare.

Scutul de protecție

Pentru un vrăjitor care joacă rolul de înger păzitor, arta folosirii scutului protector este vitală, iar avantajele sunt evidente. În funcție de puterea și intenția scutului folosit, acesta poate varia de la un simplu „tampon" împotriva colegilor sâcâitori de la muncă până la un adevărat arsenal împotriva atacurilor magice.

Metoda simplă:

Înfăptuiți călătoria spre centrul trupului vostru și purificați-vă, înlăturând energiile negative! Vizualizați apoi lumina colorată care

reprezintă propria voastră energie. Imaginați-vă că ea se răspândește în interiorul vostru și vă învăluie ca într-un scut protector, respingând energiile negative.

Versiuni:

Cele mai multe cărți despre practicile magice ne oferă cel puțin una sau două metode de autoapărare – uneori, ele ne sunt înfățișate sub forma cercurilor magice. Scuturile protectoare pot fi create cu ajutorul unor formule magice, pot fi modelate sub diverse forme și decorate cu simboluri.

Chakrele individuale, părțile corpului sau obiectele pot avea propriile lor scuturi de apărare. Înainte însă de a le conferi acest scut, trebuie să vă purificați – trupul sau obiectul respectiv – pentru a nu include energiile negative în interiorul respectivelor cercuri magice (deși acest lucru deschide calea magiei combative, care nu constituie subiectul lecției).

Echilibrarea chakrelor

Chakrele sunt centri de energie localizați de-a lungul coloanei vertebrale. Fiecare dintre ele guvernează diverse funcții, inclusiv pe cele fizice, mentale, emoționale și spirituale. O viață armonioasă depinde de echilibrul și de corelarea armonioasă ale acestor centri de energie.

Metoda simplă:

Înfăptuiți călătoria spre centrul trupului vostru, îndreptându-vă apoi spre baza coloanei vertebrale! De acolo, analizați fiecare chakră în parte, măsurându-le mărimea și strălucirea. Ele pot avea forma unor sfere sau a unor roți. Dacă unele dintre ele vi se par prea mari sau prea mici (mărimea unei mingi de tenis este ideală), imaginați-vă că îi reduceți sau îi măriți forma după cum doriți. Dacă, de asemenea, vi se par obscure sau întunecate, conferiți-le cu puterea minții strălucire și puritate. Energiile extrase din pământ sunt cu atât mai benefice pentru chakrele mici, întunecate sau obscure.



1. **Chakra rădăcinii:** situată la baza coloanei vertebrale. Guvernează dorința de supraviețuire fizică. Are culoarea roșie.



2. **Chakra sacrală:** situată în preajma organelor sexuale (în zona abdomenului inferior). Guvernează viața sexuală, dar influențează și empatia și „reacțiile stomacului". Are culoarea portocalie.



3. **Chakra plexului solar:** situată deasupra ombilicului, sub piept. Guvernează voința. Are culoarea galbenă.



4. **Chakra inimii:** situată în dreptul inimii. Guvernează compasiunea și reprezintă punctul de echilibru al sistemului chakrelor. Are culoarea verde (sau roz, dacă preferați).



5. **Chakra gâtului:** situată la baza gâtului. Guvernează intelectul și comunicarea. Are culoarea albastră.



6. **Chakra celui de al treilea ochi:** situată în mijlocul frunții, între sprâncene. Guvernează simțurile astrale. Are culoarea indigo.



7. **Chakra coroanei:** situată în vârful capului. Guvernează tărâmurile spirituale și înțelepciunea lor. Are culoarea violet.

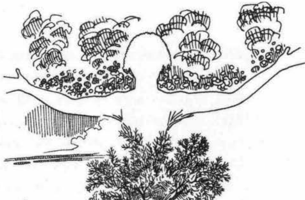
Versiuni:

Ca să le echilibrați, puteți folosi pietre sau lumânări care să aibă culoarea chakrei respective. Celor care vor să aprofundeze aceast domeniu le recomand cartea scrisă de Anodea Judith – *Wheels of Life (Roata vieții)*, împreună cu manualul *The Sevenfold Journey (Călătoria celor șapte căi)*.

3. Procesul de meditație

autor: Donata Ahern (acvamarin)

Meditația este definită în dicționar ca fiind o stare de relaxare și de examinare profundă. Pentru un vrăjitor, acesta este doar începutul – dar nu scopul principal.



De ce ar medita un vrăjitor? Procesul de meditație oferă multe avantaje. În primul rând, conferă calm și relaxare. După ce veți căpăta experiență, veți descoperi că meditația ne ajută să facem mai ușor față stresului. Aceste caracteristici se dovedesc niște atuuri imbatabile, pe care ni le putem însuși cu ușurință.

Principalul motiv pentru care vrăjitorii se implică în procesul de meditație constă în faptul că îi ajută să-și perfecționeze puterea de concentrare. Ceea ce implică accesarea intuiției și a înțelepciunii ei, dar și corelarea cu procesul colectiv de conștientizare. Capacitatea de concentrare, obținută cu ajutorul meditației, vă ajută să vă direcționați energiile spre dorința pe care vreți s-o împliniți. Procesul de meditație pus adesea în practică, prin intermediul unei discipline de fier, vă consolidează puterea voinței. Pentru înfăptuirea actelor magice, este necesar ca – prin puterea voinței – să vă concentrați și să vă direcționați energiile spre obiectivul pe care vreți să-l realizați. În momentul în care veți avea o voință de fier, actele magice vor deveni din ce în ce mai puternice și mai eficiente.

Înainte de a începe procesul de meditație, trebuie să vă creați un spațiu sacru, care vă va proteja și vă va ajuta să vă canalizați energiile spre obiectivul dorit. Puteți să vizualizați sau să vă imaginați că sunteți înconjurați de o aură albă de lumină sau puteți crea un cerc magic, așa cum procedați de obicei.

Există diverse forme de meditație...

Procesul activ de meditație implică mișcarea fizică. Dacă practicați *yoga* sau *Tai Chi*, știți deja că acestea necesită foarte multă concentrare. Ele sunt forme de meditație activă. O altă practică activă o constituie mersul pe jos, concentrându-vă asupra mișcărilor trupului și numărarea pașilor în timpul mersului. Puteți, de asemenea, să repetați un cuvânt sau o frază cu fiecare pas pe care îl faceți.

O altă metodă este răsucirea pe loc. Imaginați-vă că aveți un cui sau o bucată de lemn între degetul mare și următorul deget de la piciorul

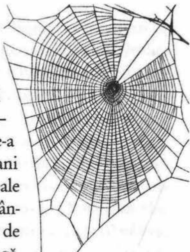
drept (procesul nu implică durere). Acesta va juca rolul de pivot de sprijin în timp ce vă rotiți. Țineți mâna dreaptă în fața ochilor și priviți centrul palmei! Vă va ajuta să vă concentrați și să vă păstrați echilibrul. Începeți acum să vă învârtiți încet spre dreapta, sprijinindu-vă cu piciorul drept de pivotul imaginar, continuând să vă priviți palma. Dacă preferați, puteți face exercițiul folosind piciorul stâng și mâna stângă și învârtindu-vă spre stânga. Exersați metoda lângă un scaun sau o canapea, pentru că s-ar putea ca la început să amețiți. Cronometrați și creșeteți treptat timpul cât reușiți să vă învârtiți! După cinci minute, veți fi într-o stare de semiconștiență.

Procesul pasiv de meditație reprezintă procesul pe care îl definim în general cu termenul de „meditație". În cazul acesta, trebuie să stați jos, fără să vă mișcați. Puteți să stați pe un scaun, cu picioarele pe pământ (nu le țineți încrucișate!) și cu spatele drept sau pe o pernă pe podea, cu picioarele încrucișate și spatele drept. De ce este atât de important să stați drepți? Deoarece avem canale de energie care trec prin coloana vertebrală, iar atunci când stăm drepți, energia circulă mult mai ușor prin ele. Procesul contribuie la perfecționarea capacității de concentrare.

Un prim pas îl constituie relaxarea. O modalitate simplă de relaxare este să vă fixați gândul, pe rând, asupra fiecărei părți a corpului vostru. Vă puteți imagina că soarele este un mic proiector care își focalizează lumina asupra fiecărui organ al trupului vostru. Începeți cu vârful capului, apoi restrângeți aria și relaxați-vă. Concentrați-vă asupra sprâncenelor, ochilor, obrajilor, nasului și gurii! Treceți la gât și continuați în felul acesta până ajungeți la degetele de la picioare, simțind cum întregul trup se relaxează.

Acum, stând confortabil, concentrați-vă asupra respirației! Simțiți cum aerul trece prin nări și ajunge în plămâni, iar abdomenul se umflă ca un balon. Când îl dați afară, eliminați și stresul sau tensiunea pe care o simțiți. Puteți continua să vă analizați respirația pe tot parcursul ședinței de meditație. Încercați să numărați respirațiile – spunând „unu" când inspirați și „doi" când expirați.

În timp ce respirați, puteți rosti un cuvânt sau o propoziție care să consolideze procesul de concentrare. O *mantra* sau un cuvânt



universal este „Om", dar puteți folosi la fel de bine cuvinte precum „Pace", „Iubire", „Unitate" sau orice cuvânt pe care îl considerați potrivit. Puteți spune propoziții precum „Noi suntem un întreg" sau o înșiruire de cuvinte – „Pace, Iubire, Lumină". Există expresii care de-a lungul timpului au devenit mantre – „Om Mani Padme Hum". Incantațiile sunt și ele mantre ideale în procesul pasiv de meditație. Acestea trebuie cântate cu voce tare și pot fi alcătuite din cuvinte de sine stătătoare, expresii sau o rugăciune mai lungă.

O altă modalitate prin care puteți practica meditația pasivă este să priviți fix un obiect – o lumânare aprinsă, o oglindă sau ambele lucruri, având grijă să așezați lumânarea în fața oglinzii. Dacă ceva vă distrage atenția, luați-o de la capăt, axându-vă privirea asupra obiectului respectiv.

Procesul de contemplare este o altă formă de meditație pasivă. Presupune alegerea unui cuvânt, a unei expresii sau propoziții înainte de a începe ședința de meditație. În timpul ei, gândiți-vă la cuvântul, expresia sau propoziția aleasă, analizând-o cât mai profund cu putință. De exemplu, să presupunem că alegeți să vă gândiți la sensul propoziției imperative „Nu faceți rău!". Care este semnificația ei? Cum evitați să faceți rău? Puteți evita acest lucru? Credeți că se referă doar la voi înșivă – la încercarea de a evita să vă faceți singuri rău? Nu este oare un punct de vedere egoist? Ce simțiți atunci când mâncați carne? Sau ce-ați face dacă ați fi soldat și ar trebui să ucideți pe cineva? Pe parcursul ședinței de meditație vă vor veni și alte idei. Puteți cugeta asupra sentinței: „Suntem prinși cu toții în pânza vieții." Care este semnificația ei? Includem aici doar oamenii sau și animalele? Dar copacii? Cum influențează acțiunile mele această pânză? Veți descoperi și alte cuvinte sau propoziții care se pretează foarte bine actului cugetării.

Cum să vă liniștiți gândurile

În timpul meditației pasive, s-ar putea ca anumite gânduri să vă distragă atenția și să interfereze cu procesul de concentrare. Imaginați-vă

că sunteți o apă liniștită! Apoi că cineva aruncă o piatră în apă, creând valuri care-i tulbură suprafața calmă. Priviți cum valurile dispar! Acestea sunt gândurile voastre. Lăsați-le să plece! Nu încercați să le opriți! Sau gândiți-vă la un cer senin, pe care plutesc nori – simbolul gândurilor voastre. Priviți apoi cum norii se îndepărtează.

Procesul de meditație vă ajută să vă perfecționați capacitatea de concentrare, să vă relaxați și să vă educați voința printr-o disciplină de fier. Aceste atribute vă vor ajuta să înfăptuiți în mod eficient actele magice. Conferiți, de exemplu, o misiune unui cristal sau unei lumânări – să spunem că vreți să transmită energii tămăduitoare. Puneți cristalul sau lumânarea pe altarul vostru și așezați-vă în fața lui! Concentrați-vă asupra respirației! Captați energiile pământului în centrul inimii și atrageți apoi energiile cerului, după cum veți vedea în cele ce urmează.

Permiteți acestor energii să interfereze în centrul inimii! Țineți mâinile deasupra cristalului sau a lumânării! Transferați energiile tămăduitoare asupra obiectului respectiv – acesta le va răspândi mai târziu în univers. Respirați adânc și concentrați-vă asupra energiilor din centrul inimii! În momentul în care expirați, lăsați energia să treacă prin brațele și mâinile voastre, transferându-le apoi în cristal sau în lumânare. Simțiți cum puterea și energia voastră se propagă, prin respirație, asupra obiectului respectiv. Când vreți să răspândiți energii tămăduitoare, concentrați-vă asupra obiectului însărcinat cu această misiune (dacă este vorba de o lumânare, aprindeți-o!) și trimiteți energiile pozitive celui care are nevoie de ele! Puteți folosi un cristal în același scop, conferindu-i energii pozitive ori de câte ori vă simțiți fericiți, încrezători și prosperi. Dacă vă simțiți deprimați sau descurajați, captați – prin intermediul procesului de meditație – energiile pozitive „ferecate" în cristal! Țineți cristalul în mâini în timpul ședinței! Vă veți simți mult mai bine după aceea.

La sfârșit mulțumiți spiritelor locului respectiv, zeităților sau altor entități care și-au făcut simțită prezența în timpul meditației. Trimiteți apoi pământului surplusul de energie! Astfel, veți reveni mai ușor la realitate, fără să mai aveți senzația de confuzie. Cercul de lumină se va stinge treptat. Aruncați lumânările arse sau tămâia pe care ați folosit-o! Apoi vă puteți vedea în tihnă de treburile voastre.

Ghid de meditație

Acest ghid este conceput de profesorul Școlii Cenușii de Vrăjitorie – Holly Ravenweed (indigo). Puteți să rugați pe cineva să vi-l citească în timp ce meditați, îl puteți asculta pe o casetă înregistrată sau îl puteți citi și pune singuri în practică.

Aprindeți o lumânare (e util, dar nu absolut necesar)! Așezați-vă într-un loc confortabil! Închideți ochii și încetiniți procesul de respirație! Analizați pentru o clipă mirosurile și sunetele din jurul vostru! Imaginați-vă că este noapte, iar luna veghează deasupra voastră, răspândind o lumină strălucitoare și albă, care vă învăluie cu blândețe. Captați lumina prin piele, iar ea vă va conferi o senzație de pace și relaxare. Simțiți cum vă pătrunde prin brațe, picioare, cap și trup până ajunge în centrul corpului. Simțiți cum inima vă bate cu putere și devine din ce în ce mai puternică, răspândind în jur iubirea pentru Geea, pentru oamenii, viețuitoarele, plantele și apele ei. Simțiți cum lumina lunii pătrunde prin trupul vostru și ajunge în pământ. Știți că jucați un rol important în procesul de creație. Sunteți conștienți de faptul că acțiunile și cuvintele voastre influențează lumea înconjurătoare. Știți că sunteți iubiți. Scăldați-vă timp de câteva minute în această atmosferă de pace și armonie! Când simțiți că sunteți pregătiți, lăsați-vă călăuziți de lumina lunii, care vă va purta spre destinația dorită!

4. Exerciții practice de metafizică

(Trucuri și strategii pentru perfecționarea capacităților mentale)

autor: Robert Elm (argintiu)

În loc să vă explic practicile antice, am preferat ca – prin intermediul acestei lecții – să vă ofer soluții bazate pe experiența personală pentru situațiile în care veți întâmpina greutăți pe parcursul aventurii. Astfel, le veți putea aplica și în alte circumstanțe.

Strategiile clasice au fost folosite în întreaga lume și includ procesul de vizualizare (un proces mult mai complex, care nu presupune

doar simţul viziunii), exerciţii de conştientizare (opuse procesului de gândire sau interpretare a experienţelor) şi identificarea şi controlarea energiilor „psiho-spirituale", numite *chi*, *prana*, *mana*, *orgone*, *vril*, *magis* sau alte denumiri.

Deşi aceste tehnici sunt diferite, există câteva exerciţii simple care vă pot ajuta să vi le însuşiţi mult mai repede şi eficient.

Experienţa multi-senzorială

Primul exerciţiu pe care aş vrea să vi-l sugerez este cel de concentrare asupra experienţei multi-senzoriale. Este un fapt bine cunoscut acela că putem activa mai multe simţuri deodată. Cele cinci simţuri – văzul, auzul, pipăitul, gustul şi mirosul – sunt cele mai cunoscute, dar există şi simţul gândirii, al sunetelor şi imaginilor închipuite, al emoţiilor, al echilibrului, al timpului sau al capacităţii de percepere a cuvintelor (cuvintele sunt nişte sunete care nu ar valora nimic dacă ar fi lipsite de sens).

Acestea şi multe altele fac parte din experienţa voastră multi-senzorială. Cu cât activaţi mai multe simţuri deodată, cu atât lucrurile din jurul vostru par mai naturale şi mai reale – realitatea lumii voastre capătă deodată alte valenţe. Acesta este un exerciţiu de conştientizare extrem de important. Dacă vreţi să vă perfecţionaţi intuiţia, trebuie să vedeţi lumea printr-un unghi multi-senzorial. Cu cât veţi obţine mai multe informaţii cu ajutorul experienţei multi-senzoriale, cu atât intuiţia voastră vă va putea oferi mai multe răspunsuri legate de realitatea înconjurătoare. Cu cât veţi activa mai multe simţuri, cu atât mai multe informaţii va procesa intuiţia voastră.



Acest proces pare la început destul de complicat. Dar este mult mai firesc şi mai uşor să activăm mai

multe simțuri deodată decât să simțim realitatea doar prin intermediul văzului sau al auzului. Un exemplu extrem de simplu în acest sens este cel practicat la orele de științe exacte din întreaga lume. Elevii sunt legați la ochi și li se astupă nările în timp ce li se oferă ceva de băut. Ei trebuie să identifice lichidul pe care îl gustă. Ceea ce este aproape imposibil. Simțul gustului presupune activarea celorlalte – gustul, mirosul și adesea pipăitul ne ajută, toate împreună, să identificăm mâncarea pe care o gustăm pentru prima oară.

Vă sfătuiesc să găsiți un loc în natură, care să vă inducă senzația de frumusețe – un parc, o pădure, o formațiune stâncoasă sau chiar o seră, dacă nu găsiți nimic din priveliștile descrise mai sus. Acum, după ce-ați descoperit locul ideal, așezați-vă undeva și ascultați, priviți, mirosiți!... Secretul constă în obținerea unui număr cât mai mare de informații, fără ca vreun simț să le domine pe celelalte. Dacă vi se pare că priviți sau ascultați ceva cu intensitate, încercați să controlați simțul respectiv!

Următorul exercițiu este extrem de important. Multe cărți care vorbesc despre procesul de vizualizare vă cer să „vedeți" un copac sau o piatră, dar puțini oameni știu cu adevărat cum arată, cum miroase sau ce senzație are coaja unui copac – cum puteți, așadar, să vizualizați un lucru până în punctul în care obiectul respectiv pare real? Dar cunoașterea până în cele mai mici detalii a obiectului pe care vreți să-l vizualizați reprezintă doar începutul, pentru că – în timpul procesului – trebuie să activați mult mai multe simțuri, nu doar pe cel al văzului. Cu cât activați mai multe percepții senzoriale, cu atât scena respectivă va deveni mai reală. Așadar, dacă vreți să vizualizați o piramidă din aur, nu vă limitați doar la imaginea ei. Închipuiți-vă că o țineți în mână și îi simțiți greutatea, îi atingeți colțurile și marginile ascuțite, o mirosiți și o atingeți cu limba, simțindu-i gustul și mirosul metalic.

Acest lucru este extrem de important în procesul de experimentare și controlare a energiei psiho-spirituale, pentru că adesea oamenii nu văd, dar simt energia. Activarea mai multor simțuri deodată vă oferă șansa de a percepe cu mai multă intensitate energia din jurul și din interiorul vostru. Nici eu nu o văd adesea, dar îi simt prezența. Modul în care fiecare dintre noi simte această prezență este o chestiune personală.

Puterea unei întrebări

Experiența multi-senzorială este doar una dintre strategiile care vă netezesc începutul de drum. O altă tehnică la fel de importantă pe care vreau să v-o împărtășesc în această lecție este folosirea și puterea unei întrebări. Nu mă refer la întrebările pe care i le adresați unui profesor, ci la puterea pe care o întrebare o exercită asupra subconștientului nostru.

Când puneți o întrebare, recunoașteți că lipsește o piesă dintr-un joc de puzzle. În momentul în care formulați o întrebare, subconștientul încearcă – pe cât îi stă în putință – să umple golul cu piesa corectă de puzzle. Vă sugerez să nu puneți în practică următorul exercițiu până nu stăpâniți foarte bine tehnica experienței multi-senzoriale.

Așa cum am spus deja, o întrebare reprezintă un vid mental pe care mintea încearcă să-l umple. Întrebările descriptive și multi-senzoriale activează automat imaginația și procesul de vizualizare fără implicarea conștientului.

Exemple:

„Ce sunet ar scoate o molie cafenie, cu aripile acoperite de puf dacă – în timp ce ar zbura prin cameră – ți-ar intra în ureche?"

„Ce gust ar avea suprafața rece și strălucitoare a unei piramide de aur?"

„Ce senzație ți-ar provoca o căpșună roșie și zemoasă dacă ai mușca din pulpa ei dulce-acrișoară?"

Sunt convins că cel puțin una dintre aceste întrebări ar declanșa o reacție automată, care v-ar contura imediat în minte imaginea obiectului respectiv. Trebuie să înțelegeți însă că puterea unei întrebări nu constă doar în capacitatea de a invoca o imagine în mintea noastră, ci și de a stârni o emoție, o stare sufletească sau o dorință.

Exemplu:

„Ce este curajul? Cum m-aș simți dacă mi s-ar cuibări în piept, animându-mi inima și făcându-mă cutezător? Cum ar arăta curajul dacă aș putea să-l văd?"

Este ușor să stârnim o emoție când punem o întrebare. Putem obține același rezultat și dacă facem o afirmație, dar în acest caz – dacă

nu sunteți foarte curajoși – glasul conștiinței s-ar putea să vă spună: „Nu e adevărat, sunt un laș."

Când formulați întrebarea, nu spuneți că sunteți curajoși și nici că absența spaimei devine o senzație palpabilă, ci întrebați-vă pur și simplu cum ar arăta curajul. Firește, dacă veți fi atenți, veți observa într-adevăr cum îndrăzneala pune, încetul cu încetul, stăpânire pe sufletul vostru. Aceasta este influența întrebărilor descriptive. În momentul în care citiți întrebarea, imaginea, starea sufletească sau senzația pe care doriți s-o invocați în minte prinde deja contur. Dacă vă veți concentra cu atenție, veți observa că mintea voastră a schițat deja imaginea obiectului respectiv. Întrebarea nu trebuie să conțină o minciună, pentru că ea se va dovedi o piedică în calea acceptării lui, iar mesajul nu va fi trimis subconștientului.

Dorințele pot fi cu ușurință amplificate cu ajutorul întrebărilor. Dar de ce am vrea să ațâțăm o dorință? Dorința reprezintă scopul subconștientului. Astfel, dacă vreți să încurajați perfecționarea unei anumite capacități mentale, o puteți creiona și intensifica prin intermediul întrebărilor descriptive.

Exemplu:

„De ce aș vrea să perfecționez scrisul automat? De ce aș vrea ca pixul pe care îl țin în mână să scrie singur lucruri pe care nici eu nu le cunosc în mod conștient? De ce aș vrea să-mi sondez tainele lăuntrice și de ce aș vrea să aflu ce gândește și ce vrea subconștientul meu?"

Observați folosirea limbajului multi-senzorial în exemplul de mai sus! Formulați cât mai multe întrebări de acest gen, deoarece subconștientul acordă o atenție mult mai mare scenelor descrise amănunțit decât ideilor abstracte. Cu cât scena este mai detaliată, cu atât impactul pe care îl va exercita asupra subconștientului va fi mai mare. Vă puteți consolida tehnica, gândindu-vă la lucrurile pe care vreți să le obțineți cu ajutorul acestor exerciții.

Exemplu:

„Ce cunoștințe aș putea să dobândesc prin intermediul acestei strategii? Cui i-ar putea fi de folos arta scrisului automat? Ce povești sau ce artă aș putea să creez cu ajutorul ei?"

Dacă veţi continua să puneţi în practică această strategie, procesul va începe să se desfăşoare cu mult entuziasm. Dar nu vă opriţi aici – entuziasmul este doar începutul! Trebuie să exersaţi în continuare pentru ca procesul să se desfăşoare de la sine. Dacă nu mai găsiţi alte motive pentru care să puneţi în practică arta scrisului automat, savuraţi atunci senzaţia pe care v-o creează această tehnică! Motivele pentru care vreţi să o însuşiţi sunt mai puţin importante decât senzaţiile pe care vi le creează. Concentraţi-vă asupra acestor sentimente şi imaginaţi-vă avantajele pe care vi le poate aduce arta scrisului automat.

Acesta nu este singurul exemplu. Strategia folosirii întrebărilor descriptive şi multi-senzoriale vă ajută să parcurgeţi mult mai uşor acest început de drum. În momentul în care aţi rodat subconştientul, aveţi la îndemână instrumentul cel mai preţios care vă va oferi succesul scontat. Majoritatea, dacă nu chiar toate exerciţiile mentale, presupun implicarea subconştientului pentru reuşita misiunii voastre. Şi asta deoarece subconştientului îi revine rolul cel mai greu.

Propoziţiile afirmative

Propoziţiile afirmative sunt adesea percepute ca nişte formule magice, care transformă visele în realitate. Eu nu sunt de acord cu acest punct de vedere, dar nu pot să ignor rolul important pe care îl joacă în contextul dezvoltării capacităţilor mentale. Sunt extrem de utile, corelate fiind cu tehnica întrebărilor descriptive. Motivul constă în faptul că – după ce aţi pus întrebarea care evocă o imagine sau o senzaţie – ele s-ar putea să dispară foarte repede. Dar dacă afirmaţi că obiectul evocat prin intermediul întrebării este real, imaginea va dăinui mai mult timp, fiind mult mai bine ancorată în realitate.

Întrebarea creionează şi apoi consolidează imaginea, senzaţia sau dorinţa, în timp ce propoziţiile afirmative le conferă trăinicie, transformându-le din idei abstracte în lucruri palpabile.

Propoziţiile afirmative presupun „zugrăvirea“ în termeni pozitivi a lucrurilor pe care vreţi să le vedeţi realizate. Trebuie să înţelegeţi

însă că termenul „pozitiv“ nu se referă la atribute pozitive precum „bine“ sau „bun“, opuse celor negative – „rău“ sau „prost“, ci la descrierea lucrurilor așa cum sunt ele în realitate. Negațiile precum *nu*, *nici*, *nu este/nu sunt* sau alte cuvinte cu valoare negativă nu trebuie folosite.

Folosind exemplul de mai sus, unde ne întrebăm cum arată curajul și dacă suntem curajoși, îi putem afirma existența în viața noastră, declarându-ne temerari.

Exemplu:

„Curajul îmi pătrunde în suflet și mă ajută să înfrunt toate obstacolele – mari și mici. Teama îmi este slugă, iar eu îi sunt stăpân. Eu sunt acum și pentru totdeauna curajos.“

Puteți folosi propozițiile afirmative ori de câte ori vreți să consolidați un sentiment sau o dorință, deși veți descoperi – în multe cărți de specialitate – faptul că ele pot provoca o schimbare în obiceiurile mentale sau chiar în universul vostru înconjurător. Veți observa însă că uneori întrebările vă vor ajuta mult mai ușor decât propozițiile afirmative să înfăptuiți aceste schimbări.

Ce facem mai departe

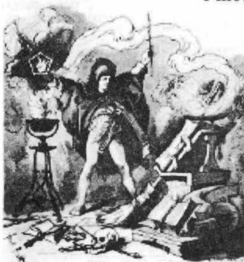
De ce trebuie să învățăm toate aceste lucruri? Ce legătură au cu tehnicile străvechi descrise în cărțile despre magie și puterile mentale? Răspunsul este foarte simplu: strategiile vă vor ajuta să treceți cu bine peste greutățile inerente fiecărui început de drum. Dacă nu stăpâniți foarte bine arta vizualizării, atunci tehnicile fundamentale vă vor ajuta să vă conturați în minte imaginea dorită. Dacă nu reușiți să vă însușiți practicile mult mai complexe, cum ar fi, de exemplu, *psihokinezia*, puteți – cu ajutorul întrebărilor și al propozițiilor afirmative – să vă inoculați nu doar convingerea că aceste capacități pot fi ale voastre, ci și încrederea în propriile forțe și în capacitatea de a înfăptui acte magice.

5. Cum să vă creați sanctuarul astral

autor: Donata Ahern (acvamarin)

Ce este spațiul sacru sau *sanctuarul?* Este un loc destinat practicilor spirituale, ceremoniilor și meditației. Când pășiți acolo, indiferent unde ar fi el, pătrundeți într-o altă sferă a conștientului, unde vă conectați cu Eul vostru Spiritual, într-o lume aflată dincolo de granițele universului vostru teluric. După un timp, procesul devine automat, dovedindu-se un instrument extrem de util. Spațiul sacru are de obicei un altar, care vă ajută să vă concentrați asupra obiectivului pe care vreți să-l realizați în timpul unei ceremonii sau meditații.

Spațiul sacru sau sanctuarul poate fi o cameră sau o parte dintr-o cameră. Altarul îl puteți aranja pe o masă, pe un dulap, pe un raft sau pe pervazul unei ferestre. Nu trebuie să atragă atenția, astfel încât – dacă împărțiți camera cu cineva – persoana respectivă nu trebuie să știe că locul acela este sacru pentru voi. Îl puteți împodobi cu o față de masă din dantelă sau cu o eșarfă, pe care să aranjați anumite obiecte înzestrate cu o puternică încărcătură sentimentală. Cristalele sunt adesea folosite ca piese de altar pentru frumusețea și capacitatea lor de a amplifica și de a stoca energiile. Cristalele vă ajută să intrați într-o stare ușoară de transă. Țineți cristalul în mână și priviți-l cu intensitate! Dacă vreți, vă puteți imagina în interiorul cristalului, într-o altă lume. Este o modalitate plăcută de meditație. O cochilie de scoică, un amonit mic (o fosilă cu o spirală) sau o plantă poate întruchipa imaginea unei zeițe. Imaginea zeului o puteți reda cu ajutorul unui obiect vertical – un cristal așezat în poziție verticală, un corn de cerb, un con de pin sau chiar o ramură mică de copac. Astfel, obiectele de pe altar nu vor atrage nimănui atenția, deoarece numai voi le cunoașteți valoarea sacră.



Obiectele din natură, precum cele descrise mai sus, vor conferi frumusețe sanctuarului vostru. Altarul și piesele lui vă vor capta energiile și le vor răspândi în atmosferă, transformându-le în energii calme și puternice. Dacă vă aflați departe de casă și stresul vă tulbură existența, puteți să vă gândiți la altar și să-i simțiți energiile. Ele vă vor ajuta să vă liniștiți și să rezolvați în tihnă situația tensionată.

Este mult mai ușor să vă implicați în practicile de meditație și ceremonie când toate lucrurile sunt bine puse la punct. Puteți păstra lumânările, chibriturile și tămâia într-o cutie pe sau sub altar ori într-un sertar, dacă ați aranjat altarul pe un dulap. El devine astfel un centru de captare a energiilor voastre, amintindu-vă în același timp de faptul că sunteți în permanență conectați cu tărâmul sacralității. Este important să conștientizați această conexiune sacră și să organizați zilnic o ședință de meditație și/sau un ritual sacru. La urma urmei, este ca în viața de zi cu zi, dacă locuiți cu familia voastră sau cu altcineva, nu puteți duce o viață armonioasă alături de ei dacă le vorbiți doar o dată pe săptămână și îi ignorați în restul timpului, nu-i așa? Este la fel de important să stabiliți în fiecare zi legătura cu Spiritele Atotputernice. Aveți grijă ca sanctuarul vostru să fie cât mai atrăgător cu putință! Când onorați Spiritele Atotputernice, vă onorați pe voi înșivă.

Puteți crea un loc sacru și în planul astral, nu doar în cel fizic. Dar de ce am crea un sanctuar astral? Din mai multe motive. În primul rând, exercițiile pe care vi le voi prezenta în cele ce urmează sunt extrem de relaxante și de liniștitoare. Mai mult decât atât, când călătoriți în planul astral, vă perfecționați creativitatea și intuiția – instrumente extrem de importante pentru un vrăjitor. Misiunea vrăjitorilor depinde în mare parte de o intuiție bine dezvoltată. Exercițiul pe care vi-l voi oferi este un exercițiu de vizualizare creativă. Vi se va părea că imaginația vă va juca feste, dar nu vă îngrijorați. Folosiți puterea vizualizării sau a imaginației. Acest proces este mult mai util decât „visarea cu ochii deschiși“. Imaginația devine un instrument extrem de puternic când este folosită așa.

Exercițiul de vizualizare este o formă de călătorie astrală. Astfel de explorări vă permit să descoperiți și lumi paralele. Sanctuarul astral reprezintă „baza“ de unde plecați și unde vă întoarceți în timpul călătoriilor astrale. După ce veți învăța cum să transferați sanctuarul

astral în imaginația voastră, puteți călători și poposi acolo oricând vă doriți. Când mergeți cu autobuzul sau stați undeva la coadă, puteți călători o clipă în sanctuarul vostru sacru. Porțile vă sunt întotdeauna deschise. Într-una din aceste călătorii, s-ar putea să vă întâlniți cu Călăuza voastră. Aceasta vă va răspunde la întrebări și vă va ajuta ori de câte ori veți avea nevoie. Ea vă însoțește pretutindeni, chiar dacă sunteți sau nu conștienți de prezența ei la acest nivel de cunoaștere, așa că o puteți ruga să vi se arate în sanctuarul astral.

Și, în ultimă instanță, este distractiv să aveți un loc tainic numai pentru voi. Locul sacru este numai al vostru. Îl creați după bunul vostru plac. Este un loc de refugiu, de muncă, de odihnă sau de vacanță, dotat cu tot ce vă doriți pentru confortul și fericirea voastră. Bucurați-vă de timpul petrecut acolo!

Ca să creați spațiul sacru astral, duceți-vă în altar și binecuvântați-vă cu cele patru elemente (folosind sare și apă sfințite, dar și tămâie pentru elementele focului și aerului)! Puneți-vă la contribuție puterea imaginației printr-un proces activ de vizualizare.

Închipuiți-vă acum că vă aflați într-un loc din natură – un loc pe care îl cunoașteți din lumea reală sau un loc imaginar. Uitați-vă în jurul vostru! Ce vedeți? Este ziuă? Cerul este senin și albastru? Sau este noapte? Vedeți luna și stelele? Este cald sau frig? Ce auziți? S-ar putea să auziți cântecul păsărilor, foșnetul animalelor sau zgomotul propriilor pași. Ce mirosuri simțiți? Dacă vă aflați în pădure, s-ar putea să simțiți mirosul pinilor sau – dacă sunteți pe o pajiște – vă bucurați de aroma florilor sălbatice. Faceți exercițiul fără să vă grăbiți, punându-vă la contribuție toate simțurile. Încercați să fiți cât mai liniștiți și mai relaxați cu putință!



Întâlniți în cale un pod construit peste un pârâu învolburat. El reprezintă trecerea spre un alt nivel al conștientului. Acum traversați podul! Observați din ce materiale este construit – din lemn sau din piatră? Este vechi sau nou? Trece peste o râpă? Sau doar

peste un pârâu? În timp ce păşiţi pe el, podul s-ar putea să scârţâie. Priviţi pârâul şi ascultaţi zgomotul pe care îl face! Observaţi cât de mare este, cât de calm sau cât de repede curge. Când ajungeţi de cealaltă parte a podului, vă treziţi într-un loc cu adevărat feeric. Imaginaţi-vă un loc străjuit de copaci, ape, munţi, plaje sau alte peisaje de vis! Construiţi o cabană sau o casă, dacă vreţi, cu tot confortul necesar. Aveţi o grădină în apropiere? Dar peisajele din jur? Cum sunt? Vreţi un altar în căsuţa voastră? Dacă da, imaginaţi-vă că îl împodobiţi cu obiectele din altarul propriu-zis!

După ce terminaţi de aranjat altarul imaginar, exploraţi împrejurimile! Chiar dacă aţi stabilit deja un spaţiu sacru în casa voastră imaginară, puteţi crea încă unul în natură. Căutaţi un loc cu totul special, care să vă inducă un sentiment de pace şi relaxare – un luminiş în pădure, un megalit sau o movilă pe o pajişte. Locul poate fi străjuit de o apă, de o plajă sau de un pâlc de copaci, sau poate fi într-un spaţiu liber. Creaţi un loc după propria dorinţă! După ce veţi găsi spaţiul sacru din natură, împodobiţi-vă altarul cu obiectele pe care le doriţi. Sfinţiţi-l apoi cu ajutorul celor patru elemente, aşa cum aţi procedat şi cu cel fizic, încredinţându-i apoi misiunea dorită. Petreceţi câteva minute, relaxaţi şi liniştiţi, bucurându-vă de armonia şi frumuseţea locului vostru sacru. Când vă aflaţi în altarul propriu-zis, gândiţi-vă la sanctuarul astral, care va deveni astfel la fel de real precum cel fizic. Iată un pas primordial în cariera voastră de vrăjitori.

Când vă simţiţi pregătiţi, mulţumiţi spiritelor locului respectiv şi traversaţi din nou podul peste pârâu. Când ajungeţi dincolo, aşezaţi-vă pe pământ şi transferaţi zeiţei Geea energiile în exces. Relaxaţi-vă şi simţiţi energiile pământului! Inspiraţi şi expiraţi de câteva ori! Acum, după ce-aţi învăţat strategia, puteţi să vă întoarceţi oricând în acest loc sacru din natură. Reveniţi în altarul vostru sacru! Inspiraţi şi expiraţi de câteva ori, ancorându-vă înapoi în realitate. Când veţi deschide ochii, vă veţi trezi în altarul vostru fizic. Mulţumiţi spiritelor pentru că v-au binecuvântat sanctuarul astral. Aruncaţi obiectele de care nu mai aveţi nevoie, stingeţi lumânările şi vedeţi-vă de drumul vostru – relaxaţi şi liniştiţi.

Primiţi binecuvântarea!

6. Explorarea viselor de la „etajul strălucitor"

autor: Elizabeth Barrette (cenușiu)

„Lacrimi adevărate ni se preling pe obraji sub povara durerii din vise, dar și mândria sporește sub amprenta gloriei din vise."

Magia viselor este o moștenire pe care toți oamenii o primesc. Există dovezi care atestă faptul că și animalele visează. Deși cultura modernă acordă puțină atenție acestor experiențe nocturne, majoritatea culturilor tradiționale le consideră importante, poate chiar vitale. Întreruperea bruscă a somnului pune capăt procesului de visare, motiv pentru care persoana respectivă se simte vlăguită de puteri sau iritată. Nu doar trupul nostru are nevoie de odihnă pentru a-și recupera energiile irosite în timpul activităților diurne, ci și mintea noastră are nevoie de relaxare. Așa că visăm.

Vrăjitorii înțeleg foarte bine puterea viselor. Aceste viziuni activează subconștientul și ne pun în legătură cu realități mult mai subtile decât cea înconjurătoare. Tărâmul viselor este un tărâm al magiei și al misterelor, unde lucrurile pe care le spunem, le facem sau le descoperim pot influența viața de zi cu zi. Pentru a canaliza această putere într-un mod eficient, trebuie să explorăm diverse strategii.

Ce trebuie să știm despre vise

Pe parcursul nopții, omul parcurge mai multe etape din procesul de visare. Prima etapă survine cam la o oră și jumătate după ce persoana respectivă a adormit. Visele apar în timpul procesului cunoscut sub numele de REM (Rapid Eye Movement – Mișcarea Rapidă a Ochilor). Par să se concretizeze în general în imagini vizuale, dar unii oameni trăiesc în timpul somnului și alte experiențe senzoriale – simt, de exemplu, gustul unei plăcinte cu mere. Experții în vise pot atinge niveluri ale procesului de visare inaccesibile oamenilor obișnuiți.

În afară de visele care survin în timpul somnului adânc, există și cele care se află la granița dintre starea de conștiență și cea de visare,

când vă aflați pe punctul de a adormi, etapă cunoscută sub numele de hipnagogie, sau la granița dintre starea de visare și cea de conștiență, când vă aflați pe punctul de a vă trezi, etapă cunoscută sub numele de stare hipnopompică. Am preluat titlul acestui subcapitol dintr-o poezie pe care am citit-o în studenție. Autorul folosea metafora unui lift pentru a descrie etapele somnului, unde starea hipnagogică se afla „la un etaj strălucitor“ – între nivelul superior și cel inferior – un loc atrăgător, dar iluzoriu. Poezia redă frustrările autorului provocate de faptul că rata întotdeauna acest loc extrem de interesant. Complet uimit, eu i-am spus profesorului meu: „Dar eu acolo *cobor* în fiecare noapte!“ Am descoperit că tărâmul aflat la granița dintre starea de conștiență și cea de visare joacă un rol deosebit de important în explorările creative și descoperirile intuitive, așa că am învățat cum să petrec mai mult timp pe acele tărâmuri. De acolo, pot să sondez visele nopții pentru a le desluși mesajul.

Există diverse categorii de vise – visele-amintiri, visele-nonsens și visele-adevărate. Visele-amintiri redau fragmente din anumite evenimente care au avut loc recent, deoarece mintea încă procesează experiențele trăite. Visele-nonsens sunt niște vise ciudate, lipsite de înțeles, în care episoadele par să nu aibă nicio legătură între ele – visați, de exemplu, că patinați pe un lac de ciocolată și sunteți urmăriți de un grup de clovni călare pe niște struți sau alte absurdități de acest gen. Visele-adevărate sunt viziuni extrem de puternice, care își au rădăcinile în arta magiei sau sunt trimise de puteri mai presus de noi. Acestea ne pot schimba viața. Există și alte categorii de vise – visele-mesaj (secvențe care ne transmit o anumită idee, de obicei dintr-o sursă externă), visele-revelații (ne oferă soluții pentru anumite probleme), visele-enigmă (a căror semnificație trebuie să o înțelegem, deslușind simbolurile), visele-creative (ne trezim având în minte o poveste sau un tablou) și coșmarurile (pline de spaimă și neliniște). Ajunși la vârsta pubertății, majoritatea oamenilor încep să aibă și vise erotice.

Hotărârile pe care le luăm și lucrurile pe care le realizăm în timpul viselor ne pot influența viața într-un mod copleșitor. Vrăjitorii învață să folosească spațiul magic pentru explorarea sinelui și analizarea arhetipurilor.

Puteți afla mai multe lucruri despre istoria și știința viselor citind cărți de specialitate. Un punct de plecare este lucrarea lui David Fontana – *Teach Yourself to Dream (Învață-te cum să visezi).*

Condiții fundamentale

Ca să puteți profita din plin de visele voastre, trebuie să îndepliniți anumite condiții și să vă formați niște obiceiuri extrem de importante. Pe unele dintre ele le puteți învăța cu ușurință; pentru altele însă aveți nevoie de ani întregi ca să vi le însușiți.

1. **Țineți un jurnal al viselor!** Consemnarea viselor pe hârtie vă ajută să le analizați și să identificați temele principale. Țineți mereu pe noptieră o agendă și un pix.
2. **Stabiliți-vă intenția înainte de a vă urca în pat!** Spuneți, de exemplu: „Îmi amintesc toate visele." Puteți să alegeți o temă pentru visele din noaptea respectivă.
3. **Învățați să adormiți cât mai relaxați cu putință!** Dacă vă răsuciți de pe o parte pe alta timp de douăzeci de minute, nu veți mai reuși să captați visele cu aceeași receptivitate. Încercați să vă impuneți o stare de relaxare și visare atunci când vă culcați.
4. **Încercați să vă amintiți cât mai multe detalii din visele pe care le-ați avut în noaptea precedentă!** Visele nu vă pot ajuta prea mult dacă le uitați înainte de a le desluși tainele. Încercați să vă amintiți cât mai multe detalii și apoi notați-le pe hârtie.
5. **Când vă treziți, gândiți-vă pentru o clipă la visele pe care le-ați avut!** Veți reuși în acest fel să le captați înainte de a vă dispărea complet din minte.
6. **Creați-vă propriul dicționar de vise!** Dicționarele clasice de vise sunt un punct de plecare, dar anumite lucruri au semnificații cu totul diferite pentru fiecare individ în parte. Simbolurile joacă un rol extrem de important în deslușirea viselor, dar trebuie să lăsați întotdeauna loc interpretărilor personale.

Aceste lucruri vă vor ajuta să dezlegați tainele propriilor vise. Pentru a înțelege și mai bine mesajele onirice, puteți apela la meditație sau la știința plantelor. Pe de altă parte, arta interpretării viselor vă ajută să abordați și alte domenii ale magiei.

Tehnicile magiei onirice

Activitățile onirice presupun navigarea și influențarea spațiului oniric. Cu toate acestea, anumite lucruri din viața reală pot fi corelate cu domeniul visării. La urma urmei, definițiile conceptelor magice pot varia de la o sursă la alta. Oamenii folosesc termeni diferiți ca să descrie practic același lucru. De asemenea, unele dintre tehnici pot fi utilizate atât în scopuri benefice, cât și malefice. Unii vrăjitori, animați de intenții rele, folosesc tehnicile onirice pentru a-și manipula victimele sau pentru a le fura puterea.

Strategia întreruperii viselor – presupune trezirea deliberată dintr-un vis. Pentru asta, trebuie să fiți conștienți de faptul că visați, impunându-vă apoi voința de a vă trezi. Aceasta este o modalitate eficientă prin care puteți ține coșmarurile în frâu.

Strategia inducerii viselor – presupune înfăptuirea actelor magice în spațiul oniric, cu influențe în cel al realității. Ca să folosiți spațiul oniric pentru înfăptuirea activităților magice, trebuie să dețineți controlul asupra propriilor vise; uneori însă subconștientul preia controlul și face o vrajă în locul vostru, în timp ce dormiți. Această tehnică vă ajută să înfăptuiți acte magice fără ca aceia din jur să fie conștienți și să vă hăituiască, în special dacă trăiți într-un mediu ostil artei magice.

Strategia interceptării viselor – presupune captarea coșmarurilor sau a viselor răvășitoare înainte ca ele să tulbure somnul unei persoane. Anumite plante și pietre, ca și diverse obiecte magice, sunt înzestrate cu această capacitate extrem de valoroasă. Un maestru-vrăjitor poate să intercepteze visele, manipulând spațiul oniric fie că este treaz, fie că doarme.

Strategia reluării viselor – presupune reluarea aceluiași vis după ce v-ați trezit o dată și v-ați culcat la loc. Unele se repetă de nenumărate

ori fără ca procesul să implice schimbări dramatice. Şi voi puteţi relua în mod deliberat un vis pe când vă aflaţi încă în stare de conştienţă.

Strategia călătoriilor onirice – presupune traversarea spaţiului oniric spre alte locuri, timpuri sau lumi. Aşa cum se întâmplă şi în cazul călătoriilor astrale, cele onirice vă ajută să vă depăşiţi graniţele mentale şi trupeşti. Procesul este adesea spontan, dar destinaţia nu poate fi uşor controlată. Pentru asta, trebuie să învăţaţi să direcţionaţi fluxul viselor.

Strategia revelaţiilor onirice – presupune revelaţia dezvoltării personale prin intermediul acţiunilor sau al deciziilor luate în spaţiul oniric; beneficiile emoţionale influenţează viaţa reală. E un proces care survine uneori de la sine, dar vrăjitorii îl transformă într-o adevărată misiune.

Strategia arhivării viselor – presupune păstrarea anumitor vise într-un sertăraş al minţii, astfel încât să vi le amintiţi a doua zi de dimineaţă, dar şi pe termen lung. Procesul se referă şi la captarea puterii viselor vizionare pentru a influenţa lumea reală. Dicţionarele de vise şi jurnalele joacă un rol extrem de important în păstrarea lor.

Strategia vizionării viselor – presupune sondarea necunoscutului prin intermediul viselor. Este una dintre nenumăratele activităţi magice care pot fi înfăptuite în spaţiul oniric. Pentru a o putea realiza în mod deliberat, trebuie să aveţi puterea de a influenţa evenimentele din vis. Cu toate acestea, nu este deloc un lucru neobişnuit ca talentele magice să-şi facă apariţia, chiar dacă nu ghidaţi în mod conştient acţiunea.



Strategia trimiterii viselor – presupune crearea unui mesaj sau a unui vis întreg şi plasarea lui în mintea altei persoane. Este o metodă complicată, dar extrem de utilă. Deşi este cel mai adesea utilizată într-un grup de prieteni care îşi trimit mesaje unii altora, se poate dovedi un

instrument periculos în mâinile unor persoane fără scrupule, care pot tulbura somnul unui individ trimițându-i vise neplăcute.

Strategia modelării viselor – presupune modificarea unui vis pe parcursul desfășurării sale. Trebuie să fiți conștienți că visați pentru a modifica apoi visul prin puterea voinței. Strategia este adesea folosită pentru a opri coșmarurile, deși o puteți pune în practică doar din pură distracție. Spațiul oniric este o „realitate virtuală".

Strategia împărtășirii viselor – presupune împărtășirea aceluiași vis de către două sau mai multe persoane. Când doi oameni, de obicei buni prieteni sau membri ai aceleiași familii, au același vis, trăiesc împreună o experiență intimă. Acest lucru se întâmplă uneori în mod natural în cultura laică modernă; dar în multe culturi tribale, procesul devine o condiție *sine qua non*, potrivit căreia membrii unei familii întregi trebuie să viseze împreună același vis. În alte culturi, oameni diferiți visează secvențe diferite dintr-un vis, pe care apoi le potrivesc ca piesele dintr-un joc de puzzle.

Strategia influențării viselor prin muzică – presupune influențarea viselor prin melodii sau cântece cum ar fi cele de leagăn. Este unul dintre talentele tradiționale ale unui bard. Părinții apelează adesea la această strategie atunci când își adorm copiii. Vrăjitorii își pot dezvolta capacitatea, inducând vise liniștitoare, risipind coșmarurile și oferind leacuri tămăduitoare.

Strategia găsirii unor soluții prin intermediul viselor – presupune folosirea subconștientului și a realității fluide a spațiului oniric pentru procesarea provocărilor din viața reală și aflarea unor soluții. Procesul survine uneori în mod spontan, dar, pentru a putea stăpâni această putere, trebuie să învățați să vă alegeți tema viselor.

Strategia interpretării viselor – presupune interpretarea viselor voastre, dar și ale altora. Este un domeniu tipic vrăjitorilor. Veți descoperi cu surprindere cât de repede veți căpăta reputația unui tălmăcitor de vise și câți oameni vor apela la serviciile voastre. Aveți nevoie de o intuiție foarte bună, dar și de o cunoaștere vastă a arhetipurilor și a simbolurilor.

Strategia creării viselor – presupune controlarea lor prin alegerea unei teme onirice. La fel cum firele se încheagă atunci când toarceți lâna, și visele pot prinde viață din idei vag conturate. Această

capacitate vă oferă accesul spre multe alte talente magice. În termeni laici, procesul se numește „incubarea viselor".

Strategia navigării prin vis – presupune călătoria prin spațiul oniric pentru a capta ideile și pentru a le aduce în lumea reală sub forma unor povești sau imagini. Procesul nu este deloc ușor. Trebuie să navigați spre locul unde se află ideile, să le captați și să le aduceți în universul teluric – dacă vă scapă printre degete, trebuie să repetați călătoria. Pentru asta, aveți nevoie de talent, dar și de o voință de fier.

Strategia conștientizării viselor – presupune trăirea unui vis în stare de conștiență. Cunoscută în lumea noastră ca fiind „un proces lucid de visare", această capacitate stă la baza altor talente magice. Pentru a înțelege pe deplin un vis, trebuie să știți mai întâi ce este.

Strategia sondării viselor – presupune „invadarea" tărâmului oniric al altei persoane. Acest proces poate fi o experiență intimă între prieteni, dar poate însemna și încălcarea abuzivă a spațiului oniric, dacă este vorba de un dușman. Strategia vă oferă și posibilitatea de a ajuta pe cineva să-și rezolve problemele.

Strategia sondării viselor presupune explorarea psihică a viselor sau a gândurilor din subconștientul unei persoane. Procesul se dovedește eficient atunci când persoana respectivă doarme, deși poate avea rezultate – într-o anumită măsură – și atunci când mintea individului este încețoșată. Nu e vorba despre o proiecție astrală. Autorul explorării psihice nu se proiectează în planul astral. Tehnica poate fi asemănată mai degrabă cu procesul de bilocație, unde o persoană poate exista în același timp în două locuri diferite (Belanger, 2004). Metoda se poate dovedi o experiență plăcută dacă este realizată între prieteni apropiați sau între doi iubiți, dar poate fi un instrument cu influențe puternic negative dacă o puneți în practică în scop de manipulare, spionaj, furt de energie etc. Invadarea abuzivă a spațiului oniric al unei persoane reprezintă un atac psihic, ce nu trebuie înfăptuit niciodată.

ALEXZANDRIA BAKER, *The Makings of Metaphysical Kinship (Cum să creezi legături metafizice)*

Aveți nevoie de timp ca să vă însușiți toate strategiile onirice, căci știința viselor este o artă subtilă și complexă. Toată lumea visează, dar nu toată lumea știe să folosească potențialul acestei științe. Puteți începe să studiați arta onirică din seara asta chiar, dar veți avea nevoie de o viață întreagă pentru a o stăpâni. Însă veți reuși să vă perfecționați capacitățile magice continuând să studiați arta vrăjitoriei.

7. Lecții practice

autor: Oberon (cenușiu)

Următoarele lecții vă vor oferi exerciții practice menite să vă ajute să vă perfecționați unele dintre cele mai importante capacități psihice. Ca în toate artele frumoase – muzică, dans sau pictură –, și aici elementul-cheie pentru perfecționarea talentului îl constituie practica îndelungată.

În capitolul „Talente magice“ din *Manualul de inițiere în vrăjitorie*, am vorbit despre cele mai importante capacități psihice, oferindu-vă și exerciții practice pentru câteva dintre ele. Citiți capitolul, pentru că nu am de gând să repet ce am scris acolo. Vă ofer, în schimb, alte exerciții, concentrându-mă asupra subiectelor pe care le-am tratat ceva mai superficial în volumul precedent.

Cele mai importante, dar și cele mai cunoscute capacități psihice sunt *telepatia* și *psihokinezia*. Am discutat pe larg despre aceste subiecte în manualul meu, oferindu-vă și câteva exerciții practice. Acum vă prezint și alte exerciții menite să vă ajute să vă perfecționați capacitățile psihice.

Telepatia
(„comunicarea mentală cu o altă persoană“)

Telepatia presupune capacitatea de a-i comunica mental unei alte persoane gândurile, ideile sau imaginile noastre. E un proces care ne ajută „să auzim“ gândurile altor indivizi și le să transmitem altora pe ale noastre. Departe de a fi un „har“ rarisim, descoperim că e o capacitate

ce reprezintă o funcție naturală a creierului uman, care poate să influențeze întregul proces al comunicării.

În 1996, cercetătorii în domeniul neurologiei au descoperit în cortexul premotor cerebral un grup ciudat de neuroni care copiază activitatea desfășurată în aceeași zonă cerebrală a unei alte persoane. Pentru că sunt celule ce reflectă acțiunile altora, cercetătorii le-au numit „neuroni-oglindă". Experimentele efectuate mai târziu au confirmat faptul că – în afară de aceste acțiuni în oglindă – ele redau senzațiile și trăirile unui alt individ.

„Neuronii-oglindă ne ajută să ne închipuim că ne aflăm în mintea unei alte persoane, susține Marco Iacoboni, neurolog la Facultatea de Medicină UCLA. De fapt, cu ajutorul neuronilor-oglindă, nu trebuie să ne mai închipuim, pentru că ne aflăm practic în mintea altcuiva."

Neuronii-oglindă îi ajută pe cercetătorii din domeniul științei cognitive să explice cum dezvoltă copiii teoria cogniției sociale, care presupune capacitatea unui copil de a înțelege faptul că mintea celor din jur este similară cu a lui. De-a lungul anilor, cercetătorii din domeniul științei cognitive au enunțat mai multe teorii menite să explice modul în care se dezvoltă cogniția socială.

Teoria simulării susține faptul că suntem înzestrați – încă de la naștere – cu harul de a citi gândurile altora. Ne „plasăm" în mintea altcuiva și ne impunem propriile gânduri.

Vittorio Gallese, neurolog la Universitatea din Parma, Italia, unul dintre cercetătorii care au descoperit neuronii-oglindă, susține că – atunci când interacționăm cu cineva – nu ne limităm doar la observarea comportamentului persoanei respective. El crede că generăm reprezentări interne ale acțiunilor, senzațiilor și emoțiilor ei, de parcă noi suntem cei care se mișcă, simt și trăiesc respectivele senzații.

Mulți oameni de știință consideră că neuronii-oglindă stau la baza teoriei simulării. „Împărtășim cu alți indivizi nu doar acțiunile, emoțiile și senzațiile, ci și circuitele neurale care dau viață acestor acțiuni, emoții și senzații: adică însuși sistemul neuronilor-oglindă", le-a spus Gallese reporterilor de la *LiveScience*.

(Articolul „Scientists Say Everyone Can Read Minds"/
„Oamenii de știință susțin că oricine poate citi gândurile",
scris de Ker Than, în ediția revistei *LiveScience* din 27 aprilie 2005)

Deoarece legile telepatiei puse în mişcare de neuronii-oglindă operează la un nivel cât se poate de simplist, vă sfătuiesc să începeţi să practicaţi exerciţiile de telepatie bazate pe transmiterea senzaţiilor, sentimentelor, imaginilor şi muzicii, şi nu pe comunicarea cuvintelor şi a propoziţiilor.

La sfârşitul acestei cărţi, veţi găsi o pagină care conţine trei seturi de câte cinci cărţi fiecare, folosite în exerciţiile şi experimentele de telepatie. Primele dintre ele – cele care înfăţişează o stea, un cerc, o cruce, câteva linii şerpuitoare şi un pătrat – se numesc Cărţile Zener, purtând numele doctorului Karl Zener de la Universitatea Duke, cel care le-a perfecţionat, în anii '20, în colaborare cu doctorul J.B. Rhine de la Universitatea Harvard. V-am explicat cum să le folosiţi în *Manualul de iniţiere în vrăjitorie.*



În afară de cărţile Zener, am conceput alte două seturi de cărţi care s-ar putea dovedi mult mai eficiente pentru anumiţi oameni. Un set se bazează pe aşii cărţilor de tarot – bagheta, pocalul, sabia şi pentagrama – cărora le-am adăugat securea dublă ca fiind al cincilea „as".

Celălalt set este alcătuit din simboluri cu o puternică încărcătură emoţională: craniul, femeia senzuală, fluturele, ochiul şi svastica. Pentru a le putea folosi, faceţi cinci copii ale paginii de la sfârşitul cărţii, apoi decupaţi-le în aşa fel încât să faceţi trei seturi de câte 25 de cărţi fiecare! Urmaţi instrucţiunile pe care vi le-am descris în *Manualul de iniţiere în vrăjitorie* pentru cărţile Zener!



Nu trebuie să vă bazați doar pe aceste imagini. Puteți să vă creați propriile cărți de telepatie, bazându-vă pe cinci imagini diferite care vă trezesc anumite sentimente, apoi faceți cinci cópii pentru fiecare în parte! Ați putea să le dați puțină culoare – fie colorând aceste imagini sau altele, fie folosind hârtie colorată: roșie, albastră, galbenă, verde și stacojie. Cel mai important lucru este ca persoana căreia îi „trimiteți" mesajele să nu vadă cărțile pe care le țineți în mână.

Psihokinezia

(„schimbarea poziției unui obiect cu puterea minții")

Psihokinezia presupune capacitatea de a muta sau de a influența obiectele fără să le atingem fizic. Este una dintre cele mai rare și mai dificile capacități pe care le puteți manifesta și controla, dar mulți oameni pot învăța exercițiile de bază, devenind – odată cu trecerea timpului și cu o practică îndelungată – tot mai experimentați.

Veți găsi în *Manualul de vrăjitorie* câteva exerciții extrem de eficiente care constituie un punct de plecare în manipularea tehnicilor de psihokinezie. Vă recomand să le puneți în practică până când veți căpăta experiență. Veți găsi la sfârșitul cărții câteva modele de „titirez", care sunt niște instrumente extrem de utile în metodele de psihokinezie. Xeroxați-le, apoi decupați-le! După ce veți învăța cum să învârtiți titirezul, să-l opriți și apoi să-l învârtiți din nou în sens opus, puteți să încercați să mișcați zarurile. Pentru început, folosiți doar un singur zar, mișcându-l cu puterea minții, astfel încât să vă arate cifra 6. Țineți evidența rezultatelor voastre, încercând mereu să vi le îmbunătățiți.

Un alt exercițiu la fel de bun în psihokinezie este aruncarea la țintă. Vă va îmbunătăți nu doar capacitățile fizice, ci și pe cele psihice. Sporturile precum baseballul, popicele, frisbee, baschetul, darts, aruncarea cuțitelor, tirul și golful vă ajută să vă perfecționați capacitățile psihokinezice.

Introducerea mingii în gaură din prima lovitură reprezintă visul oricărui jucător de golf – din cauza mărimii ei și a găurii, dar și din cauza distanței implicate, lucrul pare imposibil. Și totuși, jucătorii

profesioniști de golf au reușit de multe ori această performanță. Norman Manley din California deține recordul mondial pentru că a înregistrat cele mai multe performanțe de acest gen. A obținut prima victorie în 1964 și a repetat de patru ori performanța în 1979.

Cea mai mare victorie din istoria golfului a fost înregistrată de Robert Mitera pe data de 7 octombrie 1965 la clubul de golf Miracle Hills din Omaha, Nebraska. El a introdus mingea în gaură din prima lovitură, aruncând-o de la o distanță de patru sute de metri. Nici măcar nu a văzut steagul din locul în care se afla, realizând ce performanță înregistrase numai în momentul în care a găsit mingea acolo. Uluitoarea lui realizare a fost corelată, fără îndoială, cu psihokinezia.

Există nenumărate posibilități prin care puteți pune în practică exercițiile de psihokinezie – cea mai ușoară metodă este să aruncați cocoloașe de hârtie direct în coșul de gunoi. Concentrați-vă asupra țintei alese și direcționați puterea minții asupra lor, astfel încât să le aruncați direct într-acolo. „Folosiți Forța", la fel cum a făcut și Luke Skywalker, eroul seriei „Războiul stelelor", când a distrus Steaua Morții.

Pirokinezia

(„manipularea focului cu puterea minții")

Pirokinezia presupune capacitatea de a aprinde sau de a controla focul doar cu puterea minții. Oamenii care fac acest lucru se numesc *pirokinetici*.



Exercițiile care stau la baza pirokineziei implică aprinderea unei singure lumânări subțiri într-o cameră închisă și întunecată, care nu permite pătrunderea curenților de aer. Așezați-vă confortabil, ținând lumânarea pe o masă la o distanță de cel puțin opt metri, în așa fel încât flacăra să fie la nivelul ochilor voștri! Respirați pe nas, încet și regulat, urmând instrucțiunile din lecția despre „Meditație" pentru a intra într-o stare meditativă! Lăsați flacăra să pătrundă în conștientul vostru, înlăturând toate gândurile din minte! Vizualizați flacăra, care se ridică și coboară! Aprindeți-o și diminuați-o! Încercați

s-o mișcați, făcând-o să danseze! Dacă nu reușiți să influențați flacăra doar cu privirea, îndreptați degetul spre ea, proiectându-vă aura și mișcând-o! După ce veți căpăta mai multă experiență, puteți aplica metodele pentru „modelarea“ flăcărilor dintr-un foc în aer liber sau dintr-un șemineu.

Corelată cu pirokinezia este și tehnica „împletirii fumului“, metodă pe care o manipulez foarte bine și pe care o pun în practică ori de câte ori stau în jurul unui foc de tabără, împiedicând astfel fumul să ne intre în ochi. Bețișoarele parfumate, așezate într-un suport elegant, reprezintă un instrument perfect pentru exercițiile de pirokinezie. Folosiți aceeași cameră întunecată ca în exercițiul precedent, dar puneți acum lumânarea aprinsă în spatele unui paravan ca să nu-i vedeți flacăra. Așezați bețișorul parfumat la o distanță de doi-trei metri, în fața voastră, la nivelul ochilor, în așa fel încât flacăra lumânării să se răsfrângă asupra lui, făcându-l vizibil! Este foarte important ca în cameră să nu bată vântul și nici să nu fie alți curenți de aer. Respirați pe nas, încet și regulat, exact ca în exercițiul precedent. Îndreptați apoi mâna, ținând degetele întinse, „modelând“ fumul cu ajutorul aurei degetelor. „Ordonați-i“ să se ridice spre cer într-o coloană subțire, despicându-l în două și „comandându-i“ să danseze și să se împletească. După ce veți căpăta mai multă experiență, puteți aplica aceste exerciții și în cazul unui foc de tabară, modelându-i, împletindu-i și făcându-i fumul să danseze.

8. Telepatia. Sfaturi utile

autor: Elizabeth Barrette (cenușiu)

Iată câteva sfaturi utile pentru perfecționarea capacităților telepatice:

1. Nu dezvăluiți informațiile pe care le captați din mintea altei persoane! Așteptați ca persoana respectivă să vi le împărtășească înainte de a vorbi despre ele. Poate că nu le-a dezvăluit nimănui sau poate că nici măcar nu este conștientă de ele.

2. Nu încercați să pătrundeți în mintea unui individ fără permisiunea lui!
3. Nu gândiți cu voce tare, dacă nu vă adresați în mod deliberat unei persoane! Nu este nevoie să vă trâmbițați lista de cumpărături și nici opiniile nu tocmai favorabile care vă trec prin minte, dar pe care nu vreți neapărat să le dezvăluiți.
4. Puneți în practică metodele de împământare, centrare și apărare! Ele vă vor ajuta să vă păstrați gândurile numai pentru voi, captându-le în același timp și pe ale altora.
5. Practicând frecvent exercițiile de telepatie, veți căpăta tot mai multă experiență. La început, procesul va fi de scurtă durată, fiind extrem de greu să desprindeți un anumit gând din noianul de gânduri pe care le veți „auzi". Dacă veți învăța să vă direcționați puterea de concentrare, veți reuși să auziți sau să trimiteți gânduri mult mai departe și cu mai multă claritate.
6. Nu împingeți lucrurile prea departe! S-ar putea să vă induceți o durere cumplită de cap, care va dura câteva ore. Exersați doar câteva minute pe zi, crescând treptat intervalul.
7. Dacă nu ați făcut cursuri de metafizică și arte oculte, puteți consulta programa Școlii Cenușii de Vrăjitorie, unde veți găsi nenumărate materiale utile pentru perfecționarea și manipularea tehnicilor de telepatie.
8. Puteți consulta, de asemenea, lucrarea lui Suzette Haden Elgin – *The Gentle Art of Verbal Self-Defense (Arta autoapărării verbale).* Exercițiile din acest volum sunt similare celor pentru cultivarea telepatiei sau empatiei, și vă ajută să ieșiți din anumite situații-limită.

Odată ce veți căpăta mai multă experiență, telepatia se va dovedi un instrument util și eficient în diverse circumstanțe, vă poate fi de folos să învățați o limbă străină, să găsiți persoane dispărute, să trimiteți sau să primiți mesaje de la prieteni, să comunicați cu ființe supranaturale și să simțiți capcanele din conversații, putând astfel să le evitați sau să le dezamorsați.



Atelierul V: Leacuri tămăduitoare (albastru)

Refăcând bucată cu bucată

Învață să mă cunoști
Și să mă eliberezi
De lucrurile ce suferință
Îmi stârnesc!
Învață să mă cunoști
Și aici să mă găsești!
Învață să mă simți,
În brațe să mă ții
Și leacul să mi-l dai
Ca la pieptul tău durerea eu s-o uit!
Învață să mă simți
Și-n brațe să mă strângi!
Învață să mă vindeci
Și puterea asupra mea tu s-o reverși,
Din cioburi tu întreg să mă refaci!
Învață să mă vindeci, așadar!

ELIZABETH BARRETTE

1. Introducere

Bine ați venit în lumea leacurilor tămăduitoare! Culoarea specifică acestui atelier este „albastru". Capitolul se referă la toate artele și practicile magice menite să vindece bolile, să aline durerile și suferințele, să promoveze regenerarea țesuturilor, să redea vitalitatea și fertilitatea etc. De-a lungul istoriei, vracii au jucat rolul de doctori, asistente și moașe – în special, în comunitățile rurale și „primitive", unde oamenii nu aveau acces la medicii și farmaciștii cu diplomă.

Menirea acestui atelier este de a vă oferi și explica noțiunile fundamentale ale diverselor arte tămăduitoare – este una dintre caracteristicile specifice vrăjitoriei.

Culoarea magică asociată cu atelierul în care ne aflăm este albastru, întruchipând elementul apei. Albastru este, de asemenea, o culoare cu o puternică încărcătură emoțională, sugerând dragostea, pacea, arta tămăduitoare și protecția. Considerat culoarea înțelepciunii, a prudenței și a zonelor astrale, el împarte cu verdele ziua de vineri, dar și planeta Venus (vezi nuanțele de albastru-verzui). Culoarea albastră este identificată cu zodia Fecioarei și a Capricornului, cu cea de a cincea chakră (cea a gâtului), dar și cu științele naturale. Este, de asemenea, culoarea tinereții, a armoniei și a cugetării, fiind folosită în artele tămăduitoare, dar și pentru înlesnirea procesului de comunicare și invocarea păcii, a creativității și a rezonanței.

Folosirea plantelor medicinale este o practică des întâlnită în Europa Evului Mediu. Deși biserica creștină a descurajat-o, promovând tămăduirea prin credință, călugării creștini păstrau multe texte de medicină scrise în greacă. Mănăstirile cu grădini unde se cultivau plante medicinale au devenit centre de tratament. Medicina pe bază de plante era practicată și de moașele și femeile înțelepte (vrăjitoarele) din comunitățile locale. Teama și superstițiile erau, însă, adânc înrădăcinate în mentalitatea oamenilor, ducând în cele din urmă la persecutarea și uciderea multor vraci și femei înțelepte.

GERRY M. THOMPSON – *Atlas of the New Age*

Lecțiile din acest capitol vă vor fi oferite de membrii Școlii Cenușii de Vrăjitorie – Fred Lamond și Susan Pesznecker (Moonwriter).

2. Istoria și simbolurile artelor tămăduitoare

autori: Fred Lamond (albastru) și Moonwriter (indigo)

Când sănătatea începe „să scârțâie", căutăm modalități de vindecare. Practicile tămăduitoare se pot încadra în două categorii:

1. **Metode fizice de tămăduire** – care implică leacuri sau acțiuni concrete de vindecare: plante medicinale, medicamente, pietre tămăduitoare și masaje.
2. **Metode psihice de tămăduire** – în care energiile vitale circulă dintr-un loc într-altul: terapiile pranice, terapiile cu ajutorul chakrelor și terapiile Reiki.

La baza artelor tămăduitoare stă, probabil, o combinație între metodele magice și cele practice, care includ leacuri pe bază de plante, comprese, incantații și alte remedii de acest gen. Unul dintre cei mai importanți pași pe care i-a înregistrat omenirea în Epoca de Piatră a fost trecerea de la statutul de comunitate nomadă, care trăia din vânătoare, la statutul de comunitate stabilă, care se ocupa cu agricultura. Oamenii din perioada neolitică au devenit experți în agricultură, cultivând sute de soiuri, printre care și plante cu veleități tămăduitoare. Pentru oamenii din vremuri atât de străvechi, medicina și magia se contopeau, iar plantele aveau proprietăți medicinale, dar și misterioase.

Primele documente scrise despre plantele medicinale datează din jurul anului 3000 î.e.n., când sumerienii au consemnat veleitățile vindecătoare ale unor plante precum dafinul, chimenul și cimbrul. Plantele medicinale au jucat un rol important în ritualurile și ceremoniile lor religioase până în perioada egiptenilor (adică până în anul 2500 î.e.n.), când medicina „rațională", bazată pe știință, a început să prindă teren, înlăturând puțin câte puțin leacurile profane.

Medicina a fost abordată pentru prima dată în India și în China și se baza pe principiile celor patru elemente și pe ideea de a stabili echilibrul trupesc. În secolul al cincilea, a apărut *Ayurveda* – o enciclopedie medicală hindusă.

Medicina chinezească reprezintă o tradiție străveche, ce are rădăcini în practicile șamanice, deoarece primii vraci chinezi alegeau plantele în funcție de capacitatea lor de a alunga spiritele rele. Primele documente scrise despre plantele medicinale din China datează din jurul anului 2700 î.e.n. și cuprind trei sute șaizeci și cinci de plante medicinale împreună cu instrucțiunile de folosire. Vracii chinezi își foloseau simțurile și percepțiile pentru a diagnostica „dezechilibrul", iar bolile erau considerate un dezechilibru al întregului organism. Tratamentul avea ca scop restabilirea echilibrului prin activarea propriului sistem de vindecare al trupului uman.

Vechii greci au înregistrat progrese extraordinare în medicină, dar interesul grecilor pentru anatomia umană este un fapt bine cunoscut. Grecii sunt, de asemenea, renumiți pentru metoda hipocratică, ce presupune prescrierea leacurilor tămăduitoare pe baza observării sistematice a pacientului. Hipocrate, părintele medicinei moderne, a clasificat plantele în funcție de calitățile lor fundamentale: calde, reci, uscate sau umede. Rețeta pentru păstrarea sănătății implica o terapie pe bază de plante medicinale, odihnă, aer curat și menținerea unui regim corespunzător.

Grecii și romanii descriau plantele în funcție de energiile celor patru elemente (pământul, aerul, focul și apa) și de gustul lor (picant, amar, dulce, acru, sărat și insipid), teorii puse în practică și de contemporanii lor din India și din China.

Romanii sunt cunoscuți pentru interesul pe care îl acordau menținerii sănătății, ca și pentru construirea primelor spitale moderne. Galen, celebrul medic roman, credea că trupul uman este alcătuit din patru umori: sângele, flegma, bila neagră și bila galbenă. El a făcut primele legături între sănătatea fizică și stabilirea valorilor semnelor vitale precum pulsul și respirația.

Evul Mediu (epoca cuprinsă între anul 400 și 1500 e.n., între cultura greco-romană și Renaștere) a însemnat o perioadă nefastă pentru medicină. Oamenii dețineau prea puține cunoștințe referitoare la

modul în care funcționează organismul uman și își duceau viața – în special cei care locuiau la oraș – în spații înguste și insalubre. Este perioada marilor epidemii de ciumă, corelate cu o creștere excesivă a populației, cu condițiile de trai mizere și cu prezența dăunătorilor.

În Evul Mediu, biserica a descurajat practicarea medicinei și a fitoterapiei, considerându-le pe amândouă substitute sau imitații ale puterii divine. În cele din urmă, biserica a mai făcut un efort ca să suprime vechile tradiții. Din fericire, artele străvechi s-au păstrat în manuscrise sau au fost memorate și transmise, de-a lungul secolelor, pe cale orală de la profesor la ucenic – adesea în mare taină.

Cunoscute în Evul Mediu ca niște centre scolastice, mănăstirile au devenit și centre de practici fitoterapeutice, unde se transcriau de mână manuscrisele despre plantele medicinale. Călugării le păstrau în cămări numite „officinae", de unde provine și terminația latinească *officinalis* din componența multor denumiri moderne de plante. Mănăstirile au devenit celebre pentru cultivarea plantelor medicinale alături de legumele și fructele tradiționale. S-au transformat apoi în adevărate centre de medicină, ale căror grădini, cămări și manuscrise au pus bazele botanicii și ale științelor moderne despre plante.

Deși atât bărbații, cât și femeile practicau fitoterapia în Evul Mediu, bărbații – călugări sau cărturari – sunt cei care au scris și au compilat lucrările de botanică și fitoterapie. Femeile nu aveau acces la educație, dar petreceau mult timp punând în practică leacurile tămăduitoare pentru a alina suferințele membrilor familiilor lor și ale vecinilor. Medicina populară a prins astfel aripi și a promovat practicile fitoterapeutice bazate pe metode științifice, dar și „păgâne". Printre vracii păgâni se aflau și „femeile înțelepte", care ofereau leacuri naturiste, vechi de când lumea, împreună cu vrăji și incantații. Ele au fost însemnate cu stigmatul vrăjitoriei, dând naștere unei adevărate isterii la vremea respectivă, iar fitoterapia a fost corelată cu superstițiile păgâne și creștine, în detrimentul amândurora.



Secolul al XI-lea a atras după sine dezvoltarea școlilor de medicină pe tot cuprinsul Europei, bazându-se pe sistemele promovate de Hipocrate sau Galen. Cea mai renumită școală de medicină era cea de la Salerno – locul unor cunoscute stațiuni balneoclimaterice – care urma disciplina impusă de Hipocrate, bazată pe exerciții fizice, aer curat, plante medicinale și o dietă corespunzătoare.

În timpul Renașterii, medicina a început să înregistreze progrese uriașe. În această perioadă, independența politică față de biserică și interesul pentru operele clasicilor au dus la o dezvoltare a științei și medicinei fără precedent în istoria omenirii. Atunci s-au scris, s-au compilat și s-au tipărit numeroase lucrări despre plantele medicinale. Andreas Vesalius a perfecționat și stilizat știința anatomiei umane, iar William Harvey a explicat mecanismul sistemului circulator.

Secolele al XVI-lea și al XVII-lea au adus cu ele pierderea interesului pentru fitoterapie. Activitatea doctorilor și a cercetătorilor de renume, crearea unor noi tehnici medicale și dezvoltarea chimiei și a altor științe exacte au impus – în anii 1800 și 1900 – supremația medicinei alopate. Philippus Paracelsus, un doctor elvețian, ne oferă un exemplu edificator în acest sens. Ca medic, dar și ca alchimist, Paracelsus a catalogat teoriile lui Galen ca fiind învechite, pledând, în schimb, pentru introducerea alchimiei în tratamentele medicale, scoțând în evidență calitățile unor elemente precum cuprul, sulful, arseniu, mercurul și fierul. Lucrările sale au diminuat interesul pentru practicile naturiste, provocându-le, în schimb, multor pacienți o toxicitate organică bazată pe metalele grele.

În secolul al XVIII-lea, Edward Jenner a sugerat posibilitatea vaccinurilor, iar în secolul al XIX-lea, au apărut razele X și metodele antiseptice. La începutul secolului XX, plantele reprezentau încă materia de bază pentru fabricarea medicamentelor, vopselurilor și parfumurilor. Medicina populară continua să se bazeze pe metodele fitoterapeutice. Tot atunci, homeopatia a început să prindă rădăcini, bazându-se pe ideea lui Hipocrate de a elimina bolile cu ajutorul sistemului imunitar și al capacității de regenerare a corpului uman. Adepții homeopatiei susțin că medicamentele naturiste, aplicate în doze microscopice, stimulează capacitatea de refacere a trupului uman.

Medicina modernă a beneficiat de progresele înregistrate în domenii precum biologia, chimia și fizica. Dezvoltarea tehnologiei medicale a contribuit la stabilirea mult mai rapidă a diagnosticului, la impunerea tratamentului de rigoare, ca și la creșterea arsenalului de medicamente. Știința terapiei genetice promite ca într-o bună zi să corecteze bolile genetice care cândva erau considerate incurabile.

Astăzi, interesul crescut pentru leacurile naturiste și tradițiile populare au reînnodat legăturile cu toate tipurile de medicină magică. Mulți oameni își fac o adevărată profesie din fitoterapie, naturoterapie sau alte practici care urmăresc în primul rând menținerea unui stil de viață sănătos și apoi tratarea bolilor.

Simbolurile artelor tămăduitoare



Caduceul este un simbol mitic al medicinei și artelor tămăduitoare. Bastonul înaripat al lui Mercur sugerează liniștea și armonia care se aștern după o furtună sau o luptă. Aripile întruchipează transcendența, iar cei doi șerpi care se încolăcesc în jurul bastonului reprezintă simbolurile binelui și răului.



Cunoașteți probabil cu toții simbolul universal al primului ajutor: *Crucea Roșie.* Uneori este albă sau verde, dar întotdeauna e asociată cu ideea de siguranță sau prim ajutor.



În timpurile noastre moderne, litera *H* pe un fundal albastru și strălucitor ne îndrumă spre cel mai apropiat spital.

În Școala Cenușie de Vrăjitorie, un simbol important al artei tămăduitoare este ***culoarea albastru***, alături de lumina albastră care ne parvine din univers. Studenții care vor să se specializeze în artele tămăduitoare (decizie pe care o iau în al doilea an) pot să adopte uniforma albastră. Ei pot, de asemenea, să-și alcătuiască trusa de prim ajutor, dar și materialele magice asociate cu practicile tămăduitoare.

3. Metode fizice de tămăduire

autori: Fred Lamond (albastru) și Moonwriter (indigo)

Iată câteva dintre cele mai importante metode naturiste de tămăduire a rănilor și bolilor fizice:

Fitoterapia



Fitoterapia reprezintă știința și arta înțelegerii și folosirii plantelor în funcție de proprietățile lor magice, medicinale sau de altă natură – în special, a plantelor aromate a căror tulpină nu devine lemnoasă și care se usucă, în general, după ce ajung la maturitate.

Plantele folosite în fitoterapie sunt selectate în funcție de proprietățile lor medicinale. Veți găsi mai multe informații despre acest subiect în următorul capitol.

Terapia cu pietre (și cristale)



Pietrele și cristalele – fiecare cu proprietățile și corespondenții lor magici – joacă un rol extrem de important în menținerea sănătății sau în oferirea unor remedii tămăduitoare. Multe dintre ele influențează energia și „vibrațiile" trupului uman.

În majoritatea cazurilor, cele mai importante aspecte legate de pietre sau de cristale se referă la culoarea sau claritatea acestora. Culoarea și claritatea sau opacitatea pietrei influențează și alină suferința pacientului, în funcție de calitățile și proprietățile ei.

Iată câteva exemple de pietre și cristale utilizate în această terapie, alături de proprietățile lor:

Ametistul (violet): vindecă insomnia și alungă bolile (atunci când joacă rolul de amuletă).

Heliotropul (roșu și verde): oprește hemoragiile și vindecă rănile și traumatismele.

Carneolul (portocaliu): alină sau alungă bolile de piele.

Cuarțul (transparent): alină durerea de cap și febra; este eficient în orice terapie.

Granatul (roșu): reglează ritmul cardiac și vindecă inflamațiile.

Lapis lazuli (albastru): alină suferința și stimulează ritualurile de tămăduire.

Malachitul (indigo): relaxează sistemul nervos, stimulează somnul și induce o stare de liniște.

Safirul (albastru): vindecă bolile oculare și tratează febra.

Una dintre terapiile despre care vorbim presupune aplicarea pietrei pe zona afectată, cel puțin o oră pe zi, și apoi purtarea ei sub formă de inel, pandativ, talisman sau amuletă ca să influențeze vibrațiile organismului pacientului și/sau ca să insufle celui care o poartă proprietățile curative ale pietrei sau ale cristalului respectiv.

Pietrele pot fi folosite și în timpul ședințelor de meditație sau masaj. În tradiția populară, terapeutul aplică pe trupul pacientului, în zona mușchilor principali, pietre mari și grele după ce acestea au fost încălzite în prealabil. Tratamentul este urmat de masaj.

Aromoterapia

În aromoterapie se folosesc plante, tămâie, lumânări și uleiuri esențiale caracteristice pentru parfumul lor deosebit. Aroma lor poate să influențeze starea de spirit a pacientului, precum și nivelul de conștiență.

Aromoterapia poate să aibă, de asemenea, efecte imediate. De exemplu, dacă pacientul a răcit, poate să facă o baie sau un duș fierbinte în care să adauge două-trei picături de ulei de ienupăr sau rozmarin benefice pentru desfundarea sinusurilor și pentru ușurarea procesului de respirație.

Ea este adesea asociată cu alte metode terapeutice. De exemplu, dacă ardeți ulei de levănțică în timpul terapiilor pranice, pacientul devine mai relaxat și mai receptiv la tratamentul aplicat.

Iată câteva exemple de plante benefice în aromoterapie:

Bergamot: ridică moralul, alină durerea, depresia și anxietatea și diminuează stresul.

Mușcata: ridică moralul și stimulează energiile pozitive.



Ienupărul: purifică, protejează și limpezește gândurile.
Lavanda: relaxează, purifică și calmează diverse tulburări. Este unul dintre uleiurile indispensabile.
Lămâiul: stimulează, împrospătează, ridică moralul, purifică și diminuează stresul.
Portocalul: ridică moralul, restabilește echilibrul organismului, revitalizează și vindecă insomnia.
Rozmarinul: protejează, purifică, împrospătează și stimulează gândirea.
Santalul: relaxează, purifică și echilibrează sistemul emoțional.

Tămâia reprezintă o versiune în stare „solidă" a uleiurilor esențiale. Este fabricată sub formă de bețișoare și conuri parfumate. Ca s-o puteți folosi, trebuie s-o așezați într-un vas ignifug și s-o aprindeți. Uleiurile esențiale pot fi folosite și în componența lumânărilor parfumate.

Notă de o importanță majoră: Nu lăsați niciodată nesupravegheate bețișoarele de tămâie sau lumânările aprinse și nu le aprindeți niciodată dacă vă pregătiți de culcare, pentru că este posibil să le uitați așa în timp ce dormiți!

Terapia prin alimentație

Multe boli pot fi tratate sau ameliorate cu ajutorul unor terapii prin alimentație. De exemplu, o persoană care are probleme cu vezica biliară se va simți mult mai bine dacă va adopta o dietă scăzută

în grăsimi, în timp ce o persoană care suferă de diabet trebuie să evite consumul de zahăr. Un individ care suferă de obezitate sau are nivelul ridicat de colesterol trebuie să adopte un regim sărac în calorii.

Persoanele care se confruntă cu probleme gastrointestinale se vor simți mai bine dacă vor evita alimentele și produsele bogate în grăsimi sau acizi (sucul de portocale) sau greu digerabile (fructe, legume, cereale).

Postul reprezintă o altă terapie. În timpul lui, consumul de alimente și fluide se poate modifica pentru detoxifierea trupului, pierderea greutății sau cu alte scopuri.

> *Notă: Postul poate fi periculos și trebuie aplicat numai sub stricta supraveghere a unui medic sau vraci experimentat.*

Mulți oameni adoptă regimuri ce restricționează consumul anumitor alimente. Un exemplu în acest sens îl constituie dietele vegetariene.

Dieta vegetariană: se bazează în principal sau în totalitate pe legume, fructe, cereale, nuci și semințe. Unii vegetarieni mănâncă și pește.

Dieta lacto-ovo vegetariană: se bazează pe aceeași rețetă ca aceea vegetariană, dar include ouăle și produsele lactate.

Dieta pur vegetariană: se bazează doar pe produsele din plante. Unii dintre adepții ei refuză să folosească orice alt produs de origine animală, nu numai pe cele care au legătură cu alimentația (spre exemplu, cele din blană sau din piele).

4. Medicina occidentală, orientală și alternativă

autori: Fred Lamond (albastru) și Moonwriter (indigo)

Medicina occidentală tradițională – cea care implică activitatea doctorilor, spitalele etc. – se bazează pe tratamentele medicamentoase și chirurgicale. Ea poartă și numele de medicină alopată. Medicina

modernă poate avea rezultate miraculoase, salvând mii de vieţi. Nu-i putem contesta importanţa covârşitoare. Există situaţii când numai medicina alopată poate salva viaţa unei persoane.

Cu toate acestea, metodele magice de tămăduire suplimentează medicina alopată, putând adesea să trateze probleme care nu răspund tratamentelor tradiţionale.

De exemplu:

Pacienţii care suferă de migrene au nevoie de analgezice; dar se pot simţi la fel de bine după o şedinţă de relaxare, aromoterapie şi alte metode magice de tămăduire.

Pacienţii care primesc tratamente cu antibiotice pentru sinuzită acută pot grăbi procesul de vindecare făcând băi fierbinţi în care pot să presare câteva picături de ulei de ienupăr sau rozmarin. Suferinţa poate fi ameliorată şi cu ajutorul ritualurilor tămăduitoare, dar şi cu infuzie de salvie.

Termenul de **medicină orientală** este adesea folosit pentru a descrie practicile medicale alternative (ne-occidentale). Iată câteva practici orientale sau alternative bine cunoscute:

Chiropractica: terapie în care bolile sunt considerate rezultatul disfuncţionalităţii sistemului nervos. Tratamentul implică manipularea coloanei vertebrale şi a altor structuri din organism.

Homeopatia: terapie bazată pe administrarea unei doze infime dintr-un drog sau o substanţă care – dacă ar fi administrată în doze masive – ar produce simptomele bolii sau chiar boala însăşi. Teoria care stă la baza homeopatiei susţine faptul că administrarea unei doze infime dintr-o substanţă stimulează capacitatea organismului de recunoaştere a substanţei respective, ajutându-l să-şi dezvolte un sistem de apărare corespunzător.

Obstetrica (meseria moaşelor): moaşele se ocupă de îngrijirea femeilor înainte, în timpul şi după naştere.

Naturoterapia: terapie bazată pe remedii naturiste – cum ar fi, de exemplu, lumina soarelui, diete naturiste şi masaje.

Osteopatia: terapie medicală bazată pe ideea că tulburările sistemului muscular şi osos influenţează celelalte părţi ale corpului. Osteopatia încorporează multe tratamente medicale alopate, dar se bazează, de asemenea, pe manipularea structurilor musculare şi osoase.

Medicina tradițională chinezească: include fitoterapia chinezească, acupunctura, acupresura, termoterapia și alte metode terapeutice.

Acupunctura: terapie bazată pe poziționarea acelor de-a lungul meridianelor invizibile ale energiilor care străbat corpul uman. Acele echilibrează și redirecționează fluxul de energie.

Acupresura: terapie similară cu acupunctura, dar, în locul acelor, folosește terapia prin masaj cu ajutorul degetelor.

Termoterapia: terapie bazată pe arderea unor plante sau substanțe într-un vas special, aplicat direct pe pielea pacientului.

5. Metode psihice de tămăduire: o recapitulare a metodelor terapeutice

autori: Fred Lamond (albastru) și Moonwriter (indigo)

În terapiile psihice, terapeutul atrage energiile vitale ale universului și le direcționează spre trupul pacientului. Voința și intenția terapeutului joacă un rol vital în obținerea succesului scontat. Trebuie să credeți cu tărie că pacientul vostru se va face bine. Trebuie chiar *să-l vedeți* cum își revine oră de oră, zi de zi.

Puterea și sănătatea voastră joacă un rol crucial în terapiile psihice. Dacă nu veți împământa, centra și canaliza corect energiile psihice, s-ar putea să vă îmbolnăviți la rândul vostru.

Terapia cu ajutorul chakrelor

Sistemul *chakrelor* este alcătuit din șapte centri de energie care activează în interiorul corpului uman. Pentru ca o persoană să aibă o sănătate de fier, toate cele șapte chakre trebuie să funcționeze corespunzător.

Studenții acestui atelier își încep studiile învățând la început componența și mecanismul acestui sistem, dar și conceptele dezechilibrului chakrelor și modalitățile prin care pot să reechilibreze energiile chakrelor unei persoane. Învață apoi cum să interpreteze excesele,

deficitele și echilibrul sau dezechilibrul dintr-una sau mai multe chakre, cum să consolideze legătura dintre ele și cum să le reechilibreze, ameliorând astfel sănătatea pacientului.

Terapia cu ajutorul aurei

Fiecare individ este înzestrat cu o *aură* – un câmp bioelectric ce emană și învăluie trupul persoanei respective.

Terapia presupune modificarea stării pacientului, înconjurându-l cu o lumină colorată, special aleasă, care poate să întregească și să îmbogățească aura pacientului. Motiv pentru care terapia aurei este o variantă de *cromoterapie*.

Terapia prin culori (cromoterapia)

Cromoterapia este „terapia prin culori" – se bazează pe culoare și lumină. La urma urmei, culorile există datorită luminii. Cromoterapia se bazează pe ideea potrivit căreia fiecare culoare vibrează la o anumită rezonanță, exercitând astfel – asupra organismelor vii (oameni, animale și plante) – o influență biologică și psihologică specifică.

Terapeutul își tratează pacienții, scăldându-i într-o lumină colorată, captată din univers. Fiecare culoare are corelații specifice. De exemplu, tulburările emoționale pot fi tratate cu ajutorul luminii indigo, în timp ce culoarea verde induce o stare de calm.

Poțiunile sau elixirele colorate se pot dovedi, de asemenea, niște „adjuvanți" eficienți în cromoterapie.

Terapia reiki

Reiki este o terapie japoneză, care începe să prindă teren în întreaga lume. Ea implică transferul de energie de la terapeut la pacient și reechilibrarea acesteia pentru a stimula capacitatea nativă de vindecare a corpului.

Este o terapie holistică, bazată pe energie, care influențează toate nivelurile organismului: trup, minte și spirit. Metoda terapeutică încorporează elemente specifice altor practici de tămăduire: terapia spirituală, cea cu ajutorul aurei, a pietrelor și cristalelor, a chakrelor, meditația, aromoterapia, naturoterapia și homeopatia.

În cele mai multe cazuri, terapia Reiki nu implică atingerea fizică. Terapeutul își ține mâinile la câțiva centimetri distanță de trupul pacientului, manipulând de acolo câmpul energetic.

Terapia pranică

În terapia pranică, terapeutul transferă energia – *prana* – din corpul lui în cel al pacientului cu scopul de a stimula părțile afectate ale corpului, redându-i energia și funcțiile normale. Această terapie implică de obicei contactul fizic – atingerea pacientului cu mâinile, mesaje terapeutice etc.

Pentru a nu-și epuiza propriile resurse de energie, terapeutul preia de obicei energia dintr-o sursă universală sau o captează după invocarea unei zeități atotputernice.

Terapia la distanță

Purtând și numele de „terapie în absență", această metodă de tămăduire presupune transferarea energiei tămăduitoare spre un pacient care nu se află în prezența terapeutului. Principiile sunt similare cu cele din terapia pranică, iar energia ia de obicei forma unei lumini albe.

6. Masajul picioarelor și reflexoterapia

autor: Oberon (cenușiu)

„Masează-i picioarele!" – Robert Heinlein, *The Notebooks of Lazarus Long (Însemnările lui Lazarus Long)*

Una dintre cele mai ușoare și mai eficiente terapii pe care i-o puteți aplica unei persoane este baia și masajul picioarelor.

Arta tămăduitoare a masajului picioarelor se numește *reflexoterapia picioarelor* – bazată pe ideea potrivit căreia „meridianele" sau căile energiei străbat corpul uman, așa cum liniile Ley străbat pământul, din vârful capului până în vârful picioarelor, cuprinzând toate sistemele



noastre vitale.[1] Astfel, tălpile picioarelor reprezintă un microcosmos al trupului uman, având zone care corespund cu organele, glandele și membrele corpului. Masarea acestor zone ale picioarelor diminuează și alină tensiunea și durerea din zonele corespondente trupului uman, restabilind echilibrul natural și revitalizând organismul.

Reflexoterapia modernă își are rădăcinile în cercetările efectuate în 1890 de Sir Henry Head din Londra, care i-a dat și numele acestei terapii. Doctorul William Fitzgerald a introdus reflexoterapia în Statele Unite, în anul 1913, sub numele de *terapia zonelor*. El a divizat

[1] Liniile Ley sunt aliniamente ale unui număr de locuri de interes geografic, cum ar fi megaliții antici (n. tr.).

trupul uman în zece zone verticale, susținând că „energia bioelectrică" trece prin aceste zone ca să ajungă în „punctele reflexe" din mâini și picioare. Eunice Ingham, fondatoarea Institutului Internațional de Reflexoterapie, a dezvoltat-o în anii 1930-1940, concentrându-se asupra picioarelor și concepând prima ei hartă.

Reflexoterapeuții cred că – prin intermediul acestei metode – pot rezolva sau ameliora foarte multe probleme provocate de stres: migrenele, sindromul premenstrual, tulburările digestive, circulația proastă, hipertensiunea, astmul și durerile cronice cauzate de artrită și sciatică.

Așezați-l pe pacientul vostru pe un scaun confortabil, scoateți-i pantofii și ciorapii și spălați-i picioarele cu săpun și apă, după care i le veți șterge cu un prosop moale și pufos. Apoi, cu ajutorul degetelor mari, apăsați și masați tălpile picioarelor în funcție de zonele prezentate în hărțile de reflexoterapie!

Dacă pacientul se vaită de durere, verificați zona pentru a identifica organul sau membrul care corespunde zonei dureroase. Acest lucru ar putea indica o problemă a organului sau membrului respectiv.

Continuați să masați, fără să vă grăbiți, toată suprafața picioarelor și a gleznelor, analizând gemetele de plăcere ale pacientului. Vă asigur că acesta vă va copleși cu recunoștința sa.

Puteți găsi o hartă interactivă a reflexoterapiei de Barbara și Kevin Kunz pe: http:/uk.dk.com/static/cs/uk/11/features/reflexology/extract.html.

7. Metodele proprii de tămăduire

autori: Fred Lamond (albastru) și Moonwriter (indigo)

Practici de menținere a sănătății

Pentru ca metodele magice ale unui vrăjitor să dea roadele scontate, el trebuie să fie înzestrat cu o sănătate de fier și cu un trup puternic și viguros.

Starea de sănătate nu presupune doar imunitatea în fața bolilor. Sănătatea reprezintă o stare dinamică și pozitivă, în care trupul, mintea

și spiritul funcționează la cote maxime, insuflându-ne vitalitate și o senzație de bine.

Iată câteva sfaturi utile pentru menținerea sănătății:

1. Încercați să vă mențineți greutatea normală!
2. Țineți un regim bazat pe o gamă largă de fructe și legume proaspete, cereale integrale și surse de proteine precum carne, pește, ouă, produse lactate, păstăi și soia!
3. Evitați alimentele prelucrate sau prăjite! Pentru că sunt bogate în sodiu, s-ar putea să conțină conservanți și acizi grași – elemente extrem de periculoase. (Învățați să citiți etichetele de pe produse! Dacă pe o etichetă scrie „produs parțial hidrogenat", înseamnă că alimentul respectiv este bogat în grăsimi și trebuie evitat.)
4. Beți zilnic cantități mari de apă!
5. Dormiți cel puțin 7-8 ore pe noapte!
6. Faceți exerciții fizice cel puțin o jumătate de oră în fiecare zi!
7. Dedicați-vă timpul liber pasiunilor voastre! Cercetările au demonstrat faptul că activitățile plăcute reduc considerabil stresul.
8. Petreceți cât mai mult timp în compania oamenilor pe care îi iubiți (un alt factor care reduce stresul)!
9. Implicați-vă zilnic în sedințe de meditație sau practici spirituale!
10. Duceți-vă la dentist sau la doctor pentru consultații de rutină și tratamente de imunizare! Urmați-le sfaturile!

Metode profilactice și curative

Înainte de a încerca să vindecați pe cineva, trebuie să învățați să vă mențineți sănătatea și să vă administrați singuri leacuri tămăduitoare atunci când este nevoie. Iată o metodă curativă pe care vă sfătuiesc s-o puneți zilnic în aplicare ca să vă mențineți sănătatea, să preveniți bolile și să deveniți imuni în fața lor.

Rezervați-vă treizeci de minute în fiecare zi – fie când vă treziți dimineața, fie când vă pregătiți de culcare, fie în ambele situații – ca să vă concentrați asupra trupului și organelor voastre: tălpi, picioare, genunchi, abdomen, stomac, organe digestive, plămâni, inimă etc.

Așezați-vă, relaxați, într-un scaun confortabil dintr-o cameră liniștită și încercați – prin metodele bine cunoscute de împământare și centrare

a energiei – să vă induceţi o stare meditativă! Analizaţi-vă apoi părţile corpului – din cap până-n picioare!

Concentraţi-vă asupra fiecărui organ individual şi vorbiţi cu el de parcă ar fi o persoană. Spuneţi-i că îi sunteţi recunoscători pentru contribuţia pe care o aduce bunăstării şi fericirii voastre. Încercaţi apoi să descifraţi sentimentele sau senzaţiile care se concretizează în organul sau membrul respectiv şi pregătiţi-vă să reacţionaţi în consecinţă.

Dacă mesajele pe care le primiţi vă sugerează prezenţa unei boli sau a unei răni, concentraţi-vă şi mai mult asupra părţii respective a trupului vostru. Transferaţi cât mai multă energie asupra organului sau membrului respectiv, descifrându-i mesajele ulterioare.

Când sunteţi bolnavi, s-ar putea să nu mai reuşiţi să captaţi întreaga energie din trupul vostru pentru a vindeca organul sau membrul bolnav, cu atât mai mult cu cât şi rezervele de energie v-ar putea fi afectate de boală. Aşadar, în timpul terapiilor curative, cereţi întotdeauna ajutorul puterilor tămăduitoare ale universului – indiferent care ar fi ele. Imaginaţi-vă că o rază albastră de lumină pogoară asupra voastră din univers, concentrându-se apoi asupra părţii vătămate a corpului. Repetaţi acest proces de două ori pe zi, timp de treizeci de minute, până când vă veţi simţi mai bine. Folosiţi în acelaşi timp şi procesul creativ de vizualizare: imaginaţi-vă energia sub forma unui cavaler răzbunător care ucide microbii dăunători! Cercetările au demonstrat faptul că această metodă de vizualizare a accelerat procesul de vindecare.

Dacă sunteţi ţintuiţi la pat de boală, veţi avea mai mult timp la dispoziţie ca să puneţi în practică aceste metode curative. Spre deosebire de medicamentele prescrise de medicina alopată, lumina albastră a universului nu are efecte secundare, aşa că nu trebuie să vă temeţi că urmarea îndelungată a acestui tratament v-ar putea face rău.

După încheierea ritualului tămăduitor, împământaţi şi centraţi energia, apoi reveniţi încet la realitate!

Notă: Încercaţi să notaţi semnele vitale înainte şi după punerea în aplicare a acestei metode de vindecare! Faceţi asta de mai multe ori, în diverse ocazii! Veţi reuşi astfel nu numai să căpătaţi experienţă, ci şi să observaţi schimbările semnelor voastre vitale înregistrate ca urmare a practicării ritualului tămăduitor.

Exemple

Haideți să ne imaginăm că puneți în practică un ritual de vindecare și vă concentrați asupra picioarelor! Dacă vă transmit semnale dureroase, înseamnă fie că vă strâng pantofii, fie că nu purtați o încălțăminte adecvată, fie că stați prea mult timp în picioare.

Puteți să vă induceți o stare meditativă pentru a putea transmite picioarelor voastre energiile tămăduitoare. Dar puteți lua și alte măsuri – să vă cumpărați niște pantofi mai buni și să încercați să nu mai stați atât de mult în picioare.

Dacă vă confruntați cu probleme digestive, este posibil să fi mâncat prea mult sau alimentele să nu fi fost cele corespunzătoare. Dacă așa stau lucrurile, lumina sau energia tămăduitoare pe care o transmiteți stomacului s-ar putea să aline simptomele. Pe de altă parte, o ceașcă de infuzie de ghimbir sau mentă s-ar putea să rezolve problemele. Sau adoptați un regim corespunzător pentru a evita alte tulburări.

Dacă veți lua măsuri imediate, vă veți simți mai bine în doar câteva zile. Dacă simptomele persistă, va trebui să consultați un medic.

Trebuie să puneți zilnic în practică metodele profilactice împreună cu ședințele de relaxare și meditație.

8. Metode curative prin care putem alina suferința persoanelor bolnave

autori: Fred Lamond (albastru) și Moonwriter (indigo)

După ce veți învăța cum să vă mențineți sănătatea și cum să puneți în aplicare metodele curative, puteți să alinați și suferința altor persoane.

Metode curative aplicate în prezența pacienților

Dacă pacientul acceptă metodele voastre de tămăduire, puteți să-l întrebați: „Poți să-ți imaginezi – prin procesul de vizualizare – că trupul, mintea și sufletul s-au vindecat complet?“ Prin implicarea directă

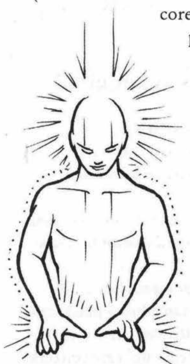
a pacientului în procesul de vindecare, îi activați propriile puteri tămăduitoare, stimulând vindecarea în sine.

IMPORTANT: Dacă nu vă confruntați cu o situație de urgență, iar pacientul este conștient, trebuie să-i cereți permisiunea înainte de a aplica metodele tămăduitoare. ***Dacă pacientul se află în stare de inconștiență sau vă confruntați cu o situație de urgență, primul pas pe care va trebui să-l faceți este să sunați la salvare și să primiți ajutor medical cât mai repede cu putință.***

Înainte de a trece la treabă, notați semnele vitale ale pacientului, precum și observațiile pe care le faceți referitoare la condiția sa.

Centrați apoi energia și respirați de cel puțin șapte ori, adânc și încet, captând în trupul vostru energia vitală a universului și amintindu-vă că sunteți *doar* o cale de transmitere a acestei energii tămăduitoare, și nu izvorul ei!

Invocați apoi în tăcere puterile binefăcătoare ale universului! (Unii oameni invocă zeități care au o anumită semnificație sau care corespund tradițiilor lor magice.) În timpul terapiilor tămăduitoare, puterile universului vă încredințează energiile lor pentru ca voi să le transferați pacienților voștri. Dacă ați apela doar la propriile energii, sursele voastre ar seca rapid și ați cădea pradă simptomelor descrise de pacienți.



Când îi vindecați pe alții, captați energia tămăduitoare a universului și revărsați-o, sub forma unei lumini albastre, asupra zonei dureroase a pacientului! Puteți, de asemenea, s-o direcționați spre un anumit loc sau chakra din trupul acestuia. În timpul acestei terapii, canalizați-vă întreaga forță și voință asupra procesului de vindecare, vizualizând succesul misiunii voastre!

Continuați procesul cât mai mult timp cu putință sau până când pacientul se simte mult mai bine! Pentru ca terapia să dea roadele scontate, înfăptuiți ritualul timp de treizeci de minute! Cu toate acestea – mai ales, dacă vă aflați la început de drum – trebuie să aveți grijă să nu vă irosiți sursa de energie. Dacă începeți să vă simțiți obosiți, este timpul să vă opriți.

La încheierea ritualului, trebuie să dăruiți pământului surplusul de energie și să reveniți – după un moment de meditație – în planul material.

Notați semnele vitale ale pacientului împreună cu alte observații!

Dacă puteți, învățați-i pe pacienții voștri cum să înfăptuiască singuri ritualul de vindecare. Explicați-le cum să-și canalizeze energia spre un anumit organ sau membru al corpului lor, adresându-li-se acestora ca unei persoane. Sfătuiți-i să practice această metodă curativă de cel puțin două ori pe zi, chiar și atunci când nu vă aflați de față pentru a-i ghida. Terapia nu are efecte secundare și – chiar dacă pacientul nu este experimentat – poate fi extrem de benefică. Îi puteți ajuta, de asemenea, să pună în practică procesul de vizualizare.



Metode curative aplicate de la distanță

Pentru a vindeca un pacient de la distanță, trebuie să stabiliți o legătură psihică. Dacă o iubiți pe ființa respectivă sau o/îl cunoașteți foarte bine, veți putea stabili legătura extrem de ușor. În caz contrar, rugați-o/l să vă trimită o fotografie și o șuviță de păr! Dacă aveți simț artistic, puteți să o/îl desenați sau să o/îl pictați pe pacienta/ul voastră/vostru, bazându-vă pe fotografia ei/lui sau să creați o figurină din lut, căreia să-i conferiți numele persoanei respective.

După ce ați stabilit legătura psihică, puteți începe terapia de la distanță. Într-un spațiu liniștit, așezați pe un altar, în fața voastră, obiectele care stabilesc legătura dintre voi și pacientul vostru. Centrați și

captați energia tămăduitoare a universului, învăluind apoi obiectele (imagini mentale sau fizice ale pacientului) în lumina albastră a universului, concentrându-vă în mod deosebit asupra părților sau zonelor lui dureroase. Dacă simțiți după un timp că lumina tămăduitoare a universului îi învăluie în mod spontan imaginea, fără să mai treacă prin voi, nu vă împotriviți – lăsați lucrurile să se desfășoare de la sine!

Puteți, de asemenea, să faceți parte dintr-un grup de terapeuți, care – printr-o activitate colectivă – pot să vizualizeze și să reverse energia tămăduitoare a universului asupra pacientului. În acest caz, va trebui să vă consultați unii cu ceilalți înainte de a începe ritualul tămăduitor pentru a vizualiza cu toții în același timp și în același fel energia binefăcătoare.

După ce ați încheiat ritualul de vindecare, nu tulburați liniștea care s-a așternut. Discuțiile, chiar și cu ceilalți terapeuți, pot să spulbere energia tămăduitoare, înlăturându-i efectele benefice. Numai după ce pacientul se va simți mai bine, puteți să analizați, împreună cu ceilalți terapeuți, procesul de vindecare, împărtășindu-vă astfel lecțiile pe care le-ați învățat. Tradiția de a păstra tăcerea după ce ați înfăptuit un act magic este un principiu bine cunoscut în toate artele magice, nu doar în cea a tămăduirii.

9. Cum să acordați primul ajutor și să luați măsuri de siguranță în situații de urgență

autor: Moonwriter (indigo)

Trăim într-o lume minunată, plină de aventuri și neprevăzut. Fie că explorăm pădurile, modelăm o baghetă magică, aprindem lumânări pentru un ritual magic, facem drumeții într-o zi senină sau înotăm într-un lac, este important să ne luăm măsuri de siguranță.

Însușindu-vă măsurile de siguranță și noțiunile de prim ajutor, veți reuși nu doar să vă protejați propria viață, ci și pe cea a semenilor voștri, sărind în ajutorul celor aflați în pericol.

Două lucrări extrem de eficiente care vă învață cum să acordați primul ajutor și să luați măsuri de siguranță în situații de urgență sunt *Boy Scout Handbook* și *Boy Scout Fieldbook.*

Vă recomand și alte cărți utile:

The American Red Cross First Aid and Safety Handbook (Ghid al Crucii Roșii americane de acordare a primului ajutor și alte măsuri de protecție), scrisă de Kathleen A. Handal în colaborare cu Crucea Roșie Americană.

Fast Act Pocket First Aid Guide (Ghid practic pentru acordarea primului ajutor), scrisă de Kurt Duffens și Brad Rickey.

First Aid & Safety for Dummies (Primul ajutor & Măsuri de protecție pentru neinițiați), scrisă de Charles B. Inlander și Janet Wosley Norwood în colaborare cu People's Medical Society.

Majoritatea noțiunilor de prim ajutor sunt cât se poate de logice – chiar dacă nu vă amintiți exact ce trebuie să faceți într-o anumită împrejurare, veți intui măsurile pe care trebuie să le luați, dacă veți analiza situația cu sânge rece. De exemplu:

Dacă o persoană are hemoragie, trebuie să opriți hemoragia.

Dacă o persoană nu mai respiră, trebuie s-o faceți să respire din nou.

Dacă o persoană este rănită, trebuie să curățați și să dezinfectați rana.

Dacă o persoană suferă de frig, trebuie să-i oferiți o sursă de căldură.

Dacă o persoană suferă de căldură, trebuie s-o ajutați să se răcorească.

Dacă un individ are probleme digestive, persoana respectivă trebuie să mănânce ponderat.

Dacă o persoană și-a rupt sau și-a luxat oasele, încheieturile sau mușchii, nu trebuie s-o mișcați din loc.

IMPORTANT: Ca să nu vă infectați cu anumite boli transmisibile prin sânge (în special SIDA și anumite forme de hepatită), puneți-vă mănuși din latex sau cauciuc înainte de a trata rănile sângerânde!

Înainte de a aplica un tratament – un unguent, un medicament sau un leac pe bază de plante – trebuie să-i întrebați întotdeauna pe pacienți dacă sunt alergici la substanța respectivă. Dacă sunt, nu trebuie s-o folosiți.

Nu trebuie să le administrați copiilor sub 18 ani medicamente și leacuri pe bază de plante fără permisiunea părinților lor.

Examinarea fizică; semnele vitale

Un aspect extrem de important din procesul acordării primului ajutor îl constituie examinarea pacientului rănit sau bolnav. Semnele vitale redau ritmul cardiac al unui pacient, ritmul respirației, temperatura și tensiunea. Ca să stabiliți semnele vitale, aveți nevoie de un ceas de mână și de un termometru.

Ritmul cardiac sau pulsul: Ca să stabiliți ritmul cardiac al unui pacient, luați-i pulsul, apăsând ușor cu mâna exact la baza degetului mare. Numărați bătăile timp de 15 secunde și înmulțiți cifra cu 4. Procedeul vă va indica numărul bătăilor inimii pe minut.

Ritmul cardiac al persoanelor adulte și sănătoase este de 50-100 de bătăi pe minut. Cel al copiilor și al bebelușilor este mai rapid. Ritmul cardiac al sportivilor cu o condiție fizică extraordinară ajunge la 40-50 de bătăi pe minut – la fiecare bătaie, inima lor pompează mai mult sânge, ajutându-i astfel să înregistreze performanțe deosebite.

S-ar putea ca, în unele cazuri, să nu găsiți pulsul radial (cel de la încheietura mâinii). În această situație, puteți să verificați pulsul arterei carotide. Aceasta este localizată exact sub mandibulă. Ca să stabiliți pulsul, apăsați ușor în locul indicat – aveți grijă să nu apăsați prea tare pentru a nu bloca fluxul sanguin. La fel ca în cazul precedent, numărați bătăile timp de 15 secunde și înmulțiți apoi cu 4.

Când verificați ritmul cardiac, observați dacă acesta este regulat sau neregulat!

Respirația: Ca să stabiliți ritmul respirației, rugați pacientul să respire normal, urmărind cum pieptul se ridică și se lasă. Numărați de câte ori respiră pacientul în 15 secunde și înmulțiți rezultatul cu 4.

Ritmul normal al respirației unui adult este de 14-20 de respirații pe minut. Copiii și bebelușii respiră mult mai repede.

Trebuie să observați, de asemenea, dacă pacientul respiră ușor sau greoi, dacă tușește sau dacă scoate niște zgomote ciudate (șuieră, horcăie etc.).

Temperatura: Stabilirea temperaturii depinde de termometrul pe care îl aveți la îndemână. Dacă este electronic, urmați instrucțiunile de folosire!

În cazul adulților și al copiilor mai mari, termometrul cu mercur este un instrument ideal pentru stabilirea temperaturii. Scuturați-l înainte de folosire! Pacientul trebuie să-l țină sub limbă timp de 3-4 minute. După folosire, scuturați-l din nou, apoi spălați-l în apă RECE (nu fierbinte!) și uscați-l bine!

Temperatura normală a corpului uman este între 36,1-36,6 grade. Dacă trece de 37,7 grade, atunci pacientul are febră.

Când stabiliți semnele vitale ale pacientului sau faceți alte observații legate de condiția sa, notați data și ora când l-ați examinat. Nu trebuie să aveți încredere în memoria voastră. Consemnările voastre ar putea juca un rol extrem de important în procesul de vindecare a pacientului vostru.

Situațiile de urgență

Situațiile de urgență pe care vi le voi prezenta pe scurt în cele ce urmează nu constituie subiectul acestui capitol. Și totuși, trebuie să știți câte ceva despre ele, pentru că – printr-o acțiune corectă – ați putea salva viața unei persoane.

În majoritatea cazurilor, pasul cel mai important pe care trebuie să-l faceți este să chemați Salvarea și să cereți ajutor medical. Dacă vă aflați într-o situație-limită și nu puteți suna la Salvare, rugați pe cineva să o facă fără întârziere.

Stop respirator:

Simptome: Pacientul nu mai respiră. Pielea capătă o nuanță palidă sau gri-albăstruie. Pulsul este foarte slab sau inexistent.

Tratament: Chemați Salvarea! Dacă vi se pare că victima se sufocă, aplicați manevra Heimlich. Aplicați, de asemenea, manevre de resuscitare. Scoateți pacientul din starea de șoc!

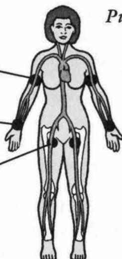


Hemoragie arterială

Simptome: Pacientul este rănit și pierde foarte mult sânge. Este palid și își pierde cunoștința. Pulsul este foarte rapid.

Tratament: Chemați Salvarea! Apăsați direct pe rană! Dacă vă mai însoțește cineva, rugați persoana respectivă să apese pe cel mai apropiat punct de presiune dintre rană și inimă. Ridicați membrul rănit deasupra nivelului inimii. Scoateți pacientul din starea de șoc!

Puncte de presiune





Atac de cord (cunoscut și sub numele de infarct miocardic)

Simptome: Pacientul se plânge de dureri în piept, în umărul sau în brațul stâng. S-ar putea să aibă probleme respiratorii și să transpire abundent. Respirația și pulsul sunt foarte rapide. Pulsul ar putea fi neregulat.

Tratament: Chemați Salvarea! Desfaceți-i hainele care îl strâng! Ajutați-l să se relaxeze, așezându-l într-o poziție semiînclinată. Încercați să-l convingeți să nu vorbească. Dacă poate să înghită, dați-i o aspirină. Încercați să-l scoateți din starea de șoc!

Șoc anafilactic

Simptome: Pacientul prezintă semnele unei reacții alergice – mâncărimi, umflături, probleme respiratorii, respirație grea, buze mărite, urticarie etc. Ritmul respirației și pulsul s-ar putea să crească. La fel și temperatura.

Tratament: Chemați Salvarea! Dacă pacientul are o trusă sau o seringă cu adrenalină, folosiți-o! Dacă poate să înghită, dați-i pe gură 50 mg de Benadryl. Încercați să-l liniștiți. Dacă are probleme respiratorii, așezați-l într-o poziție semiînclinată. Încercați să-l scoateți din starea de șoc!

Atac cerebral (cunoscut și sub numele de accident cerebrovascular)

Simptome: Pacientul acuză migrene și amețeli puternice, are probleme de vorbire sau locomotorii.

Tratament: Chemați Salvarea! Încercați să-l liniștiți. Dacă are probleme respiratorii, așezați-l într-o poziție semiînclinată. Încercați să-l scoateți din starea de șoc!

Stare de șoc

Simptome: Orice rană sau situație de criză poate fi însoțită de o stare de șoc. Pacientul este palid și transpiră din abundență, are stări de greață și de leșin. Ritmul respirației poate fi lent și sacadat. Pulsul poate fi rapid și abia sesizabil.

Tratament: Chemați Salvarea! Întindeți pacientul pe jos și ridicați-i picioarele! *(Notă: Persoanele care au probleme respiratorii trebuie așezate într-o poziție înclinată cu picioarele ridicate.)* Aveți grijă ca pacientului să-i fie mereu cald!

Simple tăieturi, zgârieturi și vânătăi

În cazul hemoragiilor puternice, apăsați rana până se oprește hemoragia! Dacă veți ridica membrul rănit deasupra nivelului inimii, hemoragia se va opri mai repede. După ce opriți sângerarea, spălați ușor rana cu apă și săpun, apoi dezinfectați-o bine. Aplicați unguente

antibacteriene și înfășurați rana cu pansamente sterile (tifon lipit cu leucoplast sau plasturi)!

Notă: Termenul „steril" înseamnă „fără microbi". Aveți grijă să nu atingeți partea sterilă a pansamentului sau a plasturelui!

În cazul vânătăilor, puneți gheață pe zona afectată timp de douăzeci de minute la fiecare două ore! După două zile, renunțați la tratamentul cu gheață și aplicați pansamente fierbinți timp de douăzeci de minute la fiecare două-trei ore!

Infuziile de coada-șoricelului și gălbenele sunt bune pentru spălarea rănilor superficiale. Ca să faceți o infuzie, fierbeți două cești de apă dulce, apoi luați ibricul de pe foc! Adăugați una-două lingurițe de flori uscate și zdrobite de coada-șoricelului sau gălbenele (sau două-patru lingurițe de flori proaspete) și opăriți-le timp de zece minute! Strecurați infuzia și spălați rana! *Aveți grijă să o lăsați să se răcească înainte de a o folosi!*

Probleme digestive

Dacă vă dați seama sau aveți vreo supoziție că ați mâncat – voi sau altcineva – ceva otrăvitor, sunați imediat la Salvare.

Pentru simple tulburări digestive, antiacizii pe bază de calciu reprezintă un remediu foarte bun.

Infuziile (sau ceaiul) de ghimbir sau mentă alină suferințele provocate de un stomac iritat. Ca să faceți o infuzie, fierbeți două cești de apă dulce, apoi luați ibricul de pe foc. Adăugați 2-3 lingurițe de frunze uscate și zdrobite de mentă sau 2-4 lingurițe de frunze proaspete; pentru ceaiul de ghimbir, tăiați o bucată groasă cam de doi centimetri dintr-o rădăcină proaspătă de ghimbir și puneți-o în apa fiartă. Opăriți-o timp de 5-6 minute. Strecurați infuzia și oferiți-i-o pacientului! Ceaiul poate fi îndulcit cu miere, dacă doriți.

Dacă pacientul vomită, nu-i dați nimic (nici măcar apă) până când nu elimină totul! Puteți să-i oferiți apoi bucățele de gheață sau câteva

lingurițe de apă. Dacă le tolerează, creșteți cantitatea de apă, adăugându-i treptat o supă ușoară, apă minerală, ceai îndulcit sau suc de mere diluat. Puteți „condimenta“ dieta cu cereale, fructe și, ÎN CELE DIN URMĂ, legume. Dacă pacientul începe să vomite din nou, reluați regimul.

Dacă are probleme digestive și se plânge de dureri abdominale – asociate cu febră – trebuie să chemați imediat medicul pentru a vă asigura că nu suferă de apendicită.

Arsuri provocate de soare sau de alte surse de căldură

Arsurile cauzate de sursele de căldură sunt clasificate ca arsuri de gradul unu, doi sau trei.

În cazul arsurilor de gradul unu, pielea se înroșește, dar fără să crape. Pacientul ar putea avea dureri. În această categorie intră arsurile provocate de soare.

În cazul arsurilor de gradul doi, pielea se înroșește, apar pustule, iar pacientul are dureri foarte mari.

În cazul arsurilor de gradul trei, pielea crapă și se desprinde adesea de pe carne. Se înroșește foarte tare sau capătă nuanțe cenușii. Se pot vedea țesuturile și oasele. Uneori sunt dureroase, alteori durerea nu se mai simte.

Tratament:
În cazul arsurilor de gradul unu și doi, puneți apă rece sau ungeți zona afectată cu gel de silicon, apoi înfășurați-o cu un pansament steril. În arsurile de gradul unu, pielea se poate descoji. Puteți aplica o loțiune inodoră. Alifia de gălbenele este un remediu eficient (întrebați la plafar cum o puteți pregăti).

În cazul arsurilor de gradul doi, aplicați pansamente sterile pe zona cu pustule. Nu le rupeți! Țineți pansamentele până când rănile încep să se vindece. Dacă pacientul are dureri, îi puteți administra ibuprofen sau paracetamol. Dacă zonele afectate de arsurile de gradul doi sunt mai mari decât o felie de pâine, trebuie să chemați un doctor.

În cazul arsurilor de gradul trei, acoperiți zona cu bandaje sterile, scoateți pacientul din starea de șoc și duceți-l la urgență! Arsurile de gradul trei reprezintă o URGENȚĂ MEDICALĂ.

Notă: Ideea potrivit căreia este bine să aplicați unt pe o arsură este o poveste de adormit copiii, care face mai mult rău decât bine.

În cazul arsurilor provocate de substanțe chimice, spălați cu multă apă zona afectată. Dacă starea de iritare persistă sau mai există încă urme de substanță, cereți sfatul unui doctor. Dacă substanța v-a afectat ochii, continuați să vă spălați cu multă apă, apoi consultați un doctor.

Hiper și hipotermia

Termenul „termie" se referă la temperatură. Dacă suferiți de hipertermie, aveți temperatura corpului prea mare și vă simțiți tot timpul ca și cum ați arde. Dacă suferiți de hipotermie, temperatura corpului este prea mică și aveți senzația de frig. Ambele stări pot avea consecințe periculoase dacă nu le tratați.

Hipertermia și hipotermia pot fi prevenite dacă purtați haine corespunzătoare și dacă încercați să evitați condiții meteorologice extreme.

Persoanele care suferă de hipotermie par confuze, vorbesc încet, pierd simțul coordonării și merg cu dificultate. Pot fi nervoase sau capricioase. În cazuri extreme, își pot pierde cunoștința, intrând în comă. Ritmul respirației, pulsul și temperatura pot încetini sau scădea.

Aceste persoane sunt predispuse la degerături, existând pericolul ca în cazul unor temperaturi foarte scăzute să le înghețe degetele de la mâini și picioare, nasul și urechile. Țesuturile degerate capătă nuanțe cenușii, albăstrii sau negre.

Victimele hipotermiei trebuie duse de urgență la spital. Dacă este posibil, transportați-le într-o cameră încălzită. Scoateți-le hainele reci și înlocuiți-le cu haine călduroase, învelindu-le apoi în pături. Oferiți-le ceva cald de băut! Procesul de încălzire trebuie să fie treptat; dacă este prea rapid, pacienții pot suferi un șoc.

Victimele care au suferit degerături trebuie duse imediat la spital. Zonele degerate trebuie acoperite ușor. Nu aveți voie să le masați sau să le băgați în apă. Ambele acțiuni distrug țesuturile deja afectate.

Persoanele care suferă de hipertermie au fața roșie, transpiră abundent, par slăbite și nesigure pe ele. Se deshidratează foarte repede și își pot pierde cunoștința. Victimele hipertermiei trebuie duse într-un loc răcoros, să-și scoată hainele inutile și să bea apă rece. Ventilatorul se poate dovedi o soluție salutară, ca și compresele, tot cu apă rece, aplicate la subraț și vintre.

O formă gravă de hipertermie este insolația, când mecanismul de răcorire al corpului uman cedează și nu-și mai poate coborî temperatura. Pacientul arde, are pielea uscată și palidă și leșină. Temperatura ajunge la sau depășește 40 de grade. Poate să aibă probleme respiratorii și să sufere un atac de cord. Insolația reprezintă o urgență medicală. Pacientului trebuie neapărat să i se scadă febră, pentru că, în caz contrar, poate să moară. O persoană care suferă de insolație trebuie dusă de urgență la spital.

Pustule

Spălați și uscați cu grijă zona afectată. Încălziți în foc vârful unui ac sau briceag pentru a-l steriliza, apoi spargeți pustula (pielea respectivă este moartă, așa că procedeul nu e dureros). Aplicați un unguent cu antibiotic și un pansament steril.

Luxații și entorse

O persoană suferă luxații sau entorse atunci când mușchii, tendoanele sau ligamentele se întind sau se rup. Pacientul se plânge de dureri acute și nu-și poate folosi membrul afectat. Luxațiile și entorsele pot fi însoțite de umflături și vânătăi. (Fiica mea și-a scrântit glezna odată, și piciorul i s-a umflat cât un pepene.)

Ca să evitați luxațiile și entorsele, purtați pantofi sau ghete solide, aveți grijă pe unde mergeți și folosiți un toiag atunci când faceți drumeții. Aveți grijă cum traversați sau străbateți pantele abrupte ori alunecoase!

Pacientul care a suferit o luxație sau o entorsă nu trebuie să-și mai folosească membrul rănit. Acordați-i primul ajutor, aplicând următoarea metodă:

Relaxare: Nu lăsați pacientul să-și mai folosească membrul afectat! Imobilizați zona rănită dacă puteți!
Gheață: Puneți gheață pe locul respectiv timp de douăzeci de minute la fiecare două ore, ca să nu apară vânătăi!
Compresie: Bandajați zona afectată *fără* s-o întindeți!
Înălțarea membrului afectat: Ridicați partea vătămată deasupra nivelului inimii!

Pentru alinarea durerilor, administrați-i pacientului ibuprofen. În cazurile grave, va trebui să-l scoateți din starea de șoc. Dacă umflăturile sau durerile sunt acute, iar rana nu pare să se fi ameliorat după două zile, pacientul trebuie să consulte un doctor ca să vadă dacă nu cumva a suferit o fractură.

Mușcături de insecte, păianjeni și căpușe

Trebuie să învățați să recunoașteți insectele și animalele otrăvitoare care trăiesc în zona voastră. De exemplu, în Oregon, trebuie să mă feresc de înțepăturile și mușcăturile viespilor, scorpionilor, ale șerpilor-cu-clopoței și ale păianjenilor precum văduva-neagră sau alte specii de păianjeni veninoși. Obișnuiți-vă să scuturați mănușile, încălțămintea și alte lucruri înainte de a le purta, pentru a evita contactul cu o insectă sau cu un animal veninos. În timpul drumețiilor, rulați sacul de dormit și închideți fermoarul ca să împiedicați accesul vreunui musafir nepoftit. Când lucrați în aer liber, purtați mănuși de protecție!

În zonele infestate de țânțari și de alte insecte, folosiți insecticidele și spray-urile antițânțari și evitați apele stătătoare, pentru că acestea sunt locurile unde el eclozează și se dezvoltă.

Persoanele care sunt alergice la înțepăturile de albine trebuie să aibă întotdeauna la îndemână antidotul (inclusiv o seringă cu adrenalină), iar cei care le însoțesc trebuie să știe cum s-o folosească.


Scorpion – scorpion din specia *Anuroctonus phaiodactylus*


Aetes Mosquito – țânțar din specia *Aedes aegypti*


Văduva-neagră


Căpușă-de-lemn


viespe-aurie

În regiunile unde trăiesc diverse specii de căpușe, îmbrăcați-vă din cap până în picioare, având grijă să nu lăsați nici o zonă neprotejată – trageți ciorapii peste pantaloni, îndesați cămașa bine etc. Verificați patul și așternuturile înainte de culcare pentru a descoperi musafirii nepoftiți!

Durerile provocate de mușcăturile și înțepăturile de insecte pot fi alinate cu unguente pe bază de cortizon. Dacă vă aflați într-un loc uitat de lume, mâlul se poate dovedi o soluție salutară și la fel de potrivită ar fi o soluție din apă și bicarbonat de sodiu. Și alifiile din plante – în special cele de gălbenele – sunt eficiente, ca și compresele cu apă rece sau cu gheață. Sau puteți spăla zona afectată cu infuzii și ceai de coada-șoricelului și gălbenele (urmați instrucțiunile din subcapitolul „Simple tăieturi, zgârieturi și vânătăi").

Dacă vă înțeapă o albină, scoateți acul din piele cu ajutorul unui briceag, apoi aplicați tratamentul pe care vi l-am descris mai sus!

Dacă o persoană este alergică la înțepăturile de albine, administrați-i imediat antidotul, aplicați-i o compresă cu gheață și duceți-o la spital!

Pentru a îndepărta o căpușă, folosiți o pensetă ca s-o extrageți din locul în care s-a înfipt. Aplicați apoi tratamentul specific oricărei alte răni. Consultați un doctor în vederea altor tratamente! (În unele regiuni, căpușele sunt asociate cu diverse boli.)

Plante otrăvitoare sau iritante

Dacă locuiţi într-o zonă unde trăiesc specii de plante otrăvitoare, precum toxicondendronul sau sumacul[1], trebuie să învăţaţi să le recunoaşteţi. Toată lumea trebuie să ştie cum arată urzicile (nu se poate să nu fi nimerit niciodată într-o tufă de urzici!)

Nu mâncaţi plante sau fructe sălbatice, dacă nu ştiţi ce sunt! Nu mâncaţi niciodată ciuperci în sălbăticie, dacă nu sunteţi însoţiţi de un expert care să le cunoască!

Dacă intraţi în contact cu o plantă otrăvitoare, scoateţi-vă imediat hainele, faceţi un duş cald şi spălaţi-vă cu foarte multă apă şi săpun! Dacă vă apare o erupţie, aplicaţi unguente cu cortizon şi comprese cu apă rece sau trataţi zona cu infuzii de gălbenele, coada-şoricelului sau hamamelis.

Dacă suspectaţi pe cineva că ar fi mâncat o plantă otrăvitoare, sunaţi imediat la Salvare şi urmaţi sfaturile medicilor!

Cum să creaţi o trusă de prim ajutor

Trusa de prim ajutor trebuie să fie destul de mică pentru a o putea lua pretutindeni cu voi. O trusă de prim ajutor nu-şi poate dovedi utilitatea dacă o lăsaţi acasă într-un dulap.

Ea trebuie să conţină mici recipiente – cum ar fi, de exemplu, cutiuţele de filme foto sau cutiuţele Altoid – în care puteţi păstra medicamentele sau leacurile tămăduitoare.

După ce goliţi flacoanele, aveţi grijă să le umpleţi la loc când ajungeţi acasă. Aşa, trusa voastră va fi întotdeauna pregătită să acorde primul ajutor.

Ce trebuie să conţină o trusă de prim ajutor:

Un săpun învelit într-o pungă de plastic
Mănuşi din latex sau din cauciuc
O băsmăluţă sau un material gen bandană

---

[1] Specie de arbuşti mediteraneeni din familia Anacardiaceae (n. tr.).

Unguent antibacterian (de exemplu, Neosporin)
Unguent cu cortizon în proporție de 1% (disponibil în orice farmacie)
Plasturi de diverse mărimi
Tifon
O rolă de leucoplast
Moleschin (pentru pustule)
O foarfecă
O pensetă
Creioane
3-4 pungi de plastic care pot fi sigilate
O cutiuță cu loțiune antisolară
O cutiuță cu unguent antiinsecte
Chibrituri
Aspirine (disponibile în orice farmacie)

Articole opționale:
O cutiuță cu gel pentru sterilizarea mâinilor
Pansamente pentru arsuri cu gel de silicon
Geluri pentru arsurile provocate de soare, spray-uri anestezice/antiseptice (de exemplu, Bactine) etc.
Bandaje și pansamente
Mască din silicon pentru respirația gură la gură
Un sistem rabatabil de atele
Folie de supraviețuire
Un ac de cusut
Pastile de Benadryl (disponibile în orice farmacie)
Pastile de ibuprofen (Motrin) sau paracetamol (Tylenol) (disponibile în orice farmacie)
Medicamente cu efect antiacid (de exemplu, Tums, disponibil în orice farmacie)
Pastile de purificare a apei
Plante uscate, alifii din plante etc.
Și orice altceva care v-ar putea fi de ajutor.



Atelierul VI: Știința plantelor (verde)

Pietre de temelie

Viața mea e ca o panoplie:
E un butoi de coriandru și de cimbru,
Care-au străpuns cu lujerele lor doagele din stejar
Și cercurile de rugină,
Țâșnind spre lumină din adâncul pământului roditor.

Este un vechi rezervor plin de zilele copilăriei mele
În care sădeam vise imposibile, ce prindeau rădăcini
Ca tarhonul tropical, ce capul refuză să și-l plece
Sub viforul năprasnic al iernii,
Revenind apoi la viață în fiecare primăvară.

Este un colț de verdeață din grădină,
De unde menta spre soare se-nalță,
Strecurându-se printre cărămizi și pietre de temelie
Pe care stau gravate cuvintele:
„Dragoste", „Generozitate", „Pace" și „Speranță".

ELIZABETH BARRETTE

1. Introducere

Bine ați venit în lumea plantelor – a științei care studiază proprietățile tainice ale plantelor – apanajul celor înțelepți. Știința lor cuprinde toate aspectele legate de artele magice și de învățăturile străvechi bazate pe misterele ierburilor. În acest atelier veți găsi, de asemenea, sfaturi și lucrări practice legate de grădinărit și arta culinară.

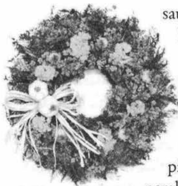
Menirea acestui departament este de a le oferi elevilor săi cunoștințe solide despre lumea plantelor – de la mituri la metode practice sau de la aplicații practice la credințe populare. Pentru că este o tradiție cu rădăcini adânci în arta vrăjitoriei, știința plantelor le oferă vrăjitorilor instrumente utile atât în lumea magiei, cât și în ceea ce numim realitatea de zi cu zi. Subiectele despre care vom vorbi în acest capitol, fără însă să ne rezumăm la ele, sunt cunoașterea naturii, metode terapeutice, măsuri de siguranță, diete alimentare, ecologia și comuniunea cu natura.

Culoarea asociată acestui atelier este verdele, reprezentând elementul pământului. Verdele este culoarea vegetației, dar și a artei grădinăritului, fitoterapiei, fertilității și prosperității. Speranța, bucuria, încântarea, procesul dezvoltării și al schimbării – toate sunt reprezentate de culoarea verde. Verdele pădurii este asociat cu ideea de fertilitate, cu trupul uman, cu noțiunea de curaj, dar și cu muzica clasică sau cu sunetele sălbăticiei. Verdele cenușiu este corelat cu aspectele emoționale – mâhnirea, gândurile depresive, cu muzica în surdină sau cu liniștea adâncă. Verdele-pal, precum cel al firului de iarbă care încolțește, stimulează procesul de vindecare.

2. Ce este știința plantelor?

autor: Moonwriter (indigo)

Cunoașteți, probabil, foarte multe lucruri despre plante. Poate le folosiți la gătit sau când faceți ceaiuri. Poate că atârnați prin casă mănunchiuri de plante uscate sau vă spălați cu săpunuri din plante



sau uleiuri esențiale. Dacă aveți o grădină, este bine să creșteți plante – fie că le-ați cultivat intenționat, fie că au răsărit singure.

Care dintre ele intră în sfera noastră de interes? Cele aromate, folosite de obicei în medicină sau în arta culinară, care în termeni științifici sunt definite ca plante ale căror tulpini nu produc țesuturi lemnoase și care în general se usucă după ce ajung la maturitate. Fitoterapia reprezintă arta înțelegerii și a folosirii plantelor în funcție de proprietățile lor magice, medicinale etc., iar știința care se ocupă cu studiul plantelor se numește în lumea vrăjitoriei știința plantelor.

Ea are o istorie lungă și bogată. Oamenii folosesc din vremuri imemoriale plantele în scopuri medicinale și culinare. Multe culturi le-au introdus plantele în practicile lor religioase sau spirituale, în timp ce pentru alte popoare plantele și condimentele erau mai valoroase decât aurul și nestematele. După căderea Romei din secolul al V-lea, drumul sării și al condimentelor a devenit atât de prețios, încât oamenii au pornit războaie pentru a-l cuceri. Unul dintre cele mai „picante" momente din istoria Statelor Unite a fost cel cunoscut sub numele de „Boston Tea Party", când coloniștii

s-au răzvrătit împotriva taxelor uriașe pe care trebuiau să le plătească pentru minunatul lor ceai englezesc, considerat un etalon al civilizației.

Astăzi, viața noastră este strâns legată de cea a plantelor, descoperindu-le la tot pasul: în mâncare, siropuri, băuturi, vopseluri, țesături, parfumuri, articole decorative, pastă de dinți, în lumânări sau în grădini etc. Industria plantelor medicinale a cunoscut și ea o dezvoltare extraordinară în ultimii ani, datorită interesului din ce în ce mai mare pentru medicina alternativă.

Plantele au jucat întotdeauna un rol extrem de important în lumea magiei – fie în descântece, vrăji, acte magice, ritualuri tămăduitoare, poțiuni magice, fie în alte scopuri. Culorile, uleiurile și aromele plantelor pot să influențeze extraordinar de mult starea sufletească, atitudinea și intențiile noastre – aspecte vitale de care depind acțiunile magice ale unui vrăjitor.

Cum să culegem și să folosim plantele – noțiuni de bază

Substanțele chimice – și proprietățile terapeutice – ale plantelor medicinale pot fi influențate de momentul și de metodele de cules. În funcție de specia plantelor, putem culege florile, frunzele, tulpinile, rădăcinile, bulbii, coaja, semințele și/sau seva.

Iată câteva noțiuni fundamentale legate de culesul plantelor:

1. Plantele înflorite trebuie culese dimineața, într-o zi senină.
2. Rădăcinile și coaja unora dintre ele trebuie culese doar în anumite anotimpuri.
3. După ce sunt culese, plantele trebuie folosite imediat sau uscate rapid, într-un loc ferit de razele soarelui sau de o lumină puternică.
4. După ce se usucă, trebuie păstrate într-un loc întunecat, în recipiente din sticlă sau din ceramică, pe care să le scrieți numele și data când le-ați cules.
5. Majoritatea plantelor uscate își păstrează proprietățile timp de 12-18 luni.

3. Glosarul științei plantelor

autor: Moonwriter (indigo)

Pentru că veți începe să lucrați cu plantele, va trebui să învățați un vocabular nou. Iată câțiva dintre cei mai cunoscuți termeni:

Bezoar: Antidotul unor otrăvuri periculoase.

Amuletă: Una sau mai multe plante (uneori în componența altor substanțe) plasate într-un mic recipient sau săculeț. Proprietățile plantelor și voința beneficiarului sunt cele care îi conferă putere amuletei.

Compresă: Se înmoaie un tampon într-o infuzie fierbinte sau caldă și se aplică pe zona care trebuie tratată.

Cremă: Plantele se amestecă în apă, grăsimi și/sau uleiuri pentru a forma o compoziție cremoasă.

Decoct: Plantele proaspete sau uscate se fierb în apă la foc mic sau mediu timp de o oră.

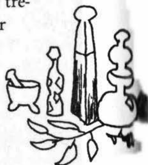
Uscarea plantelor: Proces prin care se îndepărtează apa din plante pentru a putea fi păstrate perioade lungi de timp. Dacă apa nu se elimină complet, ele vor mucegăi și își vor pierde proprietățile curative (devenind chiar periculoase).

Elixir: Infuzie care vindecă bolile, menține sănătatea sau induce longevitatea.

Infuzie: Infuzia seamănă cu ceaiul, dar este mai tare (se folosesc mai multe plante, care sunt opărite în apă mai mult timp). Uneori se adaugă și alte substanțe, precum îndulcitorii.

Infuzie cu uleiuri: Plantele se fierb la foc mic în ulei vegetal o anumită perioadă de timp. Se strecoară apoi uleiul și se păstrează într-un loc răcoros și întunecat. În infuziile reci, plantele trebuie să stea în ulei un timp îndelungat, uneori chiar și două-trei săptămâni, fără să fie fierte.

Alifie: Se folosește aceeași metodă de preparare ca pentru tincturi, având însă la bază alcoolul pentru frecții. În consecință, TREBUIE FOLOSITE NUMAI PENTRU UZ EXTERN (acest lucru



trebuie menționat pe etichetele flacoanelor). Ele sunt benefice pentru durerile de mușchi și încheieturi.

Unguent: Plantele se amestecă bine cu grăsimi, ceară (parafină, ceară de albine) și/sau uleiuri pentru crearea unei compoziții uleioase.

Elixir pentru dragoste: „Poțiune de iubire“.

Plasture: Vezi definiția „cataplasmei“.

Otravă: Orice substanță toxică ce poate să provoace boli sau chiar moartea. Unele articole medicinale pot deveni otrăvitoare, dacă sunt luate în doze necorespunzătoare sau folosite incorect. Simbolul substanțelor otrăvitoare îl constituie două oase încrucișate sub un cap de mort.



Prafuri: Plantele uscate sunt procesate într-un mixer sau pisate într-un mojar, cu un pistil, până se transformă într-un praf fin. Praful se toarnă apoi în capsule goale din plastic.

Poțiune: Orice fiertură (infuzie, decoct) cu rol curativ.

Cataplasmă: Plantele – întregi, tăiate sau zdrobite – se opăresc puțin în apă ca să se înmoaie. Apoi se aplică pe zona care trebuie tratată, înfășurate într-un pansament.

Pomadă: Vezi definiția „unguentului“.

Soluții pentru spălarea pielii: Infuzii pentru spălarea și dezinfectarea rănilor, erupțiilor etc.

Sirop: Se adaugă miere sau zahăr nerafinat într-o infuzie sau decoct din plante. Siropurile sunt adesea folosite în prepararea medicamentelor de tuse sau pentru a conferi anumite arome medicamentelor pentru copii.

Ceai: Ceaiul se prepară prin opărirea plantelor uscate sau proaspete într-o anumită cantitate de apă fiartă timp de câteva minute.

Proprietăți terapeutice: Calitatea a ceva de a deține proprietăți terapeutice: fie tratează o boală, fie contribuie la păstrarea sănătății.

Tinctură: Plantele (proaspete sau uscate) se macerează în alcool sau într-un amestec de alcool cu apă. Tincturile se administrează în doze foarte mici.

Grog cald: Un amestec tradițional în care o infuzie fierbinte din plante se dizolvă într-o cantitate de alcool. Se mai adaugă suc de lămâie și miere.

Tonic: Infuzie care vindecă bolile, menține sănătatea sau promovează longevitatea. Este adesea asociat cu anotimpurile, cum ar fi, de exemplu, „tonicul de primăvară".

4. Cum să folosiți plantele fără să vă periclitați sănătatea

autor: Moonwriter (indigo)

IMPORTANT! CITIȚI NEAPĂRAT ACEST SUBCAPITOL ÎNAINTE DE A VĂ CONTINUA CĂLĂTORIA!

Nimeni nu trebuie să înghită sau să recomande altcuiva o plantă medicinală fără să studieze mai întâi efectele ei secundare (vezi bibliografia cu lucrările care explică efectele secundare!). Dacă aveți probleme de sănătate, trebuie să consultați un medic.

În vrăjitorie, fitoterapia reprezintă o știință, o artă și o practică magică. Este o știință pentru că folosește substanțe care conțin elemente chimice active, ce dau naștere unor anumite reacții. Știința folosirii plantelor implică precizie și o atenție deosebită pentru detalii. Este și o artă deoarece un fitoterapeut priceput își pune la contribuție toate simțurile pentru a estima cât mai bine condiția pacientului și pentru a stabili cel mai potrivit tratament.

Fitoterapia este extrem de importantă în practicile magice.

Metodele ei presupun un studiu riguros. Dacă vă hotărâți să urmați o carieră în domeniu, trebuie să studiați și să practicați ani întregi înainte de a deveni experți.

Multe plante au numai efecte curative, în timp ce altele pot avea și efecte secundare. Unele pot fi chiar ucigătoare. Și atunci, trebuie folosite cu multă înțelepciune și prudență. Ca ucenici vrăjitori, este important să învățați cum să folosiți plantele în mod corespunzător.

Iată câteva reguli fundamentale și explicațiile pentru ele:

1. Vă aflați la început de drum în cariera de vrăjitori. De aceea, trebuie să folosiți numai plantele pe care le cunoașteți foarte bine, urmând sfaturile unui mentor sau ale unui profesionist în domeniu.

În timp ce învățați cum să folosiți plantele, notați-vă observațiile în jurnalul magic, descriind, de exemplu, experimentele pe care le-ați făcut și metodele pe care le-ați folosit. Vă veți concepe astfel un dosar al plantelor pe care le cunoașteți și pe care le puteți folosi fără teamă.

2. Notați toate lucrurile pe care le învățați!

De fiecare dată când folosiți sau studiați o plantă nouă, luați notițe! Dedicați fiecărei plante în parte o pagină separată din jurnalul vostru magic! Scrieți tot ce știți sau descoperiți despre planta respectivă! Desenați planta, dacă puteți! Descrieți apoi experimentele pe care le-ați făcut! În acest fel, veți înțelege mai multe lucruri despre ierburi și proprietățile lor curative.

3. Doar pentru că o plantă are calități medicinale, nu înseamnă că are numai proprietăți curative.

Mulți oameni cred că plantele medicinale au numai calități. Și își imaginează că, de vreme ce sunt naturale, nu au efecte secundare.

Greșit!

Chiar și plantele medicinale pot fi nocive. De exemplu, degetelul-roșu – care are niște flori minunate – ne oferă substanța cunoscută sub numele de digitalină. Medicii folosesc digitalina pentru a trata problemele cardiace... dar, luată în cantități necorespunzătoare, digitalina se poate transforma într-o otravă extrem de periculoasă.

Ca să nu vă periclitați sănătatea, trebuie să tratați plantele cu multă prudență. Este bine să aveți întotdeauna la îndemână numărul de la Salvare.

4. Studiați plantele înainte de a le folosi!

Manualul de inițiere în vrăjitorie vă oferă informații fundamentale despre plante. Puteți să studiați cărțile de specialitate, dar și paginile de internet, care vă oferă informații detaliate și fotografii despre plantele

medicinale și proprietățile lor curative. Consultați bibliografia de la sfârșitul cărții!

5. Înainte de a folosi o plantă, aveți grijă s-o identificați!

Trebuie să fiți absolut siguri că știți despre ce plantă este vorba atunci când vă propuneți să o folosiți.

Cel mai sigur este s-o cumpărați de la magazine de specialitate, cum sunt plafarele. Puteți cumpăra plante proaspete, neprocesate sau tablete, capsule ori ceaiuri din plante. Înainte de a cumpăra produsele naturiste, verificați denumirea științifică a plantei, componentele folosite, data fabricării și a expirării, numele și adresa firmei producătoare.

O altă modalitate este să cultivați voi înșivă planta respectivă, folosind semințele sau răsadurile de la un magazin de specialitate.

Când studiați plantele, nu vă grăbiți și cercetați-le pe rând, cu foarte multă atenție, ca să învățați cât mai multe lucruri despre ele!

E bine să cunoașteți și să folosiți denumirea în latină a plantelor. Așa veți fi siguri că vorbiți exact despre aceeași plantă despre care v-a vorbit și profesorul vostru. Dacă spuneți „mentă", vă referiți la toate speciile de mentă. Dacă spuneți însă *Mentha arvensis*, experții în domeniu vor ști că vă referiți la o anumită specie de mentă utilizată în medicina chinezească.



Mama Natură este Regina Plantelor, care ne dăruiește binecuvântarea plantelor magice și medicinale. Desen realizat de Jesse Wolf Hardin.

6. Înainte de a folosi un remediu naturist, verificați-i componentele!

Remediile naturiste ar putea avea în componența lor și alte medicamente sau substanțe. Nu folosiți niciodată leacuri naturiste fără să cunoașteți elementele din componența lor! Etichetele

produselor naturiste care provin de la companii de renume specifică întotdeauna elementele sau substanțele folosite.

7. *Nu uitați că plantele pot să interacționeze unele cu celelalte, dar și cu medicamentele alopate.*

Dacă folosiți remedii naturiste în combinație cu medicamente alopate, puteți avea probleme de sănătate. Unele produse naturiste conțin ingrediente active, care pot avea efecte secundare. De exemplu, palmierul pitic din specia *Serenoa repens* conține o substanță chimică asemănătoare cu estrogenul, în timp ce Ginkgo biloba poate să împiedice coagularea sângelui.

Dacă luați medicamente, trebuie să discutați cu doctorul vostru interacțiunile pe care acestea s-ar putea să le aibă cu remediile naturiste. Și chiar dacă el vă asigură că puteți lua medicamentele alopate împreună cu cele naturiste, aveți grijă cum le combinați, pentru că e posibil să interacționeze!

8. *Fiți pregătiți!*

Înainte de a începe experimentele naturiste, pregătiți-vă toate ingredientele. Verificați încă o dată toate informațiile și citiți cu atenție instrucțiunile! Aveți grijă să vă luați toate măsurile de siguranță! Țineți la îndemână o hârtie și un creion pentru a nota fiecare detaliu al experimentului!

9. *Dacă pregătiți un remediu naturist, urmați instrucțiunile cu strictețe!*

Când lucrați cu plantele, trebuie să ridicați prudența la rang de lege. Chiar și cele considerate sigure pot deveni toxice, dacă sunt folosite necorespunzător. Urmați instrucțiunile cu strictețe, respectând cantitățile și dozajul recomandate!

10. *Administrați cu prudență remediile naturiste femeilor gravide sau care alăptează, copiilor sub 6 ani și bebelușilor!*

Fetușii și bebelușii nu pot să elimine substanțele chimice nocive prezente în plante și în remediile naturiste. Orice substanță chimică ce pătrunde în corpul lor poate provoca tulburări grave. Cafeina este

un exemplu revelator în acest sens. Cafeina dintr-o ceașcă de cafea se elimină din corpul unui adult într-un interval de cinci ore, în timp ce aceeași cantitate de cafeină se elimină din corpul unui nou-născut după optzeci de ore.

Cu toate acestea, există foarte multe plante benefice pentru copii și bebeluși. Unui nou-născut i se poate administra un leac naturist prin intermediul laptelui pe care îl suge de la mama lui. Mușețelul este un remediu clasic pentru bebelușii cărora le cresc dinții, iar floarea de soc le scade febra. Multe plante pot fi, de asemenea, preparate cu ajutorul glicerinei vegetale și administrate copiilor.

Pentru că nu s-au efectuat studii științifice asupra multor plante, elevii trebuie să studieze cu asiduitate efectele secundare asociate cu cea pe care intenționează s-o folosească sau s-o recomande unei alte persoane. Cartea *Herb Contraindications & Drug Interactions (Plante și contradicțiile lor & Interacțiuni ale substanțelor)*, scrisă de Francis Brinker, reprezintă un punct de referință în studiul efectelor secundare ale plantelor.

Persoanele în vârstă de peste 65 de ani și cele care se confruntă cu grave probleme de sănătate (în special probleme hepatice și renale) trebuie să folosească remediile naturiste cu multă prudență.

Nu administrați și nici nu recomandați leacuri naturiste tinerilor sub 18 ani fără permisiunea părinților lor!

11. Acordați timp remediilor naturiste ca să-și facă efectul!

Leacurile naturiste își fac efectul în timp, așa că lăsați-le să lucreze în tihnă înainte de a schimba dozajul sau de a întrerupe tratamentul. Cereți sfatul instructorului sau mentorului vostru în acest domeniu.

Ca în orice alt tratament, și remediile naturiste își fac mai repede efectul dacă sunt stimulate de factori externi benefici: un somn sănătos, exerciții fizice și o dietă corespunzătoare.

12. Dacă intervin efecte adverse, încetați imediat tratamentul!

Efectele adverse reprezintă efectele neașteptate și nedorite provocate de remediile naturiste administrate. Efectele adverse (denumite și efecte secundare) includ stări de greață, vomă, erupții, diaree, stări de agitație etc.

Dacă ele intervin, încetați imediat tratamentul! În cazul în care persistă, trebuie să consultați un medic.

13. Etichetați plantele și nu le țineți la îndemâna copiilor!

Aveți grijă să etichetați plantele, specificând denumirea și data când au fost culese. Așa veți reuși să le identificați mult mai ușor, amintindu-vă în același timp data când planta expiră.

La fel ca orice alt medicament, plantele trebuie păstrate în locuri ferite, unde copiii nu pot ajunge. Păstrați-le în locuri întunecate, în vase din sticlă bine sigilate! Dacă sunt expuse la lumină sau la căldură, plantele își pot pierde proprietățile curative.

14. Nu înghițiți niciodată uleiurile esențiale!

Uleiurile esențiale se folosesc doar pentru uz extern sub formă de loțiuni, creme și flacoane destinate inhalației. Pot fi periculoase dacă sunt înghițite și nu trebuie niciodată folosite în remediile naturiste care urmează a fi ingerate. Nu le țineți la îndemâna copiilor!

15. Când nu știți ceva, OPRIȚI-VĂ și cereți părerea unui expert!

Aceasta s-ar putea să fie cea mai importantă regulă. Când nu știți ceva, puneți capăt activității voastre și încercați să aflați răspunsul dorit! Cea mai ușoară modalitate este să cereți părerea unei voci avizate.

Poate că nu vă place să puneți întrebări. Poate că vă sperie ideea că nu cunoașteți toate răspunsurile. Dar vrăjitorii rămân întotdeauna niște căutători. Niciun vrăjitor nu deține toate răspunsurile și chiar și cei mai mari vrăjitori pun întrebări.

Principiile științei plantelor și ale fitoterapiei impun în primul rând luarea tuturor măsurilor de siguranță. Când îndoielile vă macină, PUNEȚI ÎNTREBĂRI!

5. Cum să cultivați o grădină de plante medicinale

autor: Moonwriter (indigo)

Dacă puteți, nu sădiți plantele în straturi, ci cât mai compact cu putință, pentru că vor ocupa astfel tot spațiul oferit.

Alegeți un loc care se bucură de soare cel puțin șase-opt ore pe zi. Cu cât mai mult, cu atât mai bine.

Pregătiți pământul înainte de a sădi plantele! Apoi presărați îngrășământ natural.

Încercați să folosiți numai substanțe organice. Pesticidele și ierbicidele alungă viermii, gândacii, albinele și păianjenii care v-ar ajuta să mențineți sănătatea ecosistemului și a grădinii voastre.

Iată câteva sfaturi referitoare la plantele pe care le puteți cultiva, pentru că sunt frumoase, ușor de crescut și au întrebuințări multiple:

Lavanda – există nenumărate specii de lavandă, care au diverse mărimi. Tufele de lavandă reprezintă un punct de atracție pentru privitori, dar și pentru albine.





Menta este o plantă care – prin rizomii ei – se poate înmulți necontrolat. Pentru a rezolva această problemă, unii oameni o plantează într-un ghiveci, pe care îl îngroapă apoi în pământ. Dar o puteți lăsa să crească în voie, smulgând apoi plantele nedorite.

Salvia – speciile de salvie care au flori divers colorate conferă frumusețe grădinii voastre.

Cimbrul



Oregano – albinele adoră această plantă.

Gălbenelele – sau „filimica" – atrag albinele și au numeroase întrebuințări medicinale. Petalele acestei plante pot fi folosite în salate.

Arpagicul

Rozmarinul – aveți grijă ce soiuri alegeți! Unele tufe sunt pitice, în timp ce altele cresc foarte înalte. O tufă mai mare poate să fixeze marginea unei bucăți mici de pământ. Tulpinele speciilor mai mari pot fi folosite pe post de frigărui.



Roinița

Mușețelul

Dacă aveți loc, puteți, de asemenea, să cultivați pătrunjel, hasmațuchi, usturoi și măcriș sălbatic din specia *Rumex sanguineus*. Toate sunt comestibile și au proprietăți medicinale. Măcrișul sălbatic, cu frunzele sale dotate cu nervuri roșii, conferă grădinii voastre un aspect deosebit.

Toate aceste plante (cu excepția mușețelului) sunt fie perene, astfel încât – odată ce le-ați plantat – veți putea să vă bucurați de ele în fiecare an.

Pentru început, poate că ar fi bine să plantați răsaduri, nu semințe. Dar, indiferent ce veți planta (răsaduri sau semințe), trebuie să știți că majoritatea plantelor sunt ușor de cultivat dacă urmați instrucțiunile.

Udați-le la câteva zile pentru ca pământul să fie mereu reavăn. Dacă veți acoperi pământul din jur cu un strat protector din ace de pin sau coajă de copac, le veți ajuta să rețină apa.

Plantele se vor dezvolta și mai bine dacă le veți curăța frunzele sau ramurile uscate.

6. O grădină în ghivece

autor: Moonwriter (indigo)

Nu aveți nevoie de o grădină ca să cultivați plante. Multe dintre ele pot la fel de bine să crească în ghivece. Iată cum puteți crea o minigrădină în ghivece, pe care le puteți așeza pe verandă, pe balcon, pe scara de incendiu sau într-un loc însorit din curtea casei.

MATERIALE:

Un ghiveci mare, cu dimensiunea de șaizeci de centimetri (aveți grijă ca fundul lui să aibă cel puțin două găuri!)

Pietre de râu (mai mari decât găurile din fundul ghiveciului) sau bucăți dintr-un ghiveci spart

Pământ de flori de cea mai bună calitate (vă sfătuiesc să nu folosiți pământ obișnuit, ci să cumpărați de la magazinele de specialitate)

Îngrășământ granulat pentru flori

O lopețică

Răsaduri (plante tinere, crescute în seră sau răsadniță) ori semințe

Iată câteva exemple pentru ce le-ați putea folosi:

- O grădină cu plante folosite la gătit: salvie, cimbru, rozmarin, mentă, oregano, panseluțe sau violete
- O grădină cu plante pentru ceaiuri: mentă (două-trei specii), mușețel, roiniță, salvie din specia *Salvia elegans*, isop și ștevia-dulce, plantă din specia *Stevia rebaudiana*
- O grădină cu plante medicinale: mentă din specia *Mentha piperita*, mușețel, gălbenele, salvie și usturoi

Înainte de a începe să le plantați, alegeți un loc potrivit! Plantele menționate mai sus au nevoie de soare cel puțin șase-opt ore pe zi. Dacă vreți să cultivați plante pentru gătit, ar fi bine să așezați ghiveciul cât mai aproape de bucătărie pentru a le putea folosi atunci când faceți mâncare.

Așezați ghiveciul gol în locul dorit! Puneți apoi pietrele de râu sau cioburile ghiveciului spart deasupra găurilor de pe fundul vasului unde veți sădi plantele! Umpleți-l cu pământ de flori! Când acesta este pe jumătate plin, udați-l treptat pentru a tasa pământul! Presărați câteva linguri de îngrășământ granulat pentru flori și, în final, umpleți ghiveciul cu pământ, presărând alte câteva linguri de îngrășământ.

Dacă optați pentru răsaduri, încercați să le plantați în ghiveci, astfel încât să obțineți un aranjament floral cât mai frumos cu putință. Verificați informațiile referitoare la plantele respective ca să vedeți cât de înalte vor crește când vor ajunge la maturitate.

Plantați răsadurile folosind lopețica. Acoperiți-le rădăcina cu mult pământ pentru a evita formarea golurilor de aer din jurul lor. Udați-le apoi din abundență!

Dacă plantați semințe, citiți cu atenție informațiile de pe pliculețe ca să aflați cât de înalte vor crește plantele. Urmați instrucțiunile referitoare la adâncimea optimă de plantare. Trebuie să țineți seama de faptul că – într-un ghiveci – puteți planta semințele mult mai apropiate unele de celelalte decât pe o brazdă. Udați-le din abundență, având însă grijă ca jetul de apă să nu le scoată din pământ!

Indiferent dacă sădiți răsaduri sau semințe, țineți un jurnal de grădinărit în care să notați data la care le-ați plantat, desenând în același timp și o schiță a minigrădinii voastre pentru a nu uita numele și locul plantelor sădite.

Acum așteptați ca plantele să răsară și să crească – un exercițiu ideal pentru cultivarea răbdării, o trăsătură extrem de importantă pentru un ucenic vrăjitor.

Dacă ați plantat răsaduri, vor începe să crească peste o săptămână sau două. Odată ce au început să se dezvolte, le puteți rupe pentru a le folosi în diverse scopuri. Nu trebuie să vă faceți griji: plantele nu vor avea de suferit. De fapt, cu cât le veți rupe mai mult, cu atât se vor îndesi mai tare.

Dacă ați sădit semințe, atunci plantele vor începe să crească în decurs de șapte-zece zile. Urmați instrucțiunile de pe plicuri referitoare la modul în care trebuie să le răriți și să le îngrijiți! După două luni, le puteți folosi în diverse scopuri.

Udați-le îndeajuns pentru ca pământul să fie mereu reavăn!

Pentru a cultiva și usca plantele, urmați instrucțiunile pe care vi le-am oferit la pagina 73. Aveți grijă să le păstrați într-un loc întunecat în borcane din sticlă bine sigilate!

REȚETE CULINARE: Când faceți ouă jumări, adăugați cimbru și pătrunjel. Salvia și rozmarinul dau un gust minunat preparatelor din carne, în timp ce oregano este un ingredient des folosit în bucătăria italiană. Petalele de panseluțe și violete sunt delicioase în salate, conferindu-le, de asemenea, un aspect atrăgător. Dacă vreți un meniu cu totul deosebit, preparați un amestec de plante proaspete. Tăiați câteva felii de pâine franțuzească. Ungeți-le cu unt și presărați apoi deasupra amestecul din plante. Adăugați piper negru și cașcaval ras. Puneți-le pe grătar (tineri vrăjitori, rugați-vă părinții să vă ajute!) până când toate ingredientele se topesc și încep să sfârâie pe foc!

REȚETE DE CEAI: Opăriți timp de 5-10 minute 1-2 lingurițe de plante uscate sau 2-3 lingurițe de plante proaspete într-o ceașcă cu apă fiartă! Strecurați ceaiul și turnați-l într-o ceșcuță caldă. Apoi, puteți să-l beți. Dacă vreți un ceai rece, opăriți plantele și strecurați ceaiul, pe urmă lăsați-l să se răcească în frigider. Încercați să amestecați diverse plante ca să savurați arome și gusturi diferite. Îndulciți ceaiul cu frunze de ștevie-dulce.

REȚETE NATURISTE: Opăriți câteva petale de gălbenele într-un sfert de ceașcă de ulei vegetal sau de migdale pentru a crea o cremă de piele. Ceaiul de mentă alină problemele digestive, pe când ceaiul de mușețel induce o stare de calm și somnolență, ajutându-i pe oameni să doarmă. Amestecul de mușețel și mentă este delicios. Infuziile cu salvie sunt un remediu ideal pentru răceli sau dureri de gât – nu beți însă mai mult de o ceașcă de trei-patru ori pe zi! Usturoiul are multe întrebuințări medicinale: pentru durerile de gât, puneți într-o tigaie cu ulei de măsline câțiva căței de usturoi, fără să-i curățați de coajă, și prăjiți-i în cuptor la o temperatură de 176 de grade până când cățeii capătă o culoare maronie și devin foarte moi. Lăsați-i să se răcească, apoi puteți să le curățați coaja și să-i mâncați!

7. Cum să folosiți plantele comestibile în funcție de anotimp

autor: Ellen Evert Hopman (verde)

Primăvara – violetele și păpădia

Primăvara este anotimpul violetelor. Căutați pâlcurile de violete albe și purpurii care cresc în grădini și pe pajiști. Puteți să gătiți frunzele la fel cum gătiți spanacul sau în salate. Frunzele violetelor conțin foarte mult fier și vitaminele A și C.



Florile pot fi mâncate crude: presărați flori proaspete pe un tort aniversar sau puteți să le fierbeți în zahăr și să le folosiți mai târziu. În acest caz, trebuie să le clătiți cu apă rece și să le treceți prin albușuri de ouă, folosind o pensetă. Așezați-le apoi pe un șervețel curat și presărați zahăr peste ele, lăsându-le acolo până se usucă! Împachetați-le după aceea cu grijă într-o foaie de staniol!

Păpădia este, de asemenea, o plantă comestibilă. Puteți folosi frunzele de păpădie în salate sau le puteți fierbe pe post de zarzavat. Frunzele sunt bogate în vitamina A, iar florile galbene conțin calciu, benefic pentru inimă. Adăugați petalele florilor la salate, având grijă să îndepărtați sepalele verzi și amărui. Tulpina nu se mănâncă.



Când adunați plantele și florile din grădina voastră, încercați să le culegeți pe cele care se află la o distanță de cel puțin 300 de metri de stradă pentru a le evita astfel pe cele poluate. Înmuiați plantele, timp de 20 de minute, în apă, turnând în prealabil câteva lingurițe de oțet sau sare, pentru a îndepărta insectele și paraziții.

Jeleuri din petale de violete sau păpădie

Umpleți un borcan fie cu flori de păpădie (îndepărtând sepalele și tulpinile), fie cu violete albastre.

Turnați apă clocotită peste ele până se umple borcanul și lăsați-le așa peste noapte.

Strecurați apoi florile și păstrați lichidul. La două cești de lichid, adăugați sucul de la o lămâie stoarsă și un pliculeț de gelatină pudră. Turnați lichidul într-un ibric, care să nu fie din aluminiu, și puneți-l la fiert. Adăugați o bucățică de unt (ca să împiedicați formarea spumei) și patru ceșcuțe de zahăr, apoi puneți-l din nou la fiert. Lăsați-l să fiarbă un minut, pe urmă turnați lichidul în borcane curate și sigilați-le!

REȚETE CULINARE CU PLANTE SĂLBATICE COMESTIBILE

Primăvara este anotimpul când putem să căutăm plante sălbatice comestibile. Iată câteva rețete culinare cu plante sălbatice:

Clătite cu urzici

Adunați urzici tinere, folosind mănuși din cauciuc pentru a evita usturimile. (Dacă veți clăti frunzele cu apă rece, veți îndepărta acidul care provoacă înțepăturile.)



Tăiați și fierbeți la foc mic frunzele de urzici până se înmoaie. Amestecați-le cu piure de cartofi. Adăugați sare și piper după gust.

Modelați-le apoi sub formă de „clătite", dați-le prin făină și prăjiți-le în ulei de măsline, timp de 5-10 minute pe fiecare parte, până capătă o culoare aurie. Se servesc cu smântână.

Brioșe cu troscot

Adunați lujeri tineri de troscot, înalți de 5-20 de centimetri! Rupeți frunzele și tăiați-le mărunt. Aveți nevoie de două cești de frunze tăiate de troscot.

Presărați peste ele o ceașcă și jumătate de făină, o linguriță de praf de copt și o linguriță de bicarbonat de sodiu. Adăugați o jumătate de ceașcă de petale proaspete de păpădie (îndepărtând, firește, tulpina și sepalele)! Amestecați într-un vas separat un pachet de unt topit, o ceașcă de zahăr brun, două ouă, o linguriță de vanilie și o ceașcă de iaurt sau smântână! Adăugați cele două cești de frunze tăiate de troscot, apoi melanjul cu făină și amestecați bine. Turnați compoziția în tăvi speciale pentru brioșe. Lăsați-le să se coacă la cuptor, timp de 15-20 de minute, la o temperatură de 176 de grade!



Gogoși cu flori

Culegeți flori comestibile precum cele de păpădie (îndepărtându-le sepalele și tulpinile), glicină sau salcâm. Amestecați-le cu ouă și lapte, apoi dați-le prin pesmet sau făină. Prăjiți-le în ulei de măsline până capătă o culoare maronie. Așezați-le pe un șervețel ca să se scurgă uleiul și apoi puteți să le serviți.

Rulouri cu lalele

Îndepărtați staminele și pistilurile lalelelor, păstrând floarea intactă! (Lalelele albe, roz sau de culoarea piersicii au cele mai bune arome,



dar cele roșii sunt mult mai spectaculoase.) Așezați cupa de lalea pe un strat de lăptuci și umpleți-o cu salată de ton sau de ouă! Puteți, de asemenea, să rupeți petalele de lalele și să le așezați în cerc pe un platou, apoi să le ornați cu salată de ton sau de ouă. Rulourile se servesc cu mâna.

Salate din flori

Adăugați flori comestibile în salate. Puteți folosi, de exemplu, flori de forsiția, frunzele și florile violetelor, flori de panseluțe, flori de glicină sau de salcâm, petale de lalele, flori de păpădie (cărora trebuie să le îndepărtați tulpinile și sepalele), flori de arțar, petale de trandafiri și multe altele.

Sfârșit de primăvară – început de vară – loboda sălbatică și urzicile



Puteți găsi lobodă sălbatică în grădină la sfârșit de primăvară și început de vară. Este o plantă anuală, cu frunze lunguiețe și crestate la bază și frunze înguste și necrestate în vârf. Frunzele sunt ușor cărnoase și aproape albe pe partea din spate. Planta poate să crească până la o înălțime de 30-90 de centimetri. Verificați dacă nu cumva frunzele au un miros pătrunzător, ca acela de lac! În acest caz, loboda sălbatică s-ar putea să fie de fapt tămâiță, plantă care nu trebuie consumată (nu este însă niciun pericol dacă faceți ceai din frunzele ei uscate). Puteți găti mâncăruri delicioase din loboda sălbatică, folosind rețetele pentru spanac, la care adăugați puțin unt și lămâie. Indienii americani tratau scorbutul cu această plantă. Ceaiul rece este un remediu contra diareii, iar frunzele proaspăt tăiate pot fi folosite ca pansamente pentru arsuri.



O altă plantă pe care o puteți găsi pe câmpuri necultivate sau prin zone părăsite este urzica. Nu veți avea nicio îndoială asupra identității ei odată ce o veți atinge, căci vă va provoca mâncărimi și bășicuțe

roșii pe picioarele goale și pe brațe. Dar acest lucru nu are consecințe nefaste pentru sănătate, deoarece urzica este una dintre cele mai benefice plante din lume. Acidul care produce iritațiile pielii dispare foarte repede dacă planta e uscată sau dacă o clătiți cu apă rece (pentru a evita aceste mici neplăceri, purtați mănuși când culegeți urzici!).

Urzicile sunt plante perene, care pot atinge chiar și un metru înălțime, cu tulpini și frunze acoperite de peri urticanți și cu flori verzui sub formă de ciorchini. Au un gust extraordinar când sunt crude și mici, neavând mai mult de cincisprezece centimetri înălțime. Clătiți și tăiați mărunt frunzele plantelor tinere, apoi adăugați-le în supe sau faceți o ciorbă doar din urzici. Acestea sunt bogate în proteine, fier, vitamine și minerale. Sunt antihistaminice, atenuând așadar alergiile. Dacă beți iarna ceai de urzici, vă ajută să vă încălziți, îmbunătățind în același timp și procesul de digestie. Opăriți timp de zece minute două lingurițe de frunze uscate într-o ceașcă cu apă fiartă. Pentru uz extern, ceaiul rece de urzici este benefic pentru arsuri și pentru iritațiile pielii.

Iunie – Crinii sălbatici

În luna iunie, crinii sălbatici cu flori portocalii conferă o frumusețe aparte multor grădini. Această plantă crește în curți, dar și în sălbăticie, în ferme și gospodării abandonate. Are frunzele în formă de sabie, iar florile – cu petalele răsucite în exterior – caută soarele și trăiesc doar o singură zi.

Provenind din Asia, planta este cultivată ca legumă pentru piețele din Orient. Bobocii poartă numele de „Sulițe Aurii“ și se servesc căliți în ulei de măsline sau în unt. Florile deschise se pot frământa în aluat și prăji ca niște gogoși sau pot fi ingrediente delicioase în supe ori tocănițe. Frunzele se folosesc la salate, iar tuberculii pot fi gătiți precum cartofii sau pot fi adăugați la salate. Înmuiați plantele în apă cu oțet sau sare timp de douăzeci de minute! Veți înlătura astfel insectele sau paraziții. Clătiți-le apoi și savurați-le.



Crinul sălbatic are și calități medicinale: în China, ceaiul din rădăcina lui se folosește ca diuretic, dar

și sub formă de comprese pentru tratarea mastitei. Există dovezi care atestă faptul că rădăcinile au proprietăți antibacteriene. Ele conțin, de asemenea, și colchicină, care se utilizează în tratarea gutei. Totuși, nu cred că este o idee prea bună să consumați planta în fiecare zi.



O altă plantă obișnuită în această perioadă este cea din specia *Impatiens capensis*, cu flori galbene sau portocalii, tulpini fragile și suculente și frunze ovale. Crește în zone umede, cum ar fi pădurile cu grad înalt de umiditate. La începutul primăverii, tulpinile delicate pot juca rolul de ingrediente pentru salate, iar mai târziu, planta poate fi folosită ca zarzavat. Fierbeți-o timp de 10-15 minute, schimbându-i apa de două ori, dar fără să o beți.

Planta este folosită și în tratarea erupției provocate de iedera otrăvitoare. Unii oameni aplică planta zdrobită direct pe piele. Alții fac un ceai, spălând apoi cu el zona afectată. O altă modalitate este să puneți plantele în apă și să le amestecați într-un robot de bucătărie până se transformă într-o pastă, să turnați compoziția în tăvița pentru cuburi de gheață și s-o băgați în congelator. Puteți păstra apoi cuburile într-o pungă de plastic în congelator, urmând s-o folosiți mai târziu ori de câte ori aveți nevoie. Compoziția se poate aplica și sub formă de comprese pentru tratarea arsurilor, a tăieturilor, înțepăturilor de insecte, vânătăilor, a iritațiilor provocate de urzici și a luxațiilor.

Început de vară – năsturelul și trifoiul roșu



Năstureii încep să înflorească la începutul verii, pe spaliere și garduri. Florile lor roșii, galbene sau portocalii cresc pe tulpini înalte de la unu până la trei metri și sunt mai mari decât frunzele, care au o formă rotundă. Presărați petalele proaspete pe o felie de pâine integrală, unsă cu brânză topită sau folosiți-le la salată. Le puteți încerca și la supe sau la decorarea torturilor.

Aroma pătrunzătoare a florilor ajută la descongestionarea plămânilor; mâncați-le crude sau luați de trei ori

pe zi câte o jumătate de linguriță de suc proaspăt. Sucul din flori poate fi folosit și extern pentru dezinfectarea rănilor.

O altă plantă care înflorește în această perioadă este trifoiul roșu.



O prezență obișnuită pe pajiști și în grădini, el crește înalt până la 30-60 de centimetri și are tulpinile acoperite cu peri. Frunzele, verzi sau albicioase și ușor crestate, sunt dispuse câte trei, în formă de V. Petalele sunt trandafirii, cu nuanțe mai închise sau mai deschise. Culegeți florile proaspete și presărați-le în supe sau folosiți-le la salate ori la decorarea torturilor și a prăjiturilor. Puteți, de asemenea, să faceți sandviciuri pentru o gustare în grădină, folosind felii de pâine albă (căreia i-ați îndepărtat coaja), unse cu unt, flori de năsturel și de trifoi. Le puteți servi cu ceai negru din plante organice.

Trifoiul roșu facilitează expectorația și calmează tusea, dovedindu-se un remediu benefic pentru tratarea răcelilor, a astmului, a bronșitei și a altor forme de tuse spasmodică. Ceaiul contribuie și la „purificarea sângelui“ (stimulează funcțiile hepatice), fiind folosit în tradiția populară ca leac împotriva cancerului. Poate fi utilizat și extern pentru tratarea arsurilor, a rănilor și a pustulelor. Florile lui constituie un ingredient în fabricarea țigărilor pe bază de plante. Iar dacă le uscați și le folosiți împreună cu alte plante uscate precum iarba-mâței și lumânărică potolesc tusea astmatică.

Rețetă de ceai: Opăriți florile timp de 10-20 de minute, folosind două lingurițe de flori la o jumătate de cană de apă! Îl puteți utiliza extern sau îl puteți bea îndulcit cu miere. Adulții (sau o persoană care are 68 de kilograme) pot să bea câte o jumătate de cană de trei ori pe zi în timp ce copiii (sau o persoană care are 34 de kilograme) trebuie să bea o pătrime dintr-o cană sau mai puțin, în funcție de greutatea corporală, de trei ori pe zi.

Vară – primula-de-seară și coada-șoricelului

Primula-de-seară și coada-șoricelului sunt două plante comestibile, pe care le întâlnim vara pe câmpii.



Primulele cresc înalte de la 30 de centimetri până la 1,50 metri și au flori galbene, ale căror petale (patru la număr) se deschid pe înserat și se ofilesc a doua zi. Încep să înflorească în iunie. Este o plantă bianuală – trăiește doi ani și înflorește în cel de-al doilea. Puteți să curățați de coajă rădăcinile plantelor din primul an și să le fierbeți timp de douăzeci de minute sau până se înmoaie, schimbându-le apa de două ori. Aruncați apa de fiecare dată, nu o beți! Rădăcinile au un gust mai dulce primăvara și toamna, devenind mai picante vara. Se servesc cu unt și cu sare.

Puteți, de asemenea, să fierbeți, timp de douăzeci de minute, tot în două ape, și frunzele tinere de primulă, servindu-le apoi cu unt.

Indienii americani foloseau comprese cu rădăcini de primulă pentru tratarea vânătăilor. Semințele produc un ulei benefic pentru ficat, contribuind și la vindecarea eczemelor.

Coada-șoricelului, „Planta-vraci", cum au numit-o înaintașii noștri, ajunge la o înălțime de 30-90 de centimetri și are niște flori distincte, mici și albe, care cresc în mănunchiuri. Culegeți frunzele tinere când nu au mai mult de 2-5 centimetri și folosiți-le la salate (după ce le-ați ținut, timp de 20 de minute, în apă cu oțet sau cu sare ca să îndepărtați paraziții). Frunzele păroase devin tot mai aromate odată cu trecerea verii, căpătând în cele din urmă un gust amar. După ce planta a înflorit, puteți s-o culegeți și s-o uscați, folosind-o apoi la ceaiuri. Ceaiul de coada șoricelului este un remediu ideal în tratarea febrei și a răcelilor, facilitând și funcțiile tractului intestinal. Combinat cu frunze de mentă și flori de soc, ceaiul de coada-șoricelului are efecte benefice în tratamentul contra gastroenteritei. Pentru că are un gust neplăcut, vă sfătuiesc să nu beți mai mult de două căni pe zi.



Denumirea în latină a acestei plante este *Achillea millefolium; Achillea* vine de la numele eroului grec Ahile, iar *millefolium* se referă la frunzele segmentate în mii de secțiuni. Ahile a fost rănit în timpul Războiului Troian, sângerând până la moarte. Ca o ironie a sorții, coada-șoricelului are proprietăți stiptice – oprește hemoragiile atunci când este aplicată pe rană sub formă de comprese.

Menta sălbatică, dar și cea cultivată, crește în grădini umbroase, pe câmpii mlăștinoase și pe malurile râurilor. Menta sălbatică poate să ajungă până la 60 de centimetri înălțime. Frunzele, acoperite cu peri, sunt ușor întoarse, iar florile albe-purpurii cresc în mănunchiuri la capătul ramurilor. Ca și alte specii de mentă, cea sălbatică are un miros puternic aromat și tulpina pătrățoasă. Aroma specifică vă ajută s-o identificați cu ușurință.

Cea mai simplă modalitate prin care puteți savura gustul puternic aromat al mentei este să opăriți, timp de 5-10 minute, frunzele proaspete sau uscate în apă fiartă, luând în prealabil ibricul de pe foc. Îndulciți ceaiul cu puțină miere! Toate speciile de mentă sunt un remediu ideal în tratarea răcelilor, stărilor febrile, a durerilor de gât, flatulenței, a indigestiilor și a crampelor stomacale. Adăugați la salatele de fructe frunze de mentă, uscate sau proaspete, tăiate mărunt! Puteți presăra, de asemenea, frunze de mentă pe morcovi, spanac, fasole verde sau cartofi. Menta poate fi un ingredient ideal în ceaiurile cu gheață, iar frunzele proaspete pot fi folosite la decorarea torturilor și a deserturilor cu înghețată.

Rețetă pentru jeleu de mentă:

Tăiați în bucăți un kilogram de mere; nu le descojiți (coaja are un conținut bogat de pectină, necesară formării gelatinei)!

Puneți fructele tăiate într-o oală și acoperiți-le cu apă. Puneți deasupra un capac și lăsați-le să fiarbă la foc mic, timp de 3-15 minute, până când încep să-și lase zeamă.

Strecurați lichidul prin strecurătoare și apoi prin câteva straturi de tifon. Lăsați-l să se scurgă cel puțin o oră ca să se adune cel puțin 4 cești de suc.

Fierbeți cele 4 cești de suc timp de 5 minute. Adăugați ¾ dintr-o ceașcă de zahăr pentru fiecare ceașcă de suc.

Puneți o ceașcă de tulpini și frunze de mentă tăiate mărunt pentru fiecare ceașcă de suc. Fierbeți compoziția timp de 10-30 de minute până când jeleul începe să se închege! În timp ce jeleul fierbe, puteți adăuga câteva picături de colorant alimentar. *(Cum să verificați*

dacă jeleul este gata: Luați puțin lichid cu o lingură rece din metal. Aplecați lingura și dacă jeleul se prelinge compact, nu sub formă de picături, este gata. Sau turnați câteva picături pe o tăviță și băgați-o în frigider ca să vedeți dacă se încheagă după ce se răcește. Voila!)

Îndepărtați spuma și turnați lichidul în borcane fierbinți și sterilizate. Sigilați-le cu capace din metal sau cu parafină și depozitați-le în cămară.

Vară târzie – ceara-albinei și brusturele

Dacă aveți norocul să locuiți lângă un teren necultivat, puteți găsi ceara-albinei, care înflorește în această perioadă. Este planta preferată a fluturelui-monarh. Are frunzele ușor pufoase, opuse și mari, putând să ajungă și la 20 de centimetri lungime. Florile roșietice, grupate în umbele, se formează în lunile iulie și august. Tulpina conține un latex alb, care începe să se prelingă imediat ce îi rupeți o frunză. Toamna, planta – care poate să atingă și un metru înălțime – produce niște păstăi mari și țepoase, ce se usucă și se desfac, eliberând sute de semințe pufoase, folosite la confecționarea pernelor și a jucăriilor din pluș. Puful este impermeabil și a fost folosit în trecut la fabricarea colacelor de salvare.



Bobocii – atenție!, numai când sunt VERZI – și păstăile imature pot fi consumate înainte de a se deschide. Trebuie să le fierbeți în câteva ape, apoi le puteți servi cu puțin ulei de măsline și sos de soia sau unt. Aveți grijă să puneți bobocii în apa care a început deja să fiarbă, nu în apă rece, pentru a evita să-și lase gustul amărui. Puteți opări un minut florile, apoi să le frământați în aluat și să le prăjiți ca pe gogoși. NU CONSUMAȚI ALTE PĂRȚI ALE PLANTEI!

Brusturele este o plantă obișnuită care crește pe terenurile necultivate. Florile de brusture seamănă cu niște ciulini maronii, care toamna ni se agață de pantaloni și de blana animalelor. Are frunzele mari ca acelea de rubarbă, iar florile sub formă de ciulini maronii au un diametru de aproape doi centimetri. Planta înflorește la sfârșit de vară și început de toamnă. Frunzele pot fi folosite în tratarea erupțiilor de piele, precum urticariile sau eczemele, sub formă de ceai cu care



se spală zonele afectate ori sub formă de comprese pentru tratarea arsurilor și pustulelor. NU MÂNCAȚI FRUNZELE! Brusturele este o plantă bianuală (trăiește doi ani și înflorește în vara celui de-al doilea an). Puteți fierbe rădăcina plantelor din primul an pentru a face un ceai care „purifică sângele“, stimulând funcțiile hepatice. Fierbeți, timp de 20 de minute, o linguriță de rădăcină la o ceașcă de apă. În Orient, rădăcina este considerată legumă. Fierbeți în două ape, timp de 30 de minute, rădăcina unei plante din primul an și serviți-o cu unt. Este delicioasă!

CEAIURI DIN PLANTE

Printre florile care înfloresc în grădina voastră se pot regăsi și câteva specii pe care le puteți folosi în componența ceaiurilor naturiste. De exemplu, menta-indiană, care în perioada victoriană era o plantă de grădină, cu flori purpurii, roșii sau roz, este preferata albinelor și a păsărilor colibri. Crește până la 90 de centimetri înălțime și, la fel ca menta, are tulpina pătrățoasă și acoperită cu peri și frunze ovale, și zimțate pe margine, dispuse în părți opuse. Puteți să opăriți, timp de 10 minute, frunzele și florile (folosiți două lingurițe de frunze și flori proaspete sau o linguriță de frunze și flori uscate). Ceaiul de mentă-indiană este un remediu benefic pentru tulburările digestive și indigestii. Seamănă cu „Earl Grey“.

Cimbrul-de-câmp este o altă plantă obișnuită în zona noastră, pe care o putem găsi în grădini și pe pajiști. Are frunzele micuțe, iar planta nu depășește 15 centimetri înălțime. Florile, care cresc în mănunchiuri la capătul ramurilor, pot avea diverse culori – de la alb la purpuriu. În fitoterapia tradițională din Europa, cimbrul era un remediu benefic în tratarea tusei, a răcelilor și a durerilor de stomac. Opăriți, timp de 10 minute, două lingurițe de cimbru proaspăt sau o linguriță de cimbru uscat la o ceașcă de apă fiartă.

În tradiția populară, joacă un rol important în ședințele de meditație. Plantați, așadar, puțin cimbru în locul în care vreți să cugetați ca să vă bucurați de liniște și armonie!

Afinul este o altă plantă obișnuită în regiunea noastră. Toată lumea știe că fructele afinului sunt comestibile, dar știați că puteți face ceai

din frunzele și fructele lui? Culegeți frunzele când boabele sunt încă verzi și opăriți, timp de 20 de minute, două lingurițe de frunze proaspete într-o ceașcă. Indienii americani foloseau ceaiul din frunze ca „să purifice sângele". Beți acest ceai din frunze de afin doar câteva zile! Puteți, de asemenea, să fierbeți, timp de 20 de minute, o linguriță de afine uscate într-un ibric cu capac (pentru a păstra uleiurile volatile) și puteți să beți două cești pe zi cât timp doriți.

Vară târzie – murele



Este perioada murelor. Căutați rugii sălbatici care cresc la marginea regiunilor împădurite și a zonelor abandonate!

Murii au tulpini spinoase, verzi sau roșcate, care pot să atingă și 1,80 metri înălțime, și frunze palmat-compuse, dispuse în grupuri de câte trei până la șapte frunzulițe. Florile – mici, albe și cu cinci petale – înfloresc în iunie, iar fructele negre se coc la sfârșitul lui iulie și începutul lui august. Fructele au un conținut bogat în bioflavinoide, care întăresc sistemul imunitar – toată lumea ar trebui să mănânce, pe tot parcursul verii, fructe și legume bogate în pigmenți (mere roșii, coacăze roșii, struguri roșii, varză roșie, prune, roșii, ardei roșii etc.). Frunzele proaspete și tinere și vârfurile fragede ale tulpinilor pot fi folosite în salate. Din frunzele uscate puteți face un ceai pentru tratarea diareii. Ceaiul din rădăcini de mur este, de asemenea, un remediu tradițional pentru diaree și dizenterie. Folosiți două lingurițe de frunze uscate la o ceașcă de apă fiartă. Opăriți-le timp de 20 de minute și beți o ceașcă pe zi. Sau fierbeți, timp de 20 de minute, o linguriță de rădăcină tocată mărunt la o ceașcă de apă într-un ibric cu capac. După ce se răcește, puteți să beți una sau două cești pe zi.

Jeleul, dulceața și vinul de mure sunt eficiente în tratarea diareii. Oțetul de mure este o delicatesă. Puneți murele într-un borcan curat și turnați oțet peste ele. Lăsați-le trei zile la macerat, apoi strecurați lichidul prin sită.

Frunzele proaspete de mure pot fi zdrobite într-un robot de bucătărie și aplicate sub formă de comprese pe arsuri și pustule. Adăugați apă

peste frunzele zdrobite pentru a crea o pastă. Turnați pasta verde într-un vas și adăugați puțin praf din coajă de ulm sau făină integrală ca s-o întăriți. Întindeți compoziția pe un pansament curat și aplicați-o peste o arsură! Țineți pansamentul pe piele timp de o oră, apoi puteți să-l aruncați.

Iarna, puteți să turnați apă fiartă peste frunzele uscate ca să le înmuiați și să le aplicați peste arsuri.

Vară târzie-toamnă – și copacii se pot mânca!

Atunci când vă gândiți la plantele comestibile din grădină, nu ignorați copacii! La sfârșitul verii, savurăm cu toții fructele pomilor cum ar fi merele, cireșele, dudele, perele și piersicile. Dar copacii pot fi comestibili și în alte anotimpuri.

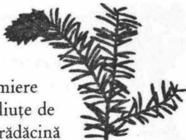


Primăvara, puteți culege frunzele copacilor tineri ca să le folosiți la salate: frunze de arțar, care au încă o nuanță trandafirie, frunze de fag sau muguri de păducel. Primăvara, abia aștept să apară mugurii de tsuga. (Nu, nu sunt otrăvitori. Filozoful grec Socrate a murit după ce-a fost obligat să bea cucută, care este o plantă, nu un conifer.)* Coniferele tsuga au conuri mici și ace minuscule (doar 8-18 milimetri lungime). Scoarța este maronie și păroasă. Consumați mugurii cruzi, de un verde-pal, care cresc în vârfurile ramurilor. Au o aromă delicată, ca de lămâie, și un conținut bogat în vitamina C. Puteți să faceți ceai din muguri de tsuga, să-i adăugați în salate sau să-i mâncați cruzi. Pe parcursul verii, mugurii capătă o nuanță de verde-închis și devin prea tari pentru a mai putea fi mâncați.

Primăvara, putem savura, de asemenea, seva de mesteacăn, pe care o obținem secționând coaja copacului, la fel ca în cazul arțarului. Nu este nevoie s-o fierbeți, puteți s-o beți în timp ce se prelinge din coaja copacului. Toate speciile de mesteacăn, cu excepția mesteacănului alb, au o aromă plăcută, ca aceea de salicilat de metil. Primăvara, puteți

---

* Denumirea în lb. engleză a coniferului *tsuga* este „hemlock tree“, iar a cucutei „water hemlock“ (n. tr.).



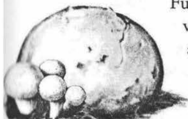
să tăiaţi câteva ramuri de mesteacăn şi să le puneţi într-un ibric. Turnaţi apă rece peste ele, acoperiţi-le cu un capac etanş şi lăsaţi-le să fiarbă 20 de minute! Îndulciţi ceaiul cu miere sau cu sirop de arţar, adăugând şi câteva feliuţe de rădăcină proaspătă de ghimbir sau coajă de rădăcină de dafin-american ca să-i conferiţi o aromă deosebită.

Pinul alb are ace de un verde-albăstrui, care cresc în grupuri de câte cinci şi au între 2,50 şi 12 centimetri lungime. Coaja este cenuşie, pufoasă şi crestată. Ceaiul de pin are o aromă ca aceea de lămâie. Puteţi folosi acele şi ramurile tot anul. Puneţi-le într-un ibric cu apă rece, acoperiţi-le cu un capac etanş şi lăsaţi-le să fiarbă 20 de minute. În toiul iernii, ceaiul este un remediu ideal în tratarea răcelilor, având proprietăţi antiseptice şi un conţinut bogat de vitamina C.

8. Informaţii utile despre ciupercile sălbatice

autor: Oberon (cenuşiu) şi Moonwriter (indigo)

„Ciupercile" pe care le vedem noi sunt doar fructele unor vaste încrengături de fungi care se extind sub pământ – uneori pe suprafeţe întinse.



Fungi constituie unul dintre cele cinci regnuri ale vieţii pe pământ. Iată care sunt acestea în ordinea apariţiei lor evolutive: Monera, Protista, Plantae, Fungi şi Animalia. Există mii de specii de ciuperci sălbatice; multe sunt otrăvitoare, iar unele sunt letale, putând să provoace instantaneu moartea celui care a muşcat din ele.



Există, totuşi, câteva specii de ciuperci care sunt o adevărată delicatesă culinară. Ele sunt uşor de identificat, pentru că nu seamănă deloc cu „rudele" lor periculoase. Cele din America de Nord fac parte din



familia *Calvatia gigantea*, *Cantharellus* (ciupercile „gălbiori") și *Morchella*. În Europa, trufele reprezintă un adevărat trofeu culinar. Toate sunt foarte delicioase – tăiate și prăjite în unt, amestecate cu alte legume și gătite stir-fry sau folosite în alte rețete.

După ce veți învăța cum să le identificați, veți putea porni în căutarea acestor delicatese culinare în locurile unde cresc. Totuși, la început trebuie să cereți părerea unui expert în domeniu. Dacă vreți să explorați acest tărâm exotic, consultați cărțile de specialitate și porniți la drum însoțiți de un ghid. O lucrare extraordinară, care descrie 703 specii, oferindu-vă și fotografii în culori, este *National Audubon Society Field Guide to North American Mushrooms.*

Ciupercile pe care trebuie să le evitați în totalitate sunt cele sub formă de pălărie cu picior, care seamănă foarte bine cu cele pe care le cumpărați din magazine. Deși există multe specii comestibile, care au aspectul celor descrise mai sus, ciupercile otrăvitoare și poate chiar letale sunt aproape identice cu cele inofensive, fiind imposibil să le distingeți de acestea. Evitați, așadar, să culegeți ciuperci cu pălărie!



Ciuperci otrăvitoare: Cele din familia Amanita – buretele-viperei, buretele-pestriț, buretele-primăvăratic și buretele-panterei.

Cazuri de otrăvire cu ciuperci în Statele Unite

Anual, în cadrul Asociației Americane de Control a Otrăvurilor, se înregistrează peste nouă mii de cazuri de intoxicații cu ciuperci. Deși doar o sută de specii sunt responsabile pentru majoritatea intoxicațiilor cu ciuperci și mai puțin de douăsprezece sunt considerate letale, trebuie să le identificăm pe cele comestibile dintr-o varietate de cinci mii de specii câte trăiesc în Statele Unite. Dacă o ciupercă este otrăvitoare, va fi cu atât mai periculoasă pentru copii, persoane în vârstă și pentru cele care se confruntă deja cu probleme de sănătate. Chiar și cele considerate „comestibile" au provocat moartea unor copii și a unor adulți foarte bolnavi. Există nenumărate cazuri când anumite ciuperci au produs moartea unor adulți sănătoși.

Procedee de identificare a ciupercilor

Biologii care se ocupă cu studiul ciupercilor se numesc „micologi". Pentru o identificare exactă a ciupercilor, micologii iau în calcul mai mulţi factori, cum ar fi, de exemplu, culoarea, forma pălăriei, sporii, piciorul şi baza ciupercii. Sporii trebuie examinaţi la microscop pentru a detecta diferenţele. Micologii ţin seama şi de locul în care creşte ciuperca pe care o analizează: în pădure, pe câmp sau în copac. Procedeul este atât de complex, încât este imposibil să identifici o ciupercă doar după o simplă descriere la telefon. Procesul de identificare reprezintă o artă dificilă şi minuţioasă, care cere precizie şi exactitate, dar şi foarte mulţi ani de studiu. (CPCS and Regents, University of California, 2000; http://www.calpoison.org/public/mushrooms.html)

9. Menta şi avantajele ei

autor: Moonwriter (indigo)

Familia mentei include multe specii – *Mentha piperita* şi *Mentha spicata* sunt două dintre ele – pe care le puteţi cultiva şi folosi cu uşurinţă.

Din punct de vedere medical, menta este un remediu ideal în tratarea indigestiilor sau a problemelor digestive.

Din punct de vedere magic, menta este asociată cu inteligenţa, elocvenţa, arta divinaţiei, studiul, autoperfecţionarea, înlăturarea obiceiurilor negative, comunicarea şi înţelepciunea. Iată câteva sfaturi referitoare la modul de folosire a mentei:

CUM SĂ CREŞTEŢI ŞI SĂ CULEGEŢI MENTA:

Metoda 1: Plantaţi-o într-un colţ însorit din grădina voastră şi udaţi-o la câteva zile. Când începe să crească, rupeţi lujerii de deasupra frunzelor; în acest fel, planta va deveni mai stufoasă. Rupeţi lujerii şi adunaţi frunzele dis-de-dimineaţă ca să obţineţi o aromă cât mai bogată. Dacă vreţi să uscaţi plantele, puneţi tulpinile şi frunzele pe o tăviţă, într-un loc ferit de lumină, până când frunzele se usucă complet şi

se sfărâmă. După ce se usucă, rupeți frunzele de pe tulpină și aruncați tulpinile! Puneți frunzele într-un vas curat din sticlă (sau plastic) și păstrați-l într-un dulap.

Metoda 2 (mult mai rapidă, dar nu la fel de distractivă): Cumpărați de la piață un buchet de mentă. Uscați-l și procesați-l, urmând instrucțiunile din metoda precedentă.

Metoda 3 (cea mai rapidă): Cumpărați de la plafar sau din farmacii mentă uscată și gata procesată.

Cum să preparați o infuzie (sau ceai) de mentă:

Puneți la fiert într-un ibric, care să nu fie din aluminiu, o ceașcă de apă rece. După ce a fiert apa, luați ibricul de pe foc și puneți în apa fiartă două lingurițe de frunze zdrobite de mentă.



Acoperiți ibricul cu un capac și lăsați-l așa timp de 5-10 minute (cu cât lăsați mai mult plantele în apa fiartă, cu atât infuzia va fi mai puternică)!

Strecurați apoi lichidul într-o ceașcă încălzită și îndulciți-l cu miere sau cu zahăr brun!

Felicitări! Infuzia e gata! Puteți savura acum ceaiul de mentă într-un loc liniștit. Dacă vă deranjează stomacul – poate că ați mâncat prea repede, prea mult sau ceva care nu v-a priit – preparați o infuzie de mentă, pe care s-o beți încet. Problemele vor începe să dispară.

10. Poțiuni și loțiuni

Iată câteva rețete pentru poțiuni, loțiuni, uleiuri, prafuri și talismane magice:

Talisman pentru înțelepciune și memorie (Moonwriter)

Ingrediente:

O crenguță de rozmarin (pentru memorie)

O linguriță de afine uscate (tot pentru memorie)

O frunză de dafin (pentru înțelepciune)

O bucată rotundă de pânză cu diametrul de 15 centimetri (culoarea și modelul trebuie să corespundă cu intențiile voastre magice)

Un șnur din bumbac, lung de 30 de centimetri (de aceeași culoare ca pânza)

Țineți plantele și fructele în mâna pe care o folosiți cu precădere! Rugați-le să vă dăruiască puterea lor ca să vă ajute să treceți un examen, să îndepliniți o sarcină sau să duceți la bun sfârșit o altă misiune. Exprimați-vă dorința în termeni cât mai clari cu putință!

Puneți plantele și fructele în pânza rotundă și legați-o cu șnurul din bumbac, ca pe o bocceluță. Dormiți cu ea sub pernă! A doua zi de dimineață, așterneți pe hârtie visele pe care vi le amintiți.

Purtați talismanul cu voi până când dorința vi s-a împlinit. Apoi, puneți plantele și fructele într-o cană! Turnați apă fiartă peste ele și opăriți-le 5 minute! Îndulciți ceaiul cu miere! Savurați-l în tihnă și gândiți-vă la actele magice pe care vreți să le înfăptuiți. Așa să fie!

Poțiune pentru protecție și înțelepciune (moonwriter)

½ linguriță de mentă uscată (pentru memorie)

½ linguriță de salvie uscată (pentru protecție și înțelepciune)

¼ linguriță de isop uscat (pentru noroc)

Apa-lunii (apă care a captat puterea lunii pline)

Ștevie-dulce uscată (opțional, pentru un gust dulce)

Puneți la fiert o ceașcă de apă minerală proaspătă și două lingurițe din apa-lunii!

După ce apa a dat în clocot, stingeți focul și adăugați plantele uscate. Lăsați-le 5 minute în apă fiartă!

Încălziți în prealabil o ceașcă sau o cană de ceai, turnând apă fiartă peste ele. Strecurați infuzia și turnați-o în ceașcă.

Țineți, cu ambele mâini, ceașca, ridicând-o la nivelul feței și expirați aerul din plămâni, trimițând intenția magică în undele ceaiului. Inspirați-i apoi aburul, captându-i esențele! Beți ceaiul încet, concentrându-vă asupra misiunii magice și a rezultatului pe care doriți să-l obțineți.

Ulei pentru alungarea tristeții (Estara T'shirai)



Șase picături de ulei de chiparos
Șase picături de ulei de lavandă
O picătură de ulei de mușețel
Un strop de ulei de măghiran

Ulei pentru obținerea unor rezultate bune la învățătură (Estara T'shirai)



Ulei de lavandă
Ulei de mușețel
Ulei de virnanț
Îmbunătățește puterea de concentrare și calmează emoțiile.

Talisman pentru consolidarea respectului de sine (Estara T'shirai)



Anason
Lavandă
Pătrunjel
Trandafiri
Strugurii-ursului
Măghiran
Rădăcină de irişi
Cuarț roz
Câteva picături de ulei Venus

Puneți toate aceste ingrediente într-o bucată de pânză roz și/sau verde și legați-o la gură ca pe un săculeț!

Praf pentru obținerea iertării (Estara T'shirai)



Rozmarin
Măghiran
Lavandă
Crețușcă
Verbină
Mentă

Folosiți acest praf când vreți să dăruiți iertarea cuiva pentru a vă putea continua viața.

11. Concluzii

autor: Moonwriter (indigo)

Ați aflat din acest capitol că știința plantelor reprezintă o artă în adevăratul sens al cuvântului, care implică foarte multă responsabilitate.

Ca ucenici vrăjitori, trebuie să folosiți și să administrați plantele și remediile naturiste cu multă precauție și înțelepciune.

După ce veți căpăta mai multă experiență în acest domeniu, veți putea discuta cu alți vrăjitori și fitoterapeuți despre experimentele voastre. Dar este important să transmiteți numai informațiile corecte și sigure.

Dacă nu sunteți convinși că un anumit remediu naturist este sută la sută benefic, nu-l recomandați și altora! De asemenea, dacă cineva vă propune sau vă prezintă un leac naturist, puneți întrebări și cereți cât mai multe informații pentru a vă convinge că folosirea lui nu vă pune viața în pericol.

Nu trebuie să vă îngrijorați pentru faptul că întrebările voastre ar putea jigni pe cineva. Oamenii trebuie să înțeleagă și să respecte interesul și grija voastră pentru propria sănătate, dar și pentru cea a semenilor voștri. Ei vor dori să vă demonstreze că puteți avea încredere în cuvântul lor și în remediile oferite.





Atelierul VII: Arta divinației (galben)

Capnomanție

Ea modelează,
în ale fumului coloane,
chipuri și imagini
pe care numai eu le deslușesc.

În văluri albăstrii și cenușii,
văd viitorul și trecutul:
tot ce prin aer se înalță
un fior în urmă lasă
un vârtej de curenți mișcători
în adâncul spiritului lumii.

Din nouri de fum,
de pe tărâmuri de năluci,
am învățat tainele cuvintelor
să le citesc.

În rotocoalele de fum,
sfârșitul și începutul lumii
le-am văzut – într-un fum
mai strălucitor decât orice curcubeu.

Vino și fumul tu-l întreabă,
căci el îți va răspunde,
iar eu mesajul
ți-l voi desluși!

ELIZABETH BARRETTE

1. Introducere

Bine ați venit în lumea divinației! Aceasta este arta de a prevesti viitorul – de a descoperi lucruri pierdute, ascunse sau secrete. Deși nu toți prezicătorii erau vrăjitori, toți vrăjitorii sunt considerați prezicători. Mulți oameni din vechime erau obsedați de arta divinației, făcând rareori un pas fără să ceară mai întâi sfatul prorocilor, al prezicătorilor, al oracolelor sau al profeților. Întâmplările neobișnuite, visele tulburătoare și semnele prevestitoare erau, de asemenea, încărcate cu puternice semnificații divinatorii. De-a lungul timpului, prezicătorii au născocit nenumărate tehnici de divinație, care poartă numele de arte mantice (de la cuvântul *mantis*, care înseamnă „proroc"). Aceste arte includ sistemul runelor, alfabetul Ogham, citirea viitorului într-un glob de cristal, cărțile de tarot, descoperirea apei sau a altor obiecte cu ajutorul unei baghete, chiromanția, interpretarea viselor și a semnelor prevestitoare, precum și numeroase alte metode.

Culoarea magică a acestui atelier este galben, care reprezintă elementul aerului. Galbenul este asociat cu activitățile mentale: meditația, voința, intelectul, divinația și comunicarea. Fiind și culoarea aurului, galbenul este corelat cu prietenia, generozitatea și credința. Culoarea galben (dar și nuanțele de galben-pal) este asociată cu ziua de miercuri, cu planeta mercur, cu zodia Taurului și cu cea de a treia chakră (a plexului solar). Galbenul-auriu este culoarea încrederii, a farmecului, a verii, a râsetelor cristaline și a muzicii vesele. Galbenul-pastelat este corelat cu primăvara, cu activitățile psihice și cu imaginația creatoare. Galbenul consolidează echilibrul, respectul de sine, charisma, divinația și creativitatea, stimulând, totodată, puterea voinței, vitalitatea, scopul și randamentul.

De-a lungul timpului, oamenii au născocit nenumărate sisteme de divinație. Puteți consulta *Manualul de inițiere în vrăjitorie* ca să le descoperiți pe cele mai cunoscute. În acest capitol, vom explora doar câteva dintre ele, oferindu-vă însă destule informații ca să le puneți singuri în practică. Vom studia pe larg sistemele mai complicate în cărțile ce vor urma.

2. Misiunea unui profet

autor: Jesse Wolf Hardin (argintiu)

Vrăjitorii, şamanii şi preotesele sfinte din diverse culturi şi religii prezic viitorul de zeci de mii de ani. Oamenii au dat ascultare multora dintre aceste previziuni, în speranţa că vor putea să prevină sau să diminueze consecinţele dramatice ale unei posibile tragedii. Nu vă lăsaţi însă înşelaţi: valoarea unei profeţii constă în gradul în care putem folosi informaţiile şi viziunile ce ni se oferă.

În ciuda surprizelor şi a turnurilor pe care ni le rezervă viaţa, toate întâmplările sunt corelate cu oamenii, energia şi evenimentele care ne marchează existenţa. Acest lucru se poate dovedi în multe feluri, inclusiv cu ajutorul noii ştiinţe a turbulenţei, care descrie un proces considerat recent nu doar haotic, ci cu totul imprevizibil. Profeţiile corecte nu sunt consecinţa revelaţiilor noastre trupeşti, ci a recunoaşterii acestui fenomen de relaţionare a evenimentelor: progres şi regres, cerere şi ofertă sau cauză şi efect. Deşi stările de transă stimulează apariţia previziunilor şi capacitatea noastră de percepţie, aptitudinea la care ne referim acum depinde de un cod genetic, de percepţiile noastre trupeşti ce ne ajută să înţelegem interconexiunile şi scopul determinat al evenimentelor trecute, prezente şi viitoare.

Spre deosebire de semenii lor, unii oameni sunt înzestraţi cu un har aparte de a prevesti. Aceştia se bucură de un avantaj, fireşte, dar poartă cu ei şi o povară. Căci cunoaşterea viitorului presupune şi anumite responsabilităţi – capacitatea şi necesitatea de a reacţiona. Complexitatea şi implicaţiile acestui har i-au conferit întotdeauna profetului statutul unui individ respectat, dar şi temut în comunitatea sau în tribul în care trăia. Totuşi, toţi oamenii se nasc cu harul de a vedea viitorul şi de a acţiona în consecinţă – har pe care îl putem consolida printr-o practică îndelungată, folosindu-l apoi spre binele nostru şi al întregii omeniri. Înlăuntrul vostru sălăşluieşte un vizionar, care vrea să descopere şi să asimileze toate misterele universului.

Ne putem perfecţiona harul profetic printr-o concentrare intensă şi progrese constante înregistrate în progresul de recunoaştere perceptuală şi emfatică. Pentru că toate lucrurile şi evenimentele creează nişte tipare, toate aceste tipare îşi lasă amprenta asupra existenţei noastre. Amprentele joacă rolul de „semne", iar „citirea" viitorului nu presupune doar o revelaţie, ci deslușirea acestui text atât de complicat al vieţii noastre. Semnele sunt nişte urme – lăsate de animale, de trecerea oamenilor sau de spirite. Dacă le vom analiza cu atenţie, vom putea descoperi nu doar caracterul celui care le-a lăsat, ci şi direcţia de unde a plecat şi cea spre care se îndreaptă: originea şi destinaţia sa. Toate semnele transmit un mesaj, pe care trebuie – pe cât ne stă în putinţă – să-l deslușim.

Presimţirile sunt semne care prevestesc anumite întâmplări. Când ele nu sunt foarte clare, le numim „prefiguraţii". Când o persoană este conştientă de semnele care îi influenţează existenţa, atunci presimţirile bazate pe anumite informaţii se contopesc cu o premoniţie inexplicabilă. Subconştientul este cel care face conexiunile, astfel încât putem să creionăm tabloul de ansamblu, „unind punctele" din locul în care ne aflăm până în locul în care merg lucrurile. Auzim atunci vocea tunătoare a Spiritului Naturii – vocea care sălăşluieşte înlăuntrul nostru, vocea autocunoaşterii şi autodirecţionării.

În ciuda concepţiei vehiculate de-a lungul timpului, prevestirile nu sunt nici de „bun", nici de „rău" augur. Dacă evenimentele sunt favorabile sau nefavorabile, prielnice sau primejdioase, depinde nu doar de situaţia, atitudinea şi perspectiva noastră, ci şi de capacitatea de a ne pune în mişcare energiile şi de a folosi lecţiile pe care le vom învăţa din respectivele evenimente. Prevestirile joacă rolul unor prognoze şi recomandări, avertizându-vă în acelaşi timp asupra greutăţilor pe care le veţi întâmpina. Semnele prevestitoare şi presimţirile nu sunt doar nişte indicii, ci şi nişte sugestii. Fiecare dintre ele vă invită să stabiliţi relaţii şi să reacţionaţi în mod intenţionat, oferindu-vă informaţii importante pe baza cărora puteţi trece la acţiune. Prevestirile sunt mai mult decât un simplu avertisment – sunt un prilej de a influenţa, deliberat şi cu multă bunăvoinţă, evenimentele viitoare.

Prevestirile sunt adesea corecte, dar pot deveni cu uşurinţă rodul imaginaţiei noastre sau pot fi interpretate greşit. Un individ care se

teme de un anumit lucru își va imagina că fiecare semn prevestitor anunță sosirea iminentă a evenimentului de care se teme. Un individ bântuit de nesiguranță tinde să interpreteze toate prevestirile ca fiind de bun augur, căutând astfel sentimentul de siguranță de care are nevoie ca să meargă mai departe. Cu toate acestea, modul în care corelăm semnele prevestitoare și reacționăm în fața prevestirilor corecte depinde tot de noi. Ele ne trezesc la viață liberul arbitru, iar fiecare moment din viața noastră devine astfel unul decisiv.

Consolidându-ne puterile profetice cu care suntem înzestrați, ne perfecționăm propriile metode terapeutice, vindecându-ne de tendința de a ne victimiza, dar și de credința oarbă, urmându-ne astfel destinul, în loc să cedăm în fața sorții. „Soarta“ trebuie să o îndurăm, pe când destinul trebuie să ni-l împlinim. Soarta o acceptăm, iar destinul trebuie să ni-l urmăm. El presupune tot ceea ce suntem și putem fi... în paralel și în colaborare cu intențiile și forțele Pământului și ale Spiritului Naturii. Destinul reprezintă forța noastră primordială, dar și potențialul nostru personal, cu ajutorul căruia ne îndeplinim misiunile terestre, magice și spirituale.

Faptul că suntem înzestrați cu puterea și curajul de a ne duce la bun sfârșit misiunile ar trebui să ne dea aripi. Indiferent cât de vitregă ne este soarta, destinul ne oferă momente cruciale, locuri și dascăli care ne ajută să ne perfecționăm capacitățile native. Și fiecare dintre



noi primește lecții fundamentale de viață, fie că le folosește, fie că nu. Destinul reprezintă cântecul pe care Geea ni l-a dăruit, dar depinde numai de noi dacă dansăm sau nu cu tot sufletul. Modul în care ne jucăm rolul individual în coregrafia cosmică și ritmică depinde de intențiile și de realizările noastre, inspirate din experiențele trecute și prezente ale acestei lumi și încurajate de avantajele și speranțele oferite de profeții.

- Cercetați-vă viața și încercați să vă amintiți care dintre lucrurile pe care le-ați prezis, ce anume din ceea ce ați simțit, la un moment dat, că se va întâmpla, chiar s-a împlinit mai târziu!
- Încercați să faceți distincție între o apreciere estimativă bazată pe asocieri și doar „ghicită" și ceea ce s-ar numi un presentiment adevărat!
- Atunci când sunteți siguri că se va întâmpla ceva, fără să cunoașteți motivul acestei convingeri, trebuie să știți că intuiția voastră nu se bazează doar pe inteligență, ci și pe harul vostru profetic.
- Când „simțiți" ceva, notați-vă în jurnalul vostru predicția făcută, împărtășind-o în același timp celor mai apropiați prieteni. În acest fel, nu doar suntem sinceri cu noi înșine, dar menținem și evidența prevestirilor, lucru care ne va fi de folos mai târziu în cariera de vrăjitori.
- Încercați să preziceți lucruri care se vor întâmpla într-un viitor apropiat, nu după ce veți fi murit de mult!
- Este bine să-i avertizați pe oameni de lucrurile pe care le presimțiți, dacă le stă în putință să schimbe situația.
- Nu trebuie să vă simțiți prost dacă o profeție nu se adeverește. Dacă predicțiile noastre au dat greș, trebuie să continuăm să ne perfecționăm harul profetic.
- Există cazuri în care profețiile noastre se adeveresc, dar nu așa cum ne așteptăm. S-ar putea ca evenimentele să se întâmple într-un alt moment decât cel anticipat sau într-o altă conjunctură, motiv pentru care le vom recunoaște mai târziu („O, despre ASTA era vorba în viziunea mea!")
- Feriți-vă de „Sindromul Casandrei" (spuneți adevărul,



dar nimeni nu vă crede)! Profețiile sunt cu atât mai importante cu cât foarte puțini oameni le dau crezare.

- Încercați să vedeți nu doar viitorul vostru și pe cel al cunoștințelor voastre, ci și viitorul altor forme de viață – al Geei și al întregului univers, dincolo de acest glob sacru!
- Când preziceți un eveniment, gândiți-vă ce puteți face pentru a-i consolida avantajele și a-i diminua pericolele!

3. Cum să formulați întrebările

autor: Donata Ahern (acvamarin)

Ori de câte ori folosiți un sistem de divinație, aveți grijă să puneți întrebările, folosind următoarele formule interogative: ***Aș putea să***, ***Pot să*** și ***Ar trebui să...***? Acestea au anumite semnificații:

Aș putea să...? înseamnă: Am permisiunea de a prezice această situație? **Pot să...?** înseamnă: Am capacitatea și sunt pregătit să fac predicții în acest domeniu? **Ar trebui să...?** înseamnă: Am dreptul să fac predicții în acest domeniu? Dacă primiți un răspuns negativ la una dintre aceste întrebări, nu vă descurajați!

Retrageți-vă într-un loc liniștit împreună cu instrumentele de lucru! Va trebui să puneți niște întrebări practice, fără încărcătură sentimentală, ca de exemplu: vitamina C din corpul meu se încadrează în cote normale? Nu vă afectează la nivel de emoție dacă nivelul vitaminei C este puțin mai mare sau mai mic. Alegeți domenii care să nu vă afecteze structura sufletească sau puneți întrebări la care nu știți deja răspunsul. Practicați acest exercițiu în fiecare zi timp de 5-10 minute!

CUM SĂ PUNEȚI ÎNTREBĂRILE

Trebuie să fiți foarte atenți la întrebări. De exemplu: răspunsul la întrebarea „Mașina mea are nevoie de benzină" este „DA", chiar dacă rezervorul este plin. Mașina merge cu benzină, deci este normal să aibă nevoie de benzină. Arta divinației implică sensurile proprii ale cuvintelor.

Regula 1: Trebuie să formulați întrebările fără echivoc. Asta înseamnă să specificați tot ce vreți să aflați, oferind informații suplimentare, dacă este cazul.

Regula 2: Folosiți numai cuvintele, expresiile și frazele care se pretează la o anumită metodă de răspuns, utilizând instrumentele aferente.

Regula 3: Formulați întrebări care presupun răspunsuri foarte clare! Nu puneți întrebări ca și când ați cere părerea cuiva. Dacă v-aș întreba, de exemplu: „Ești puternic?", ați formula răspunsul, bazându-vă pe implicațiile cuvântului „puternic" – puternic din punct de vedere fizic, mental, emoțional etc. Aplicați acum regulile 1, 2 și 3 (formulând întrebarea astfel încât să conțină cât mai multe informații pentru ca răspunsul să fie lipsit de echivoc)! Ești destul de puternic, în momentul de față, ca să ridici această cutie cu aproape patru litri de lapte? Puteți să-mi dați un răspuns corect la această întrebare?

CUM SĂ FORMULAȚI ÎNTREBĂRILE

Când vreți să explorați un domeniu nou, încercați următoarea metodă: puneți întrebări care implică răspunsuri afirmative sau echivoce! Răspunsurile echivoce vă indică faptul că întrebarea conține anumite informații pe care nu le-ați descoperit încă.

De exemplu, în cazul în care vreți să descoperiți dacă există apă într-un anumit loc, puneți următoarele întrebări (Analizați-le sensul de bază!): Există apă în (locul indicat)? Răspunsul este DA. (Există apă peste tot.) Există o sursă de apă la mai puțin de nouăzeci de metri adâncime, care să asigure nouăsprezece litri de apă pe minut? Răspunsul este DA (în special, dacă plouă torențial). Următoarea întrebare s-ar putea să vă dea de înțeles că ceva nu e în regulă: această sursă de apă, care alimentează rezervele dintr-o fântână, poate să ofere, tot anul, nouăsprezece litri de apă potabilă pe minut? Dacă răspunsul este NU, atunci trebuie să știți că nu ați formulat corect prima întrebare. Întrebările multiple vă ajută să descoperiți nenumărate probleme, putând să le formulați apoi cât mai corect.

Testați întotdeauna întrebările prin intermediul metodei interogațiilor multiple ca să vedeți dacă puteți să dați de fiecare dată un răspuns corect. În acest fel, puteți analiza cu multă atenție semnificațiile cuvintelor, descoperind în același timp dacă – atunci când ați formulat întrebarea –

ați omis anumite informații importante. Este bine să formulați o întrebare în două moduri diferite.

Nu fiți prea serioși! Relaxați-vă și dați frâu liber intuiției voastre. Căutați întotdeauna doar ce este mai bun pentru voi și semenii voștri!

4. Metode de divinație

autor: LeopardDancer (cenușiu)

Metoda divinației cu zaruri

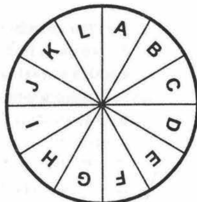
Metoda, cunoscută și sub numele de *cleromanție*, este o formă străveche și relativ simplă de divinație. Primele zaruri au fost confecționate din oasele unor animale, dar și din argilă. Ele sunt „strămoșii" zarurilor moderne. Tibetanii practică această metodă de divinație sub numele de *Sho-Mo*. Deși este o formă străveche de divinație, cele folosite astăzi au fost create în secolele al XIX-lea și al XX-lea și reprezintă mai mult o modalitate de distracție.

Se spune că mesajele transmise de zaruri se adeveresc după nouă zile. Nu trebuie să practicați cleromanția în zilele de luni sau miercuri și nici nu trebuie să considerați mesajele drept literă de lege.

CLEROMANȚIA CU UN SINGUR ZAR

Când folosiți un singur zar, faceți un cerc precum cel de pe pagina alăturată! Aruncați zarul în cerc! Cifra zarului și litera din cerc au amândouă câte o semnificație, care – îmbinate – vă oferă răspunsul dorit. Nu puneți întrebări, lăsați zarul să vă îndrume pașii.

A – anul viitor
B – bani
C – călătorii
D – casă, familie
E – prezent



F – sănătate
G – dragoste, căsătorie
H – probleme legale
I – starea sufletească în care vă aflați în prezent
J – carieră
K – prieteni
L – dușmani



1 – situație în general favorabilă
2 – succesul depinde de prieteni
3 – o șansă extraordinară de reușită
4 – dezamăgire și necazuri
5 – intenții bune
6 – nesiguranță



CLEROMANȚIA CU DOUĂ ZARURI

După ce aruncați cele două zaruri, adunați cifrele pe care le afișează! Această metodă seamănă cu oracolele care ofereau răspunsuri cu „da" și „nu" sau ca bila magică „Magic 8-Ball".

2 – da	3 – nu	4 – ai grijă
5 – fii înțelept	6 – noroc	7 – desigur
8 – fii încrezător	9 – ai răbdare	10 – cu siguranță
11 – e îndoielnic	12 – există o șansă	

CLEROMANȚIA CU TREI ZARURI

Aceasta este cea mai cunoscută metodă de divinație cu zaruri. Se aruncă toate cele trei zaruri și se adună cifrele afișate. Suma totală vă oferă răspunsul dorit. Metoda nu se aplică în cazul întrebărilor cu răspunsuri clare. Zarurile vă dezvăluie mesajul pe care doriți să-l aflați.

3 – vă așteaptă surprize plăcute în viitor
4 – vă așteaptă o perioadă nefastă, cu multe ghinioane
5 – duceți la bun sfârșit anumite planuri
6 – suferiți o pierdere

7 – aveți greutăți în afaceri
8 – atenție la bârfe
9 – idila voastră ia o turnură neașteptată
10 – nașterea unui copil sau conceperea unui plan
11 – vă despărțiți de cineva
12 – primiți un mesaj important
13 – veți avea parte de o supărare
14 – veți descoperi un nou prieten
15 – nu veți demara proiecte noi în următoarele zile
16 – veți întreprinde o călătorie cu rezultate pozitive
17 – este necesară înfăptuirea unei schimbări de planuri
18 – vă așteaptă evenimente pline de bucurii și succese



CLEROMANȚIA CU ZARURI CARE AU 20 DE LATURI

Metoda presupune aruncarea unui zar cu 20 de laturi, iar cifra pe care o afișează vă oferă răspunsul dorit.

1 – aveți greutăți în familie
2 – analizați cu atenție lucrurile, pentru că nu sunt ceea ce par
3 – vă așteaptă surprize plăcute
4 – vă pândește o supărare
5 – vi se va îndeplini o dorință
6 – veți avea parte de un ghinion
7 – relațiile cu cei din jur nu merg prea bine
8 – atenție la bârfe sau la critici nejustificate
9 – urmează o căsătorie
10 – urmează o naștere
11 – vă îmbolnăviți în curând
12 – veți primi în scurt timp un mesaj important
13 – veți avea parte de o supărare
14 – cineva vă va oferi un ajutor inestimabil
15 – veți descoperi un nou prieten
16 – veți face o călătorie plăcută
17 – nu vă lăsați pradă tentațiilor
18 – țineți seama de sfaturile primite
19 – vă așteaptă evenimente profitabile
20 – primiți vești bune



Metoda divinației cu monede

Există mai multe variante ale acestei metode. Cu toții am jucat „cap sau pajură". O față a monedei vă oferă un răspuns afirmativ, iar cealaltă vă oferă un răspuns negativ. Țineți moneda în mână în timp ce vă concentrați asupra răspunsului. Apoi aruncați-o și verificați pe ce parte a căzut.

O altă metodă implică utilizarea a douăzeci de monede, deși puteți folosi orice număr par de la zece în sus. Monedele cu valoarea cea mai mică se pretează cel mai bine acestui joc, pentru că le puteți găsi foarte ușor. Strângeți douăzeci de monede și puneți-le într-un săculeț! Când vreți să aflați răspunsul la o întrebare, țineți săculețul în mână, concentrându-vă asupra răspunsului dorit! Scoateți apoi din săculeț câteva monede! Dacă numărul acestora este par, răspunsul este afirmativ. Dacă numărul este impar, răspunsul este negativ.

Metoda divinației cu pietre

Există foarte multe variante ale acestei metode. Majoritatea sunt extrem de elaborate, dar sunt și câteva foarte simple. Puteți folosi metoda de mai sus, înlocuind monedele cu pietre. Adunați zece sau mai multe pietre (aveți grijă ca numărul lor să fie par), de aceeași mărime, și puneți-le într-un săculeț! Pietricelele folosite în acvarii sunt o variantă ideală. În plus, au și un aspect plăcut. Țineți săculețul în mână în timp ce vă concentrați asupra întrebării! Scoateți apoi câteva pietricele! Dacă numărul lor este par, răspunsul este afirmativ. Dacă e impar, răspunsul este negativ.

Mai puteți folosi două pietre de aceeași formă și mărime, pe care să le vopsiți – pe una în negru, iar pe cealaltă în alb. Sau căutați unele care să aibă aceste culori. Puneți-le într-un săculeț și țineți săculețul în mână în timp ce vă concentrați asupra întrebării voastre. Scoateți apoi o piatră! Dacă este neagră, răspunsul este negativ; dacă este albă, este pozitiv.

Metoda divinației cu apă

Așezați o petală pe fundul unui vas! Umpleți apoi vasul cu apă, concentrându-vă asupra întrebării voastre. Dacă petala plutește, răspunsul este afirmativ. Dacă rămâne pe fundul vasului, atunci este negativ. Dacă plutește la început, dar apoi se scufundă, răspunsul nu este încă accesibil.

Puteți folosi, de asemenea, trei foițe de hârtie, pe care să scrieți DA pe una, NU pe alta, iar pe cea de a treia s-o lăsați goală. Puneți-le pe toate trei pe fundul vasului! Umpleți-l apoi încet vasul cu apă, concentrându-vă asupra întrebării. Prima foiță care se ridică la suprafață vă oferă răspunsul; dacă foița goală este cea care se înalță prima la suprafață, atunci răspunsul nu vă este încă accesibil.

Metoda divinației cu flori

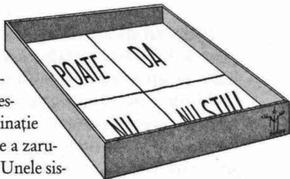
Iată alte două metode pe care sunt convins că le cunoașteți! Jocul cu „mă iubește, nu mă iubește" poate fi la fel de bine pus în practică, înlocuind celebra incantație cu DA și NU. Luați o margaretă și concentrați-vă asupra întrebării! Rupeți-i apoi petalele, spunând la fiecare dintre ele: „Da", „Nu", „Da", „Nu" etc. Ultima petală ruptă vă va oferi răspunsul.

Sau puteți folosi un puf de păpădie. Țineți planta în mână, în timp ce vă concentrați asupra întrebării, apoi suflați semințele în aer. Dacă toate își iau zborul, atunci răspunsul este afirmativ. Dacă mai rămân câteva, este tot afirmativ, numai că rezultatele le veți vedea mai târziu. Dacă semințele refuză să zboare, atunci este negativ.

5. Cum să creați o cutie de divinație

autor: Oberon (cenușiu)

Majoritatea formelor de divinație încep cu o distribuire aleatorie a elementelor, din care încercăm apoi să deslușim anumite tipare. Când



ne jucăm „cap și pajură“ și dăm cu banul, o facem la întâmplare. În *cartomanție* (ghicitul în cărți), primul lucru pe care îl facem este să amestecăm cărțile. Alte metode de divinație presupun „aruncarea“ la întâmplare a zarurilor, runelor, oaselor sau pietrelor. Unele sisteme folosesc planșe sau panouri cu diverse semnificații; răspunsul pe care dorim să-l aflăm ne este oferit de simbolul ori semnificația din secțiunea în care „cad“ zarurile, runele, oasele sau pietrele „aruncate“.

Adesea, când nu ne hotărâm asupra unei destinații de vacanță, închidem ochii și aruncăm o pioneză într-o hartă. Locul în care se înfige devine destinația noastră de vacanță. Horoscoapele sunt niște tabele care indică poziția planetelor și a stelelor, ce „cad“ în diverse „case“. Ghicitorii „așază“ cărțile de tarot în funcție de un anumit tipar.

Iată un sistem simplu de divinație pe care îl puteți crea singuri:

Căutați o cutie nu foarte adâncă, cu dimensiuni de 20x30, sau un capac de cutie. Luați o bucată de hârtie de aceleași dimensiuni și împăturiți-o în patru secțiuni! În secțiunea din dreapta sus, scrieți cuvântul „DA“! În partea stângă sus, scrieți cuvântul „POATE“! În partea stângă jos, scrieți cuvântul „NU“! Iar în ultima secțiune, scrieți „NU ȘTIU“! Așezați apoi hârtia în cutie în așa fel încât să vedeți cuvintele scrise! Apoi, pe o altă bucată de hârtie, scrieți o întrebare simplă, la care răspunsul să fie „da“ sau „nu“. Găsiți apoi o pietricică sau un cristal care vă place în mod deosebit. Țineți pietricica în căușul palmelor și scuturați-o cu putere, repetând întrebarea de nenumărate ori. Rostiți apoi următoarea incantație:

Sorți Atotputernice,
Norocul voi mi-l arătați,
Căci eu pactul l-am semnat!

Aruncați apoi pietricica în cutie! Locul în care ea va cădea vă va oferi răspunsul dorit.

Dacă vreți să amplificați gradul de probabilitate al acestei predicții, puteți să folosiți un zar în loc de o piatră. Cu cât cifra afișată este mai mare, cu atât crește și gradul de probabilitate.

Practic, toate sistemele magice de divinație se bazează pe acest principiu simplu; unele dintre ele sunt însă mai complexe și mai elaborate decât altele. Puteți împărți hârtia în câte secțiuni și forme doriți, scriind tot ce vreți în secțiunile respective. Sau încercați să folosiți zaruri în loc de pietre, pentru că cifrele lor conferă mai multă „greutate și semnificație" secțiunilor în care „cad". Dar indiferent cât de complex este sistemul, principiul este același.

6. Metoda divinației cu cărți de joc

autor: LeopardDancer (cenușiu)

Ghicitul în cărți de joc *(cartomanție)* se aseamănă cu ghicitul în cărți de tarot, dar este o metodă simplificată și mult mai ușor de realizat.

Istoric

Există mai multe teorii cu privire la originea cărților moderne de joc. Unii susțin că provin din China secolelor al VII-lea – al X-lea, unde cărțile de joc semănau izbitor cu cele moderne. Cărțile de joc chinezești, gravate pe plăcuțe din cupru și argint, erau alcătuite din cărți numerotate, grupate în funcție de patru simboluri. Cărțile de joc indiene, din aceeași perioadă cu cele chinezești, erau, de asemenea, alcătuite din patru simboluri, înfățișând sceptre, săbii, cupe și inele. O teorie cu totul ieșită din comun susține

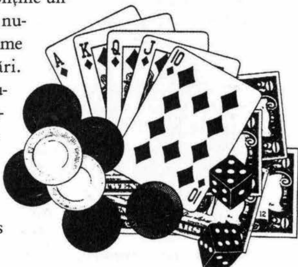


că șahul și cărțile de joc își au originile în practicile divinatorii ale popoarelor primitive, dar ideea nu are prea mulți susținători. O altă teorie promovează ideea potrivit căreia cel care a adus în Europa conceptul cărților de joc este Marco Polo, după călătoriile întreprinse în China.

Alte voci le plasează originile în Egipt, unde cărțile de joc erau alcătuite din cărți numerotate, grupate în funcție de patru simboluri. Acestea înfățișau săbii, crose de polo, cupe și monede. Fiecare grup consta din zece cărți numerotate și trei cărți „nobiliare" asemănătoare cu popii, damele și valeții de astăzi. Cruciaților și țiganilor li se atribuie, de asemenea, originile cărților moderne de joc. O altă teorie le leagă originile de invazia Siciliei de către sarazini, dar și de cucerirea Spaniei de către mauri. O dovadă în acest sens ar fi rădăcina arabă a termenilor care desemnează cărțile de joc în spaniolă și italiană *(naipes,* naibi). Cert este, însă, faptul că originea le este la fel de diversă precum cea a rudelor lor – cărțile de tarot. Și, la fel ca ele, cărțile de joc pot fi decorate cât mai elaborat cu putință.

Cărțile de joc sunt menționate pentru prima oară în Italia, în anul 1299, în Spania, în 1370, iar în Germania, în 1380. Primele cărți de joc din Europa, care semănau cu cele moderne, erau alcătuite din cincizeci și două de cărți, grupate în funcție de patru simboluri; fiecare grup conținea zece cărți numerotate, un popă și doi mareșali. Pentru francezi, reprezentau un adevărat instrument de divinație. Napoleon și-a planificat (și chiar a câștigat) câteva dintre bătăliile-cheie, folosind puterile profetice ale cărților de joc.

Modelul pe care îl folosim astăzi este cel francez, alcătuit din cincizeci și două de cărți. Fiecare grup conține un as, un popă, o damă, un valet și cărți numerotate de la 2 la 10. Grupurile au nume și simboluri diferite în diverse țări. Englezii au adoptat simbolurile franțuzești, dar au schimbat numele. Simbolul franțuzesc *pique* (pică) a devenit „spade" (vârf de lance) în engleză, *carreau* (caro) a devenit „diamond" (romb), *trefle* (trefla) a devenit „club" (trifoi), iar *coeur* (cupă) a rămas „heart" (inimă) în engleză.



Cum să ghiciți în cărți

Unul dintre marile avantaje ale ghicitului în cărți este acela că – indiferent unde vă aflați – puteți să cumpărați un pachet de cărți de joc, având imediat la îndemână un instrument de divinație. Totuși, dacă vreți să transformați această metodă într-o adevărată artă, trebuie să rezervați un pachet de cărți numai pentru acest scop, ținându-l sub pernă sau pe un raft înalt, înfășurat în mătase neagră, departe de atingerile profane. Un alt avantaj al cărților de joc îl constituie faptul că le puteți folosi la jocuri sau la scamatorii.

Puteți ghici pentru voi, dar și pentru alții. Cărțile vă pot oferi răspunsuri la întrebări simple sau complexe. Dacă îi ghiciți unei persoane, amestecați cărțile de câteva ori, rugându-l apoi pe individul respectiv să facă la fel. Persoana trebuie să taie cărțile de trei ori (de obicei, cu mâna stângă, pentru că este asociată cu intuiția) și să amestecați cărțile din nou. Puteți s-o rugați pe respectiva persoană să așeze cărțile în cerc, cu fața în jos, descoperindu-le apoi la întâmplare. Deslușirea mesajelor este misiunea voastră.

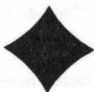
Semnificațiile cărților

Semnificațiile cărților nu sunt bătute în cuie. Ele pot fi adaptate pentru fiecare individ în parte, fără să schimbați sensul de bază. Nu diferă foarte mult de mesajele cărților de tarot, dar, cu siguranță, stau în umbra celor pe care le oferă Arcanele Minore.

Dacă vreți să includeți și jokerii, aceștia s-ar putea să sugereze apariția unor factori sau evenimente cu totul neașteptate, având aceleași semnificații ca runa neagră. Totuși, rămâne la alegerea ghicitorului dacă îi folosește sau nu. Eu, personal, îi evit, așa cum evit și runa neagră.

Perechile și formațiile de cărți au semnificații deosebite. Patru cărți care înfățișează același număr sugerează amplificarea unui rezultat, fie pozitiv, fie negativ. Trei cărți cu același număr simbolizează armonia unor forțe diferite. Două cărți cu același număr indică un conflict, o împăcare sau o legătură, în funcție de culorile implicate. Dacă apar mai multe cărți care înfățișează popi, dame sau valeți, trebuie să vă axați asupra oamenilor, nu a situațiilor.

Cărţile de caro



Cărţile de caro corespund pentagramelor din cărţile de tarot. Acest grup este corelat cu elementul pământului şi reprezintă informaţiile acumulate cu ajutorul celor cinci simţuri şi al raţiunii. Cărţile de caro se referă la lucrurile practice.

As – o nouă problemă financiară sau practică, schimbarea casei, un proiect legat de casă sau atingerea unui anumit nivel de prosperitate.

Doi – un echilibru între două aspecte ale vieţii sau între două domenii de responsabilitate, un parteneriat avantajos pentru ambele părţi implicate, probleme familiale rezolvate printr-un efort susţinut, o nouă sursă de venit.

Trei – o acţiune bine consolidată, mărirea familiei (de obicei, prin apariţia unui copil), obligaţii sau „greutăţi", care vă oferă în final avantaje pe termen lung.

Patru – anumite restricţii în sfera practică, unde trebuie să vă hotărâţi dacă riscaţi să întreprindeţi un anumit lucru sau vă mulţumiţi cu ce aveţi, decizii dificile legate de casă sau de copii, probleme financiare sau legate de proprietăţi, care nu par să aibă o rezolvare imediată.

Cinci – problemele practice sau financiare vă induc un sentiment de izolare. Cereţi ajutorul sau sfatul cuiva! Nu vă abandonaţi planurile, dar modificaţi-le dacă este necesar!

Şase – documentele sunt extrem de importante. Ţineţi o evidenţă strânsă a afacerilor voastre şi evitaţi să vă implicaţi în alte acţiuni! Conservaţi-vă energia şi nu vă mai asumaţi obligaţii! S-ar putea să vă concentraţi un timp numai asupra vieţii de familie.



Şapte – problemele casnice şi financiare par să se rezolve. Este o perioadă prielnică pentru conceperea planurilor pe termen lung. Aveţi încredere în visurile, intuiţia şi raţiunea voastră. Copiii sau animalele s-ar putea să vă însenineze viaţa.

Opt – s-ar putea să vă descoperiți un nou simț practic sau un nou talent de-a face bani. Situația familială sau financiară s-ar putea schimba dramatic. Canalizați-vă orice urmă de nerăbdare, astfel încât să înregistrați progrese vizibile!

Nouă – puneți pe primul loc interesele personale. Puteți avea succes făcând speculații și lărgindu-vă orizontul. Este o perioadă prielnică gândurilor și acțiunilor independente.

Zece – succes pe plan financiar sau fericire în familie. Realizarea planurilor ori rezolvarea problemelor practice; sau o nouă obligație familială.

Valet – o persoană tânără, cu simț practic și demnă de încredere, înzestrată cu un raționament, o atitudine și responsabilități financiare ce-i conferă o înțelepciune ieșită cu totul din comun, în ciuda vârstei sale fragede, vă oferă sprijinul său la bine și la greu.

Damă – o femeie mai în vârstă, cu simț practic și bine organizată sau o femeie cu care aveți o relație pe termen lung, vă ajută să vă rezolvați problemele; un aliat și un prieten tandru pe care vă puteți baza oricând aveți nevoie.

Popă – deși este considerat un individ plictisitor, popa reprezintă o persoană pe care vă puteți baza din toate punctele de vedere; este înzestrat cu o răbdare ieșită din comun; își arată afecțiunea prin fapte și mai puțin prin cuvinte.

CĂRȚILE DE CUPĂ

Acest grup corespunde cupelor sau potirurilor din cărțile de tarot. Ele sunt corelate cu elementul apei și simbolizează de obicei dragostea, viața sentimentală, intuiția, relațiile de orice natură, îndrăgostiți sau oameni în vârstă de douăzeci sau treizeci de ani.



As – o nouă relație sau o prietenie importantă; un nou început pe plan sentimental; o manifestare bruscă a intuiției, în care trebuie să aveți încredere; fericire neașteptată sau un nou început după un eșec sentimental; o iubire neîmpărtășită.

Doi – o uniune din dragoste, un angajament sau o căsătorie din dragoste; consolidarea sau reluarea unei vechi prietenii; contopirea a două aspecte diferite din viața unor persoane.

Trei – rivalitate în dragoste sau prietenie; conflicte sentimentale în care doi oameni caută simpatie sau favoruri; momente tensionate pe fondul stresului emoţional sau al şantajului.

Patru – decizii pe plan sentimental; nelinişte şi dezamăgire în dragoste; angajamentele altei persoane nu inspiră încredere şi sunt puse sub semnul îndoielii.

Cinci – neînţelegeri; nevoia sinceră de comunicare; acceptarea realităţii şi renunţarea la vise imposibile; pasiuni nebune, nu tocmai înţelepte.

Şase – armonie şi împlinire într-o relaţie de dragoste sau prietenie; influenţe pozitive din partea unor prieteni loiali; acceptarea faptului că diferenţele de atitudine ale oamenilor nu dau naştere unor relaţii armonioase; împăcare între persoane mai în vârstă.

Şapte – intuiţie, vise şi comunicare prin telepatie. Aveţi încredere în instinctele şi în vocea conştiinţei voastre! Aveţi parte de o comunicare spirituală şi profundă cu cei apropiaţi. S-ar putea să descoperiţi că sunteţi pe aceeaşi lungime de undă cu colegii, tovarăşii de muncă şi cunoştinţele voastre, care sunt dornici cu toţii să colaboreze.

Opt – atingerea unui nou nivel într-o relaţie. Trebuie să puneţi capăt geloziei, relaţiilor distructive şi şantajului sentimental. Poate că ar fi bine să vă bucuraţi de o vacanţă alături de cei dragi.

Nouă – independenţă pe plan sentimental; încredere în forţele proprii. Nouă de cupă este o carte norocoasă; aveţi succes în dragoste, într-o acţiune sau într-un proiect pe care doriţi să-l realizaţi.

Zece – fericire pe plan sentimental şi împlinire prin intermediul altora; dăruiţi şi primiţi dragoste; fericire în căsnicie sau într-o relaţie.



Valet – o persoană tânără, un individ mai în vârstă, vulnerabil pe plan sentimental, sau un romantic incurabil, care caută perfecţiunea în dragoste, „cavalerul în armură“ îndrăgostit de ideea de iubire.

Damă – o femeie matură, o femeie implicată într-o relaţie de durată sau o femeie care are grijă de alţii, oferindu-le tuturor un umăr

pe care să plângă. Se implică atât de tare în dramele celor din jur, încât își pierde propria identitate. Le răpește independența sentimentală fără să-și dea seama.

Popă – un bărbat mai în vârstă, charismatic, ce-i face pe toți să se simtă deosebiți și valoroși. Dacă este loial partenerei sale, își dovedește dragostea prin gesturi romantice, pline de tandrețe; poate fi însă ușor sedus prin cuvinte meșteșugite. Se implică în problemele existențiale ale omenirii, dar nu poate să-și controleze propria viață sentimentală.

CĂRȚILE DE TREFLĂ

Acestea corespund cu baghetele sau toiagurile din cărțile de tarot. Sunt asociate cu elementul focului și simbolizează ambiția, succesul, cariera, sănătatea, călătoriile, dezvoltarea, proiectele de afaceri, comunicarea, persoanele mature și colegii/tovarășii de muncă.



As – un nou început în carieră, o nouă ambiție, idei originale, o nouă perspectivă sau ocazia de a călători; un nou canal de comunicare; dorința de a vă elibera dintr-o situație restrictivă.

Doi – aveți ocazia de a discuta despre diverse opțiuni sau căi. Planurile legate de cei din jur par restrictive. Trebuie să găsiți un echilibru între cariera tot mai solicitantă și sănătate, cu atât mai mult cu cât epuizarea și stresul încep să-și spună cuvântul. Abordați cu grijă proiectele sau partenerii de afaceri!



Trei – decizia de a călători și ocazia de a vă lărgi orizonturile. Afacerile și obligațiile de serviciu vă solicită tot mai multă energie; comunicarea înseamnă implicarea mai multor persoane.

Patru – mergeți mai departe, în ciuda piedicilor puse de alții, deși acest lucru poate fi extrem de frustrant. Capacitatea de a câștiga încrederea celor din jur este vitală, iar comunicarea deschisă este

esențială, chiar dacă acestea încetinesc lucrurile. Comunicarea scrisă poate fi mult mai valoroasă decât cea verbală în clarificarea propriei poziții, dar și a altora.

Cinci – deveniți avocatul apărării, dar și al acuzării în cazuri care nu vă privesc. Aveți grijă de sănătatea voastră pentru a evita accidentele provocate de epuizarea și stresul implicării în problemele cauzate de alții! S-ar putea ca rivalii să nu fie deschiși la comunicare sau compromisuri. Aveți grijă să vi se recunoască meritul pentru energia și ideile voastre!

Șase – vă bucurați de o perioadă liniștită la serviciu; ar trebui să profitați de această ocazie ca să luați o scurtă pauză de relaxare și odihnă; sănătatea ar trebui să vi se amelioreze. Este o perioadă propice creativității și stabilirii de noi contacte pentru acțiuni viitoare.

Șapte – aveți parte de succese și împliniri. Depuneți foarte multă energie și efort creativ. Idealurile joacă un rol important în viața voastră; principiile vi le susțineți cu stăruință. Fericirea supremă nu constă în obținerea succesului imediat, ci în conceperea unor obiective pe termen lung.

Opt – manifestați o energie debordantă; vă schimbați cariera, destinația călătoriilor sau stilul de viață. Vă ghidați după zicala „Carpe diem!". Poate că vreți să demarați o afacere sau să întreprindeți o acțiune pe cont propriu.

Nouă – responsabilitățile devin din ce în ce mai solicitante, iar timpul din ce în ce mai scurt. Ar trebui să pasați o parte din aceste responsabilități. Îndoielile și pierderea încrederii în forțele proprii înrăutățesc și mai mult lucrurile. Mergeți mai departe cu încredere și mult curaj!

Zece – vă duceți la bun sfârșit un obiectiv; aveți șansa de a vă schimba direcția și de a vă perfecționa anumite capacități, cum ar fi, de exemplu, arta comunicării. Vă veți împlini în viitorul apropiat un vis, un ideal sau o ambiție. Puneți pe primul loc fericirea, încrederea în sine și independența!

Valet – o persoană tânără și dinamică sau un individ care trece mereu de la un lucru la altul. Această persoană are tendința de a-și pierde interesul pentru o anumită activitate dacă lucrurile nu merg bine, lăsându-se însă absorbită cu totul de munca sau pasiunile sale până

într-acolo, încât îi exclude pe oameni din viața sa. Stăpânește foarte bine arta comunicării, dar adevărul îl spune fără menajamente.

Damă – o femeie matură, care își păstrează independența, fie că are sau nu o relație de durată. Are un simț foarte bun de organizare, este dinamică și poate să îmbine foarte multe aspecte ale vieții. Asta poate duce, însă, la epuizare. Este înzestrată cu tact și putere de convingere, obținând întotdeauna ce-și propune, fără ca acest lucru să fie în detrimentul celor din jur.

Popă – un bărbat ambițios, care a obținut succesul în viață și stăpânește foarte bine arta comunicării. Are tendința de a privi cu indiferență dorințele și sentimentele celorlalți, pentru că este obsedat de ideea de a-și duce misiunea la bun sfârșit. De obicei, găsește o soluție pentru orice problemă. Este un individ idealist, care nu face compromisuri în materie de principii.

CĂRȚILE DE PICĂ

Acestea sunt echivalentul săbiilor din cărțile de tarot și reprezintă elementul aerului. Simbolizează limitele, provocările, tradițiile, procesul de învățare, dreptatea, oamenii în vârstă și bătrânii.



As – un nou început după o perioadă de greutăți și suferințe; o nouă formă de învățare; un recurs pentru dreptate; o nouă provocare ce poate să vă deschidă anumite uși.

Doi – trebuie să alegeți între două posibilități, care nu par deloc atrăgătoare. Trebuie să apelați la logică atunci când există un conflict între oameni sau între aspectele vieții. Trebuie să descoperiți, din două informații, care este cea adevărată și corectă.



Trei – răutățile sau rivalitățile se pot rezolva doar prin puterea rațiunii. Trebuie să acceptați provocări sau obstacole, care vă cer timp și efort, dar care vă vor oferi în final succesul scontat. Trebuie

să asimilați lucruri, care – deși nu vi se par utile în prezent – s-ar putea să vă fie de folos mai târziu.

Patru – limitele și obstacolele își au rădăcinile în temerile noastre lăuntrice, bazate pe experiențele din trecut. S-ar putea să vă supere nedreptățile, dar – dacă pot fi rezolvate – nu trebuie să le acordați prea multă importanță. Progresul presupune și pierderi, indiferent cât de nedrept vi se pare acest lucru.

Cinci – analizați cu atenție lucrurile ca să evitați greșelile, ura și faptele necinstite ale altora. Dezamăgirea provocată de faptul că semenii voștri nu au aceleași standarde înalte ca voi nu trebuie să vă determine să vă abandonați planurile, deși în acest caz va trebui să vă dezvăluiți intențiile cu mai multă prudență.

Șase – mijloacele oficiale de impunere a dreptății s-ar putea dovedi eficiente. Urmează o perioadă de liniște după turbulențe sau îndoieli. Relațiile tensionate cu anumite persoane s-ar putea dezamorsa.

Șapte – intuiția se poate dovedi eficientă acolo unde logica și opiniile avizate dau greș. Profitați de avantaje și nu vă retrageți din fața conflictelor!

Opt – puteți întreprinde schimbări în viața voastră dacă lăsați trecutul în urmă și priviți cu speranță spre viitor. Analizați-vă temerile și neliniștile și veți descoperi oportunități la care nici nu v-ați gândit vreodată! Noi căi și contacte se vor dovedi extrem de eficiente.

Nouă – curajul și voința pot doborî orice obstacol din calea voastră. Teama de eșec și de respingere este neîntemeiată. Este bine să purtați bătălii reale, nu imaginare. Știți mai multe lucruri decât vă închipuiți.

Zece – vă așteaptă timpuri mai bune. Sfârșitul acestei perioade va marca un nou început favorabil. Optimismul reprezintă elementul-cheie.

Valet – o persoană tânără sau mai în vârstă, dar imatură, care îi poate răni pe cei din jur fără să vrea sau în mod deliberat. Este o persoană inteligentă și amuzantă, care se poate dovedi pe cât de spirituală, pe atât de sarcastică. Nu are încredere în oameni și în viață, deși această neîncredere este îndreptățită.

Damă – o femeie matură, decepționată, înzestrată cu un simț critic ascuțit; prototipul vecinei clevetitoare și al soacrei mereu nemulțumite. Poate fi însă o femeie loială și puternică, ce-și apără

cu îndârjire teritoriul. Este adesea posesivă, pentru că se teme să nu rămână singură.

Popă – prototipul personajului autoritar, al judecătorului neîndurător, al părintelui sever, care – din cauza cunoştinţelor vaste pe care le deţine – nu tolerează greşelile altora; un perfecţionist, care se teme de propria-i vulnerabilitate, preferând astfel să se izoleze.

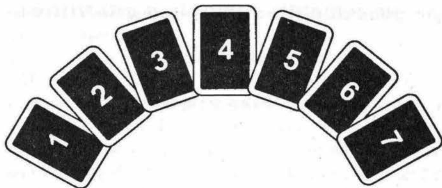
Cum să distribuiţi cărţile de joc

Există mai multe modalităţi prin care puteţi distribui cărţile în timpul divinaţiei, inclusiv cele pe care le folosiţi pentru cărţile de tarot. Puteţi interpreta o singură carte sau mai multe cărţi, folosind *modelul celor trei cărţi*, *modelul potcoavei de cal* şi *modelul crucii celtice.*

Interpretarea unei singure cărţi vă oferă o privire de ansamblu asupra unei situaţii. În *modelul celor trei cărţi*, se trag la întâmplare trei cărţi şi se aşază de la stânga la dreapta, fiind apoi interpretate în aceeaşi ordine. Prima carte (din partea stângă) reprezintă trecutul, cea din mijloc – prezentul, iar cea din dreapta – viitorul. Acest model poate fi aplicat în orice situaţie pentru a oferi un indiciu asupra influenţelor care au cauzat situaţia respectivă (trecutul), influenţele predominante în momentul de faţă (prezentul) şi rezultatul final (viitorul).

Modelul potcoavei de cal este similar modelului celor trei cărţi, cu excepţia faptului că de această dată se trag şapte cărţi, care se aşază tot de la stânga la dreapta. Modelul se foloseşte pentru interpretarea unei singure situaţii sau pentru aflarea răspunsului la o întrebare. Prima carte reprezintă trecutul şi influenţele care au dat naştere situaţiei prezente. A doua carte redă circumstanţele prezente. A treia reprezintă speranţele şi temerile autorului divinaţiei referitoare la situaţia sau la întrebarea care îl macină. A patra descrie obstacolele şi problemele pe care autorul divinaţiei trebuie să le întâmpine pentru rezolvarea situaţiei. A cincea se referă la oamenii şi la viaţa autorului. A şasea reprezintă viitorul şi evenimentele care vor influenţa situaţia respectivă. Iar cea de a şaptea şi ultima redă rezultatul final, bazat pe celelalte cărţi.





Modelul crucii celtice se folosește în multe forme de divinație, precum tarotul și sistemul runelor. Acesta vă poate ajuta să aflați răspunsul la întrebări complexe sau să descifrați situații complicate.



1 – **Prezentul.** Evenimente, întâmplări, atitudini și influențe predominante, care au marcat situația respectivă.
2 – **Crucea.** Obstacole, probleme, conflicte și greutăți cu care autorul divinației se confruntă în prezent.
3 – **Rădăcina.** Cauza situației care este în prezent.
4 – **Trecutul.** Evenimente sau influențe din trecut care încep să pălească.
5 – **Coroana.** Avantajele pe care le puteți obține din situația curentă.
6 – **Viitorul.** Evenimente și influențe care urmează să-și facă apariția.
7 – **Autorul divinației.** Cum se integrează acesta în situația prezentă.
8 – **Casa.** Modul în care oamenii din preajma autorului divinației influențează și privesc evenimentele.
9 – **Speranțele și temerile.** Speranțele și temerile autorului divinației legate de situația sau întrebarea respectivă.
10 – **Rezultatul final.** Consecințele pe termen lung ale situației prezente sau lecția pe care o puteți învăța de aici.

7. Taseomanția: arta de a citi viitorul în frunze de ceai

autori: Oberon și Moonwriter

Ceaiul a fost pentru prima oară folosit în China acum mai mult de 5.000 de ani – atât ca băutură răcoritoare, cât și ca medicament. A fost importat în Anglia cam pe la mijlocul secolului al XVII-lea și era considerat o băutură extrem de fină. Până în 1885, majoritatea sortimentelor de ceai proveneau din China (de aici expresia: „Not for all the tea in China!" care înseamnă „Cu niciun preț"), dar apoi, India și Ceylonul au intrat în joc, devenind în curând cei mai mari furnizori în Occident.

Ceaiul era atât de valoros în perioada victoriană, încât era adesea păstrat în cutiuțe ferecate, departe de ochii indiscreți ai servitorilor. Tot atunci, taseomanția sau arta de a citi viitorul în frunze de ceai a devenit o formă de divinație, practicată cu precădere de

„Cititul în ceașcă", de N.J. Crowley.



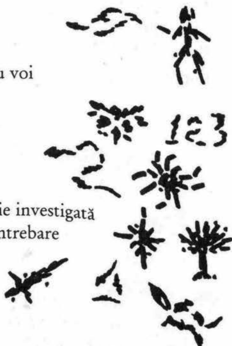
reprezentantele înaltei societăți. Această artă era împărtășită doar între prieteni foarte apropiați.

CUM SĂ GHICIȚI VIITORUL ÎN FRUNZE DE CEAI

Pentru fiecare oaspete în parte, puneți într-o ceașcă o linguriță de frunze uscate de mentă. Turnați apă fiartă peste ele și lăsați-le să se opărească cinci minute. Oaspeții pot să bea ceaiul sau puteți să aruncați apa, lăsând frunzele cu puțin lichid în ceașcă. Persoana respectivă trebuie să acopere gura ceștii cu mâna și s-o agite apoi de câteva ori. Apoi, invitații trebuie să schimbe ceștile și să deslușească simbolurile, formele, literele sau numerele care prind contur în frunzele de ceai.

Din păcate, așa cum se întâmplă și în cazul tălmăcirii viselor, există mai multe variante de interpretare a imaginilor schițate de frunze. Iată una dintre cele mai cunoscute:

Avion: o călătorie iminentă
Ancoră: o situație neplăcută
Măr: prosperitate, realizări
Săgeată: necazuri în dragoste
Topor: un pericol sau o greutate pentru voi sau pentru un prieten
Minge: dorința de a călători
Clopoțel: vești bune
Păsăre: noroc, vești bune
Barcă: primiți vizita unui prieten
Carte (închisă): o problemă care trebuie investigată
Carte (deschisă): aflați răspunsul la o întrebare
Lumânare: o lumină pentru viitor, ajutorul unor prieteni
Pisică: amăgire, un prieten fals
Cerc: succes
Monedă: prosperitate
Câine: un prieten loial
Ouă: o viață nouă
Ochi: precauție, viziune
Fântână: o mare fericire



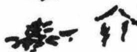


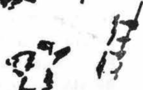
Pălărie: vi se conferă un titlu de onoare, o promovare sau o mărire de salariu
Casă: confort, familie
Ibric: linişte în casă
Zmeu: dorinţe care se vor împlini
Scară: succes în afaceri
Frunză: o viaţă nouă
Litere: numele unor prieteni sau rude
Un om: un vizitator – bărbat sau femeie
Numere: indică perioade de timp – luni sau ani
Bufniţă: vă aşteaptă un noroc sau un ghinion
Porc: lăcomie
Şarpe: un duşman din apropiere
Păianjen: răsplată pentru munca depusă
Pătrat: nevoia de prudenţă
Stea: speranţă
Sabie: certuri viitoare
Copac: sănătate
Triunghi: un semn de bun augur, noroc
Broască-ţestoasă: critici
Lup: gelozie











8. Libanomanţia: arta divinaţiei cu ajutorul tămâii

autor: Katlyn Breene

Carnea mirodeniilor arse şi glasul vinului mistuit,
Sărutările şi frământările buzelor din flacăra pulsând,
Micuţe broboane de mir uscat
În jurul bobocilor roşii ard mocnit.
Florile în foc se prefac, dar rămân ca de gheaţă,
Ca semn al celor jertfite...

ALGERNON SWINBURNE, „Nepermis"

Libanomanția reprezintă arta divinației cu ajutorul tămâii. „Tălmăcitorul“ deslușește semnele și mesajele în flăcările și trosnetele tămâii care arde printre cărbuni, dar și în fumul care se ridică în aer. Tămâia care conține semințe (coriandru, iasomie, chimen și cânepă) sau nitrat de potasiu vă ajută să aflați răspunsul la o întrebare care vă macină. În timp ce rostiți întrebarea cu glas tare, încercați să deslușiți răspunsul în trosnetul semințelor sau în lumina nitratului de potasiu! De exemplu, pentru un răspuns afirmativ, veți vedea sau veți auzi un singur semn, pentru un răspuns negativ, veți primi două semne consecutive, iar dacă răspunsul este incert, acest lucru va fi marcat prin tăcere. Puteți desluși, de asemenea, semnele în direcția spre care se îndreaptă fumul. Dacă se îndreaptă spre voi, semnul este de bun augur.

Dacă sorții sunt de partea mea,
Fumule, spre mine tu te-ndreaptă!
Dacă potrivnice ele îmi sunt,
Fumule, de mine tu te-ndepărtează,
Spre dreapta sau spre stânga!...

Dacă tămâia tinde să ardă prea repede înseamnă că „nu este timpul să puneți întrebări“. Puteți desluși, de asemenea, mesaje în cenușa tămâii, după ce a ars complet, descoperind forme și simboluri asemănătoare cu cele conturate în ceștile de ceai. Magicienii și profeții din secolul al XVI-lea și al XVII-lea foloseau semințe aromate în ritualurile de divinație. Ei aruncau semințele într-un ceaun încins pe foc și citeau viitorul în formele conturate de fum. Magicienii aflați în căutarea comorilor foloseau tămâia și incantațiile magice de venerare a focului pentru ca strădaniile lor să nu fie în zadar, așa cum reiese din această veche formulă magică:





Focule, focule, binecuvântat să fii,
Și comoara ce-o visez
Tu mie să mi-o încredințezi!

9. Divinația prin radiestezie

autor: Donata Ahern (acvamarin)

Notă: Acest material este adaptat, cu permisiunea autorului, după cursul intitulat „Letter to Robin", creat de Walter Woods pe site-ul: http://www.lettertorobin.org. *Puteți găsi, de asemenea, mai multe informații despre acest subiect pe site-ul* http://www.dowsers.org.

Conform ASD (American Society of Dowsers), „divinația prin radiestezie reprezintă o experiență activă și sistematică a intuiției". Această formă de divinație implică folosirea unui instrument. Oamenii o pun în practică de foarte mult timp ca să găsească apă. Se pare că apa, mineralele și alte obiecte sunt înzestrate cu o energie magnetică, electromagnetică sau de altă natură. Corpul uman este sensibil la aceste energii. Printr-o practică îndelungată, oamenii își pot perfecționa capacitatea de a percepe energiile electromagnetice. Instrumentele folosite în această formă de divinație vă ajută să simțiți cu mai multă acuitate reacțiile subconștiente. Ele sunt mijloace de comunicare ce par controlate de subconștientul vostru. Cel mai cunoscut dintre ele este **pendulul**.

„Patru metode de a practica divinația prin radiestezie", Abbe de Villemont, Tratat de fizică ocultă, 169.



Instrumente de bază ale radiestezіei

Există foarte multe sisteme şi metode de radiestezie, cu sau fără instrumente. Cele mai cunoscute dintre ele implică folosirea **baghetelor în formă de L, a baghetelor în formă de Y şi a pendulului.** Adepţii acestei forme de divinaţie îşi confecţionează nenumărate instrumente ajutătoare. Voi puteţi să optaţi pentru cele pe care le consideraţi potrivite şi eficiente.

BAGHETELE ÎN FORMĂ DE L

Formă: Cu sau fără suport pentru mâner. Vârful din metal poate să aibă între zece centimetri şi trei metri lungime. Lungimea obişnuită variază între treizeci şi patruzeci de centimetri.

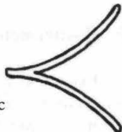
Materiale: De obicei, se foloseşte sârmă. Umeraşele din metal reprezintă o variantă ideală. Sârma de sudură reprezintă, de asemenea, un material foarte bun. Puteţi folosi orice material flexibil, pe care îl puteţi îndoi în formă de L.

Cum se foloseşte: Ţineţi bagheta lejer în mână, cu vârful din metal uşor aplecat spre pământ! Când folosiţi o singură baghetă, ea funcţionează ca un ac indicator. Poate să indice o ţintă sau o direcţie clară sau să se mişte dintr-o parte în alta atunci când întâlneşte un câmp de energie (o aură sau o zonă periculoasă). Când folosiţi două baghete în formă de L, acestea sunt programate astfel încât să se alinieze automat când sunt gata de acţiune, să se încrucişeze când indică un răspuns afirmativ sau au găsit obiectul-ţintă şi să se îndepărteze una de cealaltă atunci când răspunsul este negativ.

Avantaje: Este un instrument uşor de conceput şi de folosit, flexibil şi foarte cunoscut. Funcţionează bine pe teren accidentat. În general, nu este influenţat de adierile de vânt.

Dezavantaje: Nu este la fel de uşor de cărat sau de ascuns precum pendulul, deşi pe cele lungi de 10–15 centimetri le puteţi pune în buzunarul cămăşii sau în geantă.

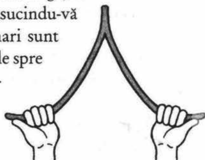
BAGHETA ÎN FORMĂ DE Y (BAGHETA BIFURCATĂ)



Formă: Este un băț bifurcat, care seamănă cu litera Y. Poate să aibă orice mărime, dar modelul clasic are de obicei cam 30–60 de centimetri lungime.

Materiale: Pot fi confecționate din lemn, metal sau plastic. Baghetele moderne sunt confecționate în general din plastic, poate pentru că sunt mai ușor de păstrat.

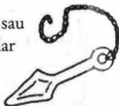
Cum se folosește: Țineți bagheta cu vârful îndreptat spre pământ, cu degetele mari în sus și palmele spre centru! Strângeți-o și trageți de cele două brațe bifurcate, răsucindu-vă încheieturile spre exterior! Degetele mari sunt acum îndreptate spre exterior, iar palmele spre cer. Bagheta se află într-un echilibru precar, cu vârful îndreptat în sus, într-un unghi de 45 de grade. Dacă are tendința să-și îndrepte vârful spre pământ, asta indică faptul că a găsit un izvor de apă sau obiectul-țintă. Poate fi, de asemenea, un indiciu pentru un răspuns afirmativ. Dacă are tendința să-și îndrepte vârful spre cer, acest lucru indică de obicei un răspuns negativ.



Avantaje: Funcționează rapid, indicând direct un izvor de apă sau obiectul-țintă. Funcționează bine pe teren accidentat sau în timpul rafalelor de vânt.

Dezavantaje: Nu este la fel de flexibil ca alte instrumente. Mișcările sunt limitate – doar în sus și în jos. Trebuie să vă întoarceți cu tot corpul ca să găsiți direcția.

PENDULUL



Formă: Orice obiect pe care îl puteți atârna pe o sfoară sau pe un lănțic. Poate să aibă orice formă sau mărime – chiar și o agrafă de hârtie agățată de o ață joacă foarte bine rolul de pendul. Lănțicul sau sfoara au de obicei cam șapte-zece centimetri lungime.

Materiale: Tot ce găsiți la îndemână. Urmați-vă instinctele! Cristalele, metalul și lemnul se pretează foarte bine.

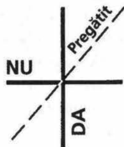


Cum se folosește: Țineți capătul sforii între degetul mare și cel arătător, lăsând pendulul să atârne liber! Dacă se mișcă în față, răspunsul este afirmativ; dacă se mișcă lateral, răspunsul este negativ, iar dacă formează un unghi, puteți să-i formulați întrebarea dorită.

Avantaje: Este ușor de confecționat și ușor de folosit. Este un instrument extrem de cunoscut și destul de mic, încât îl puteți ține în buzunar sau în geantă. Vă oferă răspunsuri rapide. Este un instrument ideal pentru hărțile de divinație.

Dezavantaje: Vântul sau balansul trupului în timp ce mergeți îl pot dezechilibra. Ca să evitați această problemă, puteți să programați pendulul să se miște în direcția acelor de ceasornic sau în sens invers pentru a indica răspunsuri afirmative sau negative.

Cum să folosiți pendulul

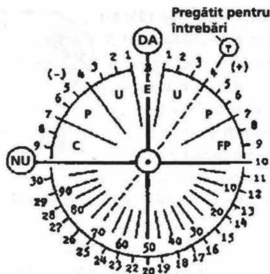


Găsiți un loc liniștit, unde să nu vă deranjeze nimeni! Țineți-l ca în desenul de mai sus!Vreți să știți cum vă va oferi pendulul răspunsurile dorite. În cazul unui răspuns afirmativ, se va mișca în față, iar în cazul unui răspuns negativ, se va mișca lateral. Tot lateral se va mișca și dacă răspunsul este nesigur, precum „poate“ sau „nu este momentul potrivit“. Unele pendule se mișcă în sensul acelor de ceasornic în cazul unui răspuns afirmativ și în sens invers în cazul unui răspuns negativ. Programați-vă instrumentul după cum doriți.

Pasul 1 – Relaxați-vă și intrați într-o stare de transă!

Pasul 2 – Țineți capătul sforii sau al lănțicului între degetul mare și cel arătător! Legănați apoi pendulul deasupra hărții de divinație, cum este cea de la pagina următoare.

Pasul 3 – Mișcați mâna și degetele în așa fel încât pendulul să se îndrepte spre răspunsul „DA“, așteptându-vă apoi să se miște fără ajutorul vostru! Dacă se oprește, luați-o de la capăt! Repetați



U = Uşor
N = Normal
E = Echilibrat
P = Puternic
FP = Foarte puternic
C = Critic
(-) = Deficienţă, scădere etc.
(+) = Exces, creştere etc.
Cifre = intensitate

figura până când pendulul se mişcă singur! Important este ca pendulul să se mişte fără ajutor din partea voastră.

Pasul 4 – Repetaţi procedeul pentru obţinerea unui răspuns negativ!

Pasul 5 – Odată ce se mişcă singur, indicând un răspuns negativ, programaţi-l să se rotească în sensul acelor de ceasornic pentru a indica un răspuns afirmativ!

Pasul 6 – Aceştia sunt paşii fundamentali pe care trebuie să-i stăpâniţi. Apoi puteţi trece la treabă. Dacă încercările voastre nu dau rezultatul scontat în cincisprezece minute, puteţi să repetaţi figura peste o jumătate de oră sau a doua zi. Nu renunţaţi!

Ce trebuie şi ce nu trebuie să faceţi în timpul radiesteziei

1. **Nu vă însuşiţi informaţiile pe care le detectaţi!** De exemplu, dacă vedeţi un film, puteţi să reacţionaţi în multe feluri. Modul în care abordaţi căutarea informaţiilor depinde numai de voi. Avantajul folosirii unui pendul sau al altor instrumente de radiestezie constă în faptul că nu trebuie să vă însuşiţi energiile pe care le detectaţi.
2. **Trebuie să vă protejaţi.** Ca să evitaţi captarea energiilor nedorite, vorbiţi cu pendulul vostru de parcă ar fi o persoană în carne

și oase. În acest fel, veți direcționa energiile spre pendul, nu spre voi. Asta vă va ajuta să vă concentrați atenția asupra pendulului, nu asupra energiilor.

3. **Trebuie să formulați întrebările fără echivoc.** Subconștientul percepe mot-à-mot întrebările, fără să facă alte supoziții. Dacă întrebați, de exemplu: „Mașina mea are nevoie de benzină?", răspunsul este DA. Credeți că subconștientul știe că vă referiți la cantitatea de benzină din rezervor, dar nu este deloc așa. Multe răspunsuri aparent greșite sunt în realitate corecte dacă interpretăm întrebările *ad litteram.* Formulați întrebări care să conțină cât mai multe informații, în așa fel încât răspunsul să fie lipsit de echivoc! Nu puneți întrebări ca și când ați cere părerea instrumentului de divinație despre trecut, prezent sau viitor. Întrebarea trebuie să conțină cât mai multe informații edificatoare. Iată un exemplu de întrebare incompletă și echivocă: „Ai destui bani?" Pentru ce? Răspunsul va fi neclar. Dacă întrebați în schimb: „Ai destui bani în buzunar, în momentul de față, ca să cumperi un cornet de înghețată de un dolar?", veți putea da un răspuns cât se poate de clar.
4. **Nu depășiți anumite bariere!** Nu este etic să vă amestecați în „Lecțiile de viață" ale unei persoane sau să încercați să-i influențați karma ori liberul arbitru. Întrebați întotdeauna pendulul: Aș putea să...? Pot să...? Ar trebui să...? Dacă răspunsul este NU, atunci nu puneți întrebarea!
5. **Respectați intimitatea oamenilor!** Nu puneți întrebări referitoare la viața altor persoane fără știrea lor!
6. **Țineți întotdeauna seama de karma!** Nu ignorați legea cauzei și a efectului sau legea karmei potrivit căreia primim ceea ce dăm. Folosiți formele de divinație pentru binele semenilor voștri, nu pentru a le face rău!
7. **Nu stabiliți diagnostice și nici nu dați sfaturi medicale!** Dacă cineva are probleme de sănătate, sfătuiți-o pe respectiva persoană să consulte un doctor.
8. **Folosiți metode cât mai simple de radiestezie pentru a le pune cât mai des în practică!**

10. Cum să vă creați propriul set de rune

autor: Reverendul Robert Lee (Skip) Ellison (galben)

Runele reprezintă un instrument valoros care ne ajută să ghicim viitorul și să descifrăm mesajele subconștientului. Se consideră că runele sunt cu adevărat eficiente dacă sunt create de persoana care le folosește. Deoarece metodele de creare sunt extrem de variate, în funcție de talentul oamenilor de a le da viață, vă voi prezenta în acest capitol diverse tehnici – de la cele mai simple la unele puțin mai complicate.

Cea mai simplă modalitate este să cumpărați de la magazinele de artizanat câteva discuri plate, cu diametrul de 2,50 centimetri, pe care să desenați cu un marker fiecare rună în parte. Discurile sunt de obicei confecționate din lemn de esență tare și pot fi cumpărate în seturi de câte douăzeci și cinci de piese, puse în săculețe, fiind astfel ideale pentru acest proiect. Runele create în acest mod se păstrează foarte bine de-a lungul timpului.

Următoarea metodă implică folosirea acelorași discuri plate, dar, în loc să desenați runele cu un marker, le puteți pirograva pentru a le face să pară mai vechi. Folosirea aparatelor de pirogravură necesită o practică îndelungată. Înainte de a începe să lucrați cu discurile, perfecționați-vă talentul, pirogravând runele pe diverse bucăți de lemn ca să învățați să folosiți aparatul.

A treia metodă implică tot folosirea discurilor plate pe care să gravați runele cu un instrument de cizmărie, conturându-le apoi cu un strat subțire de vopsea. Metoda presupune mai mult efort și timp, dar runele sunt mult mai frumoase. Puteți să vopsiți fiecare aett (grup de opt rune) cu o culoare diferită, să le vopsiți pe toate într-o singură culoare sau să vopsiți fiecare rună în parte cu o altă culoare.



Următorul material pe care îl puteți folosi sunt pietrele. Cele mai bune sunt pietricelele de râu, cu suprafața șlefuită de apă. Puteți

găsi pietricele pentru rune în magazinele de artizanat și să le cumpărați cu săculețele aferente, dar nu e rău să le adunați și singuri de pe malul unui râu. Indiferent de modalitatea preferată, pietricelele conferă runelor un aspect plăcut.

Mai multe detalii despre semnificațiile runelor găsiți în *Manualul de inițiere în vrăjitorie*. Puteți desena runele pe pietre, folosind un marker sau le puteți grava cu un aparat Dremel. Folosirea acestor aparate presupune o practică îndelungată, la fel ca și în cazul aparatelor de pirogravare, așa că rezervați-vă timp și materiale pentru respectiva metodă.

După ce v-ați hotărât ce materiale și ce metode folosiți și ați exersat tehnicile suficient, este timpul să vă apucați de treabă. Dacă ați cumpărat discurile sau pietrele, poate că ar trebui să le purificați, expunându-le, timp de douăzeci și patru de ore, în lumina soarelui și a lunii. Strălucirea lunii pline este cea mai eficientă în acest sens. Runele vor constitui un liant cu subconștientul vostru, de aceea este important să-l implicăm în procesul de creație.

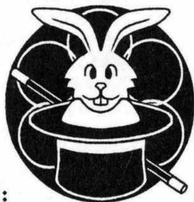
Așezați toate discurile sau pietrele pe o masă în fața voastră. Gândiți-vă la numele runei pe care o creați și încercați s-o vizualizați cu ochiul minții. Rostiți-i numele cu multă rezonanță! Plimbați apoi ușor mâna pe deasupra discurilor sau a pietrelor, repetând numele runei până când simțiți cum una dintre ele vă „cheamă" – pe aceea trebuie s-o folosiți. Luați discul sau piatra respectivă și scrieți pe ea cu creionul numele runei sau puneți-i o etichetă ca să știți căreia dintre ele îi aparține piesa aleasă. Deocamdată, nu faceți altceva decât să selectați discurile sau pietrele care vor reprezenta runele. S-ar putea ca toată această activitate să dureze o oră sau două.

După ce ați delimitat toate piesele, conferindu-le numele runelor respective, puteți să treceți la treabă. În timp ce o modelați, prin metoda preferată, repetați de nenumărate ori numele runei, cu multă rezonanță, vizualizând-o cu ochiul minții. Timpul alocat creării fiecăreia dintre ele depinde de metoda aleasă, dar – dacă îi rezervați uneia câte zece minute – procesul va dura patru ore. Așa că aveți grijă să vă rezervați suficient timp pentru această activitate.

După ce ați terminat și etapa explicată mai sus, este timpul să vă binecuvântați runele și să le pregătiți pentru misiunea lor. Puneți-le în săculețul în care le veți păstra și invocați zeii și spiritele străbunilor voștri,

rugându-i să vă ajute. Puteți face acest lucru, rostind o rugăciune druidă: *„Ascultați-mi ruga, voi, străbuni ai mei, spirite ale naturii și zei în fața cărora mă închin! Vă ofer acest set de rune, care sunt roadele mâinilor mele. Vă promit că le voi folosi întotdeauna cu încredere și cu sufletul curat, că le voi desluși tâlcurile cum voi putea mai bine și voi păstra vechile tradiții. Spirite atotputernice, ruga voi mi-o ascultați și runele mi le binecuvântați!“*

Acum, după ce ați trecut prin toate etapele, este timpul să vă contopiți energiile cu cele ale runelor. Păstrați-le într-un săculeț și țineți-le lângă voi în timp ce dormiți. Luați-le cu voi ori de câte ori puteți și atingeți-le în timpul zilei ca să vă obișnuiți cu forma și senzațiile pe care vi le induc. Atunci când vreți să le folosiți ca instrumente divinatorii, atingeți-le cu mâna până când o simțiți pe cea care vă „cheamă“. Cu timpul, veți căpăta încredere în runele voastre și veți învăța că mesajele lor sunt adevărate.



Atelierul VIII: Arta iluzionismului (portocaliu)

Aceste stihuri nu sunt doar încercări timide

Aceste stihuri nu sunt doar niște încercări timide
De a-mi așterne gândurile pe hârtie.
Cuvintele au viața lor –
Eu doar le dau aripi și le ajut să zboare.

Nu am un ochi de artist
Ca să pictez ori să gravez.
Dar stihurile mele nu sunt niște-ncercări timide.

Nu poți cuvintele să le încătușezi,
Indiferent cât te-ai lupta,
Căci ele își au viața lor.

Îmi dau aripi și zborul mă ajută să mi-l iau
Spre culmi unde nicicând nu am visat s-ajung,
Unde până și luna îmi zâmbește.

Ne întindem aripile și zborul noi ni-l luăm,
Cu slovele și ale lor spirite,
Căci poeții nu știu să fie prea timizi.

ELIZABETH BARRETTE

1. Introducere

Bine ați venit în lumea magiei și a iluzionismului! Arta iluzionismului, cunoscută și sub numele de scamatorie sau prestidigitație, presupune iluzii „miraculoase“ și efecte speciale, care au făcut parte din ritualuri încă de la începutul omenirii. Scamatoriile, acrobațiile, jongleriile, spectacolele cu păpuși sau numerele înghițitorilor de flăcări – toate își au originile în aceste ritualuri. Vom vorbi aici și despre artele barzilor – muzica, poezia, cântecele războinice și religioase și poveștile.

Veți învăța în acest capitol cum să vă însușiți capacitățile fizice și conceptuale pentru a înfăptui ritualuri și acte magice cât mai credibile, mai eficiente și mai remarcabile, cu atât mai mult cu cât artele de care vorbim își au rădăcinile în ritualuri ce, de-a lungul timpului, au reușit să captiveze publicul.

Culoarea magică asociată acestui atelier este portocaliu, ce reprezintă mândria și curajul; eroismul și puterea de atracție; însușirile comune și prosperitatea (cum ar fi, de exemplu, o recoltă bogată). Portocaliul este, de asemenea, culoarea căldurii sufletești, a prieteniei, abundenței, spiritualității, voinței, principiilor, teoriilor și vigilenței. Este asociată și cu arta iluzionismului și a magiei.

2. Arhetipurile magicianului

autor: Jeff „Magnus“ McBride (portocaliu)

La Școala Misterelor, ne-am dorit să le creăm participanților o atmosferă de intimitate și să le inducem un sentiment de încredere pentru a putea să relaționeze cu ușurință unii cu ceilalți. Știam că pentru asta trebuia să creăm grupuri mici, motiv pentru care i-am împărțit pe oameni în patru categorii, în funcție de dorințele,



interesele și aptitudinile lor. Tema pe care i-am încredințat-o fiecărui grup în parte reprezenta unul dintre cele patru roluri ale magicianului: scamatorul, iluzionistul, clarvăzătorul și înțeleptul. Aceste patru arhetipuri întruchipează un ciclu de viață și un nivel diferit din procesul de învățare, dar există și alte personaje magice pe care actorul/magicianul este liber să le joace.

Scamatorii vorbesc și gândesc foarte repede. Ei reprezintă elementul aerului. Mulți magicieni se simt atrași de această artă de la vârsta adolescenței. Scamatorii ne învață cum să ne perfecționăm capacitatea de comunicare cu ajutorul magiei. Unii magicieni rămân la statutul de scamatori, fără să mai simtă nevoia să exploreze și alte arhetipuri. Scamatorii moderni, precum Penn și Teller[1], Dan Harlan și Robert Neale, au transformat această profesie într-o adevărată artă. Scamatorul reprezintă prima etapă din ciclul vieții unui magician, dar și momentul care dă naștere fascinației noastre pentru magie.

Iluzioniștii sunt talentați și disciplinați, dăruind actului magic foarte mult din timpul și energia lor. Ei reprezintă elementul focului. Nu-i interesează doar propria artă, ci și cea regizorală și actoria. Există nume marcante în istoria iluzionismului modern, printre care Jonathan Pendragon, Siegfried & Roy[2] și Lance Burton. Mulți magicieni devin iluzioniști după ce au explorat până la epuizare arta scamatoriei. Iluzionismul presupune o condiție fizică perfectă și se poate practica între douăzeci și patruzeci de ani.

Clarvăzătorii sunt interesați de intuiție și probleme psihologice, explorând tehnicile subtile ale mentalismului și psihologiei. Ei întruchipează elementul apei. Sondarea subconștientului colectiv a devenit apanajul clarvăzătorilor moderni, precum Max Maven și Alain Nu. Această etapă este corelată cu vârsta maturității magicianului – între patruzeci și șaizeci de ani.

Înțeleptul este mentorul și stăpânul artei magiei, a cărui menire este să ofere cupa înțelepciunii celor care vor să guste din ea.

Înțelepții reprezintă elementul pământului, toleranța și puterea. Sunt preocupați de filozofia și istoria magiei, iar misiunea lor este de

---

[1] Penn Jilette și Raymond Joseph Teller (n. tr.).

[2] Siegfried Fischbacher și Roy Horn (n. tr.).

a transmite mai departe învățătura proprie pentru ca această artă să poată dăinui. Eugene Burger și Rene Lavand sunt doi dintre cei mai importanți înțelepți ai lumii moderne. Este o etapă ce reprezintă amurgul vieții magicianului – de la vârsta de șaizeci de ani în sus.

Studiem aceste arhetipuri de foarte mulți ani și am aflat că un magician adevărat poate să joace oricare dintre rolurile amintite, în diverse momente ale vieții, uneori chiar și în timpul unui singur număr de magie. Dar, pentru început, vă sfătuiesc să vă concentrați asupra unui singur arhetip. Pe care dintre cele patru chipuri ale magicianului l-ați alege?

3. Bizarre Magic[1]

O ramură a iluzionismului, care se axează mai mult pe latura artistică a acestei profesii și mai puțin pe amăgirea publicului, este „Bizarre Magic", așa cum îi spun iluzioniștii profesioniști. Implică elemente teatrale și efecte speciale pentru ca întreaga experiență să devină o aventură cu adevărat magică. Piesele de decor trebuie să semene cu vechile artefacte de magie. Iată câteva opinii ale unor magicieni de prestigiu:

> *„Arta cunoscută sub numele de Bizarre Magic le oferă magicianului și actorului posibilitatea de a conferi unui spectacol magie și mister, de a reda vraja vechilor magi, a lui Merlin din povești și de a crea adevărata magie, nu doar scamatorii și iluzii. Spectatorii trebuie să plece de la un spectacol de acest gen cu sentimentul că există cu adevărat lucruri magice, pe care ei tocmai le-au văzut... Orizontul ne este limitat numai de mintea noastră, așa că dați frâu liber imaginației pentru a nu mai fi doar niște simpli iluzioniști, ci autorii unor adevărate miracole!"*
>
> *Frank Allen*

[1] Bizarre Magic este o ramură a iluzionismului, alături de scamatorie sau prestidigitație, care, spre deosebire de acestea, folosește cu precădere arta narațiunii și a comunicării, punând mai puțin accent pe dexteritatea manuală a magicianului sau pe complexitatea echipamentului său (n. tr.).

„În primul și în primul rând, Bizarre Magic este Teatru. Și, când spun asta, mă refer la tot ce implică teatrul: dramă, comedie, suspans, trac, emoție, spectacol și spiritualitate. Teatrul modern își are rădăcinile în tragediile religioase grecești, care evocau întâmplări din viața zeilor. Poveștile respective încercau să le ofere oamenilor o percepție asupra legăturii lor cu universul, a relațiilor interumane și, în final, a vieții de după moarte. Bizzare Magic folosește toate elementele teatrale – arta narațiunii și arta regizorală – pentru a ne spune povești, care ne vor ajuta la un moment dat să înțelegem care este locul nostru în lume, relațiile cu semenii noștri și relația cu întreg universul... Arta magiei convenționale suferă de restricții și inadvertențe – pentru Bizarre Magic nu există limite și opreliști."

FRED ZIMMERMAN

„Bizarre Magic conturează, în cel mai realist mod cu putință, tabloul vrăjitorilor din timpurile străvechi... al adevăraților vrăjitori din trecut, care știau să facă diferența dintre iluzie și adevăr; înțelepți care cunoșteau puterea științei, a cuvintelor și a minunilor, conferind vieții noastre profane misterele MAGIEI."

CRAIG BROWNING

Bizarre Magic

autor: Don Wildgrube (portocaliu)

Am aflat la un moment dat că arta scamatoriei făcea parte din sistemul religios, deoarece religia a devenit o instituție organizată, dar nu i-am înțeles utilitatea. Am citit despre templele antice din Egipt de la Crocodilopolis, ale căror uși scoteau un bubuit asurzitor, ca de tunet, atunci când se deschideau, sau despre altare misterioase, pe care aprindeai focul pentru sacrificii, iar o statuie turna în foc o cupă de vin. Am citit despre mormântul lui Belos, pe care l-a descoperit Xerxes, regele Persiei, și care adăpostea un cadavru imersat în ulei, fără ca uleiul să umple complet sicriul. O stelă ridicată alături spunea că cel care va deschide sarcofagul fără să completeze cantitatea de ulei va avea



parte de necazuri în viață. Xerxes a poruncit să se aducă ulei, însă oricât de mult turnau slujitorii săi, nivelul nu putea fi completat, motiv pentru care regele a poruncit ca mormântul să fie închis la loc. De aici se spune că i s-ar fi tras moartea, el fiind strangulat de propriul său fiu, în somn. Am citit și legenda zeului Bel din Babilon, căruia oamenii îi lăsau seara mâncare drept ofrandă, iar dimineața găseau farfuriile goale. „În antichitate" – spune Walter B. Gibson în *Secrets of Magic (Secretele magiei)* – „odată ce trecea pragul unui templu păgân, vizitatorul se afla la cheremul dispozitivelor optice și acustice. Discuri metalice, bine lustruite, unele modelate sub forma unor oglinzi concave, proiectau lumini strălucitoare și imagini în mișcare. Printre camerele și galeriile templelor se auzeau șoapte și voci ciudate care puteau fi atribuite nenumăratelor zeități din epoca panteistă."

Am citit despre șamani care, în timpul ritualurilor de tămăduire, foloseau obiecte ce păreau să se materializeze din aer sau practicau „chirurgia psihică", scoțând lucruri ciudate și însângerate din răni inexistente. Sau despre vindecări miraculoase înfăptuite în locuri speciale. N-am înțeles niciodată cum puteau oamenii să creadă așa ceva.

În cartea sa despre șamanism, Mircea Eliade[1] spune că șamanii l-au învățat să pună anumite „lucruri" în trusa lui medicală pentru a le folosi mai târziu. În timpul ședințelor de tămăduire, unele dintre ele dispăreau și apoi reapăreau, demonstrându-se astfel că procesul de vindecare s-a dovedit eficient. Fie că erau sau nu scamatorii, pacientul era convins că s-a vindecat. Oare mai are vreo importanță dacă șamanii

[1] Lucrarea „Șamanismul și tehnicile arhaice ale extazului"; pentru ediția română vezi Humanitas, 1997, trad. Brândușa Prelipceanu și Cezar Baltag (n. red.).

foloseau sau nu scamatoriile? În cazul „chirurgiei psihice", mai contează oare dacă doctorul-șaman scoate dintr-o incizie inexistentă organe și sânge de pui atâta timp cât persoana respectivă se simte mai bine?

Scamatoriile se foloseau în Antichitate și sunt menționate chiar și în Biblie, unde se spune că vrăjitorii faraonului au transformat toiegele în șerpi. Toiagul era de fapt un șarpe – *naja haje* sau cobra egipteană – care are o particularitate ciudată: dacă o ții strâns de cap, se întinde și paralizează temporar. Dacă o arunci pe pământ, se încolăcește din nou.

Scamatoriile și șarlataniile au căpătat amploare în Evul Mediu.

Mergând mai departe în călătoria noastră în timp, trebuie să spunem că iluzionismul a dat naștere, în epoca modernă, unei ramuri cunoscute sub numele de „Bizarre Magic". Am fost norocos să găsesc câteva ediții vechi ale ziarului *The New Invocation*. În ediția din luna februarie a anului 1989, Eugene Burger definea această nouă ramură astfel: „Bizarre Magic este, pe scurt, o încercare de a conferi spectacolelor de magie un caracter neobișnuit." Mai târziu, Tony Andruzzi (sau Masklyn ye Mage) o descrie după cum urmează:

„Unii oameni preiau efectele speciale din filme și încearcă să le practice în sufragerie. Goeticii se înrudesc cu alchimiștii. (Tony prefera să folosească termenul *goetic* în loc de *bizarre.)*[1] Ei cred că, dacă înfăptuiesc anumite ritualuri, pot să controleze elementele naturii și ale cosmosului. O concepție grandioasă! *Bizarre* înseamnă diferit. Goeticii îndepărtează voalul de neîncredere care s-a așternut peste noțiunea de magie și ritualuri magice, purtându-le pas cu pas până în perioada străbunilor lor, care credeau cu convingere că acele lucruri există cu adevărat. Eu pun acum în scenă o iluzie grandioasă. Îmi încep întotdeauna tiradele de la începutul spectacolelor, spunând: «Ce veți vedea acum nu ține nici de religie, dar nu este nici un sacrilegiu, ci doar un experiment psihodinamic prin care vrem să recreăm concepțiile în care credeau vechii magi. Să vedem acum cât de întemeiate erau aceste concepții!»



[1] *Goetic* vine de la *Goetia* – o practică ce presupune invocarea îngerilor și a demonilor deopotrivă (n. tr.).

Este o adevărată satisfacție să știi că ai amăgit pe cineva cu ajutorul Goeticii. Nu faci doar niște simple scamatorii magice. Pentru o clipă, nu reușești să spulberi vălul de neîncredere, dar mai târziu oamenii își vor pune singuri cenușă în cap. Goeticii își dau viața pe scenă. În clipa în care le oferi scena, ei îți vor dărui un adevărat regal teatral."

Citind aceste rânduri, s-ar putea să vă întrebați dacă Tony Andruzzi nu face parte dintre păgânii și vrăjitorii moderni. Dacă veți căuta informații despre el pe site-urile de internet, veți vedea că toată lumea îl consideră un magician. Ce nu se spune însă este faptul că Tony a fost un vrăjitor sicilian și un adept al păgânismului – l-am cunoscut în 1972 la „Gnosticon"[1]. Și-a folosit talentul magic ca să interpreteze rolul vechii preoțimi, transformând magia ceremonială într-o adevărată artă.

Vă întrebați probabil de ce dedic atât de mult spațiu artei Bizarre Magic sau Goeticii. Pentru că este timpul să conferim strălucire ritualurilor noastre, presărându-le cu efecte speciale și elemente pirotehnice. Și cine ne-ar putea învăța mai bine aceste trucuri decât Tony Andruzzi?

M-am simțit atras de această artă când am jucat rolul Marelui Preot. Când ne așternem speranțele și dorințele pe hârtie și ardem hârtia la flacăra unei lumânări sau într-un cazan, nu folosim pergament din piele de animale și nici pergament vegetal. Folosim hârtie de nitroceluloză, care ia foc extrem de repede. Viteza și durata cu care arde ne ajută să spunem cât de eficientă a fost vraja. În acest fel, întâlnirile noastre magice devin mult mai incitante.

În numerele sale de magie, Andruzzi folosea și „praful vrăjitorilor" – compus din praf de magneziu și nitrat de potasiu amestecate într-o pompiță cu ejector. Magicianul îl pulveriza în flacăra unei lumânări, care se transforma într-o limbă de foc lată de treizeci de centimetri și lungă de nouăzeci de centimetri. Este un număr de magie impresionant, deși poate fi și fatal. În timpul unui ritual de inițiere în gradul întâi, discipolul stătea legat la ochi în ușa cercului magic. Marea Preoteasă își ținea sabia îndreptată spre pieptul lui și îi cerea parola de acces. În acest timp, Marele Preot a pulverizat „praful vrăjitorilor" în flacăra lumânării, arzându-i fundul Marii Preotese, care era cât pe

[1] Eveniment magic și neopăgân, organizat între 1971 și 1976 în Minneapolis, Minnesota (n. tr.).

ce să-l străpungă cu sabia pe discipol. Din fericire, ea a reușit să evite o tragedie. Cum era legat la ochi, discipolul n-a știut ce s-a întâmplat.

Când mă aflam în fruntea Bisericii Tuturor Lumilor din St Louis la începutul anilor '70, am folosit câteva elemente pirotehnice în timpul ritualului Yule. Am scris o piesă în care evocam iarna și înghețul pe care ea îl aduce cu sine. Ritualul avea loc în sufrageria mea, pe care o transformasem în sală de tron. Regele și regina erau triști pentru că vara trecuse, lăsând loc frigului pustiitor. L-am invocat atunci pe „bătrânul spirit al iernii" (interpretat de Oberon), care – după un discurs aspru – s-a hotărât să le redea oamenilor căldura binefăcătoare a soarelui. El a arătat cu mâna spre un cazan așezat pe măsuță, care în clipa aceea a luat foc.

Când Oberon a indicat cazanul, un complice a apăsat pe un buton. Acesta a declanșat un dispozitiv de propulsie, asemănător cu motorul de rachetă, acționat de o baterie, ale cărei fire, bine ascunse pe sub covoare, străbăteau camera, ajungând pe sub măsuță în gaura din cazan bine camuflată. Dispozitivul, înconjurat de chibrituri, se afla într-o cutie plină de hârtii, bucăți de pânză și parafină. În momentul în care s-a aprins, au luat foc și chibriturile, acționând după ele bucățile de pânză, hârtiile și parafina. Impresionant!

Cu ajutorul unor substanțe chimice, pot să confer flăcărilor diverse culori. Praful de frișcă pentru cafea Cremora înalță flăcările spre cer (nu trebuie să-l țineți prea mult în mână, pentru că absoarbe transpirația din palmă). Există și alte substanțe chimice care conferă lichidelor o anumită strălucire. Rețeta lui Morning Glory pentru un cocktail „Intergalactic Gargle Blaster" este foarte simplă. A amestecat suc de grepfrut cu rom, a turnat compoziția într-un vas curat din sticlă, a așezat pe fund câteva brățări fosforescente și, în final, a pus două cuburi de gheață uscată (gheață carbonică).

Să vorbim acum despre șarlataniile practicate de adepții mișcării „New Age". Sunt convins că ați auzit de metoda de testare musculară cunoscută sub numele de „kinesiologie", prin care oamenii își verifică nu doar rezistența fizică, ci și lucrurile care le influențează viața în sens negativ. Metoda presupune doi participanți: „operatorul" – cel care testează și „subiectul" – cel care este testat. Subiectul stă în picioare în fața operatorului, cu o mână întinsă lateral, foarte rigidă. Operatorul își pune o mână pe umărul subiectului, cerându-i acestuia

să reziste când va încerca să-i apese brațul în jos. Operatorul apasă mâna subiectului cu o mișcare fermă, rapidă și o presiune constantă. Ideea este de a apăsa suficient de tare pentru a verifica gradul de rezistență și opoziție ale subiectului. Apoi, operatorul pune un obiect în mâna liberă a subiectului sau îi bagă o țigară în gură. În momentul în care operatorul apasă din nou mâna subiectului, acesta nu mai depune nicio rezistență, iar operatorul îi dă cu ușurință brațul în jos. Testele s-ar putea să fie corecte în unele cazuri, dar eu le privesc cu scepticism. Dacă veți privi cu atenție modul în care operatorul își ține mâna pe umărul subiectului, veți vedea că degetul mare este plasat exact deasupra claviculei. Printr-o simplă apăsare în locul acela, operatorul îl poate imobiliza complet. Aceasta este și tehnica pe care o folosește Spock din *Star Trek* atunci când își imobilizează victimele.

Un articol dintr-o ediție veche a revistei *Fate* relatează cum mai mulți indivizi, puternici și bine făcuți, încercau în zadar să ridice în brațe o fată micuță de statură, cu o constituție fragilă. Dacă privești cu atenție fotografiile, vezi imediat care este trucul folosit. Individul trebuia să-și strecoare mâinile pe sub coatele fetei și apoi s-o ridice. Fata își ținea mâinile pe antebrațele celui care încerca s-o ridice, în interiorul cotului. Printr-o simplă apăsare cu degetul mare în locul acela îl poți imobiliza chiar și pe cel mai puternic individ. Credeți-mă pe cuvânt, mi s-a întâmplat și mie!

Și țiganii cunosc foarte multe trucuri. Nu mă refer la escrocii de rând, ci la cei care folosesc trucurile subtile. De exemplu, un negustor de cai a hrănit zilnic, timp de luni întregi, un cal cu frunze de tutun, apoi l-a vândut unui cumpărător naiv. A doua zi, calul a fugit de la noul proprietar, întorcându-se la vechiul lui stăpân.

Alfabetul Ogham ne-ar putea oferi anumite trucuri de comunicare. Acesta este alcătuit din patru seturi a câte cinci litere. Ceva vi se pare cunoscut? Avem cinci degete și patru încheieturi ale lor pe fiecare mână. Prin anumite mișcări ale mâinii în care ținem un obiect dinainte stabilit, putem transmite un mesaj unei alte persoane care cunoaște acest cod de comunicare. În lucrarea sa, *The White Goddess*, Robert Graves ne oferă un corespondent (o culoare, un animal sau alt obiect) pentru fiecare dintre simbolurile Ogham. Putem transmite astfel mesaje codate, pe cale orală, fără ca aceia neinițiați să le înțeleagă.

Trebuie, aşadar, să cunoaştem şi să folosim, în avantajul nostru, imaginile, mişcările, obiectele sau simbolurile codate. Dacă ne vom putea însuşi aceste „super puteri", vom deveni magicieni în adevăratul sens al cuvântului. Căci scopul magiei constă, la urma urmei, în rezultatul pe care îl obţinem – agitând fie o baghetă magică, fie o baghetă de altă natură.

4. Codul magicianului

autor: Ken (faucon) Muller (cenuşiu)

Multe mituri, poveşti, cărţi şi articole fac referire la „Codul magic". Deşi nu există nici măcar un singur document care să ateste existenţa unui asemenea cod, toate aceste referiri au anumite teme în comun. Şi totuşi, codul nu este doar un „acord nescris". Este un legământ prin care promiţi să păstrezi cu sfinţenie ideile şi tainele magice. Veţi întâlni oameni care nu vor face acest legământ sau, dacă îl vor face, îl vor încălca. Dar voi, ca ucenici vrăjitori, trebuie să înţelegeţi gravitatea consecinţelor actelor magice pe care le învăţaţi şi le practicaţi. Este uşor să faceţi „scamatorii" fără constrângerile unor promisiuni. Dar, odată ce veţi începe să exploraţi tot mai mult magia şi artele ei, va trebui să stabiliţi un echilibru între propriul cod etic de acţiune şi legile lumii profane.

Arta magiei este învăluită în mister. Iată şi câteva motive:

- Legătura dintre istorie, şamanism şi magie
- Reprezintă un mijloc de existenţă ce trebuie protejat
- Elementul-surpriză
- Tehnica distragerii atenţiei
- Legătura de fraternitate între magicieni

Codul s-a născut, aşadar, mai mult din necesitate decât dintr-un simţ al onoarei. Mai simplu spus, dacă toată lumea ar şti ce aveţi de gând să faceţi, aţi spulbera vălul magic al experienţei. De aceea:

1. Nu dezvăluiţi nimănui numerele de magie, cu excepţia altor magicieni!
2. Nu înfăptuiţi acte magice pe care nu le-aţi practicat îndelung!
3. Nu repetaţi acelaşi număr de magie în faţa aceluiaşi public!
4. Nu recunoaşteţi niciodată că un anumit număr nu a ieşit aşa cum trebuia (nu recunoaşteţi că aţi greşit)!
5. Nu susţineţi că un anumit număr de magie reprezintă invenţia voastră!

Legământul magicianului

Rostiţi cu voce tare următoarele cuvinte în faţa unei oglinzi! Sunteţi singurii martori ai legământului vostru, dar pentru un vrăjitor este singurul lucru care contează.

Eu, (spuneţi-vă numele), jur:

Să păstrez toate secretele şi metodele magice pe care le voi învăţa, având grijă să nu le dezvălui, din greşeală sau dinadins, celor care nu au dreptul să le afle.

Să nu înfăptuiesc acte magice fără o practică îndelungată şi fără să cercetez cu atenţie împrejurimile ca să nu dezvălui din greşeală secretele sau metodele magice.

Să respect şi să sprijin creativitatea şi invenţiile fraţilor-magicieni şi să recunosc meritele înaintaşilor noştri.

Să aleg cu grijă numerele de magie pentru un anumit loc şi public.

Să nu jignesc şi să nu-i fac niciodată să se simtă prost pe spectatorii care se oferă voluntari în numerele mele de magie.

Să nu folosesc niciodată arta magiei ca să-i înşel sau să-i păcălesc pe alţii.

Aşa să fie!

Studentul care depune acest legământ nu mai face parte din lumea laicilor, ci din comunitatea magicienilor.

5. Instrumentele magice

autor: David Birtwell (portocaliu)

Dacă veți privi cu atenție cartea magicianului din cărțile de tarot, veți vedea instrumentele vrăjitorului (sau ale magicianului). Câteva dintre ele reprezintă cele patru elemente.



- **Bagheta** pe care magicianul o ține în mână reprezintă Elementul **Focului** (sau al **Apei**).
- **Cupa** sau pocalul de pe masă reprezintă Elementul **Apei.**
- **Sabia** (athamé-ul sau pumnalul magic) reprezintă Elementul **Aerului** (sau al **Focului**).
- **Moneda,** pentagrama sau discul de pe masă reprezintă Elementul **Pământului.**

Una dintre cele mai importante puteri pe care le poate deține un vrăjitor este puterea de a controla cele patru elemente. Acesta este apanajul Școlii Portocalii de Vrăjitorie. Vă voi prezenta acum câteva numere de magie pentru a vă demonstra forța uluitoare la care un vrăjitor poate ajunge.

Focul – puterea baghetei magice

Următorul număr de magie folosește bagheta magică, ce reprezintă elementul focului. Bagheta este unul dintre cele mai importante instrumente ale vrăjitorului. Trebuie s-o tratați întotdeauna cu respect.

Cel mai bine ar fi să folosiți o baghetă simplă și netedă, confecționată din creanga unui copac (consultați *Manualul de inițiere în vrăjitorie* ca să vedeți cum puteți să vă concepeți propria baghetă magică) sau puteți să vă cumpărați din magazinele de specialitate o baghetă precum cele din seria filmelor cu Harry Potter. Aveți grijă să alegeți o baghetă netedă. Veți vedea mai târziu de ce.



NUMĂRUL DE MAGIE:

Iluzionistul le explică spectatorilor faptul că bagheta este un instrument magic extrem de puternic. Pentru a demonstra acest lucru, are nevoie de ajutorul a două persoane.

Magicianul scoate două sfori pe care le ține prinse de brâu și le leagă de baghetă. Împrumută două brățări din public și le introduce prin capetele sforilor pe care le leagă încă o dată. Cei doi asistenți țin cu mâinile de capetele sforilor.

Magicianul rostește apoi o vrajă și scoate bagheta din nodurile sforilor odată cu brățările. Asistenții țin în continuare de capete. Puterea baghetei a eliberat brățările!

INSTRUMENTE:

Magicianul trebuie să poarte sforile legate de brâu ca pe un cordon. Nu este obligatoriu să le țineți legate așa, dar acest lucru consolidează caracterul mistic al întregii experiențe, creându-i publicului impresia că toate obiectele iluzionistului sunt magice.

Sforile ar trebui să aibă 1,50 metri lungime, dar nu-i obligatoriu, puteți folosi orice lungime doriți. Cele mai scurte nu vă oferă destul spațiu la capete. Practicați numărul de magie până când descoperiți lungimea ideală. Vă sfătuiesc să folosiți o sfoară moale din bumbac sau un cordon. Este mai greu să lucrați cu o sfoară rigidă. Sfoara de întins rufele este ideală, ca și cea pe care o puteți găsi la magazinele cu articole pentru magicieni.

Bagheta trebuie să fie un instrument ușor de folosit.

Nu este obligatoriu să împrumutați brățările, dar este bine să împrumutați obiecte de la spectatori, atât timp cât aveți grijă de ele

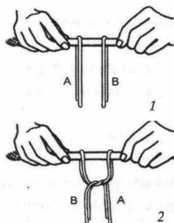
și le returnați întregi și nevătămate. Brățările trebuie să fie solide, fără sisteme de închidere. Dacă vreți să le folosiți pe ale voastre, puteți să le purtați și apoi să le dați asistenților. Dacă nu vă place să purtați brățări, puteți folosi inele solide din metal, pe care le găsiți la magazinele de artizanat. Nu trebuie să vă limitați doar la două inele. De obicei, eu folosesc patru brățări sau inele, dar s-ar putea să fie greu să găsiți în public patru brățări identice.

SECRETUL NUMĂRULUI DE MAGIE:

Acest număr de magie este cunoscut și sub numele de „Sforile magice". Se pot folosi diverse articole: un creion, ață sau șireturi de pantofi și câteva inele. Cred însă că va ieși cel mai bine dacă veți folosi sfori și bagheta magică. În plus, vă oferă șansa de a demonstra puterea baghetei voastre.

Pasul 1 – Desfaceți cele două sfori din jurul taliei și oferiți-le pe amândouă unuia dintre asistenți. Rugați-l pe celălalt să țină bagheta, cu ambele mâini, în poziție orizontală! Trebuie să țină cu câte o mână de fiecare capăt al baghetei.

Pasul 2 – Luați cele două sfori din mâinile asistentului și atârnați-le de baghetă. Desenul 1 vă arată cum trebuie să procedați.

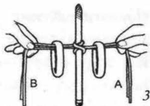


Pasul 3 – Legați cele două sfori în jurul baghetei, făcând o jumătate de nod (vezi desenul 2), apoi strângeți cu putere! (Vedeți în desenul 3 cum trebuie să arate nodul.)

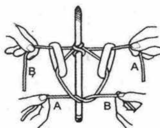
Pasul 4 – Rugați-i pe asistenți să țină de capetele sforilor, astfel încât bagheta să atârne legată între sfori. Fiecare asistent ține de câte un capăt – unul la dreapta, celălalt la stânga. (Desenul 3 vă arată cum trebuie să procedați.)

Pasul 5 – Împrumutați din public două brățări (sau folosiți-le pe ale voastre. Găsiți mai multe detalii în subcapitolul *Materiale*.) Introduceți

o brățară prin capătul sforilor din stânga baghetei și rugați-l pe asistent să țină din nou de capăt. Introduceți apoi și cealaltă brățară prin capătul sforilor din dreapta baghetei și rugați-l pe cel de al doilea asistent să țină din nou de capăt. În acest moment, bagheta voastră trebuie să arate ca aceea din desenul 3.



Pasul 6 – Rugați-l pe unul dintre asistenți să dea drumul unuia dintre capetele sforilor. Nu are importanță căruia dintre ele îi dă drumul atât timp cât îl ține pe celălalt. Rugați-l și pe cel de al doilea asistent să repete figura. Ca și în cazul precedent, nu are importanță căruia dintre ele îi dă drumul atât timp cât îl ține pe celălalt. Legați sforile libere într-o jumătate de nod și rugați-i pe asistenți să țină din nou de ele. Vezi desenul 4 pentru mai multe detalii. Rezultatul final va arăta ca desenul 3, cu excepția faptului că va mai avea încă o jumătate de nod.



Pasul 7 – Acum rostiți formula magică, adoptând o mină serioasă:

Prin puterea Baghetei magice și a Focului, vă conjur pe voi, brățări, să vă eliberați... la fel cum și Bagheta o va face!

După cum puteți vedea și în desenul de mai sus, ridicați brățările spre centrul sforilor, unde este legată bagheta, și țineți-le cu o mână (să spunem, cu mâna dreaptă). Țineți acum bagheta cu cealaltă mână (cea stângă) în poziție verticală. Trageți apoi de ea până iese din nodurile sforilor. În timp ce eliberați bagheta cu mâna stângă, eliberați și brățările cu mâna dreaptă. Nu trebuie să trageți prea mult de ele, pentru că se vor desprinde cu ușurință. Acest lucru implică o singură mișcare simultană.

Sunt convins că, la prima vedere, numărul de magie pe care vi l-am prezentat vi se va părea extrem de complicat, dar îl veți înțelege mult mai ușor dacă îl veți citi având la îndemână toate articolele necesare.

Puteți să le așezați pe toate pe o masă, simulând ajutorul celor doi asistenți. În timp ce exersam acest număr de magie și ajungeam la pasul 7, legam capetele sforilor de două scaune. Dacă vă pot ajuta doi prieteni, cu atât mai bine.

Când trageți bagheta ca s-o eliberați din nodurile sforilor, veți observa că acestea rămân nemișcate, astfel că bagheta iese cu ușurință. Așa cum am spus deja, brățările se eliberează de la sine. Dacă sunt ale voastre, le puteți lăsa să cadă la pământ. Nu vă recomand însă să faceți acest lucru dacă brățările sunt împrumutate. Trebuie să tratați lucrurile pe care le luați din sală cu foarte multă grijă. S-ar putea să aibă o valoare sentimentală pentru spectatorii care vi le-au dat.

Acest număr de magie este într-adevăr uluitor, fiind pus în practică de foarte mulți magicieni și vrăjitori de renume din timpuri prezente și trecute. Păstrați secretul și folosiți-l cu prudență!

Apa – puterea pocalului

NUMĂRUL DE MAGIE:

Magicianul aduce în fața publicului trei pocale și un vas cu apă. Îl roagă apoi pe un spectator să-l ajute să înfăptuiască un număr de magie care să demonstreze puterea elementului apei. Magicianul îi cere asistentului să rămână la locul lui. El așază pocalele în șir indian, în poziție orizontală față de public. Toarnă apoi apă în pocalul din mijloc. Spectatorii trebuie să vadă toate mișcările magicianului.

Iluzionistul mișcă foarte încet pocalele, schimbându-le poziția. Pe urmă îl roagă pe asistent să spună care dintre ele conține apă – cel din stânga (magicianul îl arată cu mâna), cel din dreapta (magicianul îl arată din nou cu mâna) sau cel din mijloc. Indiferent pe care dintre ele îl indică asistentul, iluzionistul îi demonstrează că toate pocalele sunt goale, întorcându-le, rând pe rând, cu gura în jos.

SECRETUL NUMĂRULUI DE MAGIE:

Ideea acestui număr de magie mi-a venit în timpul unei conversații cu bunul meu prieten, Adrian Deery. Adrian practică Bizarre Magic sau magia poveștilor (vezi subcapitolul dedicat acestei arte magice).

Secretul constă într-un produs cunoscut sub numele de „slush powder“, un praf extras dintr-un polimer superabsorbant, pe care îl puteți găsi la magazinele cu articole pentru magicieni. Îl puteți obține și cumpărând un produs extrem de banal de la orice supermarket – pamperși pentru copii. Când intră în contact cu un lichid, acest praf se transformă într-un gel. Dacă îl puneți în pocal înainte de a turna apa, atunci când veți răsturna pocalul, gelul va rămâne fixat pe fundul acestuia.

Cumpărați, așadar, câțiva pamperși sau, dacă aveți copii sau alți bebeluși în familie, îi puteți folosi pe ai lor. Înainte de a vă apuca de lucru, acoperiți masa cu o folie de hârtie sau de plastic ca să faceți cât mai puțină mizerie. Tăiați pampersul cu o foarfecă și adunați praful dinăuntru. Acesta este ingredientul „magic“, necesar numărului nostru de magie. Materialul din bumbac dintre straturile pampersului conține și el puțin praf. Puneți materialul într-o geantă etanșă, închideți fermoarul și scuturați bine geanta. Praful se va lăsa pe fundul genții după ce o veți scutura bine un timp. Va trebui să tăiați doi sau trei pamperși ca să obțineți cantitatea suficientă de praf, în funcție de mărimea fiecăruia în parte. O linguriță de praf poate să absoarbă 220 de mililitri de apă. Este bine, de asemenea, să nu absorbiți praful, chiar dacă materialul din pampers nu are efecte secundare (doar vine în contact cu pielea delicată a bebelușilor). Totuși, trebuie să fiți foarte atenți să nu-l vărsați, mai ales dacă aveți animale de companie. Se transformă în gel dacă vine în contact cu un lichid, putând să provoace diverse neplăceri.

INGREDIENTE:

- „Slush powder“ – praf superabsorbant
- 3 pocale opace
- O carafă sau un vas cu apă
- 220 de mililitri de apă
- O linguriță de sare de bucătărie



INSTRUMENTE:

Încercați să găsiți trei pocale sau cupe care seamănă cu cele folosite de magicieni. Pot fi confecționate din orice material, fără să fie însă transparente. Doar nu vrem să ne dezvăluim secretul în fața spectatorilor!

Într-una din aceste cupe, puneți o linguriță de praf superabsorbant. Veți învăța cu timpul cât praf trebuie să puneți ca să absoarbă o cantitate mai mare sau mai mică de 220 de mililitri de apă. Umpleți o carafă sau un vas cu apă. Așezați apoi toate aceste lucruri pe o masă sau în apropierea locului de acțiune.

TRUCUL:

Pasul 1 – Aduceți cele trei pocale și carafa plină cu apă, dacă acestea nu se află deja pe masă!

Pasul 2 – Rugați-l pe un spectator să vă ajute să înfăptuiți acest număr de magie menit să demonstreze puterea elementului apei! Cereți-i să rămână la locul lui!

Pasul 3 – Așezați pocalele în șir indian, în poziție orizontală față de voi! Puneți în mijloc pocalul în care se află praful absorbant!

Pasul 4 – Turnați puțină apă în pocalul care conține praful absorbant! Cantitatea de apă pe care o turnați depinde de mărimea pocalului și de cantitatea prafului absorbant. Rostiți apoi o formulă magică în timp ce agitați bagheta deasupra pocalelor:

Prin puterea Elementului Apei, poruncesc ca apa să rămână ascunsă ochilor noștri.

Pasul 5 – Mutați apoi pocalele, schimbându-le poziția cu mișcări lente pentru ca asistentul să vadă ce faceți. Pe de altă parte, praful absorbant are nevoie de puțin timp ca să se transforme în gel, astfel că aceste mișcări lente vă oferă răstimpul necesar. După ce veți căpăta mai multă experiență, veți ști cu exactitate de cât timp aveți nevoie. Aveți grijă să stați cât mai departe de public pentru ca spectatorii să nu vă descopere secretul. Feriți-vă, de asemenea, de spectatorii înalți, care s-ar putea să stea în picioare. Vă recomand ca asistentul – dacă este înalt – să stea pe scaun sau cât mai aproape de scenă. N-ar fi o idee prea bună ca publicul sau asistentul să vadă ce se află pe fundul pocalului.

Pasul 6 – Întrebați-l apoi pe asistent care dintre pocale conține apă. Nu are importanță pe care dintre ele îl alege spectatorul nostru, dar cel mai probabil îl va alege pe cel care conține praful absorbant. Întoarceți pocalul cu gura în jos! Aveți grijă să nu-l întoarceți cu gura spre public, ci spre dreapta sau spre stânga. Este extrem de important! Spectatorii nu trebuie să vadă că se află ceva pe fundul pocalului. Dar faptul că îl întoarceți cu gura în jos le va crea iluzia că pocalul este gol.

Pasul 7 – După ce le demonstrați că pocalul este gol, spuneți următorul lucru:

Nu fiți dezamăgiți, căci i-am cerut apei să rămână ascunsă! Vedeți? Nu este niciun strop de apă în pocale. Aceasta este puterea Elementului Apei. Îi simțim mereu prezența, fără s-o vedem.

Apoi întoarceți cu gura în jos și celelalte două pocale, așa cum ați procedat și cu primul.

CUM SĂ FACEȚI CURĂȚENIE:

Nu trebuie să turnați gelul în chiuvetă, pentru că s-ar putea să se înfunde. Trebuie să transformați din nou gelul în apă. Dacă veți turna sare peste praful absorbant, acesta își va pierde consistența gelatinoasă. Presărați, așadar, o linguriță de sare peste gelul din pocal și lăsați-l așa un minut sau două. Apoi puteți să amestecați compoziția. După ce ați amestecat, iar gelul și-a pierdut consistența vâscoasă, îl puteți arunca în chiuvetă, lăsând apoi apa să curgă. **NU ÎL ARUNCAȚI în chiuvetă dacă nu l-ați amestecat cu puțină sare!**

Aerul – puterea sabiei

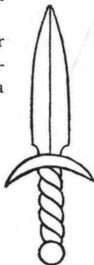
NUMĂRUL DE MAGIE:

Magicianul ține o sfoară în mână. Apoi își scoate din teacă sabia (sau athamé-ul) și o taie în două. Capetele sforii sunt legate într-un nod. Nodul se vede foarte bine pe sfoară.

Magicianul descrie puterea sabiei. El o agită deasupra sforii, rostind niște cuvinte magice. Nodul alunecă spre unul dintre capetele sforii. Iluzionistul le arată acum spectatorilor sfoara întreagă.

SECRETUL NUMĂRULUI DE MAGIE:

Există mai multe modalități prin care puteți realiza acest număr de magie, folosind „sfoara tăiată și refăcută". Vă prezint acum una dintre metodele cele mai simple.



Sfoara nu este **tăiată la mijloc.** Magicianul taie doar o mică porțiune de la unul dintre capete. Din cauza modului în care o ține, spectatorilor li se pare că taie sfoara la mijloc.

Ca să urmați mult mai ușor aceste instrucțiuni, vă sfătuiesc să țineți în mână o sfoară lungă de un metru. După ce veți căpăta mai multă experiență, veți putea folosi și altele, de diverse dimensiuni.

Sabia este de fapt un pumnal scurt sau athamé-ul vrăjitorilor – unul dintre instrumentele magice ale acestora. Trebuie să fie destul de ascuțit ca să taie sfoara și mânuit cu multă atenție în timpul numerelor de magie. Când nu-l folosiți, trebuie să-l puneți într-un loc sigur pentru a nu fi la îndemâna copiilor.

NOTĂ: Unele tradiții din religia Wicca insistă ca pumnalul sau athamé-ul să nu fie ascuțit și să nu fie folosit ca instrument de tăiat. Opinia nu este împărtășită însă de vrăjitori. Dacă vreți să folosiți un pumnal, acesta trebuie să fie ascuțit. Vouă vă revine, în schimb, sarcina să învățați să-l mânuiți în mod corespunzător.

LUCRURI NECESARE:

- O bucată de sfoară moale, lungă de 1-1,50 metri. Sfoara moale, din bumbac, folosită la întinsul rufelor sau sfoara „magicienilor" reprezintă o alegere ideală.
- O sabie mică sau un cuțit destul de ascuțit ca să taie sfoara.

INSTRUMENTE:

Sfoara poate fi unul dintre instrumentele folosite în numerele de magie destinate puterii focului; o puteţi aşeza pe masă sau o puteţi ţine legată la brâu.

Sabia sau athamé-ul trebuie ţinut în teacă, la brâu sau pe masă.

TRUCUL:

Imaginile de alături sunt concepute din unghiul magicianului. Trebuie să ţineţi, aşadar, palma mâinii spre voi, iar dosul mâinii spre public.

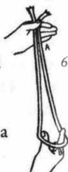
Pasul 1 – După cum puteţi vedea în desenul 5, trebuie să ţineţi sfoara de capete, în timp ce mijlocul atârnă în jos.



5

Pasul 2 – Prindeţi cu mâna dreaptă mijlocul sforii, introducând degetul arătător şi degetul mare în bucla formată în centru (vezi desenul 6)!

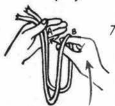
Pasul 3 – Ridicaţi bucla spre vârf, aşa cum vă arată desenul 7. Lucraţi încet, fără să vă grăbiţi, urmând cu grijă instrucţiunile!



6

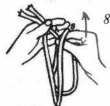
Pasul 4 – Când vă apropiaţi cu bucla de vârf, prindeţi cu mâna dreapta porţiunea de sfoară indicată în desenul 8.

Pasul 5 – Aceasta este mişcarea cea mai importantă, de care depinde secretul întregului număr de magie. În timp ce trageţi de porţiunea indicată la pasul 4, formaţi o a doua buclă (vezi desenul 9).



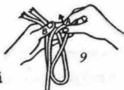
7

Pasul 6 – Continuaţi să trageţi de această buclă spre vârful mâinii stângi, dând drumul primei bucle formate la mijlocul sforii (vezi desenul 10)!

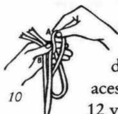


8

Pasul 7 – Ţineţi acum în mâna dreaptă, alături de cele două capete ale sforii, cea de-a doua buclă, deşi spectatorii cred că este cea

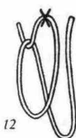

9

formată la mijlocul sforii (vezi desenul 11). Puteți vedea în desenul 12 cum arată sfoara fără prezența mâinii stângi.


10

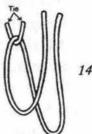

11

Pasul 8 – Acum trebuie să tăiați sfoara în dreptul buclei care se vede deasupra degetelor mâinii stângi. Publicul crede că acesta este mijlocul sforii. „X-ul" din desenul 12 vă arată unde trebuie să tăiați sfoara, iar desenul 13 vă arată sfoara după ce a fost tăiată.


12


13

Pasul 9 – Puneți sabia sau athamé-ul pe masă! Puteți acum să dați drumul celor două capete lungi ale sforii (cele prezentate în desenul 14). Legați apoi cele două capete scurte ale sforii din partea stângă, formând astfel un nod în jurul acesteia (vezi săgețile din desenul 14)! Am eliminat mâna stângă din desen pentru a fi mai relevant.



14

Pasul 10 – Trucul este complet. Puteți arăta acum sfoara, care pare o bucată dintr-o sfoară tăiată la mijloc. În realitate, este o sfoară lungă, care are un nod la mijloc.

Pasul 11 – Țineți-o cu o mână și fluturați sabia deasupra nodului, spunând:

Prin puterea sabiei magice,
Îi poruncesc sforii să redevină un întreg!

Pasul 12 – Lăsați acum pe masă sabia sau athamé-ul! Împingeți nodul pe sfoară spre unul dintre capetele acesteia! Acest lucru ar trebui să meargă repede, deoarece nodul este format dintr-o bucată scurtă de sfoară, legată de cealaltă. Nodul poate fi apoi aruncat, iar sfoara, arătată publicului în toată splendoarea ei.

NOTĂ: Puteți, de asemenea, să înfășurați sfoara în jurul mâinii, să cuprindeți nodul în pumn și să-l trageți spre capătul ei. Sau, dacă doriți, fluturați sabia deasupra pumnului și rostiți cuvintele magice, apoi scoateți sfoara de pe mână, ascunzând nodul în palmă.

Pământul – puterea cristalului

NUMĂRUL DE MAGIE:

Magicianul le descrie spectatorilor proprietățile magice caracteristice anumitor pietre, cristale și minerale. Se axează asupra proprietăților cristalelor. Scoate un cristal transparent din săculețul magic, spunându-le spectatorilor că vrea să le demonstreze puterea lui.

Iluzionistul pune apoi cristalul în pumnul unui membru din public, rugându-l să se concentreze asupra unor gânduri negre sau asupra unor probleme cu care se confruntă. Îl roagă pe participant să se concentreze și asupra cristalului, gândindu-se în același timp la aspectele negative ale vieții sale.

Magicianul îi cere pe urmă să deschidă pumnul ca să vadă dacă puterea cristalului s-a materializat. Când participantul deschide pumnul, publicul descoperă că acesta ține în mână un cristal închis la culoare sau chiar negru.

Faptul că și-a schimbat culoarea – îi spune iluzionistul persoanei respective – reprezintă dovada puterii sale incontestabile, dar și a capacității lui de a capta durerea și gândurile negative. Acest lucru rămâne adânc întipărit în memoria publicului.

SECRETUL NUMĂRULUI DE MAGIE:

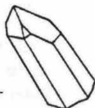
Secretul depinde în mare măsură de talentul de prestidigitator al magicianului. E un număr de iluzionism ce se numește „Trucul lui Bobo“ – de la numele iluzionistului care l-a inventat – J.B. Bobo. Magicienii folosesc de obicei monede, dar la fel de bune sunt și alte obiecte de mici dimensiuni. După ce veți învăța mișcările, puteți inventa propriile voastre scamatorii.

În acest număr de magie, vom folosi prestidigitația ca să schimbăm un cristal transparent cu unul închis la culoare sau chiar negru.

Perspectiva de a folosi prestidigitația nu trebuie să vă sperie. Nu vi se va mai părea atât de grea odată ce veți căpăta experiență. Vă sfătuiesc să exersați până când veți reuși să faceți mișcările în mod automat. Vă prezint în cele ce urmează pașii pe care trebuie să-i urmați.

După cum am spus deja, trebuie să folosiți două cristale aproape identice ca formă și mărime pentru a-i crea publicului impresia că, datorită puterii sale, cristalul își schimbă culoarea. Puteți cumpăra cristale, la prețuri modice, de la magazinele unde se vând bijuterii din pietre și minerale. Dacă nu găsiți cristale adevărate, le puteți înlocui cu bile sau cu mărgele din sticlă pe care să le achiziționați de la magazinele de artizanat.

Deși pietrele ascuțite de cuarț arată cel mai bine (vezi desenul alăturat), sunt mai dificil de mânuit dacă nu stăpâniți foarte bine „Trucul lui Bobo". Vă sfătuiesc să folosiți pietre de cuarț cu diametrul de 24 de milimetri. (vezi desenul alăturat)



Pietrele de cuarț le puteți găsi sub formă de cristale transparente și cristale fumurii. Dacă nu găsiți un cristal fumuriu, cu care să-l schimbați pe cel transparent în timpul numărului de magie, îl puteți înlocui cu obsidian sau „lacrima apașilor", pietre extrem de ieftine, care nu costă mai mult de un dolar bucata.

INSTRUMENTE:

- Puteți ține cristalul transparent într-un săculeț, în buzunar sau pe masă.
- Trebuie să țineți cristalul închis la culoare într-un buzunar sau într-un loc de unde îl puteți lua cu ușurință și ascunde în palmă (vezi mai multe detalii în subcapitolul următor).
- Puteți folosi o baghetă pentru a conferi și mai multă magie numărului vostru de iluzionism.

TRUCUL:

Luați cristalul închis la culoare din ascunzătoarea lui și fixați-l în zona digito-palmară sau în cea palmară (vezi *Manualul de inițiere în*

vrăjitorie pentru mai multe detalii și ilustrații ale zonei palmare)! Eu voi descrie mișcarea din zona digito-palmară (vezi desenul 15).

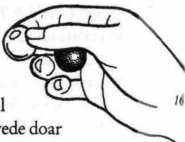
Ca să înțelegeți mai bine mișcările, ar trebui să le puneți în practică, folosind cristalele. Dacă nu le-ați achiziționat încă, puteți întrebuința două monede. Nu uitați că instrumentele folosite inițial în acest număr de magie au fost monedele.

Pasul 1 – După cum puteți vedea în desenul 15, trebuie să țineți cristalul închis la culoare în zona digito-palmară, între primele două falange ale degetului inelar și cele ale degetului arătător. Desenul este conceput din unghiul magicianului. Publicul nu trebuie să știe de existența acestui cristal.



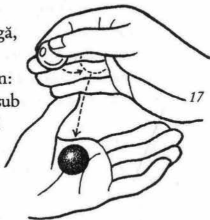
După ce ați ascuns cristalul în palmă, trebuie să țineți mâna lateral. Puteți ascunde cristalul în palmă în timp ce scoateți bagheta magică dintr-o cutie. Sau îl puteți ascunde sub masă, lipindu-l cu un soi de clei folosit pentru fixarea pe pereți a posterelor și a fotografiilor. Când considerați că sunteți pregătiți, desprindeți-l și fixați-l în zona digito-palmară.

Pasul 2 – Scoateți cristalul transparent din geantă sau din buzunar, folosind mâna dreaptă (în care se află deja cristalul închis la culoare)! Țineți-l apoi între degete pentru ca publicul să-l poată vedea. Desenul 16, conceput din nou din unghiul magicianului, vă arată cum trebuie să țineți cristalele. Observați cât de ușor poate fi ținut în zona digito-palmară cristalul închis la culoare, în timp ce cristalul transparent stă fixat între degete. Publicul îl vede doar pe cel transparent.



Pasul 3 – Este pasul cel mai important, de care depinde întregul număr de magie. Lăsați impresia că puneți cristalul transparent în mâna stângă, când, de fapt, îl puneți pe cel închis la culoare. Iată cum trebuie să procedați:

(La primele încercări, urmați pașii încet. După ce veți căpăta experiență, veți putea să realizați mișcările mai rapid.)



1) Îndreptați mâna dreaptă spre cea stângă, ținând cristalul transparent între degete.
2) Următorii pași trebuie să-i faceți simultan:
   a) trageți cristalul transparent, ascunzându-l sub degete (numai voi îl puteți vedea acum)!
   b) dați drumul cristalului închis la culoare, lăsându-l să cadă în mâna stângă (vezi desenul 17)!

Pasul 4 – Când cristalul închis la culoare cade în mâna stângă, strângeți-l imediat în pumn pentru ca publicul să nu vadă că le-ați schimbat!
Lăsați mâna dreaptă în jos, fixând cristalul transparent în zona digito-palmară, unde ați ținut ascuns înainte cristalul închis la culoare. Până veți reuși să-l fixați în poziția dorită, puteți să-l țineți între degete. Nimeni nu va pune mișcările voastre sub semnul întrebării.

NOTĂ: Exersați mișcările folosind doar cristalul transparent (fără să-l mai ascundeți pe celălalt în zona digito-palmară), mutându-l din mâna dreaptă în mâna stângă! Astfel, veți cunoaște senzațiile pe care le trăiesc adevărații magicieni – creați publicului iluzii magice.
Trebuie să exersați acest număr de iluzionism, ca și multe altele, în fața unei oglinzi, până veți căpăta rutina necesară. Deși nu este un număr dificil, necesită o practică îndelungată. Nu înfăptuiți numere de magie, dacă nu sunteți stăpâni pe mișcările voastre, dacă nu sunteți convinși că le puteți realiza în mod automat, fără să le mai urmăriți.

Pasul 5 – Ați dus la bun sfârșit misiunea cea mai grea. Rugați-l acum pe asistentul vostru din public să ia cristalul, cerându-i să întindă mâna, cu palma în sus. Țineți acum pumnul (în care se află cristalul închis la culoare) deasupra mâinii asistentului vostru! Spuneți-i apoi să vă cuprindă pumnul cu mâna, moment în care îi pasați cristalul! Toți

acești pași trebuie realizați dintr-o singură mișcare, creând impresia spectatorilor că nu faceți decât să-i pasați cristalul asistentului vostru. Doar nu vreți să le sugerați că ați schimbat cristalele! Dacă-l priviți direct în ochi pe asistentul vostru, acesta va deveni mult mai cooperant. Puteți, de asemenea, să vă retrageți mâna până ca persoana respectivă să strângă cristalul în pumn. După o practică îndelungată, veți reuși să faceți toți acești pași cu mișcări rapide și succesive.

Pasul 6 – Puteți să luați bagheta magică în mâna dreaptă, având grijă să nu o atingeți de cristalul transparent, pentru ca zgomotul să nu vă trădeze secretul. Experiența va rezolva și această problemă. Agitați bagheta deasupra mâinii asistentului, rostind următoarele cuvinte magice:

Spirit al cristalului, ce din pământ te naști,
Durerea tu o spulberă și alinarea dăruiește-ne-o!

După ce terminați, puteți să scăpați de cristalul pe care îl țineți în mână atunci când puneți bagheta magică la locul ei. Dacă nu puteți face acest lucru, păstrați-l până la finalul numărului de magie. Atunci e momentul să scăpați de el, punând un alt instrument la locul lui.

Pasul 7 – Rugați-l acum pe asistentul vostru să deschidă pumnul ca să vedeți dacă experimentul a fost încununat de succes. În momentul în care el deschide pumnul, încercați să vă prefaceți la fel de uimiți ca el. Explicați-le spectatorilor că experimentul s-a încheiat cu succes, iar cristalul a preluat o parte din sentimentele negative ale persoanei respective. Faptul că piatra și-a schimbat culoarea reprezintă puterea magiei voastre.
Dacă mai aveți cristale închise la culoare, îi puteți dărui unul asistentului vostru, explicându-i publicului că, ori de câte ori persoana respectivă se va simți rău sau va avea o problemă, poate să ia cristalul în mână, iar el îi va prelua suferința și gândurile negative.
Este bine să dăruiți ceva, mai ales dacă darul vostru readuce zâmbetul pe buzele cuiva. Gândiți-vă la vraja pe care o creați în jur – și asta pentru o sumă derizorie!

6. Cutiile magice

autor: Oberon (cenușiu)

Cutiile magice sunt special construite cu compartimente ascunse care le permit obiectelor să apară sau să dispară în mod misterios. Acestea pot fi mai mici decât o cutie de pantofi sau mari cât un dulap de haine. Ele par complet goale; totuși, magicianul scoate din ele diverse obiecte (ba chiar mai mult... iepuri!), spre uimirea publicului său. În următorul subcapitol, Jim Fish vă va arăta cum să vă concepeți propria cutie magică, decupând-o și asamblând-o de la sfârșitul cărții.

Când veți realiza numere de magie cu ajutorul cutiei voastre în fața prietenilor și a membrilor familiei, sunt convins că vă vor ruga să repetați figura, dorind să știe cum ați procedat. Dar farmecul unui număr de magie constă tocmai în misterul lui. Dacă îi dezvăluiți secretul, vraja se spulberă. Odată distrus elementul-surpriză, nimeni nu va mai fi interesat de scamatoriile voastre. Trebuie să respectați, așadar, două condiții *sine qua non:* nu trebuie să repetați *niciodată* un număr de magie în același spectacol și nu trebuie să-i dezvăluiți *niciodată* secretul.

Cutia magică a lui Jim Fish

autor: Jim Fish (portocaliu)

NUMĂRUL DE MAGIE:

Magicianul asamblează piesele unei cutii așezate pe masă. Când o deschide, descoperă lucruri minunate ascunse în ea.

Sau asamblează cutia, pune obiectele în ea și, după ce o dezasamblează, descoperă că acestea au dispărut.

Sau ambele variante. Trebuie să vă concepeți cutia magică în funcție de propriile intenții și dorințe.

ATENȚIE!

Acesta este modelul clasic al cutiei magice pe care o folosesc astăzi magicienii de profesie.

Păstrați-i secretul cu sfințenie!

Vă sfătuiesc s-o folosiți în prezența unei persoane care stă la masă, pe scaunul din fața voastră.

Nu este un instrument pentru începători.

Nu puteți să învățați s-o asamblați și să realizați numere de magie de pe o zi pe alta. E bine să exersați punând o oglindă pe scaunul spectatorului, privindu-vă mișcările din unghiul acestuia. Când veți reuși să vă păcăliți singuri, puteți să încercați numărul de magie în fața unui bun prieten, care va păstra secretul dacă veți da greș. Acest număr de iluzionism este extrem de important, necesitând timp și atenție pentru a-l duce la bun sfârșit.

După ce veți înțelege mai bine conceptul cutiilor magice, puteți construi modele mai mari pentru a le folosi pe scenă sau în fața unor grupuri mici de oameni, spre uimirea și încântarea lor. Eu am conceput o cutie din care micul meu asistent, în vârstă de zece ani, a scos un hamster spre deliciul celor o sută de spectatori.

Jurământul magicianului:

Rostiți aceste cuvinte în fața oglinzii pe care o folosiți în timp ce exersați:

Promit, înainte de a purcede mai departe, să fac tot ce-mi stă în putință ca să păstrez secretul acestei cutii magice, să închei un pact al tăcerii și să respect principiile morale.

Am încredere în voi, așa că e timpul să pornim la treabă!

Veți găsi la sfârșitul cărții o pagină intitulată „MODELUL CUTIEI MAGICE". Decupați-o și xeroxați-o, mărind-o până la 121%.

Liniile neîntrerupte indică traseul pe care trebuie să-l urmați atunci când decupați, iar cele întrerupte indică laturile pe care trebuie să le

îndoiți. Înainte de a decupa piesele, trebuie să desprindeți liniile întrerupte, folosind o riglă sau partea neascuțită a lamei unui cuțit de bucătărie.

Decupați patru piese pe care apoi le veți lipi. Iată care sunt acestea:

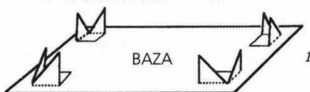
Baza

Pereții

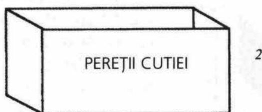
Capacul

Camera secretă

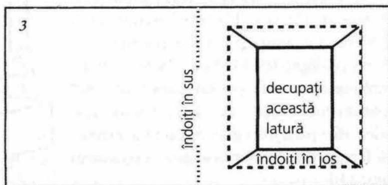
Baza este un dreptunghi, cu tije de susținere în fiecare colț. Decupați baza, apoi desprindeți și ridicați tijele (vezi desenul 1)! Acestea vor susține pereții cutiei.

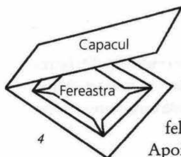


Decupați laturile care vor deveni pereții cutiei! Îndoiți-le și lipiți-le de marginile dreptunghiului (vezi desenul 2)!



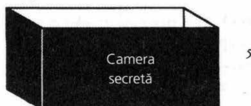
Decupați marginile capacului! Acesta este alcătuit din două părți: partea compactă din stânga și fereastra din dreapta (vezi desenul 3).



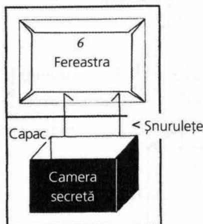


Fereastra are patru clape pe care trebuie să le îndoiți (vezi desenul 4).

Decupați „camera secretă" și asamblați-o, în așa fel încât să faceți o cutie cu pereții negri în exterior. Apoi lipiți marginile (vezi desenul 5)!

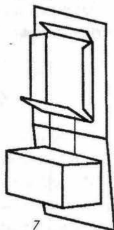


Atașați „camera secretă" de spatele capacului, folosind două șnurulețe negre, așa cum puteți vedea în desenul 6. Lipiți capetele șnurulețelor de spatele clapei situate cel mai aproape de capac, iar pe celelalte de spatele „camerei secrete". Aceasta trebuie să stea agățată în spatele capacului, ca în desenul 7. Capacul ascunde astfel „camera secretă". Desenul 8 vă arată cum trebuie să asamblați toate piesele. Tijele de la baza cutiei îi susțin pereții din exterior, în timp ce clapele de pe fereastra capacului trebuie introduse în „camera secretă", ascunsă între pereții cutiei, camuflându-i astfel marginile.



Va trebui să creați un raft secret în spatele mesei de lucru (vezi desenul 9) sau să așezați piesele pe o carte (vezi desenul 10), ori să le țineți ascunse și să le scoateți pe rând în timp ce asamblați cutia.

Dacă țineți cu degetele de baza ferestrei (vezi desenul 11), mâinile și capacul vor păzi „camera secretă" de ochii spectatorilor (vezi desenul 12). Lăsați capacul în spatele cutiei până introduceți „camera secretă" și asamblați fereastra! Apoi puteți să puneți și capacul (vezi desenul 13)!



8

Capac

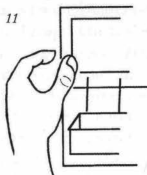
< Șnurulețe

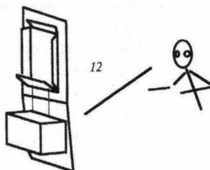
Camera secretă

Laturi

Colțuri >

Baza





9

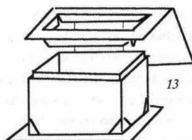
Capac >

Masă

< Camera secretă

Raft secret >

10



CUTII MAGICE SUB FORMĂ DE CĂRȚI:

Marele magician Jeff McBride mi-a dăruit o cutie magică sub formă de carte. Acolo țin piesele cutiei magice. „Camera secretă" este plină cu monede aurii din plastic.

Ca să vă puteți concepe și voi o cutie de acest gen, trebuie să vă duceți mai întâi la un anticariat și să cumpărați un exemplar ieftin

din *Comoara din insulă* sau o altă carte despre pirați. Volumul trebuie să aibă coperțile atrăgătoare, cu litere de-o șchioapă. Scoateți cu grijă coperta și tăiați-o în trei părți: coperta din față, coperta din spate și cotorul. Luați o bucată groasă de carton și faceți o copertă de carte de aceeași mărime, având însă cotorul gros de trei centimetri. Trasați liniile unde trebuie să îndoiți cartonul. Lipiți coperțile tăiate ale cărții de coperțile de carton, apoi lipiți și cotorul.

Luați apoi o bucată de carton ondulat și tăiați-o sub forma unei fâșii late de trei centimetri. Fâșia trebuie să fie destul de lungă ca s-o puteți introduce printre coperți, creând astfel pereții cutiei-cărți; coperta din spate constituie fundul cutiei, iar coperta din față joacă rolul de capac. Marcați colțurile și lipiți-le pe toate!

Pentru ca efectul să fie complet, luați o foaie de hârtie lungă de trei centimetri și, cu ajutorul unei rigle, trasați cu creionul mai multe linii subțiri care să sugereze paginile cărții; lipiți-o apoi pe pereții cutiei ca să pară o carte. Puneți înăuntru piesele cutiei magice și puteți începe spectacolul!

NUMERELE MELE DE MAGIE:

Încep prin a vorbi despre minunățiile imaginației noastre, dar și despre puterea unei cărți bune, care ne poartă spre tărâmuri unde visele par să prindă contur. În timp ce îmi scot cutia magică sub formă de carte, le vorbesc spectatorilor mei despre fascinația și dragostea pe care le nutrim pentru poveștile cu pirați, precum cele din *Comoara din insulă*, imaginându-ne că descoperim cufărul cu aurul piraților. În vreme ce depăn toate aceste lucruri, deschid cartea și scot din ea baza, pereții și capacul cutiei mele magice. Pun capacul peste „cartea“ închisă, ca în desenul 10 (pagina 134), ascunzând astfel „camera secretă“.

Îi invit pe spectatorii mei să-și imagineze că voi crea cufărul piraților plin de comori. După ce asamblez cutia și închid capacul, fac o pauză și apoi îi întreb pe privitorii mei ce-ar face cu un cufăr plin de galbeni. Întorc apoi cutia spre public, deschid încet capacul și răstorn monedele de aur. Îi las să le studieze în timp ce pun cutia magică la locul ei în „carte“. Dar – vai! – monedele sunt doar din plastic, pentru că trăim, la urma urmei, în lumea imaginației. Îi las însă să le

păstreze ca să-și amintească mereu de călătoria în tărâmul basmelor și al viselor magice.

Distrați-vă și creați iluzii!

7. Șezătorile bardice

autor: Oberon (cenușiu)

O „șezătoare bardică" este o reuniune magică, unde participanții cântă, spun povești, poezii sau anecdote, făcând chiar și scamatorii. Se pot ține acasă, în sufragerie, în fața focului din șemineu sau, și mai bine, afară, lângă un foc de tabără. Eu și Morning Glory am găzduit numeroase „șezători bardice" și am dori acum să vă împărtășim rețeta noastră ca să organizați și voi acest gen de reuniuni literare și magice în același timp.

Când faceți invitațiile, spuneți-le oamenilor că vor participa la o „șezătoare bardică", și că trebuie să se înarmeze cu instrumentele necesare: cântece, povești, poezii etc. Acestea pot fi sau nu compoziții originale. Dacă este vorba de o reuniune muzicală, rugați-i pe invitați să-și aducă instrumentele muzicale.



Când șezătoarea e gata să înceapă, participanții trebuie să se așeze confortabil într-un cerc. Dacă aceasta face parte dintr-un ritual mai complex, aveți grijă să aduceți cât mai multe scaune, perne, bănci, canapele etc., pentru ca invitații să stea cât mai comod cu putință. Cel mai important element este un pocal mare sau un corn de băut al cărui conținut este menit să potolească setea participanților: apa, sucul de mere și miedul sunt băuturile preferate în timpul acestor reuniuni.

„Șezătorile bardice" încep și acum, ca și în timpurile străvechi, cu o invocație adresată lui Brigit (zeiță irlandeză, patroana tuturor activităților creative) sau muzelor grecești (patroanele științelor și artelor frumoase). Imnurile orfice închinate diverselor divinități reprezintă o sursă de inspirație.



Brigit

Ruga ne-ascultă, draga mea Brigit,
Primește-ne dară-n locul tău sfințit,
Stăpân-a covăliei și-a științei,
Ești o doamnă cu inima credinței,
Cu râsul ca de bard și darul lecuirii,
Învață-ne acum, mereu și-n vecii firii.

Imn orfic înălțat muzelor

Fiice-ale lui Jupiter, muze crunte și divine,
De prin Munții Pieiria, vorbind dulce și-n suspine,
Clio și Erato, ce vederea îți desfată,
Euterpe, care-auzul ți-l încântă dintr-odată,
Thalia, înfloritoare, Polimnia cea iubită,
Melpomene, ce prin dramă e atâta de vestită,
Urania, Terpsichore, cer și dansuri îmi aduc,
Da și tu, tu, Calliope, ce lumină-mi dai s-apuc.
Venerabile și bune, o, descindeți maiestuoase,
Aducând cu voi seninul și daruri miraculoase,
Stârniți-mi, vă rog, dorința cea fierbinte chiar pe loc,
Și înflăcărați-mi pieptul cu al vostru sacru foc.



Începeți șezătoarea explicându-le invitaților simbolistica reuniunilor bardice:

În timpurile străvechi, barzii le împărtășeau oamenilor – prin poveștile, poeziile și cântecele lor – legendele și miturile popoarelor. Cu mii de ani înainte de apariția televizorului și a cinematografiei, cele mai frumoase spectacole erau oferite de barzi. Ei le prezentau copiilor și adulților istoria străbunilor lor, miturile zeităților, aventurile eroilor și morala legendelor.

Nu trebuie totuși să fiți barzi în adevăratul sens al cuvântului ca să participați la aceste reuniuni. Oricine poate să spună o poveste, o anecdotă sau să citească un poem – chiar dacă nu puteți cânta cu vocea și nici la vreun instrument muzical. „Șezătorile bardice“ seamănă cu petrecerile sau reuniunile în care fiecare participant își aduce propria contribuție.

Este un fapt bine cunoscut că activitățile din cadrul șezătorilor de care vorbim sunt solicitante, iar invitaților li se face sete... Le oferim, așadar, cornul de băut (sau pocalul) pe care participanții trebuie să-l treacă de la unul la altul. Când ajunge la voi, luați o înghițitură și intrați apoi în cerc ca să vă aduceți pinosul. După ce vă încheiați rolul, luați încă o înghițitură și dați-l mai departe persoanei de lângă voi. Dacă nu vă simțiți pregătiți să intrați în scenă atunci când cornul sau pocalul ajunge la voi, pasați-l următorului invitat!

Dacă sunteți gazda reuniunii bardice, beți din el și intrați primii în scenă, apoi oferiți cornul sau pocalul persoanei din stânga voastră!



Atelierul IX: Alchimia și științele magice (roșu)

Vrăjitorul informatician

Misterele vieții și ale cunoașterii
Tainele și le dezvăluie
Ca niște flori ciudate
Printre spațiile strălucitoare ale unui ecran de cristal.
Am devenit oare un sihastru
Pierdut într-o pustietate de cristal?
Căile înțelepciunii mă atrag
Și chipul mi-l revăd în mii de particule de cristal.
Pot magii să înfăptuiesc
Cum nici să visez nu am sperat.
Și lui Merlin stigmatul nebuniei
Pe chip i l-au înfierat.
Dar Camelot a pierit
Fără a lui baghetă magică.
Cristalul fermecat îl voi roti țesându-mi vraja
Precum o pânză de păianjen într-o peșteră ascunsă,
Întrebări voi cerne ca ploaia
Și răspunsuri ca așchii de gheață vor cădea.
Iar când în fața ecranului eu vă voi chema,
O lume nouă veți vedea –
Lumea pe care eu am zămislit-o.

ELIZABETH BARRETTE

1. Introducere

Bine ați venit în lumea alchimiei și a științelor magice! Acest departament se ocupă de știința magiei și de magia științei, în special de transmutație și metamorfoză. Predecesoarea chimiei moderne, alchimia, își are rădăcinile în Egipt, Grecia și Orientul Mijlociu. Alchimiștii încercau să prefacă metalele în aur, să găsească „elixirul vieții", care le-ar fi oferit nemurirea, și să creeze un om artificial, pe care îl numeau *homunculus.* Pe de altă parte, alchimiștii încercau în taină să transforme și să desăvârșească spiritul uman. Printre ramurile moderne ale acestei discipline menționăm chimia, fizica, metalurgia, filozofia, metafizica, studiile de prelungire a vieții, genetica și procesul de clonare, robotica, cibernetica și inteligența artificială – de fapt, toate domeniile în care magia și știința se întrepătrund, manipulând substanțele sau obiectele.

Știința modernă a luat naștere în laboratoarele alchimiștilor, iar oamenii de știință din ziua de astăzi au fost cândva alchimiști – sau vrăjitori roșii.

Culoarea acestui atelier este roșu, asociată cu activitățile fizice, cum ar fi, de exemplu, metodele terapeutice aplicate oamenilor și animalelor, dar și cu pasiunile fizice. Roșu este culoarea puterii, corelată cu noțiunea de autoritate, cu planeta Marte, cu ziua de marți, cu zodia Gemenilor și cu prima chakră (cea a rădăcinii). Este culoarea focului, a inspirației, a vitalității, mândriei, mâniei, curajului, emoțiilor puternice, purificării, locurilor aride, muzicii agresive (în special a ritmului de tobe) și a furtunilor nimicitoare. Este, de asemenea, asociată cu alchimia, cu artele magice și cu știința transformării. Este o culoare care respinge pericolul, sugerând ideea de stabilitate, siguranță, prosperitate și sănătate fizică.

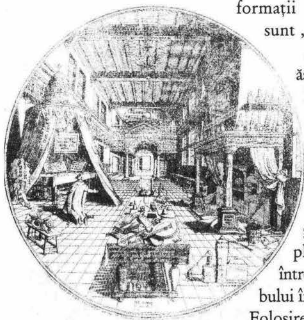


2. Simbolurile alchimiei

autor: Nicholas Paranelle (roșu)

Era friglind, linsoase zăvi
Se tot gyrau, gimblau în ob;
Numai ninsoare-n borogăvi,
Când momii sor deșciob.
LEWIS CARROLL, *Trăncăviada**

Deși Lewis Carroll nu a fost alchimist, scrierile sale par să ne contrazică. Poezia sa *Trăncăviada* este la fel de criptică precum orice scriere a alchimiștilor.** De ce foloseau alchimiștii simbolurile în locul cuvintelor simple? Pentru că pot să transmită mai multe informații decât cuvintele – simbolurile sunt „tridimensionale".



Ați auzit cu toții expresia „tabloul ăsta valorează o mie de cuvinte". Încercați să descrieți tot ce vedeți în tabloul de alături al lui Heinrich Khunrath, intitulat „Amfiteatrul". Puteți să-l descrieți în doar câteva cuvinte? Probabil că nu. Și totuși, un alchimist putea să transmită gânduri și idei extrem de complexe – putea să descrie, de exemplu, întregul proces de transformare a plumbului în aur – printr-o singură imagine. Folosirea simbolurilor consolida caracterul ezoteric al activităților alchimiștilor, ajutându-i să-și ascundă metodele de neinițiații timpurilor lor.

* „Peripețiile Alisei în Țara Minunilor", Ed. Ion Creangă, 1976, trad. Frida Papadache (n. tr.).

** În poezia *Jabberwocky – Trăncăviada*, autorul folosește cuvinte inventate de el, inexistente în limba engleză (n. tr.).

Simbolurile le permiteau alchimiştilor să-şi comunice gândurile şi ideile celor care nu ştiau să citească sau să scrie în aceeaşi limbă ca a lor. Astfel, un alchimist din Grecia putea să comunice cu un alchimist din Orientul Mijlociu fără ca bariera limbii să-i mai împiedice.

Pe de altă parte, această metodă de comunicare s-ar putea să fi fost şi extrem de distractivă – era un joc simplu, dar înşelător, prin care îi puteau păcăli cu uşurinţă pe cei din jur. (N-aţi folosit niciodată un sistem codat de comunicare doar ca să vă distraţi cu cineva?)

Ce credeţi că reprezintă toate aceste simboluri? Toate simbolizează Elementul Aurului.



Vă voi prezenta acum semnificaţiile câtorva dintre cele mai importante simboluri folosite de alchimişti. Veţi descoperi, de asemenea, şi un tabel al hieroglifelor utilizate în alchimie. Puteţi descrie în jurnalul vostru experimentele pe care le-aţi făcut, folosind aceste hieroglife criptice.

3. Semnificaţiile simbolurilor folosite de alchimişti

autor: Oberon (cenuşiu)

Acvilă = Mercur filozofic; tinctură albă
Adam = „Prima Materia" (substanţa primordială) – aspectul masculin
Apollo = Tinctură roşie
Balaur/şarpe înaripat = Principiul volatil (mercur)
Balaur/şarpe fără aripi = Principiul fix (sulf)
Bazilisc = Elixirul transmutaţiei
Broască = Etapă în care materia se umflă în procesul de putrefacţie
Câine şi căţea = Mascul – fierbinte, uscat; femelă – rece, umed

Cap = Vas pentru separare și descompunere (alambic)
Casă = Vas pentru alchimie
Castel/fortăreață = Vas închis ermetic
Cerb/căprioară = Mercur unește trupul și spiritul pietrei filozofale
Chihlimbar = Aur
Cioară neagră = Materie neagră sau purificatoare
Coadă de păun/curcubeu = Etapă de tranziție între negru și alb
Cocoș și găină = Aspectul masculin și feminin al materiei
Copac tăiat = Etapa de dizolvare
Copil/prunc = Piatra filozofală
Corabie = Vas folosit pentru dizolvarea materiei negre
Corb negru = Compoziție neagră
Crin alb = Elixir alb; simbolul purității
Cuib = Vasul alchimistului
Decapitare = Divizarea materiei negre în alambic
Diana/Artemis = Tinctură albă
Eva = „Prima Materia" (substanța primordială) – aspectul feminin
Fântână = Transformarea substanței prin magie
Flori = Substanțe sub formă de praf
Gemeni = Rege/soare/sulf/aur și regină/lună/argint
Grădină = Vas secret
Grifon = Principiul feminin
Hermafrodit = Îmbinarea principiilor/elementelor masculine și feminine
Inorog = Aspectul masculin al lui Mercur; spiritul pietrei filozofale
Îngeri = Materie volatilă sau spiritualizată
Labirint = Munca alchimistului
Laptele Fecioarei = Compoziție albă; mercur alb
Lebădă = Etapa albă a materiei (albedo); elixir care transformă metalele în argint
Leu înaripat = Mercur
Leu = Sulf
Leu roșu = Sulf roșu; sămânța masculină a metalelor
Leu verde = Minereu de antimoniu
Lup sur = Antimoniu (lupus metallorum)
Mare roșie = Apă mercurială; materie primă

Mercur/Hermes = Agentul universal al transmutației
Miere = Dizolvant filozofic; elixir tămăduitor
Mormânt/sicriu/cavou/închisoare = Vas pentru descompunere
Munți = Locul unde se găsește Prima Materia
Nuntă chimică = Reacție chimică
Ou = Vas de transmutație în care clocește piatra filozofală
Ouroboros = Aspectul ciclic al procesului de transformare
Păsări de pradă îndrăgostite = Procesul de dizolvare și coagulare
Pântece = Alambic sau vasul în care este concepută piatra filozofală
Pasărea phoenix = Piatra filozofală
Porumbel care se înalță = Sublimat alb
Puț/izvor = Vas pentru dizolvarea și purificarea substanțelor
Rădăcini = Cele patru elemente: pământul, aerul, focul, apa
Rege negru/etiopian = Materie neagră (nigredo)
Rege roșu (Sol) - Aur; sulf
Regină albă (Luna) = Argint; elixir alb
Sămânță = Scânteia vieții metalelor
Salamandră = Sămânța masculină a metalelor; sulf
Saturn = Plumb; materie primă
Schelet/craniu = Materie neagră (nigredo)
Soare = Aur; dar și principiul masculin
Stea cu șase vârfuri = Antimoniu; dar și Mercur, agentul transformării
Șarpe = Materia veche la începutul procesului
Șarpe crucificat = Fixarea volatilului
Trandafir alb = Etapa albă a materiei (albedo), care survine înaintea etapei finale roșii (rubedo)
Trandafir roșu = Piatra filozofală de un roșu perfect (rubedo)
Trei șerpi = Trei principii (mercur, sulf, sare)
Turn = Cuptorul alchimistului
Venus/Afrodita = Cupru
Vierme = Dizolvant pentru materia coruptă
Vulcan/Hefaistos = Arhetipul alchimistului
Vultur = Întreaga activitate a alchimistului
Zeul mării = Crearea pietrei filozofale

Hieroglife folosite în alchimie

Cele 12 procese

- Oxidare ♈
- Cristalizare ♉
- Stabilizare ♊
- Soluție ♋
- Asimilare ♌
- Distilare ♍
- Sublimare ♎
- Separare ♏
- Ardere ♐
- Fermentare ♑
- Transmutație ♒
- Transformare ♓

Cele 7 operațiuni

- Filtrare
- Amestecare
- Dizolvare
- Fierbere
- Distilare
- Sedimentare
- Topire sau lichefiere

Cele 4 elemente

- Pământul 🜃
- Aerul 🜁
- Focul 🜂
- Apa 🜄

Cele 3 principii *(tria prima)*

- Sulf *(Combustibil)*
- Mercur *(Metal)* ☿
- Sare *(Metaloid)* 🜔

Cele 7 metale primare

- Aur ☉
- Argint ☽
- Fier ♂
- Mercur ☿
- Cositor ♃
- Cupru ♀
- Plumb ♄

Cele 4 intervale de timp

- Oră
- Ziuă
- Săptămână
- Lună

Alte materiale și procese

- Alcool
- Alcaliu
- Alaun
- Amalgam
- Coacere
- Anglezit
- Antimoniu
- Acid nitric
- Arsenic
- Bismut
- Bolus
- Borax
- Sulf
- Ulei esențial
- Sticlă
- Hematit
- Calcar
- Leșie
- Magneziu
- Aluminiu
- Ulei de măsline
- Auripigment
- Platină
- Potasiu
- Precipitat
- Precipitare
- Clorură de amoniu
- Nitrat de potasiu
- Oțel
- Acetat bazic de cupru
- Sublimare
- Talc
- Tartru
- Oțet
- Vitriol
- Apă
- Ceară
- Trioxid de arsenic
- Plumb alb
- Zinc

4. Alchimia în bucătărie

autor: Susan Pesznecker (Moonwriter)

Bucătăriile noastre sunt laboratoare alchimice. Sunt dotate cu aparate de încălzire și răcire, cu instrumente pentru măsurarea și amestecarea ingredientelor și cu tot felul de substanțe chimice – produse alimentare și băuturi – inclusiv cea mai importantă moleculă din lume: cea a apei. În acest capitol, veți învăța să folosiți bucătăria ca

să explorați cristalele, stările materiei, transformările fizice și chimice și fluidele non-newtoniene. Veți avea șansa să amestecați soluții, să creați coloizi, să faceți cerneală magică și să experimentați efectul de triboluminiscență.

Important: Ucenicii care nu au împlinit încă 14 ani trebuie să ceară ajutorul părinților în timpul acestor experimente.

De ce-am ales bucătăria?

Limba noastră este înzestrată cu cinci senzori diferiți (gusturi): dulce, acru, sărat, amar și *umami* – gustul de glutamat de sodiu, pe care îl găsim în roșii, în parmezan, în sosul de soia etc.

Gustul joacă un rol extrem de important în procesul de supraviețuire. Cu mii de ani în urmă, când strămoșii noștri nu învățaseră încă să vâneze sau să cultive plante și legume, mâncau tot ce le pica în mână. Multe dintre plantele pe care le găseau erau otrăvitoare. Gustul i-a ajutat să le identifice pe cele necomestibile, care erau de obicei amare, le provocau arsuri sau chiar îi paralizau atunci când le încercau.

Sănătatea oamenilor depinde de o dietă cât mai variată. Zahărul și carbohidrații reprezintă o sursă importantă de energie. Sarea joacă un rol vital în procesele chimice din corpul uman. Grăsimile asigură energia organismului și stimulează sistemul hormonal. Proteinele sunt elementele de bază ale enzimelor și ale țesuturilor din corpul uman.

De fiecare dată când aplicați o rețetă, faceți un experiment. Recapitulați procedura și vă gândiți la rezultatul final, creând o ipoteză. Pregătiți apoi pentru experiment ingredientele și instrumentele necesare. În final, măsurați cantitățile ingredientelor, le amestecați și testați rezultatul. În funcție de acesta, vă veți gândi probabil ce veți schimba data viitoare când veți repeta rețeta sau cum veți modifica experimentul.

Procesul de dezvoltare a unei ipoteze, conceperea și punerea în practică a unui experiment și evaluarea rezultatului final poartă numele de „metodă științifică". Și unde ați putea s-o învățați mai bine decât în bucătărie?

Scurtă istorie a alchimiei



Chimia și alchimia își au rădăcinile în Grecia; grecii credeau că toate materiile sunt compuse din cele patru elemente: pământul, aerul, focul și apa. Mai mult, fiecare dintre ele în parte avea deopotrivă proprietăți fierbinți/reci și ude/uscate. De exemplu, pământul era rece și uscat, în timp ce focul era fierbinte și uscat. Principalul scop al alchimiei era identificarea pietrei filozofale, o substanță care le-ar fi permis alchimiștilor să transforme metalele în aur.

Cuvântul *alchimie* vine din arabă: *al* este articol hotărât, iar *khem* înseamnă Egipt. Deși originile alchimiei nu se cunosc cu exactitate, mulți cred că a apărut în Egipt în jurul secolului al VI-lea e.n.

În secolul al XVI-lea, doctorul Paracelsus a redirecționat alchimia spre medicină, dând naștere ramurii cunoscute sub numele de *iatrochimie*. Munca sa a încorporat *metalurgia* (știința și tehnologia metalelor) în metodele terapeutice.

În secolul al XVII-lea, Epoca Rațiunii a pus un nou accent asupra științei, înlăturând ideile mistice. Robert Boyle a atacat „teoria celor patru elemente" și a propus definirea elementelor chimice. Antoine Lavoisier a dezvoltat chimia analitică modernă, urmat apoi de John Dalton, părintele teoriei atomiste moderne, care susține că toate materiile sunt alcătuite din atomi.

Chimia organică și electrochimia au apărut în secolul al XIX-lea, ca și tabelul periodic al elementelor, creat de Dimitri Mendeleev. Tabelul grupează elementele în funcție de proprietățile și similitudinile acestora.

În secolul XX, oamenii de știință au identificat și au explicat legăturile atomice, creând în laboratoare materiale sintetice și elemente non-naturale.

Căutarea pietrei filozofale continuă și în ziua de astăzi. Mulți oameni de știință consideră că răspunsul ni-l va oferi fizica/mecanica cuantică, susținând că toate materiile – vii sau moarte – sunt alcătuite din aceleași particule și aceleași tipuri de energie.

Deocamdată, pentru că vă aflați la început de drum, vă sfătuiesc să vă limitați experimentele de alchimie doar la cele din bucătărie, bucurându-vă de experiențe distractive (și delicioase).

Introducere în chimie

Atomii sunt cele mai mici particule ale materiei. Toate materiile sunt alcătuite din atomi. Un atom este compus din nucleu și electroni. Nucleul conține unul sau mai mulți protoni cu sarcină electrică pozitivă și unul sau mai mulți neutroni (particule lipsite de sarcină electrică). Unul sau mai mulți electroni cu sarcină electrică negativă se rotesc în jurul nucleului ca niște mici sateliți în jurul unei planete.

Ca să înțelegeți cât de mic este un atom, imaginați-vă că tăiați un singur cristal de zahăr într-o sută de părți. Aceasta este mărimea unui atom.

Elementele sunt alcătuite dintr-o materie compusă dintr-un singur gen de atom. Elementele nu pot fi divizate în alte substanțe. Iată câteva exemple de elemente: oxigen, carbon, fier și sulf.

Elementele sunt grupate în tabelul periodic al elementelor. Mai multe detalii puteți găsi pe site-ul „A Visual Interpretation of the Table of Elements" – http://www.chemsoc.org/viselements

Există nouăzeci și două de elemente naturale, care s-au format în natură și alte douăzeci și ceva de elemente, care au fost create în laborator. Acestea sunt radioactive.

Moleculele sunt structuri chimice create din îmbinarea elementelor. Acestea se conectează între ele prin legături atomice, formate între atomii unor substanțe diferite.

MOLECULELE DIN BUCĂTĂRIE

Una dintre cele mai importante și mai cunoscute molecule din bucătărie este H2O sau apa. Este compusă din doi atomi de hidrogen (H) și un atom de oxigen (O). Apa este un element vital pentru toate procesele chimice din organismul uman. Fără apă, oamenii ar muri în trei zile.

O altă moleculă la fel de cunoscută este NaCl sau sarea, compusă dintr-un atom de sodiu (Na) și un atom de clor (Cl). În gastronomie, sarea întărește aluatul, dă gust preparatelor culinare și are rol de conservant. Corpul nostru nu produce sare, așa că trebuie s-o preluăm din mâncare. De aceea, oamenii simt nevoia uneori să mănânce ceva sărat.

Zahărul este compus din carbon, hidrogen și oxigen. Asigură energia organismului și stimulează funcțiile cerebrale și ale țesuturilor musculare. În gastronomie, zahărul ne ajută să gătim preparate delicioase precum tarte și bezele.

Grăsimile și uleiurile sunt compuse din carbon și hidrogen. Acestea conferă mâncărurilor un gust savuros și cremos, făcând adesea parte din produsele noastre preferate, cum ar fi ciocolata, macaroanele cu brânză sau înghețata. Grăsimile ajută organismul uman să stocheze energia, stimulând sistemul hormonal.

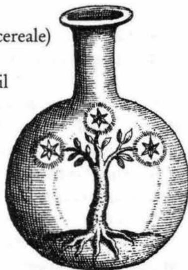
Proteinele sunt alcătuite din lanțuri de aminoacizi, care au în componența lor carbon, hidrogen și azot. Proteinele controlează acțiunile biochimice ale organismului uman; de aceea, nu trebuie să lipsească din dieta noastră. Ele își modifică proprietățile când sunt încălzite la foc sau bătute pentru a fi apoi adăugate într-o anumită compoziție; la temperaturi înalte, pot cataliza anumite reacții chimice, motiv pentru care joacă un rol extrem de important în gastronomie. Ouăle sunt un exemplu revelator în acest sens: imaginați-vă cum își schimbă aspectul și consistența când le bateți sau le puneți la foc!

Amidonul este alcătuit din molecule mari, create din îmbinarea mai multor molecule de zahăr. Amidonul nu are un gust dulce, deoarece moleculele sunt prea mari ca să atingă părțile sensibile ale papilelor gustative. În gastronomie, cele mai importante surse de amidon sunt rădăcinoasele (cartofii, morcovii, napii), cerealele (orezul, ovăzul), dar și făina sau tăițeii. Granulele de amidon pot să absoarbă cantități însemnate de apă.

Ingredientele și instrumentele necesare experimentelor



Sare
Zahăr
Făină
Amidon de porumb
Un prosop de bucătărie din bumbac
Un cuțit ascuțit
O tigaie
O tavă pentru prăjituri
Farfurioare
Pliculețe de ceai negru
Oțet
Unt
Sfoară din bumbac
Bandă de hârtie autoadezivă
Castroane (plus unul mic)
Câteva linguri (din cele cu care mâncați cereale)
Bicarbonat de sodiu
Bomboane medicinale cu salicilat de metil
Un burete de vase din sârmă
Coloranți alimentari (opțional)
O ceapă roșie sau una obișnuită
Amidon lichid pentru apretarea rufelor
Un tocător
Apă oxigenată
Fulgi de cartofi
O lupă



Stările materiei

Toate materiile sunt compuse din particule – atomi sau molecule. Majoritatea materiilor de pe pământ sunt fie solide, lichide, gazoase, fie o combinație a acestor stări. Fiecare stare a materiei are caracteristici specifice:

SOLIDELE (Elementul Pământului)

Particulele din materia solidă au o structură omogenă, fiind aproape imobile.

Nefiind o materie fluidă, solidele nu curg.

Își păstrează forma. Nu o iau pe cea a vasului în care se află.

Ocupă întotdeauna același spațiu. Nu se împrăștie precum gazele.

LICHIDELE (Elementul Apei)

Particulele dintr-un lichid au structură neomogenă, deci se pot mișca.

Fiind materie fluidă, lichidele curg.

Își schimbă forma, luând-o întotdeauna pe cea a vasului în care se află.

Ocupă mereu același spațiu. Nu se împrăștie precum gazele.

GAZELE (Elementul Aerului)

Particulele dintr-un gaz se află la distanțe mari unele față de altele, mișcându-se astfel cu ușurință.

Gazele se împrăștie în voie. Ocupă mai mult sau mai puțin spațiu, în funcție de mărimea vasului în care se află.

Pot fi compresate, ca în cazul tuburilor de oxigen puternic presurizate.

A patra stare a materiei – **PLASMA** (Elementul Focului) – apare doar în condiții unice; de obicei, fenomenele plasmatice nu se petrec pe pământ în mod natural. Cel mai apropiat loc unde puteți vedea fenomene plasmatice naturale este *aurora boreală*. Totuși, puteți găsi veioze sau generatoare de plasmă în multe magazine de gadgeturi.

A cincea stare a materiei – **MATERIA NEAGRĂ** – există doar în adâncurile universului și nu poate fi văzută.

Experimentul 1: transformări fizice

Aveți nevoie de o tigaie mică, o tavă de plăcintă, un suport pe care să puneți vasele fierbinți și o farfurioară cu cuburi de gheață. Înainte de a începe experimentul, puneți cuburile de gheață pe fundul tăvii de plăcintă și lăsați-o deoparte!

1. Priviţi cuburile de gheaţă! Ce observaţi? Care este starea materiei?

Puneţi cuburile în tigaie şi aşezaţi-o pe aragaz la un foc mediu!

2. Ce se întâmplă cu ele în cratiţă? Care este starea materiei acum?

Când încep să iasă aburi din cratiţă, puneţi deasupra suportul pentru vase fierbinţi (aproximativ cincisprezece centimetri mai sus de cratiţă) şi aşezaţi pe el tava de plăcintă! (Aveţi grijă ca aburul să nu vă ardă mâna!)

3. Ce se întâmplă pe fundul tăvii?

Două procese importante au loc aici:

A. Apa suferă o transformare chimică. Trece de la starea solidă la cea lichidă şi apoi la cea gazoasă, revenind în final la starea lichidă. Dacă o turnaţi în tăviţa pentru cuburi de gheaţă şi o puneţi în frigider, apa va îngheţa din nou. În ciuda faptului că a trecut prin toate aceste stări, compoziţia apei nu s-a modificat. Transformările sunt de natură fizică, ceea ce înseamnă că materia a suferit modificări temporare doar la nivelul aspectului fizic, fără să-şi modifice aranjamentul molecular. Compoziţia apei nu a suferit nicio modificare.

B. Aţi demonstrat, pe de altă parte, circuitul apei în natură. Apa râurilor se evaporă şi se ridică în aer. Când vaporii din atmosferă întâlnesc temperaturile scăzute de la altitudinile înalte, se transformă în picături de ploaie care cad la pământ.

Experimentul 2: transformări chimice

Puneţi o tigaie mică pe aragaz şi lăsaţi-o să ardă la foc mediu. Aşezaţi la îndemână un pahar cu apă rece. Măsuraţi două linguriţe de zahăr. Observaţi, cu ajutorul unei lupe, forma cristalelor de zahăr.

1. Ce formă au cristalele individuale? Care este starea materiei?

Vărsați zahărul în cratiță, observând cu atenție ce se întâmplă! Amestecați din când în când în el.

2. Ce se întâmplă? Care este starea materiei?

Continuați să amestecați până când zahărul se topește și se transformă în sirop. Stingeți focul! Luați o linguriță de sirop și introduceți-o în apa rece.

3. Ce se întâmplă? Care este acum starea materiei?

Siropul se solidifică și capătă un aspect ca de caramel sau o formă casantă (în funcție de cât de bine s-a ars zahărul). Îl puteți mânca – are gust de caramel. De fapt, zahărul ars stă la baza multor rețete de dulciuri.
Lăsați cratița să se răcească complet. Examinați siropul cu lupa!

4. Ce observați? Mai puteți vedea acum cristalele de zahăr?

Adăugați apoi o jumătate de cană de apă în cratița rece și amestecați!

5. Ce se întâmplă?

Zahărul a suferit o transformare chimică, ceea ce înseamnă o modificare permanentă a structurii sale. Zahărul din cratiță nu se mai prezintă acum sub formă de cristale, deoarece și-a schimbat definitiv structura moleculară.

Experimentul 3: cristale și soluții

Studiați câteva cristale de sare cu o lupă foarte puternică. Ce formă au? Seamănă sau sunt diferite de cele de zahăr?
Preparați o soluție dizolvând o jumătate de linguriță de sare într-o jumătate de ceașcă de apă fiartă.

Turnați soluția într-o farfurioară adâncă sau într-un capac de borcan. Puneți-o într-un loc ferit. Priviți farfuria câteva zile mai târziu după ce apa s-a evaporat.

IPOTEZĂ: Ce credeți că se va întâmpla cu soluția?

1. Ce s-a întâmplat în final cu soluția?
2. Ipoteza voastră s-a adeverit?
3. Sarea a suferit o transformare fizică sau chimică?



În momentul în care ați dizolvat sarea în apă, ați creat o soluție salină. Cristalele de sare s-au dizolvat în soluție, dar când ea s-a evaporat, cristalele s-au modificat. Procedeul se numește *evaporarea* soluției.

4. Ce credeți că s-ar fi întâmplat dacă ați fi fiert soluția în loc s-o lăsați să se evapore?

Experimentul 4: coloizi și amestecuri

Ați învățat deja despre soluții. Exemplu: O substanță (sare) se dizolvă într-un dizolvant (apa). După dizolvare, substanța dizolvată nu mai este vizibilă. Dacă soluția nu este agitată, substanța va rămâne dizolvată și nu se va depune pe fundul vasului.

Un amestec chimic implică punerea laolaltă a două substanțe, care își păstrează proprietățile caracteristice. Nici una dintre ele nu se dizolvă și nici nu se modifică, ambele rămânând vizibile. Dacă amestecul nu este agitat, cele două substanțe se vor separa, iar una dintre ele se va depune pe fundul vasului.

Un coloid este un amestec în care nici una dintre substanțe nu se depune pe fundul vasului. Într-un coloid, o substanță nu poate trece de cealaltă, dar amândouă rămân nedizolvate. Una dintre ele

sau ambele substanţe pot rămâne vizibile. Exemple: crema de ras, gemurile şi jeleurile, pudingul sau săpunul care plutesc pe apă.

LUCRURI NECESARE:
Patru borcane de un litru, cu capac
Apă
Nisip
Un pachet de praf de băuturi răcoritoare Kool-Aid (orice aromă)
Un pachet de praf de gelatină Jell-O (şi arome)
Ulei vegetal
Oţet



Puneţi etichete pe borcane, pe care scrieţi A, B, C şi D!

În borcanul A turnaţi două ceşti de apă şi ¼ de ceaşcă de nisip. Puneţi-i capacul şi agitaţi-l timp de 30 de secunde.

Ce se întâmplă în borcan? Mai vedeţi încă granulele de nisip? Se depune ceva pe fundul borcanului?

Lăsaţi borcanul nemişcat timp de două ore!

În borcanul B turnaţi două ceşti de apă şi pachetul de Kool-Aid! Puneţi-i capacul şi agitaţi-l timp de 30 de secunde!

Ce se întâmplă în borcan? Mai vedeţi încă granulele de Kool-Aid? Se depune ceva pe fundul borcanului?

Lăsaţi borcanul nemişcat timp de două ore!

Turnaţi pachetul de gelatină **în borcanul C!** Puneţi la fiert o ceaşcă de apă, apoi turnaţi-o cu grijă în borcan. Amestecaţi compoziţia până când gelatina se dizolvă.

Adăugaţi o ceaşcă de apă rece şi amestecaţi timp de treizeci de secunde.

Ce se întâmplă în borcan? Mai vedeţi încă praful de gelatină? Se depune ceva pe fundul borcanului?

Puneţi borcanul, fără capac, în frigider şi lăsaţi-l nemişcat timp de două ore!

În borcanul D turnați o ceașcă de oțet și ¼ de ceașcă de ulei! Puneți-i capacul și agitați-l timp de treizeci de secunde.

Ce se întâmplă în borcan? Puteți vedea uleiul și/sau oțetul? Se depune ceva pe fundul borcanului?

Lăsați borcanul nemișcat timp de două ore!

Așteptați două ore ca gelatina din borcanul C să se întărească! Apoi răspundeți la următoarele întrebări!

1. În borcanul A se află o soluție, un amestec sau un coloid?
2. În borcanul B se află o soluție, un amestec sau un coloid?
3. În borcanul C se află o soluție, un amestec sau un coloid?
4. În borcanul D se află o soluție, un amestec sau un coloid?
5. În borcanul A se află o materie solidă, lichidă, gazoasă sau o combinație între aceste stări?
6. În borcanul B se află o materie solidă, lichidă, gazoasă sau o combinație între aceste stări?
7. În borcanul C se află o materie solidă, lichidă, gazoasă sau o combinație între aceste stări?
8. În borcanul D se află o materie solidă, lichidă, gazoasă sau o combinație între aceste stări?

NOTĂ: Adăugați încă două cești de apă în borcanul B și puteți savura o băutură Kool-Aid delicioasă!

Gelatina din borcanul C se poate mânca.

Adăugați ½ de linguriță de sare și piper în borcanul D și veți avea un sos de salate delicios. Agitați-l bine înainte de folosire!

Experimentul 5: acizi și baze

Acizii sunt substanțe care în soluție apoasă eliberează ioni de hidrogen (H+), iar bazele sunt substanțe care în soluție apoasă eliberează ioni de hidroxil (OH-). Când soluția conține o cantitate mai mare

de ioni H+, este vorba de o *soluție acidă*. Când conține mai mulți ioni OH-, atunci este vorba de o *soluție bazică*.

Reacțiile dintre acizi și baze sunt extrem de importante pentru toate funcțiile organismului uman. „Tăria“ relativă a acizilor și bazelor se măsoară cu ajutorul scării logaritmice a pH-ului, cu valori între 0 și 14. Cu cât valoarea pH-ului este mai scăzută, cu atât aciditatea substanței este mai mare. Cu cât valoarea pH-ului este mai mare, cu atât crește mai tare bazicitatea substanței. Valoarea 7 a pH-ului indică o soluție neutră.

În general, alimentele acide au un gust acru, în timp ce alimentele bazice au un gust fad. Iată valorile pH-ului pentru câteva dintre alimentele de bază:

Lămâi: 2,1 — Suc de mere: 4,0
Lapte: 6,4 — Albuș de ou: 8,0
Salatele „Tum“: variază; de obicei, 10 sau mai mult

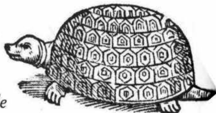
IPOTEZĂ: Ce credeți că se va întâmpla dacă veți amesteca un acid cu o bază?



LUCRURI NECESARE:
Un pahar înalt
Oțet
Bicarbonat de sodiu
Linguri de măsurat
Coloranți alimentari (după gust)

Turnați într-un pahar înalt un sfert de ceașcă de oțet și câteva picături de colorant, apoi amestecați compoziția!

1. Cum denumiți amestecul de oțet și colorant?



Măsurați două lingurițe de bicarbonat de sodiu și adăugați TOATĂ CANTITATEA O DATĂ în oțet!

2. Ce s-a întâmplat?

3. Ce-ați văzut?
4. Ce-ați mirosit?
5. A avut loc o transformare chimică sau fizică?
6. Ipoteza voastră s-a adeverit?
7. Repetați experimentul, folosind alte cantități de oțet și bicarbonat de sodiu. Care dintre reacțiile celor două experimente a fost mai impresionantă?



Reacția puternică dintre acid (oțet) și bază (bicarbonatul de sodiu) a provocat acest efect impresionant.

CA MIJLOC DE DISTRACȚIE:

Creați un vulcan din plastilină! Modelați vulcanul în jurul unei cești din plastic sau din hârtie, care joacă rolul de crater. Puneți în crater o anumită cantitate de bicarbonat de sodiu. Pregătiți soluția din oțet și colorant roșu. Turnați apoi soluția, TOATĂ O DATĂ, în craterul vulcanului. Dacă ați folosit cantitățile corecte, „lava fierbinte" va începe să sfârâie și va erupe.

Experimentul 6: cerneala alchimiștilor

Acest experiment se bazează pe transformările chimice ale substanțelor implicate. Puteți să scrieți, însă, cu această cerneală alchimică.

LUCRURI NECESARE:

Oțet
O strecurătoare
Un castron mic
Un pliculeț de ceai negru
O cratiță mică
Un burete de vase din sârmă
O scobitoare
Apă oxigenată 3% (pe care o puteți cumpăra de la farmacie)



Puneți pliculețul de ceai într-o ceașcă! Adăugați o treime de ceașcă de apă fiartă și lăsați pliculețul să stea în apă fiartă timp de 15 minute! Stoarceți-l, apoi aruncați-l! Ceaiul conține tanin.

Încălziți într-o cratiță mică un sfert de ceașcă de oțet. Tăiați în bucăți buretele de sârmă și puneți bucățile (cât puteți de multe) în oțetul fierbinte, având grijă ca acesta să le acopere cu totul. Țineți compoziția pe foc până când buretele de sârmă plutește într-o soluție colorată (sulfatul de fier). Lăsați-o apoi să se răcească!

Turnați ceaiul într-un castronaș. Strecurați sulfatul de fier și turnați-l în ceai! În acest fel, se formează tanatul negru de fier. Trebuie să-l mânuiți cu foarte multă grijă, pentru că pătează definitiv hainele, covoarele și tot ce atinge.

Introduceți scobitoarea în „cerneală" și încercați să scrieți cu ea. Dacă aceasta pare apoasă, lăsați-o descoperită o zi sau două pentru ca apa să se evapore, iar substanța să devină puțin mai groasă.

Păstrați apoi cerneala într-o sticluță cu capac!

Pentru ca distracția să fie și mai mare, folosiți o pană de pasăre sau cumpărați o pană de scris de la un magazin de artizanat. Ascuțiți-le vârful cu un briceag și folosiți-le ca instrumente de scris. La fel ca vrăjitorii adevărați.

ÎNTREBĂRI:

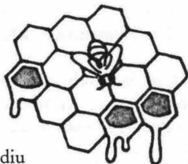
1. Cum arăta amestecul cu ceai?
2. Substanțele din acest amestec au suferit o transformare chimică sau fizică?
3. Ce culoare are soluția alcătuită din oțet și burete de sârmă?
4. Substanțele din această soluție au suferit o transformare chimică sau fizică?
5. Cum scrie cerneala voastră?

Experimentul 7: prăjitura magică

Aveți nevoie de câteva ingrediente simple, de niște ustensile de gătit... și de câțiva oaspeți flămânzi care să testeze prăjitura în formă de fagure.

IPOTEZĂ: Ce se va întâmpla dacă veți adăuga un amestec de oțet și bicarbonat de sodiu într-o cremă de prăjitură?

LUCRURI NECESARE:



1 ceașcă de zahăr
1 linguriță de unt
¾ dintr-o ceașcă de apă
2 lingurițe de oțet
O tavă de gătit
¼ dintr-o linguriță de bicarbonat de sodiu
O cratiță de 4 litri

Ungeți tava cu puțin unt. Amestecați zahărul, untul și apa într-o cratiță mare. Puneți compoziția pe foc, mestecând tot timpul în ea. După ce dă în clocot, nu trebuie să mai amestecați, dar lăsați-o în continuare să fiarbă până capătă o culoare aurie!

Luați compoziția de pe foc și amestecați repede oțetul cu bicarbonatul de sodiu. (Cereți ajutorul cuiva; unul dintre voi trebuie să adauge melanjul în compoziție, iar celălalt să amestece repede.) Compoziția se va umfla din cauza dioxidului de carbon, așa că trebuie să aveți grijă să nu se reverse.

Turnați compoziția în tava unsă cu unt. Când se răcește, puteți să tăiați sau să rupeți prăjitura în formă de fagure de miere și s-o serviți invitaților.

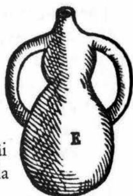
ÎNTREBĂRI:

1. Cum arăta și mirosea compoziția?
2. Ce s-a întâmplat în momentul în care ați adăugat în compoziție oțetul cu bicarbonatul de sodiu?
3. Descrieți aspectul prăjiturii în stadiul final!
4. Ce gust avea prăjitura?
5. Ipoteza voastră s-a adeverit?

În acest experiment, reacțiile chimice între acizi și baze sunt responsabile pentru rezultatul final. Oțetul intră în reacție cu bicarbonatul de

sodiu, producând gazul de dioxid de carbon. Gazul umple prăjitura cu mii de bășicuțe, conferindu-i aspectul unui fagure de miere.

Experimentul 8: efectul de triboluminiscență



Una dintre cele mai simple modalități prin care puteți crea un spectacol de lumini în miniatură este să mâncați bomboane medicinale cu salicilat de metil.

IPOTEZĂ: Ce credeți că veți vedea dacă veți ronțăi bomboanele în fața unei oglinzi? (Nu vă mai gândiți la bunele maniere – doar faceți experimente științifice!)

EXPERIMENT: Puneți în gură două bomboane medicinale, stând într-o cameră întunecată în fața unei oglinzi! Zdrobiți-le între dinți și deschideți gura!

1. Ce vedeți?
2. Ce culoare are lumina?
3. Ipoteza voastră s-a adeverit?

Bomboanele medicinale au în componența lor salicilat de metil. Când cristalele de zahăr din bomboane sunt zdrobite (prin mestecare), electronii eliberați se împrăștie în aer. Ei încearcă apoi să se integreze din nou în cristalele de zahăr din care tocmai s-au eliberat. Dar moleculele de azot (din aer) le-au luat locul. Când electronii din zahăr se ciocnesc cu electronii de azot, azotul emite o lumină ultravioletă (ca o rază). Raza ultravioletă este absorbită de salicilatul de metil, iar acesta emite, la rândul lui, o lumină strălucitoare, ca o scânteie.

Fenomenul se numește triboluminiscență, emisiune slabă de lumină pe care o prezintă unele substanțe cristaline atunci când sunt sfărâmate sau sparte. El ar putea sta la baza altor lumini misterioase observate în natură, cum ar fi, de exemplu, luminiscența din adâncul mărilor.

Experimentul 9: fluidele non-newtoniene

V-am demonstrat că fluidele au un comportament specific.

Fluidele non-newtoniene au fost denumite astfel după numele lui Sir Isaac Newton, care a formulat multe dintre legile dinamicii fluidelor. Este vorba de lichidele care au un comportament neobișnuit.

De exemplu, *vâscozitatea* lor depinde de forța aplicată. V-ați jucat vreodată cu jucăriile Silly Putty? Acestea sunt fluide non-newtoniene. Dacă trageți încet de ele, jucăriile se întind și se preling ca un fluid. Dacă le puneți pe o suprafață dură, se turtesc, luând forma unei bălți – la fel ca un fluid. Dar dacă le loviți cu putere, se sparg ca un corp solid. Cu ajutorul amidonului de porumb, puteți crea un fluid non-newtonian.

IPOTEZĂ: Ce credeți că se va întâmpla dacă amestecați amidonul de porumb cu apă?



LUCRURI NECESARE:

Amidon de porumb
Apă
Un castronaș
O cutie goală de lapte din carton sau o pungă solidă din plastic

Turnați în castronaș ½ ceașcă de amidon de porumb!

Adăugați câte o linguriță de apă, amestecând bine de fiecare dată.

Când compoziția începe să se întărească, loviți-o cu putere cu degetul sau cu o lingură. Dacă vi se pare că ați lovit un corp „solid“, atunci fluidul vostru non-newtonian este gata.

Jucați-vă cu acest fluid ciudat. Dacă îl strângeți în pumn, pare solid. Dacă desfaceți pumnul, începe să vi se prelingă printre degete ca un lichid.

1. Ce s-a întâmplat?
2. Cum arăta amidonul de porumb înainte de a adăuga apa? Cum vi se părea la atingere?
3. Cum arăta amidonul de porumb după ce ați adăugat apa? Cum vi se părea la atingere?

4. Compoziția din amidon de porumb este un corp fluid sau solid?
5. Ipoteza voastră s-a adeverit?
6. Ce ați creat în acest experiment?

IMPORTANT: După ce ați încheiat experimentul, puneți compoziția într-o pungă de plastic sau într-o cutie de lapte și aruncați-o la gunoi! Nu o aruncați în chiuvetă, pentru că se vor înfunda țevile!

Experimentul 10: cromatografia pe hârtie

Cromatografia este o tehnică folosită pentru separarea amestecurilor de culori. În cromatografia pe hârtie, culorile sunt separate cu ajutorul unei hârtii absorbante.

După cum știți probabil, majoritatea culorilor se obțin din combinația altor culori. De exemplu, dacă amestecăm galben cu roșu, obținem portocaliu; dacă amestecăm galben cu albastru, obținem verde; iar dacă amestecăm roșu cu albastru, obținem purpuriu.

Dacă ați putea amesteca toate culorile existente, ați obține alb. Iar dacă îndepărtați toate culorile dintr-un loc, rămâne negru.

IPOTEZĂ: Ce credeți că se va întâmpla dacă amestecați pe un filtru de cafea o cerneală colorată și apă?

LUCRURI NECESARE:
Filtre de cafea (acestea sunt cele mai bune) sau șervețele de hârtie
Markere colorate (a căror cerneală se poate spăla)
Apă
O pipetă sau o linguriță foarte mică

Desenați pe un șervețel de hârtie, cu un marker colorat, un cerc cu diametrul de doi centimetri.

Turnați în el câteva picături de apă, una câte una, până când lichidul iese din el.

Lăsați șervețelul nemișcat timp de 20-30 de minute. Observați ce se întâmplă în acest răstimp. Repetați experimentul, folosind alte două culori.

1. Ce culoare ați folosit la începutul experimentului?
2. Ce culori ați obținut la finalul experimentului?
3. Ce credeți că s-a întâmplat?
4. Ipoteza voastră s-a adeverit?

Fibrele din filtrul de cafea sau din șervețul de hârtie au absorbit apa printr-un procedeu care se numește „acțiune capilară".

Când apa a trecut prin cercul desenat cu markerul colorat, vopselurile solubile în apă din cerneala markerului s-au dizolvat în apă (s-au transformat în soluție) și au trecut prin hârtie odată cu apa. Când apa a trecut prin șervețelul de hârtie, a lăsat în urmă culorile individuale, amestecate inițial în cerneala markerului.

Unele vopseluri sunt compuse din molecule mari și grele, în timp ce altele sunt alcătuite din molecule mai mici și mai ușoare. Cu cât moleculele sunt mai mari, cu atât trec mai repede prin hârtie. Astfel, separarea vopselurilor depinde de mărimea moleculelor lor.

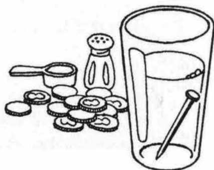
La sfârșitul experimentului, ați dat naștere fenomenului de cromatografie: o modalitate prin care puteți vedea toate culorile și vopselurile individuale folosite în cerneala markerului.

CA PURĂ DISTRACȚIE:

Încercați să vedeți câte culori puteți identifica în cerneala unui singur marker.

Încercați să vedeți dacă și alte markere, produse de diverse companii, folosesc aceleași combinații de culori.

Cum să placați în cupru un cui din fier



LUCRURI NECESARE:

Un cui din fier
½ linguriță de sare

½ ceașcă de oțet
Un borcan mic și curat de sticlă
Un burete abraziv
10 monede coclite de cupru (din 1983 sau mai vechi)

Amestecați în borcan sarea cu oțetul.

Adăugați monedele coclite în amestecul cu oțet și lăsați-le acolo până capătă strălucire. Apoi puteți să le scoateți, păstrând compoziția cu oțet.

Curățați cuiul de fier cu buretele abraziv.

Puneți cuiul în amestecul cu oțet și lăsați-l să stea zece minute în soluție. Când îl veți scoate, cuiul va fi acoperit cu un strat strălucitor de cupru.

Soluție pentru balonașe de săpun

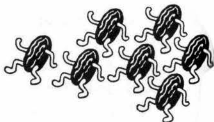


LUCRURI NECESARE:
Un borcan curat de sticlă
O ceașcă de apă caldă
Două lingurițe de detergent lichid de vase

Amestecați apa și detergentul, apoi turnați compoziția în borcan și nu mai umblați la ea pe timpul nopții! Puteți face apoi balonașe de săpun.

NOTĂ: Pentru ca balonașele să fie mai rezistente, puteți să adăugați câteva picături de glicerină (pe care o găsiți la orice farmacie).

Stafidele care dansează



LUCRURI NECESARE:
Stafide
Apă minerală sau o băutură răcoritoare acidulată incoloră (cum ar fi 7-Up)

Turnați într-un pahar apă minerală sau o băutură răcoritoare acidulată. Adăugați stafidele și priviți cum bulele de dioxid de carbon se prind de stafide, plimbându-le de sus în jos.

Știați că...?

Dacă am putea să împrăștiem sarea din oceane pe toată suprafața pământului, s-ar forma un strat gros de 150 de metri?

Ca să faceți un experiment de evaporare a sării, dizolvați o linguriță de sare într-o ceașcă de apă fiartă. Turnați apa într-o tavă de plăcintă, puțin adâncă, și puneți-o la soare sau într-un loc însorit până când apa se evaporă, lăsând sarea pe fundul tăvii!

Lichidul care își schimbă culoarea

Acesta este un mic experiment de „alchimie în bucătărie" pe care ni-l oferă Jim Fish. Poate fi folosit și ca număr de iluzionism. Magicianul toarnă în cinci cești un lichid purpuriu. Acesta își schimbă culoarea în toate cele cinci cești, devenind incolor când este turnat în ultima dintre ele.

Lichidul purpuriu se obține din tăierea și fierberea unei verze roșii, strecurarea și diluarea cu apă a sucului de varză până când capătă o nuanță purpurie.

Fiecare dintre cele cinci cești conține o cantitate mică de soluție lichidă, care conferă sucului de varză următoarele culori:

1. **Roșu:** dacă folosiți acid – oțet alb
2. **Albastru:** soluție de bicarbonat de sodiu
3. **Verde:** sodă de rufe (soluție de carbonat de sodiu); soluția de amoniac care nu face spumă este, de asemenea, o variantă ideală
4. **Galben:** soluție slabă de clor
5. **Incolor:** o soluție concentrată de clor va transforma sucul de varză într-un lichid incolor



NOTĂ: NU BEȚI lichidele!

Este ușor să obțineți aceste rezultate turnând sucul purpuriu pe rând, în fiecare ceașcă. Faceți experimente, folosind diverse cantități din soluțiile menționate!

Este posibil, pe de altă parte, ca – prin echilibrarea pH-ului – să turnați același lichid din ceașcă în ceașcă, în ordinea descrisă mai sus, schimbându-i astfel pe rând culoarea.

Acest pas reprezintă un progres, dar presupune controlarea atentă a procentajului de substanțe folosite. Trebuie să faceți mai multe experiențe ca să determinați cantitatea exactă a soluțiilor pe care trebuie să le folosiți pentru schimbarea culorii lichidului. Metoda se poate dovedi extrem de puternică în timpul unui ritual sau al unui număr de magie.

Dacă vreți să folosiți experimentul în timpul unui ritual – cu ocazia solstițiului de vară (când vreți să invocați spiritele celor patru puncte cardinale) – puteți să puneți pe un altar un vas cu lichidul purpuriu și patru-cinci cești. Apoi, începând cu Elementul Focului, transformați sucul purpuriu într-un lichid roșu, turnați-l într-o ceașcă și așezați-o pe altarul din sud. Pentru Elementul Apei, conferiți lichidului culoarea albastră, turnați-l în cea de a doua ceașcă și puneți-o pe altarul din vest. Pentru Elementul Pământului, conferiți lichidului culoarea verde, turnați-l în cea de a treia ceașcă și așezați-o pe altarul din nord, iar pe cea de a patra, unde lichidul este galben, pe altarul din est, pentru Elementul Aerului. A cincea ceașcă poate să conțină lichidul incolor și poate fi plasată în altarul din centru, pentru Elementul Spiritului. Pentru a conferi ritualului vostru un caracter cu adevărat mistic, puteți să cumpărați un set de cinci lumânări colorate „Kizzy Color Flame Candles", ale căror flăcări au aceleași culori ca lumânările – roșu, portocaliu, verde, albastru și violet. Dacă nu le puteți găsi la magazine, le puteți comanda online pe site-ul: www.kizzycolorflame.com. Le puteți așeza în suporturi pe fiecare altar în parte, aprinzându-le în momentul în care puneți ceștile pe altar.

Experimentul este cu atât mai mult o experiență magică, deoarece lucrăm cu pigmenții frunzelor, ai florilor și ai fructelor de toamnă, dar și cu *licopenele* – antioxidanți puternici atât de necesari vieții.

Se spune că pigmenții plantelor sunt rezultatul simbiozei dintre flori și insecte, dar adevărul este cu totul altul: pigmenții s-au dezvoltat în momentul în care plantele au ieșit la lumină, într-o atmosferă ostilă, plină de CO2, care a emis razele ultraviolete, distrugându-le astfel clorofila. Pigmenții s-au dovedit, așadar, un scut de protecție. Acest lucru s-a întâmplat însă cu mult înainte ca plantele să distrugă atmosfera prin emisiile otrăvitoare de oxigen, dând naștere mitocondriilor, care au mâncat oxigenul și ne-au conferit atributele specifice animalelor. Mitocondriile blochează efectele radiațiilor, repară ADN-ul, mănâncă radicalii liberi de oxigen și ne ajută să absorbim vitaminele din legume.

Un act cu adevărat magic!

5. Invenții minunate

autor: Oberon (cenușiu)

Dați-mi o pârghie destul de lungă, un pivot și un punct de sprijin, și pun pământul în mișcare!

ARHIMEDE (230 Î.E.N.)

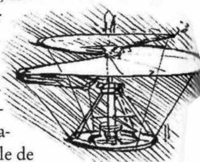
Unii dintre cei mai cunoscuți vrăjitori ai lumii au fost și mari inventatori. Arhimede din Siracuza (287-211 î.e.n.) a inventat sisteme de pârghii și scripeți pentru ridicarea și mutarea obiectelor grele; a descoperit modalități de măsurare a unui cerc și de determinare a volumului corpurilor solide. „Șurubul lui Arhimede“ este un mecanism spiralat folosit pentru transferul apei la un nivel mai înalt, cu ajutorul căruia oamenii puteau iriga câmpurile din Egipt, utilizând apa din Nil. Arhimede a folosit geometria și observațiile astronomice ca să

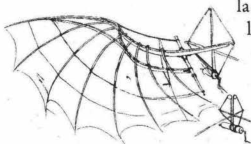


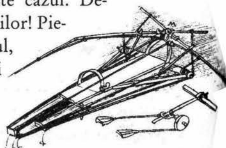
Șurubul lui Arhimede, din tratatul lui Vitruvius De Architectura, *publicat în 1522 de Fra Giocondo*

determine circumferința pământului și a inventat un mecanism de măsurare a unghiurilor de unde răsare soarele, calculând astfel pentru prima dată durata exactă a unui an.

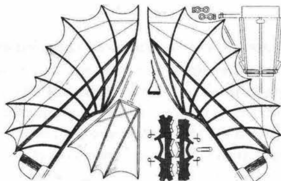
Dar cel mai renumit vrăjitor și inventator din istoria omenirii a fost, fără îndoială, Leonardo da Vinci (1452-1519). Printre miile de pagini ale manuscriselor sale, există schițe de elicoptere *(precum cea de alături)*, tancuri blindate, submarine, parașute, instrumente de desenat, foreze hidraulice... dar și cea a unui aparat de zbor, cunoscut sub numele de *ornitopter* („aripi de pasăre"). Spre deosebire, însă, de Arhimede, Leonardo n-a construit nici una dintre aceste invenții extraordinare. Voi puteți crea, în schimb, macheta aparatului său de zbor, folosind paginile de la sfârșitul cărții. Copiați paginile la xerox, mărindu-le până la 121%! Puneți desenele xeroxate pe o suprafață tare și netedă și, folosind partea neascuțită a lamei unui cuțit de bucătărie, trasați liniile punctate, urmând curbele indicate, acolo unde este cazul. Decupați apoi piesele și îndoiți pliurile aripilor! Piesele reprezintă două aripi, coada, fuzelajul, două brațe de susținere și două șaibe (vezi desenul 1).

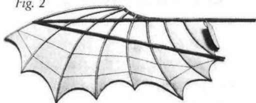






Veți mai avea nevoie de câteva vergele din bambus, lungi de treizeci de centimetri, precum cele folosite pentru frigărui, pe care le puteți cumpăra de la supermarketuri, patru agrafe de hârtie (vezi modelul de la sfârșitul cărții), o bandă din elastic și ață de cusut de culoare maro, care să imite cablurile. Ca instrumente de lucru, aveți nevoie de o foarfecă, un cuțit de bucătărie, o pilă (pila


Fig. 1


Fig. 2

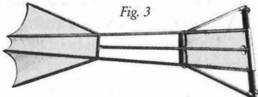
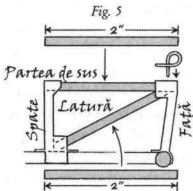
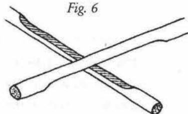

Fig. 3


Fig. 4

Fig. 5



Fig. 6

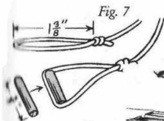
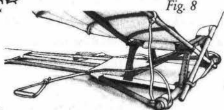
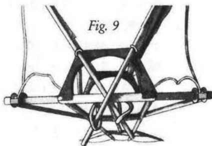
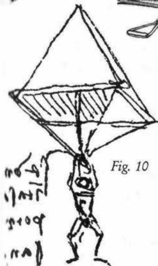
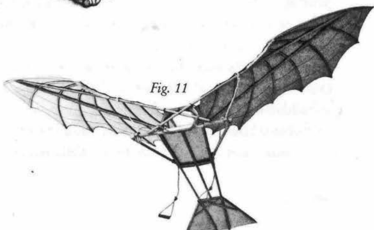


Fig. 7


Fig. 8


Fig. 9


Fig. 10


Fig. 11

de unghii este foarte bună), un flacon de lipici, un cleşte cu cioc lung şi un cleşte de tăiat sârmă.

Urmaţi instrucţiunile de pe paginile xeroxate! Unul dintre cele mai importante lucruri este să realizaţi cât mai corect cu putinţă marginile curbate ale aripilor şi ale cozii, în aşa fel încât să semene cu aripile unui balaur. Apoi lipiţi vergelele de-a lungul aripilor ca în desenul 2! Vergelele care fac legătura între fuzelaj şi coadă (vezi desenul 3) trebuie să aibă treizeci de centimetri lungime, ca şi cele de deasupra, care susţin aripile. Pe celelalte trebuie să le tăiaţi conform dimensiunilor indicate, folosind cleştele de tăiat sârmă.

Asamblaţi mai întâi fuzelajul şi coada (vezi desenul 3)! Apoi construiţi braţele de susţinere în jurul vergelelor tăiate, după cum puteţi vedea în desenele 4 şi 5! Tăiaţi şi îndoiţi patru agrafe de hârtie şi introduceţi câte un capăt, orizontal, în colţul fiecărui braţ de susţinere (vezi desenul 5)! Lipiţi apoi braţele de susţinere în corpul fuzelajului. Următorul pas pe care trebuie să-l faceţi este să asamblaţi aripile (vezi desenul 2). Părţile din exterior ale vergelelor aripilor trebuie să fie tăiate pe jumătate şi şlefuite ca să alunece una pe alta, permiţând astfel mişcarea aripilor (vezi desenul 6). Introduceţi capetele din exterior ale vergelelor aripilor prin inelele agrafelor din braţele de susţinere, apoi îndoiţi şi lipiţi marginile braţelor de susţinere în interiorul aripilor pentru ca acestea să se mişte în voie în sus şi-n jos.

Trebuie să asamblaţi apoi bridele de susţinere a picioarelor şi cablurile pentru a face aripile să fluture, aşa cum aţi proceda dacă aţi zbura cu ornitopterul, stând pe platforma fuzelajului, introducându-vă picioarele în bride şi ţinându-vă cu mâinile de aripile lungi.

Tăiaţi două bucăţi din aţa de cusut, lungi de 30 de centimetri! Apoi scurtaţi două vergele în aşa fel încât să măsoare 1,50 centimetri! Faceţi o buclă din aţă, aşa cum puteţi vedea în desenul 7, şi lipiţi bucăţica tăiată de vergea în interiorul buclei!

Introduceţi apoi aţa prin agrafele de hârtie din spatele fuzelajului şi – după ce o treceţi prin şaibe – legaţi-o de marginea aripii în punctul indicat (vezi desenul 8)!

Înfăşuraţi, în final, banda din elastic în jurul vergelei unei aripi şi – după ce o treceţi prin faţa fuzelajului – înfăşuraţi-o în jurul

vergelei celeilalte aripi (vezi desenul 9)! Prin presiunea exercitată de banda din elastic, aripile se vor înălța spre cer, în timp ce prin puterea mușchilor picioarelor, aripile se vor lăsa în jos, imitând astfel zborul păsărilor.

Felicitări! Ați realizat o machetă a celebrei invenții create de Leonardo da Vinci. Dacă vă duceți pe un teren cu iarbă, puteți folosi ornitopterul ca pe un planor (vezi desenul 10).

Aceasta este schița unei parașute realizate de Leonardo (vezi desenul 11). Încercați să creați și voi un model, folosind o bucată de carton, câteva nuielușe din bambus, o sfoară și o figurină din plastic.

6. Tehnomagie: explorări în cyberspace

autor: Elizabeth Barrette (cenușiu)

Bine ați venit în cyberspace, poate cel mai accesibil dintre tărâmurile metafizice! Termenul de „metafizică" înseamnă „mai presus de natura fizică" – cum am putea, așadar, să definim altcumva cyberspace-ul decât ca pe o lume a ideilor și mai puțin a obiectelor? Cyberspace-ul există în componența fizică a unui computer, dar nu se limitează doar la carcasa acestuia – așa cum nici sufletul care sălășluiește în trupul uman nu se restrânge doar la osatura corpului nostru. Putem să manipulăm cyberspace-ul. Putem să pătrundem cu mintea în universul lui, dar nu cu trupul. Și totuși, putem să facem minuni aici. Ar putea exista oare o magie mai mare?

Lumea din interiorul cristalului

Cea mai frumoasă descriere a tehnomagiei o aflăm în versurile cântecului *The World Inside the Crystal*, aparținând compozitorului Stephen Savitsky. Cea mai cunoscută interpretare este cea a lui Kathy Mar, pe care o puteți găsi pe albumul ei *Plus Ça Change*. Cântecul ne înfățișează tărâmul cyberspace-ului („lumea din interiorul cristalului")

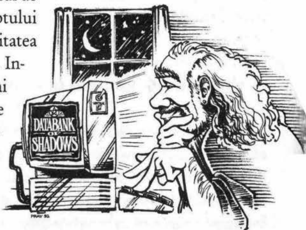
și limitele ei („unde fizic nu pot ajunge"). Face o paralelă între tehnologie și vrăjitorie, asemănând computerul cu „o oglindă magică din cristal". Surprinde, de asemenea, simțul puterii, dar și senzația de izolare și strămutare care îi caracterizează pe cei înzestrați cu un talent ce îmbină domeniile adesea incompatibile ale magiei și științei: „Suntem hackeri sau vrăjitori – spuneți-ne cum vreți – în derâdere sau cu respect!"

Versurile ne descriu și legea care domină în cyberspace: „Rațiunea este singura credință." Cyberspace-ul este un loc magic pentru că „aici, simbolurile capătă puterea de a se întrupa". Ce-ar putea fi mai mistic decât o lume în care cuvintele – încărcate de simboluri ezoterice – dau viață lucrurilor pe care le definesc? Computerul vă poartă în toată lumea doar cu un simplu click. Nu este aceasta o vrajă ca oricare alta? Rostiți o dorință și computerul o îndeplinește.

Firește că acest lucru ține mai mult de tehnologie și mai puțin de arta magiei, dar „granița dintre tehnologia suficient de avansată și magie a devenit aproape imperceptibilă", ca să-l cităm pe Arthur C. Clarke. Dar și reciproca este valabilă: granița dintre magia suficient de avansată și tehnologie a devenit aproape imperceptibilă. Motivul pentru care cele două științe s-au îmbinat constă în faptul că ambele funcționează *la aceleași niveluri*.

Cyberspace – o experiență non-fizică

Cyberspace-ul ne oferă posibilitatea de a cunoaște și alte niveluri ale realității. Este un spațiu cu totul deosebit, pentru că – în ciuda faptului că are o legătură strânsă cu realitatea de zi cu zi – se deosebește de ea. Interacțiunile personale nu mai sunt aceleași aici. Capacitățile pe care le veți câștiga explorând cyberspace-ul vă vor fi de folos când veți cerceta lumea spiritelor, când veți călători spre alte dimensiuni etc.



Primul lucru pe care îl învățați în spațiul virtual este multitudinea definițiilor pe care le capătă pronumele personal „eu", căci aici suntem ceea ce vrem să fim. În cyberspace, vă puteți schimba identitatea, sexul, vârsta, clasa socială, rasa sau înfățișarea fizică – orice, ca să creați atitudinea și „tunelul realității" optime online. Acest lucru vă ajută să vă conturați caracteristicile „definitive" – oare cât de mult pot să schimb, dar să rămân în continuare „eu"?

Spațiul virtual vă dezvăluie, de asemenea, noi aspecte ale personalității voastre. Unii oamenii devin cu totul alte persoane când sunt online față de cum sunt în realitate. Ceea ce reprezintă uneori un aspect negativ – există situații în care oamenii se îndrăgostesc online ca să descopere că nu se pot suferi atunci când se întâlnesc față în față. Pe de altă parte, spațiul virtual le permite persoanelor care nu pot să comunice în mod direct în viața de zi cu zi să interacționeze și să se bucure de compania semenilor lor.

Atmosfera din cyberspace vă poate influența, de asemenea, percepțiile. Puteți detecta anumite „semnale de alarmă", care vă determină să puneți capăt unei relații online, chiar dacă nu vă aflați în apropierea persoanei respective. Poate că „tonul" lor este prea ostil sau poate că încearcă să pătrundă cu forța în intimitatea voastră. Spațiul virtual va deveni pentru voi asemenea unui ocean de libertate, în care veți înota liberi, dar și un element vital – la fel ca apa sau ca aerul.

Dacă nu sunteți niște bigoți prin excelență, cu mintea închistată, atunci veți reuși să înlăturați rapid orice prejudecată, deoarece în spațiul virtual toți oamenii sunt egali – interlocutorii din cyberspace nu sunt obligați să vă spună că sunt negri, că sunt de sex feminin sau că sunt atât de săraci, încât folosesc calculatorul de la o bibliotecă publică. În timpul discuțiilor online, oamenii pun mai mult accentul pe inteligență, arta conversației și personalitatea interlocutorilor lor decât pe amănunte irelevante. Poate că vă vine greu să credeți, dar vă asigur că este adevărat!

Vă imaginați, probabil, cum puteți călători în lumea întreagă fără să vă deplasați fizic – spațiul virtual vă îndeplinește visul, căci cyberspace este, de fapt, o călătorie non-fizică. Vă așezați pe un scaun și începeți să butonați tastele, trezindu-vă într-o clipă în Elveția sau în Noua Guinee, fără să vă ridicați de pe scaun.

Experiența seamănă cu călătoriile astrale, când gândurile se materializează, iar intenția determină direcția. Aceste „călătorii determinate de intenție" vă ajută în procesele de meditație, în explorarea vieții de dincolo, dar și a altor realități, unde nu puteți ajunge fizic. Dacă ați înfăptuit deja călătorii astrale, atunci vă veți adapta mult mai ușor în spațiul virtual. Este bine să explorați cât mai mult spațiul virtual, deoarece vrăjitorii operează foarte mult în sau cu dimensiunile metafizice.

Nu pledăm pentru eliminarea realității fizice – vrem doar să vă demonstrăm că acțiunile dintr-o realitate non-fizică pot să aibă efecte directe și profunde asupra realității fizice. Dacă vreți să faceți cumpărături online și ați găsit un site care vinde bagheta magică perfectă, nu trebuie decât să scrieți numărul cărții de credit, iar bagheta va sosi la ușă. Această conexiune extraordinară între două lumi atât de diferite, dar atât de îngemănate ne ajută să înțelegem influențele pe care le exercită asupra noastră magia, ritualurile și rugăciunile. Ne ajută, de asemenea, să înțelegem cum pot să existe în același loc universuri precum cyberspace (spațiul virtual) și „meatspace" (spațiul fizic), care – deși nu se ating – se conectează prin legături cu totul speciale. În același fel, putem să atingem – în anumite momente sau în spații cu încărcătură mistică – lumea zânelor sau a altor spirite.

Identitatea în spațiul virtual

Nu sunteți încătușați în trupul vostru, căci spiritul vă poartă corpul în același fel în care și voi purtați o haină preferată. Părul, pielea, culoarea ochilor, greutatea și mărimea trupului – toate sunt efemere. Vă caracterizează doar latura fizică, nu sunt trăsături permanente ale sufletului vostru.

Spiritul nu are formă, mărime sau culoare. La fel ca apa, preia caracteristicile „recipientului" său. Este greu să ne schimbăm trupul; spiritul cunoaște însă nenumărate metamorfoze. Altfel spus, în termeni de tehnomagie, dacă ați fi un computer, corpul ar juca rolul de hardware, iar spiritul, de software.

Când pătrundeți în spațiul virtual, descoperiți un orizont nemărginit de oportunități. Puteți să vă prezentați așa cum sunteți în realitate,

dezvăluindu-vă vârsta, sexul, caracteristicile fizice etc. Asta dovedește faptul că sunteți sinceri, deși eliminați factorul-surpriză. Poate să fie, totuși, riscant să dezvăluiți prea multe aspecte din viața voastră, precum adresa unde locuiți sau unde lucrați. Puteți, în schimb, să vă ascundeți în spatele unei măști – pretinzând că sunteți mai tineri sau mai bătrâni, mai înalți sau mai scunzi; puteți să vă schimbați și sexul dacă doriți. Mulți oameni folosesc o poreclă (handle) sau un pseudonim (screen name) online – ca numele magice folosite de profesorii Școlii Cenușii de Vrăjitorie.

În spațiul virtual, oamenii știu despre voi doar atât cât sunteți dispuși să le dezvăluiți prin cuvinte și acțiuni. Dacă nu aveți o cameră web, ei nu vă pot vedea, catalogându-vă drept un utilizator frecvent al unui anumit site, un participant pasiv într-un chat-room, un mediator care dezamorsează conflictele sau un „forumist“ care provoacă dispute aprinse despre un anumit subiect online. Pot să vă considere niște „vrăjitori ai computerelor“, fascinați de tehnomagie, cu un limbaj obscur și ezoteric, sau niște ignoranți fără experiență. Totul depinde numai de liberul vostru arbitru.

Spațiul virtual este unul dintre cele mai accesibile tărâmuri magice, unde puteți fi niște vrăjitori în adevăratul sens al cuvântului. Acțiunile voastre depind numai de voi. Folosiți-vă puterea cu înțelepciune!

7. Glosar de tehnomagie

autor: Elizabeth Barrette (cenușiu)

Călătorie astrală – capacitatea spiritului uman de a se teleporta spre alte dimensiuni; „proiecție astrală“ sau „experiență non-fizică“.

Censorware – soft destinat să blocheze, să modifice sau să șteargă programele ori materialele pe care informaticianul (sau utilizatorul, ca de exemplu, un părinte) le consideră periculoase.

Computer wizard (vrăjitorul informatician) – termen cunoscut publicului larg, care definește o persoană ale cărei capacități tehnomagice

o ajută să înfăptuiască acte de magie cu ajutorul computerelor; vezi și **tehnomag.**

Cyberspace (spațiul virtual) – dimensiune care face legătura între realitate și imaginație, generată de rețelele informaționale și de comunicare ale computerelor; calitățile spațiului virtual sunt influențate de capacitățile computerului și de performanțele informaticianului, dar nu sunt limitate de realitatea fizică, depășind granițele impuse de lumea computerelor, a programelor sau a utilizatorilor.

Caracteristici definitive – caracteristicile ereditare ale unui om, pe care acesta le poartă cu el în lumea eternității, cu ajutorul cărora entitățile se recunosc între ele atunci când spiritul părăsește trupul sau când se reîntrupează într-o altă formă.

Emoticonuri – semne sau simboluri care inițial trebuiau să transmită timbrul vocal sau expresiile faciale ale unui interlocutor nevăzut. Se pare că primul emoticon a fost cel care zâmbește. Acum, printr-o simplă apăsare a tastelor, putem trimite nenumărate figurine de acest gen, care transmit sentimentele utilizatorului.

Facetime – perioadă de timp pe care oamenii o trăiesc în compania unei alte persoane, față în față, spre deosebire de timpul petrecut în spațiul virtual.

Muzica filk – cântece cu tematică fantezistă sau științifico-fantastică; melodii ale căror versuri vorbesc despre computere, vrăjitori informaticieni, tehnomagie etc.

Handle – poreclă pe care o persoană o folosește online; sau „screen name" – pseudonim.

Meatspace – antonim al spațiului virtual, acesta se referă la realitatea de zi cu zi, la lumea fizică a oamenilor și a obiectelor. Nu vă sfătuiesc să folosiți termenul de „realspace" ca să desemnați realitatea, deoarece spațiul virtual este unul real, care însă nu se materializează.

Metafizică – termen care în sens literal înseamnă „mai presus de realitate"; se referă la aspectele magice sau spirituale.

Multi-User Dimension – „loc" în spațiul virtual, unde oamenii pot să interacționeze unii cu alții, adesea prin intermediul unui joc; alți termeni – multi-user domain sau multi-user dungeon.

Tunelul realității – mod de percepție a lumii, cum ar fi, de exemplu, o metodologie politică sau o religie; pentru mai multe detalii despre

acest concept, puteți studia cărțile scrise de Robert Anton Wilson. În locul unui tunel îngust, vrăjitorii sălășluiesc într-o rețea de tuneluri ale realității, precum un complex de peșteri în stil labirintic, prin care vrăjitorii pot oricând să navigheze.

Spamuri – e-mailuri nedorite, adesea cu caracter obscen sau fraudulos.

Tehnomag – termen cu caracter ezoteric pentru „vrăjitorul informatician“; se referă la o persoană ale cărei performanțe în informatică îi permit să înfăptuiască acte magice cu ajutorul computerelor.

Tehnomagie – o ramură mistică, ce îmbină informatica și misticismul; vezi și **computer wizard.**



Atelierul X: Relațiile interumane (roz)

Prietenii ce-n cale-i întâlnim

De ce merită să plătim
Prețul pentru viața ce-o trăim?
Prea mare ni se pare,
Până ce prietenii în cale-i întâlnim.

Speranțele ne poartă spre zări
îndepărtate,
Dar puterile ne lasă și de pietre ne
zdrobim.
De ce merită să plătim
Prețul pentru viața ce-o trăim?

Cine lacrimile ni le șterge
Și-al destinului amar ni-l ostoiește?
Prietenii ce-n cale-i întâlnim.

Înfrângerile visele ni le-au spulberat
Și aripile ni le-au frânt.
De ce merită să plătim
Prețul pentru viața ce-o trăim?

Când povara anilor pe umeri o
purtăm
Și azi în păr argint avem,
Cine speranța înapoi ne-o dă?
Prietenii ce-n cale îi-ntâlnim.

Timpul ni se scurge zi de zi;
Lacrimile ne-au secat și zâmbetele
ne-au pierit.
De ce merită să plătim
Prețul pentru viața ce-o trăim?
Pentru prietenii ce-n cale-i întâlnim.

ELIZABETH BARRETTE

1. Introducere

Bine ați venit în lumea relațiilor interumane! Acest capitol vă oferă ocazia să puneți în aplicare arta magiei în viața voastră de zi cu zi, dar și în relațiile cu familia, prietenii și comunitatea în care trăiți.

Acest atelier are ca principal obiect de activitate relațiile interumane... relațiile *voastre*. Fiecare dintre voi are, sau va avea mai târziu, o anumită relație cu cei din jur – cu membrii familiei, prieteni (oameni de aceeași vârstă), profesori, părinții prietenilor voștri și alți adulți sau figuri marcante ale vieții voastre. Aveți, de asemenea, o relație cu animalele de companie, dar despre acest subiect vom discuta în capitolul dedicat animalelor. Stabiliți o relație cu oamenii din comunitatea sau din grupul în care trăiți. Legătura pe care o aveți cu pământul (despre care mulți cred că este o ființă vie) este și ea extrem de importantă. Apoi, când veți crește, veți avea relații romantice. Dar poate că cea mai importantă relație este cea cu voi ÎNȘIVĂ, cu EUL vostru. Ea implică, de fapt, două euri: cel lăuntric (mintea, latura sentimentală și spiritul) și cel exterior (trupul).

Misiunea acestui capitol este de a vă ajuta să atingeți cel mai înalt nivel al dezvoltării personale ca să ajutați, la rândul vostru, prin acțiuni eficiente, întreaga omenire. Cunoașterea și capacitățile dobândite în procesul de dezvoltare și perfecționare sunt esențiale la orice nivel al artelor magice, fiind evaluate prin prisma rezultatelor pozitive obținute de ucenicii vrăjitori. Printre aptitudinile deosebite, menționăm capacitatea de autoevaluare, de cercetare și organizare, stabilirea obiectivelor, evidența riguroasă, impunerea unui program strict, îndeplinirea sarcinilor, dobândirea artei comunicării și a analizei critice.

Culoarea magică a acestui atelier este roz. La fel ca arama, roz este culoarea lui Venus. Arama este corelată cu aspectele agrariene ale lui Venus – cu fertilitatea și creșterea plantelor, în timp ce culoarea roz este asociată cu aspectele emoționale și spirituale ale acestei zeițe, în special cu iubirea de sine, dar și cu cea pentru semenii noștri. Rozul este culoarea relațiilor noastre cu cei din jur – cu cei care simbolizează familia, dragostea, intimitatea și romantismul.

2. Viața ca vrăjitori

autori: Lilana d'Venus și Linda C. Young (roz)

Relațiile interumane sunt cele care favorizează procesele de schimbare (și dezvoltare).

Dane Rudhyar

Premise de bază

În acest capitol dedicat relațiilor interumane, plecăm de la niște „premise de bază". Una dintre ele este un „fapt" pe care îl considerăm adevărat și îl acceptăm ca punct de plecare pentru o acțiune, argumentație etc. Iată câteva:

1. Viața vă oferă adesea mai multe alternative. Consecințele alegerilor voastre vă vor influența viitorul.
2. Veți cunoaște unele „adevăruri absolute" (lucruri pe care nu le puteți schimba). Descoperirea acestora și modul în care veți învăța să le integrați în viața voastră fac parte din procesul de dezvoltare și perfecționare. O modalitate prin care puteți face asta este să vă schimbați punctul de vedere și să adoptați o nouă perspectivă. Încercați să vedeți o situație dintr-un unghi diferit sau din perspectiva altei persoane.
3. Greșelile se pot dovedi lecții inestimabile. Dacă ați fi perfecți, nu ați mai învăța niciodată nimic. Greșelile ne oferă posibilitatea de a ne perfecționa.
4. Perioada adolescenței reprezintă un tunel spre viitor. EXISTĂ o luminiță la capătul tunelului. Merită să ajungeți acolo!
5. Când credeți că v-ați definit personalitatea, vă schimbați din nou. „Identitatea" voastră este în tranziție. Vestea bună este aceea că – dacă nu vă place ce ați devenit – aveți ocazia (și puterea) de a vă schimba. Procesul de învățare, perfecționare și schimbare nu trebuie să înceteze niciodată.

Sunteți o Ființă-Spirit care sălășluiește într-un trup fizic. Adoptarea acestui punct de vedere dezleagă multe mistere.

Voi și familia voastră

Premisă de bază: Prin lege, părinții sau tutorii voștri sunt responsabili pentru întreținerea și acțiunile voastre până când împliniți 18 ani, adică până la vârsta majoratului. Legea mai spune că cel care poartă responsabilitatea are și dreptul de a-și exercita controlul asupra minorului, ceea ce înseamnă că el vă dictează ce puteți sau ce nu puteți să faceți.

Atmosfera familială poate să fie extrem de plăcută, chiar dacă voi sunteți singurii „membri-vrăjitori" din familie. Ca să o creați trebuie să stabiliți, în mod frecvent, întâlniri cu ceilalți membri. În timpul lor, aveți ocazia să comunicați unii cu ceilalți. (Comunicarea este un factor extrem de important pentru un vrăjitor, motiv pentru care am dedicat un capitol acestui subiect.) În timpul întâlnirilor, puteți să aduceți în discuție lucruri pe care vreți să le faceți, dar care ar putea avea un anumit impact asupra celorlalți membri ai familiei. Discutați despre problemele care îi macină pe ei! Cereți ajutorul altor rude. Poate că aveți cu toții probleme care vă tulbură viața.

Puteți să acceptați anumite sarcini în timpul respectivelor întâlniri. Sau să propuneți acțiuni care să fie pe placul întregii familii, precum o plimbare la grădina zoologică. Încheiați întotdeauna întâlnirile cu o activitate distractivă, care să-i implice pe toți cei prezenți – un joc sau un proiect sau poate chiar o serată muzicală, dacă știți să cântați la vreun instrument. Puteți să cântați în cor, dacă nu cunoașteți instrumentele muzicale. (Important: Închideți televizorul în timpul întâlnirilor de familie!)

Temă: Scrieți în jurnal despre familia voastră – despre sentimentele și speranțele voastre legate de membrii ei! Dacă nu ați organizat până acum astfel de întâlniri, gândiți-vă cum le puteți sugera asta. Întrebați-i pe prieteni dacă ei organizează și rugați-i să vă spună cum procedează.

Voi și prietenii voștri

Premisă de bază: Trebuie să vă alegeți prieteni după același calapod. Nu este nicio plăcere să te trezești singur într-o lume ostilă. EXISTĂ indivizi care seamănă cu voi. Trebuie doar să știți cum să-i găsiți.

Dacă aveți norocul să faceți parte dintr-o familie de vrăjitori, atunci părinții voștri au prieteni-vrăjitori, care – la rândul lor – au copii-vrăjitori. Iată un punct de plecare pentru începutul unor prietenii.

Dacă proveniți dintr-o familie obișnuită, puteți să căutați la școală copii care poartă un medalion sub formă de pentagramă (stea cu cinci colțuri prinsă într-un cerc). Medalionul indică faptul că sunt pasionați de magie sau de vrăjitorie. Odată ce v-ați împrietenit cu un copil-vrăjitor, va fi mult mai ușor să găsiți și alții. Puteți să organizați, după ore, un club unde să vorbiți despre lucruri magice, împărtășindu-vă unii altora informațiile pe care le-ați descoperit.

Sau încercați să vă împrieteniți cu alți vrăjitori dacă participați la festivaluri inspirate din arta medievală ori păgână. Purtați costume de epocă sau măcar o tunică și pantaloni, dacă sunteți băieți. Fetele ar putea să caute în magazinele cu produse ieftine rochii sau fuste lungi până în pământ pentru a semăna cu prințesele medievale. Găsiți mai multe informații despre aceste festivaluri în *Manualul de inițiere în vrăjitorie.*

Dacă aveți prieteni care ar vrea să învețe arta magiei, dar părinții le-au interzis, împrumutați-le cartea de față, precum și manualul menționat



mai sus, spunându-le că pentru a fi vrăjitori trebuie să-și modeleze mai întâi mintea, inima și spiritul. Ei ar putea să vă împrumute, la rândul lor, alte cărți, care v-ar putea inspira viitoarele acțiuni magice.

Temă: Scrieți în jurnal despre prietenii voștri! Gândiți-vă de ce i-ați ales ca prieteni! Cum vă ajutați între voi? Cum v-au influențat viața?

Voi și comunitatea în care trăiți

Premisă de bază: Incitați autoritățile! Felul în care o faceți va influența rezultatul final. Modalitatea în care puneți sub semnul întrebării autoritatea unei persoane influențează rezultatele.

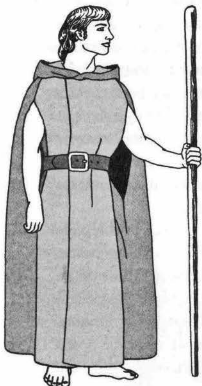
Când eram în clasa a doua, biroul directorului se afla la capătul unor scări înguste. Accesul elevilor era interzis acolo, cu excepția cazurilor în care erau chemați de el. O altă regulă le interzicea să se dea pe balustradă ca pe tobogan. Eu însă, cu inteligența unui copil de șapte ani, am considerat că ambele reguli erau lipsite de sens, așa că, într-o după-amiază, le-am încălcat pe amândouă deodată. Consecințele n-au întârziat să apară. Alunecarea pe „toboganul“ ad-hoc și aterizarea pe pământ au fost mai abrupte și mai dureroase decât mi-am imaginat. Iar aventura mea n-a rămas neobservată – un profesor m-a prins asupra faptului și m-a pedepsit, obligându-mă să-mi scriu tema pentru acasă de o sută de ori. Sfidarea autorităților s-a dovedit, așadar, un act complet gratuit.

Când vă hotărâți să înfruntați autoritățile, aveți grijă ca problemele abordate să fie de maximă importanță! Încercați să vă clarificați foarte bine motivele. Când Rosa Parks a refuzat în 1955 să se ridice de pe scaunul ei din autobuz, din zona rezervată negrilor, invocându-și drepturile cetățenești, a aprins scânteia revoluției pentru drepturile omului. Alegeți-vă cu grijă subiectele pentru care vreți să militați! Aveți grijă ca dreptatea să fie de partea voastră! (Puteți afla mai multe detalii despre Rosa Parks de pe paginile de internet.)

Premisă de bază: Oamenii sunt diferiți. Nu-i puteți băga în aceeași oală pe toți membrii unui grup, catalogându-i la fel. Am fi părtinitori și incorecți dacă i-am considera „proști“ pe toți suporterii unei echipe.

În orice grup, există oameni pentru care nutriți o admirație extraordinară, indivizi pe care nu-i puteți suferi și persoane care se integrează între cele două extreme. Vă sfătuiesc să vă concentrați atenția asupra oamenilor pe care îi admirați. Dacă aveți, însă, de-a face și cu indivizi dezagreabili (cum ar fi bătăușul școlii), puteți înfăptui o vrajă, pe care eu o numesc „vrajă de relaxare". Scrieți numele persoanei respective pe o bucățică de hârtie. Umpleți cu apă un pahar de unică folosință. Împăturiți hârtia și puneți-o în pahar. Lăsați-o în apă până se înmoaie și se duce la fund. Puneți apoi paharul în frigider, rostind cuvintele:

Fie ca de acum încolo,
Rău să nu-mi mai poată face!
Înghețat pe veci să stea
Și din gânduri să-mi dispară!



Premisă de bază: Stabilirea unui model în viață reprezintă un scop nobil.

Un scriitor a intervievat recent sute de adolescenți. Aceștia au subliniat în primul rând importanța de a avea un model în viață după care să-ți ghidezi pașii în copilărie și adolescență. Acesta este o persoană pe care o admirați, care se bucură de respectul celor din jur și despre care puteți spune: „Aș vrea să fiu ca el (sau ca ea) când o să mă fac mare."

Căutați un astfel de model printre oamenii pe care îi cunoașteți! Dacă mai multe persoane vă stârnesc admirația și respectul, cu atât mai bine. Dacă nu găsiți un model în anturajul vostru, încercați să identificați în personalitatea altor indivizi calitățile pe care le admirați și pe care doriți să vi le însușiți! Notați-le în jurnalul vostru pentru a înțelege mai bine personalitatea pe care vreți să v-o conturați.

Temă: Concepeți o listă cu anumite aspecte și probleme pe care le considerați nedrepte, pentru care merită să militați. Căutați timp

de câteva zile sau săptămâni un model de viață printre persoanele mai în vârstă decât voi, pe care le puteți admira. Notați-le numele în jurnal și specificați lucrurile care v-au stârnit admirația și respectul.

Voi și trupul vostru

Trupul este un veșmânt sacru. Cu el pornim în viață și tot cu el plecăm; de aceea, trebuie să-l respectăm.

MARTHA GRAHAM

Premisă de bază: Trupul uman crește și suferă diverse metamorfoze pe parcursul vieții. Fericirea voastră depinde de modul în care percepeți și vă adaptați transformărilor.

Viața este într-o continuă schimbare. Natura ne demonstrează că nimic nu rămâne la fel – nici animale, nici plante, nici minerale. Și, fie că este vorba de plante, animale sau oameni, toți suntem supuși schimbării. Transformările pe care le suferă corpul uman în adolescență sunt uluitoare și uneori stânjenitoare, dar ele fac parte din procesul de creștere.

Premisă de bază: Trupul este singurul lucru pe care nu-l puteți schimba în viață. Dacă nu aveți grijă de el, nu-l veți căpăta nou. Dacă îl urâți, schimbați-vă atitudinea. Iar dacă îl veți îngriji cum trebuie, el vă va sluji mult timp de-acum încolo.

Ca ucenici vrăjitori, s-ar putea să vă doriți să faceți multe lucruri în viață. Având un trup sănătos, veți putea să vă împliniți multe dintre obiectivele magice, ajutând în acest fel și lumea în care trăiți. Vrăjitorii își respectă corpul, considerându-l un dar de la Creator (indiferent care este acesta – Demiurgul, Marea Zeiță, Dumnezeu, Universul, Marele Spirit, Geea etc.). Pentru vrăjitori, este un dar sacru și au grijă de el cu sfințenie.

Iată câteva dintre elementele vitale care conferă trupului o dezvoltare armonioasă: **aerul, apa, hrana, igiena personală, sportul, odihna și mângâierile.**

AERUL – Primul și cel mai important lucru pe care îl faceți când veniți pe lume este să respirați. Fără aer, omul ar muri foarte repede (am un tricou pe care scrie: „Când nu poți să mai respiri, nimic nu mai contează"). La fel de importantă ca aerul pe care îl respirăm este și calitatea lui. Trebuie să fie curat și să conțină suficient oxigen. Dacă locuiți într-un oraș cu aer poluat, încercați să vă duceți cât mai des cu putință la țară, la mare sau la munte! Puteți, de asemenea, să creșteți în casă cât mai multe plante pentru că ele degajă oxigen în atmosferă. Pe de altă parte, va trebui să vă obișnuiți să respirați adânc.

APA – Apa pură este un privilegiu cu care ne naștem, dar industria modernă (și o spun cu toată convingerea) o transformă într-o raritate. Dacă nu aveți norocul să locuiți lângă un izvor de apă, ca mine, nu vă rămâne decât o singură posibilitate: să vă instalați un filtru de apă de cea mai bună calitate. Dacă părinții voștri sunt dispuși să cumpere un filtru, îi sfătuiesc să consulte mai întâi paginile de internet. Chiar și un filtru ieftin, achiziționat de la farmacie, este o variantă acceptabilă.

Unele magazine vând apă filtrată prin propriile lor filtre. Puteți să aduceți sticle și să le umpleți de acolo.

Se spune că trupul uman are în compoziția sa 90% apă, rezerve pe care trebuie să le alimentăm frecvent după ce eliminăm apa prin transpirație sau urină. Eu am învățat o regulă de aur, pe care v-o împărtășesc acum și vouă: beți în jur de 3 litri de apă pe zi, în funcție de greutatea corporală! Dacă aveți 45 de kilograme, ar trebui să beți 1,50 litri de apă în 24 de ore. Eu măsor cantitatea de apă pe care trebuie s-o beau în fiecare zi, o pun în sticle și beau la fiecare jumătate de oră.

HRANA – Corpul uman este diferit. Un regim care se dovedește benefic pentru o persoană îi poate face rău alteia. Unii oameni consideră că „dieta crudă" este extrem de sănătoasă. Alții preferă să mănânce produse doar pe jumătate crude sau gătite. Unii adoptă un regim vegetarian. Alții simt nevoia să mănânce produse din carne roșie, pui și pește. Dar dacă ținem seama de

statisticile îngrijorătoare care ne parvin în ultimul timp despre alimentele produse pe scară rulantă, v-aş sfătui să încercaţi să consumaţi cât mai multe produse organice.

Cu cât un aliment este mai puţin procesat, cu atât este mai sănătos, păstrându-şi calităţile nutritive. Vă recomand, aşadar, „să mâncaţi direct de la sursă". Ideal ar fi să vă cultivaţi singuri plantele pe care le consumaţi sau să prindeţi vânatul direct din pădure. Dar nu trăim într-o lume ideală şi puţini dintre noi pot să facă asta. Totuşi, am putea apela la un fermier care să ne ofere produse organice. Sau tatăl vostru ar putea să vâneze toamna căprioare şi să păstreze carnea în congelator.

Pornind de la premisa că produsele organice sunt cele mai bune, vă sfătuiesc să consumaţi cât mai multe fructe şi legume proaspete. Carbohidraţii îi puteţi extrage din cerealele şi pâinea integrală. Proteinele le găsiţi în produsele din carne şi lapte pe care vă sfătuiesc să le cumpăraţi de la un furnizor organic. (Vă recomand să consumaţi cu precădere produse din lapte de capră, care sunt mai uşor de digerat decât cele din lapte de vacă.)

Încercaţi să obţineţi cât mai multe informaţii referitoare la grăsimi şi uleiuri! (În lista de surse şi referinţe de la sfârşitul cărţii, veţi găsi o pagină web cu informaţii extrem de utile.) Există anumite grăsimi benefice pentru corpul uman – acizii graşi esenţiali. Cei mai importanţi dintre aceştia sunt omega 3 şi omega 6. Uleiul din seminţe de in şi uleiul de peşte reprezintă cele mai bune surse pentru ei.

Încercaţi să evitaţi consumul excesiv de sare, zahăr şi dulciuri! (Învăţaţi să citiţi etichetele de pe produse!) Înlocuiţi zahărul cu miere sau sirop de arţar! Înlocuiţi sarea de bucătărie cu sarea din alge marine sau cu sarea de mare integrală (compoziţia minerală este aceeaşi)!

Pentru o viaţă cât mai armonioasă, trebuie să eliminaţi din dieta alimentară cartofii prăjiţi, băuturile acidulate, gogoşile, tutunul, alcoolul şi drogurile. Încercaţi să evitaţi produsele care conţin glutamat monosodic. Acestea nu au calităţi nutritive, putând provoca, în schimb, grave probleme de sănătate.

Aruncaţi toate vasele şi ustensilele din aluminiu! Ionii de aluminiu pot cauza mai târziu probleme neurologice. Unii cercetători

consideră că alimentele gătite în vase din aluminiu duc la apariția bolii Alzheimer. Aruncați și toate produsele din teflon!
Evitați pasa de dinți care are în compoziția ei fluorură de sodiu! Este o otravă periculoasă, folosită pentru uciderea șobolanilor. Fluorura de calciu sau clorura stanoasă nu sunt periculoase. Dar dacă pe eticheta pastei de dinți vedeți un semn care indică pericolul, nu o folosiți! Pasta de dinți produsă de compania Tom's of Maine nu are în componența ei fluorură de sodiu.

IGIENA PERSONALĂ – Probabil că știți deja toate aceste lucruri. Faceți băi sau dușuri zilnice! Spălați-vă pe dinți – de preferat, după fiecare masă, dar cel mai important este să nu vă culcați niciodată fără să vă spălați pe dinți. Spălați-vă cât mai des pe cap! Schimbați-vă zilnic ciorapii și lenjeria intimă! Dacă pantofii miros urât, presărați în ei puțin bicarbonat de sodiu. Înlăturați mirosul neplăcut de transpirație, folosind deodorante naturale. Nu veți reuși să atrageți noi prieteni dacă mirosiți urât.

SPORTUL – Probabil că în programa școlară sunt incluse și ore de sport. Profitați din plin de ele! Dacă nu aveți ore de sport, atunci puteți să mergeți pe jos, să vă plimbați cu bicicleta sau să faceți jogging. Corpul are nevoie de mișcare. Închideți televizorul și faceți mișcare!

ODIHNA – Suntem preocupați de atâtea lucruri, încât nu mai avem timp să ne odihnim. Dar TREBUIE să dormiți opt ore pe noapte. Dacă nu vă odihniți suficient, corpul nu va mai putea fi la fel de puternic și de energic. Starea sufletească și rezultatele la învățătură ar putea avea de suferit. Încercați să vă programați activitățile în așa fel încât să vă rămână timp și pentru odihnă! Puteți să renunțați, de exemplu, la televizor. Vrăjitorii au alte lucruri mai bune de făcut decât să butoneze canalele TV. (Apropo, nu vă culcați NICIODATĂ cu televizorul deschis; radiațiile pe care le emite sunt nocive atât pentru corpul, cât și pentru mintea voastră.)

MÂNGÂIERILE – Cu mulți ani în urmă, un studiu medical a scos la iveală faptul că bebelușii care nu se bucură de mângâierile umane

(erau hrăniți de niște roboți) nu se dezvoltă armonios. De fapt, mulți dintre ei se îmbolnăvesc și mor. Oamenii au nevoie de mângâierile celor din jur. Persoanele care se bucură de multe dezmierdări sunt mai fericite și mai sănătoase. Îmbrățișați-i pe cei din jur și lăsați-vă, la rândul vostru, îmbrățișați de persoanele dragi vouă cât mai mult cu putință. Dacă simțiți că cei din jur nu vă alintă și nu vă mângâie îndeajuns, lucrați ca voluntari la un azil de bătrâni sau la un spital de copii, masându-le mâinile și picioarele. Veți descoperi că aveau o nevoie disperată de atingerile voastre. Veți primi, apoi, mângâierile lor.

CÂTEVA CUVINTE DESPRE ASUMAREA FACTORILOR DE RISC – Riscul face parte din viața adolescenților. Un articol din revista *Prevention* ne descrie stresul și frământările zilnice prin care trec adulții din cauza riscului pe care și-l asumă copiii, suportând adesea consecințe dezastruoase și tragice. „Ce-a fost în mintea ta?" – îi întreabă părinții, iar răspunsul este – au conchis cercetătorii – „Nu m-am gândit."

Același articol (vezi pagina web de la sfârșitul cărții) susține că transformările rapide suferite de creierul adolescentului, datorate procesului de dezvoltare, sunt responsabile pentru deciziile pripite luate de acesta. Vă ofer așadar „un sfat înțelept", cum spunea bunica mea – gândiți-vă de două ori înainte de a face un lucru!

Un risc enorm îl reprezintă acum sexul neprotejat, care vă poate expune la boli foarte grave. Așadar, dacă vreți să faceți sex, folosiți prezervativul!

Temă: Faceți un jurnal separat sau dedicați o parte din jurnalul vostru magic îngrijirii trupului! Notați ce și cât mâncați în fiecare zi, exercițiile fizice pe care le faceți, orele de odihnă, mângâierile pe care le primiți sau cantitatea de apă pe care o beți. Dacă locuiți într-un oraș unde calitatea aerului este precară, observați conexiunile între fluctuațiile și schimbările survenite în calitatea aerului, dar și modul în care ele vă influențează. (Ziarele și buletinele meteo vă informează atunci când calitatea aerului este precară.)

Eul lăuntric

Premisă de bază: Lumea lăuntrică este zona voastră de siguranță. Aici vă regăsiți echilibrul și refugiul.

Când eram copil și lucrurile deveneau tensionate acasă sau simțeam nevoia să respir aer curat, mă plimbam prin pădure sau pe malul unui pârâu. Când eram adolescent și simțeam că lumea în care trăiesc mă copleșește, închideam ochii și mă refugiam în „universul meu lăuntric". Oamenii credeau că dorm. Dar eu mă gândeam. Întorceam o problemă pe toate fețele până reușeam s-o înțeleg. Sau evocam amintiri frumoase, sau concepeam un plan interesant pentru viitor. Mai târziu, când am învățat să meditez, „refugiul în universul meu lăuntric" însemna să dedic câteva momente procesului de meditație. Studiați lecțiile despre acest subiect din capitolul 4! Meditația este un instrument extrem de util pentru un vrăjitor.

Premisă de bază: Universul interior este locul în care sălășluiește EUL VOSTRU LĂUNTRIC – „observatorul" căruia nu-i scapă nimic... și care trăiește în trupul vostru.

Cine este, așadar, acest EU lăuntric? Una dintre misiunile unui vrăjitor este să găsească răspunsul la această întrebare. Un vrăjitor din Antichitate, Socrate (469-399 î.e.n.), spunea: „Cunoaște-te pe tine însuți!" Este un sfat bun, vă sfătuiesc să-l urmați.

Veți descoperi că valorile și principiile voastre morale fac parte din acest eu lăuntric, din universul vostru interior. Iată valorile în care un vrăjitor crede cu tărie – vă sfătuiesc să le sondați și să le cultivați pe cele care vă lipsesc: onoare, loialitate, integritate, sinceritate, respect, corectitudine, recunoștință, ospitalitate, generozitate, onoare, reciprocitate, responsabilitate, inventivitate și interdependență.

Statutul de vrăjitor presupune multă sinceritate, dăruire de sine și stăruință, dar și dorința de schimbare. Pentru a înfăptui acte magice, trebuie să aveți o personalitate echilibrată, să acceptați provocările pe care le implică procesul de dezvoltare și să vă asumați responsabilitatea propriilor acțiuni. *A fi vrăjitor* – spune Oberon – *nu înseamnă doar să ai putere, ci s-o folosești așa cum se cuvine.*

Lecțiile din acest capitol explorează aspectele personalității voastre, ajutându-vă să vă determinați codul principiilor morale. Puteți citi, între timp, și *Manualul de inițiere în vrăjitorie* ca să descoperiți valorile morale ale vrăjitorilor.

Temă: Descrieți în jurnal principiile morale după care vă ghidați în viață și semnificația lor!

„Liniile verzi" și adrese utile

Veți găsi întotdeauna ajutor dacă îl veți cere. Indiferent cât de disperată pare situația, există mereu o persoană care vă poate ajuta. Puteți apela, de exemplu, la liniile verzi – linii telefonice care vă pot oferi consiliere pentru problemele cu care vă confruntați.

Telefonul verde pentru protecția copilului: 0800 8200 200

Telefonul verde pentru copiii străzii: 0800 8200 218

Telefonul verde pentru lupta antidrog: 0800 8700 700

Telefonul verde pentru prevenirea tentativelor de suicid la copii și la adolescenți: 0800 080 100

Hotline asistența non-stop a victimelor violenței domestice: 021 9833

UNICEF ROMÂNIA: Bd. Primăverii nr. 48A, 011975 București, sector 1, România, 021.201.7872, bucharest@unicef.org

AEPADO – Asociația Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului: 021 2116061

ALIAT – Alianța pentru Lupta împotriva Alcoolismului și Toxicomaniilor: 021 3348406; 031 8163068; București, șos. Berceni nr. 10, sector 4

Asociația Română Antidrog: 021 3128895; București, str. Anastasia Simu nr. 6

UNOPA – Uniunea Națională a Organizațiilor Persoanelor Afectate de HIV/SIDA: 021 3199329

Centrul Român HIV/SIDA: 021 2017883

Asociația Română ANTI-SIDA: 021 2102077; 021 2100771

Accept România: 021 2525620; O societate în care orientarea sexuală și identitatea de gen sunt considerate simple caracteristici ale ființei umane.

Educație sexuală, planning familial Societatea de Educație Contraceptivă și Sexuală, 021 3103313; 021 3103314; București, Calea 13 Septembrie nr. 85, bl. 77C ap. 74, Sector 5, www.secs.ro

3. Secretele anturajului: cum să formați o rețea de tineri vrăjitori

autor: Elizabeth Barrette (cenușiu)

Într-o societate atât de scindată cum este cea în care trăim, relațiile interumane se destramă adesea; mulți indivizi nu mai reușesc să-și facă prieteni și nici nu știu cum să pătrundă într-un grup de oameni pe care îi admiră.

Veți descoperi în acest capitol câteva strategii și principii de bază, care – dacă sunt corect aplicate – vă pot ajuta în procesul de dezvoltare, accentuându-vă în același timp farmecul personal. V-ați întrebat vreodată cum v-ați putea bucura de mai multă popularitate? Cea mai simplă modalitate este să deveniți indispensabili pentru oamenii a căror companie o căutați.

Dacă aveți acces într-o comunitate de vrăjitori, cu atât mai bine; dacă nu, nu e nicio problemă. Puteți să vă faceți prieteni-vrăjitori la școală, într-un club din vecinătate sau în oricare alt grup social. Puneți

în aplicare aceste principii în orice împrejurare, stabilind relații și prietenii din ce în ce mai ușor.

Cum să construiți o rețea de vrăjitori

Rețelele interumane sau *networking* presupun stabilirea conexiunilor între oameni și folosirea lor pentru demararea unor acțiuni. Iată câteva principii de networking:

VOI sunteți o comunitate, indiferent dacă sunteți novici sau experți. Împărtășiți-le celorlalți cunoștințele voastre! Studiați lucrurile pe care nu le cunoașteți! Implicați-vă în diverse acțiuni! Nu există o autoritate supremă în această viață: nimic nu vă poate sta în cale, doar propriile bariere. Comunitatea presupune stabilirea unor legături, un schimb permanent de energie și celebrarea unității și diversității noastre. Primiți ceea ce dați.

Identificați-vă obiectivele și concepeți-vă un plan responsabil pentru realizarea lor! Vă puteți însuși capacitățile necesare înfăptuirii acestor planuri dacă sunteți dispuși să investiți timp și efort. Cunoașteți, probabil, pe cineva care pare să facă totul – ce s-ar întâmpla dacă persoana respectivă nu ar mai putea să muncească? Lipsa implicării celor din jur le epuizează energia liderilor, care nu-și mai pot duce misiunile la bun sfârșit. Așa că luați taurul de coarne și porniți la treabă!

În procesul de networking, oferiți-vă serviciile unei persoane înainte de a cere o favoare. Cu toții ne putem pune în slujba comunității cunoștințele, talentul, contactele, experiența etc. Dacă vreți ca un prieten să vă ajute să studiați pentru un examen, corectați-i, la rândul vostru, tema pentru acasă. Dacă vreți să-i atrageți pe oameni la o sesiune literară, unde veți citi poezii magice, anunțați-i, prin intermediul fluturașilor publicitari, că îi veți servi cu ceai și prăjituri. Dacă vreți să obțineți ajutorul unei persoane pentru realizarea unui proiect, ajutați-o și voi să-și ducă la bun sfârșit propriile proiecte.

Treceți imediat la acțiune! Puteți obține rezultate extraordinare doar prin simpla voastră prezență la o întrunire sau festival, unde vă puteți face intrarea spunând: „Bună, sunt Danny la un Oakleaf și vin pentru prima oară aici. Ați putea să-mi spuneți despre ce este

vorba?“ Oamenii sunt sociabili și încearcă să-i facă pe novici să se simtă cât mai bine cu putință. Participanții mai vechi vă pot ajuta să trăiți o experiență cu adevărat unică.

Vi se pare greu să alegeți grupul potrivit de oameni? Puteți să vă înscrieți, de exemplu, într-o organizație națională sau regională. Acestea pot fi ușor localizate dacă le căutați în cartea de telefoane sau în ziarele locale. Prin intermediul lor puteți lua legătura cu alți membri care locuiesc în apropiere sau chiar în regiunea voastră.

Dacă știți de unde vreți să plecați, aș vrea doar să vă mai spun că multe domenii se îmbină foarte bine cu vrăjitoria. Dacă sunteți fascinați de istorie, vă puteți înscrie în Societatea Anacronismului Creator sau în alte grupuri care recreează istoria. În afară de convențiile de science fiction, puteți participa la întruniri cu diverse tematici literare – fanii genului polițist pun uneori în scenă un caz de crimă pe care spectatorii trebuie să-l rezolve. Dacă vă simțiți atrași de spațiul cosmic, puteți afla tot ce vă doriți despre rachetele spațiale, înscriindu-vă în Consiliul Tinerilor Astronauți. Oriunde veți descoperi materiale despre subiectul care vă pasionează, găsiți de obicei și fani. Se organizează cluburi în natură, în parcuri, în biblioteci sau chiar în magazinele de artizanat – nu trebuie decât să le căutați.

Dacă nu găsiți un grup, puteți forma unul – cum ar fi grupul dedicat studierii mitologiei. Pentru ca oamenii să afle de existența lui, puteți lipi fluturași publicitari în biblioteca, librăria sau supermarketul din zonă. Uneori, instituțiile publice – precum bibliotecile sau școlile – vă pot oferi un spațiu pentru organizarea întrunirilor. La fiecare întâlnire, rugați-i pe oameni să vă dea datele lor de contact pentru a-i putea anunța când va avea loc următoarea întâlnire. Nu așteptați ca altcineva să preia inițiativa formării unui grup – poate că oamenii așteaptă deja să faceți *voi* acest lucru.

Activități de voluntariat

Activitățile de *voluntariat* sunt o altă modalitate de implicare. Asta presupune să vă dăruiți timpul și energia ca să realizați un lucru deosebit – regizarea la școală a unei piese de teatru sau organizarea

unei acțiuni caritabile. Multe organizații se bazează pe activitățile de voluntariat.

Mie îmi place să citesc, pasiune care m-a ajutat să pătrund în lumea minunată a convențiilor de science-fiction. Cu ani în urmă, mi-am dorit să vorbesc despre cărțile mele preferate în cadrul convențiilor de science fiction și să cunosc oameni deosebiți din această comunitate. Am organizat, așadar, întâlniri și m-am oferit ca voluntar pentru orice activitate care nu presupunea o experiență vastă. Nimeni nu mi-a refuzat serviciile. *Niciodată.* Am cunoscut oameni interesanți în timp ce verificam actele de identitate, goleam coșurile de gunoi și le ofeream cafea invitaților... oameni care mi-au apreciat dorința de a da o mână de ajutor – asta după ce-am plătit treizeci de dolari ca să pătrund în club.

Acum nu mai trebuie să-mi plătesc accesul; dar mă implic în continuare în activitățile de voluntariat. Toată lumea are numai de câștigat. Mi-am croit cu succes drumul spre ținta pe care am urmărit-o. Metoda este într-adevăr eficientă. De fiecare dată când cineva mă întreabă cum poate să pătrundă într-un grup, îl sfătuiesc să-și ofere ajutorul.



Vreți să vă implicați în activitățile organizației pe care o admirați? Oferiți-vă să lucrați ca voluntari în cadrul evenimentelor pe care le organizează și, în decurs de un an sau doi, veți avea foarte mulți prieteni și relații, precum și o experiență de invidiat. Participarea la anumite evenimente presupune implicarea în diverse activități – organizare, planificări, programări etc. – dar contribuția voastră va fi cu atât mai mare și mai valoroasă, dacă nu vă veți limita doar la cerințele de pe „fișa de post". Învățați să faceți cât mai multe lucruri: să direcționați traficul (în locurile de parcare), să promovați întâlnirile sau să gătiți pentru invitați. Întrebați ce puteți face în plus! S-ar putea ca, la început, organizatorii să vă încredințeze anumite sarcini sub îndrumarea unor voluntari mai experimentați, dar

la încheierea evenimentului, veți căpăta și voi aceeași experiență. Există, firește, și alte metode... dar asta este cea mai bună.

Iată cum trebuie să procedați! Mai întâi, trebuie să vă prezentați în fața organizatorilor și să le spuneți că doriți să lucrați ca voluntari, specificând pregătirea și experiența pe care le aveți și stabilind programul orelor de voluntariat. Dacă vreți să participați la un eveniment organizat într-un cadru restrâns, precum o sesiune literară, mergeți în fața gazdei, spunându-i: „Bună ziua. Mă numesc Carol Meadowlark. Particip pentru prima oară la această sesiune și vreau să mă implic în organizarea evenimentului. Aveți nevoie de cineva care să vă ajute la curățenie după plecarea invitaților?“ Dacă este vorba de un eveniment important, cum ar fi un festival, organizatorii își vor desfășura probabil activitatea într-un birou, cort etc. Duceți-vă la ei și spuneți-le: „Bună ziua. Vreau să vă dau o mână de ajutor ca să iasă bine evenimentul. Nu am prea multă experiență, dar pot să fac diverse servicii, să spăl vasele sau să lucrez la computer, dacă aveți nevoie de un informatician.“

Dacă vedeți că puteți să faceți ceva, nu mai stați pe gânduri – treceți imediat la acțiune, fără să mai așteptați îndemnul cuiva! Acesta este apanajul vrăjitorilor adevărați. Dacă vedeți că nu mai este hârtie igienică la toaletă, dar nu știți unde o țin organizatorii, întrebați-i. Dacă observați că un bec pâlpâie pe hol, dar nu aveți noțiuni de electricitate, prezentați-i problema unuia dintre organizatori, unui administrator sau unei persoane care știe ce să facă. Dacă vedeți gunoi pe jos, nu treceți pe lângă el, strângeți-l! Asta înseamnă să fii vrăjitor – să ai grijă de lumea înconjurătoare și de semenii tăi.

De asemenea, dacă aveți o idee bună, nu o păstrați pentru voi, prezentați-o celor din jur, dezvoltând-o și perfecționând-o. În cazul în care aveți nevoie de ajutor ca s-o puneți în practică, nu ezitați să-l cereți. Nu-i lăsați pe alții să v-o ia înainte – este *ideea voastră* și, deci, responsabilitatea voastră s-o transformați în realitate. De aceea, universul v-a încredințat-o vouă, și nu altcuiva.

Nimic nu trebuie să vă stea în cale. Vrăjitorii știu cum să transforme dezavantajele în avantaje. Dacă sunteți prea mici și nu ajungeți să luați ceva de pe un raft înalt, puteți, în schimb, să vă aplecați sub o masă și să băgați televizorul în priză. În cazul în care sunteți țintuiți

într-un scaun cu rotile și nu puteți să aduceți lemne de foc, vă puteți așeza la o masă, indicându-le oamenilor unde să se semneze atunci când sosesc la eveniment. Dacă frigul de afară vă deranjează, puneți mâna și faceți focul! Folosiți-vă imaginația! Spuneți-le organizatorilor că doar pentru simplul fapt că un participant nu poate să facă *totul*, nu înseamnă că nu poate să facă *ceva*.

Puterea influenței

Influența reprezintă acțiunea pe care o exercitați asupra altor persoane și evenimente. Putem s-o asemănăm cu efectul pe care îl creează o piatră aruncată într-un lac: undele stârnite mișcă frunzele care plutesc pe suprafața lacului, chiar dacă nu le puteți atinge din locul în care stați.

Rezultatul este crucial. Lăudați efortul depus și rezultatul obținut! Imaginați-vă că, după o muncă asiduă de trei luni, în care ați pregătit cu minuțiozitate un festival, cineva vă spune că a trăit cea mai frumoasă experiență din viața sa. Nimic nu se compară cu sentimentele pe care vi le stârnesc aceste cuvinte. Dacă vedeți că ceva nu merge, nu criticați; explicați motivele pentru care acțiunea respectivă nu a avut rezultatele scontate și încercați să vă oferiți propriile idei pentru un rezultat favorabil. Participați la discuții în care oamenii analizează o conferință, specificând ce i-a impresionat mai mult din evenimentul respectiv!

Învățați să dăruiți cu generozitate și să consumați cu prudență! Priviți fiecare bănuț ca pe un vot. De fiecare dată când cheltuiți un ban, acordați un vot idealurilor și practicilor companiei sau organizației în contul căreia ați depus banii. O dată sau de două ori pe lună, puteți să renunțați la un meniu de la McDonald's și să trimiteți suma respectivă în contul clubului vostru preferat sau al unei organizații care se ocupă cu opere de caritate. Chiar și o sumă foarte mică este bine-venită. În cazul în care duceți o viață înstărită, puteți să puneți în practică proverbul „De unde dai, Dumnezeu îți dă", făcând donații generoase. În schimb, dacă profitați de mărinimia unui grup fără să dăruiți nimic, dați dovadă de zgârcenie și proastă-creștere. Mergeți, așadar, la întâlnirile grupului vostru preferat, mâncați brioșe, beți suc... și depuneți câtiva bănuți în cutia pentru donații!

Concluzii

Arta magiei presupune asumarea responsabilităților și stabilirea conexiunilor interumane. Vrăjitorii vă învață că trebuie să vă asumați pentru acțiunile și consecințele acestora, dar și faptul că suntem cu toții conectați. Nu vă așteptați, așadar, ca altcineva să vă preia sarcinile și să muncească în locul vostru. Suflecați-vă mânecile și apucați-vă de treabă! „Dacă nu ești responsabil înseamnă că ești iresponsabil, ceea ce este și mai rău", spune mama mea, o femeie extrem de înțeleaptă.

După ce porniți la treabă, o să descoperiți cu surprindere câte lucruri veți învăța într-un mod cât se poate de distractiv. Chiar și „munca de jos" poate deveni plăcută. Îmi amintesc cu plăcere cum, la un moment dat, alături de cei mai cunoscuți și respectați vrăjitori, am curățat, stând pe brânci și folosindu-ne cărțile de credit, ceara care se scursese pe podea. Toți cei prezenți erau vrăjitori de seamă, obișnuiți să înfăptuiască propriile lor ritualuri; totuși, în loc să lase pe altcineva să curețe podeaua, s-au apucat cu toții de treabă, ducându-și misiunea la bun sfârșit în timp-record. Am înțeles încă o dată că munca în echipă este mult mai eficientă.

Iată secretul unui anturaj cu membri aleși pe sprânceană.

4. Masculinitatea și trăsăturile sale: Pan și Omul Verde

autor: Jesse Wolf Hardin (argintiu)

Geea este pentru noi o zeiță sau Mama Pământ, dar planeta noastră vie este plămădită dintr-un aluat de forțe masculine și feminine. Aceasta este forța care pune viața în mișcare. În aceste vremuri, când bărbații și „energiile masculine" poartă vina pentru toate aspectele negative ale lumii noastre – de la sexism la războaie – este extrem de important să înțelegem și să folosim puterea adevăratei masculinități. Deși noi, bărbații, venim pe lume înzestrați cu o agresivitate pronunțată,



tot ea este și puterea pe care o invocăm atunci când trebuie să ne apărăm, pe noi și pe cei dragi nouă, de un rău iminent. Tendința bărbaților și a băieților de a asculta mai mult vocea rațiunii și mai puțin pe cea a inimii este un handicap, dar, pe de altă parte, capacitatea noastră de a gândi rațional în momente de cumpănă ne ajută să realizăm lucruri uluitoare în mijlocul pericolelor, furtunilor, sub stres sau în plină confuzie.

Pentru un tânăr, procesul de creștere pare extrem de dificil, presărat la tot pasul cu nenumărate provocări, fără să mai fie nevoie să-i punem pe umeri povara vinovăției pentru faptul că s-a născut bărbat. În realitate, descoperirea și acceptarea propriei masculinități sacre joacă un rol vital în manifestarea identităților noastre magice, în exprimarea personalității, în invocarea și dezvoltarea puterii noastre. Ca să devenim niște vrăjitori responsabili și să creăm un univers magic, trebuie să ne acceptăm identitatea. Asta înseamnă să ne iubim, să ne înțelegem și să ne folosim trupul, indiferent de forma sau de mărimea lui, să ne percepem și să ne canalizăm energiile sexuale și să ne acceptăm nu doar blândețea și sensibilitatea, ci și impulsurile și voința lăuntrică. Este important să ne amintim, chiar dacă am atins deja vârsta maturității, că nu trebuie să ne schimbăm identitatea și personalitatea pentru a dovedi că merităm darul vieții. Ne-am născut „buni“, nu „răi“, și putem deveni și mai buni. Pentru binele magiei, dar și pentru binele lumii în care trăim, trebuie să ne punem cât mai mult în valoare identitatea și personalitatea, nu să le ascundem sau să le schimbăm.



Unul dintre modelele revelatoare ale masculinității noastre este zeul Pan, mereu pus pe șotii, un zeu cu o înfățișare ciudată, jumătate țap și jumătate om. El reprezintă echilibrul trăsăturilor masculine, fiind jucăuș ca un copil, dar și înspăimântător de crud. Este desfrânat ca o sălbăticiune din pădure, dar și sensibil, dansând pe pajiști sau cântând la nai împreună cu păsările. Pan înseamnă „totul“, de aceea îl putem găsi în toate lucrurile din natură,

ca și pe Zeul sau Zeița supremă. Pan se poate exprima și manifesta sub orice formă, fie ca o adiere de vânt sau o salcie, un cântăreț de rock & roll ori o piatră strălucitoare de râu. Îl regăsim în orice formă de viață, așa cum toate formele de viață se regăsesc în el. Pan este adesea înfățișat având tors de bărbat, copite și coarne de țap și chip de om. În alte locuri, poartă coarne de elan sau un corn de rinocer și dansează pe pereții cavernelor luminate de torțe, având pene și gheare, aripioare și clești. El este o altă întruchipare a Spiritului omniprezent, dar și simbolul zeului-bufon, al zeului-coiot din mitologia triburilor indiene și al lui Loki – zeu din mitologia scandinavă. Este un mic drăcușor pus mereu pe șotii, dar și ocrotitorul animalelor, al pădurilor și al tuturor viețuitoarelor. Când îi aud naiul, toate sălbăticiunile ciulesc urechile, devenind agitate și sunt gata s-o ia la fugă.

Pan este partenerul, slujitorul și tovarășul de joacă al Zeiței supreme, în toate formele ei. Împreună, continuă să impună magia și spiritualitatea, demolând legi, reguli, raționamente, temeri și obiceiuri. Să promoveze pasiunea și empatia într-o lume depersonalizată și inertă. Să stabilească legături acolo unde domnesc granițele, dogmele și separările. Să le inspire senzualitate celor lipsiți de pasiune și să-i trezească la viață pe cei plictisiți și nefericiți. Să aline rănile celor suferinzi.

Cel de-al doilea arhetip al masculinității noastre este Omul Verde. Sunt convins că ați văzut măști cu chipul Omului Verde sau ați asistat la ritualurile Beltane, unde participanții se vopsesc în verde și își prind în păr crenguțe și frunze. Așa cum Pan reprezintă spiritul tuturor animalelor și viețuitoarelor de pe pământ, Omul Verde întruchipează spiritul plantelor pe care le mâncăm și al copacilor la umbra cărora ne odihnim. Este sărbătorit în diverse culturi, sub diverse nume: Omul de Paie sau Omul de Răchită, zeul recoltelor sau simbolul schimbărilor de anotimp. În cărțile lui Tolkien, este întruchipat sub forma copacilor uriași, care luptă împotriva agenților morții și distrugerii. Îl regăsim în sexualitatea norilor de polen care polenizează florile, grâul și porumbul, dar și în spiritul curajos al semințelor de păpădie, care își croiesc drum spre lumină printre crăpăturile din asfalt.

La fel ca zeul Pan, Omul Verde sălășluiește înlăuntrul nostru, dar și în preajma noastră. Îl regăsim în dorința de a ne face o casă și de a ne extinde rădăcinile ca niște ancore sau în lupta pentru supraviețuire.

În înţelepciunea străbunilor, care cunoşteau tainele pământului, dar şi în dorinţa noastră de a ajunge la lumină... de a înflori, de a creşte şi de a cunoaşte. Sălăşluieşte nu doar în grădini, ci şi în spiritul grădinarilor; nu doar în seva copacilor de sequoia, ci şi în sufletul protestatarilor care militează pentru salvarea lor.

Puterea vrăjitorilor îşi are rădăcinile în manifestarea liberă a personalităţii şi a spiritualităţii lor. Zeul Pan şi Omul Verde ne inspiră să dăm frâu liber identităţii noastre. Un înţelept indian din Taos mi-a împărtăşit această sentinţă: „Din adâncul şi din preajma pământului, din adâncul şi din preajma dealurilor, din adâncul şi din preajma munţilor, spre tine puterea se pogoară." Iată puterea de a fi noi înşine.

- Împrieteniţi-vă cu oameni cărora să le puteţi împărtăşi sentimentele şi frământările legate de propria masculinitate! Ei nu trebuie să facă parte neapărat din anturajul vostru magic şi poate este chiar şi mai bine dacă nutresc concepţii diferite. Evitaţi prietenii care dau dovadă de un comportament agresiv, arogant sau lipsit de bun-simţ! Încercaţi să descoperiţi singuri adevărata semnificaţie a cuvântului „masculin"!
- Faceţi o listă cu trăsăturile, calităţile şi înclinaţiile personalităţii voastre pe care le consideraţi masculine (autoritate, putere, voinţă etc.). Sub fiecare dintre ele trageţi o linie în aşa fel încât să formaţi două coloane: una în care să specificaţi cum se manifestă respectivele trăsături şi dacă sunt nocive pentru voi şi cei din jur, iar cealaltă în care să specificaţi dacă exercită o influenţă pozitivă asupra voastră şi a semenilor voştri.
- Aveţi grijă să puneţi pe altarul vostru sacru un obiect care să simbolizeze masculinitatea: o statuetă sau un desen care să-l înfăţişeze pe Pan, un băţ sau o ciupercă uscată sub formă de falus.
- Încercaţi să confecţionaţi o mască a Omului Verde, folosind o piele udă şi netăbăcită, împodobită cu tulpini împletite din trestie sau o scoarţă curbată de copac, presărată cu crenguţe şi frunze şi având o barbă din licheni sau muşchi!
- Povestiţi şi scrieţi scrisori, cântece sau poeme despre masculinitatea sacră! Descurajaţi acţiunile indivizilor care ne conferă

nouă, bărbaților, o reputație proastă, dar luați apărarea sexului nostru când auziți pe cineva atribuindu-ne tuturor calificative negative.

- Faceți tot ce vă stă în putință, folosindu-vă resursele și energiile masculine, pentru a ne conferi o imagine pozitivă – imaginea eroului pasional, sensibil, puternic, hotărât, iscusit și onorabil.

5. Ritualuri de inițiere în viața unui bărbat: marile etape ale existenței – copilărie, tinerețe și bătrânețe

autor: Jesse Wolf Hardin (argintiu)

Bărbații vin pe lume înzestrați cu talente și trăsături care îi ajută să înfăptuiască lucruri minunate, purtând însă pe umeri povara responsabilităților. Totuși, viața le oferă oportunități cu ajutorul cărora își duc misiunile la bun sfârșit. Călătoria noastră de la copilărie la maturitate implică anumite momente ritualice, unde vedem lumea din alte perspective și ni se încredințează poveri mult mai grele. Respectivele momente se numesc „ritualuri de inițiere" – ceremonii planificate și înfăptuite sub îndrumarea celor vârstnici, care presupun teste elaborate, vrăji speciale și jurăminte memorate. Alte ritualuri de inițiere survin exact când ne așteptăm mai puțin, când viața ne scoate în cale provocări uriașe pe care trebuie să le înfruntăm și să le rezolvăm.



În sufletul fiecărui vrăjitor bătrân sălășluiește un copil curios și jucăuș, iar în sufletul fiecărui copil sălășluiește un vrăjitor care abia așteaptă să învețe cum să-și pună în practică talentele magice.

Desen de Jesse Wolf Hardin

De exemplu, un tânăr trece printr-un ritual de inițiere dacă ia hotărârea, din propria-i voință, să se angajeze pentru a contribui la plata cheltuielilor familiale sau când se decide, aflându-se într-o situație dificilă, să facă pentru prima oară ceea ce consideră el că trebuie făcut, fără să mai aplece urechea la cei din jur. Alegerea unei facultăți poate fi un ritual de inițiere dacă este consecința unui vis pe care vreți să vi-l împliniți, și nu al dorinței de a face pe placul părinților sau de a vă mări șansele de a câștiga mai mulți bani... chiar și renunțarea la școală poate să fie un ritual de inițiere dacă rezultatul este unul pozitiv, îndeplinindu-ne astfel o misiune sau un vis magic. Momentele ritualice ne ajută să trecem mai ușor peste problemele sexuale specifice pubertății sau să ne acceptăm rolul de bătrâni înțelepți odată ce înaintăm în vârstă. Ca în orice act magic și sacru, cel mai important element dintre momentele ritualice este intenția noastră conștientă și bine determinată. Astfel, ne asumăm fiecare etapă în mod voluntar, nu ca pe o obligație impusă de natură sau de societate.

Majoritatea triburilor organizează ceremonii specifice ca să marcheze momentele-cheie din existența unui bărbat. De exemplu, apașii din tribul Muntelui Alb trebuie să treacă prin anumite teste și să execute dansuri ritualice, locuitorii din Samoa tatuează pielea fiilor lor cu dinți de rechin, iar vichingii obișnuiau să-și povestească viața, stând într-un cerc ritualic. În alte culturi, din Asia până în America, copiii sunt izolați de restul tribului ca să învețe arta tămăduirii și legile bărbăției, apoi sunt reintroduși în comunitate. Unele triburi au dus aceste ritualuri până la extrem, izolându-i pe băieți în camere secrete subterane sau kiva[1]. Imaginați-vă că stați închiși luni sau chiar ani întregi într-o cameră circulară și întunecată din adâncul Geei! Închipuiți-vă momentul în care ați vedea lumina zilei pentru prima dată după atâta timp!

Poate că așa ar trebui să privim lumea după fiecare moment inițiatic – proaspătă și uluitoare, nu înnegurată de vechile concepții și obiceiuri. S-ar putea ca în timpul acestor ritualuri să fim stropiți cu apa sfântă a unui râu, să fim acoperiți cu noroi, să purtăm pe cap parura din pene de papagal a unui războinic indian sau să fim atinși pe umeri

[1] Camere folosite în scopuri ritualice de indienii din tribul Pueblo din sud-vestul Statelor Unite (n. tr.).

de tăişul unei săbii. Acceptând toate acestea, le dăm de înţeles celor din jur că ne-am asumat misiuni importante şi că vom acţiona aşa cum ne cere noul nostru statut, acela de bărbaţi puternici şi demni, care îşi păstrează cuvântul dat, căci în fond chintesenţa masculinităţii noastre este păstrarea promisiunilor făcute.

- Dacă vă apropiaţi de perioada pubertăţii sau vă aflaţi deja în acest stadiu, rugaţi-i pe oamenii care vă sunt alături să vă ajute să creaţi un ritual de iniţiere. Dacă nu faceţi parte dintr-un trib care practică astfel de ritualuri, atunci vă revine sarcina să-l iniţiaţi. Puteţi să cereţi ajutorul adulţilor din anturajul vostru sau al unei comunităţi adepte a religiei păgâne.
- Nu uitaţi că un ritual de iniţiere trebuie să includă cel puţin aceste elemente:
    1. O perioadă de timp pe care s-o dedicaţi unor sarcini şi misiuni speciale... unor teste de cunoaştere, forţă şi percepţie. S-ar putea să fiţi nevoiţi să porniţi într-o aventură a cunoaşterii, unde veţi sta singuri, cu inima deschisă, undeva în pădure, vegheaţi în taină de adulţi.
    2. O ceremonie în prezenţa celor pe care îi iubiţi şi care exercită o influenţă asupra voastră: părinţii sau tutorii, care trebuie să vă acorde acum mai multă libertate; prietenii şi partenerii-vrăjitori, care trebuie să vă ajute în aventura în care intraţi. Vă sugerez să adoptaţi costume speciale, potrivite evenimentului.
    3. Un moment în care să vă exprimaţi recunoştinţa faţă de oamenii care v-au dat viaţă, v-au modelat şi v-au îndrumat paşii; pentru experienţele dure prin care aţi trecut şi din care aţi învăţat nişte lecţii preţioase de viaţă; şi faţă de Geea şi Spiritul atotputernic care veghează asupra noastră.
    4. O promisiune rostită cu glas tare în prezenţa participanţilor şi un jurământ solemn, făcut în tăcere, prin care să făgăduiţi că vă veţi asuma noile responsabilităţi şi veţi folosi, spre binele tuturor, noile capacităţi dobândite.
    5. O ceremonie demnă de un eveniment atât de important.
- Nu trebuie să uitaţi că aceste etape vitale ale existenţei umane pot fi la fel de dificile pentru părinţii voştri cum sunt şi pentru

voi. Cu fiecare pas pe care îl faceți, deveniți egalul lor, purtând acum responsabilitatea destinului vostru pe propriii umeri.

- Repetați ritualul de inițiere în fiecare moment crucial din viața voastră! Ori de câte ori intervine o schimbare dramatică în existența voastră, iar responsabilitățile devin tot mai mari, ritualurile inițiatice le conferă o importanță covârșitoare. Martorii lor ne ajută să ne îndeplinim jurămintele, fiind demni de poziția, statutul, vocația și rolul nostru.
- Încurajați-i și pe alții, indiferent de vârstă, să organizeze ritualuri de inițiere! Cu cât identitățile și scopul lor sunt mai bine definite, cu cât cei din jur le recunosc mai mult valoarea, cu atât cercul nostru de relații, dar și actele magice vor fi mai puternice.

6. Ritualuri de inițiere pentru femei-vrăjitoare: cum să celebrăm frumusețea transformărilor noastre

autor: Kiva Rose (roz)

Nu se vorbește prea mult despre femeile-vrăjitoare, și asta pentru că majoritatea miturilor și legendelor au fost scrise de bărbați. Au existat întotdeauna fete și femei înzestrate cu o sensibilitate și un simț al percepției atât de mari, încât își puteau disputa superioritatea



Femeile pot stăpâni arta magiei la fel de bine ca bărbații sau poate chiar mai bine. Kiva Rose își împlinește cu cinste destinul, luând hotărâri dificile, folosindu-și puterile lăuntrice și înfăptuind acte magice într-un canion fermecat, unde le învață pe tinerele ucenice tainele vrăjitoriei.
Desen de Jesse Wolf Hardin

chiar și în fața mai-marilor înțelepte ale tribului. Viața acestor „curenderas" (tămăduitoare), „brujas" (vrăjitoare) și preotese implică anumite perioade de tranziție – schimbări fundamentale în persoana sau în direcția lor magică – ritualuri de inițiere la fel de importante pentru noi, femeile-vrăjitoare, cum sunt pentru bărbați.

Fiecare eveniment important din viață este marcat de anumite evenimente care semnalează trecerea timpului. Ne naștem, ne cresc părul și dinții, învățăm să râdem și facem primii pași în lume. Mai târziu, sângerăm pentru prima dată, ceea ce marchează începutul ciclului feminin. Concepem și aducem pe lume copii, apoi îmbătrânim pe măsură ce ei cresc și descoperă singuri drumul în viață. În momentul în care ciclul încetează să ne mai vină, am atins perioada senectuții – vârsta înțelepciunii. Toate momentele implică anumite transformări – interne și externe. Suntem niște ființe vii și prin natura noastră trebuie să creștem, să ne dezvoltăm și să ne schimbăm cu o intensitate diferită. Ca să recunoaștem și să celebrăm momentele de tranziție, trebuie să creăm noi ritualuri de inițiere, bazate pe cunoașterea străveche a ciclurilor femeiești, dar adaptate vieții noastre moderne.

Natura ne-a înzestrat cu o empatie instinctuală și o gândire intuitivă. Suntem fiicele Zeiței supreme, iar trupul nostru reprezintă expresia și extensia lumii naturale. Datorită capacității noastre extraordinare de percepție, simțim imediat frumusețea și tragedia lumii înconjurătoare. Acest har deosebit ne conferă deopotrivă bucurie și suferință. În timpul perioadelor de tranziție, trăirile noastre sunt mult mai puternice decât de obicei. Trebuie să avem grijă ca sensibilitatea noastră extraordinară să nu ne provoace un dezechilibru emoțional. Iată și motivul pentru care multe ritualuri tradiționale de inițiere presupun să petrecem o anumită perioadă complet izolate de restul lumii. Fiecare etapă din existența noastră presupune un proces rapid de dezvoltare, vulnerabilitate, putere și cunoaștere.

Fiecare moment de tranziție ne oferă ocazia să ne sondăm din nou personalitatea, întrebându-ne cine suntem și ce vrem să devenim, învățând astfel să ne cunoaștem mult mai bine. Și, totodată, să ne reechilibrăm viața și să ne asumăm noi responsabilități și provocări.

Procesul este cel mai bine simbolizat prin coborârea în infern a zeiței Inanna, „Regina Cerurilor" în religia sumeriană, care a mers spre

lumea din adâncuri, aruncând veșmintele, bijuteriile și vanitățile. În același fel, ne lepădăm și noi de imaginea falsă pe care ne-am creat-o, spulberând toate dogmele, ideile preconcepute și iluziile, până când ne dezvăluim adevărata identitate: trupul, spiritul, sufletul și mintea. Și la fel ca Inanna, ne înălțăm din infern mai frumoase și mai pline de viață ca niciodată. Fiecare etapă a existenței noastre ne ajută să experimentăm, să înțelegem și să ne bucurăm de provocările și aventurile propriei vieți. În momentul în care am învățat să ne cunoaștem și să avem grijă de noi, vom reuși să-i ajutăm și pe cei din jur.

Fie că experimentați primul ciclu din viața voastră sau vă pregătiți să atingeți vârsta senectuții, bucurați-vă din plin de etapele existențiale!

- Imaginați-vă cum ar arăta viața ideală pe care ați dori s-o duceți! Ce viziuni noi ați avut în ultimul timp și ce visuri au rămas neîmplinite? Închipuiți-vă cum ați putea să vă apropiați cât mai mult de propriul ideal.
- Gândiți-vă ce schimbări ați vrea să înfăptuiți în personalitatea și în viața voastră! Ce aspecte ale vieții nu vă mai avantajează sau pe care le-ați lăsat în urmă? Ce obiceiuri, situații sau stiluri de viață ar trebui să modificăm ori la care dintre ele ar trebui să renunțăm?
- Înfăptuiți acum aceste transformări! Dacă vă este imposibil să le îndepliniți din cauza prietenilor pe care îi aveți, încercați să vă faceți alți prieteni care să vă aprecieze și să vă sprijine în procesul de dezvoltare. Dacă există situații sau obligații pe care nu le puteți evita (precum școala), puteți să vă modelați realitatea, schimbându-vă profilul sau unitatea de învățământ, optând pentru cel la distanță sau angajându-vă profesori particulari ca să vă învețe tot ceea ce trebuie să știți pentru a deveni niște vrăjitoare iscusite.
- Gândiți-vă acum ce calități, obiceiuri sau activități vreți să manifestați sau să desfășurați în viață. Acestea presupun anumite stiluri de viață, de studiu, de relaționare, manifestare și acțiune. Sau ar putea să implice anumite visuri – de a urma cursuri de fitoterapie, de a participa sau de a organiza o întrunire a vrăjitoarelor, de a pune bazele unei formații de muzică rock sau

ale unei afaceri, de a iniția așa-numitele „community gardens"[1] sau de a vă muta undeva mai aproape de natură.

- Nu trebuie să uitați că nu ne putem realiza visurile peste noapte, iar schimbările pe care vrem să le înfăptuim în viața și în lumea noastră implică mai mulți pași. Fiți mândre de fiecare pas pe care îl faceți, pentru că vă apropiați tot mai mult de destinația voastră.
- Alcătuiți ritualuri și bucurați-vă de momentele de tranziție, nu doar izolându-vă de lume pentru a vă închina Spiritului Atotputernic, ci și în mijlocul comunității voastre, organizând ritualuri speciale care să recunoască și să celebreze noile roluri pe care vi le asumați.
- În timpul ritualurilor, încercați să purtați haine cumpărate sau croite special pentru respectiva ocazie, ca să reflecte noua etapă din viața voastră. Ați putea s-o rugați pe sora, mama sau o prietenă apropiată să vă vopsească trupul, mâinile sau fața cu henna ori cu o altă vopsea naturală, punându-vă astfel frumusețea în evidență și simbolizând etapele importante din viața voastră. Spiralele reprezintă un model pancultural, care sugerează infinitatea ciclurilor și vieților noastre. Florile și frunzele simbolizează legătura cu pământul și frumusețea vieții. Un model cu inimi sugerează dragostea pe care ne-o purtăm nouă însene, dar și celor din jur și chintesenței divine a vieții.
- Sunt momente pe care e bine să le petreceți în compania familiei, a prietenilor apropiați și a partenerilor spirituali, celebrând împreună procesul de dezvoltare și împărtășindu-vă visurile și viziunile, dar și legămintele pe care vi le-ați făcut vouă însevă și Spiritului Atotputernic.
- Fiecare floare crește, înflorește, face fructe și se ofilește... și fiecare viață urmează același ciclu – un ciclu plin de pasiune și semnificație. Atingem perfecțiunea și frumusețea umană trecând prin aceste cicluri ale trupului, dar stabilind și o puternică legătură cu pământul din care ne naștem și în care ne întoarcem.

[1] Terenuri libere, aflate în spațiul urban sau rural, pe care oamenii pot să cultive fructe, legume și flori (n. tr.).

Când puteți, organizați ritualuri în aer liber și mâncați fructe de pădure ca să stabiliți o legătură tangibilă cu Geea.

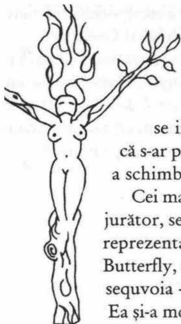
- Bucurați-vă de fiecare moment din viața voastră, nu doar de etapele existențiale. Sunteți niște ființe magice, înzestrate cu un potențial nemărginit și fiecare pas pe care îl faceți pe drumul vieții este sacru și binecuvântat. Să sărbătorim, așadar, prin toate mijloacele posibile frumusețea trecerii noastre prin viață!

7. Importanța activismului în viața ucenicului vrăjitor

autor: Jesse Wolf Hardin (argintiu)

Termenul de „activism" înseamnă „a acționa" și nimic nu este mai important pentru un vrăjitor decât hotărârea de a trece la acțiune pentru a contribui la crearea lumii și a realității noastre. Activismul se poate manifesta sub forma unor proteste față de anumite acțiuni reprobabile, precum defrișarea în masă a pădurilor tropicale din Columbia Britanică sau de pe Amazon, politica rasistă a unor corporații sau încălcarea drepturilor și libertăților individuale de anumite guverne... sau sub forma unor acțiuni proactive pentru crearea unor comunități alternative și a unui stil de viață mult mai sănătos. Indiferent cui îi atribuim instinctele, viziunile și puterile noastre magice – Zeiței și Zeului suprem sau Marelui Spirit – ne putem manifesta recunoștința, încercând să îndreptăm nedreptățile, să vindecăm rănile, să creăm și să dăruim frumusețe. Putem să onorăm, de asemenea, marile provocări ale destinului, care ne-au oferit niște lecții prețioase de viață, dar și pe mentorii care ne-au îndrumat pașii, punându-ne în slujba universului înțelepciunea, percepția, talentul și măiestria dobândite.

Dacă nu vom lua atitudine, s-ar putea ca în curând să nu mai avem crânguri unde să înfăptuim acte magice sau s-ar putea să aflăm că legile emise de congresul Statelor Unite ne interzic practicile și religiile.



Evenimentele care survin în societate ca urmare a politicii locale și naționale ne afectează pe toți, iar orice catastrofă ecologică nu ne pune în pericol doar planeta, ci și viața. Ni se pare adesea că adepții religiei păgâne nu se implică suficient în acțiunile protestatare, așa că s-ar putea să ne revină nouă, vrăjitorilor, sarcina de a schimba lucrurile.

Cei mai radicali activiști, apărători ai mediului înconjurător, se consideră păgâni. Una dintre cele mai tinere reprezentante ale acestei mișcări protestatare este Julia Butterfly, care – în dorința de a salva de la tăiere un copac sequvoia – a stat cocoțată în el timp de aproape un an. Ea și-a motivat acțiunea prin legătura spirituală pe care o avea cu copacul.

În timp ce unii păgâni se înrolează în forțele armate, manifestând astfel un activism extrem, alții participă la diverse conflicte peste hotare. Autoarea și „vrăjitoarea" Starhawk protestează de ani întregi nu doar față de distrugerea mediului înconjurător, ci și față de proliferarea nucleară, a războiului în Orientul Mijlociu și a politicii Băncii Mondiale. Ea ne oferă un exemplu de dăruire și abilitate, abordând fiecare bătălie mitică dintr-un unghi diferit. În campaniile sale, pe care le organizează împreună cu un grup de adepți, îmbină protestele nonviolente cu educația publică și își conduce protestatarii în fața birourilor opozanților ei, rostind pe ritmuri de tobe incantanții, meditații și vrăji.

- Identificați și faceți o listă cu pericolele care amenință lucrurile pe care le apreciați cel mai mult, fie că este vorba de libertate sau de principii, de familie sau de un clan, de un copac pe care îl iubiți sau de întreaga natură.
- Citiți cărți precum *Truth Or Dare (Adevăr sau provocare)*, scrisă de Starhawk sau *Gaia Eros*, scrisă de mine... cărți care descriu problemele într-un mod cât se poate de elocvent, dar și alte lucrări care ne inspiră să trecem la acțiune.
- Analizați problemele, descoperiți cine are interese puternice și încercați să găsiți cele mai bune modalități de abordare.

- Notați pe hârtie felurile prin care puteți influența sau schimba în bine o situație amenințătoare. Împărțiți lista în două secțiuni – una pentru modalitățile prin care puteți să împiedicați comiterea unor nedreptăți sau acțiuni de distrugere, iar cealaltă pentru metodele pozitive prin care puteți îndrepta situația respectivă.
- Puteți apela și la alte mijloace legale de protest: organizarea, înaintarea și emiterea petițiilor și a comunicatelor de presă, interviuri oferite presei, participarea la proteste și demonstrații și perfecționarea instrumentelor de educație publică precum teatre de gherilă sau concerte publice cu mesaj protestatar, care să aducă la cunoștința spectatorilor problemele respective.
- Lipsa de obediență civilă implică proteste și acțiuni care încalcă legile, dar care se pot dovedi eficiente când alte acțiuni dau greș. Un exemplu îl constituie inscripțiile gen graffiti, cu mesaj protestatar, realizate pe zidurile clădirilor, blocarea drumurilor care asigură transportul copacilor tăiați, încălcarea proprietăților unor companii din Nevada unde se efectuează teste nucleare... și, desigur, aruncarea ceaiului englezesc în portul din Boston care a declanșat Războiul de Independență al Americii.
- Încercați să descoperiți dacă în regiunea sau în zona unde locuiți există grupuri ori campanii organizate de activiști care se luptă să rezolve problemele ce vă macină și pe voi, apoi analizați metodele pe care le folosesc pentru a vă înscrie sau nu în rândurile lor.
- Dacă nu găsiți un grup de acest gen, înființați unul! Chintesența oricărei organizații, indiferent cât de mare sau de mică ar fi, o constituie „grupul de afinități" alcătuit dintr-o mână de oameni care se cunosc și au încredere unii în ceilalți și știu foarte bine ce trebuie să facă pentru ca lumea să devină un loc mai bun.
- Nu așteptați ajutorul și alianța cuiva pentru a trece la acțiune! Porniți singuri la treabă, iar ceilalți vă vor urma exemplul. Cele mai puternice manifestări ale activismului le-au realizat protestatarii prin propriile forțe.
- Vrăjitorii își asumă responsabilitatea deplină pentru rezultatele și consecințele acțiunilor sale.
- Vrăjitorii pornesc la acțiune stimulați de viziuni și compasiune.

- Vrăjile magice nu vă pot ajuta să vă îndepliniți toate misiunile... dar puteți transforma magia într-un element puternic la care să apelați în toate acțiunile voastre.

8. Reguli de aur

autor: Oberon

Pentru că am locuit câteva decenii împreună cu alți oameni, eu și Morning Glory am alcătuit un set de reguli care sunt esențiale pentru o conviețuire armonioasă. Le-am lipit pe frigider în toate casele în care am stat și chiar le-am oferit și altor persoane. Vi le ofer acum și vouă:

Reguli de aur

1. Dacă ați făcut mizerie, curățați!
2. Dacă v-ați trezit, faceți patul dimineața!
3. Dacă scăpați ceva pe jos, ridicați-l!
4. Dacă vărsați ceva, ștergeți mizeria!
5. Dacă ați terminat de mâncat, ștergeți masa!
6. Dacă ați deschis ceva, închideți la loc!
7. Dacă ați luat un lucru, puneți-l la loc!
8. Dacă ați mutat un obiect, așezați-l la locul lui!
9. Dacă ați împrumutat ceva, returnați proprietarului!
10. Dacă ați folosit un lucru, înlocuiți-l!
11. Dacă ați stricat un obiect, reparați-l!
12. Dacă nu-l puteți repara, apelați la ajutorul cuiva!
13. Dacă nu este stricat, nu-l reparați!
14. Dacă nu vă place ceva, nu veți avea parte de el!

9. Cum să organizați o petrecere cu vrăjitori

autor: Moonwriter (indigo)

DE CE AȚI VREA SĂ ORGANIZAȚI O PETRECERE CU VRĂJITORI?

Pentru a vă sărbători ziua de naștere.

Pentru a sărbători apariția unui film sau a unei cărți pe teme magice.

Pentru a sărbători absolvirea școlii de magie (de exemplu, Școala Cenușie de Vrăjitorie).

Pentru a organiza un ritual bardic sau magic.

Din pură distracție.

UNDE SĂ ORGANIZAȚI PETRECEREA

Dacă vremea e frumoasă, puteți s-o organizați în aer liber. Vrăjitorii iubesc natura.

Dacă vremea nu vă permite, atunci organizați-o acasă sau într-un loc spațios, ca să încapă toți oaspeții și unde să așezați masa, să jucați jocuri etc.

INVITAȚII

Puteți să cumpărați invitații, dar nu-i rău să le faceți singuri cu ajutorul unui computer sau de mână, folosind hârtie glasată. Iată câteva idei:

Înfășurați invitațiile sub formă de sul și legați-le cu o panglică!

Confecționați-le sub forma unui castel sau a unei pălării de vrăjitor!

DECORAȚII

Faceți „lumânări" din hârtie glasată și agățați-le de tavan cu un fir subțire ca să creați o atmosferă à la Hogwart's! Sau agățați de tavan stele, lune și planete ca să induceți o atmosferă nocturnă.

Puneți pe masă o față de masă în nuanțe purpurii și argintii și presărați confetti argintii în formă de stele. Ornați camera cu baloane argintii și leduri colorate ca să creați o ambianță plăcută.

Lumânările o pot intensifica, dar trebuie să aveți grijă unde le puneți. Ca să nu aveți surprize neplăcute, așezați-le în borcane din sticlă. Chiar dacă lumânarea se răstoarnă, nu există pericolul să ia foc ceva, iar pe de altă parte, borcanele luminate capătă aspectul unor felinare.

Folosiți farfurii și căni din plastic, pe care să desenați, cu markere colorate sau metalice, semne astrologice, rune sau alte simboluri magice.

Încurajați-i pe oaspeți să vină îmbrăcați în costume specifice: mantii, pălării de vrăjitori etc.

PREPARATE CULINARE

Serviți aperitive „vrăjitorești"! Tăiați felii de șuncă subțiri cât degetul și înfigeți la un capăt câte o migdală, în așa fel încât să creați aspectul unor degete de vrăjitor. Din aripioare prăjite de pui puteți crea aripi de liliac. Roșioarele mici, umplute cu brânză topită, pot sugera globii oculari. Din sandviciuri cu ton, salată și ouă puteți modela pălării de vrăjitori, sicrie etc.

Ca desert, puteți oferi bomboane Pop rocks, jeleuri sub diverse forme, bomboane colorate pe băț sau sub formă de cristale. Dacă veți intra într-o cofetărie, sunt convins că veți găsi nenumărate dulciuri interesante și magice...

Tăiați prăjiturile în formă de stele și de lună, presărându-le apoi cu zahăr albastru.

Prăjiturelele în conuri de înghețată reprezintă întotdeauna o delicatesă la petreceri. Presărați-le cu confetti în formă de stea ca să intensificați efectul magic. Sau lăsați-i pe oaspeții voștri să facă „prăjiturele vrăjitorești". Oferiți-le conuri de înghețată sau alte suporturi de prăjituri. Conurile de înghețată trebuie așezate cu vârful în sus deasupra prăjiturelelor, formând astfel o pălărie de vrăjitor. Le puteți orna apoi după cum doriți.

Conurile pot fi folosite și ca să creați „vrăjitori din înghețată". Utilizați un polonic mai mic cu ajutorul căruia să formați capul vrăjitorului de înghețată, pe care să așezați apoi un con de înghețată pe post de pălărie. Puneți „vrăjitorul" în frigider, unde va trebui să-l lăsați câteva ore pentru ca pălăria și capul să se întărească! După aceea, scoateți-l pentru a-l decora, dar păstrați-l în frigider până la petrecere.

În locul prăjiturelelor în conuri de îngheţată, puteţi să faceţi un tort, pe care să desenaţi cu diverse creme castele magice, pălării de vrăjitor sau alte motive magice.

Ca băuturi răcoritoare, o idee bună ar fi „apele magice" – apă cu arome de fructe. Turnaţi-o în pahare, spunând *Intensum Flavorum!* Priviţi-i apoi pe oaspeţi în timp ce beau. Veţi citi uimirea pe chipurile lor, căci se aşteptau să simtă „gustul" de apă plată.

Sau puteţi să le oferiţi diverse „poţiuni magice". Serviţi-le o gamă largă de băuturi răcoritoare, din care îşi pot face propriile „poţiuni"! Frunzele de mentă intensifică efectul magic.

Serviţi-le invitaţilor punci dintr-un cazan sau dovleac găurit. Ca să-l răciţi, umpleţi cu apă o mănuşă din cauciuc, strângeţi-o la gură cu un elastic şi băgaţi-o în congelator. În timpul petrecerii, desfaceţi mănuşa şi lăsaţi gheaţa în formă de mână să plutească în punci!

Puteţi face, de asemenea, un milkshake delicios din compot de dovleac, îngheţată de vanilie şi lapte, peste care să presăraţi frişcă. Minunat!

ACTIVITĂŢI

O activitate interesantă este jocul **„Cine sunt?"** Înainte de petrecere, scrieţi pe o bucată de carton numele unei fiinţe magice (de exemplu, inorog, hipogrif, grifon, centaur, balaur etc.). Când oaspeţii încep să sosească, ataşaţi pe spatele lor câte un cartonaş, fără să-i lăsaţi să citească ce e scris pe el. Ei trebuie să descopere numele creaturii magice din întrebările celorlalţi oaspeţi: „Pot să zbor?", „Arunc flăcări pe nări?" etc.

Confecţionaţi baghete magice: Puneţi la dispoziţia invitaţilor baghete drepte (lungi cam de 40-45 de centimetri), sârmă din cupru sau alamă, sclipici, clei, polistiren, panglici metalizate, markere cu cerneală permanentă, abţibilduri, vopsea acrilică, cristale sau mărgeluţe, pistol de lipit şi orice articole pe care credeţi că musafirii le-ar putea folosi pentru confecţionarea baghetelor lor. Oferiţi un premiu pentru cea mai bună baghetă!

Confecţionaţi obiecte vrăjitoreşti: Oferiţi-le oaspeţilor cozi de mătură şi articolele folosite pentru crearea baghetelor!

Organizați competiții vrăjitorești: Încredințați-le oaspeților sarcini – în aer liber sau într-un spațiu închis – pe care trebuie să le ducă la bun sfârșit într-un anumit interval de timp.

Pictați-vă chipul: Modelele cu stele, lună sau fulgere sunt printre cele mai cunoscute motive vrăjitorești.

Jucați jocul „Înțepați pălăria vrăjitorului"!

Organizați un joc bazat pe volumul vostru preferat din seria *Harry Potter!* Rugați-l pe un adult să pună întrebări direct din carte.

Creați jurnale magice: Oferiți-le musafirilor coli de hârtie, aparat de perforat hârtia și ață colorată. Fiecare invitat trebuie să perforeze colile cu aparatul de perforat, apoi să le lege cu ața colorată. Oferiți-le pene de scris și cerneală și ajutați-i pe prietenii voștri vrăjitori să scrie în noile lor jurnale folosind aceste instrumente antice de scris! *(Notă: Înainte de petrecere, ascuțiți – cu un cuțit ascuțit – capul penei de scris!)* N-ar fi rău să-i învățați pe oaspeții voștri simbolurile runice sau tebane și modul în care le pot folosi.

Arătați-le musafirilor cum să creeze poțiuni! Puneți la dispoziția invitaților o gamă largă de sticle și borcane goale (cele colorate, cu forme ciudate, sunt ideale pentru aceste experimente), linguri și sticluțe de colorant alimentar. Oferiți-le flacoane și borcane etichetate, pe care să scrie denumirea materialelor pe care le conțin: jeleu de mentă, semințe de mac, bicarbonat de sodiu, ceapă marinată, spaghete fierte, rădăcină de ghimbir, capere, apă cu nisip sau pământ de flori, oțet amestecat cu colorant alimentar roșu etc. Puneți-vă imaginația la treabă! Aveți grijă să lucrați într-un loc ferit, unde nu veți provoca prea multe pagube, dacă veți vărsa poțiunile. Încurajați-i pe participanți să încerce diverse combinații. Nu uitați să amestecați bicarbonatul de sodiu cu oțetul și colorantul alimentar. Reacția va fi uluitoare.

Porniți în căutarea „pietrei filozofale"! Înfășurați bomboane în folii de aluminiu și ascundeți-le prin casă sau prin grădină!

Angajați un iluzionist care să vă ofere numere de magie!

Ghiciți în frunzele de ceai *(taseomanție):* Puneți în ceașca de ceai a fiecărui invitat câte o linguriță de frunze uscate de mentă. Turnați apă fiartă peste ele și lăsați-le să se opărească timp de cinci minute. Puteți să le oferiți ceaiul oaspeților sau să-l aruncați, păstrând frunzele și puțin lichid. Invitații acoperă apoi ceșcuța cu mâna, agitând-o de câteva ori. În final, schimbă ceștile între ei și ghicesc viitorul, deslușind simbolurile, formele, literele sau cifrele formate de frunze. Pentru mai multe detalii, citiți capitolul despre taseomanție.

GENTUȚA CU CADOURI

Înainte de plecare, oferiți-le oaspeților cadouri magice: pietre, un set de cărți de tarot în miniatură, prafuri fermecate, vase pentru prăjituri în formă de lună și stele, brățări luminoase, păianjeni din plastic, jeleuri etc.

SFATURI PENTRU ADULȚI

Puteți să modificați sugestiile de mai sus și să le folosiți în cadrul unui ritual magic sau bardic. În acest caz, oaspeții stau în jurul focului (sau al unui mănunchi de lumânări) și spun, pe rând, povești și poezii ori interpretează diverse cântece. Gazda îi întâmpină pe oaspeți la începutul ritualului, iar la final, le mulțumește – printr-un discurs solemn – pentru participarea lor. Momentul aprinderii focului (fie în șemineu, fie în aer liber) constituie o parte extrem de importantă a acestui ritual. Pentru mai multe detalii, citiți capitolul despre ritualurile bardice.



Atelierul XI: Lumea și cunoașterea animalelor (maro)

A crește și a ocroti

Viețuitoarelor pământului cum să le glăsuiești?
Și cum să le chemi, ca să le îmblânzești?

Prin cântec, din suflet să le slăvești!
Învață să le cunoști și la drum să pornești!

Șaman este ursul și puterea din vise și-o ia
Iar somonul înțelepciunea din izvoare și-o bea.

Pisica pășește pe furiș, ca o umbră îmblănită;
Și sconcsul miroase mai tare ca smirna smerită.

Singuratic, lupul la lună cu glasul se ostoiește
Și gâsca anotimpurile trecătoare vestește.

Căprioara pe cap poartă o cunună;
Câinele se rotește și la picioare ni se-adună.

Din înaltul cerului, vulturul cu măreția ne încântă,
Iar berbecul tot înainte cu capul mereu se avântă.

De la a lui înălțime elefantul ne privește;
Șoricelul tot ce prinde între dinți mistuiește.

Iute ca fulgerul iepurele se avântă,
Pentru ca ghepardul mereu să-l înfrângă.

Șarpele are obiceiul pielea a-și leapăda,
Iar balena, în adâncul mării a se cufunda.

Păunul coada cu mândrie ne-o arată;
Cangurul peste râuri, peste văi tot saltă.

Pasărea colibri zboară cu grație fără rival;
Cămila se adapă și deșertul îl trece fără egal.

Calul pământul în galop el poate să-l dovedească;
Cum se naște, puiul de karibu e gata să pornească.

Ale munților povârnișuri abrupte le urcă lama,
Iar pinguinul în ținuturile înghețate dă iama.

Albina mierea dulce ne-o dăruiește, dar atenție la ac!
Bufnița pândește în beznă, precum moartea ale ei aripi tac.

Ursulețul panda ronțăie bambus și la soare se încălzește;
Hiena amenințător ne rânjește... dar lista se isprăvește!

Cu legile sălbăticiei, străvechi și stranii cum sunt,
Cu toții trebuie să facem legământ.

Graiul animalelor să înveți, tinere vrăjitor,
Și la tine să le chemi ademenitor!

De vrei cu adevărat să le înțelegi,
Ale naturii taine trebuie să le dezlegi.

ELIZABETH BARRETTE

1. Introducere

Bine ați venit în lumea animalelor! În acest capitol, vom învăța să cunoaștem animalele, concentrându-ne mai ales asupra artei comunicării cu necuvântătoarele. Profesorii sunt îmblânzitori de animale, oameni care cunosc limbajul cailor, parapsihologi pentru animale și alte persoane, care – datorită capacităților extraordinare – pot să comunice și să lucreze cu viețuitoarele. Vom studia zoologia și vom dezlega tainele totemurilor. Vom învăța, de asemenea, să identificăm animalele, descoperind în același timp modul în care au evoluat, hrana de care au nevoie ca să supraviețuiască, comportamentul, stilul de viață, ritualurile de împerechere și limbajul. Veți descoperi și legendele animalelor magice precum inorogul sau balaurul.

Țelul acestui atelier este de a vă învăța să comunicați cu animalele și cu alte spirite ale naturii, analizând în același timp mediul pe care îl împărțim cu viețuitoarele, arta de a vorbi cu ele, legendele necuvântătoarelor, ale totemurilor și ale altor duhuri supranaturale.

Culoarea magică a atelierului este maro – culoarea blănurilor de animale și a penelor de păsări, dar și a lucrurilor moi și pufoase. Vrăjitorii maro lucrează adesea în pet shopuri, spitale veterinare, adăposturi pentru animale și grădini zoologice sau devin jandarmi silvici ori salvatori de animale. Și sunt întotdeauna înconjurați de viețuitoare – fie ele animale de companie, animale crescute la fermă, animale sălbatice etc.

2. Animale-călăuze și totemuri

autor: Jesse Wolf Hardin (argintiu)

Natura este un profesor extraordinar, oferindu-ne lecții de viață inestimabile, dar – așa cum anumiți oameni exercită o influență mai puternică asupra vieții noastre decât alții – unele animale ne reprezintă mult mai bine energiile și puterea. Acestea sunt „totemurile"

sau „spiritele-călăuză". Ele sunt aliații noștri – nu doar pentru că ne sar în ajutor în momente de cumpănă, ci mai ales pentru că spiritul și energia lor le oglindesc pe ale noastre. Pe de altă parte, slăbiciunile lor sunt și slăbiciunile noastre și de la ele învățăm să le corectăm, să le compensăm sau să fim mai atenți. Puterea lor este și puterea noastră. Dacă șoimul este totemul nostru, atunci avem aceeași sinergie cu această pasăre de pradă, precum și capacitatea de a vedea cât mai departe în zare... dar și tendința de a respinge relațiile prea intime. Dacă lupul reprezintă totemul meu, înseamnă că sunt loial clanului și „haitei" mele, dar și principiilor mele, de la care nu mă abat niciodată, chiar dacă astfel devin un lup singuratic și neînțeles, câștig mai puțini bani sau chiar îmi fac dușmani.

De cele mai multe ori, animalele noastre călăuză nu sunt animalele noastre preferate, pentru că nu ne putem alege totemurile. Este posibil, așadar, să fim înzestrați cu energia elanilor, deși ne simțim atrași de urși. Sau poate că ne dorim să nu avem prea mult din energia șerpilor, de vreme ce au o reputație atât de proastă. Dacă ursul este totemul nostru, înseamnă că avem o fire introvertită și ducem o existență singuratică, la fel ca urșii care hibernează în peșteri. S-ar putea să fim iuți la mânie, de aceea va trebui să învățăm să fim mai toleranți. De la urși trebuie să deprindem și arta tămăduirii, căci în trecut ei i-au călăuzit pe oameni în locurile unde creșteau ciuperci și plante medicinale.

Nu veți descoperi care este animalul vostru totem trăgând la întâmplare o carte dintr-un pachet de cărți înfățișând animale, ci analizându-vă calitățile, slăbiciunile, talentele, preferințele și dorințele. După ce veți învăța să vă cunoașteți personalitatea și firea lăuntrică, veți putea să identificați în natură viețuitoarele sau acele spirite ale lor care vă oglindesc trăsăturile lăuntrice. Ele sunt călăuzele voastre, profesorii și aliații voștri, care vă vor ghida nu doar în viața reală, ci și în vise. Și vor continua să vi se înfățișeze, fie că le invocați spiritul, fie că nu. Acestea sunt spiritele animalelor care sălășluiesc în sufletul vostru și trăiesc prin intermediul vostru.

Faceți o listă cu trăsăturile voastre înnăscute! Care sunt temerile, speranțele și pasiunile voastre? Ce lucruri înfăptuiți cu greutate, dar și cu ușurință, parcă de la sine? Ce mediu natural vă priește și unde credeți că ați trăi cel mai bine (pe malul oceanului, pe un vârf de munte,

în deșert, în pădure sau pe o pajiște)? Cum reacționați în fața străinilor? Dar în fața dovezilor de afecțiune, a amenințărilor și a neînțelegerilor?

Faceți două liste cu animale! Într-una trebuie să le enumerați pe cele care vă apar cel mai adesea în vise sau în viața reală atunci când nu vă așteptați. Iar în cealaltă trebuie să le menționați pe cele cu care aveți trăsături în comun. Încercați apoi să vă identificați cu fiecare animal în parte, trăind și văzând lumea prin ochii lor! Aceste comparații vă vor ajuta să vă descoperiți aliații și călăuzele din lumea animalelor.

Nu uitați că micuța pitulice se poate transforma într-un adevărat războinic, lucru care ne face să înțelegem că mărimea și strălucirea nu înseamnă neapărat putere.

Descoperiți-vă slăbiciunile și corectați-le! Acestea se aseamănă cu cele ale totemurilor voastre. Identificați-vă calitățile – asemănătoare cu cele ale totemului vostru – și puneți-le la treabă pentru a săvârși fapte magice!

Identificați trăsăturile și recunoașteți lecțiile de viață pe care vi le oferă viețuitoarele naturii – chiar și cele care vi se par cu totul diferite! Ascultați ce vă spun și urmați-le sfaturile!

Aduceți ofrande totemurilor și puneți pe altar sculpturi care să le reprezinte! Confecționați măști cu chipul totemului vostru și purtați-le pentru a-i invoca și exprima puterea și energia!

Când încercați să vă corelați cu alte animale-totem, analizați-le energiile și influențele, calitățile și puterile! Încercați să le identificați trăsăturile lăuntrice, nu doar pe cele exterioare!



Șoimul reprezintă capacitatea de a vedea cât mai departe în zare. Când vom descoperi că șoimul este totemul nostru, vom simți o legătură extrem de puternică cu lumea sălbăticiei, contopindu-ne cu totul într-un singur trup.
Desen de Jesse Wolf Hardin

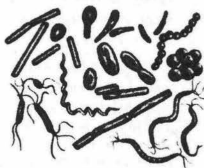
Încercați să găsiți o modalitate de a vă conecta direct cu animalele-totem – vizitați-le la grădina zoologică sau petreceți mai mult timp în habitatul lor, unde puteți să le simțiți prezența, să le identificați urmele sau chiar să vă întâlniți față în față. Dar nu vă sfătuiesc să porniți în căutarea anumitor viețuitoare – nu este înțelept să vă treziți singuri în compania unui lup sau a unui urs și nici nu trebuie să confundați „comuniunea“ cu un animal-totem cu o întâlnire care s-ar putea dovedi extrem de periculoasă.

Când primiți lecții de viață și ajutor din partea totemurilor, vă revine misiunea de a le ajuta la rândul vostru. Chiar dacă invocați în vis doar spiritele călăuzelor voastre, trebuie să vă asumați răspunderea de a face ceva pentru ele în viața reală. Dacă lupul vă este aliat, cum îmi este al meu, trebuie să găsim modalități prin care să-i asigurăm supraviețuirea în puținele locuri sălbatice care ne-au mai rămas. Fie că donăm bani, protestăm față de exterminarea lor sau scriem scrisori, trebuie să trecem la acțiune – ar fi necinstit și dezonorant să invocăm în ajutorul nostru spiritul lupului, dacă vom permite exterminarea ultimilor lupi sălbatici.

3. Spiritele animalelor mici: totemuri, istorie și complexitate evolutivă

autor: Elizabeth Barrette (cenușiu)

Puterea magică a totemurilor este bine cunoscută atât din punct de vedere practic, cât și teoretic. Oamenii se întreabă cum și de ce funcționează. Aventura mea în aceste tărâmuri fascinante a început cu o discuție pe forumul „Surorilor din Avalon“. Vorbeam despre diferite totemuri, atingând în cele din urmă subiectul scării evolutive. Am început astfel să punem diverse întrebări: Oare toate



totemurile trebuie să facă parte din „megafauna fotogenică", precum vulturul sau ursul? Şoarecele poate să joace rolul de totem? Dar insectelor le putem încredința statutul de totem? Ce facem cu viețuitoarele minuscule, cum sunt diatomeele?[1]. În cele din urmă, ne-am încheiat dezbaterea întrebându-ne: Există un nivel minim de complexitate și/sau cunoaștere pentru ca o anumită specie să poată juca rolul de totem? Dacă da, care este acest nivel și de ce?

Am susținut la început faptul că viețuitoarele pot deveni totemuri în funcție de anumite criterii. În primul rând, trebuie să cunoaștem foarte bine un totem pentru ca acesta să poată exista ca entitate activă în planul spiritual. În al doilea rând, un totem trebuie să aibă trăsături și/sau puteri distinctive, care să exercite o influență pozitivă asupra oamenilor; de exemplu, uliul ne conferă un simț extraordinar al vederii, dar și harul viziunii, acționând atât pe plan fizic, cât și metafizic. În al treilea rând, puterile unui totem trebuie recunoscute de tradițiile magice sau spirituale. Aceste criterii mi se păreau cât se poate de logice.

Dar mai târziu, când i-am relatat dezbaterea partenerului meu, acesta a venit cu un contraargument zdrobitor: Dar dacă totemul lui Adolf Hitler a fost virusul? Gândiți-vă la natura perfidă a amândurora, la distrugerile în masă provocate de amândoi, la numărul uriaș de morți, dar și la tendința de a prelua entitatea altora și de a o programa după bunul lor plac! Gândiți-vă apoi la faptul că – mult timp după moartea lui Hitler – ideile sale vicioase au continuat să dăinuie și să se răspândească – uneori pe arii izolate, alteori pe arii extinse, cu manifestări violente! Iar în final, dacă veți analiza cu atenție istoria Holocaustului și o veți trece prin filtrul unei gândiri raționale, veți ajunge la concluzia că aceasta ar putea constitui „un vaccin" eficient împotriva infecției cu memele naziste[2]! Ideea potrivit căreia virusul a

[1] Agenți infecțioși nonconvenționali de natură proteică, lipsiți de orice tip de acid nucleic, care produc un grup de boli neurodegenerative transmisibile ale animalelor și omului, numite boli prionice (n. tr.).

[2] Meme – concept evoluționist introdus în 1976 de biologul Richard Dawins în cartea sa *Gena egoistă*; „meme" definește ipotetica unitate de informație culturală moștenită, utilizată și transmisă de individ; simbolic vorbind, este o genă informațională mentală, o purtătoare specifică de informație culturală (n. red.).

jucat rolul de totem pentru Hitler mi s-a părut, așadar, atât de întemeiată, încât am renunțat la concepțiile mele anterioare.

Virusul reprezintă ultima treaptă pe scara evolutivă a vieții; de fapt, unii oameni de știință susțin în continuare ideea că virusul nu este o formă de viață, pentru că nu se poate reproduce singur, fiind nevoit să găsească o celulă-gazdă, pe care o transformă într-o „fabrică“ producătoare de virusuri. Nu mai există nimic, așadar, sub ultima treaptă evolutivă – cea a virusului. De aceea, dacă el poate să joace rolul de totem înseamnă că sofisticarea evolutivă nu mai reprezintă un factor de calificare sau descalificare. Ați putea susține, pe de altă parte, că prionii se află sub nivelul virusurilor, dar mulți oameni de știință consideră că prionii, ca și virusurile, nu reprezintă o formă de viață, ci o otravă organică.

Aceste concepte dau naștere altor idei fascinante. De exemplu, oamenii își aleg totemurile din rândul animalelor pe care le cunosc și care cresc într-o anumită regiune. Panoplia totemurilor s-a lărgit însă considerabil, deoarece avem șansa să cunoaștem animale care nu trăiesc neapărat în locurile noastre natale. Așadar, dacă setea noastră de cunoaștere ne-a impulsionat să creăm aparate tot mai puternice, cum ar fi microscoapele ultraperformante, atunci, orizonturile noastre se lărgesc tot mai mult, deschizându-ne porți până acum ferecate. Diatomeele nu au jucat în trecut rolul de totemuri, deoarece manifestarea lor fizică nu este vizibilă cu ochiul liber și nimeni nu știa de existența acestora. Acum, faptul că diatomeele nu mai sunt un mister pentru noi schimbă ceva? Unii oameni se simt atrași de diatomee și mărturisesc că și eu sunt fascinată de aceste alge microscopice. Așadar, ideea că diatomeele pot juca rolul de totemuri în epoca modernă mi se pare cât se poate de logică.

De-a lungul istoriei, oamenii au recunoscut „personalitatea“ diverselor boli care le amenințau viața (poate cineva să conteste că Yersinia pestis/Moartea Neagră se manifestă cu o violență cumplită?), dar nimeni nu a știut – până acum câteva decenii – care erau cauzele bolii. Poate oare un spirit totemic nociv, cum este virusul, să joace rolul „unui spirit malefic“ sau al „aburului negru“, cum era uneori descris în vechile scrieri de medicină? Nu toate totemurile sunt binevoitoare. De exemplu, unele triburi îi identificau pe răufăcători, observând comportamentul nevăstuicilor, care se simțeau atrase, aparent fără motiv, de

un anumit membru al clanului. Deși nu este singura explicație, această conexiune aruncă o nouă lumină asupra unor fenomene misterioase.

Pe de altă parte, dispare puterea unui spirit totemic odată cu ultima sa manifestare fizică? Poate oare să supraviețuiască cu ajutorul unei ancore spirituale? Știu sigur, dintr-o experiență personală, că mamuții își fac încă simțită prezența în viața noastră. La Institutul Ancient Lifeways există o peșteră decorată în stil tradițional, cu desene în ocru, care înfățișează un mamut și un bizon, imagini la realizarea cărora am contribuit și eu.

Într-o noapte, ne-am dus în peșteră ca să depănăm povești. Întâmplarea a făcut să ascultăm o legendă despre mamuți. La un moment dat, am văzut cu coada ochiului cum o scânteie albăstruie plutește prin aer și m-am gândit că nu poate fi altceva decât un licurici. Prietenul meu, care stătea lângă mine, a văzut și el și am așteptat împreună ca „licuriciul" nostru să-și facă din nou simțită prezența, dar nu s-a mai întâmplat. Ni se părea că peretele din piatră a devenit dintr-odată transparent, captând razele unei singure stele. (Nu există electricitate în peșteră, iar fenomenul la care asistaserăm amândoi părea inexplicabil.) Mai târziu, când am aprins lanternele, am observat că scânteia de lumină apăruse exact în locul în care se afla ochiul mamutului desenat pe peretele peșterii. Și atunci AM ÎNȚELES: mamutul ne *privise*. Uluitor!



Deoarece majoritatea desenelor de pe pereții peșterilor sunt impregnate cu puteri magice, reprezentând desene ale unor spirite de animale, tragem concluzia că acestea ar putea deveni o ancoră pentru un spirit totemic, al cărui trup a dispărut demult. Pe de altă parte, poate că mai există mamuți vii care trăiesc într-un loc tainic sau poate că fosilele ori rămășițele lor le pot invoca spiritul. Aceasta nu este o scuză ca să permitem dispariția speciilor de animale, dar ridică anumite întrebări fascinante despre spiritele totemurilor și puterile lor magice. Evoluția și schimbările pe care le-au suferit totemurile de-a lungul anilor constituie, de asemenea, un obiect interesant de studiu, ceea ce mă face să mă întreb ce ne va fi dat să mai vedem.

4. Procesul de observare și colecționare

autor: Moonwriter (indigo)

A observa înseamnă a studia foarte minuțios. *Procesul de observare* presupune cercetarea și înregistrarea anumitor fenomene sau întâmplări. *Spiritul de observație* implică vigilență și atenție.

Procesul de observare nu survine de la sine. În viața noastră de zi cu zi, ne concentrăm asupra unui anumit lucru fără să mai observăm ce se petrece în jur. Din fericire, însă, procesul poate fi deprins printr-o practică îndelungată. Spiritul de observație joacă un rol extrem de important în viața unui ucenic vrăjitor, ajutându-l să înțeleagă și să pună cu mai multă ușurință în practică studiile magice.

Veți învăța în acest capitol că procesul de observare presupune două lucruri: *răbdare* și *repetiție*.

Dacă vreți să vedeți ce se petrece cu adevărat în natură, trebuie să vă înarmați cu multă răbdare și să dedicați mult timp acestui proces. Veți obține cele mai bune informații, dacă veți sta nemișcați într-un loc din natură, observând cu atenție ce se întâmplă în jur. În momentul în care viețuitoarele se vor obișnui cu prezența voastră, veți fi martori la tot mai multe evenimente inedite.

Pentru a înțelege însă comportamentul animalelor, trebuie să le urmăriți de nenumărate ori. Ceea ce vă oferă șansa să vedeți modificările, dar și reacțiile lor față de schimbările de anotimp.

Procesul de observare vă oferă ocazia să priviți natura cu și mai multă curiozitate, dar și cu un simț al percepției mult mai vigilent. Veți aprecia la justa lor valoare calitățile magice ale naturii și veți da naștere unor idei novatoare pe care le veți integra în ceremoniile și ritualurile de magie.

Arta de a privi păsările

Studierea păsărilor este un hobby și o plăcere pentru mulți. La urma urmei, există milioane de zburătoare în întreaga lume. Fie că locuiți la oraș sau la țară, nu trebuie decât să vă ridicați privirea spre cer și veți vedea sau veți auzi imediat o pasăre.

Ca orice alt proces de observare, și analiza păsărilor presupune răbdare și repetiție. Zburătoarele sunt, prin natura lor, extrem de timide, de aceea este bine să le priviți de la distanță, stând într-un loc complet nemișcați. Purtați haine în nuanțele mediului înconjurător, evitând culorile aprinse ca roșu și galben!

Dacă vă interesează viața păsărilor, ar fi bine să investiți într-un ghid despre cele din regiunea voastră. Îl puteți cumpăra de pe Amazon.com sau Powell.com la prețuri rezonabile. Puteți găsi, de asemenea, informații utile pe diverse website-uri.



CUM SĂ HRĂNIȚI PĂSĂRILE

Un mijloc de a atrage păsările în curte pentru a le putea observa cât mai de aproape este să le momiți cu mâncare și apă.

Cea mai simplă metodă este să le împrăștiați semințe pe un gard, pe un perete de piatră sau pe alte suprafețe. Dezavantajul este mizeria pe care s-ar

putea s-o faceți, cu atât mai mult cu cât gardul sau peretele din piatră aparțin domeniului public. Și se poate ca astfel să atrageți și șoarecii sau șobolanii.

O altă metodă la fel de simplă este să puneți semințele într-un vas mare din cositor, cu o piatră în mijloc, pentru ca păsările să nu-l poată răsturna.

Apa trebuie s-o turnați tot într-un vas mare din cositor, în așa fel încât să se formeze o „piscină" în miniatură pentru păsărele. Nu trebuie să fie mai adânc de trei centimetri ca să poată să bea din el, dar să se și bălăcească. Trebuie să schimbați apa în fiecare zi sau la două zile și să spălați vasul ori de câte ori este necesar. Ar fi bine să-l plasați la o înălțime de 60 de centimetri pentru ca prădătorii, cum ar fi pisicile, să nu-l poată ataca ușor.

Și pentru că a venit vorba de pisici... ele sunt un adevărat pericol pentru păsările de pretutindeni. Ca să evitați așa ceva, cel mai bine este să țineți pisicile în casă. Dacă nu puteți, ar fi bine să le puneți o zgardă cu clopoței care să le trădeze prezența și să nu le lăsați să iasă când hrăniți păsările (dimineața și după-amiaza).

Trebuie să alegeți mâncarea în funcție de speciile de păsări care trăiesc în zonă. Semințele de floarea-soarelui reprezintă cea mai bună variantă, pentru că le mănâncă foarte multe păsări: cintezele, ciocănitorile, vrăbiuțele și pițigoii. Meiul este mâncarea preferată a vrăbiuțelor, în timp ce seul e o delicatesă pentru pițigoii-cu-coada-lungă și pentru diverse specii de ciocănitori.

Aveți grijă să curățați vasele păsărilor! Dacă mănâncă și beau apă din vase murdare, se pot îmbolnăvi.

Dacă vă hotărâți să hrăniți păsările, trebuie să țineți seama de faptul că ele devin dependente de această sursă de hrană, ceea ce înseamnă că trebuie să le-o oferiți constant, cu atât mai mult în lunile de iarnă, când semințele sunt o raritate. În timpul iernii, păsările au și mai multă nevoie de apă; chiar dacă nu le hrăniți, le puteți asigura o sursă permanentă de apă proaspătă.

ACTIVITĂȚI

Iată câteva modalități prin care puteți „colecționa" păsări:

1. Mulți iubitori de păsări țin o evidență a zburătoarelor, notând specia pe care au văzut-o, locul, data etc. Unii desenează păsările

sau mediul în care le-au surprins. Cei mai pasionați ornitologi străbat sute sau chiar mii de kilometri ca să studieze o specie rară.

2. Puteți să colecționați fotografii care înfățișează diverse specii.
3. Puteți să le imortalizați trilurile cu ajutorul aparatelor de înregistrat. Cel mai bine ar fi s-o faceți cu o oră sau două înainte de ivirea zorilor, când păsările cântă în cor. Corul este cu atât mai frumos primăvara și vara.
4. Puteți colecționa, de asemenea, diverse alte lucruri: pene, ouă, cuiburi etc. În acest caz, trebuie să vă asigurați că au fost părăsite, iar păsările nu le mai folosesc.

CUM SĂ COLECȚIONAȚI PENE DE PĂSĂRI

Multe păsări sunt pline de păduchi. Ca să omorâți păduchii, puneți penele într-o pungă de plastic și băgați punga în congelator, unde va trebui s-o țineți trei-patru zile! Temperatura extrem de scăzută le va veni de hac și păduchilor, și ouălor. *(NOTĂ: Dacă folosiți frigiderul altcuiva, ar fi bine să-i cereți mai întâi permisiunea.)*



Dacă penele sunt îndoite, le puteți îndrepta cu o periuță de dinți uscată sau înmuiată în puțină apă.

Apoi lăsați penele să se usuce, dacă le-ați udat!

Aranjați penele pe o bucată de hârtie groasă sau pe un carton și lipiți-le cu fâșii subțiri de bandă adezivă!

Scrieți în colțul de jos din dreapta data și locul unde ați găsit pana și specia căreia îi aparține!

Dacă aveți talent la desen, schițați pasărea ca să realizați o imagine completă a colecției!

CUM SĂ GOLIȚI OUĂLE

Ca să învățați cum să goliți ouăle de conținut păstrându-le întregi, trebuie să exersați folosind ouă de găină; astfel, dacă găsiți un ou al unei păsări deosebite și vreți să-l păstrați, va trebui să-i vărsați gălbenușul. Iată ce trebuie să faceți:

Aveți nevoie de:

- Un ou crud
- Un ac mare de cusut.

Spălați oul cu apă și săpun, apoi uscați-l cu grijă!

Lucrați deasupra unui vas mare! Faceți cu acul o gaură în „vârful ascuțit" al oului, având grijă să nu spargeți coaja lateral!

Faceți o gaură și la celălalt capăt al oului, dar puțin mai mare – cam de mărimea unei spaghete!

Puneți gura în dreptul găurii mai mici a oului și suflați încet! Gălbenușul va începe să curgă prin gaura mai mare a oului. Dacă nu curge, va trebui să lărgiți gaura și să repetați figura.

După ce s-a scurs tot conținutul, spălați oul pe dinăuntru cu apă curată! Dacă apa nu se scurge toată afară, aplicați aceeași metodă pe care ați folosit-o și atunci când ați golit gălbenușul! Lăsați apoi oul să se usuce în dreptul unei ferestre unde bate soarele, așezându-l cu capătul mai rotund în sus!

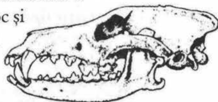
Puteți să-l așezați apoi printre piesele de colecție.

CUM SĂ CURĂȚAȚI ȘI SĂ PREGĂTIȚI ALTE PIESE DE COLECȚIE: OASE, DINȚI ȘI COCHILII

Dacă aveți norocul să găsiți oase sau dinți de animale, le puteți adăuga în colecția din micul vostru muzeu de științe naturale.

PASUL 1: ***Procesul de curățare.*** Puneți-vă o pereche de mănuși din latex sau cauciuc! Înmuiați oasele sau dinții în apă fiartă, apoi frecați-le în detergent de vase cu o periuță de dinți sau cu o perie de unghii!

PASUL 2: ***Procesul de fierbere.*** Puneți articolele într-o cratiță și acoperiți-le cu apă! Puneți cratița pe foc și lăsați-o să fiarbă cam 10 minute! Astfel se elimină materiile inutile, dar și bacteriile prezente în resturile animaliere. După fierbere, uscați-le și lăsați-le să se răcească! Aruncați apa și adunați cu grijă dinții și oasele! Dinții din față încep să cadă în această fază, așa că aveți grijă să nu-i pierdeți!



PASUL 3: ***Procesul de înălbire și dezinfectare.*** Înmuiați piesele de colecție într-o soluție alcătuită din clor și apă, unde va trebui să le țineți 30 de minute! Scoateți-le apoi cu un clește, clătiți-le cu apă și lăsați-le să se usuce!

CUM SĂ PREPARAȚI SOLUȚIA DE ÎNĂLBIRE:

Amestecați soluția într-o sticlă sau într-un borcan cu capac!

Puneți sticla în chiuveta din bucătărie înainte de a adăuga soluțiile!

Adăugați 10 părți apă și o parte clor, lucrând cu grijă ca să nu vă stropiți hainele sau pielea!

Scrieți pe eticheta sticlei: „*10:1 Soluție de înălbire*“!

(NOTĂ: Această soluție poate fi periculoasă. Aveți grijă s-o sigilați ca să nu se verse și n-o lăsați la îndemâna copiilor!)

Puneți articolul care trebuie dezinfectat într-un borcan sau într-un vas mic și turnați soluția de înălbire!

Păstrați restul de soluție într-un loc întunecat, bine sigilată!

(NOTĂ: Cochiliile de scoică se pot spăla și dezinfecta la fel. Când adunați cochilii, aveți grijă să fie goale! Dacă nu sunt, lăsați-le unde le-ați găsit!)

În cazul în care găsiți cranii dezmembrate de animale, lipiți-le dinții, apoi mandibulele cu aracet! Legați-le cu o bandă din elastic până se usucă aracetul! Amestecați apoi aracetul cu apă și întindeți-l pe întreaga suprafață a craniului, având grijă să pătrundă în punctele de sutură!

Lăsați-le să se usuce, apoi puteți să le etalați în micul vostru muzeu de științe naturale, punând plăcuțe de identificare la fiecare piesă. Pentru un efect estetic deosebit, le puteți așeza pe o suprafață acoperită cu o față de masă din fetru sau lână (în culorile voastre magice).

Puteți, de asemenea, să notați în jurnalul magic data și locul unde ați găsit resturile de animale, dar și specia.

5. Arta de a identifica urmele de animale

autor: Jesse Wolf Hardin (argintiu)

Natura nu este o entitate diferită de noi, pe care trebuie „s-o studiem“. Este o formă magică de viață, care sălășluiește în jurul și înlăuntrul nostru – expresia planetei noastre vii – zeița Geea. Trebuie, așadar, să privim plantele și animalele nu doar ca pe niște străbuni

sau chiar ca pe surorile și frații noștri, ci ca pe o prelungire a propriei noastre personalități. Explorându-le viața, descoperim, de fapt, mai multe lucruri despre noi înșine.

În momentul în care vom învăța să descifrăm urmele de animale, vom afla povești uluitoare – povești scrise cu copite și gheare, întipărite în pământ sau în nisip. Un loc în zăpadă presărat cu pete de sânge și pene de pasăre atestă faptul că un șoim flămând a ucis un iepure. Alte semne ne sugerează masa pe care au luat-o păsările sau animalele ori faptul că se află în perioada de împerechere. Când cineva este derutat și nu știe pe ce cale s-o apuce, spunem despre persoana respectivă că merge pe căi necunoscute – o expresie folosită în trecut, care se referă la faptul că băieții de doisprezece ani trebuiau să recunoască și să identifice urmele de animale ca să poată să vâneze și să asigure hrana familiei. Chiar dacă sunteți vegetarieni, cunoașterea naturii și legătura magică dintre om și natură, care se naște din capacitatea de a desluși semnele sale, vă ascut simțul de observație și percepție, ajutându-vă să descifrați cu mai multă ușurință detaliile și indiciile lumii înconjurătoare.

Examinarea minuțioasă a semnelor – în special dis-de-dimineață sau seara târziu, când lumina soarelui cade lateral – vă dezvăluie nu doar identitatea animalelor care au trecut pe acolo, ci și direcția în care s-au îndreptat. Adâncimea urmelor ne indică greutatea și mărimea animalelor, în timp ce distanța dintre ele ne spune dacă viețuitoarele mergeau încet sau repede. Dacă urmele copitelor de căprioară sunt foarte adânci în pământ și distanțate unele de celelalte, căprioara a alergat sau a sărit, încercând să scape de un pericol real sau imaginar. Urmele lăsate de oameni ne spun dacă persoana care tocmai a trecut prin locurile acelea este bărbat sau femeie, dacă este un individ atletic, dacă se grăbea sau mergea relaxat.



Când vom deveni tot mai înțelepți și vom pătrunde tainele naturii, cele mai primejdioase urme vor fi chiar cele pe care le vom lăsa în urmă.
JESSE WOLF

Pentru strămoșii noștri, priceperea de a identifica urmele de animale era vitală în procesul de supraviețuire, căci astfel oamenii reușeau să vâneze sau mureau de foame ori din vânători deveneau vânat, pierind în ghearele unui urs grizzly. Toți trebuiau să-și perfecționeze simțul de observație și percepția, iar cei care excelau deveneau vânători de excepție, războinici spirituali, șamani și magicieni.

După cum vedeți, responsabilitățile devin și mai mari odată ce ne perfecționăm capacitatea de percepție, dar beneficiile sunt uluitoare. După o zi petrecută în natură, printre sunetele ei divine, urechile noastre vor percepe tonalitățile mult mai subtile ale oricărei muzici pe care o vom asculta. Ochii, obișnuiți să observe cele mai mici detalii din natură, vor detecta imediat și detaliile unui tablou frumos sau indiciile tainice ale unui film bun. Nasul, antrenat să simtă mirosurile fine din natură, va simți numaidecât aroma unui mese delicioase. Semnele naturii joacă rolul unei vrăji, care ne poartă pe tărâmul magiei, ajutându-ne în același timp să ne sondăm personalitățile fermecate. Așadar, la capătul unei călătorii de identificare a urmelor de animale, ne vom descoperi propriul sine – mult mai puternic și mai înțelept.

ACTIVITĂȚI:

- Duceți-vă într-un loc sălbatic, luând ghidul de identificare a urmelor de animale, și încercați să le deslușiți pe cele care vă ies în cale! Nu uitați că ele devin mai mari și mai rotunde odată cu trecerea timpului sau dacă plouă, schimbându-și forma inițială!
- Dacă nu puteți ajunge pe o plajă izolată, într-un parc sau într-o pădure, căutați pe un teren necultivat sau neasfaltat urme de păsări, șoareci, câini și pisici! Nu trebuie să ieșiți neapărat din oraș ca să găsiți urme de animale sălbatice, căci acestea se aventurează adesea în marile orașe, unde își fac sălașul – șerpii, veverițele, sconcșii, ratonii și uneori coioții sunt doar câteva exemple, deși s-ar putea să vă fie greu să deosebiți urmele de coioți de cele ale câinilor domestici.
- Nu căutați doar urme pe pământ, ci și diverse alte semne: ace de pin împrăștiate pe jos, bucăți de blană agățate în tufișuri sau într-un gard de sârmă ghimpată ori chiar excremente. Puteți identifica animalele în funcție de „ingredientele“ pe care le găsiți

Urme de mamifere din America de Nord

	SPATE	FAȚĂ	MERS	ALERGARE
tatu				
urs				
castor				
râs				
coiot				
căprioară				
câine/lup				
jder				
vulpe				
șoarece				
bizam				
vidră				
porc				
porc spinos				
oposum				
iepure				
raton				
sconcs				
veveriță				
nevăstuică				
marmotă				

în excrementele lor: părul trădează identitatea animalelor de pradă, iar cojile de nucă și resturile de plante indică prezența unor rozătoare și a ratonilor.

- Încercați să stabiliți direcția în care s-a îndreptat un animal, analizând nu doar mărimea urmelor, ci și pământul din jur! Când merg, majoritatea viețuitoarelor aruncă pământul în spate.
- Încercați să stabiliți momentul trecerii unui animal printr-o anumită zonă, analizând urmele și terenul înconjurător: stabiliți dacă urmele sunt distincte sau șterse, dacă pământul este acoperit sau nu de frunze uscate ori dacă a plouat!
- Încercați să faceți mostre după urmele bine definite până când veți reuși să obțineți tipare cu urmele tuturor speciilor de animale care trăiesc în zonă!
- Folosiți-vă și în viața de zi cu zi toate simțurile și capacitățile dobândite în timpul procesului de identificare a urmelor de animale – percepție, spiritul de observație, intuiția și puterea de deducție, analizând și descifrând faptele oamenilor și situațiile cu care vă confruntați! Veți afla imediat unde a fost o persoană, îi veți anticipa acțiunile și veți hotărî, cu prudență și înțelepciune, ce trebuie să faceți mai departe.

6. Cum să îngrijiți animalele sălbatice

autor: Oberon (cenușiu)

Îngrijirea animalelor sălbatice orfane sau rănite și reintegrarea lor în mediul natural îi oferă unui ucenic vrăjitor recompense și bucurii de neînchipuit. Multe comunități din întreaga lume au agenții de salvare a animalelor sălbatice și, prin activitatea lor, îi sfătuiesc pe toți vrăjitorii maro să se implice cu trup și suflet, cum am făcut-o și eu. Un aspect deosebit de important al artei magiei și al cunoașterii animalelor îl constituie îngrijirea puilor orfani, pe care s-ar putea să-i găsiți în drum, după ce mama lor a pierit strivită sub roțile unei mașini sau în urma unui dezastru natural, cum ar fi un incendiu de pădure,

o inundație sau un uragan. Dacă vi se întâmplă să găsiți pui orfani și doriți să-i creșteți până ajung la vârsta când pot fi eliberați în habitatul lor natural, vă ofer câteva informații fundamentale pentru diverse specii de mamifere din America de Nord și din Europa, adaptate după materialele furnizate de Programul de Salvare a Animalelor Sălbatice realizat de Alexander Lindsay Jr Museum din Walnut Creek, Califia. În cazul păsărilor și al animalelor care trăiesc în alte țări, contactați agențiile locale!



În funcție de mărimea puilor orfani, trebuie să cumpărați biberoane și tetine de la magazinele de specialitate. Sterilizați-le înainte de folosire! Va trebui, de asemenea, să pregătiți culcușuri călduroase, cu pături și perne electrice care să le țină puilor de cald.

Notați toți pașii pe care îi faceți atunci când creșteți animale sălbatice și raportați informațiile la agenția locală de salvare a animalelor sălbatice! Nu cred că mai e nevoie să vă atrag atenția că *nu trebuie* să eliberați o asemenea viețuitoare într-o zonă care nu reprezintă habitatul ei natural.

Bursuci

REȚETĂ: Lapte *Esbilac* (supliment de lapte pentru cățeluși, disponibil în toate cabinetele veterinare și pet shopuri).

METODE DE CREȘTERE: Până deschid ochișorii (pe la 3-4 săptămâni), dați-le *Esbilac* de 5-6 ori pe zi! Apoi puteți introduce în meniu hrană pentru câini, reducând porțile de *Esbilac*. Adăugați un supliment de vitamine și minerale *Vet-Nutri* (disponibil în cabinetele veterinare; urmați indicațiile de pe etichetă)! Puteți să le introduceți treptat șoricei și pui de șobolani, iar când ajung la vârsta de 4-5 săptămâni, lăsați-i să vâneze singuri! Dați-le voie să sape în pământ, căci le place să-și facă vizuină subterană!



UNDE ÎI PUTEŢI ELIBERA: Într-o zonă subalpină, în apropierea unei colonii de veveriţe, cât mai departe de gospodăriile fermierilor!

Râşi, lincşi



REŢETĂ: Lapte pentru pisicuţe *Bordon's KMR* (disponibil în cabinetele veterinare şi pet shopuri). Le puteţi introduce treptat bucăţele de carne de miel şi viţel, apoi conserve cu hrană pentru pisici. Dacă nu găsiţi *KMR*, daţi-le *Esbilac* amestecat cu bucăţele de carne, deoarece felinele au nevoie de multe proteine!

METODE DE CREŞTERE: Până deschid ochişorii, daţi-le *Esbilac* de şase ori pe zi – 24 de ore din 24! Este bine să le daţi câte puţin să mănânce şi să-i ajutaţi să eructeze după fiecare masă (sunt predispuşi la flatulenţă). După ce deschid ochişorii, îi puteţi hrăni doar de 5 ori pe zi. Nu le mai daţi să mănânce, dacă vi se pare că sunt constipaţi şi reduceţi mesele, dacă au diaree! Spălaţi-i la funduleţ ca să nu se opărească!

Faceţi-le un culcuş călduros din pături şi o pernă eletrică şi alintaţi-i şi mângâiaţi-i cât mai mult! Puteţi să le faceţi baie într-o cameră încălzită, uscându-i apoi cât mai repede. Imediat după ce îi găsiţi, faceţi-le deparazitarea externă şi vaccinaţi-i împotriva bolilor canine şi feline! La 3 luni de viaţă, le puteţi face vaccinul antirabic.

Când deschid ochişorii (la 3 săptămâni), puteţi să le daţi hrană din conservele pentru pisicuţe, amestecată cu *Esbilac* – ¼ de linguriţă la fiecare masă, aşteptându-vă apoi să elimine excrementele.

La o săptămână după ce deschid ochişorii (la vârsta de 4 săptămâni), le puteţi da conserve cu hrană pasată pentru pisicuţe. Aveţi grijă să vedeţi dacă au gaze sau sunt balonaţi! Când fac 5-6 săptămâni, le puteţi îmbogăţi meniul cu şoricei, şobolani, iepuri etc.

UNDE ÎI PUTEŢI ELIBERA: Când încep să vâneze şi să-şi ucidă prada, eliberaţi-i cât mai departe de gospodăriile oamenilor!

Iepuri de câmp

REȚETĂ: Lapte *Esbilac*

METODE DE CREȘTERE: Dacă nu au încă ochișori, îi puteți hrăni cu pipeta sau cu seringa. Dați-le câte 2-3 pipete oră de oră, verificându-le mereu stomacul! Dacă vi se pare că sunt balonați, răriți mesele! Asigurați-le o temperatură de 29 de grade Celsius, încălzindu-i cu prosoape și cu o pernă electrică!



Când deschid ochișorii (la 8-12 zile), hrăniți-i cu pipeta sau cu biberonul de 4-5 ori pe zi! Introduceți treptat frunze de lăptuci, mere tăiate, cereale și grăunțe pentru iepuri (pe care le puteți găsi la pet-shopuri)! Când iepurașii încep să se hrănească singuri, renunțați la laptele *Esbilac*, înlocuindu-l cu morcovi, mere, porumb și grăunțe pe bază de lucernă!

Mângâiați-le funduleţul după fiecare masă ca să stimulați defecarea și spălați-i ca să nu se opărească! Dacă se opăresc, ungeți-i cu o alifie pentru bebeluși (pe care o puteți procura de la orice farmacie – urmați indicațiile de pe cutie)! Iepurașii au probleme cu eliminarea gazelor, așa că nu trebuie să-i hrăniți în exces. Dacă vi se par balonați, masați-le stomăcelul cu degetele și săriți peste o masă! Dacă au în continuare probleme cu eliminarea gazelor, diluați *Esbilacul* cu ¼ de linguriță de apă!

Trebuie să-i țineți în pat sau într-un loc moale, ca să nu vă scape de sub control și astfel să cadă și să se rănească.

UNDE ÎI PUTEȚI ELIBERA: Când iepurașii mănâncă singuri și sunt destul de mărișori, cam cât o pisicuță, le puteți da drumul în apropierea unei păduri, departe de oameni și de câini.

Căprioare

REȚETĂ: Laptele proaspăt de capră este un meniu extraordinar. Sau puteți prepara următoarea rețetă: Într-un litru de lapte de vacă pasteurizat, adăugați ½ de ceașcă de frișcă! Puneți la fiert un litru din compoziție, apoi adăugați ½ de ceașcă de supliment nutritiv *Calf Mana*

(disponibil în magazinele de specialitate) și amestecați cu mixerul 4-5 minute! Țineți compoziția în frigider 3 zile. Amestecați din nou înainte de folosire!

METODE DE CREȘTERE: Dacă se întâmplă să găsiți un pui de căprioară pitulat în iarbă, departe de șosea, *lăsați-l în pace*! Mama lui paște undeva în apropiere, încercând să nu atragă atenția asupra micuțului. Acesta este în siguranță – nu emite niciun miros, este bine camuflat și aproape invizibil. Numai în cazul în care găsiți un pui lângă o căprioară moartă (lovită de o mașină), puteți să-l salvați.

Căprioarele intră repede în stare de șoc, de aceea trebuie să le țineți într-un loc întunecat, tăcut și călduros după ce le salvați. Vorbiți-le cu blândețe, mângâiați-le, alintați-le și dezmierdați-le cât mai mult! Se simt mai în largul lor în compania femeilor. Îndepărtați câinii din preajmă!

Hrăniți puiul cu lapte de capră sau cu preparatul după rețeta de mai sus, având grijă ca acestea să aibă temperatura corpului (puteți s-o verificați turnând puțin lapte pe mână), folosind un biberon pe care îl puteți procura de la magazinele de profil. Ca să-l încurajați să mănânce, prindeți-i botul în căușul palmelor sau legați-l la ochi! Puii mai mari sunt destul de încăpățânați, refuzând adesea să mănânce, de aceea trebuie să vă înarmați cu răbdare și perseverență.

Un pui care cântărește aproape două kilograme trebuie hrănit cu 0,12 litri de lapte de patru ori pe zi (la ora șapte dimineața, la prânz, la cinci după-amiaza și la zece seara). Mângâiați-i funduletul după fiecare masă ca să stimulați defecarea! Mesele în exces pot provoca diaree. Dacă se întâmplă acest lucru, dați-i câte o linguriță de *Kaopectate* la fiecare masă!



Un pui de 4,50 kilograme trebuie hrănit cu 0,15 litri de lapte (maximum 0,60 litri în 24 de ore). Introduceți treptat în meniu lucernă, frunze uscate (de exemplu, frunze de pyracantha), ramuri și frunze de pomi fructiferi și pâine din grâu integral! Dacă îi veți lăsa pe afară, vor învăța să pască singuri. Când împlinesc 3-4 săptămâni, reduceți porțiile de lapte și lăsați-i să pască mai mult! La vârsta de două luni, dați-le lapte numai dimineața și seara! La trei luni, va trebui „să-i înțărcați".

UNDE LE PUTEȚI ELIBERA: Căprioarele pot fi eliberate imediat ce încep să mănânce singure, de obicei, la 3-4 luni. Eliberați-le într-o zonă populată cu căprioare, pentru că vor trebui să se integreze într-o turmă! Totuși, căprioarele se atașează foarte mult de oameni, iar dacă i-ați pus un nume puiului și acesta l-a învățat, se va întoarce la voi ori de câte ori îl veți striga.

Vulpi, coioți

REȚETĂ: Lapte *Esbilac*.



METODE DE CREȘTERE: Până deschid ochișorii (la 3-4 săptămâni), dați-le *Esbilac* de 5-6 ori pe zi! Introduceți apoi conserve cu hrană pentru câini, diminuând porțiile de *Esbilac*! Adăugați un supliment de vitamine și minerale *Vet-Nutri* (de la cabinetele veterinare; urmați instrucțiunile de pe etichetă), deoarece speciile canine au nevoie de mult calciu. Îmbogățiți treptat meniul cu șoricei și pui de șobolan și, când împlinesc 4-5 săptămâni, lăsați-i să vâneze singuri! Puilor de vulpe le plac și fructele – oferiți-le o gamă cât mai diversă!

Țineți-le într-un țarc sau plimbați-le în lesă, cât mai departe de câini, căci trebuie să învețe să se teamă de ei!

UNDE LE PUTEȚI ELIBERA: Când împlinesc 3-4 luni, faceți-le deparazitarea externă și vaccinul antirabic și dați-le drumul cât mai departe de gospodăriile oamenilor și de puii de găină!

Iepuri sălbatici

REȚETĂ: Lapte de capră sau rețeta pentru puii de căprioară.

METODE DE CREȘTERE: Iepurii sălbatici, spre deosebire de cei domestici, se nasc cu blană, iar ochii li se deschid imediat după naștere. Puneți-le foarte multe prosoape în culcuș pentru ca iepurașii să se ascundă

printre ele! Sunt foarte timizi și agitați și se sperie la cel mai mic zgomot. Se pot răni singuri în încercarea de a scăpa de pericole ireale.

Hrăniți-i cu pipeta sau cu biberonul, urmând metoda descrisă pentru iepurii de câmp! Au tendința să sugă foarte mult, așa că aveți grijă să nu-i hrăniți în exces! Când vi se pare că au burtica plină, nu le mai dați să mănânce! Stimulați-le procesul de defecare, mângâindu-le funduletul! Spălați-i apoi cu apă călduță!

Oferiți-le mereu un meniu alcătuit din produse proaspete și naturale: frunze de muștar, lăptuci, grăunțe pentru iepuri și cereale! Nu mănâncă prea mult, dar este important să ronțăie câte ceva tot timpul.

UNDE ÎI PUTEȚI ELIBERA: Când se fac mai mărișori, cam cât o pisicuță, și mănâncă singuri, eliberați-i într-o pădurice, cât mai departe de oameni și de câini!

Bizami, castori

REȚETĂ: Lapte *Esbilac.*



METODE DE CREȘTERE: Citiți și aplicați metoda de creștere a veverițelor! Când deschid ochișorii, dați-le frunze de țelină, ramuri și frunze de pomi fructiferi, grăunțe pentru iepuri și hrană pentru câini (disponibilă în petshopuri)! Când puii încep să crească, lăsați-i să înoate zilnic în cada din baie pentru ca blana să nu-și piardă capacitatea de a respinge apa!

UNDE ÎI PUTEȚI ELIBERA: Când sunt în stare să mănânce singuri, să le dați drumul lângă un râu sau lângă un lac care nu seacă niciodată!

Oposumi



REȚETĂ: Lapte *Esbilac.*

METODE DE CREȘTERE: De obicei, un pui de oposum devine orfan când se rătăcește de mama lui – are cam 10-15 centimetri lungime (cu coadă cu tot), blana îi acoperă tot corpul și are ochișori. Nu este nevoie să-l hrăniți cu biberonul. Amestecați *Esbilac* cu o conservă pentru câini și ouă fierte tari și tăiate mărunt! Oposumii încep să mănânce singuri destul de devreme, iar după ce mai cresc puțin mănâncă orice; deci puteți să le oferiți diverse delicatese, cum ar fi cartofi prăjiți sau floricele de porumb.

Se pot cățăra oriunde, așa că ar fi bine să țineți puiul de oposum într-o cușcă dotată cu un ciorap din lână pe post de „sac de dormit". Acoperiți cușca cu un prosop ca să faceți întuneric! Dacă puteți, luați-l cu voi la plimbare într-o plasă împletită, pe care s-o țineți agățată de gât!

UNDE ÎI PUTEȚI ELIBERA: Când puiul de oposum atinge 30 de centimetri în lungime, puteți să-i dați drumul în preajma unui râu. În libertate, oposumii din America de Nord trăiesc doar un an, dar pot fi animale de companie extrem de plăcute și de tandre... lucru la care ar trebui să vă gândiți...

Ratoni, coioți, pisici-veverițe

REȚETĂ: Lapte *Esbilac*.

METODE DE CREȘTERE: Îngrijirea unui pui de raton necesită aceeași atenție pe care i-o acordați unui bebeluș. Încercați să nu-i hrăniți în exces și să-i ajutați să eructeze după fiecare masă (sunt predispuși la flatulență)! Până deschid ochișorii, dați-le *Esbilac* de 6 ori pe zi, 24 de ore din 24! După ce deschid ochișorii, puteți să-i hrăniți doar de 5 ori pe zi! Nu le mai dați să mănânce, dacă vi se pare că sunt constipați, și reduceți porțiile, dacă au diaree! Spălați-i la fundulet ca să nu se irite!

Încălziți-le culcușul cu pături și cu o pernă electrică și alintați-i cât mai mult! Faceți-le baie într-o cameră încălzită și uscați-i repede! Este bine să-i deparazitați și să le faceți vaccinurile



împotriva bolilor canine și feline imediat după ce îi găsiți. La 3 luni, le puteți face vaccinul antirabic.

După ce deschid ochișorii (la 3 săptămâni), puteți să le dați conserve cu carne și legume amestecate cu *Esbilac* (evitați însă conservele cu carne de vacă și fasole verde); pentru început, puteți pune ¼ de linguriță de preparat din conservă, așteptându-vă apoi să elimine excrementele.

La o săptămână după ce deschid ochișorii (când au 4 săptămâni), puteți introduce în meniu hrană pasată pentru cățeluși. Urmăriți să vedeți dacă au gaze sau dacă sunt balonați! La 5-6 săptămâni, puteți înlocui meniul cu hrană pentru câini adulți și cu o dietă pe bază de fructe, renunțând complet la *Esbilac*. Le puteți oferi uneori și câte o delicatesă – șoricei sau pește.

UNDE ÎI PUTEȚI ELIBERA: Când puiul de raton începe să meargă, luați-l la plimbare pe malul râurilor, lăsându-l să exploreze și să găsească singur de mâncare! Presărați drumul în prealabil cu pește crud! Când împlinește 4 luni și a învățat să vâneze singur, îl puteți elibera lângă o apă curgătoare. Trebuie să știți însă că ratonii se atașează foarte mult de oameni și s-ar putea să nu fie prea dornici să vă părăsească.

Sconcși

NOTĂ: Nu încercați să creșteți pui orfani de sconcși! Ei sunt principalii purtători ai virusului turbării și tocmai de aceea puii de sconcs rămân adesea orfani. Luați imediat legătura cu direcțiile sanitare locale pentru a stabili dacă puii orfani pe care i-ați găsit suferă sau nu de turbare și încercați să-i împiedicați să zgârie sau să muște pe cineva! ***Turbarea este mortală!***



Veverițe, popândăi, veverițe-cu-fălci, marmote

REȚETĂ: Lapte *Esbilac.*



METODE DE CREȘTERE: Ca și în cazul iepurilor domestici, toate aceste rozătoare se nasc fără blană și cu ochișorii închiși. Aceștia se deschid cam după 14-18 zile. Trebuie să le asigurați o temperatură de 29 de grade Celsius, cu puțină umiditate. O pernă electrică înfășurată într-un prosop le conferă temperatura ideală. Dacă puteți, ar fi bine să creșteți laolaltă mai mulți pui de veveriță ca să se joace împreună, să-și țină de cald unii altora etc.

„Roșcatele" trebuie hrănite ponderat; hrănirea în exces poate provoca diaree. Dați-le cam 0,5-0,75 litri de *Esbilac* cam la 90 de minute, hrănindu-le doar o singură dată pe noapte! După fiecare masă, ajutați-le să eructeze și mângâiați-le funduletul pentru a stimula defecarea! Dacă au diaree, administrați-le cu pipeta *Kaopectate* de 4 ori pe zi până se simt mai bine!

Când blana începe să le crească, deși nu au încă ochișori, dați-le 0,25 litri de *Esbilac* la fiecare 2-3 ore pe zi! După ce deschid ochișorii, le puteți da 0,5-0,75 litri de *Esbilac* la fiecare masă. Dacă se deranjează la stomac, reduceți porțiile de lapte! Introduceți treptat cereale amestecate cu *Esbilac*, lăsându-le apoi să ronțăie în cuști felii de mere, cereale și frunze de lăptuci! Nu le dați portocale! Continuați să le stimulați procesul de defecare mângâindu-le funduletul după fiecare masă și apoi spălați-le cu apă călduță! Acum vor putea să suporte temperaturile mai scăzute (23-26 de grade Celsius), de aceea le puteți muta în cuști mai mari. Căptușiți-le culcușul cu multe prosoape, dar puteți renunța la perna electrică.

Când încep să crească, introduceți-le în meniu fructe, morcovi, semințe și nuci – începând cu arahidele și semințele de floarea-soarelui, care se descojesc ușor. Oferiți-le și ramuri sau frunze de pomi fructiferi (adoră coaja lor)!

UNDE ÎI PUTEȚI ELIBERA: Când ajung aproape la vârsta maturității și pot desface ușor nucile, eliberați-le într-o pădure sau în apropierea locului în care le-ați găsit!

Nevăstuici, hermine, dihori, nurci, jderi

REȚETĂ: Lapte *Esbilac*.

METODE DE CREȘTERE: Puii de nevăstuică deschid ochișorii abia după 25-30 de zile de viață. Dați-le *Esbilac* de 5-6 ori pe zi, 24 de ore din 24, mângâindu-le funduleţul pentru a stimula procesul de defecare! Nu le mai dați să mănânce dacă vi se pare că sunt constipați și reduceți porțiile de lapte dacă au diaree!



Încep să mănânce carne crudă imediat când deschid ochișorii. Introduceți în meniu șoricei și șobolani care tocmai au fost uciși, renunțând treptat la *Esbilac*! Oferiți-le apoi adevărate delicatese – șoricei vii, pui de găină și șobolani tineri, lăsând puii de nevăstuică să-i omoare!

UNDE ÎI PUTEȚI ELIBERA: Când puiul de nevăstuică vânează și mănâncă singur, îl puteți elibera într-o zonă populată cu rozătoare. Aveți grijă cum îi dați drumul, deoarece se știe că toate speciile de nevăstuică pot provoca răni grave prin mușcătură!

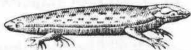
7. Animale legendare

autor: Oberon (cenușiu)

În *Manualul de inițiere în vrăjitorie*, v-am prezentat unele dintre cele mai cunoscute animale legendare. Vă prezint acum câteva dintre cele mai misterioase făpturi din menajeria mitică:

AMMUT – creatură înspăimântătoare din mitologia egipteană, cu cap de crocodil, coamă de leu, blană de leopard și spate de hipopotam. Egiptenii o numeau „devoratoarea de morți". În Templul Dreptății al lui Osiris, inimile morților erau așezate în balanța adevărului, alături de o pană de pasăre, iar cei care nu reușeau să treacă proba, deveneau hrană pentru Ammut.

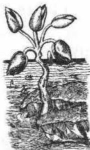




AMFISBENA – șarpe monstruos, cu ochi strălucitori și cu două capete, care se putea deplasa înainte și înapoi. Numele său înseamnă, în greacă, „a se deplasa în ambele sensuri". Își băga unul dintre capete în gura celuilalt și se învârtea ca o roată. Se spune că amfisbena vie ocrotește femeile gravide, iar cea moartă te vindecă de reumatism, dacă o ții în brațe. Aceasta este, de fapt, o șopârlă târâtoare din specia *Amphisbaenidae*, a cărei coadă are aceeași formă cu capul. Lungimea ei ajunge până la 50 de centimetri și se deplasează târându-se înainte și înapoi (fără să se rotească însă ca o roată).



ANKA – pasăre uriașă din mitologia arabă, care putea să transporte și un elefant. Asemănătoare cu pasărea ***Phoenix***, trăia 1 700 de ani, iar când îi venea sfârșitul, ardea în flăcări, renăscând apoi din propria-i cenușă. Datorită mărimii sale impresionante, este adesea asociată cu pasărea ***Roc***[1].



BARLIATE – specie de gâscă despre care se credea că prinde viață dintr-o scoică ce creștea în copaci sau stătea agățată de lemnele care pluteau pe apă. Legenda ei a pornit de la scoicile-rățușcă.

BAROMETZ – în mitologia ebraică, o creatură pe jumătate miel, pe jumătate legumă. Aceste făpturi se nasc în interiorul unor tărtăcuțe prinse de niște arbuști. După ce mănâncă toată iarba din împrejurimi, mor de foame. Barometz este considerată o delicatesă, deoarece carnea ei are gust de pește, iar sângele este dulce ca mierea. Oasele sunt folosite în ritualuri magice, căci pot să confere darul profeției. Aceasta este, de fapt, planta mielușei, din specia *Gomphocarpus fruticosus*.



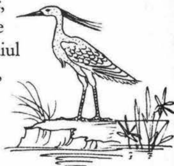
---

[1] În mitologia persană, o pasăre legendară, despre care se credea că poate să transporte și să mănânce elefanți (n. tr.).



BEHEMOTH – variantă a hipopotamului, care capătă în Biblie proporții exagerate. Termenul vine de la pluralul cuvântului *b'hemah*, care în ebraică înseamnă „animal". Orice animal mare și greoi, despre care se știe prea puțin, poartă numele de „behemoth". În literatura apocrifă, ca și în legendele iudaice, Behemoth este un monstru înzestrat cu puteri fantastice. Este adesea înfățișat într-o luptă crâncenă cu ***Leviathan*** – o versiune la fel de exagerată a crocodilului feroce care trăiește în Nil.

BENU – variantă egipteană a păsării ***Phoenix***, această zburătoare asemănătoare cu bâtlanul este adesea identificată cu Ra, zeul soarelui. În graiul egiptenilor, *benu* înseamnă „bâtlan purpuriu", dar și „palmier". Mitologia păsării ***Phoenix*** se întemeiază în mare parte pe miturile egiptene ale păsării Benu. Ea era și simbolul lui Osiris, care renaște după propria moarte.



PEȘTELE-EPISCOP – creatură marină care seamănă – conform legendelor din secolul al XVI-lea – cu un episcop al Bisericii Catolice. Are capul ascuțit, trupul acoperit cu solzi, brațe sub formă de înotătoare cu gheare și o mantie asemănătoare cu înotătoarele peștilor. Această descriere duce cu gândul la tehnica împăierii, cunoscută sub numele de „Jenny Hanivers", care a devenit o formă de artă, iar „monstrul" înfățișat este doar un calcan împăiat.



BUNYIP – monstru acvatic din legendele aborigenilor din Australia, despre care se spune că trăiește în mlaștini, lacuri sau alte ochiuri de apă *(billabongs)*. Descris ca o focă uriașă, hipopotam sau balaur, este un înfricoșător devorator de oameni.





CĂMILA-LEOPARD – născută din împreunarea unei cămile cu un leopard, această creatură are mărimea unei cămile, blană de leopard și două coarne lungi și curbate. Descrierea nu mai lasă loc de îndoială: prototipul înfățișat este cel al girafei.



ECHENEIS – peștișor care poate să oprească o corabie în plină viteză, atașându-se de carenă. Cuvântul înseamnă, în greacă, „a opri corăbiile din mers". Este identificat cu peștele remora sau peștele-parazit, care se atașează de rechini.

GARM – câine cu patru ochi, care împroașcă sânge și păzește infernul în mitologia nordică. Feroce și periculos, Garm a fost comparat cu *Cerber*, căci amândoi sunt câini fioroși, care stau de pază la poarta iadului.



GARUDA – pasăre uriașă, cu înfățișare de om, din mitologia indiană, care îl purta în zbor pe zeul Vișnu.



FURNICI URIAȘE – descrise ca fiind „mai mari decât o vulpe și mai mici decât un câine", aceste furnici trăiau în deșerturile din India, unde săpau în nisip, scoțând aur la suprafață, pe care oamenii încercau să-l fure. Au fost identificate cu marmotele, rozătoare care trăiesc în colonii și își sapă vizuinele în pământ, precum câinii de prerie.



HO-OO – varianta japoneză a păsării *Phoenix* – Ho fiind masculul, iar Oo – femela. Vine pe pământ să le facă bine oamenilor, iar apariția sa vestește zorile unei noi ere. Pasărea se înalță apoi spre cer, unde așteaptă următorul ciclu. Asemănătoare cu varianta chinezească a păsării *Phoenix* – *Feng-Huang*, a devenit simbolul familiei regale, în

special al împărătesei. Oamenii cred că reprezintă soarele, dreptatea, fidelitatea și supunerea.



HSIGO – creaturile Hsigo din mitologia chinezească seamănă cu maimuțele zburătoare din *Vrăjitorul din Oz*. Cred că legendele lor se bazează pe existența megaliliecilor sau a „vulpilor-zburătoare" din India, Asia, Indonezia și Australia. Acești lilieci de mărimea unor maimuțe nu par să aibă nicio legătură cu celelalte specii insectivore de lilieci, asemănându-se genetic cu primatele.

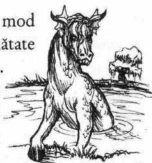
JORMANGUND – ***Șarpele Midgardului*** în mitologia nordică, se încolăcește în jurul Pământului de Mijloc *(Midgard)*, lumea oamenilor, introducându-și coada în gură. Jormangund era al doilea din cei trei copii ai lui Loki și ai uriașei Angraboda. Primul era Fenris – zeul-lup, iar cel de-al treilea era Hel, zeița infernului.



KAPPA – creatură care sălășluiește în râurile din Japonia, având corp de broască-țestoasă și cap de maimuță. Dacă îi arătați bunăvoință, devine prietenoasă. Dar dacă o chinuiți, va deveni nemiloasă, devorându-și călăul.



KARKADAN – ***inorog*** uriaș din Etiopia și India. Numit și *monoceros* („animal cu un singur corn"), este descris ca având cap de cerb, trup de cal, picioare de elefant și coadă de porc mistreț. Descrierea ne duce cu gândul la rinoceri.



KELPIE – creatură din legendele scoțiene. În mod obișnuit, este un animal negru și urât, pe jumătate cal, pe jumătate taur, cu două coarne ascuțite. Se poate preschimba însă într-un cal frumos și alb. Dacă cineva se va urca în șaua lui, calul îl va purta în galop spre o apă, unde îl va îneca și îl va devora pe călăreț.



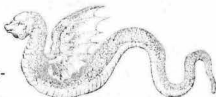
KI-LIN – ***Inorog*** în mitologia chinezească, cu cap de balaur, cu un corn în frunte, coamă de leu, corp de cerb și coadă de taur. ***Ki*** este masculul, iar ***Liu,*** femela. Simbolizând înțelepciunea, dreptatea și corectitudinea, își face apariția numai în timpul domniei unui conducător bun ori înainte de nașterea sau moartea unui înțelept. În mitologia japoneză, poartă numele de ***Ki-Rin***. Tot în mitologia japoneză, există și ***Sin-U***, care are trăsături leonine.





LAMASSU – lei înaripați cu cap de om, care păzeau porțile templelor și ale palatelor din Asiria. Vezi și taurii înaripați ***Shedu.***

LINDWURM – șarpe înaripat din legendele germanice. Are corpul acoperit cu solzi în nuanțe de verde-auriu. Menirea lui era aceea de a păzi comorile. Întruchipează războaiele și bolile și devorează vite și oameni.





LYMPAGO – om-leu sau un om-tigru din heraldica medievală.

MERMICOLEON – „Furnica-leu“, creatură născută din greșeala unui traducător. Cuvântul, care înseamnă „un leu printre furnici“, a fost tradus greșit ca fiind rezultatul împreunării dintre un leu și o furnică. Numele desemnează acum insectele care vânează furnici, săpând găuri conice în nisip și așteptând ca prada să se strecoare înăuntru. Este modelul după care s-a născocit monstrul „Sarlacc“ din *Întoarcerea lui Jedi*.



PEȘTELE-CĂLUGĂR – creatură marină, înfățișată ca un călugăr cu robă și glugă, cu brațe și picioare sub formă de tentacule. Din



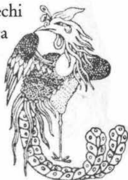
imagini reiese că acești monștri sunt doar niște calmari împăiați în spiritul artei „Jenny Hanivers" (vezi *peștele-episcop*).

NUCKALAVEE – în mitologia irlandeză, este o parodie a *Centaurului*, care emană o duhoare cumplită. Se spune că, prin respirația sa, a răspândit ciuma. Este un monstru amfibiu, cu cap mare și hidos și picioare de broască. Pielea fără păr este subțire, umedă și transparentă, de aceea arată ca un animal jupuit. Aceste creaturi feroce jefuiesc și ucid din plăcere.



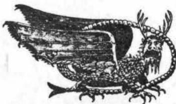


PEGAS – în mitologia etiopiană, pasăre cu urechi de cal. În scrierile sale, Pliniu o înfățișează ca pe o pasăre uriașă, cu cap de cal. Este posibil ca modelul ei să fie pasărea-sabot.

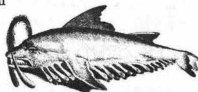


PHENG – pasăre din legendele japoneze, atât de uriașă, încât eclipsează soarele; poate căra și mânca chiar și o cămilă. Seamănă cu pasărea *Roc* din mitologia arabă.

PIASA – monstru marin din legendele nord-americane, care devorează oameni. Se pare că indienii l-au desenat pe o stâncă de deasupra fluviului Mississippi, în apropiere de Alton, Illinois. Seamănă cu un balaur înaripat, cu chip de om, coarne de cerb, picioare cu gheare, aripi de liliac și coadă de pește.

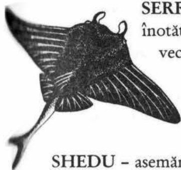


SCOLOPENDRA – monstru marin asemănător cu balena, având numeroase înotătoare dorsale. Seamănă mai degrabă cu un rechin uriaș ca marele rechin alb, rechinul-balenă sau rechinul-peregrin, de care se agață numeroși pești-remora.

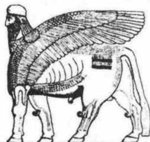




SENMURV – creatură din mitologia persană, cu trăsături de mamifer, de pește și de pasăre. Se spune că simbolizează uniunea dintre pământ, mare și cer.



SERRA – pește zburător uriaș, cu înotătoare imense în formă de aripi. A fost identificat în vechime cu peștele-fierăstrău, dar este mult mai probabil să fie o îmbinare între peștele-zburător și pisica-de-mare, specii renumite pentru salturile la suprafața apei.



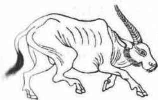
SHEDU – asemănător cu ***Lamassu***, acest animal înaripat din mitologia asiro-babiloniană are cap de om și corp de taur. Păzește porțile templelor și ale palatelor.



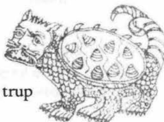
SIMMURGH – regele păsărilor în mitologia arabă. Asociată cu ***Roc*** și cu ***Phoenix***, această pasăre trăiește fie 1700, fie 2000 de ani. Unii susțin că este nemuritoare, sălășluind în Copacul Cunoașterii. Este gigantică și poate să transporte un elefant sau o cămilă.



SLEIPNIR – calul cu opt picioare al zeului Odin din mitologia nordică. Putea să fugă mai repede ca vântul, mergând prin aer, pe pământ sau chiar prin infernul stăpânit de zeița Hel.



SZ – inorog din mitologia malaysiană, care seamănă cu un bivol cu un singur corn în frunte. Se mai numește și Bivolul-Sabie.



TARASQUE – monstru feroce din valea râului Rhône din sudul Franței. Mai mare decât un bivol, avea șase picioare, cap de leu, gheare de urs, trup



cu solzi și o coadă lungă și șerpuitoare, al cărei capăt forma un cârlig. Carapacea de piele de pe spate era acoperită cu țepi. Sfânta Marta a reușit să-l îmblânzească, apoi l-a legat cu cingătoarea de gât și l-a adus în orașul Nerlue, unde localnicii l-au ucis cu pietre și sulițe. Orașul s-a numit apoi Tarascon, iar procesiunile care au loc anual sărbătoresc acest eveniment. În imaginile în care este înfățișat, Tarasque seamănă cu un ankylozaur[1] sau gliptodon[2].

TENGU – creaturi înaripate din mitologia japoneză, pe jumătate om, pe jumătate pasăre, cu cioc în loc de nas.



YALA – bovine negre, de mărimea unui cal, cu coadă de elefant și maxilare de porc mistreț. „Are niște coarne ciudat de lungi, care se mișcă în voie", una îndreptată în față, iar cealaltă în spate. Triburile Nandi din Kenya sucesc în aceeași poziție coarnele vitelor, care poartă numele de „vaci Kamari".

YETI – „Omul-maimuță", care trăiește în munții Himalaya din Tibet.

YOWIE – alt „om-maimuță", din Australia, asemănător cu *Yeti* sau *Sasquatch*.

ZIZ – pomenită în psalmii biblici, această pasăre este uriașă ca pasărea *Roc*. Poate să eclipseze soarele cu aripile ei imense și este înzestrată cu o putere uluitoare. Se spune că are menirea de a proteja păsările mici, care – lipsite de ocrotirea ei – ar fi murit cu mult timp în urmă.



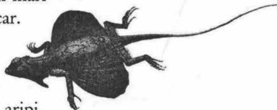
[1] Denumirea unei specii de broască-țestoasă, care atingea doi metri în înălțime și cinci metri în lungime (n. tr.).

[2] Mamifer uriaș din era cuaternară (n. tr.).

8. Patru modele de balauri

autor: Oberon (cenușiu)

Veți găsi la sfârșitul volumului câteva pagini pe care va trebui să le decupați pentru a face un model clasic al balaurului zburător, bazat pe specimenele bine conservate ale șopârlei-cu-aripi, denumite *Draco volens* („balaurul zburător"), pe care primii marinari europeni le-au adus din Insula Madagascar. Ele au fost descrise ca fiind pui de balaur, pe care imaginația debordantă a artiștilor le-a transformat apoi în versiuni exagerate ale balaurilor zburători cu patru picioare și aripi.



Aceștia se deosebeau de balaurii Wyvern, cu aripi – ca și în cazul păsărilor, al liliecilor și al pterozaurilor – care s-au dezvoltat din membrele superioare.

Ca să vă creați propriul model, fotocopiați paginile de la sfârșitul cărții, mărindu-le până la 121%! Colorați-le apoi după cum vă dictează imaginația! Așezați-le după aceea pe o suprafață tare și netedă și trasați cu marginea neascuțită a unui cuțit de bucătărie liniile punctate de pe desen! Apoi decupați piesele și îndoiți marginile! Balaurul este alcătuit din 10 piese: 2 aripi, 2 piese pentru coadă, 2 piese pentru corp, 2 piese pentru gât și 2 piese pentru cap.

Aveți nevoie de o foarfecă, un cuțit de bucătărie, clești de rufe, un creion ascuțit și o sticluță de aracet.

Asamblarea gâtului și a cozii: Lipiți piesele respectând ordinea indicată! În cazul cozii și al gâtului, lipiți mai întâi solzii, unul câte unul, începând cu vârful cozii! Fixați-le cu clești de rufe pe fiecare în parte, lăsând aracetul să se usuce înainte de a lipi următorul solz! Ca să nu pierdeți timpul, ar fi bine să lucrați la mai multe piese deodată, lipindu-le pe rând.

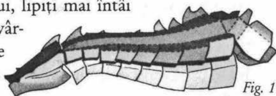


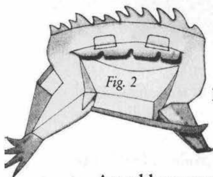
Fig. 1

După ce-ați lipit unul câte unul solzii de deasupra, este timpul să lipiți solzii de sub gât și coadă. Aceștia trebuie suprapuși unii deasupra

celorlalți, urmând numerele cu grijă (vezi desenul 1). Introduceți sub fiecare solz vârful unui creion ca să creați un punct de sprijin și să modelați secțiunile curbate!

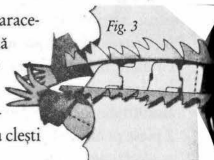
Când vreți să faceți vârful cozii, lipiți doar părțile de deasupra, lăsându-le pe cele de dedesubt nelipite! Pe acestea trebuie să le întindeți, în așa fel încât să faceți o aripioară triplă triunghiulară.

Asamblarea capului: Lipiți piesele capului, apoi marginile care constituie baza gâtului! Lipiți maxilarele și îndoiți urechile spre exterior!


Fig. 2

Asamblarea aripilor: Curbați ușor suprafețele mari ale aripilor, apoi introduceți fiecare aripă în parte în deschizătura de pe fiecare latură a corpului, îndoind și lipind marginile în interior (vezi desenul 2)! După aceea, dați un strat subțire de aracet pe sub fiecare aripă în parte!

Asamblarea corpului: După ce se usucă aracetul cu care ați lipit aripile, asamblați cele două jumătăți ale corpului, îmbinând în interior capetele aripilor (vezi desenul 3)! Apoi, lipiți pe rând, așa cum ați procedat și în cazul gâtului și al cozii, solzii de pe spate, fixându-i cu clești de rufe până se usucă aracetul!

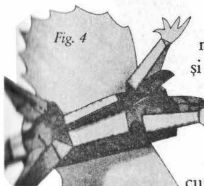

Fig. 3

Asamblarea cozii de corp: Introduceți capătul cozii în interiorul corpului și lipiți capetele de atașare! Îndoiți apoi celelalte margini ale cozii și lipiți-le cu grijă, urmând numerele indicate!

Asamblarea gâtului de corp: Lipiți marginile de la baza gâtului în interiorul corpului, exact între umeri, ca atunci când ați asamblat coada!

Asamblarea picioarelor: Aveți grijă ca îmbinările între corp și picioare – cele din spatele membrelor superioare și din fața coapselor – să fie rezistente! Modelați piesele picioarelor și lipiți marginile,

urmând indicațiile respective! Lipiți în final marginile coatelor și ale genunchilor!


Fig. 4

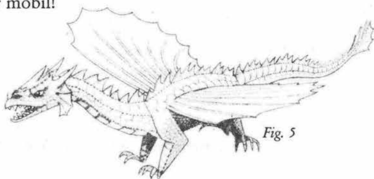
Asamblarea abdomenului: Lipiți solzii abdomenului, urmând metoda aplicată în cazul gâtului și al cozii! Introduceți vârful ascuțit al creionului în interiorul solzilor pentru o mai bună aderență (vezi desenul 4)!

Asamblarea tălpilor: Modelați tălpile în față, curbând degetele sub forma unor gheare! Lipiți marginile sub călcâie și aranjați degetele, în așa fel încât balaurul să poată sta în picioare (vezi desenul 5)!

Balaurul este gata!

Veți găsi, de asemenea, un set de aripi asemănătoare cu cele de liliac, dar și un cap în plus și alte componente ale balaurului oriental ca să puteți modela mai mulți balauri, cu sau fără aripi, în diverse culori.

Faceți un balaur mobil!


Fig. 5



Atelierul XII: Cosmologia și metafizica (violet)

Dansul stelelor

Soarele răsare, Soarele apune,
Fiecare zi ca o roză vine.

Luna apune, Luna răsare,
În lumina ei oceanul tresare.

Sprinten, Mercur ne aduce vești
De pe tărâmurile zeiești.

Venus cea frumoasă ca o porumbiță zboară,
Lumina frumuseții și-a iubirii ea în jur pogoară.

Răzbunătorul Marte dușman aprig poate să devină,
Dar capul și onoarea-i nicicând el nu înclină.

Asupra noastră revarsă Jupiter cel mare
Averi, belșug și bogații din cele rare.

Întunecatul Saturn ia ce alții pot să dăruiască,
Dar unii trebuie să piară ca alții să trăiască.

Tu învață, așadar, numele lor
Și în a stelelor taine vei fi pătrunzător!

ELIZABETH BARRETTE

1. Introducere

Bun venit în lumea cosmologiei și a metafizicii! În acest atelier vom explora minunile universului. Bolta cerească – ce înconjoară micul nostru glob – a constituit dintotdeauna un subiect de studiu în arta magiei și a vrăjitoriei. Mișcările soarelui, ale lunii și ale planetelor, dar și semnele zodiacale ne-au ajutat să ne concepem calendarul, să stabilim timpul și să creăm primele forme de divinație. Cosmologia încearcă, de asemenea, să răspundă la marile întrebări despre existență: Cum a început totul? Unde mergem? Mai există viață în univers?

Culoarea magică a atelierului este violet, asociată cu puterea, cu averea și cu norocul. Considerat culoarea regalității, violetul este simbolul rațiunii, al sârguinței și al moralității religioase, al planetei Jupiter, al zilei de joi, al celei de a șaptea chakră (a coroanei) și al senectuții. Este, de asemenea, asociat cu câteva zodii: Gemeni, Fecioară, Balanță, Săgetător și Pești. Violet este culoarea spiritualității, a tărâmurilor eterice, a învățăturii ezoterice, a înțelepciunii străvechi și a tainelor cosmosului. Este benefică pentru meditația spirituală, dar și pentru cunoașterea și percepția cosmică.

Cea mai mare contribuție la realizarea acestui capitol a avut-o Susan „Moonwriter" Pesznecker, decanul Catedrei de Cosmologie și Metafizică din cadrul Școlii Cenușii de Vrăjitorie. Pe ceilalți autori, a căror contribuție este la fel de prețioasă, îi veți cunoaște pe parcurs.

2. Astronomie cu ochiul liber

autor: Moonwriter (indigo)

Cerul nopții este plin de vrajă.

Cu mii de ani în urmă, oamenii din Epoca de Piatră priveau cerul nopții cu aceeași venerație și uimire cu care îl privim și noi. Strămoșii noștri credeau că zeii stăpânesc cerul, motiv pentru care toate fenomenele cerești aveau o anumită semnificație. Monumentele

arheo-astronomice, precum Stonehenge și *El Caracol* de la Chichén Itzá, jucau rolul de observatoare, construite de așa-zișii oameni „primitivi" pentru a urmări evenimentele cerești importante. Multe dintre aliniamentele stelare erau realizate cu o acuratețe aproape perfectă, funcționând desăvârșit și astăzi. Mai târziu, pozițiile soarelui și ale stelelor i-au ajutat pe navigatori să călătorească pe uscat și pe apă. Studiul stelelor s-ar putea să fi fost prima știință adevărată.

Cu toate acestea, nici unul dintre oamenii aceia nu avea telescop. Singurele lor instrumente erau ochii, mintea și răbdarea.

Unul dintre cele mai importante principii ale astronomiei susține că universul este un loc rațional, cu obiecte corelate între ele, care se comportă previzibil, conform teoriilor din chimie, biologie și fizică. Ca în cazul tuturor științelor, procesul de observare reprezintă temelia și aptitudinea cea mai importantă.

Cum să învățăm să deslușim tainele cerului nopții? Ridicați-vă ochii și dați frâu liber curiozității! Lucrurile pe care le veți vedea vă vor determina să puneți anumite întrebări: De ce? Cine? Când? Unde? Ele vă vor ghida pașii în studiul astronomiei. După ce veți căpăta experiență, veți privi stelele ca pe niște vechi prieteni. Fie că veți reuși să identificați constelațiile, să localizați direcția stabilind poziția stelelor, să vedeți o ploaie de meteoriți sau să descoperiți una dintre planetele vizibile cu ochiul liber, veți trăi o satisfacție uluitoare, alături de noi provocări.

Deslușirea tainelor boltei stelare presupune studierea cerului cu ochiul liber. Chiar și astăzi, în epoca tehnologiei moderne, astronomii ne recomandă să analizăm cerul cu ochiul liber înainte de a-l privi prin telescop sau prin alte instrumente. Ridicați-vă, așadar, privirea spre stele și lăsați-vă cuprinși de un sentiment extraordinar de uimire și venerație! Sunteți pe cale să porniți într-o aventură minunată.

Este începutul călătoriei voastre prin univers.

Aventura stelară

Uitați-vă la cer într-o noapte senină, cam la două ore după apus! Ca să vedeți mai bine, încercați să găsiți un loc cât mai departe de oraș și de alte surse de lumină! Aveți grijă să vă îmbrăcați cât mai comod,

evitând frigul și alte inconveniente! O modalitate eficientă prin care puteți studia cerul este să vă așezați pe o pătură cu fața în sus.

Stați așa cel puțin 30 de minute! Nu studiați hărțile stelare și nici nu vă pregătiți în prealabil! Doar priviți stelele, luna, punctele luminoase care par să străbată cerul, Calea Lactee și alte corpuri cerești! Încercați să identificați stelele sau constelațiile pe care le cunoașteți! Descoperiți unde este nordul! Imaginați-vă că vă aflați în Epoca de Piatră și nu știți nimic despre știința astronomiei! Cum vă simțiți?

După această perioadă de studiu, notați-vă observațiile! Poate că ar fi bine să scrieți în jurnalul magic experiența trăită.

3. Unități de măsură, puncte cardinale și bolta cerească

autor: Moonwriter, în colaborare cu Oberon

Bolta cerului

Imaginați-vă cerul din prisma strămoșilor noștri – o sferă mare și goală, care înconjoară Pământul! Sfera imaginară se numește *bolta cerească*. Această imagine sferică ne ajută să ne imaginăm „direcțiile" când vorbim despre poziția stelelor.



Închipuiți-vă că vă aflați la Polul Nord al Pământului! Gândiți-vă apoi că trasați o linie verticală pe cer – punctul ei terminus indică *Polul Nord ceresc*! Puteți folosi aceeași metodă ca să identificați



Polul Sud ceresc. Când încercăm să localizăm stelele pe cer, putem folosi ca repere polii cerești.

Ce este Ecuatorul ceresc? Imaginați-vă că vă aflați pe Ecuatorul pământului – linia imaginară care înconjoară globul pământesc! Închipuiți-vă apoi că trasați pe cer aceeași linie imaginară – aceasta este *Ecuatorul ceresc*!

Stelele circumpolare sunt stele care nu răsar și nu apun niciodată, ci par să se rotească în jurul polilor cerești. Datorită poziției fixe, pot fi folosite ca repere pentru a localiza alte stele și constelații, dar și pentru a identifica punctele cardinale.

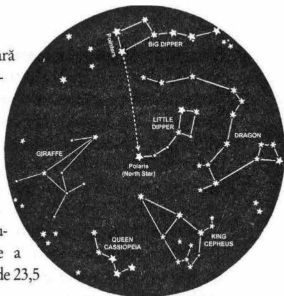
Steaua Nordului se mai numește și *Steaua Polară*. Cele cinci constelații care înconjoară Steaua Polară se numesc constelații circumpolare nordice. Stelele circumpolare sunt vizibile din emisfera nordică tot anul. Acestea sunt *Ursa Minor* (Ursa Mică), *Ursa Major* (Ursa Mare), *Draco* (Constelația Dragonului), *Cepheus* (Constelația Regelui Cepheus) și *Cassiopeia* (Constelația Reginei Cassiopeia).

Nu există o stea a sudului. Cea mai apropiată stea de Polul Sud ceresc este *Sigma Octantis*, numită uneori și *Polaris Australis*. Cu toate acestea, Crucea Sudului (*Crux*) indică Polul Sud ceresc.

Deoarece Steaua Polară și stelele circumpolare par să nu-și schimbe niciodată poziția pe cer, se spune că au proprietăți magice, inducând ideea de stabilitate și de încredere. Totuși, din cauza *fenomenului de precesiune* a Pământului – oscilația ușoară a Pământului în jurul propriei axe – stelele polare își schimbă poziția la câteva mii de ani. În anul 2300 î.e.n., Steaua Polară se afla în Constelația Dragonului. În anul 12000 e.n., steaua *Vega* din Constelația *Lira* va deveni Steaua Polară, iar aceasta va deveni o stea circumpolară greu de observat.

Cei din emisfera nordică pot să găsească nordul cu ajutorul Stelei Polare. În primul rând, trebuie să localizați Carul Mare din Ursa Mare. Ca să identificați Steaua Polară, trasați o linie imaginară între cele două roți ale carului în partea bazei mari a trapezului, prelungind apoi de cinci ori segmentul care unește aceste stele (vezi desenul de pe pagina alăturată). După ce ați găsit Steaua Polară, așezați-vă cu fața spre ea!

În fața voastră este nordul. Steaua Polară reprezenta pentru marinarii din vechime un instrument de navigare extrem de util.



Orbita imaginară descrisă de Soare, în mișcarea lui anuală aparentă pe sfera cerească, se numește *ecliptică*. Planul eliptic este înclinat cu un unghi de 23,5 grade față de planul Ecuatorului ceresc, deoarece axa de rotație a Pământului este înclinată cu un unghi de 23,5 grade față de planul său orbital.

Ecliptica intersectează ecuatorul ceresc în punctul vernal (echinocțiul de primăvară) și punctul autumnal (echinocțiul de toamnă).

Pentru a măsura distanțele pe bolta cerească, astronomii folosesc *gradele* și *unghiurile*.

Un cerc are 360 de grade, iar un unghi drept, 90 de grade. Un corp ceresc care se află în poziție verticală direct deasupra capului este la un unghi de 90 de grade deasupra orizontului. Un corp ceresc aflat „la jumătate de drum“ spre cer (distanța egală dintre orizont și poziția verticală de deasupra capului) se află la un unghi de 45 de grade deasupra orizontului. Un corp ceresc în poziție verticală deasupra capului observatorului este la zenit.

Puteți estima unghiurile ținându-vă mâna la o lungime de braț. Pumnul strâns indică un unghi de 10 grade, în timp ce degetul mare indică 1 grad. Cu alte cuvinte, două stele situate „la un pumn depărtare“ se află într-un unghi de 10 grade, iar dacă sunt la jumătatea distanței dintre orizont și zenit, se situează la un unghi de 45 de grade față de orizont.

Aceste unități simple de măsură vă ajută să citiți hărțile stelare și să localizați/identificați corpurile cerești.

Distanța astronomică

Deși nu este atât de important să folosiți conceptele detaliate ale distanțelor astronomice, ele fac parte din limbajul astronomiei.

Contează să înțelegeți noțiunile de bază ale distanțelor, nu doar ca să aveți un punct de reper când studiați astronomia, ci și ca să conștientizați mai bine complexitatea universului nostru.

Astronomii folosesc aceleași unități de măsură specifice și altor științe: kilometri, mile, metri, inchi, kilograme, grade etc. Dar, din cauza distanțelor uriașe dintre stele, planete și galaxii, astronomii și-au conceput propriile unități de măsură. Iată câteva dintre ele:

Unitatea astronomică (AU): AU este egală cu distanța aproximativă dintre Pământ și Soare. 1 AU = 150 de milioane de kilometri. Distanța dintre Pământ și Jupiter este de aproximativ 5,2 AU – este mult mai simplu decât să spunem 780 de milioane de kilometri.

Anul-lumină: distanța pe care o parcurge lumina într-un an. Deoarece viteza luminii este de 300.000 km/secundă, un an-lumină este egal cu aproximativ 9,46 trilioane de kilometri.

Parsec: Parsecul este o unitate de măsură egală cu 3,26 ani-lumină. Vă mai amintiți că cercul are 360 de grade? Fiecare grad poate fi divizat în 60 de *arcminute*, iar fiecare arcminut în 60 de *arcsecunde*. *Parsecul* este distanța necesară pentru a delimita o arcsecundă. *Kiloparsecul* are o mie de parseci, iar *megaparsecul* – un milion de parseci.

Strălucire și magnitudine

Unele corpuri cerești sunt mai strălucitoare decât altele. Astronomii folosesc un sistem inventat în secolul al II-lea î.e.n. și perfecționat în epoca modernă – *magnitudinea* – pentru a descrie intensitatea strălucirii stelelor.

Magnitudinea este de două feluri:

Magnitudinea absolută se referă la strălucirea relativă a unui corp ceresc situat la distanța standard de 10 parseci (32,6 ani-lumină). Această unitate de măsură este folosită cu precădere de oameni de știință și de astronomi.

Magnitudinea aparentă presupune o descriere cât se poate de relativă: cu cât un corp ceresc pare mai strălucitor pe cer, cu atât este mai mică magnitudinea sa aparentă. Aceasta este o unitate de măsură des folosită, pe care o vom utiliza și noi. (Notă: Dacă întâlniți într-un text despre astronomie termenul „magnitudine", fără alte note explicative, el se referă la magnitudinea aparentă.)

În ambele cazuri, cu cât valoarea este mai mică, cu atât corpul ceresc este mai strălucitor. Cu alte cuvinte, o stea cu magnitudinea 2 este mai strălucitoare decât una cu magnitudinea 10. Valoarea magnitudinii aparente a corpurilor cerești a căror strălucire este extrem de intensă – cum ar fi cazul soarelui – este indicată de un număr negativ.

Iată câteva exemple de magnitudine aparentă:

Soarele: magnitudinea - 27
Luna plină: magnitudinea - 12
Venus: magnitudinea - 5
Sirius și Canopus (cele mai strălucitoare stele): magnitudinea - 1
Cele mai opace corpuri cerești vizibile cu ochiul liber: magnitudinea +6
Cele mai opace corpuri cerești vizibile cu binoclul: magnitudinea +10

IMPORTANT: Nu vă uitați niciodată cu ochiul liber la soare și nici prin lentile! *S-ar putea să dăuneze grav vederii, provocând chiar orbirea.*

Identificarea stelelor

Ieșiți afară într-o noapte senină. Așezați-vă într-un loc confortabil și stați cât mai mult cu putință, ca să vedeți schimbările care survin pe bolta stelară! Descoperiți Luna, constelațiile, o stea strălucitoare sau alte corpuri cerești pe care le cunoașteți! Priviți-le cel puțin o oră sau două! Notați-vă unghiurile, gradele și direcțiile pe care le observați!

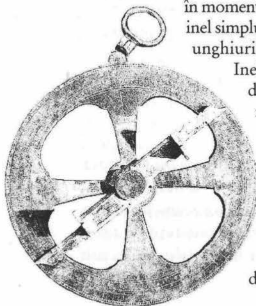
4. Astrolabul marinarilor

autor: Oberon (cenușiu)

La începutul istoriei navigației pe oceane, marinarii nu știau cum să determine *longitudinea* est-vest a unei corăbii pe mare. Totuși, *latitudinea* nord-sud putea fi stabilită ușor, măsurând unghiul pe care îl forma la prânz soarele deasupra orizontului sau ghidându-se noaptea după o stea cunoscută în momentul în care traversau *meridianul* – linia imaginară de la sud la nord. Marinarii căutau apoi în anuarul astronomic datele legate de *declinația* soarelui sau a stelei respective (unghiul format de Ecuatorul ceresc cu o rază vizuală care duce spre un astru sau spre un punct de pe bolta cerească). Latitudinea era, astfel, de 90 de grade – altitudinea măsurată + declinația.

Ca să ajungă într-un loc cu o latitudine cunoscută, corabia naviga mai întâi spre latitudinea respectivă, apoi naviga spre est sau spre vest, de-a lungul latitudinii, până ajungea la destinația dorită.

Astrolabul este un instrument folosit pentru măsurarea poziției aștrilor și a înălțimii lor deasupra orizontului. **Astrolabul marinarilor,** folosit cu precădere la sfârșitul secolului al XV-lea și începutul secolului al XVI-lea, era un instrument utilizat pentru determinarea latitudinii unei corăbii pe mare prin măsurarea altitudinii soarelui la prânz sau a altitudinii unei stele în momentul *declinației*. Instrumentul era alcătuit dintr-un inel simplu, gradat, și o *alidadă* rotativă pentru măsurarea unghiurilor formate de soare sau de o anumită stea. Inelul era confecționat din alamă, secționat însă pe dinăuntru ca să nu se îndoaie sub bătaia puternică a vântului. Nu era însă un instrument prea bun, înregistrându-se adesea erori în stabilirea gradelor cu câte patru sau cinci grade.



Puteți să vă creați propriul astrolab fotocopiind și mărind la 121% pagina de la sfârșitul cărții. Decupați inelul și alidada și asamblați-le, urmând instrucțiunile din pagină! Le puteți fixa cu ajutorul unei agrafe de hârtie sau al unei capse.

Pentru a stabili unghiul format de soare, țineți astrolabul la nivelul ochilor, îndreptați-l spre soare și învârtiți alidada, în așa fel încât razele soarelui să se proiecteze prin spațiile goale ale inelului! Citiți apoi unghiul altitudinii de pe gradația inelului! Ca să stabiliți latitudinea, măsurați unghiul la prânz și confruntați măsurătorile voastre cu cele dintr-un calendar al declinațiilor solare!

5. Anotimpuri, echinocții și solstiții

autor: Moonwriter (indigo)

Toată lumea știe că Pământul se rotește în jurul Soarelui. Știați însă că Pământul nu este drept? Este înclinat cu un unghi de 23,5 grade față de axa sa. De aceea diferite părți ale globului sunt mai apropiate sau mai îndepărtate de Soare în diverse momente ale anului.

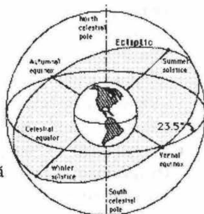
Anotimpuri

În acea perioadă a anului în care o parte din orbita Pământului se înclină spre soare, în zona respectivă a Pământului este vară, iar în partea îndepărtată de Soare este iarnă.

Acest fenomen este și motivul pentru care anotimpurile din cele două emisfere sunt opuse. Astfel, când în emisfera nordică este iarnă, în emisfera sudică este vară și viceversa.

Echinocții

La echinocțiu, ziua este egală (sau aproape egală) cu noaptea. Cele două echinocții anuale – de primăvară și de toamnă – apar atunci când soarele (pe ecliptica sa) traversează ecuatorul ceresc.



Termenul „echinocțiu" provine din latină și înseamnă „noapte egală". În perioada echinocțiilor, ziua este egală cu noaptea peste tot pe Pământ.

Echinocțiul vernal (de primăvară) are loc la 20-22 martie și reprezintă începutul primăverii în emisfera nordică și începutul toamnei în emisfera sudică.

Echinocțiul autumnal (de toamnă) are loc la 20-22 septembrie și este echivalent cu începutul toamnei în emisfera nordică și începutul primăverii în emisfera sudică.

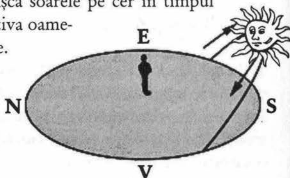
Solstiții

Solstițiile de vară și de iarnă reprezintă punctele cele mai îndepărtate în nord sau în sud de pe ecliptica solară. Vă amintiți, probabil, că echinocțiile apar în momentul în care ecliptica traversează ecuatorul ceresc. La solstițiu, soarele se află în cel mai îndepărtat punct nordic sau sudic de pe ecuatorul ceresc, motiv pentru care în emisfera respectivă zilele vor fi cele mai lungi sau cele mai scurte.

Solstițiul de iarnă are loc, de obicei, la 21 sau 22 decembrie și marchează începutul iernii: ziua cea mai scurtă și noaptea cea mai lungă a anului. În timpul solstițiului de iarnă, soarele nu se înalță prea mult pe cer în regiunile la nord de Ecuator (Statele Unite, Europa și China), rămânând deasupra orizontului doar 8-9 ore sau chiar mai puțin.

Deoarece nu se înalță prea mult pe cer și se mișcă foarte încet, soarele pare să stea nemișcat. Termenul „solstițiu" provine din două cuvinte latinești: *sol,* care înseamnă „soare", și *sistere,* care înseamnă „a sta nemișcat". Sintagma înseamnă, așadar, „soarele stă nemișcat".

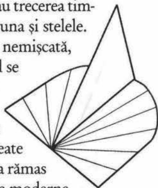
Desenul vă arată cum se mișcă soarele pe cer în timpul solstițiului de iarnă din perspectiva oamenilor care trăiesc în Statele Unite.



Solstițiul de vară are loc, de obicei, la 21 sau 22 iunie și înseamnă începutul verii: ziua cea mai lungă și noaptea cea mai scurtă a anului.

6. Cum să creați un cadran solar

autor: Oberon (cenușiu)



Cu mult înainte de apariția ceasurilor, oamenii măsurau trecerea timpului observând mișcarea corpurilor cerești – Soarele, Luna și stelele. Noaptea, mișcarea stelelor în jurul stelei polare, mereu nemișcată, constituia un reper cât se poate de precis. Iar ziua, timpul se putea stabili în funcție de mișcarea unei umbre aruncate de soare. Primul cadran solar a fost inventat când cineva a înfipt un băț în pământ și a semnalat diviziunile create de umbra lui în mișcare. De-a lungul timpului, au fost create numeroase cadrane solare ingenioase, iar conceperea lor a rămas în continuare o formă de artă, în ciuda ceasurilor digitale moderne.

Veți găsi la sfârșitul volumului un cadran solar pe care să-l asamblați singuri. Acesta este modelul clasic, dotat cu *gnomon* (fus de cadran solar) ca să facă umbră.

Fotocopiați pagina, mărind-o la 121%! Decupați cadranul și asamblați-l, urmând indicațiile. Când vreți să-l folosiți, așezați-l în așa fel, încât punctele care indică sudul și nordul să-i corespundă liniei meridiane nord-sud din realitate! Folosiți o busolă ca să identificați această linie și verificați-o noaptea cu ajutorul Stelei Polare! Stabiliți timpul în funcție de poziția umbrei aruncate de gnomon, ținând seama de orarul de vară sau de iarnă!

7. Luna

autor: Moonwriter (indigo)

O, nu jura pe-amăgitoarea lună
Ce-n fiecare lună-și schimbă discul.
Nu vreau să fii ca ea de nestatornic.
W. SHAKESPEARE, *Romeo și Julieta*[1]

[1] *Romeo și Julieta* în William Shakespeare, *Teatru*, trad. de Virgil Teodorescu, Editura Albatros, București, 1971 (n. tr.).

Este cel mai ușor, dar și cel mai interesant să privim Luna pe cerul nopții. Din punct de vedere geologic, ea este un corp ceresc lipsit de viață. Nu luminează singură; lumina pe care o vedem când o privim este, de fapt, lumina reflectată de Soare.

Luna înconjoară Pământul o dată la aproximativ 28 de zile, deoarece trece prin **opt faze**, descrise în funcție de creșterea sau descreșterea acesteia.

Luna nouă este faza satelitului natural al Pământului, în care emisfera vizibilă este complet în umbră.

Semiluna în creștere este faza în care ¼ din Lună este luminată de Soare.

Primul pătrar este faza în care ½ din Lună este luminată de Soare.

Luna în creștere este faza în care satelitul natural al Pământului se apropie de faza lunii pline; ¾ din Lună este luminată de Soare.

Luna plină este faza în care luna este complet luminată.

Luna în descreștere este faza în care satelitul Pământului intră în umbră; ¾ din Lună este luminată de Soare.

Al treilea pătrar este faza în care ½ din Lună este luminată de Soare.

Semiluna în descreștere este faza în care doar ¼ din Lună rămâne luminată.

Luna nouă este faza în care satelitul Pământului este din nou complet în umbră.

În timpul fazelor sale, Luna răsare și apune în aceleași momente ale zilei și ale nopții:

Luna nouă	Răsare la ora 6.00	Apune la ora 18.00
Semiluna în creștere	Răsare la ora 9.00	Apune la ora 21.00
Primul pătrar	Răsare la prânz	Apune la miezul nopții
Luna în creștere	Răsare la ora 15.00	Apune la ora 3.00
Luna plină	Răsare la ora 18.00	Apune la ora 6.00
Luna în descreștere	Răsare la ora 21.00	Apune la ora 9.00
Al treilea pătrar	Răsare la miezul nopții	Apune la prânz
Luna în descreștere	Răsare la ora 3.00	Apune la ora 15.00

Observați schema? Fiecare fază a Lunii are loc la trei ore după cea precedentă (18.00, 21.00, miezul nopții etc.).

Observați că – în timp ce răsare și apune – Luna respectă un ciclu de 12 ore (răsare la ora 6 dimineața și apune tot la 6, dar seara)?

În momentul în care înțelegeți cum funcționează schema și memorați cel puțin un moment în care răsare și apune Luna, le puteți calcula singuri pe celelalte. Cel mai ușor moment pe care îl puteți memora este cel al Lunii pline, deoarece răsare când apune Soarele, este vizibilă noaptea și apune când răsare Soarele.

Conotații magice

Fazele Lunii au diverse conotații magice:

Luna în creștere: progres, noi începuturi. Este un timp ideal pentru demararea unor noi proiecte și idei novatoare.

Luna plină: perioadă de uluitoare puteri, ideal pentru desăvârșirea și realizarea planurilor și a dorințelor.

Luna în descreștere: timp perfect pentru relaxare, studiu, meditație și a face planuri.

Luna nouă: timp ideal pentru odihnă, pentru domolirea atacurilor de natură psihică, pentru explorarea pasiunilor și resentimentelor și pentru înfăptuirea dreptății.

Pentru că dormim noaptea – când Luna veghează pe cer – mulți cred că acest astru stăpânește tărâmul viselor.

În nopțile cu Lună plină, mulți vrăjitori lasă afară un pocal cu apă ca să capteze energia acesteia.

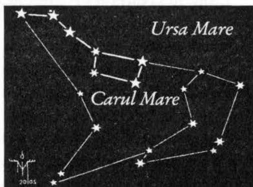
8. Stele

autor: Moonwriter (indigo)



Când te gândești că în univers există miliarde de galaxii, iar fiecare galaxie conține miliarde de stele, numărul stelelor din univers devine infinit.

Putem vedea cu ochiul liber în jur de 6 000 de stele pe bolta cerească. Dar pentru că jumătate dintre ele se află adesea sub linia orizontului, vedem, de fapt, cam 3 000 de stele din cele 100 de miliarde câte există în galaxia Calea Lactee.



Stelele de pe bolta cerească sunt grupate în 88 de constelații. Fiecare constelație reprezintă o „bucățică“ de cer, care include anumite stele și grupuri de stele.

Constelația *Ursa Mare* este una dintre cele mai cunoscute de pe bolta nordică. Ursa Mare este

o constelație circumpolară nordică – pare să graviteze în jurul Polului Nord ceresc și nu apune niciodată sub linia orizontului. O putem vedea cel mai bine în serile de aprilie, când stelele din componența ei strălucesc cu putere pe cerul nopții.

Asterismul este un grup distinct de stele din structura unei constelații. De exemplu, cel mai cunoscut asterism este Carul Mare din constelația *Ursa Mare*.

Dacă vreți să identificați stelele de pe cer, constelațiile reprezintă un reper foarte bun. Cele pe care le puteți vedea pe bolta cerească depind de locul în care vă aflați în lume, de momentul zilei și al anului. Dacă sunteți în emisfera nordică, puteți vedea următoarele constelații:

- Într-o seară de iarnă sau o dimineață de toamnă: Orion
- Într-o seară de primăvară sau o dimineață de iarnă: Carul Mare
- Într-o seară de vară sau o dimineață de primăvară: Triunghiul Verii
- Într-o seară de toamnă sau o dimineață de vară: Marele Pătrat al lui Pegas

Când veți învăța să le identificați, le puteți folosi ca repere – împreună cu hărțile stelare sau planisferele – ca să localizați alte stele și/sau constelații.

9. Hărți stelare și planisfere

autor: Susan „Moonwriter" Pesznecker (indigo)

Ca să vă ghidați pe bolta cerească, vă sfătuiesc să consultați o hartă stelară sau o planisferă. Revistele de astronomie includ adesea **hărți stelare** valabile pentru luna curentă, care prezintă stele cu magnitudinea de 4,5. Hărțile includ atât poziția planetelor vizibile, cât și informații despre comete, ploi de meteori și eclipse.

Site-ul Weather Underground (vezi paginile cu referințe de la sfârșitul volumului) conține hărți stelare pentru toate regiunile. Puteți găsi hărți stelare și în ghidurile de specialitate.

Programul „Starry Night“ (vezi referințele de la sfârșitul volumului) oferă hărți stelare detaliate pentru orice regiune, timp și anotimp.

S-ar putea ca la început hărțile stelare să vi se pară derutante. Deși majoritatea indică nordul în sus, estul este indicat, în general, în stânga, iar vestul în dreapta – o imagine în oglindă a hărților terestre.

Ca să alcătuiți o hartă pe bolta cerească, luați ca reper o stea circumpolară! Orientați apoi harta, astfel încât imaginea de pe cer să coincidă cu cea de pe hartă!

Cum să vă faceți propria planisferă

autor: Oberon (cenușiu)

Planisfera este un dispozitiv simplu, care indică stelele și constelațiile strălucitoare, putând fi adaptată în funcție de regiune, de timp și de anotimp. Majoritatea planisferelor indică numai stelele și constelațiile strălucitoare și sunt instrumente ideale pentru începători.

Puteți copia și asambla o planisferă după modelul oferit pe site-ul www.asahinet.or.jp/Îzs3t-tk/planisphere/planisphere.htm. Aici găsiți hărți stelare pentru ambele emisfere.

Ca să creați planisfera, fotocopiați paginile mărindu-le cât mai mult! Decupați și asamblați cele două părți care constituie discul orizontului! Decupați apoi discurile circulare ale constelațiilor! Introduceți unul dintre discurile constelațiilor deasupra discului orizontului și învârtiți-l în așa fel încât datele de pe discul constelațiilor să coincidă cu timpul indicat de discul orizontului!

Țineți apoi planisfera deasupra capului, cu fața spre direcția indicată! Constelațiile înfățișate pe discul planisferei coincid cu cele de pe cer, așa că veți putea să le recunoașteți ușor.

Marginea hărții stelare ovale reprezintă orizontul înconjurător, așa cum l-ați vedea dacă ați sta într-un loc deschis și v-ați învârti în cerc. Centrul hărții ovale reprezintă cerul. Când vă învârtiți în cerc, direcția spre care stați cu fața trebuie să coincidă cu cea indicată de planisferă.

NOTĂ: Când citiți un ghid stelar sau folosiți planisfera în timp ce priviți stelele, nu aprindeți lanterna, căci nu veți vedea stelele! Acoperiți, în schimb, lanterna cu un celofan roșu, legat cu un elastic! La lumina roșie veți putea citi, privind în același timp și stelele!

S-ar putea să observați că stelele „licăresc". Asta, pentru că sunt foarte departe de pământ, iar variabilitatea din atmosfera Terrei ne creează impresia că pâlpâie. Planetele nu par să licărească, deoarece sunt mult mai aproape de noi decât stelele.

10. Planete

autor: Moonwriter (indigo)

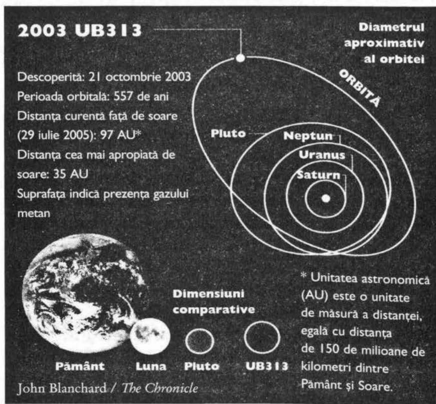
La origine, cuvântul *planetă* a avut sensul de „călător". Astronomii din vechime au observat că anumite puncte luminoase de pe cer „călătoresc" (își schimbă poziția) față de celelalte stele. Acestea s-au dovedit a fi planete – corpuri cerești care urmează întotdeauna ecliptica pe cer.

În timpurile imemoriale, înainte de inventarea telescopului și înainte ca oamenii să înțeleagă structura prezentă a sistemului solar, astronomii credeau că există doar șapte planete: Mercur, Venus, Marte, Jupiter, Saturn, Luna și Soarele. Această structură se diferențiază din mai multe puncte de vedere de structura planetară modernă:

- Pământul nu se află pe lista inițială, deoarece oamenii credeau că Pământul e centrul universului; astronomii din vechime nu știau că și Pământul se mișcă prin spațiu.
- Uranus, Neptun și Pluto lipsesc de pe listă. Aceste planete erau prea mici pentru a putea fi văzute cu ochiul liber, fiind descoperite abia după inventarea telescopului.
- Deși știm acum că Luna și Soarele nu sunt planete, oamenii le-au conferit în trecut acest statut, pentru că păreau să se miște pe cer ca toate celelalte planete.

Oberon: În *Manualul de inițiere în vrăjitorie*, am menționat că statutul planetei Pluto este discutabil, iar unii astronomi cred că o să se descopere o altă planetă mai apropiată, de distanța de 77,2 AU (unități astronomice) prezisă de Titius-Bode.

La 21 octombrie 2003 a fost descoperită o nouă „planetă“, mai mare decât Pluto. Purtând indicele 2003 UB313, aceasta a avut numele de cod „Xena“, până când oamenii de știință au căzut de acord asupra unui nume permanent. Din păcate, numele pe care astronomii ar fi vrut să i-l dea noii planete descoperite – *Proserpina* sau *Persefona* (soția lui Pluto/Hades în mitologia romană/greacă) – fusese încredințat asteroizilor cu un secol în urmă, nemaiputând fi folosit.



Diametrul noii planete este de aproximativ 2 859 de kilometri. Are doi sateliți și gravitează în jurul Soarelui în 560 de ani pământești. Lungimea orbitei sale are 97 AU, iar distanța cea mai apropiată de Soare a fost de 35 AU (mai apropiată decât distanța planetei Pluto). Nu i-am aflat însă distanța medie pentru a o putea compara cu distanța de 77,2 AU, prezisă de astronomi...

Cum să identificați planetele de pe cer

Venus, Marte, Jupiter și Saturn sunt ușor de observat fără telescop. Fiecare planetă devine vizibilă la un moment dat, urmând un orar fix pe care astronomii îl cunosc foarte bine. De-a lungul anului, fiecare dintre aceste planete devine vizibilă un anumit timp. Planetele vor apărea ca stelele; nu le veți putea observa toate detaliile fără un telescop.

Ori de câte ori își face apariția pe cer, Venus este mult mai strălucitoare decât toate celelalte corpuri cerești, cu excepția Soarelui și a Lunii. Mercur, Marte, Jupiter și Saturn sunt mai strălucitoare decât celelalte corpuri cerești, cu excepția planetei Venus, a Soarelui și a Lunii sau a celor două stele extrem de strălucitoare (Sirius și Canopus).

Din doi în doi ani, planeta Marte trece de la o strălucire intensă la o stare de opacitate, devenind apoi din nou strălucitoare. Uneori, este la fel de strălucitoare ca Venus. În această stare, capătă o strălucire roșiatică, iar când devine opacă, planeta ia o nuanță de roz-pal, fiind greu de observat.

Ca să vedem planeta Mercur, trebuie să ținem seama de diverse momente ale zilei. Devine, de obicei, vizibilă înainte de răsărit, înălțându-se însă foarte rar pe cer. De aceea, trebuie s-o observăm dintr-un loc liber, fără copaci, munți sau alte structuri înalte care să ne obtureze priveliștea. Dacă avem toate aceste condiții, putem observa cu ușurință planeta Mercur, pentru că este un corp ceresc strălucitor, care se vede cu ochiul liber.

Arta magiei și planetele

Asemenea stelelor, planetele din sistemul nostru solar au conotații magice:



MERCUR

Poartă numele zeului-mesager din mitologia romană.
Influențează arta comunicării și călătoriile.
În arta magiei, este simbolul metafizicii (proiectarea gândurilor, telepatia, călătoriile astrale etc.).



VENUS

Poartă numele zeiței iubirii și frumuseții din mitologia romană. Influențează toate aspectele legate de feminitate, energia artistică, dragoste și bunăstare.

În arta magiei, este simbolul armoniei, al echilibrului, al dragostei și al relațiilor interumane.



PĂMÂNTUL

Poartă numele zeiței Hertha din mitologia teutonică.

Influențează responsabilitatea, spiritul de organizare și planificarea.

În arta magiei, este simbolul stabilității, al încrederii și al siguranței.



MARTE

Poartă numele zeului roman al războiului.

Influențează toate aspectele legate de masculinitate, putere, forță, agresivitate și fertilitate.

În arta magiei, este simbolul puterii și al obstacolelor doborâte.



JUPITER

Poartă numele zeului atotputernic din mitologia romană.

Influențează prosperitatea, bunăstarea, banii, progresul și expansiunea.

În arta magiei, este simbolul bogăției, al banilor și al prosperității.



SATURN

Poartă numele zeului roman al timpului, al morții și al recoltelor.

Influențează karma, educația, procesul de învățare, respectarea obligațiilor și a responsabilităților.

În arta magiei, este simbolul educației, al încrederii, al vieților trecute și viitoare.



URANUS
Poartă numele zeului roman al cerului.
Influențează evenimentele sau întâmplările neprevăzute, descoperirile și răsplata.
În arta magiei, este simbolul inovației și al puterii voinței.



NEPTUN
Poartă numele zeului roman al oceanelor.
Influențează imaginația, idealismul și supranaturalul.
În arta magiei, este simbolul intuiției, al emoțiilor și al capacităților psihice.



PLUTO
Poartă numele zeului roman al infernului.
Influențează puterea voinței, dorința de dominare, aspectele pozitive și negative ale caracterului uman.
În arta magiei, este simbolul schimbărilor și al antagonismului.

11. Comete, meteoriți și sateliți

autor: Moonwriter (indigo)

Comete

Cometele sunt corpuri cerești din rocă și gheață, formate cu 4,5 miliarde de ani în urmă din același material care stă la baza nucleului planetelor și al Soarelui. Sunt, așadar, niște fosile cerești.

Cometele au forme extrem de diverse. Cele mai mari au peste 80 de kilometri în lățime și cozi lungi de milioane de kilometri. Se spune că o cometă care și-a făcut apariția pe cer în 1843 avea o coadă lungă de 804 672 000 de kilometri. Dacă ar fi fost transformată într-o sfoară, ar fi putut înfășura Pământul de peste 20 000 de ori.

Orbita unei comete are formă ovoidă, îndepărtându-se de soare, unde temperaturile scăzute din cosmos îi păstrează nucleul de gheață. Când

orbita unei comete o poartă mai aproape de soare, aceasta se încălzește, se topește puțin și scoate gaze și praf, care reflectă lumina și o fac vizibilă de pe Pământ. Gazele emanate creează o lumină incandescentă, dar și o coadă vizibilă.


Cometa Halley

Există două surse principale pentru formarea cometelor: Centura Kuiper și Norul lui Oort. Centura Kuiper se află în planul ecliptic și se întinde de la orbita planetei Pluto până aproape de Soare. Norul lui Oort se extinde de la Centura Kuiper până la o distanță de 50 000 AU față de soare. Nu se află în planul ecliptic, ci este o prezență sferică poziționată în jurul Soarelui. Aceste două surse conțin zeci de mii de corpuri meteoritici pe o distanță de 100 de kilometri sau chiar mai mult.

Unele comete sunt scurt periodice – adică au o perioadă orbitală scurtă – de trei ani – sau lungă, de 200 de ani. Cometele cu perioade orbitale mai lungi de 200 de ani nu sunt considerate scurt periodice.

Cea mai cunoscută cometă din această categorie este Halley, care se întoarce la fiecare 76 de ani. Poartă numele lui Sir Edmond Halley, primul astronom care a susținut că aceste corpuri cerești – cometele – fac parte din sistemul solar. Cometa Halley a fost văzută ultima dată în 1986 și se va întoarce în 2061. Câți ani veți avea atunci?

Peste douăsprezece comete pot fi văzute în orice moment prin telescop. Din păcate, majoritatea nu pot fi observate cu ochiul liber. Dacă vreți să aflați lista cometelor vizibile, consultați Jet Propulsion Laboratory's Comet Page (vezi referințele de la sfârșitul volumului)!

COMETELE ȘI ARTA MAGIEI

În trecut, apariția unei comete avea conotații magice. Se spune că acestea vesteau nașterea regilor, fiind uneori asociate și cu anumite fenomene ale naturii – furtuni, cutremure etc. În 1910, negustorii vindeau „pastile de protecție“ împotriva puterilor cometei Halley.

Chiar și astăzi, pentru mulți, apariția unei comete reprezintă un semn prevestitor, cu atât mai mult în cazul celor periodice. Oamenii cercetează evenimentele legate de ultima apariție a cometei și prevestesc întâmplări similare. Celebrul scriitor Mark Twain s-a născut în timpul apariției cometei Halley și a murit 75 de ani mai târziu, când aceasta a devenit din nou vizibilă.

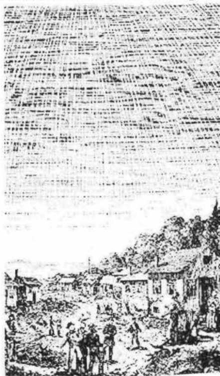
Meteori, meteoriți și ploi de meteori

Meteorii sunt bucăți de metal, rocă sau minerale care cad din cer. Majoritatea ard complet când ating atmosfera Pământului; dacă un meteor ajunge pe Pământ, se numește meteorit.

Majoritatea meteorilor sunt foarte mici. Peste 100 de milioane de meteori, mici cât granulele de praf, pătrund în atmosfera Pământului în fiecare zi. De-a lungul unui an, cam patru milioane de tone de praf meteoric cad pe pământ.

Uneori, meteorii sunt foarte mari, chiar imenși. Intriga filmului *Armageddon* se desfășoară în jurul ideii că un meteor de mărimea statului Texas ar lovi Pământul. Se pare că un meteorit la fel de mare – meteorul KT – a provocat dispariția dinozaurilor.

Ploile de meteori reprezintă unul dintre cele mai spectaculoase evenimente vizibile cu ochiul liber. Apar în momentul în care Pământul trece printr-o zonă cu praf. Când particulele de praf întâlnesc atmosfera Pământului, iau foc, arzând intens și dând naștere așa-numitelor „stele căzătoare". Chiar și meteorii relativ mici pot crea un spectacol uluitor, deoarece unul cât o nucă poate să pară la fel de strălucitor ca Luna plină.



Marea ploaie a Leonidelor din 1833. Gravură în lemn, realizată de Adolf Vollmy după tabloul original al pictorului elvețian Karl Jauslin.

Anumite ploi de meteori au loc la intervale regulate pe parcursul anului. Fiecare astfel de ploaie are un „radiant“ – un punct pe cer de unde meteorii par „să radieze“. În timpul unui asemenea fenomen, numărul de meteori devine şi mai mare, dacă radiantul se află sus pe cer.

Vă voi descrie în cele ce urmează principalele ploi de meteori care au loc anual (datele variază uşor de la an la an):

QUADRANTIDELE (maximul curentului se produce în ziua de 3 ianuarie) reprezintă un curent de meteori ce are radiantul în apropierea graniţei de nord a constelaţiei Bootes. Este unul dintre cei mai puternici curenţi de meteori, producând în jur de 40 de meteori pe oră. Activitatea cea mai bogată se desfăşoară într-un interval de 19 ore.

PERSEIDELE (maximul curentului se produce în ziua de 11 august) reprezintă cel mai cunoscut curent de meteori, care produce între 50 şi 150 de meteori pe oră, vizibili din emisfera nordică. Activitatea Perseidelor se desfăşoară pe o perioadă de trei săptămâni. Aceşti meteori se nasc din rămăşiţele lăsate de cometa Swift-Tuttle, care ne vizitează sistemul solar. Perseidele le provoacă adesea probleme sateliţilor orbitali – un meteor din acest curent a spart telescopul Hubble.

LEONIDELE (maximul curentului se produce în ziua de 17 noiembrie) reprezintă un curent de meteori de 100 de ori mai intens decât ceilalţi curenţi. Cu toate acestea, intensitatea sa variază de la an la an. Activitatea Leonidelor urmează un ciclu de 33 de ani, iar activitatea cea mai bogată se desfăşoară pe parcursul a 5 ore. Radiantul se află lângă „gâtul“ constelaţiei Leului.

GEMINIDELE (maximul curentului se atinge în ziua de 14 decembrie) reprezintă un curent ce poate fi văzut de pe 7 până pe 15 decembrie, fiind unul dintre cele mai spectaculoase ploi de meteori, ce produce 50-60 de meteori pe oră. Radiantul se află la nord de constelaţia Gemenilor – Castor şi Pollux.

Mulți au crezut de-a lungul timpului că meteorii sunt vestitorii morții sau ai dezastrelor. Alții au considerat că sunt emisarii unei ere a renașterii, unde stelele căzătoare reprezintă sufletele care au coborât din cer pe pământ.

Sateliți artificiali

Există mii de sateliți creați de om pe orbita din jurul Soarelui. Deși unii nu se văd cu ochiul liber, alții pot fi ușor de observat, dacă știți când și unde să priviți. Și sateliții Space Station și Space Shuttle se pot vedea. Seamănă cu niște steluțe care se mișcă încet pe cer, în linie dreaptă.

O nouă aventură stelară

Încercați să aflați când va avea loc următoarea ploaie de meteori în zona în care locuiți și faceți tot ce vă stă în putință să n-o ratați! Găsiți un loc cât mai îndepărtat de luminile orașului, care să vă ofere o priveliște cât mai bună asupra cerului! Momentul cel mai propice îl constituie intervalul dintre miezul nopții și zori, când Pământul se întoarce spre curentul de meteori.

12. Fenomene optice

AURORA POLARĂ

Aurora polară este un fenomen optic, ce constă într-o strălucire intensă care se observă pe cerul nocturn în regiunile din proximitatea zonelor polare, ca rezultat al impactului particulelor de vânt solar în câmpul magnetic terestru. Când apare în emisfera nordică, fenomenul e cunoscut sub numele de **aurora boreală,** iar când apare în emisfera sudică, fenomenul poartă numele de **aurora australă.**

Deși are diverse forme, apare cel mai adesea sub forma unor panglici colorate, perdele sau raze în continuă mișcare, unde verdele este culoarea predominantă, urmată apoi de roșu, violet și albastru.

CULORILE STELELOR

Culorile stelelor pot fi observate ușor. Ele sunt corelate cu temperatura și vârsta aștrilor. Cele mai reci și mai bătrâne stele sunt roșii; cele mai fierbinți și mai tinere sunt alb-albăstrui.

Culorile stelelor au, de asemenea, conotații magice:

Alb: Purificare, forță

Alb-albăstrui: Pace, alungarea negativismului

Albastru: Liniște, vindecare

Alb-gălbui: Inteligență, dezvoltare mentală

Galben: Activitate mentală, înțelepciune

Portocaliu: Creativitate, magie

Roșu: Pasiune, putere

Notă: Multe dintre culori nu pot fi distinse cu ochiul liber, dar culorile stelelor se bazează pe o taxonomie științifică, cunoscută sub numele de gen spectral. Culorile fac parte din toate clasificările stelelor. De aceea este nevoie doar de puțină muncă de cercetare pentru a găsi culoarea unei stele.

RAZA VERDE (GREEN FLASH)

„Raza verde" („green flash") este un fenomen optic extrem de rar. În anumite condiții, când soarele apune sau răsare, pe cer apare pentru o clipă o lumină verde. Cel mai bine se vede dacă reușiți să cuprindeți cu privirea tot orizontul la apus sau la răsărit. De obicei, se observă de pe mare.

CURCUBEE LUNARE

Curcubeele diurne de după ploaie sunt luminate de Soare și tot astfel „curcubeele lunare" sunt luminate de Lună. Dar pentru că Soarele este mult mai strălucitor decât astrul selenar, curcubeele diurne sunt mai sclipitoare și mai frecvent văzute decât cele lunare. Deoarece lumina Lunii este, de fapt, reflexia luminii Soarelui, culorile curcubeelor lunare sunt aproape identice cu cele ale curcubeelor diurne. Și unele, și altele sunt create de lumina pe care o răspândesc picăturile de apă după o ploaie recentă; fiecare picătură de ploaie

acționează ca o prismă în miniatură, unde toate picăturile creează un spectru de culori.

Cascada Cumberland din State Resort Park se află în pădurea Daniel Boone National Forest. Cunoscută sub numele de „Niagara Sudului“, aceasta formează o perdea de apă lată de 37 de metri, care se prăbușește într-un hău adânc de 18 metri. Ceața care învăluie cascada creează iluzia curcubeelor lunare, vizibile doar în nopțile senine, cu lună plină.



The Night of the Moonbow este o carte extraordinară de Thomas Tryon, a cărei acțiune – plasată într-o tabără de băieți din anii '50 – se derulează într-o noapte întunecată când eroii surprind pe bolta cerească un curcubeu lunar.

Puteți vedea o imagine reușită a unui curcubeu lunar pe site-ul: http://antwrp.gsfc.nasa.gov/apod/ap010704.html.

Iată și site-ul Parcului Național Cumberland Falls State Resort Park: http://www.state.ky.us/agencies/parks/i75frames/cumbfal2-body.htm.

HALOURI LUNARE (COLOANE LUMINOASE)

autor: Hannegal Skye

Uneori, puteți vedea noaptea pe cer, în partea de nord a Lunii, de la est la vest, o fâșie palidă de lumină. Acest fenomen se numește halou lunar, coroană lunară sau coloană luminoasă produsă de Lună, fenomen rar și extrem de interesant. Haloul lunar se formează prin refracția luminii pe cristalele fine de gheață din atmosfera superioară, care plutesc paralel cu Pământul.

Fenomenul are loc la răsăritul sau la apusul Lunii. Coloana luminoasă de deasupra ei este, de obicei, scurtă și butucănoasă. Cea de dedesubt poate ajunge până la linia orizontului, unde ia forma unui punct. Fenomenul este și mai rar atunci când ambele coloane se formează simultan.

Coloanele luminoase se pot forma deasupra și/sau dedesubtul Lunii și al Soarelui. În nopțile liniștite, când nu bate vântul, iar prin aer plutesc cristale de gheață, puteți vedea aceste coloane luminoase deasupra și/sau dedesubtul felinarelor de pe străzi. S-a emis ipoteza conform căreia „steaua din Bethleem“ era, de fapt, un halou lunar, alcătuit din două coloane luminoase.

Un alt fenomen similar este cunoscut sub numele de „moondogs" sau „sundogs"[1]: coloanele luminoase parcă apar din părțile laterale ale Soarelui sau ale Lunii. Acesta este cauzat de forma hexagonală a cristalelor de gheață, care plutesc paralel cu Pământul, refractând lumina de câteva ori.

Dacă vreți să aflați mai multe informații despre aceste fenomene uluitoare și să vedeți și imagini, internetul și motoarele lui de căutare sunt instrumente extrem de eficiente.

13. Printre galaxii și dincolo de ele

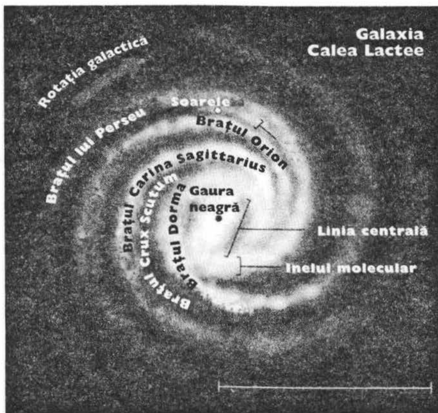
autor: Moonwriter (indigo)

Sistemul nostru solar face parte din galaxia Calea Lactee, care se întinde pe cer ca o dâră de fum. Ceea ce vedeți este însă doar marginea ei exterioară. Ca să înțelegeți mai bine, imaginați-vă că vă aflați în interiorul unui disc zburător Frisbee și îi priviți marginea!

De-a lungul istoriei, oamenii din diverse triburi indiene au introdus Calea Lactee în tradițiile și miturile lor, conferindu-i diverse nume. Indienii Cherokee îi spuneau „râul de pe cer", imaginându-și că apare în momentul în care Turtle (un personaj imaginar din cultura lor) înoată pe fundul râului, agitând nisipul. Alți indieni din America o numeau „drumul nălucilor" sau „râul de fum". Vechii greci și romani credeau că este un râu sau un drum de lapte. De aici provine și denumirea de astăzi.

Soarele face parte, alături de alte o sută de miliarde de stele, din galaxia Calea Lactee, una dintre miliardele de galaxii din univers. Calea Lactee are forma unei spirale uriașe, ca o morișcă imensă, cu o „bârnă" în centru. Oficial, Calea Lactee poartă denumirea de „galaxia spiralată". Sistemul nostru solar se află cam la jumătatea unuia dintre brațele ei, la o distanță de 26 000 de ani-lumină de centrul galactic, pe un mic „pinten" de pe brațul lui Perseu, numit brațul lui Orion. În universul magiei, Calea Lactee ne conectează cu restul universului.

[1] *Câinii lunii*, respectiv, *câinii soarelui* – în lb. engleză în orig. (n. tr.).



Deasupra găsiți un desen care înfățișează galaxia Calea Lactee, alături de poziția și numele brațelor sale.

Calea Lactee se rotește în jurul propriului centru, motiv pentru care toate stelele – inclusiv sistemul nostru solar – gravitează în jurul centrului galaxiei la fel cum Pământul gravitează în jurul Soarelui. Astrul solar are nevoie de 266 de milioane de ani ca să parcurgă o singură orbită galactică, mergând cu o viteză de 209-289 kilometri pe secundă. (Calculele au fost făcute în 1999, cu ajutorul sistemului Very Long Baseline Array, alcătuit din zece antene cu radiotelescop, plasate pe o suprafață de 8 046 de kilometri pe teritoriul Statelor Unite, din Insulele Virgine până în Hawaii.)

Universul este alcătuit din miliarde de galaxii, fiecare dintre ele conținând miliarde de stele. Pentru că planeta noastră se află în interiorul Căii Lactee, aproape toate corpurile cerești pe care le vedem cu ochiul liber fac parte din această galaxie. Există însă și două excepții:

Cel mai îndepărtat corp ceresc vizibil cu ochiul liber este M31, marea **galaxie Andromeda**, aflată la o distanță de două milioane de

ani-lumină. Fără ajutorul unui telescop, imensa galaxie spiralată pare doar un nor lipsit de importanță din constelația Andromeda.

Site-ul http://antwrp.gsfc.nasa.gov/apod/ap040718.html vă oferă o imagine clară cu galaxia M31.

Norul Mare și Mic al lui Magellan se observă ușor, dar numai din emisfera sudică.

Puteți vedea o imagine a Marelui Nor al lui Magellan pe site-ul: http://antwrp.gsfc.nasa.gov/apod/ap040902.html.

Cum să faceți un model al galaxiei Calea Lactee

autor: Oberon (cenușiu)

La sfârșitul volumui aveți un model al Căii Lactee pe care îl puteți asambla. Aveți nevoie de o minge albă de ping-pong. Fotocopiați cele două pagini, mărindu-le la 121%. Lipiți cu aracet marginile secțiunilor pe care trebuie să le tăiați de pe ambele discuri! Aranjați-le apoi în jurul mingii de ping-pong, ținând seama de gaura din mijloc și lipiți marginile, potrivind secțiunile tăiate de pe ambele discuri! Mingea de ping-pong va cuprinde suprafața care în galaxia noastră înconjoară gaura neagră din mijloc. După ce veți asambla și suportul conic, modelul vostru va părea că plutește în spațiu.

14. Timpul și mayașii

autor: Oberon (cenușiu)

Mayașii din peninsula Yucatan erau obsedați de ciclurile temporale. Cu 2300 de ani în urmă (în jurul anului 355 î.e.n.), strămoșii mayașilor au perfecționat unul dintre cele mai complexe sisteme calendaristice inventate vreodată. Conform calculelor lor, de la începutul timpului au existat șase epoci, denumite *Baktun*, alcătuite din 5 125,36 de ani fiecare. Iată datele erelor Baktun din calendarul mayaș:

ERA BAKTUN	PERIOADA
A VI-a eră Baktun	3114 î.e.n. - 2012 e.n.
A V-a eră Baktun	8240 - 3114 î.e.n.
A IV-a eră Baktun	13355 - 8240 î.e.n.
A III-a eră Baktun	18490 - 13365 î.e.n.
A II-a eră Baktun	23616 - 18490 î.e.n.
Prima eră Baktun	28742 - 23616 î.e.n.



Cinci ere Baktun au în total 26000 de ani – precesiunea completă a echinocțiilor prin toate cele douăsprezece ere zodiacale. Consultați *Manualul de inițiere în vrăjitorie* și observați cât de aproape se află începutul celei de-a V-a eră Baktun – anul 8240 î.e.n. – de sfârșitul Erei Glaciare, de începutul perioadei neolitice și de începutul erei zodiacale a Racului! Observați, de asemenea, că anul 2012, care marchează sfârșitul celei de-a VI-a ere Baktun, corespunde începutului erei zodiacale a Vărsătorului!

În anul 2012, planul sistemului nostru solar *(ecliptica)* se va alinia cu planul galaxiei noastre, Calea Lactee; iar în timpul solstițiului de iarnă din acel an (din data de 21 decembrie), centrul galactic (din constelația Săgetătorului) va răsări în plan *heliac* (în linie directă cu soarele).

Pentru că Soarele se va poziționa direct deasupra centrului Căii Lactee, iar ecliptica se va alinia cu Ecuatorul galactic, planetele (inclusiv Pământul) vor părea că se îndreaptă spre „calea întunecată" de praf, care formează o linie din centrul galactic spre Steaua Polară.

Mayașii credeau că această aliniere a planetelor va deschide poarta Lumii de Dincolo și toți oamenii vor trece pragul spre o nouă fază a evoluției spirituale. Iată de ce această dată reprezintă sfârșitul calendarului lor.

Mulți astrologi din epoca modernă cred că același moment constituie, începutul erei zodiacale a Vărsătorului.

15. Piramide mistice

autor: Oberon (cenușiu)

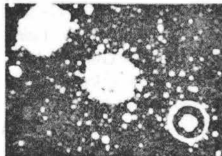
Piramidele există în întreaga lume încă de la începutul omenirii. Piramidele din Egipt – considerate cele mai vechi – au fost construite



cu peste 4800 de ani în urmă. Ele au fost dintotdeauna întruchiparea misterului – cum și de ce s-au construit sunt întrebări la care curioșii și înțelepții de pretutindeni încearcă să găsească un răspuns. Foarte mulți cred în „puterea piramidelor" – se pare că forma lor creează un câmp special în interiorul lor, datorită căruia cadavrele faraonilor din Egipt s-au mumificat atât de bine; tot datorită acestui câmp, hrana se poate păstra mai mult timp, iar lamele de ras par mai ascuțite, dacă le puneți în interiorul unor piramide în miniatură. Se spune, de asemenea, că pălăriile în formă piramidală stimulează capacitățile mentale ale celui care le poartă.

Piramida care are în vârf „ochiul atotvăzător al lui Dumnezeu" a devenit simbolul mistic al fraternității masonice, precum și al ramurii ei cunoscute sub numele de Iluminații din Bavaria. Fiind masoni și Iluminați, Părinții Întemeietori ai revoluției americane au introdus acest simbol în Marele Sigiliu al Statelor Unite, prezent acum și pe una dintre fețele bancnotei de un dolar.

CUM SĂ VĂ CONSTRUIȚI PROPRIA PIRAMIDĂ MISTICĂ



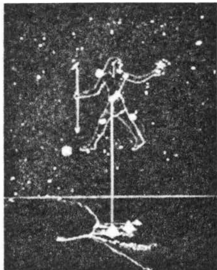


„Cum e în cer, așa și pe pământ". Poziția stelelor din Centura lui Orion coincide perfect cu poziția Piramidelor din Giza.

Veți găsi la sfârșitul volumului un model de piramidă, bazat pe imaginea de pe Marele Sigiliu. Xeroxați pagina folosind carton-pergament și urmați indicațiile ca să asamblați o piramidă în miniatură! Marcați mai întâi marginile pe care trebuie să le îndoiți, folosind partea neascuțită a lamei unui cuțit de bucătărie, apoi decupați-le și lipiți-le cu aracet.

Va trebui să asamblați și un suport pe care îl veți introduce în interiorul piramidei și pe care veți așeza un mic obiect atunci când veți experimenta „puterea piramidei". Puneți un bob de

strugure pe suport și introduceți suportul în interiorul piramidei! Vedeți dacă se transformă în stafidă!



Dar care este legătura dintre piramide și cosmologie?

În 1995, inginerul egiptean Robert Bauval a făcut vâlvă, susținând în cartea sa *The Orion Mystery* că „după 4000 de ani, secretele piramidelor au fost descifrate". Teoria se baza pe faptul că cele trei piramide din Giza erau aliniate – conform observațiilor sale – astfel încât poziția lor oglindea poziția stelelor din Centura lui Orion – constelație asociată cu Osiris, zeul Lumii de Dincolo în mitologia egipteană. Bauval a observat, de asemenea, că tunelul de ventilație din partea de sud a camerei mortuare din Marea Piramidă a lui Keops dădea exact spre aceeași stea din Centura lui Orion care corespunde piramidei respective.

Oamenii credeau că, după moartea sa, ultimul faraon avea să devină zeul Osiris. Harta era reprezentată pe cer de constelația *Sah*, identică – în epoca modernă – cu constelația Orion. Bauval a ajuns astfel la concluzia că în mitologia egipteană, ca și în multe alte culturi, tărâmul morților era localizat în ceruri, iar poziția piramidelor a fost stabilită în funcție de poziția celor mai importante stele de pe bolta cerească. Piramidele din Giza erau, așadar, o imagine în oglindă – reprezentarea



terestră a Centurii lui Orion – destinația faraonului mort. Astfel, Marea Piramidă a lui Keops nu era doar un simplu mormânt, ci punctul de unde faraonul avea să-și înceapă călătoria spre stele, leagănul nașterii sale.

16. Ce facem mai departe?

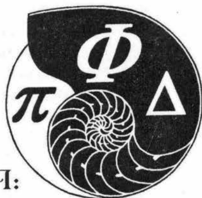
autor: Moonwriter (indigo)

Dacă v-ați molipsit de microbul astronomiei, vă puteți continua aventura stelară, studiind corpurile cerești cu ajutorul unui binoclu sau al unui telescop mic.

Printr-un binoclu bun puteți vedea nebuloasele din galaxia Căii Lactee, comete și galaxii îndepărtate, dar și detalii de pe Lună. Binoclul îi ajută pe observatorii novici să localizeze corpurile cerești, cu atât mai mult dacă aveți și un trepied. Cu telescopul puteți vedea și mai mult pe bolta cerească.

O copie a programului „Starry Night" (vezi referințele de la sfârșitul volumului) vă va ajuta să înțelegeți fenomenele de pe bolta cerească, chiar dacă vremea este neprielnică sau este o noapte cu Lună plină ori vă aflați într-un oraș luminat ca ziua.

Școala Cenușie de Vrăjitorie vă oferă, de asemenea, ore de cosmologie, pe care le actualizăm tot timpul. Poate că vă doriți să studiați astrologia și zodiacul stelar.



Atelierul XIII: Magia matematicii (translucid)

Radicalii

Pe câmpiile carteziene,
Vrăjitorii contemplă lujerii de floarea-soarelui,
Ce din semințe au răsărit.
Acest tărâm începe la granița realului
Și se sfârșește la hotarele iraționalului,
Unde lucrurile nu sunt reale, dar există cu adevărat.
Cine poate merge pe urmele efemerului?
Numai cei care pot să îngemâneze legea
Cu poezia deslușesc tainele miturilor
Și prefac până și rădăcina răului
În ecuații elementare. Sunt cei
Care cunosc puterea neantului
Și fluctuațiile infinitului.
Ei pătrund misterele integralelor vieții,
Simbolurile și logica tuturor lucrurilor
Cunoscute și clasificate.
Orice demonstrație are, pentru ei, o logică,
Privită din toate unghiurile.
Ei sondează adâncurile înțelepciunii,
Desenând figuri geometrice
Până când universul însuși
Ia forma unor pătrate magice.

ELIZABETH BARRETTE

1. Introducere

Bine ați venit în lumea matematicii magice! Misterele pitagoreice au pus baza tuturor ramurilor matematicii – aritmetica, geometria și muzica. Mottoul lor era: „Totul este orânduit după număr.“ Conform teoriei lui Pitagora, toate lucrurile din univers au drept temei același „plan“ fundamental, creat de figuri geometrice, care se repetă de nenumărate ori într-un dans neîncetat de sunete, lumină și culoare. Aceste figuri geometrice formează o matrice de energie, extrasă dintr-o sursă centrală. Ele creează întreaga lume a naturii, ajutându-ne să experimentăm dualitatea, emoțiile, timpul liniar și toate realitățile pe care le înțelegem. Vom vorbi în acest atelier despre geometria sacră, despre numerologie și despre teoria haosului.

Acest capitol își propune să-i ajute pe elevi să dobândească aptitudinile esențiale, practice și teoretice ca să înțeleagă și să folosească numerele și formele matematice în timp ce săvârșesc fapte magice și să perceapă temeiurile ezoteric-matematice ale universului. Printre subiectele despre care vom discuta în paginile următoare se numără pitagorismul, numerele arhetipale, numerologia, gematria[1], geometria sacră, matematica ezoterică, *I-Ching*, teoria haosului și *Quadriviumul* ezoteric (aritmetica, geometria, muzica și astronomia).

Culoarea magică asociată atelierului pe care l-am început este culoarea transparenței, corelată cu ideea că tot ce s-a creat este alcătuit din formule magice – acestea susțin întregul univers, fiind însă invizibile. Doar imaginația ne ajută să le descifrăm tâlcul ascuns.

2. Aritmetica sacră

autor: Apollonius (alb)

Știința modernă se bazează pe numere, dar și vechii adepți ai pitagorismului au înțeles că numerele au o dimensiune magică. Numerele

[1] Știința asocierii numerelor de litere, care include și studierea semnificațiilor acestei asocieri (n. red.).

nu reprezintă doar cantități sau unități de măsură, ci și puteri fundamentale ale cosmosului și idei de natură divină. Vechii adepți ai curentului pitagoreic, vrăjitorii și magii au explorat anatomia numerelor și interconexiunea lor: „Omnia vivunt, omnia inter se conexa." („Totul este viu, totul se leagă.") Acest capitol este o introducere în practicile magice ale aritmeticii sacre, urmând tradițiile pitagoreice. Vă sfătuiesc să citiți capitolele din *Manualul de inițiere în vrăjitorie* ca să înțelegeți mai ușor subiectele pe care le vom aborda în cele ce urmează.

Numere figurative

Adepții pitagorismului le dezvăluiau elevilor *virtuțile* (puterile) magice ale numerelor, aranjându-le sub diverse forme, denumite numere figurative. Am inclus câteva exemple dintre aceste figuri pitagoreice. Cele mai cunoscute se numesc figuri plane sau bidimensionale: triunghiuri, pătrate, dreptunghiuri, pentagoane etc. Ei aranjau numerele și sub forma unor figuri solide sau tridimensionale: piramide, pătrate, *paralelipipede* dreptunghiulare etc. Numerele mai pot fi aranjate în forme liniare sau unidimensionale, care sunt utile, dar nu-și dezvăluie structura interioară.

Mulți înțelepți din vechime – printre care și adepții teoriilor pitagoreice – făceau calcule ca să exploreze misterele numerelor. Foloseau pietre sau pietricele (în latină, *calculi).* Astăzi, facem calcule pe hârtie sau folosim calculatoare ca să obținem mult mai repede răspunsurile dorite, dar este extrem de important să lucrăm cu metodele antice de calcul pentru a înțelege proprietățile ezoterice ale numerelor.

Pentru o mai bună înțelegere a noțiunilor prezentate în introducere, vă sfătuiesc să rezolvați exercițiile propuse în capitolul de față înainte de a încerca să explorați numerele pe cont propriu. Veți avea nevoie de un set de 50 de pietre. Orice obiecte mici și rotunde sunt bine-venite, dar ca să păstrăm tradiția vă recomand să folosiți pietre sau pietricele.

Vom începe explorarea aritmeticii sacre cu seria de numere: 1, 2, 3 etc. Aritmetica sacră diferă de aritmetica pe care o învățați la școală. În aritmetica pitagoreică, primul număr, 1, nu este un număr, în sensul strict al cuvântului, ci reprezintă „Monada" sau „Unitatea". Monada,

principiul tuturor numerelor, întruchipează puterea, autoritatea sau potențialul tuturor numerelor (în latină, *potentia*; în greacă, *dynamis*), care le generează în actualitate (în latină, *actio*; în greacă, *energeia*). Numărul 1 joacă un rol special în aritmetica sacră a lui Pitagora.

Și numărul 2 are proprietăți speciale. Adepții teoriilor pitagoreice credeau că toate numerele au caracteristici unice. Astfel, numărul 2 (Diada) nu este doar un număr obișnuit, ci reprezintă principiul autorității, al diadei nedefinite, al puterii divizării, al inegalității și al diversității. Diadei indefinite îi revine sarcina de a transforma potențialul Monadei (1) în actualitatea celorlalte numere.

Conform doctrinei pitagoreice, numerele pare sunt feminine, iar cele impare, masculine (vezi desenele 2 și 3). Spre deosebire de matematicienii moderni, pitagoreicii consideră Monada (1) ca fiind unică, nici pară, nici impară; în viziunea lor, este un număr androgin (pe jumătate masculin, pe jumătate feminin), pentru că ia naștere în urma divizării sexelor de către Diada nedefinită, care contribuie la creșterea Monadei (1). Pentru că stă la originea ambelor sexe, Monada poate să schimbe ușor un sex cu altul (dacă adunăm 1 cu un număr par rezultă un număr impar și viceversa).

Fig. 1

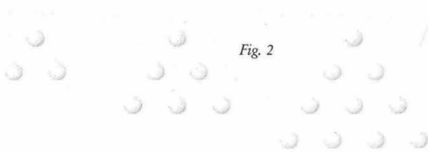
EXERCIȚIU:

Explorați, cu ajutorul pietrelor, caracterul masculin și feminin al numerelor! Atât timp cât numărul este feminin (par), procesul de împărțire poate continua, dar dacă, la un moment dat, obțineți ca rezultat un număr impar (masculin), procesul nu mai poate fi continuat. Numerele masculine (impare) sunt asociate cu lumea spiritualității sau a intelectului; ideile arhetipale sunt rigide, eterne, constante, definitive și bine definite. Numerele feminine (pare) sunt asociate cu lumea materială și cu materia, sunt la infinit divizibile și permanent variabile.

Observați că, atunci când împărțiți un număr impar în două grupuri egale, o piatră va rămâne întotdeauna pe dinafară! Împărțiți pietrele în două grămăjoare egale (puneți-le deoparte pe cele în plus)! Împărțiți acum fiecare dintre grămăjoare în altele două egale!

Continuați să împărțiți grupurile de pietre în jumătate până când ajungeți la un număr impar! Repetați procesul de înjumătățire a grămăjoarelor de pietre, folosind numere diverse, pentru a-i înțelege mecanismul de funcționare și rezultatul final!

Monada (1) reprezintă principiul identității, al unității, al punctului terminus, al finitului și al determinării. Diada (2) este principiul diversității, al inegalității, al infinitului și al nedeterminării. Alte caracteristici ale Monadei și ale Diadei sunt ilustrate în exercițiile următoare.


Fig. 2

Numerele triunghiulare pot fi aranjate sub forma unui triunghi echilateral (cu laturi egale) (vezi desenul 2). Primul număr triunghiular este 1, al doilea este 3, al treilea este 6, al patrulea este 10 etc. Extrem de important în numerologia pitagoreică este să înțelegem geneza numerelor triunghiulare și a altor serii de figuri. Monada (1) reprezintă primul număr triunghiular. Al doilea număr triunghiular îl reprezintă totalul primelor două numere: $3 = 1 + 2$. Al treilea număr triunghiular îl reprezintă totalul primelor trei numere: $6 = 1 + 2 + 3$; al patrulea este totalul primelor patru numere: $10 = 1 + 2 + 3 + 4$ etc.


Fig. 3

Numerele triunghiulare se formează cu ajutorul seriei de numere 1, 2, 3, 4 prin operația de adunare. Iată cum puteți forma un număr triunghiular din alt număr triunghiular: ca să obțineți al patrulea

număr triunghiular din cel de-al treilea, adăugați 4 (vezi desenul 5); ca să formați al cincilea număr triunghiular din cel de-al patrulea, adăugați 5! În general, ca să obțineți numărul triunghiular N + 1, adunați linia N + 1 cu numărul triunghiular N! Linia care transformă o figură într-alta se numește *gnômôn* (în greacă, *regulă),* dar despre acest subiect vom vorbi ceva mai târziu.

EXERCIȚIU:

Formați, cu ajutorul pietrelor, seria de numere triunghiulare. Veți înțelege foarte repede cum să le formați prin operația de adunare.

Multe numere triunghiulare joacă un rol important în arta magiei. Al patrulea număr triunghiular, 10, reprezintă punctul central în numerologia pitagoreică; el se numește *Tetractys*. Al șaptelea număr triunghiular este 28, numărul zilelor dintr-o lună calendaristică (patru săptămâni). Acest lucru stabilește legătura dintre numerele 7 și 28, dezvăluind astfel structura ezoterică a lunii calendaristice. Al șaselea număr triunghiular este 21 – numărul cărților de tarot din Major Arcana (excluzând jokerul, carte de obicei nenumerotată). Al șaselea număr triunghiular ne oferă, de asemenea, numărul sumei a două zaruri cu șase laturi, lucru care atestă legătura dintre divinația cu cărți de tarot și cea cu zaruri. Al doisprezecelea număr triunghiular este 78, ce reprezintă numărul cărților dintr-un set de tarot (cărțile Major și Minor Arcana). Este, de asemenea, numărul sumei a două zaruri cu douăsprezece laturi, folosite în jocurile moderne, dar și în cele din vechime. Dodecaedrul cu douăsprezece laturi este unul dintre solidele lui Platon, asociat cu chintesența sau cu cel de-al cincilea element. Pentru mai multe detalii, consultați capitolul despre „cărțile de tarot pitagoreice" din *Manualul de inițiere în vrăjitorie*!

Fig. 4



Numerele pătratice sunt cele care pot fi aranjate sub formă de pătrat (vezi desenul 4). Matematicienii moderni le numesc și astăzi *pătrate perfecte.* 9 este cel de-al treilea număr pătratic sau pătratul lui 3, număr pătratic format pe o latură de 3. (De asemenea, 27 este cel de-al treilea număr cubic, cubul lui 3, care este un cub cu latura de 3.) Observați că fiecare număr pătratic se poate forma din cel precedent prin adăugarea liniei în formă de L *(gnômôn)* în jurul a două laturi! Dacă adăugați un *gnômôn* din 7 pietre celui de-al treilea număr pătratic, puteți forma cel de-al patrulea număr pătratic (vezi desenul 5).

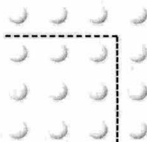


Fig. 5

EXERCIȚIU:

Aranjați pietrele într-un pătrat destul de mare (cu laturi de 6 x 6). Îndepărtați apoi laturile în formă de L *(gnômôn)* până rămâne o singură unitate. Îndepărtați mai întâi cele 11 pietre ale *gnômôn*-ului din cel de-al șaselea pătrat ca să vă rămână cel de-al cincilea pătrat. Puneți deoparte, într-o grămăjoară, cele 11 pietre ale *gnômôn*-ului! Îndepărtați apoi *gnômôn*-ul alcătuit din 9 pietre din cel de-al cincilea pătrat ca să vă rămână cel de-al patrulea. Puneți deoparte aceste 9 pietre, într-o altă grămăjoară, așa cum ați procedat și cu celelalte 11. Continuați procedeul până când pătratul vostru se reduce la o singură piatră, apoi analizați numerele pietrelor din laturile pe care le-ați îndepărtat. Ce observați? Acestea sunt numere masculine (impare).

Cuvântul grecesc *gnômôn*, pe care eu l-am tradus prin „regulă", provine dintr-un verb care înseamnă „a ști". Acesta este și rădăcina cuvântului *gnômê*, care înseamnă „cunoaștere, inteligență, maximă". Sensul propriu al *gnômôn*-ului este „instrument de cunoaștere", referindu-se astfel la diverse lucruri: echer de dulgherie (forma *gnômôn*-ului folosit în construirea numerelor pătratice), riglă, indicator de cadran solar, cod de legi, reguli de viață, interpret sau ghid înțelept. *Gnômôn*-ul ne învață să traversăm granițele finitului spre infinit.

EXERCIȚIU:

Observați cum se formează pătratele din numerele masculine prin operația de adunare? Enumerați numerele masculine (inclusiv Monada): 1, 3, 5, 7, 9... etc. Unitatea este primul număr pătratic. Adăugați 3 pietre la această unitate ca să obțineți 4, al doilea număr pătratic; adăugați apoi alte 5 pietre ca să obțineți numărul 9, al treilea pătrat etc.

Pătratul unui număr feminin este feminin, pătratul unui număr masculin este masculin, iar pătratul unei unități androgine este unitate. Ca să înțelegeți acest lucru intuitiv, imaginați-vă un număr feminin în formă liniară; este divizibil în două jumătăți egale. Pătratul acestui număr este alcătuit din alte patru pătrate egale (vezi desenul 6). Ca să înțelegeți de ce pătratul unui număr masculin este masculin, imaginați-vă un număr masculin sub forma unei unități pe care o adunați cu un număr feminin, care poate fi împărțit în jumătate. Așadar, când formăm pătratul unui număr masculin, obținem o figură cu patru părți (vezi desenul 7). Obținem pătratul mai mic, feminin (ca în exemplul precedent), înconjurat de un *gnômôn* alcătuit din două linii feminine, dar și de o unitate indivizibilă. De aceea, pătratul mai mare este masculin.

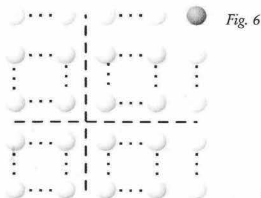


Fig. 6

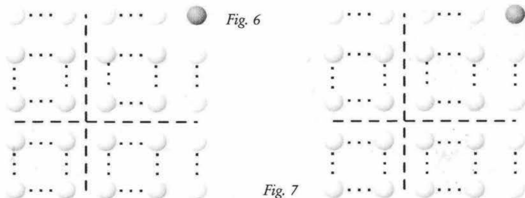
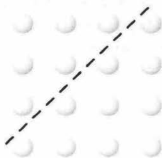


Fig. 7

EXERCIȚIU

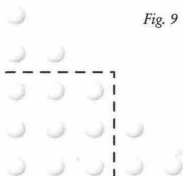
Există o legătură strânsă între numerele triunghiulare și cele pătratice. Orice număr pătratic poate fi împărțit în două componente – deasupra și dedesubtul diagonalei, formându-se astfel două numere triunghiulare (numere triunghiulare consecutive). De exemplu, putem vedea din desenul 8 că al patrulea pătrat este alcătuit din cel de-al patrulea și

al treilea triunghi (deoarece 16 = 10 + 6). Repetați exercițiul de câteva ori, folosind pietrele, până când veți înțelege mecanismul!


Fig. 8

EXERCIȚIU:

Enumerați seria numerelor triunghiulare: 1, 3, 6, 10, 15. Observați cum puteți obține alte două triunghiuri și cum le puteți combina cu un pătrat. Găsiți un număr pătratic în interiorul fiecărui triunghi. Pentru asta, aranjați, de exemplu, cel de-al cincilea triunghi sub forma unui triunghi dreptunghic, nu echilateral (vezi desenul 9)! Observați că acesta este alcătuit din cel de-al treilea pătrat și din două copii ale celui de-al doilea triunghi (15 = 9 + 3 + 3)! Repetați procedeul și cu alte triunghiuri până veți înțelege mecanismul!


Fig. 9

Adunarea numerelor masculine duce la formarea pătratelor. Poate că vă întrebați ce numere se pot forma prin adunarea numerelor *feminine*. Dacă adunați 2 cu 4, următorul număr feminin, obțineți 6; dacă adunați acest rezultat cu 6, următorul număr feminin, obțineți 12 și așa mai departe. Seria acestor numere este 2, 6, 12, 20, 30, 42. Le intuiți forma? Acestea se numesc numere *neechilaterale* (în greacă, *heteromê-*

kes) sau numere dreptunghiulare și pot fi aranjate sub forma unor dreptunghiuri, având o latură mai lungă decât cealaltă. Aceste dreptunghiuri au următoarea formă: 1´2, 2´3, 3´4, 4´5 etc. (vezi desenul 10). Unele numere pot forma diverse figuri: de exemplu, 6 poate fi un număr triunghiular, neechilateral sau liniar. Acestea reprezintă diverse aspecte *calitative* ale aceleași *cantități* și au roluri diferite în arta magiei.

Fig. 10

EXERCIȚIU:

Așa cum ați procedat și în cazul numerelor pătratice, studiați acum formarea numerelor neechilaterale. Descoperiți cum se adună un *gnômôn* (feminin) cu un număr inegal ca să iasă următorul număr inegal.

Observați că un număr neechilateral poate fi împărțit în două copii ale aceluiași număr triunghiular.

Comparați dreptunghiurile neechilaterale cu cele *echilaterale* (pătratele). Numerele echilaterale sunt asociate cu ideile arhetipale, cu *noțiunea de constantă*, deoarece, în timp ce experimentăm seriile de numere, figurile nu-și schimbă forma. Spre deosebire de acestea, numerele neechilaterale sunt asociate cu lumea materială a nașterii, a dezvoltării și a descompunerii, cu *noțiunea de devenire*, deoarece în timp ce experimentăm seriile de numere forma dreptunghiurilor se modifică. Între laturile dreptunghiurilor echilaterale există un *logos* (raport) constant, în vreme ce *logosul* (raportul) laturilor dreptunghiurilor neechilaterale se modifică mereu.

Toate dreptunghiurile neechilaterale sunt feminine, pentru că o latură este întotdeauna feminină. Aceasta simbolizează nașterea lumii materiale (considerate de ordin feminin: Mama Natură sau Geea). Pe de altă parte, pătratul unui număr masculin este masculin, iar pătratul unui număr feminin este feminin. Astfel, ambele numere masculine și feminine exsită în lumea noastră materială, dar ideile arhetipale trebuie să aibă același *logos*.

Se pare că Pitagora este cel care a descoperit relația dintre intensitatea sunetului, frecvența vibrațiilor și gama muzicală. El a constatat că numerele neechilaterale reprezintă intervalele muzicale în ordinea descrescătoare a acordurilor. Așadar, 2:1 reprezintă raportul octavei (C-c), cel mai armonios interval (unisonul nu este un interval). Următorul raport neechilateral este 3:2, cvinta (C-G); următorul este 4:3, cvarta (C-F); 5:4 reprezintă terța majoră (C-E); 6:5 – terța minoră (C-E). Un ton, sau secunda mare, este redat de intervalul 9:8 (C-D) sau 10:9 (D-E), deoarece în teoria muzicală a lui Pitagora tonurile nu au aceeași mărime; intervalul secundei mici E-F este 16:15. Pitagora a observat că legile armoniei nu se aplică doar în muzică, ci și în muzica sferelor și în armonia cosmică, după care universul însuși se ghidează și care joacă un rol fundamental în arta magiei.

Medii

Un concept fundamental în tradiția pitagoreică, dar și în multe altele, este media sau mediana (în greacă, *meson* sau *mesotês*): cea care unește opusurile și trece dincolo de granița lor.

Conceptul se aplică în toate domeniile filozofiei, dar și în etică („Media de Aur"), medicină (echilibrarea temperamentelor sau a umorilor), artă, alchimie și magie. Mediile joacă un rol important în conectarea planurilor realității și în stabilirea simpatiilor și a corespondențelor magice. În numerologia pitagoreică, media poate fi definită prin raportul dintre trei numere: cel mijlociu (media) și celelalte două (extremele). Media are un raport similar cu fiecare dintre extreme. Adepții teoriilor pitagoreice au descoperit douăsprezece medii numerice.

Cea mai simplă este cea *aritmetică*, unde media este echidistantă față de fiecare dintre extreme. De exemplu, media aritmetică dintre 3 și 7 este 5, deoarece 5 se află la o distanță egală între 3 și 7. Observați că există o medie aritmetică între două numere numai dacă acestea se diferențiază printr-un număr par (feminin), pentru că – în caz contrar – media nu poate să aibă aceeași diferență față de două extreme. (În aritmetica sacră, nu folosim termenul „fracție", dar apelăm la „proporție", după cum veți vedea în cele ce urmează.) Există o medie

aritmetică între 3 și 7 (care se diferențiază prin 4), dar nu între 2 și 7 (care se diferențiază prin 5). Pentru a calcula media aritmetică, stabiliți extremele sub forma unor figuri! Mutați pietrele din extrema mai mare în extrema mai mică până când cele două figuri au aceeași mărime; când terminați, ambele grămăjoare sunt egale cu media aritmetică. Puteți vedea în acest fel că media aritmetică reprezintă echilibru și egalitate. Mutând pietrele dintr-o parte în alta, veți descoperi și o serie de perechi de numere cu aceeași medie aritmetică.

EXERCIȚIU:

Calculați media aritmetică a câtorva perechi de numere folosind acest procedeu! Observați ce se întâmplă dacă extremele se diferențiază printr-un număr impar!

Cea mai importantă medie – *media geometrică* – pe care Platon o numește „legătura perfectă" – are aceeași proporție față de fiecare dintre extreme. De exemplu, 9:6:4 este o progresie geometrică, deoarece raportul dintre 9 și 6 este același cu raportul dintre 6 și 4 (în ambele cazuri, acest raport este 3:2).

Este ușor să observați că există o medie geometrică între două pătrate perfecte. De exemplu, 9 = 3´3 și 4 = 2´2 au media 6 = 3´2. În ezoterism, o extremă are două părți S (unde S reprezintă o calitate ocultă), iar cealaltă extremă are două părți T (o altă calitate ocultă).

EXERCIȚIU:

Calculați media geometrică dintre câteva perechi de pătrate perfecte pentru a înțelege mecanismul intuitiv. Lungimea unui pătrat și lățimea altuia vor crea un dreptunghi, reprezentând media geometrică dintre cele două figuri.

Veți descoperi că media geometrică există între două extreme numai dacă sunt *aceiași multipli ai unor pătrate diferite*. Media este în acest caz același multiplu al produselor laturilor celor două pătrate. De exemplu, 30 este media geometrică dintre 45 și 20, deoarece extremele sunt 45 = 5´3´3 și 20 = 5´2´2 (același multiplu al unor pătrate diferite). De aici rezultă că media este 5´3´2 = 30. Formula ar putea fi următoarea: dacă A = CSS și B = CTT, atunci, M = CST. (Observați că S sau T ar putea fi 1.) Interpretarea ezoterică a acestei formule ar putea fi

următoarea: A este alcătuit din două elemente S, iar B, din două elemente T; așadar, media înlocuiește un element S cu un element T.

Media geometrică este corelată cu extremele sale prin operațiile combinate de înmulțire și împărțire (uneori trebuie să înmulțim sau să împărțim la 1). Gândiți-vă, de exemplu, la progresia geometrică 9:6:4! Ca să ajungem de la 9 la 6, înmulțim cu 2 și împărțim la 3, la fel cum procedăm când trecem de la 6 la 4. Formula generală a progresiei geometrice este următoarea: CSS:CST:CTT. Ca să ajungem de la CST la CTT, cu ajutorul mediei geometrice, înmulțim cu T și împărțim la S; ca să ajungem de la CTT la CSS, înmulțim cu S și împărțim cu T.

EXERCIȚIU:

Să analizăm acum progresia geometrică 9:6:4! Începeți cu numărul pătratic 9! Înmulțiți-l cu 2, făcând o altă grămăjoară de pietre (aveți acum în total 18 pietre)! Împărțiți această figură în trei în așa fel încât să aveți 3 figuri a câte 6 pietre, ce reprezintă media geometrică! Faceți acum aceeași operație de înmulțire și împărțire: Dublați grămăjoara din 6 pietre în așa fel încât să aveți acum 12 pietre, apoi împărțiți cele 12 pietre în 3 grămăjoare a câte 4 pietre fiecare! Veți vedea astfel că raportul 9:6 este egal cu raportul 6:4.

EXERCIȚIU:

Mediile aritmetice și geometrice dezvăluie o altă relație importantă între numerele (pătratice) neechilaterale și echilaterale. Enumerați seriile numerelor pătratice și neechilaterale: 1, 2, 4, 6, 9, 12, 16...! Observați că media *aritmetică* între două numere *neechilaterale* consecutive este *pătratul* dintre ele; de exemplu, media aritmetică dintre 6 și 12 este 9. Pe de altă parte, media *geometrică* între două numere *pătratice* consecutive este redată de numărul *neechilateral* dintre ele; de exemplu, media geometrică dintre 4 și 9 este 6. Explorați procedeul până când veți înțelege mecanismul de interconectare a figurilor consecutive! Acesta este ușor de înțeles: între două pătrate consecutive, SS și (S+1) (S+1), media geometrică este S(S+1). Tot astfel, între două numere neechilaterale consecutive, (S-1)S și S(S+1), media aritmetică este SS. Astfel, numerele echilaterale și neechilaterale reprezintă verigile unui lanț legate între ele prin mediile aritmetice și geometrice,

cu ajutorul cărora Monada progresează spre infinit. Procesul este continuu datorită factorilor comuni dintre termenii adiacenți: 1´1, 1´2, 2´2, 2´3, 3´3, 3´4, 4´4. Observați interconexiunea dintre puterile masculine și cele feminine! Observați, de asemenea, cum – într-un ciclu de 4 – genul numerelor echilaterale și neechilaterale se repetă!

Tetractys

Dintre toate numerele arhetipale, cel mai important este Decada (10), cel de-al patrulea număr triunghiular (vezi desenul 11), care se numește *Sfântul Tetractys*. Meritul descoperirii i se atribuie lui Pitagora. Nu am la dispoziție un spațiu suficient de amplu ca să vă dezvălui toate semnificațiile ezoterice ascunse în acest simbol, motiv pentru care trebuie să mă limitez doar la câteva secrete explicate de aritmetica sacră.

Fig. 11



Membrii ordinului pitagoreic susțin că Decada cuprinde întregul univers, pentru că după 10 reîncepe numărătoarea; așadar, toate numerele mai mari sunt imaginile Decadei într-un plan mai amplu de manifestare. Astfel, tot ce există în univers face parte integrală din primele 10 numere. Cu toate acestea, Tetractys ne demonstrează că Decada este generată prin adunarea primelor patru numere: Monada, Diada, Triada și Tetrada. Ele reprezintă puterile fundamentale în univers, care le generează și le guvernează pe toate celelalte. Vă voi explica pe scurt fiecare dintre *nivelurile* sau *planurile* Tetractysului.

În vârful Tetractysului tronează Monada, reprezentând inefabilul. Ea unește toate lucrurile, chiar și pe cele antagonice: aspectele masculine și cele feminine, mintea și materia, veșnicia și efemerul, existența

și nonexistența etc. Monada corespunde principiului Tao (vezi *Manualul de inițiere în vrăjitorie).*

Cel de-al doilea nivel este Diada, care întruchipează dualitatea și distincția dintre esențe, conturată la nivelul eternelor idei arhetipale; reprezintă tărâmul existenței, nivelul minții universale. Acest nivel se formează atunci când unitatea se extinde, generându-le pe celelalte. Diada corespunde principiilor Yin și Yang, dar și celor antagonice (vezi *Manualul de inițiere în vrăjitorie).*

Cel de-al treilea nivel este Triada, simbolizând toate genurile de meditație și unește principiile antagonice (vezi *Manualul de inițiere în vrăjitorie).* Corespunde sufletului universal, care unește mintea universală cu trupul universal (realitatea materială), materializând eternele idei arhetipale în spațiul și în timpul lumii materiale. Cele trei unități ale Triadei definesc un plan, care se extinde în spațiu, dar nu are consistență. Acest nivel reprezintă existența care ocupă un spațiu, fără să aibă însă consistență materială. Este nivelul entităților imateriale, precum sufletele și spiritele.

Cel de-al patrulea nivel este Tetrada, echilibrul stabil al puterilor antagonice, prezente în caracteristicile celor patru elemente ale realității materiale: cald/rece, umed/uscat (vezi *Manualul de inițiere în vrăjitorie).* Tetrada îi corespunde trupului universal, însuflețit și guvernat de mintea universală cu ajutorul meditației sufletului universal. În cel de-al patrulea nivel, planul se extinde în cea de-a treia dimensiune pentru a forma obiecte solide, tridimensionale – planul realității materiale. Aici, eternul dans al contrariilor duce la crearea, dezvoltarea și degradarea, în timp, a obiectelor fizice.

Aritmetica sacră vă poate ajuta să înțelegeți mai bine conceptul de Tetractys. Figura numită *Lambdoma* sau Lambda platonică, denumită astfel datorită similitudinilor cu litera grecească lambda L (vezi desenul 12), este corelată cu Tetractys. Platon susținea că numerele Lambdomei (1, 2, 3, 4, 8, 9, 27) definesc granițele tuturor numerelor. De aceea trebuie să completăm unitățile lipsă din fiecare nivel ca să conectăm Tetractysul cu întregul. Acest lucru îl putem realiza cu ajutorul mediilor geometrice.

În acest desen, avem două axe derivate din Monada (androgină). Cea din stânga este Axa Diferențelor, generată de puterile (feminine)

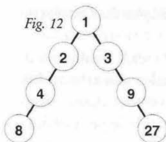


Fig. 12

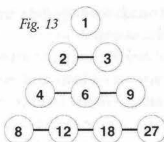
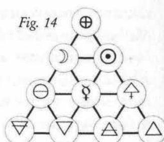


Fig. 13


Fig. 14

ale Diadei: 2, 4, 8, iar cea din dreapta este Axa Identităților, generată de puterile (masculine) ale Triadei: 3, 9, 27. La primul nivel, se află unitatea; la cel de-al doilea, figurile liniare (2, 3); la cel de-al treilea, pătratele plane (4, 9); iar la cel de-al patrulea, cuburile solide (8, 27). Axa din stânga, generată de numărul prim feminin (2), este axa manifestării materiale, deoarece toate aceste numere reprezintă puterile Diadei - puterea divizării, a creării și a multiplicării. Reprezintă calea descendentă a *evoluției* de la unitate - prin generare și înmulțire - spre existența fizică. Axa din dreapta, generată de numărul prim masculin (3), este axa dezvoltării conștientului, deoarece toate aceste numere reprezintă puterile Triadei - puterea uniunii, a minții și a spiritului. Constituie calea ascendentă a *involuției* de la divizare și fragmentare - prin integrare - spre reuniunea cu unitatea.

Primele două niveluri sunt deja complete (Monada și Diada); nu există o medie geometrică între puterile numerelor prime 2 și 3. Al treilea nivel este conectat prin numerele plane pătratice 4 și 9; 6 este media lor geometrică. De aceea, 6 conectează, unifică și completează Triada celui de-al treilea nivel. Trebuie să existe trei unități la acest nivel (vezi desenul 13), trei componente la nivelul sufletului. Al patrulea nivel este conectat prin numerele solide cubice 8 și 27. Euclid a demonstrat că avem nevoie de două medii geometrice ca să unim două cuburi. Acestea sunt 12 și 18; de aceea, numerele 8:12:18:27 formează o progresie geometrică, deoarece raporturile 8:12, 12:18 și 18:27 sunt toate egale (2:3). Această progresie reprezintă o tranziție graduală de la o stare fixă (2´2´2), prin intermediari (2´2´3, 2´3´3), la o stare volatilă. Platon susținea că două elemente - apa și aerul - trebuie să joace rolul de intermediari între două elemente extreme - pământul și focul, bazele realității materiale (deoarece reprezintă chintesența

tangibilității și vizibilității). Așadar, în cel de-al treilea nivel, pornim spre dreapta, îndepărtând un factor material (2) și incluzând un factor spiritual (3).

Mediile geometrice conectează cel de-al treilea și al patrulea nivel cu o unitate, în același timp legând și nivelurile între ele. Observați că progresiile geometrice 1:2:4:8 și 1:3:9:27 unesc laturile Tetractysului, iar progresiile 2:6:18 și 3:6:12 conectează elementele din interior!

În alchimie, simbolul Tetractys (vezi desenul 14) este bogat în semnificații. Pentru că nu vi le pot explica pe toate aici, vă sfătuiesc să le explorați singuri, citind *Manualul de inițiere în vrăjitorie*.

La baza Tetractysului stau cele patru elemente: pământul (dens), apa (densă), aerul (volatil) și focul (volatil). La cel de-al treilea nivel se află Tria Prima – cele trei principii ale alchimiei: sarea, mercurul și sulful. La cel de-al doilea nivel sunt prezente Luna și Soarele – principiul feminin și masculin din univers. La primul nivel se află piatra filozofală, care unește principiile antagonice. Dacă veți explora, cu ajutorul aritmeticii sacre, relațiile – orizontale și diagonale – din interiorul Tetractysului, veți afla foarte multe lucruri despre aceste concepte magice fundamentale.

4. Istoria numărului 13

autor: Moonwriter (indigo)

Ați observat că numărul 13 provoacă fiori multor oameni? Acest număr stă la baza multor superstiții, motiv pentru care până și astăzi 80% din hotelurile și clădirile înalte nu au etajul al XIII-lea, trecând direct de la etajul al XII-lea la al XIV-lea sau numind etajul al XIII-lea „12a". Mulți oameni evită să călătorească sau să semneze documente legale în zilele de 13. Alții refuză să extragă numărul 13 sau să stea pe locul al XIII-lea. În aeroporturi, găsești rareori a XIII-a poartă, cum nici în spitale sau în hoteluri nu prea există salonul sau camera cu numărul 13.

Care este originea acestor superstiții?

13: vești proaste

Mulți pun teama de numărul 13 pe seama mitologiei nordice. Loki, unul dintre zeii demonici din panteonul mitologiei nordice, și-a făcut apariția neinvitat la o petrecere din Walhalla, sala de banchet a zeilor. Era o petrecere cu 12 invitați – Loki fiind al 13-lea; el a provocat moartea lui Balder, zeul luminii, al bucuriei și al armoniei.



În antica Romă se credea că vrăjitoarele se adună în grupuri de câte 12, cel de-al 13-lea participant fiind Diavolul.

Creștinii nutresc convingerea că ziua de vineri este purtătoare de ghinion, deoarece este ziua răstignirii lui Iisus. Pentru că 13 oameni au fost prezenți la Cina Cea de Taină, numărul 13 – cu atât mai mult când se întâmplă să cadă într-o vineri – este considerat de rău augur. De asemenea, dacă îi luăm în calcul și pe Iuda, și pe Matei, putem spune că la Cina Cea de Taină au participat 13 apostoli.

Superstițiile legate de numărul 13 au luat amploare și mai mare în Evul Mediu. În ziua de vineri, 13 octombrie 1307, regele Filip al IV-lea al Franței a poruncit ca Jacques de Molay, marele maestru al cavalerilor templieri, și șaizeci dintre cavaleri să fie arestați, împreună cu mii de credincioși loiali cauzei templierilor. Cum acest ordin și-a dedicat viața unei cauze nobile – păstrarea tainelor Sfântului Graal – episodul a hrănit temerile legate de numărul 13.

În secolul al XVIII-lea, într-o zi de vineri, pe data de 13, a fost lansată la apă nava *HMS Friday*. La scurt timp, ea a dispărut fără urmă. Puțini oameni sunt mai superstițioși decât cei care își câștigă existența pe mare, drept pentru care după acest episod navele sunt arareori lansate la apă în zilele de vineri sau în cele cu data de 13.

Extrem de interesant este că data de 13 pică mult mai des în zilele de vineri decât în celelalte zile.

Oamenii mai cred că e de rău augur să inviți la masă sau la o întâlnire 13 persoane. În Franța renascentistă, membrii înaltei societăți, cunoscuți sub numele de *quatorzieni* („al paisprezecelea oaspete"), veneau întotdeauna la petrecerile unde numărul invitaților era 13.

S-ar putea ca numărul 13 să fi avut de suferit din cauza poziției sale imediat următoare numărului 12. Mulți numerologi consideră că 12 este un număr „complet", aproape perfect, care simbolizează armonia. Sunt 12 luni într-un an, 12 semne zodiacale, 12 zei în Olimp, 12 munci ale lui Hercule, 12 seminții ale lui Israel și 12 apostoli ai lui Iisus.

Spre deosebire de 12, 13 este numărul transgresiunii. Adunând 12 cu 1, se strică imaginea desăvârșirii și a echilibrului perfect.

13: vești bune

Astăzi numeroși oameni, în special adepții magiei și ai religiei neopăgâne și Wicca, ce au adoptat simboluri cu o puternică încărcătură negativă, cum ar fi pisica neagră, mătura și întunericul nopții, încearcă să confere conotații pozitive numărului 13.

Este considerat de mulți, mai ales de adepții religiei Gardnerian Wicca, numărul ideal al unei comunități de wiccani[1].

În numerologie, 13 este egal cu 1 + 3, care este egal cu numărul bază 4. Patru este considerat de adepții magiei un număr sacru, reprezentând cele patru puncte cardinale, cele patru elemente, cele patru anotimpuri, cele patru vânturi, cele patru diviziuni ale anului (2 echinocții și 2 solstiții) etc.

În religia iudaică, 13 reprezintă vârsta maturității și momentul ceremoniei Bar sau Bat Mitzvah (pentru băieți și fete)[2]. 13 ar reprezenta, de asemenea, numărul semințiilor din Israel: 11 sunt fiii lui Iacob, iar 2 poartă numele fiilor lui Iosef. 13 este numărul principiilor credinței iudaice, conform adepților lui Maimonide[3], iar în cultura iudaică Dumnezeu este înzestrat cu 13 atribute ale îndurării.

---

[1] Wicca este o religie neopăgână, care acordă o importanță capitală naturii. A fost popularizată în 1954 de Gerald Gardner, pensionar, fost funcționar public britanic. La vremea aceea, Gardner folosea termenii de „cult vrăjitoresc" și „vrăjitorie", referindu-se la această religie, iar cei ce o practicau erau denumiți, ca grup, „Wicca", termen provenind dintr-un cuvânt englezesc care însemna „vrăjitorime". În prezent, adepții acestei religii sunt numiți wiccani (n. tr.).

[2] Bar sau Bat Mitzvah reprezintă o ceremonie religioasă evreiască, marcând trecerea spre maturitate, ce corespunde comuniunii sau primei împărtășanii din creștinism care are loc la vârsta de 13 ani (n .tr.).

[3] Moise Maimonide (1135–1204) – filozof, medic și teolog evreu din Evul Mediu (n. tr.).

În religia sikh, numărul 13 este considerat un număr special, care înseamnă „aparținând lui Dumnezeu“.

Pentru unii chinezi, 13 este un număr norocos, deoarece pronunția lui seamănă cu un cuvânt care înseamnă „trebuie să trăiesc“.

În cărțile de tarot, cea de-a XIII-a carte simbolizează „Moartea“. Cu toate acestea, ea este adesea interpretată ca simbol al renașterii, al regenerării sau al transformării.

Și, în cele din urmă, magia matematicii este cel de-al XIII-lea atelier al Școlii Cenușii de Vrăjitorie și cel de-al XIII-lea capitol din această carte.

5. Banda lui Möbius

autor: Moonwriter (indigo)

Banda lui Möbius este o suprafață cu o singură față. Mult timp s-a crezut că cel care a descoperit-o este A.F. Möbius, de unde îi vine și numele. Dar cercetările recente au scos la iveală faptul că banda fusese descoperită, cu două luni înainte, de matematicianul german J.B. Listing.

Este mult mai distractiv să puneți mecanismul în aplicare decât să citiți cum se procedează.

Iată de ce aveți nevoie:

Fâșii de hârtie albă, late de 2,50 centimetri și lungi de 60 de centimetri

- Bandă adezivă transparentă
- O foarfecă
- Un marker
- Creioane colorate

EXPERIMENTUL 1: BANDA NU TREBUIE RĂSUCITĂ

Luați o fâșie de hârtie. Colorați o față cu roșu (sau cu ce culoare preferați). Lipiți capetele, formând o buclă circulară. Tăiați acum fâșia de hârtie pe mijloc, pe toată lungimea ei, până când veți obține două bucle separate. Examinați-le pe fiecare în parte. Veți observa că cele două bucle sunt identice și au două fețe: una roșie și una albă.

Faceți un „x" pe fața colorată a fâșiei. Pornind de la „x", plimbați-vă cu degetul pe partea din exterior a fâșiei de hârtie. Ce se întâmplă cu fâșia colorată pe care vă plimbați cu degetul? Veți descoperi că – în timp ce urmăriți fața colorată a fâșiei – ajungeți tot în punctul de plecare „x".

Desprindeți cele două fâșii dezlipindu-le capetele! Dacă le veți întinde, veți vedea că fiecare dintre ele măsoară 60 de centimetri.

Nicio problemă, nu-i așa? Totul se desfășoară cum v-ați imaginat. Aveți răbdare!

EXPERIMENTUL 2: BANDA TREBUIE RĂSUCITĂ PE JUMĂTATE



Luați o altă fâșie de hârtie. Colorați o față cu roșu (sau cu ce culoare preferați). Răsuciți fâșia pe jumătate. Dacă țineți cu ambele mâini de un capăt al panglicii, veți vedea, la un capăt, latura albă, iar la celălalt, latura roșie. Lipiți capetele la fel cum ați procedat în timpul experimentului 1! Tăiați panglica pe mijloc, pe toată lungimea, până când veți obține... ce anume?

Faceți un „x" pe fața colorată. Pornind de la el, plimbați-vă cu degetul pe fața din exterior a fâșiei de hârtie. Ce se întâmplă cu fâșia colorată pe care vă plimbați cu degetul? La început, urmați cu degetul fâșia colorată, apoi treceți pe fâșia albă, apoi din nou pe cea colorată și iarăși pe cea albă, înainte de a ajunge la punctul de plecare „x". Dar cum este posibil? Dacă panglica de hârtie pe care ați pornit avea două fețe, cum să fie ambele culori pe aceeași latură?

Răspunsul: Ați creat banda lui Möbius: o suprafață cu o singură latură.



Desprindeți capetele panglicii, întindeți-o și măsurați-o! Veți vedea că are 60 de centimetri.

Repetați experimentul 2A! De data asta, în loc s-o tăiați pe jumătate, tăiați-o la o treime de laterală, pe toată lungimea ei! Ce obțineți? Extraordinar!

Desprindeți capetele panglicii și măsurați lungimea benzilor!



EXPERIMENTUL 3: BANDA TREBUIE RĂSUCITĂ LA 180 DE GRADE

Luați o altă panglică de hârtie! Colorați o față cu roșu (sau cu ce culoare preferați)! Răsuciți panglica la 180 de grade și lipiți capetele, ca în experimentul #1! Tăiați panglica pe mijloc, pe toată lungimea, până când obțineți... ce anume?

Repetați experimentul 3A. De data aceasta, în loc s-o tăiați pe jumătate, tăiați-o la o treime de laterală, pe toată lungimea! Ce obțineți?

Desprindeți capetele panglicii și măsurați lungimea benzilor!

EXPERIMENTUL 4: BANDA TREBUIE RĂSUCITĂ O DATĂ, APOI CU ÎNCĂ O JUMĂTATE DE ROTAȚIE

Luați o altă panglică de hârtie. Colorați o față cu roșu (sau cu ce culoare preferați). Răsuciți panglica o dată și apoi cu încă o jumătate de rotație. Lipiți capetele ca în experimentul #1! Tăiați panglica pe mijloc, pe toată lungimea, până când obțineți... ce anume?

Repetați experimentul 4A. De data aceasta, în loc s-o tăiați pe jumătate, tăiați-o la o treime de laterală, pe toată lungimea. Ce obțineți?

Desprindeți capetele panglicii și măsurați lungimea benzilor.

ALTE EXPERIMENTE

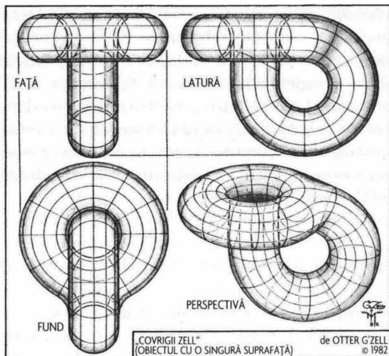
Continuați experimentele, răsucind banda cu încă o jumătate de rotație și repetând rezultatele!

6. Sticla lui Klein

autor: Oberon (cenușiu)

În 1882, matematicianul prusac Felix Klein a cusut două bucle Möbius ca să creeze o sticlă cu o singură suprafață, nedelimitată. Interiorul se îmbină cu exteriorul. Practic, sticla se conține pe sine.

În *Manualul de inițiere în vrăjitorie*, am vorbit despre sticla lui Klein, oferindu-le cititorilor și o fotografie a unor modele create de mine



din inele rotunde de plastic, ca acelea din care sunt confecționate anumite jucării pentru copii.

Câțiva cititori m-au rugat să le ofer imagini mai clare ca să-și creeze propriile modele. Veți găsi, astfel, în imaginea de mai sus câteva schițe ale „covrigilor Zell", surprinși din diverse unghiuri, pe care i-am desenat cu mulți ani în urmă. Încercați să vă faceți și voi propriile modele.

7. Geometria sacră

autor: John „Apollonius" Opsopaus (alb)

Geometria sacră ne ajută să recunoaștem modelele și legăturile ascunse din natură și din artă. Ea studiază relațiile ezoterice dintre formele arhetipale ale minții universale, manifestate în formele și procesele naturii, și aplică aceste relații în artă, arhitectură și magie. Folosește multe dintre practicile euclidiene, dar analizează în același timp formele și relațiile simbolice ignorate în geometria pe care o învățăm la

școală. Vrăjitorii își însușesc aceste modele practicând exercițiile de geometrie sacră.

Geometria sacră se ocupă de mărimile continue, cum ar fi lungimile, unghiurile, suprafețele și volumul. Aritmetica sacră se ocupă de numerele întregi discontinue. Deși matematica modernă îmbină cele două noțiuni, matematica sacră le disociază. În geometria sacră, măsurăm mărimile, dar nu le reducem la numere. În aritmetica sacră, folosim noțiunea de raport al numerelor, dar evităm noțiunile de fracții sau numere decimale.

Instrumente

Pentru aceste exerciții, aveți nevoie de hârtie albă, de un compas obișnuit și de un dreptar sau de o riglă (este de preferat rigla nemarcată). Tratați-vă instrumentele (compasul, rigla și creionul) cu respect, fiindcă sunt instrumentele magice ale geometriei sacre! Va trebui să le binecuvântați, dacă veți continua să practicați exercițiile de geometrie.

Înțeleptul rozacrucian Robert Fludd (1547–1637) descrie simbolurile compasului mistic (vezi desenul 1). Îmbinarea dintre cele două picioare ale compasului reprezintă unitatea tuturor lucrurilor din univers. Piciorul fix (cel plasat în centrul cercului) simbolizează pivotul – tărâmul ideilor arhetipale invariabile. Piciorul mobil (de care se fixează creionul) gravitează în jurul circumferinței, delimitând fenomenele lumii terestre pe măsură ce ele se nasc din idei și evoluează. Partea curbată a compasului, care unește cele două picioare, reprezintă legătura dintre dragoste și dreptate. Când fixăm compasul pe hârtie, acesta simbolizează axa lumii care conectează universul de planul terestru. Deschiderea compasului reprezintă dragostea divină pe care o emană centrul universal în lumea manifestării – actul central al creației.

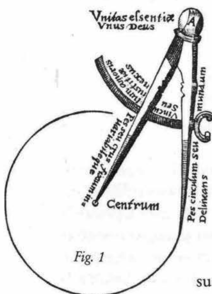


Fig. 1

Empedocle, adept al gândirii pitagoreice, susținea că două forțe primordiale guvernează

toate transformările din univers – dragostea și străduința – puterile uniunii și separării. Pe de altă parte, compasul nu poate crea nimic, dacă nu are picioarele despărțite, rămânând însă unite prin dragoste. Este simbolul cosmosului și al corpurilor cerești.

Deoarece trasarea unui cerc reprezintă evoluția din centrul divin al unei unități complete, Schneider ne recomandă ca, în desenele geometriei sacre, să trasăm cercurile dintr-o singură mișcare (ilustrațiile prezentate înfățișează cercuri parțiale pentru claritate și spațiu).

Mișcarea circulară este o caracteristică a cosmosului. Mișcarea rectilinie (dreaptă) este o caracteristică a Pământului și a lumii materiale. Rigla e simbolul pământului roditor. Liniile drepte indică direcția energiei și a mișcării; trasați liniile cu încredere, dintr-o singură mișcare! În lumea terestră, toate lucrurile sunt muritoare, având un început și un sfârșit, ca un segment de linie. În cosmos, transformările sunt ciclice și eterne. Cercul și linia simbolizează perfecțiunea cerească și limitele terestre. Compasul și rigla reprezintă aspectele spirituale și materiale ale naturii și ale vieții.

Termenul grecesc care desemnează rigla, *kanôn*, are și sensul de „regulă, standard, model, canon, principiu filozofic"; *kanôn*-ul, rigla sau regula, ne arată calea. Compasul se numește *diabêtês* în greacă, pentru că stă cu picioarele larg depărtate unul de celălalt *(diabainô)*, creând un pod între tărâmul existenței și cel al devenirii, între lumea arhetipală și cea materială.

Compasul și rigla construiesc relații formale între liniile circulare (masculine), liniile drepte (feminine) și punctele (androgine) de la intersecția liniilor. Aceste relații formale există numai sub forma ideilor arhetipale. Pentru a le descoperi, trebuie să le manifestați în realitatea materială, cu ajutorul unui creion și al unei foi de hârtie (oamenii din vechime foloseau un băț și pământ). Creionul, compasul și rigla sunt cele trei instrumente din geometria sacră, ce corespund triplei emanații divine a universului. Hârtia reprezintă spațiul unde are loc manifestarea – materia primă alchimică și matricea (pântecele) creației. Transformați întotdeauna exercițiile de geometrie sacră într-un act de meditație contemplativă. Când trasați o figură geometrică, trebuie s-o percepeți ca pe un act magic, un act al materializării, o emulație și un simbol al creației divine.

În final, vă recomand să nu ștergeți desenele pe care le greșiți; corectați-le în timp ce le construiți! Este important să înțelegem că nu vom reuși niciodată ca prin creațiile noastre să atingem perfecțiunea formelor arhetipale eterne. Am da dovadă de aroganță dacă am crede așa ceva (vă mai amintiți de mitul grec al lui Arachne?) În geometria sacră, ca și în arta magiei, trebuie să fim conștienți că nu putem anula ce am făcut, deși putem acționa în așa fel încât să restabilim armonia și să ne atingem scopul. (Vezi Catrenul LI din prima versiune a poemelor lui Omar Khayyám, traduse în limba română și intitulate *Rubaiatele lui Omar Khayyám*).

Tehnici de bază

Geometria sacră folosește tehnicile geometriei tradiționale euclidiene. Vă voi prezenta câteva dintre procedeele fundamentale care vă vor ajuta să explorați mijlocul de aur. Vom începe prin a construi un pătrat pe un segment de linie, folosind o foaie de hârtie, un compas și o riglă.

EXERCIȚIUL 1 (Construirea unui pătrat):

Vom desena un pătrat pe segmentul de linie AB (vezi desenul 2). Extindeți segmentul în ambele direcții, mărind de cel puțin trei ori lungimea originală (imaginați-vă că această linie de bază este Pământul)! Primul scop este să ridicăm linii perpendiculare din punctele A și B. Fixați compasul pe segmentul AB. Trasați apoi arcul de cerc CFB în

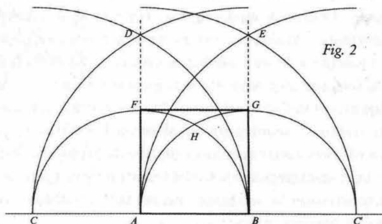


Fig. 2

jurul punctului A și arcul de cerc AGC' în jurul punctului B! Fixați apoi compasul pe segmentul de linie CB! Trasați arcul de cerc DB în jurul punctului C și apoi arcul de cerc CD în jurul punctului B. Trageți o linie de la punctul A spre D, punctul unde se intersectează aceste arce de cerc; această linie este perpendiculară pe AB (cu ajutorul compasului ne desprindem de Pământ). F reprezintă punctul în care se intersectează linia perpendiculară AD cu arcul de cerc CFB. Folosiți aceeași metodă ca să descoperiți punctul G; folosind același segment de linie, trasați arcul de cerc AE în jurul punctului C' și arcul de cerc EC' în jurul punctului A! Linia BE este perpendiculară pe AB; observați că aceasta se intersectează cu arcul de cerc AGC' în punctul G! Trasați linia FG ca să completați pătratul ABGF!

*Dacă ați fi trasat liniile AH și BH, ați fi construit un triunghi echilateral, prima figură geometrică plană formată pe segmentul principal de linie.

Secțiunea de aur

Implicațiile și aplicațiile magice ale raporturilor și ale proporțiilor sunt ignorate în geometria clasică. Dacă ați studiat *Manualul de inițiere în vrăjitorie*, cunoașteți importanța corespondențelor și a analogiilor în arta magiei. În geometria sacră, aceste relații sunt exprimate în mediile raporturilor mărimilor (lungimi sau suprafețe). Raporturile stabilesc corespondențele și analogiile și corelează fenomenele, dovedindu-se extrem de utile în practica magiei.

În cel mai simplu caz, două raporturi pot fi egale. De exemplu, A, B, C și D sunt patru mărimi. Dacă raportul dintre A și B este egal cu raportul dintre C și D, atunci scriem A:B::C:D. Aceasta este o proporție (*analogie,* în greacă) geometrică discontinuă. Dacă avem două cercuri diferite, raportul diametrelor lor este egal cu raportul circumferințelor lor. Dacă d și D sunt diametrele cercului mai mic și mai mare, iar c și C sunt circumferințele lor, atunci, d:D::c:C. Semnificația magică a proporțiilor constă în corespondența pe care ele o indică. Dacă A:B::C:D, relația dintre A și B este paralelă sau analoagă cu cea dintre C și D; relațiile corespund. În mod similar, relația

dintre A și C este paralelă cu cea dintre B și D. În proporția discontinuă, cei patru termeni sunt cu toții diferiți, astfel că raporturile sunt complet independente. Această proporție corespunde cu analogiile din domeniul manifestării fizice și al obiectelor distincte. Deși proporția discontinuă implică patru dimensiuni, numai trei dintre ele sunt independente, fiindcă cea de-a patra poate fi determinată de oricare dintre celelalte trei.

Proporția discontinuă stabilește o relație între patru dimensiuni – o relație între două perechi care, altfel, nu sunt corelate. În scopuri magice, ne dorim adesea o relație mai strânsă, stabilită de o medie geometrică, ce creează o relație între trei dimensiuni – A, M și B. Într-o proporție continuă, raportul dintre A și M (media) este egal cu raportul dintre M și B. Asta înseamnă A:M::M:B, raport pe care îl putem scrie A:M:B ca să scoatem în evidență existența unei relații între trei dimensiuni. (A și B sunt extreme față de media M.)

Ca să vă dau un exemplu de medie geometrică, imaginați-vă că aveți două cercuri, iar suprafața A a cercului mai mare este echivalentul a nouă suprafețe B ale cercului mai mic! Media geometrică reprezintă cercul cu suprafața M, echivalentul a trei suprafețe a cercului mic. Avem, așadar, o proporție continuă A:M:B, deoarece raportul A:M coincide cu raportul M:B, adică trei la unu. Deși proporția continuă implică trei dimensiuni, numai două sunt independente, cea de-a treia fiind determinată de celelalte două. Ca în cazul tuturor proporțiilor, avem relații corespondente A:M și M:B, dar pentru că media M este aceeași în ambele raporturi, acestea sunt strâns conectate, nu paralele.

În matematica ezoterică, mediile geometrice conectează planurile realității. Ele ne ajută să trecem de la un sistem la altul, depășind granițele sistemelor corespondente. Aceasta este proporția conexiunilor și a influenței magice. Proporțiile continue reprezintă adesea emanația principiilor superioare și fuzionarea lor cu cele inferioare, arătându-ne în același timp interconexiunea lor. Acestea se conectează cu principiile Triadei, care structurează planurile înalte, corelându-le cu sufletul universal. El este un intermediar între mintea universală și natură (vezi exercițiile din capitolul dedicat aritmeticii sacre, pentru mai multe informații despre semnificațiile ezoterice ale mediilor și ale proporțiilor geometrice).

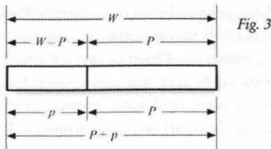


Fig. 3

Cea mai strânsă conexiune implică doar două dimensiuni, corelate însă printr-o proporție continuă. Putem realiza acest lucru împărțind o dimensiune în „raportul dintre medie și extreme". Asta înseamnă să împărțim o dimensiune în două părți, astfel încât raportul dintre întreg și partea mai mare să fie egal cu raportul dintre partea mai mare și partea mai mică. În termeni matematici, avem dimensiunea W – întregul – și vrem să descoperim partea P, astfel încât raportul W:P să fie egal cu raportul P:p, unde p reprezintă partea care a mai rămas din întreg – p=W-P. Pe scurt, P este media geometrică dintre întreg și partea mai mică – W:P:W-P (vezi desenul 3). Aceasta se numește secțiunea de aur (sau diviziunea) lui W, iar P este media de aur. Relația implică numai două dimensiuni – W și P. Folosind indici diferiți pentru aceleași dimensiuni – W=P+p – putem scrie raportul P+p:P:p. Raportul dintre P și p este egal cu raportul dintre P+p și P. Acesta se numește „raportul de aur".

Deși raportul de aur implică două dimensiuni, numai una este independentă, deoarece – după ce am ales întregul – putem să-l împărțim în raportul dintre medie și extreme doar într-un singur mod. Secțiunea de aur este unică. Din punct de vedere ezoteric, secțiunea de aur este inclusă în unitatea originală. Prin dualitate, unitatea se divizează în cel mai armonios mod posibil (raportul de aur). Conform filozofiei pitagoreice, fenomenul ne arată emanația naturală și inevitabilă a unității și divizarea ei în două, proces care dă naștere diversității ideale – divizarea în idei arhetipale, dar și în procese, transformări, energie și materie – elemente din care este compusă lumea noastră. Este un subiect ideal, pe care îl puteți explora prin intermediul geometriei sacre.

Raportul de aur poate fi considerat doar o ciudățenie matematică, dar importanța lui este demonstrată de frecventele sale apariții în

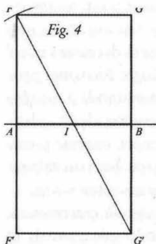
natură. În gândirea pitagoreică, el reprezintă reflexia formelor sau a ideilor arhetipale. Lucrările de artă care folosesc raportul de aur sunt considerate cele mai frumoase, deoarece întruchipează aceste forme ideale. Subiectul este extrem de vast, dar nu-l putem discuta pe larg aici. Pentru mai multe informații, consultați lucrările scrise de Lawlor și Schneider (vezi referințele de la sfârșitul volumului), dar și de alți autori!

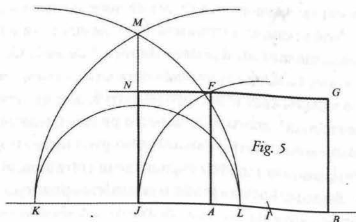
EXERCIȚIUL 2 (Secțiunea de aur):

Construiți un pătrat ABGF pe segmentul de linie AB, ca la exercițiul 1. Construiți un alt pătrat ABG¢F¢ pe cealaltă parte a segmentului de linie AB (vezi desenul 4). Dacă sunteți atenți, veți vedea că puteți construi ambele pătrate în același timp, desenând cercuri complete. Trasați linia diagonală FIG¢; I este punctul unde diagonala se intersectează cu segmentul de linie AB (suprafața pătratului FIG¢ este egală cu cinci suprafețe ale pătratului format pe linia AB). Fixați compasul pe linia IF și trasați arcul de cerc FJ în jurul punctului I! Punctul A împarte linia JB în „raportul dintre medie și extreme" – o împarte conform secțiunii de aur. Raportul dintre linia JB și latura mai mare AB este egal cu raportul dintre latura mai mare AB și latura mai mică JB:AB::AB:JA.

EXERCIȚIUL 3 (Dreptunghiul de aur):

Încă din vremuri străvechi, dreptunghiul de aur a fost considerat dreptunghiul perfect din punct de vedere estetic, fiind adesea folosit în arhitectură, artă și design.





Vom construi un dreptunghi de aur, denumit astfel pentru că laturile sale se bazează pe raportul de aur. Trebuie să trasăm o linie perpendiculară pe segmentul JB în punctul J (vezi desenul 5). Fixați apoi un punct L între A și I! Fixați compasul pe linia JL și trasați arcul de cerc KL. Fixați apoi compasul pe linia KL și trasați arcele de cerc în jurul punctelor K și L. Arcele de cerc se intersectează în punctul M. JM devine astfel o linie perpendiculară pe JB. Lungiți apoi segmentul GF până când intersectează linia JM în punctul N. JBGN devine astfel un dreptunghi de aur.

Pentru că JAB este o secțiune de aur – JB:AB:JA, avem raportul JB:JN:JA. Deoarece laturile dreptunghiului mai mare JBGN se încadrează în raportul de aur (este un dreptunghi de aur), laturile dreptunghiului mai mic JAFN se încadrează și el în raportul de aur, fiind, la rândul lui, un dreptunghi de aur. Dreptunghiul de aur JAFN este inclus în dreptunghiul de aur JBGN, iar ca să-l obținem, trebuie să înlăturăm pătratul ABGF. Procesul poate fi realizat și în exterior, lărgind laturile fiecărui dreptunghi de aur.

EXERCIȚIUL 4 (Evoluția gnomică):
Începeți cu dreptunghiul de aur JBGN (vezi exercițiul 3). Vom construi un pătrat pe linia NG (vezi desenul 6). Extindeți mai întâi liniile BG și JN. Fixați compasul pe segmentul GN și trasați arcul de cerc NT în jurul punctului G și arcul GU în jurul punctului N. T și U sunt punctele unde arcele de cerc se intersectează cu segmentele extinse BG și JN. Uniți punctele T și U ca să completați pătratul NGTU. Puteți observa că BGT se împarte în secțiunea de aur, iar JBTU este un dreptunghi de aur mai mare, care include dreptunghiul JBGN.

Acest proces al evoluției gnomice poate continua la nesfârșit, construind câte un pătrat pe latura mai lungă a dreptunghiului precedent pentru a face un dreptunghi de aur și mai mare (vezi desenul 7). Dacă veți desena arcele de cerc în fiecare pătrat, veți observa că această evoluție definește o spirală perfectă, care se numește spirala de aur, pentru că evoluează din unitatea raportului de aur. (În latină, *evolvo* înseamnă „a se derula" sau „a se desfășura".) Spirala apare în multe locuri din natură, fiind strâns corelată cu numerele Fibonacci (vezi *Manualul de inițiere în vrăjitorie*).

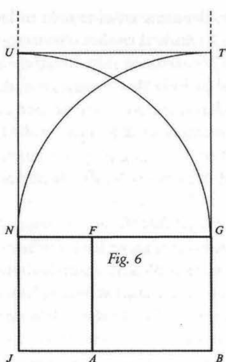


Fig. 6

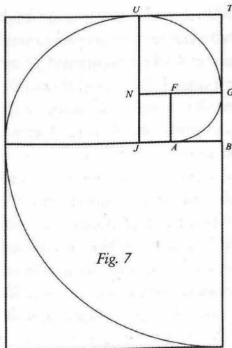


Fig. 7

Acest proces se numește evoluție gnomică, deoarece fiecare dreptunghi nou creat ia naștere prin construirea aceluiași *gnômôn* (în cazul de față, un pătrat) pe vechiul dreptunghi (vezi *gnômôn* în capitolul dedicat aritmeticii sacre). Există un proces similar al involuției gnomice, unde dreptunghiurile de aur se rotesc în interior spre adâncurile infinitului (în latină, *involvo* înseamnă „a înfășura“ sau „a cuprinde“).

EXERCIȚIUL 5 (Involuția gnomică):

Începeți cu dreptunghiul de aur JBGN (vezi exercițiul 3). În interiorul dreptunghiului mai mic JAFN construiți un pătrat precum cel din desenul 8. Fixați compasul pe segmentul de linie JA și trasați arcul de cerc AR în jurul punctului J și arcul de cerc JS în jurul punctului A. Arcurile de cerc se intersectează cu liniile JN și AF în punctele R și S. Este ușor de observat că JASR este un pătrat, linia JRN se împarte în secțiunea de aur, iar RSFN este un dreptunghi de aur mai mic.

Procesul poate continua la infinit, construind dreptunghiuri și mai mici în interiorul primului dreptunghi (vezi desenul 9); acestea sunt similare cu ele însele. Acesta este procesul involuției gnomice, prin care un obiect finit se rotește în interior spre unitate, fără s-o atingă vreodată.

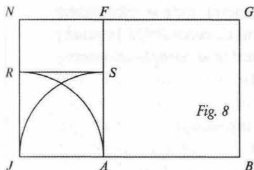


Fig. 8

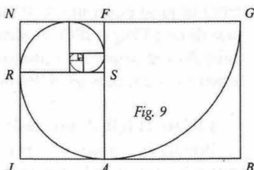


Fig. 9

În desenul 9, am trasat arce de cerc în pătrate ca să construiesc o spirală de aur descrescătoare. Evoluția și involuția pot fi combinate într-o singură spirală de aur universală, care se rotește în spațiul exterior, dar și în interior spre adâncuri, unind infinitul interior și exterior printr-un singur raport de aur.

Pentagrama

EXERCIȚIUL 6 (Pentagonul):

Există o legătură strânsă între raportul de aur și pentagonul (dar și pentagrama). Construiți secțiunea de aur, ca în exercițiul 2 (vezi desenul 10). Fixați compasul pe segmentul de linie BJ și trasați arcul de cerc JPO în jurul punctului B. Păstrând lungimea aceluiași segment de linie, trasați arcul de cerc J¢P¢O în jurul punctului A. Cele două arce de cerc se intersectează în punctul O; acesta este vârful pentagonului. Fixați compasul pe segmentul de linie AF și trasați arcul de cerc

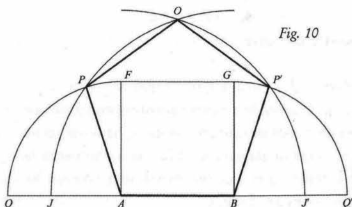


Fig. 10

FPQ în jurul punctului A; P este punctul unde se intersectează arcele de cerc FPQ și JPO. Trasați arcul de cerc GPQ¢ în jurul punctului B ca să determinați punctul P¢. Ca să completați pentagonul, trebuie să uniți punctele OPABP¢O.

EXERCIȚIUL 7 (Involuția pentagramei):

Pentagrama poate fi construită prin unirea punctelor pentagonului OPABP¢ (vezi desenul 11). După cum puteți observa, pentagrama conține în mijloc un pentagon mai mic. Astfel, involuția gnomică a pentagramei/pentagonului poate continua la infinit.

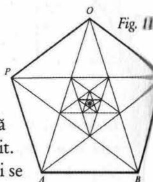


Fig. 11

Puteți observa cu ușurință că forma pentagramei se datorează raportului de aur. Din construcția pentagonului (vezi exercițiul 6), știți că segmentele de linie PB și AB se încadrează în raportul de aur. Așadar, datorită autosimilitudinii din secțiunea de aur, multe alte linii și segmente de linii din pentagramă fac parte din raportul de aur. Încercați să descoperiți cât mai multe dintre ele!

EXERCIȚIUL 8 (Evoluția pentagramei):

Tot astfel, din punctele pentagonului OPABP¢ puteți trasa linii ca să construiți o pentagramă (vezi desenul 12). Unind punctele pentagramei pentru a forma un pentagon mai mare, puteți continua la infinit evoluția gnomică a pentagonului/pentagramei.

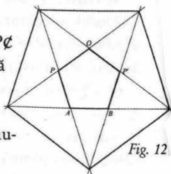
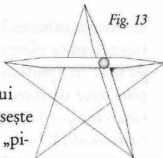


Fig. 12

Compasul de aur

Multe obiecte din natură sunt modelate parcă după media de aur și multe lucruri frumoase au fost zămislite, conștient sau nu, după legile ei. Ca să descoperim raporturile de aur din lumea înconjurătoare, Michael Schneider ne sugerează să folosim compasurile de aur, similare cu cele întrebuințate cândva de arhitecții străvechi, dar și de alți practicanți ai geometriei sacre.

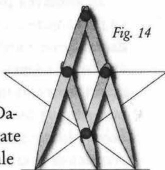
PROIECT:


Fig. 13

Vom începe cu instrumente simple – compasul forestier. Vedeți în desenul 13 cum pentagrama determină proporțiile compasului (pentagrama nu face parte din compas, se folosește doar pentru măsurarea dimensiunilor celor două „picioare"). Faceți o pentagramă mare pentru a putea măsura secțiunile de aur ale diverselor mărimi! Picioarele pot fi confecționate din carton sau din alte materiale rigide (lemn subțire, foițe de metal). Picioarele pot fi depărtate sau apropiate pentru a măsura raporturile de aur ale dimensiunilor și ale mărimilor. Le puteți fixa cu un șurub și cu o piuliță, cu o agrafă de hârtie din alamă sau cu un alt dispozitiv. Acestea trebuie să fixeze picioarele, permițându-le însă destulă flexibilitate. Pentru ca măsurătorile să fie cât mai corecte cu putință, este important ca vârfurile picioarelor să se alinieze cu vârfurile pentagramei, iar punctul de îmbinare al picioarelor compasului să corespundă cu punctul de intersecție al liniilor pentagramei. Acest gen de compas poate fi folosit pentru a compara două lungimi ca să vedem dacă se încadrează în raportul de aur. De exemplu, dacă laturile mai scurte ale picioarelor compasului corespund cu latura scurtă a dreptunghiului de aur, atunci laturile lungi vă vor oferi dimensiunea laturii lungi a dreptunghiului.

Puteți observa ușor cum funcționează acest compas. Unghiul dintre laturile lungi ale picioarelor este întotdeauna egal cu unghiul dintre laturile mai scurte. Triunghiul format de laturile lungi este similar (are aceeași formă) cu cel format de laturile scurte. Raportul dintre lungimea laturilor lungi și lungimea laturilor scurte (acesta este raportul de aur) este egal cu raportul dintre distanța vârfurilor laturilor lungi și distanța vârfurilor laturilor scurte.

PROIECT:


Fig. 14

Un alt instrument asemănător cu compasul forestier este pantograful. În desenul 14 puteți vedea modul în care pentagrama îi determină proporțiile. Datorită celor patru joncțiuni, picioarele pot fi depărtate sau apropiate pentru a măsura secțiunile de aur ale

diverselor mărimi. Pentru ca măsurătorile să fie cât mai corecte, este important ca vârfurile ascuțite ale picioarelor să se alinieze cu linia de bază, iar punctele de joncțiune ale pantografului să corespundă punctelor de intersecție ale pentagramei (vârfurile rotunde ale picioarelor pot fi proiectate în exteriorul pentagramei, cum se vede în desenul 14). Ca și în exemplul precedent, creați o pentagramă destul de mare ca să puteți măsura secțiunile de aur ale mărimilor și ale dimensiunilor! Ca să vă vin în ajutor, vă ofer un model de compas forestier și un pantograf.

PROIECT:
Puteți folosi aceste instrumente ca să verificați media de aur a obiectelor naturale și artificiale. Cartea lui Schneider conține multe sugestii în acest sens. Verificați proporțiile propriilor mâini și fețe, dar și pe cele ale altor oameni; verificați dimensiunile clădirilor și operelor de artă surprinse în fotografii; investigați obiectele din natură (flori, cochilii, animale). În curând, veți descoperi media de aur pretutindeni. Menționați în jurnalul vostru aparițiile mediei de aur!

Am explorat geometria sacră doar la suprafață. O puteți aprofunda însă studiind alte cărți de specialitate. Consultați în acest sens referințele de la sfârșitul cărții!

8. Cinci modele de solide platonice

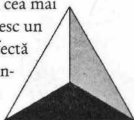
autor: Apollonius (alb)

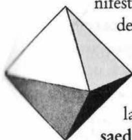
În gândirea pitagoreică, crearea lumii materiale este percepută ca prelungire a planului bidimensional, imaterial, în cea de-a treia dimensiune, conferindu-i consistență, volum și substanță. De aceea străvechii adepți ai filozofiei pitagoreice au studiat toate modalitățile prin care un volum poate fi inclus în figuri plane, identice și regulate – figuri plate, cu laturi și unghiuri egale. Dacă ați citit *Manualul de inițiere în vrăjitorie*, știți că există doar cinci corpuri perfecte. Acestea se mai numesc *solidele lui Platon*, deoarece el a explicat în

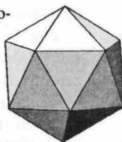
dialogul său *Timaeus,* cu puternice accente pitagoreice, cum definesc aceste corpuri desăvârşite esenţa celor cinci elemente (pe care le numeşte *corpuri primare*).

Emanaţia corpurilor perfecte

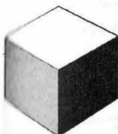
Un punct nu are nicio dimensiune, dar două puncte determină o linie, care are o singură dimensiune; trei puncte determină un plan, care are două dimensiuni, iar figura plană, perfectă şi cea mai simplă este triunghiul echilateral. Patru puncte definesc un volum în spaţiu, care are trei dimensiuni. Figura perfectă tridimensională este tetraedrul, alcătuit din patru triunghiuri echilaterale. Deoarece figurile plane nu au consistenţă şi nici substanţă, corespund planului spiritual imaterial. Aşadar, prima emanaţie materială corespunde cu primul corp perfect - **tetraedrul**. Pentru că cele patru elemente materiale se manifestă în ordine - de la cel mai lipsit de consistenţă la cel mai dens - tetraedrul corespunde focului, elementul cel mai lipsit de consistenţă. Următoarele două elemente în ordinea densităţii - aerul şi apa - corespund următoarelor două corpuri perfecte, alcătuite din triunghiuri echilaterale - **octaedrul** (8 feţe triunghiulare) şi **icosaedrul** (20 de feţe triunghiulare). Aceste trei elemente (focul, aerul şi apa) se aseamănă între ele (dar sunt diferite de pământ), în sensul că nu pot fi îngrădite. Focul se răspândeşte în sus, apa se revarsă la vale, iar aerul se disipează în atmosferă. Flexibilitatea acestor elemente corespunde laturilor ascuţite ale triunghiurilor; ele sunt guvernate de Triadă (numărul 3 - vezi *Manualul de iniţiere în vrăjitorie*).





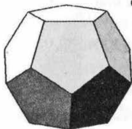


Cel de-al patrulea element material este pământul - elementul cel mai dens, care corespunde **cubului**. El are feţele sub formă de pătrat, nu de triunghi. De aceea, pământul este guvernat de Tetradă (numărul 4), care îi conferă stabilitate şi durabilitate, corespunzând unghiurilor drepte ale pătratului. Pământul este, aşadar, elementul material care



rămâne îngrădit în propriile granițe, conferindu-le formă obiectelor fizice. Cu toate acestea, Platon ne demonstrează că pătratul poate fi împărțit în două triunghiuri drepte isoscele; ele au numai două laturi egale, îndepărtându-se astfel de unitatea triunghiurilor echilaterale, care au toate laturile egale. Pământul este, așadar, elementul material cel mai îndepărtat de unitatea indescriptibilă, din care se nasc toate lucrurile și care unește totul. De asemenea, unghiurile drepte ale triunghiurilor isoscele limitează mobilitatea pământului.

Al cincilea corp perfect – **dodecaedrul** – corespunde *eterului*, al cincilea element, *chintesența* (a cincea esență), un element imaterial, care există înaintea, dar și după manifestarea celor patru elemente materiale (ceea ce ne demonstrează că această emanație este un proces permanent, care nu se manifestă doar într-un anumit moment).



Pe de-o parte, chintesența reprezintă unificarea celor patru elemente, ignorându-le diferențele și idealizându-le spiritul; aceasta este menirea alchimiei. Așadar, cum corpurile perfecte ale primelor trei elemente sunt corelate cu triunghiurile (figuri geometrice cu trei laturi), iar cel de-al patrulea element este corelat cu pătratele (figuri cu patru laturi), cea de-a cincea esență este corelată cu pentagoanele (figuri cu cinci laturi). În filozofia ezoterică, pentada și pentagonul îi corespund vieții care, în lumea materială, se naște din cele patru elemente materiale.

Platon susține că Demiurgul (zeul creator în filozofia platoniciană) folosea cel de-al cincilea corp perfect „ca să creeze întregul, zămislind apoi modele de animale". Așadar, dodecaedrul cuprinde în esența sa toate elementele materiale, corespunzând astfel cosmosului sau boltei cerești. Cel mai probabil, „modelele de animale" sunt semnele zodiacale (în greacă, *zôion* înseamnă „ființă vie"), care corespund celor douăsprezece fețe ale dodecaedrului, referindu-se însă și la chintesență – elementul asociat cu viața și cu sufletul. Aristotel susține, la rândul lui, că elementele materiale se mișcă rectiliniu (în linie dreaptă), ceea ce înseamnă că au un început și un sfârșit, în timp ce corpurile cerești se mișcă circular, ceea ce înseamnă că sunt eterne, ca și sufletul, plămădit din aceeași substanță (vezi exercițiile geometriei sacre).

Pe de altă parte, eterul – substanța imaterială a sufletului și stelelor – este elementul cel mai lipsit de consistență *(pneuma, prana)*, situându-se înaintea elementelor materiale, care apar în urma „cristalizării" sau a materializării lui: eterul, focul, aerul, apa și pământul. Așadar, dintre corpurile perfecte, dodecaedrul se apropie cel mai mult de forma sferei, care corespunde unității indescriptibile. De asemenea, este corpul care poate să execute cel mai bine o mișcare circulară, mișcare caracteristică sufletului.

Conform *Iliadei* lui Homer, cei trei frați – Zeus, Poseidon și Hades – și-au împărțit Cerul (Olimpul) și Pământul, pe care le stăpâneau împreună cu ceilalți zei, în funcție de elementele dense sau lipsite de consistență; așadar, dintre cele trei elemente intermediare, Zeus stăpânește aerul, Poseidon stăpânește apa, iar Hades stăpânește focul, căci el guvernează lumea din adâncuri, tărâmul focului central, în concepția filozofiei pitagoreice (pentru mai multe informații despre corespondența dintre zei și elemente, puteți consulta pe internet lucrarea mea *Ancient Greek Esoteric Doctrine of the Elements*[1], împreună cu site-ul menționat în referințele de la sfârșitul cărții).

Cum să construiți solidele lui Platon

Veți găsi la sfârșitul volumului modele pentru cele cinci corpuri perfecte. Ele sunt ideale pentru altarul vostru. Fotocopiați paginile mărindu-le cu 121% și folosind hârtie colorată: verde pentru cub, albastru pentru icosaedru, galben pentru octaedru, roșu pentru tetraedru, mov pentru dodecaedru. (Găsiți hârtie colorată pentru xerox la orice centru de copiere.)

Decupați corpurile, îndoiți-le în interior marginile gri și curbate și apoi lipiți-le! Dacă folosiți aracet, va trebui să lipiți marginile pe rând, lăsându-le să se usuce înainte de a continua.

---

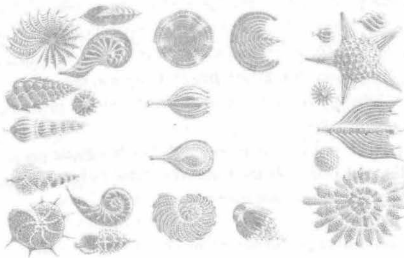
[1] *Doctrina ezoterică a elementelor în Grecia antică* (n. tr.).

9. Geometria sacră în natură

autor: Oberon (cenușiu)

Multe forme din natură, chiar și anumite plante și animale, sunt modelate după principiile geometriei sacre. De exemplu, tetraedrul, cubul și octaedrul apar în structura diverselor cristale minerale. Cochiliile de scoici respectă principiile spiralei de aur, formându-se proporțional, în concordanță cu raportul numărului phi. Multe alte forme din natură respectă aceste proporții, după cum puteți vedea în următoarele exemple.

Steaua-de-mare și alte echinoderme au o simetrie radială, bazată pe pentagoane și pentagrame. Numărul petalelor multor specii de flori se regăsește în seria numerelor lui Fibonacci. Biologul și filozoful german din secolul al XIX-lea – Ernst Haeckel (1834–1919) – era fascinat de frumusețea și de simetria organismelor vii, în special a celor marine, microscopice, din grupul *radiolaria*. El a desenat, cu o exactitate uluitoare, o sută de planșe ale organismelor pe care le-a studiat, publicându-le sub titlul *Artforms in Nature* (1904). Iată câteva exemple:



10. Cum să măsurați înălțimea unui copac sau a unei clădiri înalte

autor: Lady Ravenweed (indigo)

Uneori vrăjitorii trebuie să știe să aprecieze înălțimea unui obiect. Ca să măsurați înălțimea unui copac sau a unei clădiri înalte (Î), ieșiți la plimbare într-o zi senină. Luați la voi un metru lung. Găsiți un băț drept și lung, astfel încât înălțimea lui măsurată în metri să dea un număr par (toiagul de vrăjitor reprezintă un instrument ideal). Așezați-l în poziție verticală (sau înfigeți-l în pământ, având grijă ca înălțimea lui măsurată în metri să dea un număr par) și măsurați lungimea umbrei sale. Măsurați apoi lungimea umbrei copacului sau a clădirii.

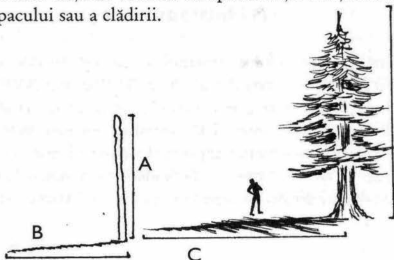
Aveți nevoie de următoarele măsurători:

Înălțimea bățului (în metri) = A
Lungimea umbrei bățului (în metri) = B
Lungimea umbrei copacului sau a clădirii (în metri) = C

Ca să obțineti răspunsul dorit, trebuie să faceți câteva calcule simple:

1. Înmulțiți înălțimea bățului cu lungimea umbrei copacului sau a clădirii: A x C = X
2. Împărțiți rezultatul cu lungimea umbrei bățului: X/B = Î (înălțimea)

3. Rezultatul obținut vă arată cu aproximație înălțimea în metri a copacului sau a clădirii.





Atelierul XIV: Ritualuri magice (alb)

Ritualul

În mătăsuri înveșmântați,
Voi puterea-o subjugați,
Ierburi în ceaun vărsați,

Cercul de trei ori îl însemnați
Și cu cretă semne pe pământ desenați.
Iar din clopoțel de sunați,

Spiritele elementelor voi chemați.
Pământul, Apa, Aerul și Focul
La voi veni-vor din tot locul.

Cartea de-o veți citi și vraja de-o veți rosti,
Răspunsul dorit oare vi-l vor dărui?
Numai timpul și talentul o vor grăi.

ELIZABETH BARRETTE

1. Introducere

Bine ați venit în lumea ritualurilor magice! Avându-și rădăcinile în societățile secrete din secolul al XVII-lea și al XVIII-lea, ritualurile magice își trag seva din tradiții vechi, precum Cabala și Hermetica, dar și din neoplatonism și din doctrinele orientale. În sens spiritual, ritualurile magice reprezintă o experiență transcendentală, care îl poartă pe magician pe tărâmuri mistice, ajutându-l să comunice cu eul său spiritual. Experiența aceasta trezește la viață natura divină a magicianului.

Menirea noastră este să-i ajutăm pe elevi să deprindă arta – practică și teoretică – de a înfăptui cât mai eficient ritualurile magice și să atingă dezvoltarea spirituală propusă de sistemele de magie. Lecțiile din acest capitol au la bază multe dintre conceptele și tehniciile pe care le-ați studiat în alte ateliere ale Școlii Cenușii de Vrăjitorie, oferindu-vă în plus învățăturile și arta marilor ordine magice.

Culoarea magică a atelierului este albul, specific tuturor tipurilor de ceremonii, rituri și ritualuri. Albul, culoarea purității, este simbolul prieteniei, al Lunii, al zilei de luni, al prunciei și al zodiei Berbecului. Albul pur este culoarea sincerității, a divinității, a transformărilor și a sunetelor puternice, precum gongul sau dangătul de clopot. Albul este, de asemenea, culoarea zeiței, fiind astfel folosită în toate ritualurile de binecuvântare.

2. Cum să creați un ritual personal

autor: Donata Ahern (acvamarin)

De ce înfăptuim ritualuri magice? În ce scop? Prin intermediul ritualurilor magice, celebrăm o reușită, un progres sau o schimbare pozitivă survenită în suflet sau în viața noastră; sărbătorim, de asemenea, un moment de trecere, cum ar fi absolvirea unei școli, sau ne închinăm în fața spiritului atotputernic. Prin creativitatea și disciplina ritualurilor, puteți dobândi o mai mare stăpânire de sine, care vă va ajuta să vă faceți o viață mult mai bogată și mai plină. Ritualurile sunt, de asemenea, menite să creeze și să intensifice transformările și energiile pozitive, dar și să le echilibreze pe cele deja existente în viața și în mediul în care trăiți. Nu trebuie să uitați scopul și intenția primordială: tot ce faceți este spre binele vostru spiritual.

Înlăuntrul vostru sălășluiesc trei „euri": eul logic sau conștientul este cel mai activ și cel dominant. Următorul este eul intuitiv și lui îi revine sarcina de a distrage atenția conștientului pentru a se putea face ascultat. Acest proces implică ședințe de meditație și ritualuri

magice. Al treilea eu este cel spiritual, care vă ajută să stabiliţi legătura cu spiritul sau cu divinitatea, dăruindu-vă inspiraţie şi îndrumare. Puteţi comunica spiritual cu eul doar prin intermediul eului intuitiv. Ritualurile deschid calea comunicării între eurile voastre.

În timpul acestor ritualuri, vă canalizaţi energia prin intermediul forţei *intenţiei* şi a *dorinţei* – adică prin puterea *voinţei* – pentru a putea celebra, onora şi produce rezultate şi transformări pozitive în viaţa voastră. Totul înseamnă *energie*. Totul începe cu o *idee* sau, cu alte cuvinte, totul începe *în mintea voastră*. Voinţa reprezintă energia voastră personală, canalizată asupra rezultatului pe care doriţi să-l obţineţi. Este o forţă extrem de puternică, dacă învăţaţi s-o folosiţi. Aveţi grijă să folosiţi puterea voinţei spre binele tuturor!

Atenţia şi intenţia sunt ingredientele principale de care aveţi nevoie ca să înfăptuiţi un ritual magic. În timp ce beţi un pahar cu apă, puteţi să creaţi un ritual cu ajutorul atenţiei şi intenţiei. Puteţi să beţi apa în semn de recunoştinţă pentru acest dar preţios, spunând „Fie ca setea pe veci să mi-o ostoiesc!" sau „Fie să mă purific pe veci!". Puteţi să turnaţi câteva picături la rădăcina unei plante, mulţumind naturii pentru că v-a dăruit energia vieţii.

Toate ritualurile depind de **intenţie** şi de **dorinţă.** Intenţia creează semnificaţii şi simboluri şi poate să transforme chiar şi cele mai simple acţiuni în ritualuri sacre şi magice.

În practicile occidentale, elementele primordiale – **aerul, apa, focul** şi **pământul** – joacă un rol extrem de important.

- **Aerul** în **est** reprezintă mintea, gândirea, inspiraţia, începutul, zorile, primăvara, planurile şi tinereţea.
- **Focul** în **sud** reprezintă creativitatea, pasiunea şi dragostea romantică. Simbolizează după-amiaza, vara, vârsta maturităţii, realizarea proiectelor şi cultivarea recoltelor.
- **Apa** în **vest** reprezintă emoţiile, intuiţia, apusul, toamna, maturitatea, strângerea recoltelor şi încheierea proiectelor.
- **Pământul** în **nord** reprezintă trupul şi lucrurile materiale. Nordul este simbolul abundenţei, al câştigurilor materiale, al banilor şi al aspectelor practice, dar şi al iernii, al miezului nopţii, al senectuţii, al înţelepciunii şi al odihnei.

Când trasați cercul magic, puteți să puneți în cele patru puncte cardinale anumite obiecte care simbolizează elementele sau o lumânare. Puteți pune, de asemenea, un simbol alături de o lumânare.

În **est,** locul aerului, puteți așeza o pană de pasăre. Tot în est puteți să puneți tămâie, deoarece fumul tămâii reprezintă materializarea aerului. La începutul ritualului, este bine să folosiți tămâie pentru propria purificare, dar și a celor prezenți. Ea vă ajută să eliminați apectele negative din gânduri, cât și din locul unde veți desfășura ceremonia magică.

În **sud,** locul focului, puteți pune o lumânare. În timp ce creați cercul magic, puteți binecuvânta suprafața cercului cu ajutorul lumânării.

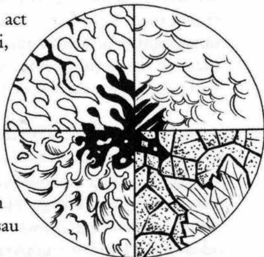
În **vest,** locul apei, puteți să așezați o cochilie de scoică sau un vas cu apă. Purificați cercul, dar și pe voi înșivă, cu apa binecuvântată!

În **nord,** locul pământului, puteți pune o farfurie cu plante sau cu sare. Presărați sare sau plante în apă înainte de a începe ritualul purificării!

Eul intuitiv reacționează la simboluri, dovedindu-se un adjuvant extrem de important în ritualuri și ceremonii. Simbolurile reprezintă energia sau puterea din spatele reprezentărilor. De exemplu, o lumânare simbolizează elementul focului, dar și toate aspectele legate de acesta. Simbolul comunică cu eul intuitiv, *transformându-se* în obiectul pe care îl reprezintă. Simbolul vă ajută să vă canalizați energia, ceea ce îi conferă și mai multă putere ritualului vostru.

Dacă vreți să manifestați un anumit lucru, puteți să desenați sau să puneți fotografia obiectului respectiv pe altarul vostru. Nu trebuie să uitați că cel mai important și mai complex scop al unui act magic este propria transformare și dezvoltare.

Ritualul poate fi foarte simplu – un act obișnuit pe care îl înfăptuiți în fiecare zi, dar care prin puterea intenției devine un ritual magic. De exemplu, dacă în timp ce luați prânzul, le mulțumiți plantelor și animalelor pentru masa îmbelșugată pe care v-au oferit-o, prânzul vostru devine un ritual magic. Ceremoniile pot fi, de asemenea, extrem de complexe. Vom discuta în cele ce urmează despre părțile sau elementele unui ritual.



Metoda de împământare, centrare și canalizare a energiei

Sunt cuvinte pe care le auziți frecvent. Ce înseamnă aceste metode și cum le puteți pune în practică? Când „centrați" energia, o canalizați spre o anumită zonă din trup, de obicei în abdomenul inferior, chiar sub buric. Când energia se acumulează acolo, vă simțiți liniștiți și relaxați.

Cum puteți face acest lucru? Printr-un proces de vizualizare. Energia poate fi canalizată cu ajutorul gândurilor și al intenției. Dacă ne concentrăm, reușim să canalizăm energia.

Metodele prin care puteți „centra" energia sunt meditația, procesul de vizualizare, exercițiile de respirație, yoga și Tai Chi sau Chi Kung. Oamenii care studiază și pun în aplicare metode de tămăduire ca Reiki pot să-și centreze ușor energia. Incantațiile sunt și ele o formă de meditație extrem de utilă pentru multe persoane. Exercițiul copacului, pe care îl veți găsi în continuare, este o modalitate eficientă de „împământare" și centrare a energiei. Când puneți în practică aceste metode, înlăturați automat blocajele fluxului de energie din trupul fizic, dar și din cel eteric. Acesta se mai numește și „aură".

Aura este un câmp energetic, alcătuit din propriile vibrații de energie, care se modifică în funcție de dispoziția sau de nivelul vostru de energie. Când sunteți veseli și fericiți, aura se poate extinde în jurul vostru într-o formă ovoidă. Când sunteți bolnavi sau deprimați, aura se contractă. Trupul eteric îl oglindește pe cel fizic, de aceea bolile sau stresul își fac simțită prezența acolo înainte de a se manifesta în trupul fizic. Metodele de centrare și de canalizare a energiei vă ajută să vă mențineți sănătatea fizică. Vă intensifică, de asemenea, sensibilitatea și percepțiile psihice, extrem de importante, dacă vreți să aveți succes în proiectele magice și laice.

METODA DE ÎMPĂMÂNTARE

Această metodă poate fi comparată cu paratrăsnetul, care captează energia fulgerelor și o canalizează spre pământ pentru evitarea pericolelor. La fel, când energia pune stăpânire pe corp, vă simțiți tulburați, amețiți și „buimaci", incapabili să vă mai concentrați. Evident, nu asta vă doriți! Metoda de împământare este un proces simplu, prin care

eliminăm în pământ excesul de energie. Acest surplus este benefic pentru pământ, căci nu provoacă daune. Trebuie doar să vă așezați în patru labe și să canalizați spre pământ excesul de energie. Respirați adânc de câteva ori și vizualizați energia care se revarsă de fiecare dată când expirați! Faceți exercițiul de câteva ori până când veți sesiza diferența. Vă veți simți relaxați și dinamici, animați însă de un flux stabil de energie.

Dacă ideea nu vă încântă prea tare, puteți să vă așezați cu mâinile pe pământ și să eliminați surplusul de energie de fiecare dată când expirați aerul din plămâni. Puteți, de asemenea, să vă spălați pe mâini și să scuturați picăturile de apă, vizualizându-le sub forma excesului de energie. Puteți să folosiți aceste metode indiferent de locul în care vă aflați. Procedați astfel ori de câte ori vă simțiți supărați sau tulburați de anumite probleme. Nu trebuie să vă faceți griji în privința energiei pe care o eliminați, pentru că nu veți elimina niciodată mai multă energie decât e necesar. Este o metodă sigură și eficientă.

Aceste practici vă ajută să înțelegeți că faptele voastre influențează mediul înconjurător, dar și că vă puteți controla reacțiile în fața evenimentelor care se întâmplă în jur. Când cineva vă supără și nu vă puteți ascunde tulburarea, acest lucru trădează mai multe aspecte legate de personalitatea și caracterul vostru decât despre cele ale persoanei care v-a necăjit. De ce v-au deranjat lucrurile respective? Ședințele de meditație și exercițiile de canalizare a energiei vă vor ajuta să priviți cu mai multă obiectivitate necazurile și stresul din viața voastră.

METODA DE CENTRARE

Exercițiul copacului reprezintă o modalitate eficientă prin care puteți acumula și canaliza energia.

EXERCIȚIUL COPACULUI:

Respirați adânc de câteva ori, eliberând tensiunea din trup când expirați. Imaginați-vă că sunteți un copac. Fixați-vă adânc rădăcinile în pământ, fie prin tălpi, dacă stați în picioare sau pe scaun, fie prin baza coloanei vertebrale, dacă stați direct pe pământ. Imaginați-vă cum rădăcinile voastre străpung pământul, prin stratul de pietre și apă, ajungând în centrul acestuia. Inspirați energia pământului. Repetați exercițiul

de câteva ori. Lăsaţi energia pământului să vă poposească în centrul inimii!

Înălţaţi-vă acum crengile spre cer. În timp ce respiraţi, captaţi energia cerului, a soarelui, a Lunii şi a stelelor. Repetaţi. Lăsaţi energia să pătrundă în centrul inimii! Lăsaţi apoi energia pământului şi a cerului să se contopească în centrul inimii, devenind o singură energie. Simţiţi cum ea se revarsă din centrul inimii spre toate părţile corpului. Vizualizaţi-o sub forma unei lumini care vi se răsfrânge asupra tuturor organelor. În timp ce lumina se răspândeşte, braţele şi picioarele, apoi bustul şi capul se încarcă cu o lumină pură. Toate organele se încarcă, în final, cu o lumină pură. Sunteţi o fiinţă a luminii.

Bucuraţi-vă câteva clipe de acest sentiment! Lăsaţi lumina să treacă dincolo de graniţele fizice ale trupului ca să vă pătrundă în aură. Lăsaţi-vă înconjuraţi de lumină! Întăriţi uşor marginile aurei, transformând-o într-un scut protector împotriva energiilor negative, lăsând însă porţile deschise energiilor pozitive şi armonioase. Energiile negative se vor retrage în faţa scutului protector, adăpostindu-se în pământ, unde vor deveni compost. Canalizaţi-vă gândurile spre ideea ca lumina să vă rămână în trup şi în aură, alături de scutul protector!



Ultimul pas pe care trebuie să-l faceţi este să puneţi mâinile în dreptul inimii şi apoi să le întindeţi, trimiţând astfel lumina şi energia spre întreaga planetă. După o clipă, s-ar putea să simţiţi că energia se întoarce la voi în timp ce se răspândeşte în jurul planetei. În momentul acela, puneţi-vă din nou mâinile în dreptul inimii. În final, canalizaţi spre pământ excesul de energie din corpul şi din aura voastră. Dacă vreţi, puteţi să vă aşezaţi în patru labe.

S-ar putea să vi se pară o şedinţă lungă de meditaţie. Dar, după ce vă

veți obișnui, veți vedea că nu durează mai mult de cinci minute. Pe de altă parte, s-ar putea să prelungiți meditația în momentul în care veți descoperi bucuria și pacea pe care vi le aduce.

În timp ce acumulați energia în centrul inimii, canalizați toate celelalte energii, răspândite în tot corpul, într-un singur loc din organism. Puteți alege centrul inimii ca leagăn al energiei voastre sau zona din jurul buricului. În practicile orientale, precum Tai Chi, această zonă se numește Dan Tien, fiind considerată un centru de forță și stabilitate. Faceți mai multe experimente ca să vă descoperiți propriul centru natural!

METODA DE CANALIZARE ȘI DE RĂSPÂNDIRE A ENERGIEI

Vizualizați energia sub forma unei mingi sau a unui glob solar, focalizat în centrul inimii. Vizualizați sau imaginați-vă apoi că mingea de lumină plutește sub picioarele voastre, apoi se ridică pe la spate ca să vă coboare din nou în față! Faceți exercițiul de trei ori. Aduceți mingea de lumină în partea dreaptă a corpului și apoi în stânga, repetând exercițiul de trei ori. Captați din nou mingea de energie în centrul inimii! De data aceasta, globul de lumină vă va pătrunde în corp, se va răspândi peste tot și se va revărsa ca o fântână arteziană deasupra capului vostru. Practicați exercițiul de trei ori. Aplicați apoi metoda de împământare și de centrare.

Ritualuri diurne

NOTĂ: Adaptați ritualurile după bunul-plac sau inventați unele noi! Eu vă dau doar niște exemple de ceremonii. Considerați fiecare zi un nou început și încheiați-o eliberându-vă de stres și încordare! Când vă treziți, mulțumiți pentru darul pe care l-ați primit – darul unei noi zile, darul vieții.

BAIA SAU DUȘUL – UN RITUAL AL PURIFICĂRII ȘI AL RENAȘTERII

NOTĂ: Ritualul se dovedește la fel de benefic, indiferent de momentul când faceți baie sau duș, la începutul sau la sfârșitul zilei.

a) **Stropiți-vă cu apă de șapte ori** (sau o dată) ca să îndepărtați toate gândurile și aspectele negative și să vă purificați spiritul și trupul! Puteți să vizualizați cum apa se prelinge murdară și gri, dar după ce vă clătiți de mai multe ori devine mult mai limpede, ceea ce simbolizează purificarea și renașterea lăuntrică. În timp ce înfăptuiți ritualul, spuneți: „Îmi purific trupul și spiritul. M-am născut din nou". Încheiați binecuvântându-vă cu apă picioarele, genunchii, organele genitale, centrul inimii, mâinile, buzele, ochii și capul! Exprimați-vă, de asemenea, recunoștința și dragostea pentru trupul vostru, dar și aprecierea pentru munca desăvârșită pe care o face fiecare organ în parte! La sfârșitul ceremonialului, veți deborda de energie și de sănătate (Adaptare după un ritual al indienilor Cherokee).

b) **Spălarea părului:** Membrii tribului Yoruba din Africa de Vest cred că părul este un scut protector care captează energiile negative. Când îl spălați, gândiți-vă că îndepărtați toate influențele negative care ar putea sălășlui înlăuntrul lui, pregătindu-l astfel să vă apere toată ziua.

c) **Uscarea:** Uscați-vă repede cu un prosop, spunând: „Trupul meu este sănătos și puternic".

d) **Deodorant/Apă de colonie:** În timp ce aplicați deodorantul sau apa de colonie, spuneți: „Să dea Domnul să am o zi plăcută și frumoasă!".

e) **Pudra de talc:** Când vă dați cu pudră de talc, spuneți: „Să dea Domnul să am o zi ușoară și senină!".

f) **Pieptănarea:** În timp ce vă pieptănați, imaginați-vă că părul este un scut protector care captează sau îndepărtează energiile negative! În multe culturi există concepția că părul este un rezervor

al puterii personale (așa cum este cazul lui Samson, celebrul personaj biblic). Când vă pieptănați, simțiți cum energia și puterea se revarsă prin el.

g) **Fața, dinții și mâinile:** Când vă spălați pe dinți, pe mâini sau pe față, în timpul zilei, gândiți-vă c-o faceți cu intenția de a vă purifica și proteja! Puteți, de asemenea, să vă scuturați iute mâinile ca să înlăturați orice urmă de stres.

RITUALURI SAU ȘEDINȚE DE MEDITAȚIE ÎNFĂPTUITE DIMINEAȚA SAU SEARA

Stabiliți-vă un loc special, permanent, dacă este posibil, pentru ceremoniale. Poate fi locul de deasupra șemineului, o masă sau o policioară. Așezați aici obiecte cu o puternică încărcătură emoțională! Puteți, de asemenea, să alegeți simboluri pentru cele patru elemente. Puteți crea un altar închinat familiei, prietenilor și celor dragi care au plecat dintre noi. Puteți include, dacă vreți, statui sau fotografii cu o puternică semnificație spirituală. Altarul sacru poate fi pe cât de complex, pe atât de simplu. De exemplu, o roată simplă, decorată cu patru pietre așezate în punctele cardinale și una în centru, poate să reprezinte universul, în timp ce piatra din mijloc sunteți voi înșivă. Florile sau plantele vă conferă energie și frumusețe. Cristalele vă dăruiesc, de asemenea, energie. Puteți modifica obiectele din altar în funcție de anotimpuri sau de scopul ritualului.

Petreceți cel puțin 5-10 minute în fiecare dimineață și seară în altarul sacru pentru a face ședințe de meditație, ritualuri sau și una, și alta. Este un moment ideal pentru centrarea și canalizarea energiei. Este, de asemenea, la fel de important să practicați exercițiul copacului dimineața pentru a crea o aură protectoare și energizantă și un scut de apărare pe timpul zilei, dar și pentru a energiza chakrele. Puteți să canalizați lumina spre toate chakrele dispuse de-a lungul coloanei vertebrale pentru a le energiza și purifica. Direcționarea conștientă a luminii va intensifica procesul, care oricum se va desfășura de la sine.



Puteți, de asemenea, să canalizați lumina spre orice parte a trupului care are nevoie de energie: sistemul nervos, plămânii, ficatul, pancreasul etc.

ALTARUL SACRU LA ȘCOALĂ SAU LA SERVICIU

Pentru că petreceți foarte mult timp la școală sau la serviciu, este important să vă creați un altar și colo. Puneți-vă pe birou o piatră sau o farfurie cu pietre, o plantă sau cristale. Dacă nu aveți un birou permanent, puteți purta în buzunar un obiect important pentru voi, un articol cu o puternică încărcătură sentimentală sau spirituală. Dacă aveți mai multe obiecte importante, puteți crea un săculeț Mojo sau Mesa. Mojo și Mesa sunt termeni care denumesc altarul portabil. Un săculeț din piele sau un portmoneu mic, pentru monede, poate juca foarte bine rolul de Mojo sau de Mesa. Intenția este cea care conferă altarului vostru caracterul sacru. Chiar dacă nu înfăptuiți un act magic evident, *intenția* este suficientă. Puteți, de exemplu, să susțineți că motivul pentru care faceți un altar sacru la birou este acela de a vă simți ocrotiți toată ziua. Veți descoperi că un lucru atât de simplu vă va schimba ziua. Spălați-vă frecvent pe mâini în timpul zilei, ca să vă purificați la toate nivelurile, nu doar la cel fizic! Dacă vă simțiți stresați, aplicați metodele de împământare și de centrare!

Ciclurile zilei și ale Lunii

1. Ciclurile zilei

Vă treziți dimineața, lucrați până la prânz, când luați masa, vă odihniți după-amiază și vă culcați seara. Acestea sunt cele patru momente ale zilei când puteți înfăptui ritualuri scurte.

Întâmpinați soarele în fiecare dimineață, chiar dacă nu și-a făcut încă apariția pe cer. Vă prezint acum un ritual simplu, pe care îl puteți face dimineața și pe care mi l-a descris unul dintre bătrânii tribului Objibwe. Sfințiți tutunul (fabricat din substanțe organice, dacă este posibil), luați în mână o priză de tabac, apoi ieșiți afară. Înălțați tutunul spre Părintele Cer și spuneți „Mulțumesc", apoi lăsați-l ofrandă pământului, mulțumindu-i și Mamei Geea pentru darurile sale. E tot ce trebuie să faceți.

La prânz, cugetați puțin asupra faptului că ziua s-a scurs deja pe jumătate. Gândiți-vă la lucrurile pe care le-ați făcut până atunci și la planurile pe care le aveți pentru restul zilei. Aplicați metodele de împământare și de centrare, inspirând și expirând de câteva ori și expunându-vă intenția!

Când ajungeți acasă, spălați-vă pe mâini, schimbați-vă hainele (măcar pantofii) și aplicați pentru câteva momente tehnicile de centrare și de împământare. Scuturați-vă mâinile ca să înlăturați stresul sau grijile pe care le aduceți cu voi. Dăruiți-le un zâmbet membrilor familiei sau animalelor de companie, fără să vă plângeți de nimic. Impuneți o atmosferă veselă pentru voi și pentru cei din jur. Bucurați-vă de cina în sânul familiei.

Vă sfătuiesc să nu vă uitați la știrile de la televizor în timp ce mâncați sau cu puțin înainte de a vă culca. Aceste imagini induc stresul, împiedicându-vă să vă relaxați așa cum ar trebui în acest moment al zilei.

Înainte de a vă culca, recapitulați câteva clipe întâmplările de peste zi, exprimați-vă recunoștința pentru diverse lucruri și meditați asupra lor. În timp ce vă pregătiți să adormiți, trasați, în gând sau în realitate, un cerc de lumină în jurul patului ca un scut de apărare împotriva coșmarurilor și a altor rele care v-ar putea tulbura somnul. Dacă doriți, stabiliți-vă intenția de a vă aminti visele benefice. Aplicați din nou metodele de împământare și de centrare.

ZILELE PLANETARE

Aceasta este o altă modalitate prin care puteți conștientiza momentele și întâmplările dintr-o zi. Fiecare dintre cele șapte planete vizibile, inclusiv Soarele și Luna, guvernează fiecare zi din săptămână.

Cel mai simplu mijloc de a beneficia de energia și de influența planetelor este să le studiați zilnic.

În acest sistem, Soarele guvernează sau influențează zilele de duminică, Luna influențează zilele de luni, Marte influențează zilele de marți, Mercur, pe cele de miercuri, Jupiter, pe cele de joi, Venus, pe cele de vineri și Saturn, pe cele de sâmbătă.

Fiecare oră din cele 24 câte are ziua este influențată, la rândul ei, de câte o planetă. Vezi capitolul 3:6 „Cum să creați un calculator



planetar"! Următoarele corespondențe se pretează la fel de bine pentru ore și pentru zile.

Soarele – succes, fericire



Luna – dezvoltarea intuiției. Luna în creștere este benefică pentru progres, ajutându-vă să vă atingeți scopurile. Luna în descreștere vă ajută să depășiți obstacolele care vă stau în cale, înlăturând toate aspectele negative – obiceiuri, relații etc. Luna influențează, de asemenea, iluziile.



Marte – curaj, hotărâre, dar și mânie și distrugere.

Mercur – activitate mentală, comunicare, în special în scris, cunoaștere, comerț.

Jupiter – avere, expansiune, glorie, noroc, putere.



Venus – dragoste, prietenie, plăcere, aprecierea luxului și a artelor frumoase, generozitate, fertilitate.

Saturn – înlăturarea obstacolelor, experiență și cunoaștere, viață lungă, siguranță, protecție și împlinire, dar și distrugere.



BINECUVÂNTAREA ELEMENTELOR

Bazat pe practicile Wicca, acest ritual poate fi înfăptuit zilnic. Deși pare complicat, nu va dura mai mult de 3-4 minute ca să-l puneți în aplicare odată ce l-ați învățat.



Puneți apă într-un vas și băgați mâna în apă, rostind: „Binecuvântat să fii tu, spirit al apei! Fie ca tu să mă purifici azi!" Cugetați o clipă asupra calităților apei pe care vi le doriți în ziua respectivă.



Luați în mâna stângă un pumn de sare sau câteva plante. Îndreptați-vă mâna dreaptă spre ele, spunând: „Binecuvântat să fii tu, spirit al pământului, și ajutorul tu mi-l dă azi!". Meditați puțin la calitățile pământului pe care vi le doriți în ziua respectivă!

Presărați pe frunte o picătură din apa binecuvântată, spunând: „Binecuvântează-mă astăzi, mamă/tată/spirit al naturii!".

Aprindeți o lumânare. Arătați cu mâna spre lumânare, rostind: „Binecuvântat tu să fii, spirit al focului! Ajută-mă ca astăzi îndatoririle la bun sfârșit să le duc!". Cugetați o clipă asupra calităților focului pe care vi le doriți în ziua respectivă!

Luați tămâie (în orice formă găsiți – bețișoare parfumate sau în stare pură), ridicați-o spre cer și spuneți: „Binecuvântat să fii tu, spirit al aerului! Pe aripile tale, rugile să mi le porți și spre cer să mi le-nalți!". Aprindeți tămâie! Cugetați asupra calităților aerului pe care vi le doriți în ziua respectivă! Tămâia reprezintă uniunea dintre foc și aer. Imaginați-vă că fumul vă poartă intențiile spre divinitatea supremă: zeul, zeița sau spiritul! Inhalați fumul de tămâie ca să vă purificați și să vă binecuvântați aura. Puteți învălui și altarul în fum.

Când terminați ritualul, stingeți lumânarea fără să suflați în ea! Respirația este sacră și vitală. Stingeți-o cu degetele, având grijă să nu vă ardeți.

2. Ciclurile Lunii

În fiecare lună calendaristică, satelitul natural al Pământului trece prin patru faze – de la Lună nouă la Lună plină și apoi de la Lună plină din nou la Lună nouă. Luna exercită o influență covârșitoare asupra elementelor apei și ale aerului. Deși femeile și apele Pământului resimt cel mai puternic această influență, toate viețuitoarele și lucrurile sunt guvernate, într-o măsură mai mare sau mai mică, de astrul nopții. Chiar și rocile se mișcă sub forța Lunii, chiar dacă milimetric. Așadar, toată lumea suferă modificări hormonale, sangvine etc. datorate Lunii, modificări care provoacă reacții cerebrale, ce duc, de exemplu, la tulburări emoționale.



Nopțile cu Lună plină reprezintă momentul cel mai propice când puteți transforma dorințele în realitate. Este, de asemenea, un moment prielnic adoptării unor obiceiuri pozitive, cum ar fi studiul intens sau munca asiduă, dar și timpul ideal pentru începerea unui proiect. Captați lumina și energia

Lunii în creștere pentru a va intensifica propria energie și eforturile depuse pentru atingerea obiectivelor. Tot acum puteți acumula și mai multă vitalitate și vigoare.

Luna plină vă conferă o energie debordantă – energia lunii în creștere, o energie ferecată, ce trebuie doar descătușată cu ajutorul ritualurilor magice.

Nopțile în care Luna este în descreștere sunt ideale pentru înlăturarea obstacolelor, a lucrurilor de care nu mai aveți nevoie în viață, a mâniei și a resentimentelor, făcând loc iertării în sufletul vostru. Iertarea presupune conștientizarea și acceptarea faptului că tot ce s-a întâmplat aparține pentru totdeauna trecutului. Asta nu înseamnă că veți repeta greșelile din trecut. Dacă vreți să schimbați un obicei prost, iată momentul ideal. Când astrul nopții se pregătește să intre complet în umbră, nu este un timp prielnic să începeți un proiect nou. Este bine să terminați ceva deja început.

În timpul acestei faze a Lunii, s-ar putea să aveți mai multe vise, iar intuiția ar putea deveni mult mai activă. Este un moment ideal pentru dezvoltarea intuiției și a aptitudinilor psihice, dar și pentru ședințele profunde de meditație menite să vă ajute să vă schimbați.

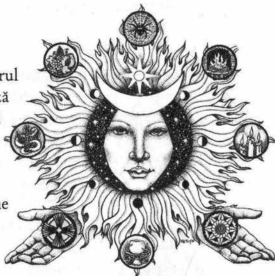
Luna plină este imediat urmată de Luna nouă, începând, așadar, un nou ciclu lunar. Este timpul să începeți un proiect, să faceți planuri și să deveniți mult mai activi.

S-ar putea ca ritualurile să reflecte acest lucru. În următoarele două săptămâni, vă sfătuiesc să vă concentrați și mai mult asupra dorințelor și a obiectivelor pe care vreți să le atingeți.

Ciclurile anului

Există mai multe ritualuri care celebrează roata anului. Cele mai vizibile spițe ale ei sunt solstițiile și echinocțiile, care formează o cruce cu brațe egale în interiorul cercului ce reprezintă anul. În lumea noastră, acestea sunt considerate date care marchează începutul primăverii, verii, toamnei și iernii, care sunt pivoturile anului – puncte care, prin poziția Soarelui, arată o schimbare. Între pivoturi, puterea fluxului de energie crește, atingând punctul culminant în centru,

apoi începe să scadă până la următorul pivot. Punctele puterii marchează „jumătatea drumului" dintre solstiții și echinocții. În spiritualitatea păgână, pivoturile și punctele puterii sunt celebrate sub numele de Cele Opt Festivaluri. Pe scurt, adepții religiei păgâne sărbătoresc anotimpurile astfel:



Marile sabbaturi sau Festivalurile Focului sunt Samhain, Imbolc, Beltane și Lammas.

Acestea sunt momentele puterii maxime. Solstițiile și echinocțiile sunt *sabbaturile mai mici*. Ele marchează întoarcerea roții anului.

ECHINOCȚIUL DE PRIMĂVARĂ/OSTARA: în jurul zilei de 21 martie. Este un timp al echilibrului perfect între zi și noapte, între lumină și întuneric. Căutăm echilibrul și armonia în viață. În multe alte religii, oamenii sărbătoresc renașterea și învierea. Paștele creștin și cel evreiesc cad, de obicei, în această perioadă a anului.



BELTAINE: în ajunul zilei de 1 mai. Sărbătorim căsătoria sfântă a zeului și a zeiței din religia Wicca. Dansăm în jurul stâlpilor împodobiți cu flori și în jurul focurilor de tabără. Râdem și iubim, petrecem și chefuim. Stâlpi împodobiți cu flori de 1 mai întâlnim în majoritatea culturilor și ei simbolizează un timp al bucuriei și al distracției. În Statele Unite, weekendul de la sfârșitul lunii mai arată începutul verii și al activităților în aer liber.



SOLSTIȚIUL DE VARĂ/LITHA: în jurul zilei de 21 iunie. Se plantează recoltele de grâne, iar florile ne încântă ochii cu frumusețea lor. Soarele se află în deplinătatea puterii, începând acum să pălească. Organizăm picnicuri și grătare în aer liber. În vremurile străvechi, sărbătoarea era închinată Sfântului Ioan.



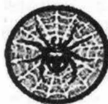
LUGHNASADH/LAMMAS: în ajunul zilei de 1 august. Culegem prima recoltă, cea de grâne. Le mulțumim zeilor pentru recolta bogată. Plângem moartea zeului grânelor, Lugh. Știm însă că va renaște la primăvară și ne bucurăm. În această perioadă se organizează numeroase târguri.



ECHINOCȚIUL DE TOAMNĂ/MABON: în jurul zilei de 21 septembrie. Este un moment de echilibru între lumină și întuneric, între zi și noapte. Întunericul începe să pună stăpânire pe lumină. Sărbătorim a doua recoltă, cea a fructelor. Înainte de echinocțiu, la începutul lunii septembrie, în Statele Unite, oamenii sărbătoresc Ziua Muncii, sfârșitul verii și recunoașterea muncii pe care trebuie s-o facem.



SAMHAIN: în ajunul zilei de 1 noiembrie sau al sărbătorii de Halloween. Îi sărbătorim pe strămoșii țării în care trăim, pe strămoșii spiritualității noastre, dar și pe strămoșii familiilor. Îi evocăm pe cei dragi care nu se mai află printre noi. Tradițiile și obiceiurile de Halloween cu fantome și spiriduși ne amintesc de sărbătorile din vechime în onoarea străbunilor noștri.



SOLSTIȚIUL DE IARNĂ/YULE: în jurul zilei de 21 decembrie. Sărbătorim nașterea Soarelui și întoarcerea luminii. Recunoaștem ciclurile permanente din viața noastră. Este o sărbătoare a luminii și a renașterii în întreaga lume și în toate religiile, un exemplu relevant fiind Crăciunul și Hanukah.



IMBOLG/OIMELC: în ajunul zilei de 2 februarie. Simțim primele adieri ale primăverii. Este o sărbătoare închinată marii zeițe celtice – Brighid, zeița poeziei, a tămăduirii și a făuritului. Este, de asemenea, sărbătoarea Întâmpinării Domnului, dar și a întoarcerii luminii. În religia catolică, sărbătoarea se mai numește și Purificarea

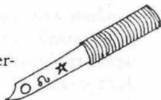


Fecioarei Maria, când sărbătorim conceperea pruncului Iisus. Sărbătoarea cunoscută sub numele de Ground Hog's Day celebrează, de asemenea, venirea primăverii.

3. Practici ritualice fundamentale

autor: Estara Tshirai (negru)

Tăierea funiei



Este o practică ce vă ajută să vă detașați de persoanele sau de situațiile stresante și solicitante. Vă sfătuiesc s-o aplicați când vă simțiți secătuiți de energie sau obsedați de ceva ori când vreți să tăiați legăturile cu o anumită persoană.

Metoda simplă:

Centrați energia, apoi încercați să vă relaxați. Imaginați-vă că vă studiați – cu ochii închiși sau deschiși – așa cum vi se pare mai ușor „să vă vedeți" de sus. Observați dacă există energii colorate în jurul corpului vostru. Dacă da, ele vor fi atașate de chakre. Unele vă conduc spre prieteni, nu spre dușmani, dovedindu-se energii pozitive. Dacă observați energii puternice, cu efecte negative, ce par să vă facă rău, poate că ar fi bine „să le tăiați". Imaginați-vă că luați un cuțit sau o foarfecă și tăiați „funia" energiei negative care vă sufocă. Legăturile, odată tăiate, nu mai pot fi reînnodate. Capătul scurt al „funiei" de energie se reabsoarbe în organism, în timp ce capătul lung dispare în neant. Practicați exercițiul cu mult sânge rece, căci o reacție emoțională ar consolida și mai tare conexiunile.

Versiuni:

După ce veți căpăta experiență, veți putea practica metoda și pentru alte persoane. Puteți, de asemenea, să vă imaginați conștiința sub forma unei funii ca să vedeți cine sau ce se află la celălalt capăt.

Purificarea spațiului

Această metodă trebuie aplicată înainte de protejarea unei suprafețe cu ajutorul unui scut ocrotitor (sau înainte de a deschide un cerc magic) din același motiv pentru care trebuie să vă purificați înainte de a vă înconjura de o aură protectoare. Ritualurile de înlăturare a energiilor negative sunt adesea suficiente, fără să mai fie nevoie de scutul ocrotitor, deși orice măsură de precauție împotriva energiilor negative este întotdeauna bine-venită.

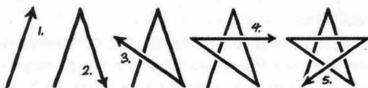
Metoda simplă:

Unele metode pot fi aplicate cu succes atât în cazul unui spațiu, cât și al indivizilor – puteți să vă plimbați pe suprafața respectivă, arzând tămâie sau bețișoare parfumate, stropind-o cu apă sfințită sau sunând dintr-un clopoțel. Condiția este să mergeți în sensul acelor de ceasornic, deși există situații când trebuie să mergeți în sens invers.

Ritualuri de înlăturare a energiilor negative:

Vă prezint acum un ritual de înlăturare a energiilor negative cu ajutorul pentagramei, o practică ritualică extrem de importantă. Vrăjitorii folosesc metoda ca pe o provocare, în timp ce adepții religiei Wicca o pun în practică doar în situații de urgență. Versiunea standard a ritualului își are rădăcinile în tradiția Cabalei, folosind numele iudeo-creștine ale lui Dumnezeu și ale îngerilor. Pentru cei care nu vor să aplice această versiune am introdus explicații referitoare la părțile care pot fi practicate și la cele care pot fi modificate.

Note preliminare: În timp ce trasați figurile prin aer, imaginați-vă că energia (în culoarea voastră personală) vă trece prin braț și prin degete sau prin athamé-ul (cuțitul ritualic) pe care îl folosiți, creând în aer desenele dorite.



Ca să trasați pentagrama, începeți din colțul de jos, din stânga stelei, apoi îndreptați-vă spre vârf și așa mai departe. Există mai multe variante de pentagrame, specifice fiecărui element, dar deocamdată aceasta este suficientă.

1. CRUCEA CABALISTICĂ

Crucea cabalistică stabilește legătura dintre noi, Dumnezeu și centrul universului. În tradiția Cabalei, *Atoh* înseamnă „Coroană" sau „Dumnezeul Atotputernic", *Malkuth* înseamnă „Regat" sau „tărâmul fizic", *Gedurah* este „Stâlpul Severității", *Gebulah* – „Stâlpul Îndurării", iar *Le-Olam* – „centrul armoniei". (În termeni biblici, s-ar putea traduce în felul următor: „A Ta este Împărăția, și puterea, și slava, acum și-n vecii vecilor.") De credeți că vă puteți identifica cu divinitatea supremă sau cu centrul universului, puteți înfăptui următorul ritual, făcând în același timp semnul crucii:

Atingeți-vă fruntea și spuneți: „*Atoh*"!
Atingeți-vă pieptul și spuneți: „*Malkuth*"!
Atingeți-vă umărul drept și spuneți: „*Ve-Gedurah*"!
Atingeți-vă umărul stâng și spuneți: „*Ve-Geburah*"!
Strângeți-vă mâinile în dreptul inimii și spuneți: „*Le-Olam. Amen*"!

2. PENTAGRAMELE

Dacă nu vă plac pentagramele, puteți să le înlocuiți cu alte simboluri protectoare (Ciocanul lui Thor reprezintă o variantă ideală). Numele divinității (cuvintele pe care le rostiți în timp ce trasați pentagrama) pot fi înlocuite cu numele zeităților pe care le asociați cu cele patru elemente sau puncte cardinale.

Așezați-vă cu fața spre est și trasați pentagrama cu degetele sau athamé-ul. Străpungeți-o cu degetul în mijloc, spunând: „*Yod He au He!*". Întoarceți-vă cu fața spre sud, continuând să trasați cercul.

Stând cu fața spre sud, trasați pentagrama și străpungeți-o cu degetul, rostind „*Adonai!*", apoi întoarceți-vă cu fața spre vest, continuând să trasați cercul.

Stând cu fața spre vest, trasați pentagrama și străpungeți-o cu degetul, spunând *„Eheieh!"*, apoi întoarceți-vă cu fața spre nord, continuând să trasați cercul.

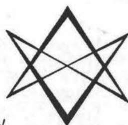
Stând cu fața spre nord, trasați pentagrama și străpungeți-o cu degetul, spunând *„Agla!"*, apoi întoarceți-vă cu fața spre est, completând cercul.

3. ARHANGHELII

Arhanghelii joacă rolul de ocrotitori. Ei pot fi înlocuiți și cu alte entități protectoare: zei, semizei, eroi, totemuri sau alte spirite mai puțin înzestrate. Cuvintele *„În jurul meu arde..."*, pe care le rostiți în timpul ceremoniei, confirmă că ritualul a avut succes, iar energiile negative au fost alungate.

Stând cu fața spre răsărit, întindeți mâinile în formă de T și spuneți:

Înaintea mea, Rafael!
În spatele meu, Gavriil!
La mâna dreaptă, Mihail!
La mâna stângă, Auriel!
În jurul meu, arde Pentagrama
Și în coloană strălucește Steaua cu Șase Raze!



4. REPETAȚI RITUALUL CRUCII CABALISTICE!

4. Introducere în teurgie

autor: Apollonius (alb)

Teurgia poate fi definită ca un set de practici magice, prin intermediul cărora omul poate intra în contact cu zeii și cu demonii, ca să comunice și să stabilească relații („pacte") cu ei și chiar să experimenteze deificarea prin unificarea cu ei. Voi folosi adesea termenii de „divinități" și „spirite" referindu-mă la zei și la demoni deopotrivă, dar oare cine sunt ei?

Voi aborda teurgia dintr-o perspectivă politeistă (adică mă voi referi la o multitudine de zei) din mai multe motive. În primul rând, teurgia s-a născut din culturile politeiste ale Antichității, de aceea este mai ușor s-o înțelegem, dacă o integrăm în contextul ei originar. În al doilea rând, dacă reușim să înțelegem aceste idei, putem să le aplicăm cu ușurință în monoteism. Au existat dintotdeauna în trecut, dar și în prezent adepți ai teurgiei evrei, creștini și musulmani. Așadar, dacă sunteți monoteiști, puteți considera că zeii și demonii sunt îngeri de diverse categorii. Fără să integrați aceste spirite într-un context religios, le puteți cataloga drept aspecte ale legii universale, corelate cu anumite fenomene din univers, dar și cu experiențe din viața umană.

Cuvântul „teurgie" provine din vechiul termen grecesc *theourgia*, alcătuit din două rădăcini. *The* – se referă la divinitate, ca în „teologie" și „politeism". Cealaltă rădăcină este corelată cu termeni precum *ergon*, care înseamnă „operă". Așadar, *teurgie* înseamnă literal „opera lui Dumnezeu", iar *teologie* înseamnă „cuvântul lui Dumnezeu" (de la *logos* = „cuvânt, opinie" etc.). Cu alte cuvinte, în timp ce în teologie discutăm despre zei, în teurgie *lucrăm* direct cu ei.

În Antichitate existau câteva practici importante ale teurgiei: (1) Inducerea viselor; (2) *Telestikê*; (3) Invocarea spiritelor; (4) Contactul și (5) Ascensiunea. *Telestikê* se referă la „insuflarea" spiritului divin în trupul lipsit de viață al unei statui sau imagini; *invocarea spiritelor* se referă la chemarea unui spirit care să posede o anumită persoană; *contactul* se referă la comunicarea și la pacturile încheiate cu spiritele; iar *ascensiunea* se referă la înălțarea spirituală și la deificarea celui care practică teurgia.

De ce v-ați dori interacțiunea cu zeii și cu demonii? Nu este ceva obișnuit. Motivul fundamental este că zeii și demonii exercită o influență covârșitoare asupra vieții noastre. Deși nu recunoaștem, ne aflăm adesea sub influența unui anumit zeu sau demon. Așadar, menirea teurgiei este aceea de a ne atrage atenția asupra divinităților care au un

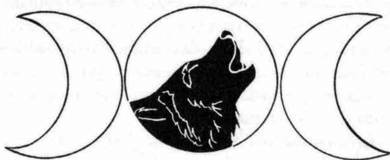


impact atât de mare asupra vieţii noastre. Teurgia nu se limitează însă la acest aspect, căci ne ajută să comunicăm cu aceste spirite, să le înţelegem planurile pe care le au cu noi şi să le cerem ajutorul în viaţa şi în faptele noastre din sfera magiei.

5. Calendarul lunar: activităţi magice practicate în fiecare lună plină

autor: Katlyn Breene (portocaliu)

Există 13 luni lunare, Luna plină apărând la mijlocul lunii calendaristice. Lunile pline s-ar putea să nu cadă întotdeauna în luna calendaristică indicată aici, deoarece e posibil ca prima Lună nouă din anul lunar să nu coincidă cu prima zi din prima luna calendaristică. Consultaţi un calendar ca să descoperiţi data corectă pentru fiecare lună plină!



LUNA LUPILOR (ianuarie): Prima Lună plină a anului reprezintă un moment de relaxare, când puteţi sta liniştiţi la gura sobei. În timp ce vântul iernii şuieră sălbatic, vă puteţi bucura în voie de căldura căminului şi a familiei. E timpul să reflectaţi în tihnă şi să plănuiţi schimbările pe care le veţi face la primăvară. Gândiţi-vă de acum la ce vreţi să sădiţi. Ţineţi un jurnal în care să notaţi visurile pe care vreţi să le împliniţi la primăvară.

LUNA FURTUNILOR (februarie): Este timpul curățeniei de primăvară. Gândiți-vă la ce lucruri trebuie să înlăturați din viața și din casa voastră. Aprindeți lumânări albe și tămâie purificatoare, măturați pânzele de păianjen și pregătiți-vă de renașterea primăverii.

LUNA PURITĂȚII (martie): Este luna fecioarelor și a zânelor. Strângeți semințele inspirației și imaginați-vă roadele în care se vor preface. Creați un altar închinat lunii și binecuvântați-vă grădina în razele lunii. Pregătiți pământul pentru însămânțare, dar și pe voi înșivă pentru schimbare.

LUNA SEMINȚELOR (aprilie): Este perioada când puteți sădi semințele magiei fie în grădină, într-un ghiveci la geam sau doar în suflet. Împodobiți-vă casa cu lumini și flori sau cu ouă colorate și aduceți belșug și bucurie în ea! În timpul Lunii pline, sădiți plante medicinale și cântați în ploaie!

LUNA IEPURILOR (mai): Este timpul să sărbătoriți viața și dragostea. Afirmați-vă senzualitatea și aprindeți focul dragostei. Dansați și faceți dragoste la lumina unui foc de tabără, la flacăra unor lumânări roșii sau sub razele Lunii pline! Descătușați-vă firea sălbatică!

LUNA DIADEI (iunie): Observați cum lucrurile prind aripi. Cele vechi au pierit, lăsând locul celor noi. Faceți un altar din trandafiri și sărbătoriți frumusețea naturii! Trimiteți-i flori mamei. Urcați pe un vârf de munte.

LUNA PAJIȘTILOR (iulie): Scăldați-vă în căldura verii și bucurați-vă de timpul liber. Plimbați-vă pe malul mării, sub clar de lună, și adunați cochilii de scoici. Faceți din ele un colier-amuletă pentru cei dragi.

LUNA GRÂNELOR (august): Este timpul să culegeți darurile pe care le-ați sădit și să le oferiți celor care au nevoie. Adunați și uscați plante proaspete pentru iarna ce va veni. Coaceți o pâine specială

ca ofrandă adusă zeului și zeiței grânelor și mâncați-o împreună cu familia și cu prietenii, păstrând însă o bucățică și pentru zeul Pământ.

LUNA VINULUI SAU A RECOLTELOR (septembrie): Închinați un pahar în cinstea lui Dionysos, zeul vinului și al extazului, fiul Lunii. Sărbătoriți cu prietenii roadele viței-de-vie, bând o sticlă de vin bun și petrecând. Captați în undele vinului reflexia Lunii și înălțați cupa spre cer în semn de salut. Savurați esența vinului și simțiți prezența zeilor.

LUNA SÂNGELUI (octombrie): În trecut, acesta era timpul vânătorii și al strângerii de provizii. Roata Anului se rotește precum ciclurile vieții și ale morții. Este Luna în care pragul care desparte tărâmul morților de cel al viilor devine aproape invizibil. Creați, așadar, un altar închinat străbunilor, cerându-le îndrumare și ocrotire. Modelați chipuri din dovleci și puneți lumânări înăuntru ca să vă lumineze calea.

LUNA ZĂPEZILOR (noiembrie): Frigul iernii pune încetul cu încetul stăpânire pe natură, paralizând tot în cale. Este timpul să vă perfecționați capacitățile și talentele ascunse. Învățați un meșteșug nou sau studiați arta divinației. Când este Lună plină, încercați să citiți viitorul pentru voi sau prietenii voștri. Dezvoltați-vă aptitudinile psihice.

LUNA STEJARILOR (decembrie): Este timpul când se apropie întoarcerea Soarelui, iar Luna își așteaptă iubitul. Împletiți ghirlande din ramuri și din frunze de laur, pin, stejar, cedru și iederă și dați-le foc ca ofrandă adusă zeilor. Faceți un globuleț în formă de lună pe care să-l atârnați în pomul de Yule (Crăciun).

LUNA ALBASTRĂ: Este cea de-a doua Lună plină în decursul unei singure luni calendaristice. Momentul când apare variază de la an la an. Este timpul să plănuiți ceva ciudat, ceva ce n-ați făcut niciodată. Scrieți scrisori unor oameni pe care nu i-ați mai văzut de ani sau faceți-i o surpriză unei persoane dragi. Urlați la Lună!

6. Atragerea Lunii pe Pământ

autor: Moonwriter (indigo)



În lumea magiei, Luna are un corespondent feminin, jucând astfel un rol extrem de important în practicile magice corelate cu zeița supremă.

Ritualul cunoscut sub numele de „Atragerea Lunii pe pământ" reprezintă o practică fundamentală în tradițiile păgâne și în Wicca. În timpul ceremoniei, participanții invocă spiritul zeiței, simbolizată de Luna plină, iar aceasta își face simțită prezența – o forță covârșitoare, care își pune amprenta asupra tuturor celor prezenți, binecuvântându-i cu puterile ei spirituale.

Ceremonia își are rădăcinile în timpurile străvechi când oamenii credeau că vrăjitoarele pot stăpâni Luna. O veche scriere din Tesalia spunea:

De îi voi cere Lunii să pogoare pe Pământ, ea porunca mi-o va asculta.
De vreau ca ziua s-o opresc, noaptea pe loc va zăbovi.
De vreau pe mări să pornesc, nu am nevoie de corăbii.
De vreau spre ceruri să mă înalț, ușor ca fulgul voi deveni.



Atragerea Lunii pe Pământ . Vas grec, secolul al II-lea i.e.n.

Această idee a Lunii care pogoară pe Pământ la chemarea noastră poate sta la baza ritualului „atragerii Lunii pe pământ". În ceea ce privește conotațiile feminine, ciclurile Lunii sunt adesea asociate cu ciclul menstrual al femeilor. De fapt, multe femei – adepte ale cultului Geei – pot să-și sincronizeze ciclul menstrual cu ciclurile Lunii.

În ritualul clasic, participanții deschid cercul magic și invocă spiritul zeiței. Marea preoteasă care înfăptuiește ritualul își înalță mâinile spre cer, invocând Luna și captându-i energia. Dacă este prezent, marele preot atrage zeița în trupul marii preotese. Aceasta intră într-o stare de transă, devenind un receptacul pentru zeiță, transformare prin intermediul căreia ea își poate exercita influența asupra tuturor celor din cerc.

Invocarea zeiței presupune rostirea unor versuri scrise de Doreen Valiente, una dintre marile preotese ale cultului Garderian Wicca. Versurile au suferit anumite modificări de-a lungul timpului, dar toate versiunile se caracterizează printr-o frumusețe copleșitoare. Varianta pe care v-o prezint în cele ce urmează conține elemente din scrierea lui Apuleius *Măgarul de aur* și din cartea lui Leland *Aradia*.

Ascultați cuvintele Maicii noastre, care a purtat, de-a lungul timpului, nume precum Artemis, Astarte, Dione, Melusine, Afrodita, Cerridwen, Diana, Arienrod, Brigid și multe altele:

Ori de câte ori aveți nevoie de ceva, o dată pe lună, într-o noapte cu Lună plină, adunați-vă într-un loc tainic și spiritul mi-l adorați, căci eu sunt regina tuturor vrăjitoarelor!

Trebuie să se adune toți cei care nu mi-au descoperit încă tainele ascunse, dar sunt bucuroși să învețe toate artele magiei. Lor le voi arăta tot ce nu a fost vreodată arătat.

Vă voi elibera din lanțurile sclaviei și, în semn de libertate, va trebui ca voi ritualurile să le înfăptuiți.

Cântați, petreceți și dănțuiți, compuneți muzică și faceți dragoste – toate în prezența mea, căci al meu este extazul spiritului și a mea – bucuria pe pământ!

Dragostea pentru toate făpturile este legea și călăuza mea.

A mea este taina care deschide poarta tinereții și tot a mea este cupa elixirului vieții – ceaunul lui Cerridwen, Sfântul Graal al nemuririi.

Eu sunt Zâna Bunăvoinței, care pogoară darul tinereții în inimile oamenilor.

Eu vă dăruiesc cunoașterea spiritului etern și vă aduc, dincolo de moarte, pacea și libertatea, înlesnindu-vă reîntâlnirea cu cei de mult plecați.

Și nu vă cer vreo jertfă, căci – vedeți voi – eu sunt mama tuturor lucrurilor și dragostea asupra pământului eu mi-o revărs.

Ascultați cuvintele Zeiței Stelelor, care ocârmuiește cerurile și înconjoară universul:

Eu, frumusețea pământului verde și a lunii albe printre stele și ale apelor mistere,

Vă cer ca sufletul mie să mi-l încredințați, căci eu sunt sufletul naturii care dăruiește viață universului. Din mine lucrurile se nasc și tot la mine se întorc.

Venerați-mă când vă bucurați, căci toate dovezile de dragoste și bucurie fac parte din ritualurile mele! Fie ca frumusețea și tăria, puterea și compasiunea, cinstea și modestia, venerația și bucuria viața să v-o călăuzească!

Și cei care vor să mă cunoască trebuie să știe că dorințele și căutările nu le vor fi de niciun folos, dacă nu vor descoperi misterul primordial: dacă ce căutați nu găsiți în sufletul vostru, nu-l veți găsi niciodată în altă parte. V-am stat alături pe parcursul călătoriei voastre – căci eu sunt începutul și sfârșitul dorinței voastre, destinația din urmă.

Ritualul începe în interiorul unui cerc magic, care devine un loc sacru, un loc între lumi. Participanții deschid cercul în aer liber, într-o noapte



cu Lună plină, într-un spațiu privat. În interiorul cercului, cei prezenți cântă, dansează și fac incantații pentru a capta „conul puterii".

După captarea puterii, participanții încep ritualul propriu-zis al „atragerii lunii pe pământ". Odată invocată, energia Lunii poate fi direcționată spre un anumit obiectiv, cum ar fi, de exemplu, vindecarea unei persoane, sau cei prezenți se pot bucura pur și simplu de energia astrului nopții până la încheierea ritualului.

Comuniunea cu Luna

Deși implică prezența unui grup de participanți, ritualul îl puteți înfăptui și singuri sau într-o companie de mici dimensiuni (unu sau doi participanți).

Faceți baie sau duș ca să vă purificați (un săpun cu esență de tămâie este foarte bun pentru purificare), apoi îmbrăcați-vă cu haine curate. Dacă aveți robe sau veșminte de vrăjitori – cu atât mai bine dacă sunt argintii sau albe – vă sfătuiesc să le purtați, căci ele reprezintă alegerea ideală. Puteți purta și bijuterii magice, în special dacă sunt modelate sub formă de lună sau au în componență piatra lunii. Puteți să vă purificați și prin alte mijloace, cum ar fi inhalarea fumului purificator.

Trebuie să înfăptuiți ritualul în aer liber într-o noapte cu lună plină. Puneți în practică metodele de împământare și centrare a energiei, apoi meditați un timp asupra planurilor pe care vreți să le realizați. Puteți asculta, în surdină, o muzică suavă pe un CD-player portabil – cântece lente, muzică celtică interpretată la harfă, muzică de flaut în stilul celei indiano-americane etc.

Aranjați altarul în funcție de obiectivele pe care vreți să vi le împliniți, purificați și sfințiți spațiul, apoi deschideți un cerc magic. Invocați, în final, prezența zeului și a zeiței supreme.

Așezați-vă acum în mijlocul cercului magic și ridicați brațele deasupra capului, stând cu fața spre Luna plină. Adresați-vă zeiței întruchipate de Lună, rugând-o să vă dăruiască energia ei. Simțiți cum energia trece prin brațe și ajunge în suflet. Mulți spun că simt o senzație de arsură sau de căldură. Unii sunt foarte agitați, râzând sau plângând fără motiv.

După ce captați energia Lunii, s-ar putea să simțiți nevoia să dansați sau să mergeți în interiorul cercului în sensul acelor de ceasornic. Dacă vreți să direcționați energia spre un anumit lucru, este momentul s-o faceți. Dacă nu vreți, puteți pur și simplu bucurați-vă de energia din trupul vostru, conștientizând în același timp darurile și binecuvântările pe care prezența ei vi le-a adus.

La sfârșitul ritualului, închideți cercul magic, îngenuncheați și puneți-vă mâinile pe pământ, redirecționând astfel excesul de energie spre Geea!

În timp ce vă bucurați de prezența Lunii pline, sărbătoriți încheierea ritualului cu „vin și prăjituri" sau cu alte delicatese culinare. (Mai târziu, puteți descrie în jurnalul magic întreaga desfășurare a ceremoniei, cât și efectele ei.)

Mai puteți beneficia de energiile Lunii pline dacă vă lăsați instrumentele magice sub clar de lună pentru a le putea capta. Sau lăsați afară un pocal cu apă de ploaie ori cu apă de izvor. Apoi păstrați apa în scopuri ritualice!

7. Ritual închinat Lunii pline

autor: Adella DragonStar

Ritualul trebuie înfăptuit într-o noapte cu Lună plină. Deschideți cercul magic, stând cu fața spre est și mișcându-vă în sensul acelor de ceasornic! Așezați-vă apoi în mijlocul cercului, centrul universului, și spuneți:

Mamă Geea și părinte al Cerurilor, strigarea mi-o auziți!
Cer ajutorul celor patru arte.
Prin lumina și puterea lunii pline,
Ruga voi mi-o ascultați!

Ținând athamé-ul într-o mână și bagheta în cealaltă, ridicați mâinile și închinați-vă în cele patru zări!

(Cu fața spre est)
Tu, spirit din răsărit,
Stăpân al silfilor și al zefirilor,
Al culorii galbene și al aerului,
Întrupează-te în bagheta mea
Și de rele tu mă apără!
Fie ca ruga tu să mi-o asculți!



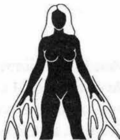
(Cu fața spre sud)
Tu, spirit din miazăzi,
Stăpân al salamandrelor și al balaurilor,
Al culorii roșii și al focului,
Întrupează-te în sabia mea
Ca dușmanii cu mândrie să înving!
Fie ca ruga tu să mi-o asculți!



(Cu fața spre vest)
Tu, spirit din apus,
Stăpân al nimfelor, ondinelor și sirenelor,
Al culorii albastre și al apei,
Întrupează-te în cupa mea
Ca din ea să beau în cinstea străbunilor!
Fie ca ruga tu să mi-o asculți!



(Cu fața spre miazănoapte)
Tu, spirit din nord,
Stăpân al gnomilor, piticilor și spiridușilor,
Al culorii verzi și al pământului,



Întrupează-te în pentagrama mea
Ca putere tu să-mi dai!
Fie ca ruga tu să mi-o asculți!

(În centru)

Eu am acum puterea spiritului, iar trăirea-mi crește cu fiecare fază a lunii. Fie ca puterile care lucrează cu mine să-mi confere tărie și înțelepciune, generozitate și dragoste pentru toate făpturile pământului! Vreau să învăț mai mult despre Geea și despre puterile ei uluitoare, ce guvernează ziua și noaptea. Vreau să-i înțeleg și să-i ajut pe cei care au nevoie de mine, atât timp cât nevoile lor nu se interpun cu legile wiccane. Ascultați-mi ruga, voi, înțelepți ai pământului și cerului, lunii și mărilor, și ajutați-mă ca visul să mi-l împlinesc!

În acest moment poate că ar fi bine să vă sfințiți instrumentele magice sau propria operă creatoare. Puteți bea din pocalul magic, apoi puteți medita un timp, comunicând în final cu spiritul. În cele din urmă, când vreți să terminați ritualul, închideți cercul, așa cum v-am arătat în *Manualul de inițiere în vrăjitorie.*

8. Vrajă de protecție împotriva razelor emise de computere

autor: Donata Ahern (culoarea transparenței)

Metodă de vizualizare:

Această vrajă de protecție împotriva razelor emise de computere implică un proces de vizualizare, în stare de transă, după ce ați trasat cercul magic sau v-ați delimitat spațiul sacru. Creați un scut protector de lumină în jurul casei, al mașinii etc.! Marginile scutului



ocrotitor sunt bine delimitate, definind lucrurile pe care doriți să le protejați. Acesta poate fi extins și în sfera internetului, vizualizând propriul ecran al computerului, dar și pe cele ale persoanelor care vor să vă facă rău prin intermediul calculatoarelor.

În timpul procesului de vizualizare, trebuie să vă vedeți realizând un scut ocrotitor de lumină în jurul vostru și al casei. Lumina scutului poate fi generată printr-o ședință de meditație, după cum urmează:

Imaginați-vă cu ochiul minții cum lumina vă pătrunde în cap dintr-un punct de deasupra și vă pune stăpânire pe trup, transformându-vă într-un corp incandescent de lumină. Extindeți lumina dincolo de granițele fizice ale trupului spre aura care vă învăluie în forma ei ovoidă! Consolidați oul protector de lumină și așezați de jur împrejur oglinzi cu fața spre exterior! Iată scutul ocrotitor, care vă poate păzi nu doar pe voi înșivă, ci și casa, computerul etc. Oglinzile trebuie încărcate cu energie pozitivă pentru a o transmite apoi scutului apărător, dar și pentru a respinge energiile negative, propagându-le fie înapoi spre sursa acestora, fie spre adâncul pământului. Ecranul computerului poate fi vizualizat ca un scut protector împotriva pericolelor existente pe internet.

În situații extreme, puteți transmite oglinzilor, prin intermediul intenției, dorința de a face invizibile obiectele pe care le apără. Astfel, vă puteți apăra de hackeri, iar scutul devine„firewall"-ul vostru personal.

Ritual de creare a scutului de lumină:

Deschideți cercul magic sau creați un spațiu sacru, respectându-vă propriul ritual (vezi *Manualul de inițiere în vrăjitorie*).

Invocați spiritul zeității voastre, cerându-i ajutorul și rostind următoarea formulă:

Eu (spuneți-vă numele) sunt plămădit din suflet și lumină. Fie ca (spuneți numele zeității respective) să mă apere și să mă ajute să-mi împlinesc nevoile și dorințele!

Am nevoie de ocrotire. Te invoc să mă ajuți să-mi creez scutul protector de lumină, care trebuie să rămână alături de mine și după încheierea

ritualului. Te rog să mă ajuți să creez un scut de lumină care să respingă toate energiile negative care ar putea să-mi facă rău prin intermediul computerului. Te mai rog să mă ajuți să fac un scut care să propage energiile negative înapoi la sursa sau spre adâncul pământului.

Scutul de lumină trebuie să mă învăluie, ocrotindu-mă – pe mine, casa și lucrurile mele. Acest scut ocrotitor trebuie să-mi protejeze computerul, dar și fotografiile, paginile web, postările și alte informații de pe internet.

Îmi doresc din tot sufletul ca ecranul computerului să constituie un scut protector împotriva pericolelor de pe internet, împotriva celor care vor să-mi folosească sau să-mi manipuleze cu rea-intenție fotografiile, paginile web, postările sau alte informații de pe internet. Toate aceste atacuri trebuie blocate și redirecționate spre expeditor. Scutul protector va propaga cu putere energiile negative înapoi spre cei care le-au trimis, împiedicându-le să facă rău.

Vreau să mă aperi de toate relele, primejdiile și energiile negative, indiferent de originea lor. Eu (spuneți-vă numele) sunt întruparea scutului de lumină. El va rămâne alături de mine și după încheierea ritualului. Îți mulțumesc (spuneți numele zeiței) pentru ajutorul pe care mi l-ai dat să fac acest scut protector de lumină. Așa să fie!

Închideți cercul magic sau spațiul sacru (vezi *Manualul de inițiere în vrăjitorie*).

Ritual de consolidare a scutului de lumină:

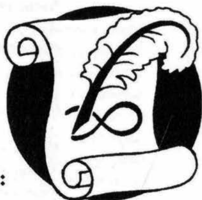
Acum, după ce v-ați creat scutul de lumină, trebuie să-l consolidați zilnic printr-un exercițiu de respirație în șapte pași.
Primul pas – respirați adânc și captați lumina pământului!
Al doilea pas – respirați adânc și captați lumina cerului!
Al treilea pas – respirați adânc și contopiți energiile în centrul inimii!
Al patrulea pas – respirați adânc și trimiteți lumina prin tot corpul!

Al cincilea pas – respirați adânc și extindeți lumina spre aura voastră!

Al șaselea pas – respirați adânc, consolidați marginile aurei și vizualizați oglinzile!

Al șaptelea pas – respirați adânc, mulțumiți zeității și canalizați excesul de energie spre pământ!

Binecuvântare! Așa să fie!



Atelierul XV: Mituri – legende și cunoaștere (cenușiu)

Undele miturilor

Miturile nu sunt un elixir
Din care, câte un strop,
Puteți să beți
Seara înainte de culcare.

O forță dezlănțuită și periculoasă ele sunt,
O forță tare ca un val,
Ce se-nalță și coboară
Înainte de a te putea încătușa.

Miturile spun povești
Ciudate și străvechi,
Umbrind granița dintre lumină și întuneric,
Precum oceanul cenușiu în care se oglindește un cer întunecat.

Miturile sămânța o aruncă
Pe nepăsătoare maluri,
Șoptindu-ne să visăm
Și adâncurile să le explorăm.

Miturile sunt ca apa de alunecoase,
Dansând cu luna și cu stelele pe valuri agitate,

Scriind cuvinte al căror tâlc
Numai în visare îl desluşim.

Miturile din vechime seva şi-o iau,
Căci sunt mai vechi decât orice limbă pe pământ,
Iar tâlcul lor ascuns
Doar magia ni-l dezvăluie.

Miturile nu sunt palpabile,
Nu poţi să le atingi şi nici în mână să le ţii,
Nu sunt nici obiecte,
Dar nici procese.

Sunt nişte unde
Care plutesc pe ape, zi şi noapte,
În aval şi în amonte
Şi apoi din nou-napoi.

Miturile vă atrag atenţia
Când cu ochii voi priviţi
Doar la suprafaţa lucrurilor,
Uitând de a lumii esenţă.

O palmă de primiţi sau o revelaţie de aveţi,
Sau mâini reci, ca de sirenă, gleznele vă-ncătuşează,
Trebuie să ştiţi
Că miturile vă veghează.

Sunt adânci, ca mările de adânci.
Aveţi grijă de veţi înota în ale miturilor unde
Să nu păşiţi pe pante alunecoase
Şi să vă-necaţi în valuri!

Precum un şarpe sunt de onctuoase
Şi cu grijă trebuie să fiţi,
Căci în aceste ape
Balauri aţi putea găsi.

ELIZABETH BARRETTE

1. Introducere

Bine ați venit în lumea miturilor, a tainelor și a misterelor ezoterice pe care puțini ajung să le cunoască! „Cunoașterea înseamnă putere", iar adevărata putere a unui vrăjitor constă în vastele sale cunoștințe. Iată un capitol dedicat miturilor și legendelor, dar și tainelor ezoterice.

Menirea acestui atelier este de a-i ajuta pe învățăcei să-și dezvolte capacitatea de a ajunge la, de a sintetiza și de a evalua cu ochi critic legendele tainice din diverse culturi magice. Asemenea cunoștințe sunt vitale pentru practicile și dezvoltarea unui vrăjitor și includ, fără însă să se delimiteze la ele, următoarele aspecte: mitologia universală, istoria universală, tărâmuri ascunse, ficțiune magică și panteonuri culturale.

Culoarea magică asociată atelierului de față este griul și el reprezintă cunoașterea, știința și înțelepciunea. Precum indigoul, culoarea cenușiu corespunde artei vrăjitoriei, pentru că nu este nici neagră, nici albă, ci cuprinde toate culorile, fără să fie nici una dintre ele.

2. Continente și civilizații pierdute

autor: Oberon (cenușiu)

Marea majoritate a istoriei omenirii (sau mai degrabă, a preistoriei) s-a desfășurat într-o lume cu totul diferită de cea în care trăim acum. Cu aproape 10500 de ani în urmă, mare parte din America de Nord și nordul Europei erau acoperite cu straturi groase de gheață, iar nivelul mărilor era cu sute de metri mai scăzut decât astăzi – expunând suprafețe extinse din faliile continentale. Aceasta este perioada glaciației Würm, care a durat 59500 de ani. Înaintea acestei epoci, cu aproape 60000 de ani în urmă, o erupție vulcanică uriașă, care a avut loc pe teritoriul Sumatrei de astăzi, a redus întreaga populație a lumii la doar câteva mii de oameni. Din cauza tragediei survenite în evoluția oamenilor, întreaga rasă umană de astăzi suferă de o diversitate genetică mult mai redusă decât cea a membrilor dintr-un singur grup de cimpanzei.

Oamenilor le-a plăcut întotdeauna să se stabilească în locurile unde râurile se varsă în mare. În afară de apa dulce din râuri și de peștii și scoicile pe care le găseau din abundență în mare, astfel de locuri ofereu mijloace de transport, oamenii deplasându-se cu ușurință în amonte și pe țărm.

Când ultima eră glaciară s-a încheiat, acum 10500 de ani, în urma ciocnirii Pământului cu o cometă uriașă sau cu un asteroid în Bahamas, gheața care s-a topit a ridicat nivelul mărilor cu 121 de metri, iar noile țărmuri s-au mutat, spre interior, cu sute de kilometri. Pentru că astfel toate comunitățile umane s-au înecat, iar cei câțiva supraviețuitori din munți au transmis, din generație în generație, legendele civilizațiilor pierdute.

Este posibil ca unele dintre ele să fi jucat un rol extrem de important în istorie. Ruinele megalitice descoperite în mai multe zone subacvatice au fost cândva construite pe pământ. Dintre ele menționăm „Zidurile din Bimini“[1], un complex uriaș de „temple“ din Japonia și alte vestigii dreptunghiulare și piramidale din largul mărilor și al oceanelor. Oamenii de știință reevaluează acum originea altor monumente străvechi și misterioase – precum Marele Sfinx de pe Platoul Giza din Egipt – considerând că sunt mult mai vechi decât s-a crezut inițial. Ei estimează că au fost construite cu peste 10500 de ani în urmă.

Atlantida

Cea mai cunoscută dintre legendarele „civilizații pierdute“ este Insula Atlantida. Locul și existența ei istorică reprezintă, de peste două mii de ani, un subiect de dezbateri aprinse, dar nimeni nu le-a confirmat vreodată. Primul care i-a menționat existența este filozoful grec Platon (427–347 î.e.n.), care susținea că familia sa știa povestea de la străbunicul lui, care îl cunoscuse pe Solon (638–558 î.e.n.), un om de stat grec. Acesta o aflase, la rândul lui, de la niște preoți din Egipt, țară pe care o vizitase în 560 î.e.n. Platon a spua povestea lui Solon în jurul anului 360 î.e.n. în dialogurile sale *Timaeus* și *Critias*, susținând

[1] Formațiune stâncoasă subacvatică, din nordul Insulei Bimini din Bahamas (n. tr.).

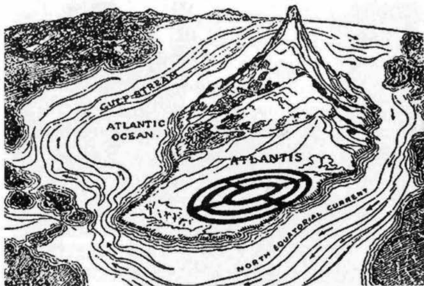
că Atlantida a fost distrusă de o erupție vulcanică, de un cutremur și/sau de un tsunami cu 9000 de ani înainte de nașterea lui Solon, adică în jurul anului 9600 î.e.n. Iată un rezumat.

LEGENDA ATLANTIDEI

Insula paradisului, Atlantida (care înseamnă „Țara Coloanei"), era sălașul lui Poseidon, zeul mării. El s-a îndrăgostit de o muritoare, Cleito, și i-a construit un palat pe un deal aproape de mijlocul insulei, înconjurând-o astfel cu inele protectoare de apă și de uscat.

Cleito a adus pe lume cinci perechi de gemeni, care au devenit primii cârmuitori ai Atlantidei. Frații și-au împărțit insula, iar cel mai mare, Atlas, a devenit primul rege al Atlantidei. Pe vârful dealului, oamenii au înălțat un templu în cinstea lui Poseidon. Aici, cârmuitorii se întâlneau ca să dezbată legile, să dea sentințe și să se închine zeului Poseidon.

Pentru a ușura transportul și negoțul, locuitorii au creat, din sud până spre mare, un canal lung de 8,85 kilometri printre inelele de apă și uscat. Orașul Atlantidei s-a extins pe o suprafață de 17 kilometri în jurul inelului exterior de apă. Dincolo de granițele orașului, se întindea o câmpie fertilă lungă de 531 de kilometri și lată de 177 de kilometri, înconjurată de un alt canal care aducea apă din munți.



Harta Insulei Atlantida, concepută după descrierile lui Platon, publicată în „The New York American", ediția din 20 octombrie 1912.

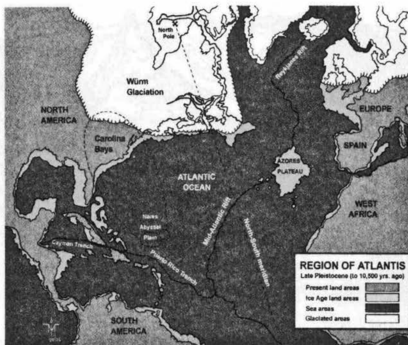
Munți înalți și falnici, presărați cu sate, lacuri, râuri și pajiști, înconjurau câmpia în partea de nord. Clima blândă le permitea localnicilor să strângă două recolte pe an. Multe specii de plante, fructe și nuci creșteau cu nemiluita. Pe insulă trăiau numeroase animale, printre care și elefanți.

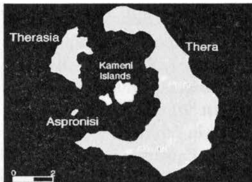
Generații de-a rândul, locuitorii Atlantidei au dus o viață simplă, bazată pe principii morale, dar în cele din urmă, lăcomia și puterea i-au pervertit și pe ei. Mâniat de imoralitatea lor, Zeus i-a convocat pe zei pentru a hotărî împreună ce pedeapsă să le dea. În scurt timp, în urma unui cataclism violent, Atlantida, locuitorii și amintirea ei au fost înghițite de apele mării.

UNDE SE AFLA ATLANTIDA?

De-a lungul timpului, oamenii de știință au propus diverse ipoteze în ce privește situarea Atlantidei.

Platon susținea că ar fi fost „dincolo de Coloanele lui Hercule“, nume pe care îl purta în vechime Strâmtoarea Gibraltar. Dacă este adevărat, insula s-ar fi aflat în Oceanul Atlantic, cel mai probabil în preajma Insulelor Azore, la vest de coasta Portugaliei, la o distanță de 1 448 de kilometri. Unii cred că insulele sunt, de fapt, vârfurile munților Atlantidei, continentul scufundat de zei. Acestea se înalță





de pe o fundaţie mai mare numită Platoul Azore sau, în limbajul marinarilor, „Creasta Delfinului". Această regiune de mărimea Spaniei este un bloc distinct, înconjurat de Riftul Medio-Atlantic. În Era Glaciară întregul platou a stat deasupra apei până când magma de pe fund a fost evacuată prin ultima gură a riftului înconjurător, scufundând insula. S-a întâmplat în jurul anului 8500 î.e.n., dată care se apropie de cea semnalată de Platon.

O cometă sau un asteroid a traversat America de Nord şi s-a prăbuşit în ocean. Resturile sale au dat naştere unor cratere ovale, cunoscute sub numele de Carolina Bays. Locul impactului poartă numele de Câmpia Abisală Nares. Apropierea acesteia de Groapa Puerto Rico a creat gura Riftului Medio-Atlantic.

În urma impactului, axa Pământului s-a schimbat – Polul Nord, care se afla în Golful Hudson, şi-a schimbat locul în mijlocul Oceanului Arctic, unde se află şi în prezent (polul magnetic vine şi el din urmă).

În Era Glaciară regiuni întinse din Antarctica aveau climă temperată şi nu erau acoperite de gheaţă, motiv pentru care unii cercetători au plasat Atlantida în părţile acelea.

Alţi cercetători cred însă că Atlantida se afla în America de Sud, aducând în sprijinul afirmaţiilor lor anumite caracteristici geofizice, care se potrivesc cu descrierile lui Platon, cât şi vestigiile oraşului Tiahuanoco din Bolivia, oraş antic de la malurile lacului Titicaca. Depozitele de sare arată că lacul a făcut cândva parte dintr-o mare imensă, care acoperea – în perioada Erei Glaciare – întregul bazin al Amazonului, iar Tiahuanoco era pe atunci port la mare. După impact însă, întregul continent al Americii de Sud s-a înclinat într-o parte. Partea estică s-a scufundat, în timp ce coasta vestică s-a înălţat cu mii de metri, marea revărsându-se astfel în Atlantic şi ridicând oraşul Tiahuanoco cu peste 3 kilometri deasupra nivelului mării. Pentru mai multe informaţii, vizitaţi site-ul http://www.thule.org/tiahuanaco.html.

Pe de altă parte, mulţi susţin că descrierea platoniciană a civilizaţiei Atlantidei şi a dispariţiei ei în urma unui cataclism seamănă mai degrabă

cu cea din Creta minoică din Epoca Bronzului, situată în Marea Egee. În nordul Cretei, există o insulă vulcanică ce poartă numele de Thera. În 1628 î.e.n., o puternică explozie vulcanică a distrus centrul insulei și a nimicit civilizația minoică. Unele așezări de pe Thera au fost îngropate sub 30 metri de cenușă. Evenimentul este menționat în capitolul biblic *Ieșirea;* cele „zece pedepse" care s-au abătut asupra Egiptului și despicarea în două a Mării Roșii sunt urmările lui. Valurile tsunami uriașe au înecat coastele Greciei, ale Siriei și ale Egiptului, iar vulcanul de sub linia orizontului putea fi văzut de la sute de kilometri „ziua - ca un stâlp de fum, iar noaptea - ca un stâlp de foc". (*Ieșirea,* 13:21)

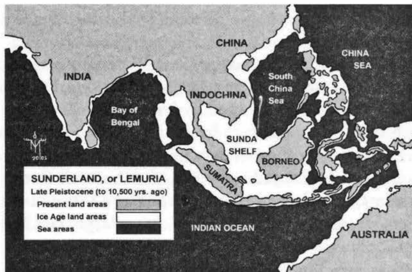
Unii cercetători susțin că Solon a confundat hieroglifele egiptene care indicau cifra „o sută" cu cele care arătau cifra „o mie". De aceea e posibil ca distrugerea Atlantidei să fi avut loc cu 900 de ani mai devreme, nu cu 9 000. Dacă este așa, anul corect al dispariției Atlantidei este 1600 î.e.n., data erupției vulcanului de pe Thera. Această schimbare de date arată și că Thera ar putea fi Atlantida.

Disputa începută de Platon continuă și astăzi cu aceeași ardoare. Diverși cercetători moderni susțin, cu argumente convingătoare, plasarea Atlantidei în Peru, Irlanda, Marea Nordului, Bahamas, Indonezia, Marea Neagră sau Antarctica. Deoarece, la sfârșitul Erei Glaciare, multe dintre aceste regiuni au fost înecate de ape, împreună cu așezările de acolo, e posibil ca oricare dintre acestea să fie locul legendarului continent pierdut, iar povestea Atlantidei să se întemeieze pe amintirile unei civilizații maritime ale cărei comunități să fi fost distruse când nivelul mărilor a crescut brusc cu 121 de metri.

Eu cred că legenda străveche a Atlantidei s-a contopit cu povestea asemănătoare, dar mult mai recentă, a Insulei Thera, la fel cum America a fost denumită „Noua Atlantidă" de Francis Bacon (1561-1626).

Lemuria

Lemuria este numele unui tărâm înecat de ape, despre care se presupune că se întindea din Madagascar, trecea prin India și ajungea în Indonezia. Numele i-a fost conferit în 1864 de geologul Philip



Sclater de la populațiile de lemurieni care trăiau în aceste regiuni, acum separate. Deși niciun „continent pierdut" nu a existat în bazinul Oceanului Indian, e adevărat că multe teritorii din regiune au făcut parte dintr-o masă compactă de pământ în timpul Erelor Glaciare, când nivelul mărilor era foarte scăzut, iar faliile continentale erau vizibile. Deși Madagascarul era încă insulă în Pleistocen[1], insulele moderne ale Indoneziei făceau parte dintr-o zonă vastă, cunoscută sub numele de *Sunderland*, care se întindea până în Australia.

Ideea unui „continent pierdut" în Oceanul Indian (sau Pacific) a fost preluată de anumiți scriitori oculți, care au dat apoi naștere unor rase și ființe imaginare. În anii 1880, Helena Blavatsky (1831-1891), fondatoarea teozofiei, susținea că zeii au scufundat Lemuria ca să-i distrugă pe locuitorii ei „subumani". În 1894, Frederick Spencer Oliver a publicat volumul *A Dweller on Two Planets (Locuitor pe două planete)*, în care spunea că lemurienii care au supraviețuit mâniei zeilor trăiesc în peșterile și tunelurile din Nuntele Shasta, situat în nordul Californiei, făcându-și uneori apariția pe munte îmbrăcați în veșminte albe. Ideea a devenit o legendă populară.

---

[1] Numit și Era Glaciară, Pleistocenul este o eră geologică, ce a început acum 1 808 000 de ani și s-a încheiat acum 11 550 de ani. Face parte din Cuaternar, este precedat de Pliocen și urmat de Holocen (n. tr.).

Mu

Mu este numele altui tărâm despre care se presupune că ar fi existat în Oceanul Pacific, din care astăzi ne-au mai rămas doar Noua Zeelandă și Polinezia. Ideea a fost afirmată pentru prima dată de Augustus Le Plongeon (1825-1908), care susținea că în așa-zisele lui „traduceri" ale vechilor scrieri mayașe se vorbește despre un tărâm înecat de ape, ai căror supraviețuitori au devenit indienii mayași din Peninsula Yucatan. Civilizația pierdută a continentului Mu a revenit mai târziu în atenția publică, odată cu apariția seriei de cărți scrise de James Churchward (1852-1936), intitulate *The Lost Continent of Mu (Mu, continentul pierdut).*

3. Epoca eroilor moderni

autor: Jesse Wolf Hardin (argintiu)

De vreți să citiți povestea mistică
Pe care viitorul v-o aduce,
Apucați-vă de scris chiar de acum!
(GAIA CONSORT – *Taina diavolului de la răspântie*)

Din trecutul mitic, învăluit în mistere, eroii și eroinele ne îndeamnă glasul să le ascultăm și pașii să le urmăm ca să înfăptuim, la rândul nostru, propriile gesturi eroice. Povestea lui Ulise și a reginei Boudica, a înțeleptului Merlin și a răzvrătitului Spartacus nu sunt menite doar să ne desfete. Nici vrăjitorii, nici războinicii din vechime, al căror sânge ne curge prin vene, nu ne vor cruța de luptele și provocările pe care trebuie să le înfruntăm ca să ne bucurăm de victorii. Au luptat și s-au jertfit, au biruit și și-au depășit condiția, înfruntând pericolele și nevoile oamenilor, ale vieții și ale timpului lor. Epoca noastră este la fel de primejdioasă, iar evenimentele pe care le trăim necesită adesea reacții îndrăznețe și curajoase din partea noastră.

Dacă veți consulta un dicționar englezesc, veți descoperi că în limba engleză cuvântul „erou" nu are sinonime; nu există un substitut cu

un sens atât de puternic. Tot astfel, nimic nu poate înlocui un act de eroism într-o stare de urgență sau într-o situație primejdioasă. Puteți să negați în fața altora, din modestie sau dintr-un simț al datoriei, faptele eroice pe care le săvârșiți, dacă astfel vă simțiți mai bine, dar ori de câte ori vă dăruiți cu trup și suflet unei misiuni cu miză vitală, sunteți, fără doar și poate, eroi sau eroine.

O caracteristică definitorie a eroului este dorința de a renunța la un program, de a lăsa confortul și siguranța, de a-și înfrunta temerile și de a-și asuma orice factori de risc. Un act de eroism poate fi și lupta noastră de rezistență împotriva regulilor școlare, din cauza cărora am putea fi marginalizați sau chiar excluși, dacă am da glas adevăratelor sentimente și principiilor noastre spirituale sau magice. Un alt gest eroic ar putea fi dorința de a ne specializa în literatură când toată lumea alege matematica sau comerțul, de a asculta muzică medievală sau ambientală, când genurile muzicale comerciale sau gangsta rap câștigă tot mai mult teren, de a studia arta vrăjitoriei, când majoritatea oamenilor nu mai cred în noțiuni precum integritatea personală, pământul viu, spiritul sau magia.

Actele cu adevărat eroice nu sunt cele înfăptuite pentru binele nostru, ci pentru ocrotirea și bunăstarea celor dragi, ale comunităților și ale clanurilor noastre, ale speciilor Geei aflate pe cale de dispariție și ale pădurilor amenințate cu defrișarea. O epocă în care guvernele se luptă între ele, când oamenii renunță la libertatea personală în speranța unei siguranțe mai mari, când natura este distrusă rapid și sistematic, este o epocă a eroilor. Provocările pe care le înfruntăm astăzi ne oferă mai multe șanse de a ne demonstra valoarea și de a ne pune talentul în slujba magiei cavalerești. Vedem pretutindeni în lume cum oamenii distrug natura din dorința de câștig, sunt violenți cu femeile și cu copiii, jefuiesc țări și culturi, răpindu-le diversitatea și demnitatea.

Eroul care sălășluiește în noi trebuie să iasă la lumină ori de câte ori întâlnim ignoranța, prejudecata, cruzimea, nedreptatea sau lăcomia... și trebuie să acționeze ori de câte ori e nevoie. A fi erou înseamnă a vindeca sau a crea cu dragoste, nu a lupta și a răni. Eroismul se măsoară în compasiune și în forța intenției noastre, în forma și în substanța faptelor noastre.

- Opera unui vrăjitor este, prin natura ei, eroică și toate actele eroice depind de talentul și de capacitățile vrăjitorului.
- Menirea vrăjitorilor și a eroilor este îndeplinirea misiunilor caritabile, fără să se angajeze însă în slujba instituțiilor sau a oamenilor.
- Dezvoltați și notați propriul cod al onoarei, în care să includeți:
  1) lucrurile pe care promiteți să nu le faceți vreodată, cum ar fi să nu trădați un aliat sau o cauză, să nu renegați adevărurile, indiferent cât de dureroase ar fi, și să nu dați bir cu fugiții când lucrurile merg prost.
  2) trăsături nepotrivite unui vrăjitor și unui erou: meschinăria, aroganța sau lașitatea.
  3) nedreptățile și pericolele pe care doriți să le înfruntați și să le învingeți când vă vor ieși în cale.
  4) oamenii, formele de viață, fenomenele naturii, locurile sacre, libertățile și drepturile pe care promiteți să le protejați, să le promovați și să le celebrați.
- Întocmiți un plan prin care să faceți față fiecărei situații, canalizându-vă inteligența și energiile magice. Pregătiți-vă apoi să renunțați la planuri în momentul în care pericolele și situațiile se schimbă.
- Îmbogățiți-vă cunoștințele și perfecționați-vă capacitățile pentru a face față cu succes întâmplărilor eroice din viața voastră, dar, oricât de puternici ați fi, nu vă bazați doar pe puterile voastre! Faceți o listă cu aliații și cu oamenii care v-ar putea ajuta, descătușați înțelepciunea străveche pe care ați moștenit-o din străbuni, cereți ajutorul duhurilor locului în care vă aflați și invocați Marele Spirit sau spiritul zeității la care vă închinați!
- Menirea vrăjitorilor și a eroilor este să încerce imposibilul.
- Faceți tot ce vă stă în putință ca să vă depășiți limitele. Nimic nu este imposibil, indiferent de obstacolele din cale.
- Cu cât obstacolele sunt mai mari, cu atât faptele și reușitele noastre sunt mai importante.
- Nu toate actele de eroism se bucură de succesul scontat. Rămâneți însă un erou pentru simplul fapt că ați luptat din toate puterile ca să vă duceți misiunea la bun sfârșit, cât și prin motivele nobile care v-au determinat să mergeți mai departe.

- Dacă veți duce o viață eroică, numele vostru va ajunge pe buzele generațiilor viitoare, așa cum și voi, la rândul vostru, ați citit și repovestit istoria eroilor de dinaintea voastră.

4. Amazoanele și femeile războinice

autor: Trina Robbins (cenușiu)

Amazoanele despre care au scris vechii greci erau un trib de femei războinice din Themiscyra, oraș situat probabil lângă Marea Neagră, în sudul Rusiei sau în Georgia. Din scrierile lor reiese că grecii le admirau, fiind fascinați de ele, dar, deoarece Grecia era patriarhat (societate dominată de bărbați), eroii greci le-au învins întotdeauna pe războinicele amazoane. Astfel, Hercule a reușit să fure cingătoarea de aur a reginei amazoanelor, Hipolita, iar Tezeu a răpit-o pe regina Antiope, pe care a luat-o apoi de soție. Legendele grecești spun că – atunci când amazoanele au cotropit Atena în încercarea de a o elibera pe Antiope – aceasta a luptat împotriva lor alături de soțul ei. (Eu nu cred povestea asta.) Cincizeci de ani mai târziu, după ce Tezeu a capturat-o pe Antiope, regina Penthesilea a participat, împreună cu amazoanele ei, la războiul troian, venind astfel în ajutorul troienilor, care luptau împotriva invadatorilor greci. Legendele grecești spun, de asemenea, că Penthesilea a ucis mulți războinici greci înainte de a pieri și ea, ucisă de eroul grec Ahile. Când i-a scos coiful, după ce regina amazoanelor și-a dat sufletul, el a fost atât de impresionat de frumusețea ei, încât a regretat că a omorât-o și i-a deplâns moartea.



Mulți susțin astăzi că poveștile despre triburile de femei războinice sunt doar simple legende. Noile descoperiri arheologice ne dovedesc însă că se înșală. În 1995, în mormintele străvechi

din apropierea orașului Pokrovka din Rusia, situat la granița cu Manciuria, s-au descoperit scheletele unor femei războinice, îngropate cu armele și în armura pe care au purtat-o în timpul vieții. Războinicele erau extraordinar de înalte pentru acele timpuri, când femeile nu aveau mai mult de 1,50 metri în înălțime. Una dintre ele, o femeie tânără, a fost îngropată cu o tolbă de săgeți și cu patruzeci de săgeți cu vârf din bronz. Alta avea înfipt în cutia toracică un vârf de săgeată, ceea ce atestă faptul că a murit în luptă. În același sit arheologic au mai fost scoase la lumină morminte ale unor războinici, dar și ale unor preotese. Acest indiciu demonstrează că matriarhatul nu reprezenta forma de organizare a triburilor îngropate aici – sarmații sau sauromații – aceștia tratând la fel ambele sexe, purtându-le un respect deosebit femeilor și chiar idolatrizând o zeiță.

Femeile războinice au existat pretutindeni în lume. În Africa, regele din Dahomey avea o armată de femei războinice. Fotografiile făcute la sfârșitul secolului al XIX-lea le înfățișează pe amazoanele din Dahomey înconjurându-și mândre regele, înarmate cu sulițe. Purtau platoșe împodobite cu perle, coliere, brățări și cingători incrustate cu nestemate.

Filmul *Tigru și dragon* nu este doar un film interesant, iar filmul de animație *Mulan*, realizat de Disney, nu e doar o poveste pentru copii. În istoria Chinei există o mulțime de femei războinice, de la Fa MuLan, care a trăit acum 1 500 de ani, la Lai Choi San, regina pirații din Macau, stăpâna mărilor din sudul Chinei, între anii 1920 și 1930. Și în Japonia au existat femei războinice – femei samurai – care știau să mânuiască sabia naginata, fără să fie nevoite să se deghizeze în bărbați. Cea mai cunoscută dintre ele este Itagaki, conducătoarea clanului ei în secolul al XIII-lea.

De la legendara regină Maeve, despre care nu știm dacă a existat cu adevărat sau nu, până la regina britonilor, Boudica, aceea care a luptat împotriva invadatorilor romani, sau la celebra regină a piraților irlandezi Grania O'Malley – și istoria celților abundă în povești despre femei războinice. Scriitorii romani din Antichitate – Plutarh și Ammianus Marcellinus – menționează în scrierile lor că femeile celților luptau alături de bărbații lor, dovedindu-se adesea mai puternice și mai aprige decât ei în luptă.

Walkiriile din mitologia nordică erau fecioare frumoase și înarmate, care zburau în ceruri, pe cai înaripați, purtând cu ele în Walhalla sufletele bravilor războinici uciși în luptă. Poate că sunt numai legende, dar există mărturii străvechi ce atestă faptele de vitejie ale războinicelor din nordul Europei, precum cele înfăptuite de Thyra, regina Danemarcei, care a luptat, în fruntea armatei sale, împotriva cotropitorilor din veacul al IX-lea, sau regina din Mercia, fiica lui Alfred cel Mare, care a luptat alături de oștile ei împotriva vikingilor în secolul al X-lea. Arheologii au descoperit morminte anglo-saxone din secolul al V-lea și al VI-lea, unde se odihneau rămășițele unor femei îngropate cu arme și scuturi.

Chiar și statul California poartă numele unei legendare regine amazoane, iar imaginea ei apare pe sigiliul statului. În anul 1510, la optsprezece ani mai târziu după ce Columb descoperise Lumea Nouă, romancierul spaniol Garcia de Montalvo a scris o carte intitulată *Las Sergas de Esplandian (Aventurile lui Esplandian)*. Acolo descrie un trib de amazoane care trăiau pe o insulă „în apropiere de paradis" – California. Aceste femei frumoase și războinice călăreau pe grifoni și purtau armuri din aur, incrustate cu pietre prețioase. Regina lor se numea Califia. Mulți dintre cei care au citit cartea s-au lăsat convinși că faptele povestite de autorul spaniol se bazează pe realitate, nu pe ficțiune. În 1542, când a ancorat pe coasta statului cunoscut acum sub numele de San Diego, exploratorul spaniol Juan Rodriguez Cabrillo a crezut că a pus piciorul pe insula mistică a amazoanelor, căci a scris în jurnal: „Am descoperit California".



5. Alte mituri și legende

Oberon: În Manualul de inițiere în vrăjitorii *v-am oferit pe scurt câteva mituri și legende clasice, povești pe care toți vrăjitorii trebuie să le cunoască. Aș vrea să continui „poveștile de tabără", bucurându-mă de*

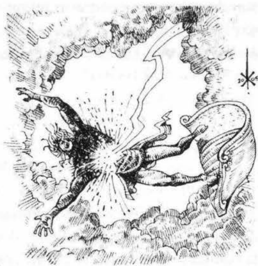
data aceasta de contribuția altor elevi și profesori de la Școala Cenușie de Vrăjitorie. Așezați-vă, așadar, pe un buștean în jurul focului de tabără și ascultați cum povestitorii noștri deapănă legendele!...

Phaeton și Carul Soarelui

autor: Morgan Felidae (maro)

Mulți cred că zeul Apollo este stăpânul Soarelui (în mitologia greacă), dar nu este adevărat. Apollo este zeul luminii, iar astrul care luminează cerul ziua e guvernat de Helios, fiul titanului Hyperion (care înseamnă în greacă „cel care merge înaintea Soarelui") și al titanidei Theia. Helios mai avea două surori: Selene, luna, și Eos, aurora. În fiecare dimineață, după ce Selene pleca acasă în carul ei de argint, iar Eos deschidea, cu degetele ei trandafirii, porțile cerului, Helios pornea la drum pe cer, în carul tras de armăsarii lui aprigi, răspândind lumina asupra lumii întregi.

Helios avea mai multe fiice și doi fii, Aeetes și Phaeton. Spre deosebire de Aeetes, Phaeton era fiul lui Helios și al muritoarei Clymene. Ea i-a dezvăluit originea, iar Phaeton a plecat spre palatul Soarelui ca să afle adevărul. Când Helios i-a confirmat spusele mamei sale, s-a oferit să-i dovedească, jurând pe râul Styx (jurământ sacru, pe care zeii nu aveau voie să-l încalce) să-i împlinească orice dorință. Băiatul, fascinat de tatăl său atotputernic, a spus că dorește să conducă, pentru o zi, carul de aur. Helios a acceptat fără tragere de inimă să-i îndeplinească dorința fiului său, după ce a încercat în zadar să-l prevină de primejdiile pe care ar putea să le întâlnească în cale. Dar tânărul nu s-a lăsat.



A doua zi de dimineață, Helios și-a văzut pe fiul îmbarcându-se în aventura vieții sale. La început, lucrurile au mers bine, iar Phaeton se simțea stăpânul cerului. Apoi

caii au simțit că cel care îi mână nu ține frâiele cu aceeași forță ca stăpânul lor și nici carul nu mai e la fel de greu, dându-și seama că nu Helios se află la cârma carului. Au început să alerge năvalnic și haotic, în orice direcție aveau poftă, pârjolind pământuri și mări și secând apele. Geea a țipat înspăimântată, iar strigătul ei de disperare a ajuns la urechile zeilor. Ei au privit spre Pământ, de pe culmile Olimpului și au înțeles că trebuie să pună capăt haosului creat de tânărul nesăbuit. Astfel, Zeus a oprit carul cu o lovitură de trăsnet. Phaeton s-a prăbușit în râul Eridan, carul s-a prefăcut în mii de bucățele, iar caii au căzut în mare. Naiadele au scos din râu trupul lui Phaeton și l-au îngropat într-un mormânt menit să ne aducă mereu aminte de trufia lui, îndurerându-ne inimile.

Cupidon și Psyche

autor: Onyx Ravenclaw (violet)

Un rege și o regină aveau trei fete. Psyche, cea mai mică, era și cea mai frumoasă, iar oamenii veneau de peste mări și țări s-o privească și să-i aducă omagii de care numai Venus ar mai fi avut parte. Iată ce i-a stârnit invidia și gelozia lui Venus, care i-a poruncit fiului ei, Cupidon, s-o pedepsească. Dar când a văzut-o pe Psyche, el s-a îndrăgostit de ea și s-a hotărât s-o ia de soție fără știrea mamei sale.

Regele a dus-o pe Psyche la oracol, deoarece surorile ei se căsătoriseră cu prinți demni de rangul lor, în timp ce mezina era încă singură. Oracolul a spus că Psyche nu se va căsători cu un muritor, ci cu o ființă care trăiește pe un munte unde nimeni nu poate să ajungă. Prevestirea înspăimântătoare le-a îndurerat sufletul tuturor. „Dar, dragii mei părinți, de ce plângeți pentru mine?", a întrebat Psyche. „Ar fi trebuit să plângeți când oamenii mă copleșeau cu favoruri nemeritate, numindu-mă Venus. Însoțiți-mă la muntele unde se va împlini destinul meu nefericit!"



Pe când Psyche stătea pe creasta muntelui, tremurând de frică, blândul Zefir a purtat-o pe aripile sale într-o vâlcea presărată cu flori, unde s-a așezat pe iarbă și a adormit. Când s-a trezit, a văzut în fața ochilor un palat minunat. Cupidon și-a făcut apariția în orele târzii ale nopții și a luat-o pe Psyche de soție. Dar i-a poruncit să nu-l privească, deoarece voia ca ea să-l iubească fără părtinire. Apoi s-a făcut nevăzut înainte de ivirea zorilor.

După un timp, dorul de familie a început s-o macine pe Psyche. Cupidon a lăsat-o să-și viziteze surorile. Ele au întrebat-o cum e soțul ei, iar ea le-a mărturisit că nu-l văzuse niciodată. Ele i-au amintit de profeția oracolului și au sfătuit-o să-l omoare, dacă este într-adevăr un monstru, redobândindu-și astfel libertatea. Psyche s-a împotrivit, dar ele nu-i dădeau pace. Astfel, urmând sfaturile surorilor, a pus la îndemână o lampă și un cuțit ascuțit, ascunzându-le însă de soțul ei.

Când Cupidon a adormit, Psyche s-a ridicat ușor din pat și n-a văzut la lumina lămpii un monstru hidos, ci un zeu de o frumusețe nease-muită. Aplecându-se deasupra lui pentru a-i vedea mai bine chipul, a vărsat pe umărul zeului o picătură de ulei fierbinte. Trezindu-se speriat din somn, Cupidon a țintuit-o cu privirea. Apoi și-a întins aripile și a zburat pe fereastră, dojenind-o că și-a încălcat legământul.

Când a privit în jur, Psyche a descoperit că palatul și grădinile dispăruseră, iar ea se afla pe o pajiște în apropiere de locul unde trăiau surorile ei. Le-a povestit ce s-a întâmplat, iar ele, măcinate de ură, s-au bucurat în sinea lor, deși se prefăceau îndurerate de suferința ei. „Acum", spuneau ele, „poate că ne va alege pe una dintre noi". S-au trezit pe furiș a doua zi de dimineață și s-au urcat pe munte, unde l-au rugat pe Zefir să le ducă la Cupidon. Apoi, încercând să-și croiască singure drum printre stânci, fără ajutorul lui Zefir, s-au prăbușit în prăpastie, zdrobindu-se de piatră.

Între timp, Venus a aflat de povestea de dragoste dintre Cupidon și Psyche și s-a înfuriat peste măsură, hotărându-se s-o supună pe Psyche la grele încercări ca să se convingă dacă e cu adevărat demnă de fiul ei. Spera ca Psyche să dea greș, dar ea izbutea, cu ajutorul altora, să treacă de fiecare încercare. Acest lucru a stârnit și mai mult furia lui Venus, iar probele au devenit din ce în ce mai grele.

În cele din urmă, Venus a trimis-o pe Psyche în infern ca să ia o părticică din frumusețea Proserpinei, regina din Erebus. Călăuzită de o voce misterioasă, Psyche a reușit să treacă de Cerber, paznicul infernului, un câine cu trei capete, și l-a convins pe Charon s-o treacă cu luntrea lui – și la dus, și la întors – râul cel negru. „După ce Proserpina îți va da cutia cu frumusețea ei", a prevenit-o vocea, „nu ai voie s-o deschizi niciodată!". Astfel, Psyche a pășit în siguranță pe tărâmul lui Pluto și al Proserpinei, care a ferecat în cutie substanța prețioasă și i-a dus-o apoi acesteia.

Dar când a ieșit la lumina zilei, Psyche nu a rezistat ispitei de a deschide cutia doar pentru a lua o frântură din această frumusețe, devenind astfel mai atrăgătoare pentru soțul ei. „Frumusețea" Proserpinei s-a dovedit însă a fi însăși moartea, o moarte pașnică și liniștită, iar Psyche s-a prăbușit la pământ fără viață.

Cupidon, însă, neputând să îndure absența iubitei, a zburat în locul în care Psyche zăcea fără viață și, ferecând înapoi în cutie somnul cel veșnic, a trezit-o pe Psyche cu atingerea ușoară a săgeții sale. „Curiozitatea era să-ți aducă pieirea din nou", i-a spus el. „Acum însă va trebui să faci întocmai ce spune mama, lăsând restul în seama mea."

Cupidon s-a înfățișat apoi înaintea lui Jupiter, implorându-l să-i asculte ruga. Jupiter l-a ascultat și a pledat cu atâta stăruință cauza celor doi îndrăgostiți, încât Venus a acceptat până la urmă relația lor. L-a trimis apoi pe Mercur s-o aducă pe Psyche în Olimp și după ce i-a oferit o cupă de ambrozie i-a spus: „Bea din cupă, Psyche, ca să devii nemuritoare! Cupidon nu va rupe niciodată nodul în care s-a legat, iar unirea voastră nicicând nu se va desface".

Astfel, Cupidon a luat-o din nou de soție pe Psyche, iar ea i-a dăruit în curând o fiică pe care au botezat-o Voluptas (Plăcere).

Cupidon este zeul dragostei în mitologia romană, echivalentul lui Eros din mitologia greacă. Psyche *înseamnă în greacă „fluture", dar și „suflet". Nu există o metaforă mai frumoasă pentru sufletul nemuritor decât fluturele, care iese la lumină după multe zile petrecute în întunericul coconului și prinde aripi, zburând apoi de colo-colo și hrănindu-se cu polenul florilor de primăvară. Psyche reprezintă, așadar, sufletul uman purificat prin suferințe și greutăți, pregătindu-se astfel pentru adevărata*

fericire, când se va reuni cu dragostea. Această poveste este o alegorie a sufletului omenesc, care devine nemuritor prin iubire.

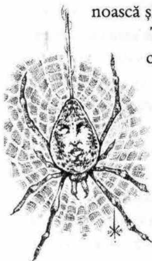
Legenda lui Cupidon și a lui Psyche apare pentru prima dată în opera striitorului antic Apuleius (circa 124–172 e.n.). O versiune modernă a ei este „Frumoasa și bestia".

Arachne și Atena

autori: Oberon și Morgan Felidae (maro)

Arachne era fiica lui Idmon din Colofon, un renumit țesător, care țesea purpura de Lydia, extrem de apreciată la vremea aceea. Arachne era și ea o țesătoare pricepută, mândră de talentul ei. Ce meșteșugea era atât de frumos, încât până și nimfele rămâneau fără suflare. Măiestria ei i-a făcut pe oameni să creadă că învățase arta țesutului de la Atena însăși, zeița acestui meșteșug. Arachne a spus însă, ușor disprețuitoare, că e mai dibace chiar decât Atena. Vorbele ei au fost o greșeală fatală, căci au stârnit mânia zeiței.

Atena a coborât pe Pământ și a provocat-o pe Arachne să se întreacă la țesut. Arachne a acceptat, fiind de acord să îndure pedeapsa pe care zeița i-o va impune, dacă pierde. Războaiele de țesut au fost aduse, iar cele două rivale au început să lucreze cu sârg. Atena a țesut scena în care ea a obținut victoria asupra cetății Atena împotriva lui Poseidon. Arachne a țesut scene care scoteau la iveală idilele și infidelitățile lui Zeus. Au isprăvit în același timp și Atena a fost nevoită să recunoască și perfecțiunea țesăturii lui Arachne.



Totuși, mânia ei nu mai cunoștea margini – provocată de trufia cu care rivala sa a acceptat întrecerea, de subiectul scandalos pe care aceasta l-a ales, cât și de victoria muritoarei. Cuprinsă de gelozie, Atena a sfâșiat în bucăți țesătura lui Arachne și a lovit-o fără milă cu războiul de țesut. Copleșită de rușine și de umilință, Arachne s-a spânzurat.

Când s-a liniștit, Atena a înțeles că a fost prea crudă cu Arachne, care nu merita să moară din trufie, o trufie, de altfel, îndreptățită. Zeița a readus-o

pe Arachne la viață, dar ca s-o pedepsească pentru că a îndrăznit s-o sfideze, Atena a stropit-o cu sirop magic de aconit (astăzi îi spunem „omag"), preschimbând-o în păianjen, iar frânghia cu care se spânzurase a prefăcut-o într-o pânză de păianjen, pe care Arachne și urmașii ei o vor țese pentru totdeauna.

De aici provine cuvântul „arahnide", numele clasei din care fac parte cele 120 000 de specii de păianjen.

Dedal și Icar

autor: Crow Dragontree (cenușiu)

Privind pe fereastra din turn, Dedal a închis ochii, ferindu-se de stropii sărați ai mării. Deși extrem de înalt, turnul era așezat într-o poziție precară, deasupra malului, iar valurile uriașe ale mării aruncau în aer stropi de apă, pe care briza caldă îi înălța apoi spre locul unde se afla Dedal. El s-a întors de la fereastră și a început să pășească în sus și-n jos pe podeaua din piatră.

– Ce s-a întâmplat, tată? a întrebat Icar, citind îngrijorarea pe chipul tatălui său.

Dedal și-a privit uluit fiul. Oare chiar nu înțelegea situația în care se aflau? A zâmbit amar și și-a ațintit din nou privirea pe fereastră, evitând să se mai uite la copilul care se juca, pe podeaua din piatră, cu obiecte necunoscute.

– Îți mai amintești de Minos, care m-a rugat să-i construiesc o încăpere specială? a început el, trăgând adânc aer în piept.

– Regele Minos?

Deși auzise de multe ori povestea, lui Icar îi plăcea să-l asculte pe Dedal depănând amintiri despre regele Cretei. Se simțea mândru peste poate de tatăl lui înțelept, care avea relații sus-puse.

– Da. Voia un loc unde să ascundă Minotaurul, un loc unde monstrul să poată intra, dar de unde să nu mai poată scăpa vreodată.

– Și i-ai construit labirintul! a exclamat fiul, neputându-și stăvili entuziasmul față de creația tatălui său.

– Da. Am făcut un labirint uriaş, din tuneluri sinuoase, fără început sau sfârşit, care dădeau unele într-altele.

O clipă Dedal a privit valurile spărgându-se de ţărm, fără să le vadă însă, căci prin faţa ochilor i se derulau acum amintiri ce-i umpleau sufletul de mândrie. A revenit curând cu picioarele pe pământ.

– Minos a fost încântat de opera mea, a continuat el. Atât de încântat, încât mi-a transformat creaţia într-o capcană a morţii, a spus el, încleştându-şi mâinile care se odihneau pe pervazul cenuşiu din piatră. Regele nostru drag trimitea în labirint oameni şi copii care ajungeau hrană pentru Minotaur. Era „un tribut", spunea el, pe care cetăţenii Atenei trebuie să-l plătească, obligându-i astfel să-şi trimită pruncii la moarte în labirintul meu. Labirintul *meu*! a repetat el, scrâşnind din dinţi. Când prinţesa Ariadna, a continuat Dedal, în timp ce fiul lui a ridicat iute capul la auzul numelui fiicei regelui, m-a rugat să-l ajut pe prietenul ei, Tezeu, să intre şi să iasă din labirint ca să ucidă monstrul blestemat, i-am ascultat de îndată rugămintea.

Dedal parcă îşi pleda cauza în faţa unui judecător foarte tânăr.

– I-am dat ghemul de aţă pe care Tezeu avea să-l lege de un capăt la intrare, deşirându-l apoi pe drum pentru a găsi din nou ieşirea din labirint.

A făcut apoi o pauză, întrebându-se de ce Tezeu nu s-a gândit şi el la această soluţie.

– A fost foarte simplu, a conchis, în timp ce Icar a ridicat din umeri. Iată motivul pentru care suntem acum ferecaţi în închisoare. Minos nu şi-a pierdut doar Minotaurul, ci şi fiica, deoarece Ariadna a fugit cu Tezeu în Atena. Iată pedeapsa pentru că i-am ajutat.



Deşi faptul că povestise cu glas tare părea să-l fi ajutat pe tatăl lui să se simtă mai bine, Icar lăsa impresia că e mult mai preocupat de obiectele pe care le strânsese pe podea. Simţind că istorisirea tatălui său ajunsese la capăt, l-a întrebat, ridicând din umeri:

– Şi de ce nu plecăm?

Exasperat, Dedal s-a abţinut cu greu să ţipe.

– Pentru că nu putem, a spus, fluturându-şi cu disperare braţele. Minos stăpâneşte nu doar insula pe care ne aflăm, ci şi apele! a continuat, arătându-i talazurile zbuciumate. Valurile se fac mai mari şi mai violente la simplul gând că ne-am putea apropia de mal.

Apoi, văzându-şi parcă pentru prima dată fiul, Dedal şi-a aţintit privirea asupra penelor cu care se juca şi pe care le adunase de pe mal, pene lăsate, probabil, de păsări. Vorbea cu un glas moale şi aproape distant, ridicând de jos o pană mică şi pufoasă, pe care o răsucea, uimit, printre degete.

– Singurul pe care nu-l stapâneşte este aerul...

*

Icar a fost încântat de misiunea pe care tatăl său i-a încredinţat-o în următoarele săptămâni. Deşi turnul era înalt şi păzit, erau lăsaţi adesea să se plimbe împreună pe plajă. Icar avea misiunea de a aduna cât mai multe pene. O misiune, i-a spus Dedal, era extrem de importantă.

Icar şi-a îndeplinit rolul cu multă conştiinciozitate. I-a adus tatălui său o gamă largă de pene, de toate felurile şi mărimile, mai mari sau mai mici, mai moi sau mai tari, mai uşoare sau mai grele. Între timp, Dedal lucra fără încetare, creând patru aripi uriaşe, uşor curbate, din penele aduse de Icar, pe care le prindea cu aţă şi le lipea cu ceară. Le-a ataşat, de asemenea, câteva curele din piele, menite să le susţină braţele. Când a intrat în încăperea tatălui său cu un braţ plin de pene, Icar a rămas mut de uimire în faţa creaţiei sale.

– Ţi-ar plăcea să zbori, Icar? l-a întrebat Dedal, îngenunchind înaintea fiului său şi privindu-l în ochi.

Icar a zâmbit cu gura până la urechi şi a încuviinţat din cap. Dacă oricine altcineva i-ar fi propus aşa ceva, Icar l-ar fi crezut nebun, dar dacă cineva putea într-adevăr să zboare, acesta era tatăl lui.

– Bine, a spus Dedal, introducând braţele fiului său printr-o pereche de aripi. Voi sări primul pe fereastră. Va trebui să faci întocmai ce fac eu şi să mă urmezi îndeaproape. Ai grijă să nu zbori nici prea sus, nici prea jos! Căldura soarelui şi umezeala apei ţi-ar putea strica aripile.

– Desigur, a spus Icar ridicând din umeri.

Era evident că ar fi făcut orice ca să poată să zboare.

– Bine, a conchis Dedal, ridicându-se în picioare.

Și-a pus aripile și s-a așezat în dreptul ferestrei din turn. S-a întors apoi spre fiul său și, după ce i-a făcut cu ochiul, a sărit în gol.

Îngrozit, Icar a văzut cum tatăl lui se prăbușește la pământ. Fusese întotdeauna convins că toate planurile tatălui său erau fără greș; cu toate acestea, aripile nu păreau să meargă cum trebuie. Lacrimile au început să-i brăzdeze chipul lui Icar la gândul că va rămâne orfan. Apoi, în clipa în care se apropia de ciocnirea cu pământul, Dedal a izbutit să se redreseze, plutind acum prin aer și îndreptându-se spre mare.

Cu ochii încă în lacrimi, Icar a început să râdă și, fără urmă de ezitare sau de teamă, a sărit de la fereastră. Pentru o clipă spaima a pus stăpânire pe el, dar a descoperit, în curând, că plutește ușor ca un fulg. Nu s-a prăbușit la pământ ca tatăl său, ci a prins un curent de aer cald, care l-a purtat pe urmele părintelui său.

– Mai jos! i-a poruncit Dedal, privindu-și fiul peste umăr.

Pescarii minusculi, care pluteau pe valurile albastre ale mării, le făceau cu mâna din bărcile lor abia vizibile. Icar i-a salutat, coborând până aproape de suprafața apei și atingându-le velele.

– Nu! Zboară mai sus! i-a strigat Dedal fiului său.

Apoi au zburat împreună, străbătând distanțe mari deasupra mării. Icar, râzând și cântându-și fericirea de a zbura, plutea cât mai sus pe curenții de aer, apoi plonja spre mare, oprindu-se chiar deasupra apei, chiuind de bucurie, deși tatăl său îl mustra și îl sfătuia să nu facă gesturi necugetate.

El fie ignora povețele părintelui, fie nu le auzea, înăbușite de vuietul mării, de curenții de aer sau de propriile sale strigăte de bucurie, continuându-și giumbușlucurile prin aer, apropiindu-se tot mai mult de soarele dogoritor, care amenința să topească ceara, sau de marea la fel de primejdioasă. Astfel că n-a băgat de seamă prima pană micuță care i s-a desprins din aripi și zbura acum dusă de vânt.

Întorcându-și privirea spre Icar, Dedal a țipat cuprins de spaimă. Fiul său plutea în aer, la câțiva pași de el, înconjurat de un nor de pene ce semănau cu fluturi dansatori. Imaginea a stăruit doar câteva clipe, apoi s-a petrecut tragedia.

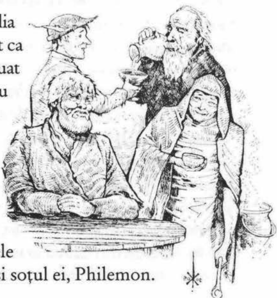
Icar nu-și mai făcea trucurile grațioase prin aer, ci se prăbușea la pământ, țipând înspăimântat. Dedal și-a privit îngrozit fiul scufundându-se în apă.

Cu ochii în lacrimi, a zărit o insulă în depărtare. Aterizând pe țărm, a așteptat ca fiul lui să se întoarcă la el. Când valurile au adus la mal trupul fără viață, Dedal i-a săpat un mormânt. A numit insula *Icaria*, în cinstea fiului său, apoi și-a continuat drumul spre Sicilia.

Legenda lui Dedal și a lui Icar este cu adevărat o poveste magică. Dedal era un vrăjitor extrem de iscusit, despre care se crede că a construit labirintul Minotaurului – folosit adesea ca simbol și instrument magic. Dedal este, de asemenea, singurul care a reușit să introducă un fir de mătase în cochilia unei scoici (a legat-o de o furnică) și, după cum vedem în poveste, se pare că este și inventatorul planorului. În ciuda inteligenței sale, povestea tragică ilustrează nu doar consecințele ignorării sfaturilor celor înțelepți și prețul pe care trebuie să-l plătim pentru că tindem spre culmi amețitoare, fără să fim pregătiți să le atingem, dar și durerea pe care un vrăjitor trebuie s-o îndure fiindcă îi determină pe oameni să săvârșească fapte pentru care nu sunt pregătiți.

Baucis și Philemon

autor: Oberon (cenușiu)



Legenda spune că Zeus și Hermes, solia zeilor, s-au hotărât să meargă pe pământ ca să vadă cum se comportă oamenii. Au luat înfățișarea unor călători sărmani și au purces la drum, ajungând în cele din urmă în Frigia.

Dornici să găsească un adăpost unde să se odihnească, încep să bată pe la ușile caselor, dar nicio poartă nu li se deschide. Ajung la o căsuță cu acoperiș din paie, unde își duceau zilele doi bătrânei: Baucis, o femeie pioasă, și soțul ei, Philemon.

Aceştia i-au primit cu dragă inimă pe cei doi străini, oferindu-le mâncare şi adăpost.

Zeus a provocat un potop, înecându-i în ape pe toţi locuitorii neospitalieri ai Frigiei, cu excepţia celor doi bătrânei cumsecade, a căror căsuţă a transformat-o într-un templu magnific, iar lor le-a încredinţat rolul de preot şi preoteasă. Când s-a oferit să le împlinească orice dorinţă, ei au cerut ca atunci când le va suna ceasul să moară amândoi odată ca nici unul dintre ei să nu sufere durerea pierderii celuilalt.

Când li s-a apropiat sfârşitul, Zeus i-a prefăcut în doi copaci – pe unul în stejar, iar pe celălalt în tei - cu trunchiurile apropiate pentru ca ramurile să li se împletească în dragoste eternă. Peste ani, cei care au vizitat templul au văzut cei doi copaci şi le-au ascultat povestea.

Ospitalitatea este o caracteristică atât de importantă, încât în aproape toate culturile există legende ca aceasta pe care tocmai v-am depănat-o. O versiune identică se regăseşte în mitologia nordică, unde Zeus şi Hermes sunt înlocuiţi cu Odin şi Loki.

6. Mabinogion: culegere de basme din mitologia galeză

autor: Crow Dragontree (cenuşiu)

Vrăjitorii sunt, prin tradiţie, povestitori iscusiţi. Istorisile pe care le deapănă nu sunt menite doar să ne desfete. Mesajul lor atinge sfere extrem de importante precum virtuţile, valorile morale şi consecinţele faptelor noastre. Ele ne oferă soluţii pentru greutăţile cu care ne confruntăm, păstrând viu spiritul unui popor care a dispărut cu mult timp în urmă. Pe scurt, poveştile depănate de vrăjitori sunt adevărate lecţii de viaţă, deşi rolul lor pare să fie doar acela de a ne distra. În capitolul de faţă vom studia o poveste pe care am ales-o din Mabinogion. Aceasta este poate cea mai importantă culegere de basme despre

vrăjitori din mitologia galeză, considerate precursoare ale legendelor despre Regele Arthur. Dacă vreți să explorați mitologia celtică, vă recomand să urmați cursul *The Mabinogion* din cadrul Școlii Cenușii de Vrăjitorie. Povestea pe care v-o prezint în cele ce urmează este doar o mică parte din acest curs amplu.

Este important de știut că povestirile din vechime, cum este și cea pe care o vom analiza acum, au fost așternute pe hârtie destul de recent de călugări conștienți de importanța culturii pe care astfel o păstrau. Totuși, ori de câte ori istorisim o poveste, povestitorul își permite s-o modifice pe ici-colo, subtil, reflectând o frântură din firea de povestitor a vrăjitorilor.

E firesc să fie așa, de aceea trebuie să vă spun că varianta povestirii mele este o traducere fidelă a textelor originare scrise de călugării despre care v-am vorbit. Cu toate acestea, povestea mea se apropie, pe cât mi-a stat în putință, de tradiția orală a vrăjitorilor din vechime, presărată pe alocuri cu comentarii menite să scoată în evidență pasajele aparte. Dacă vă interesează însă o tălmăcire exactă a povestirilor – lucru lăudabil, de altfel – vă recomand să citiți traducerile ale căror titluri le găsiți în referințele de la sfârșitul volumului.

În acest capitol, vă voi prezenta și vom analiza pe scurt o poveste din cea de a patra „secțiune" a culegerii de basme celtice Mabinogion. Secțiunea diferă de celelalte, în sensul că personajele principale sunt *Fiii lui Don* (identice – se crede – cu poporul *Tuatha De Dannan* din mitologia irlandeză). Aceștia ar fi creaturi legendare, de origine divină, care vin din Lumea Cealaltă. Se mai spune că, în timp ce povestirile din celelalte secțiuni sunt istorisite prin prisma pământenilor, care analizează Lumea Cealaltă, basmele din această secțiune sunt spuse prin prisma locuitorilor Lumii Celeilalte, care se aventurează în Lumea Pământenilor.

În această secțiune, metamorfozele capătă un rol extrem de important, ca muzica în arta conceptualizării magiei în cultura celtică. Aici ni se înfățișează rolul bardului în societatea celtică, dar și conceptul de vrajă însoțită de cântec. Se pune, de asemenea, accentul pe capacitatea lui Gwydion de a-i trage pe sfoară pe cei din jur, dar povestea are și o morală potrivit căreia nu trebuie să facem rău doar de dragul de a face rău. Dreptatea va triumfa în cele din urmă.

Flăcările focului ce arde în fața voastră par să se înlănțuie într-un dans ritmic, accentuat de trosnetul tăciunilor. Căldura focului și aroma îmbătătoare a lemnelor arzând vă cuprind în vraja lor, iar strălucirea incandescentă pe care focul o proiectează asupra prietenilor și a copacilor înconjurători parcă se întețește. Toți își ațintesc privirile asupra unei siluete care stă lângă foc, înfășurată într-o mantie cenușie și purtând o pălărie cu boruri late.

El ia un băț și agită tăciunii din foc. Flăcările se trezesc la viață, iar fumul se înalță în spirale, luând forme cunoscute. În tăcerea care s-a așternut, vrăjitorul începe să vorbească...

PORCII CARE AU DECLANȘAT UN RĂZBOI

Regele Math era unul dintre cei mai ciudați conducători din Țara Galilor. Nu se știe ce vârstă avea, dar se spunea că este nemuritor. Cheia longevității sale era, poate, obiceiul lui de a sta în sala de tron cu picioarele rezemate în poala unei fecioare. În afară de incertitudinea vârstei sale și de această stranie deprindere, regele era recunoscut pentru înțelepciunea lui. Putea să descopere adevărul când pentru mulți rămânea un mister. Intuiția și istețimea sa îi făceau pe oameni să creadă că secretele pe care și le împărtășeau doi indivizi ajungeau la urechile regelui Math ca șoapte purtate de vânt. Math era un vrăjitor adevărat și putea *să vadă* dincolo de aparențe.

Un rol extrem de important îl jucau la curte nepoții regelui, Gwydion și fratele lui, Gilfaethwy. Gwydion era și el un vrăjitor iscusit, reușind nu doar să ia numeroase înfățișări de oameni sau animale, ci și să-i preschimbe pe ceilalți după cum îi poftea inima. De fapt, una dintre distracțiile preferate ale lui Gwydion era să cutreiere țara deghizat, adesea ca bard, ca să afle vești despre curțile și regatele învecinate. Gilfaethwy, însă, avea o singură preocupare: împlinirea propriilor dorințe.

Sărmanul Gilfaethwy se îndrăgostise atât de tare de fecioara în poala căreia regele își rezema picioarele, încât era convins c-o să moară de dorul ei. Fiind fermecător, era încredințat că o poate cuceri pe aleasa inimii fără prea mare greutate, dacă îi vorbește câteva clipe între patru ochi. Dar când o vedea, nu era niciodată singură, ci în compania regelui, ținându-i în poală picioarele bătrâne. Soarta atât de nedreaptă l-a aruncat pe Gilfaethwy într-o mare de tristețe.

– Nu-ți face griji, frățioare! i-a spus Gwydion, bătându-l ușor pe spate. Te ajut eu să rămâi singur cu ea. Am un plan.

Și chiar avea. Gwydion a luat înfățișarea unui bard călător și a pornit spre Dyfed. Auzise că regele acestui ținut, Pryderi, are o turmă mică de animale minunate, ce purtau numele de *porci*. Tânărul trebuia să le vadă, deoarece jucau un rol vital în planul său. După ce a văzut viețuitoarele de necrezut, i-a cerut regelui câțiva porci.

– Îmi pare rău, prietene, i-a spus Pryderi, dar i-am făgăduit lui Arawn că nu voi da niciunul până când nu se vor înmulți. Sunt o specie rară, a continuat el în șoaptă, pe un ton conspirativ. Vin tocmai din Annwfn.

Dezamăgit, Gwydion s-a dus în seara aceea în pădure, unde a adunat diverse ciuperci cu forme interesante. Când s-a întors la castel cu brațele pline de ciuperci bune de mâncat, a făcut o vrajă, ducând astfel la bun sfârșit cea de-a doua parte din plan.

În seara următoare, Gwydion s-a aplecat peste masă spre Pryderi și l-a întrebat pe un ton cât se poate de firesc:

– Mi-ai spus aseară că nu poți să-mi dai niciun porc, a zis Gwydion, făcând apoi o pauză pentru ca spusele sale să aibă efectul dorit. Nu vrei să facem un *troc*?

Gwydion i-a făcut semn cu capul să se uite pe fereastră. Pryderi l-a ascultat și a văzut în curte douăzeci și patru de animale de o frumusețe rară: doisprezece cai și doisprezece câini de vânătoare, cu lese, șei și frâie din aur, strălucind în lumina lunii. Gwydion l-a privit, ridicând din sprâncene, ca și când l-ar fi întrebat „Ei bine, ce zici?". Peste câteva clipe au încheiat trocul.

*

A doua zi de dimineață, Pryderi s-a trezit devreme și s-a dus în grajduri, încântat să-și vadă animalele la lumina zilei. Când a ajuns, a încremenit, alături de îngrijitorii care priveau, înmărmuriți, boxele goale. În locul în care ar fi trebuit să stea un cal sau un câine magnific era o ciupercă obișnuită. Fusese tras pe sfoară.

Între timp, Gwydion, care plecase în toiul nopții, se întorcea acasă cu turma prețioasă de porci. S-a oprit pe drum ca să facă un țarc în care să-și ascundă prada înainte de a se întâlni cu regele Math și cu oastea lui.

– Ce s-a întâmplat? a întrebat el, văzând că regele și soldații lui erau gata de luptă.

– Regele Pryderi și-a strâns oștile și vine să ne atace, i-a răspuns Math grav, aruncându-i lui Gwydion o privire plină de subînțeles. Pricina ar fi trocul pe care l-a făcut cu tine, ceva cu niște porci.

Gwydion a încuviințat din cap, luând aceeași mină gravă ca regele Math. În sinea lui, însă, se simțea mândru că reușise să-și ducă planul la bun sfârșit. Cât timp va fi la război, regele Math nu va mai sta la castel, cu picioarele rezemate în poala fecioarei de care Gilfaethwy se îndrăgostise, iar acesta va putea să petreacă un timp în compania ei.

Totuși, prețul plătit pentru împlinirea dorinței lui Gilfaethwy avea să fie mult mai mare decât își închipuise Gwydion. Oastea lui Pryderi ataca fără milă dușmanul și nu părea deloc ușor de înfrânt. Mulți soldați din ambele regate și-au pierdut viața sau au fost grav răniți în luptă. Între timp, fecioara de la curtea lui Math refuza avansurile lui Gilfaethwy, iar el, într-un acces de furie, a abuzat de ea.

În încercarea de a pune capăt dezastrului, Pryderi, Math și Gwydion au făcut pace numai după o confruntare directă între cei vinovați de sfadă.

Pryderi era un luptător iscusit, dar Gwydion avea arta magiei de partea lui, astfel încât, după o luptă pe viață și pe moarte, cel din urmă a izbutit să-l ucidă pe Pryderi. Profund afectate de pierderile suferite, oștile și-au început marșul trist spre casă. Întors la castel, Math a aflat de atacul la care a fost supusă fecioara în poala căreia își odihnea picioarele. A înțeles atunci planul urzit de Gwydion și Gilfaethwy.

Furios, regele Math i-a dat în vileag.

– Mânia mea nu mai cunoaște margini! a țipat el. Răul pe care i l-ați pricinuit femeii nu poate fi descris în cuvinte. Și ați provocat moartea multor oameni nevinovați și ați înșelat și ucis un rege dintr-un ținut învecinat.

Gwydion a icnit ușor când l-a văzut pe Math luându-și bagheta magică.

– Nimeni nu mai poate îndrepta răul făcut – nici eu, nici voi – a continuat Math, cu ochii scăpărând scântei, dar va trebui să plătiți, deși prețul este extrem de mic în comparație cu faptele voastre.

Math și-a îndreptat apoi bagheta spre Gilfaethwy, prefăcându-l într-o căprioară. Cuprins de spaimă, Gwydion a încercat să fugă. Dar, în ciuda isteţimii și a iuțimii lui, n-a putut scăpa de vraja lui

Math. Înainte să ajungă la ușă, acesta l-a prefăcut într-un cerb de o frumusețe rară.

– Vă place să complotați împreună, a spus regele Math, zâmbind amar. Nu vă va fi greu, așadar, să deveniți o pereche în regatul animalelor. Anul acesta, tu, Gilfaethwy, ești femelă, anul viitor va fi rândul lui Gwydion și așa mai departe. În fiecare primăvară, îmi veți aduce progeniturile voastre. Atunci vă voi preface în alte animale. Anul acesta veți fi căprioare, dar anul viitor vă voi face porci, a continuat el, înclinându-și capul spre Gwydion, iar anul următor, s-ar putea să fiți lupi. Acum dispăreți din fața ochilor mei! le-a poruncit el, privindu-i necruțător și jucându-se cu bagheta magică.

Încremeniți, vă uitați la imaginea conturată de focul mocnit. Vedeți printre tăciunii incandescenți două căprioare care fug speriate prin pădure. Priviți uimiți imaginea, fără să îndrăzniți să vă desprindeți ochii de la focul care se stinge încetul cu încetul. Îl auziți pe vrăjitor mișcându-se și vă ridicați ochii spre el.

Lumina difuză a tăciunilor se răsfrânge asupra lui, conturându-i trupul rezemat în toiag. Mișcările, chiar și cele imperceptibile, i le trădează faldurile unduitoare ale mantiei.

– Poveștile nu sunt doar ale mele. Acum sunt și ale voastre. După ce le auziți, ele devin parte din viața voastră, corelându-vă cu povestitorul și integrându-se în istoria voastră. Da, a continuat el, văzând neîncredere pe chipul unui ascultător, indiferent cărei culturi îi aparțineți, aceste povești fac parte din istoria tuturor oamenilor. Propriile voastre povestiri sunt la fel de importante, căci stabilesc legătura dintre voi și semenii voștri, dar și cu natura înconjurătoare. Împărtășiți-le și altora poveștile și învățați să le ascultați pe ale lor!

Vrăjitorul clipește și se întoarce cu spatele spre foc. Apoi, ridicându-și ușor toiagul și făcând un pas, dispare parcă înghițit de întunericul nopții. Cuvintele lui continuă să plutească deasupra focului aproape stins.

– Restul depinde numai de voi, desigur.



7. Artefacte magice

autor: Oberon (cenușiu)

Știința magiei nu include doar locuri, povești și personaje magice, ci și obiecte magice, numite artefacte. Ele sunt la fel de numeroase ca poveștile; unele există și astăzi și pot fi văzute în muzee.

SFÂNTUL GRAAL

autori: Oberon și Morgan Felidae (maro)



Există numeroase referințe la Graal în diverse mitologii, iar cel mai cunoscut artefact din tradiția occidentală este, fără îndoială, Sfântul Graal. Acesta este, după toate aparențele, cupa din care a băut Iisus la Cina Cea de Taină. El a umplut-o cu vin și le-a oferit-o apostolilor, spunând: „Beți! Acesta este sângele meu!" (Ciudat, cupa nu apare în celebrul tablou al lui Leonardo da Vinci.)

Se spune, de asemenea, că Iosif din Arimateea a folosit aceeași cupă ca să strângă sângele care se scurgea din rana lui Iisus în ziua răstignirii, provocată de sulița unui soldat roman, centurionul Gaius Cassius Longinus (*Ioan*, 19:34). Astfel s-a format intermenul *Sangrail*, prin alăturarea *sang – real*, „sânge adevărat".

După moartea lui Hristos, au început să apară nenumărate povești despre puterile tămăduitoare ale Sfântului Graal. Se spune că Iosif a adus Graalul în insula Avalon, pe care s-a clădit orașul Glastonbury. Graalul a ajuns apoi într-un castel bine ascuns, păzit cu strășnicie.

Sfântul Graal joacă un rol extrem de important în legendele Regelui Arthur, care i-a trimis pe Cavalerii Mesei Rotunde în căutarea acestuia pe tot cuprinsul Europei. Graalul a căpătat semnificații mistice, corelate cu simboluri magice, cum ar fi pocalul și sabia, cazanul lui Cerridwen și Stăpâna Ținutului. În aceste povești, cel care a văzut pentru ultima oară Graalul înainte de a dispărea în negura legendelor este Sir Galahad cel Cast sau Sir Percival.

Oberon: De-a lungul timpului, multe cupe au fost considerate Sfântul Graal, iar istoria uneia dintre ele este extrem de convingătoare. Mai mult nu vă pot însă dezvălui...

LANCEA SFÂNTĂ

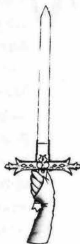
Lancea lui Longinus a devenit o relicvă religioasă, cunoscută sub numele de Lancea Sfântă. Se spune că Sfânta Elena a dezgropat-o în același timp și în același loc cu Sfintele Cuie și Crucea pe care a fost răstignit Christos.

Fiul Elenei, Constantin (285–387 e.n.), a fost primul împărat creștin al Romei. De aici s-a născut legenda potrivit căreia cel care avea sulița va stăpâni lumea. Se spune că a ajuns în mâinile celor mai mari conducători ai lumii: împăratul Teodosiu, gotul Alaric (care a asediat și a prădat Roma în anul 410), Atilla Hunul, Carol Martel (Carol Ciocanul, care i-a înfrânt pe musulmani în 733), Carol cel Mare și Frederick Barbarossa.

După ce i-a slujit pe sfinții împărați ai Romei, sulița a ajuns în Palatul Hofburg din Austria. În 1912, Adolf Hitler, foarte tânăr pe atunci, a vizitat muzeul și a aflat istoria suliței. În 1938, după ce a devenit cancelar al Germaniei, a anexat Austria și și-a însușit lancea. După înfrângerea lui, lancea a revenit la Muzeul Hofburg, unde se află și astăzi.

EXCALIBUR

Se spune că legendara sabie a regelui Arthur i-a fost dăruită de Viviane, Stăpâna Lacului. O versiune a legendei susține că din lac a ieșit o mână care i-a întins sabia. După ce Excalibur i-a fost alături în multe lupte, Arthur a fost înfrânt de forțele răzvrătite ale fiului său bastard, Modred. Pe când zăcea rănit de moarte pe câmpul de luptă, Arthur i-a poruncit celui mai credincios dintre cavaleri, Sir Bedivere, să arunce sabia în lac și atunci, spune povestea, o mână s-a ridicat din apă și a luat-o în adâncuri.



Lacul acela a înconjurat cândva insula Avalon, cunoscută acum sub numele de Glastonbury Tor. Lacul a secat de mult. Poate că, într-o zi, legendara sabie Excalibur va apărea undeva în apropiere.

Podoabe magice

Podoabele au fost întotdeauna un izvor de putere magică, în special inelele, ca acelea din *Stăpânul inelelor,* de J.R.R. Tolkien:

Trei inele pentru stăpânii elfi, cei de sub soare,
Șapte pentru ei, gnomii de viță din săli de stâncă,
Nouă pentru oamenii ce știu că moartea e a lor ursită,
Unul pentru el, Seniorul Întunecimii-n noaptea lui adâncă,
În Ținutul Mordor, unde Umbrele sălășluiesc.
Și pe toate să le adune un inel,
Să le ferece pe toate,
Astfel să le stăpânească
În Ținutul Mordor, unde Umbrele sălășluiesc!

J.R.R. Tolkien, *Frăția inelului*

INELUL LUI SOLOMON

autor: Solaris (acvamarin)



Unul dintre cei mai influenți vrăjitori din istorie, regele Solomon (970–928 î.e.n.), avea un inel magic cu pecete. Legenda spune că Dumnezeu Însuși i-a dăruit regelui inelul, pe care era incrustat „Slăvitul Nume al lui Dumnezeu" (JHVH – Tetragrammaton). Inelul era făurit din două metale, alamă și fier. Cu partea din alamă Solomon își pecetluia poruncile date demonilor buni. Cu partea din fier își sigila poruncile pentru demonii răi. Inelul purta Pecetea lui Solomon – Steaua lui David, înconjurată de un cerc și presărată în spațiile goale cu puncte sau alte simboluri magice. Solomon a incrustat inelul cu patru nestemate dăruite de patru îngeri.

Inelul îi conferea lui Solomon puteri uluitoare – puterea de a tămădui, răspunsuri la diverse întrebări, priceperea de a comunica cu animalele și de a stăpâni demonii (*djinn*) și cele patru elemente.

O legendă arabă spune că demonul Sakhr a convins-o pe una dintre soțiile lui Solomon să-i dea inelul. Sakhr a domnit atunci patruzeci de zile, în timp ce Solomon a pribegit prin țară ca un om sărac. În cele din urmă, Sakhr a aruncat inelul în mare, unde a fost înghițit de un pește, care a căzut în nada unui pescar. Acesta l-a despicat în două și a găsit inelul, înapoindu-i-l lui Solomon. Când regele a revenit la putere, l-a obligat pe Sakhr să-i construiască o moschee mirifică.

INELUL NIBELUNGILOR

autor: Rainmaker (roșu)

În *Cântecul Nibelungilor*, marea epopee germanică, Inelul Nibelungilor este modelat de *Nibelungul* Alberich *(Nibelung* înseamnă „pitic") din *Rheingold*, o comoară magică din adâncurile fluviului Rin, păzită de trei fecioare. Inelul îl va ajuta pe cel care îl va purta să conducă lumea, dar numai cel care va renunța de tot la dragoste îl va putea modela. Alberich renunță la iubire, pune mâna pe comoară și modelează giuvaierul. Loki reușește să-l tragă pe sfoară pe Alberich și să-i fure inelul. Acesta e devastat de pierderea suferită și blesteamă inelul: cel care nu-l are îl va dori cu disperare, iar celui care îl are îi va aduce suferință și moarte.

Inelul este folosit mai târziu, împreună cu coiful *Tarnhelm* (vezi legenda de mai jos), pentru răscumpărarea Freyjei din mâinile uriașilor Fafner și Fasolt. Odin încearcă prin diverse intrigi, care se întind pe parcursul câtorva generații, să recupereze inelul, trimițându-l pe nepotul său, Siegfried, să-l ia de la uriașul Fafner, care se prefăcuse în balaur cu ajutorul coifului *Tarnhelm*. Fratele lui Alberich, Mime, vrea și el să pună mâna pe inel și îl crescuse pe Siegfried pentru a-l ucide pe Fafner ca să-și facă propriul interes. Siegfried îl ucide pe Fafner și ia inelul, dar și coiful din comoara strânsă de balaur. Descoperă însă că Mime intenționează să-l otrăvească și-l ucide pe pitic.

În drum spre casă, Siegfried o găsește pe Valkiria Brünnhilde cufundată într-un somn magic și o trezește la viață. Cei doi se îndrăgostesc, iar Brünnhilde renunță la lumea zeilor ca să rămână cu el. Îl convinge pe Siegfried să pornească în alte aventuri, iar el, ca dovadă a fidelității sale, îi lasă Inelul Nibelungilor. Cade însă pradă intrigilor țesute de frații Gunther și Gudrun, care îl conving să bea o poțiune. Își pierde astfel memoria și o uită pe Brünnhilde, îndrăgostindu-se, în schimb, de Gudrun. Ea îl roagă să-l ajute pe Gunther să câștige dragostea lui Brünnhilde. Cu ajutorul coifului *Tarnhelm*, Siegfried ia înfățișarea lui Gunther și o convinge să-l ia de soț, luându-i însă de pe deget Inelul Nibelungilor și punându-i-l pe al său.

Când Gunther o duce pe Brünnhilde în castel, ea vede Inelul Nibelungilor pe degetul lui Siegfried și înțelege că a fost trădată. Vrea să se răzbune cu orice preț, astfel că Siegfried e ucis în cele din

urmă la o partidă de vânătoare. Brünnhilde se ocupă de pregătirile de înmormântare și poruncește ca pe malurile Rinului să se înalțe un rug funerar. Ia inelul de pe degetul lui Siegfried și le roagă pe fecioarele Rinului să-l recupereze din cenușă, după ce focul îl va purifica și va anula blestemul. Când rugul este cuprins de flăcări, Brünnhilde se năpustește, călare, în foc și dispare înghițită de vâlvătăi. În timp ce focul continuă să ardă, Rinul își umflă apele, iar fecioarele recuperează inelul, înfăptuind astfel „Judecata Zeilor".

DRAUPNIR

autor: Rainmaker (roșu)

Draupnir, brățara de aur a lui Odin, este creația piticilor Brokk și Sindri. Reprezenta o sursă inepuizabilă de bogăție, deoarece la fiecare nouă zile făurea alte opt brățări identice. Odin a pus brățara pe rugul funerar al fiului său, Baldur. Hermod, alt fiu al lui Odin, a recuperat-o mai târziu de la Baldur din infern. Cu ajutorul aceleiași brățări, servitorul lui Freyr, Skirnir, o pețește pe viitoarea soție a lui Freyr, giganta Gerd.

BRISINGAMEN

autor: Rainmaker (roșu)



Brisingamen este colierul din aur (sau din chihlimbar, spun alte surse) al zeiței Freyja din mitologia nordică. Este opera a patru pitici – Davlin, Allfrigg, Berling și Grer. Ca să obțină colierul de la pitici, Freyja a fost nevoită să se culce câte o noapte cu fiecare dintre ei.

Când purta colierul, mai ales primăvara, niciun bărbat sau zeu nu putea să reziste farmecelor ei. Acest lucru le supăra pe celelalte zeițe. Colierul se dovedea și un sprijin de nădejde pentru oastea pe care Freyja o apăra pe câmpul de luptă.

Nu doar zeițele o invidiau pe Freyja pentru giuvaierul ei atât de prețios, ci și zeii. Într-una din cele mai nostime povești din mitologia nordică, gigantul Trym i-a furat ciocanul lui Thor. În schimbul ciocanului, Trym a cerut mâna zeiței Freyja. Zeii, dar și zeițele, în special Freyja, n-au fost deloc încântați de idee, astfel încât l-au sfătuit

pe Thor să-şi recupereze ciocanul deghizându-se în Freyja. Povestea este destul de lungă şi complicată, dar pe scurt, Thor, luând înfăţişarea Freyjei şi purtând la gât colierul Brisingamen, şi-a recuperat ciocanul.

Altă dată, Loki, zeul cel buclucaş, a şterpelit colierul de la Freyja când dormea. Când s-a trezit şi a descoperit că podoaba ei nepreţuită a dispărut, şi-a înhămat pisicile la car şi a pornit în căutarea colierului. Heimdall a ajutat-o în căutările sale şi au descoperit în cele din urmă hoţul: Loki, care se prefăcuse în focă. Heimdall a luat şi el înfăţişarea unei foci şi l-a provocat pe Loki să-şi măsoare forţele împreună. După o luptă încrâncenată, Heimdall a ieşit învingător şi i-a înapoiat colierul Freyjei.

Alte obiecte magice

COIFUL TARNHELM

autor: Rainmaker (roşu)

Coiful *Tarnhelm* (în germană, „coiful magic al deghizărilor") este opera Nibelungului (piticului) Mime, fratele lui Alberich, creatorul Inelului Nibelungilor. Coiful nu-l face invizibil pe cel care îl poartă, ci îi conferă diverse forme, de animale sau de oameni. Alberich s-a prefăcut cu ajutorul lui în şarpe sau broască pentru a-l impresiona pe zeul Loki. Gigantul Fafner s-a transformat şi el într-un balaur, fiind în cele din urmă ucis de Siegfried. Acesta l-a folosit, la rândul său, ca să ia înfăţişarea lui Gunther pentru a o peţi pe Brünnhilde. Nu se ştie ce soartă a avut coiful în cele din urmă... aşa că e posibil să se afle undeva prin lume.

PIATRA FILOZOFALĂ

autor: Solaris (acvamarin)

„Sfântul Graal" al alchimiştilor medievali avea să descopere piatra filozofală. Piatra filozofală, alcătuită, cum credeau alchimiştii, din *carmot*, este o piatră magică, din care se extrăgea pulberea, care se prefăcea apoi în elixirul vieţii. Iniţial, elixirul nu îndepărta moartea, ci o întârzia. Purifica trupul şi prelungea tinereţea şi viaţa. Mult mai târziu, oamenii i-au atribuit pietrei filozofale nemurirea şi puterea de a

preface metalele în aur care, în concepția alchimiștilor, este cel mai pur metal. Primul care a susținut că piatra are taina vieții și a sănătății, având puternice semnificații spirituale, a fost Zosimos din Teba (circa 250–300 e.n.). Oamenii i-au atribuit apoi, până în secolul al XIII-lea, puteri inimaginabile. Se spune că o singură picătură era suficientă pentru a transforma metalele în aur.

Descoperirea pietrei, denumite și „Opera fundamentală" sau „Magnum Opus", este descrisă în formula alcătuită din șapte pași pe care o regăsim în *Tabla de Smarald* a lui Hermes. Cei șapte pași includ procesul de calcinare, dizolvare, decantare, îmbinare, fermentare, distilare și coagulare. Primii patru au loc în planul materiei, iar ceilalți, în planul spiritual și în cel al imaginației creatoare.

Piatra filozofală își are originea în teoriile lui Geber, alchimist din secolul al VIII-lea. Acesta susținea că fiecare metal este caracterizat prin cele patru însușiri: fierbinte, rece, uscat și umed. Metalele pot fi transformate, spunea Geber, prin modificarea caracteristicilor printr-o substanță numită *elixir*.

Nicolas Flamel (1330–1418 e.n.) este singurul care a descoperit secretul pietrei filozofale, în misterioasa *Carte a lui Abraham Evreul*. Flamel era un bogătaș, lucru pe care istoricii îl pun pe seama investițiilor sale. Într-o vreme în care limita de vârstă era de 35 de ani, Flamel a murit la 88 de ani. După moartea lui, misterioasa carte a dispărut și nimeni nu a mai găsit-o de atunci.

De-a lungul timpului, oamenii au investit averi uriașe ca să descopere piatra filozofală, dar au pierdut tot. Cea mai apropiată „rețetă" prin care poți transforma plumbul în aur este să plachezi metalul cu un strat de aur, ceea ce s-a și făcut. Acum, când știința modernă a înlăturat credințele medievale, piatra filozofală a devenit doar o metaforă pentru încercările omului de a scăpa de moarte.



Atelierul XVI: Artele oculte (negru)

Edificii din abanos

Ca un scut, de soare umbra ne apără,
Căci lumina, neîmblânzită, viața ne-o retează.
Fără nopți, zilele – a le îndura – nu am putea
Și nici lumina n-am cunoaște, de-ntunericul nu s-ar lăsa.
Nu tăiați cordonul ce nopțile de zile le leagă!
Și noi suntem vrăjitori și suferința prea bine o știm.
În derivă plutiți? Corabia pe ape line noi o croim
Și capăt patimilor noi găsim.
Prin vrăji și magii albe,
Necazurile le vom fereca.
Binele este al nostru zeu
Și temple pentru El noi înălțăm.
Iar într-o bună zi,
Cu ziduri și pe voi o să v-apărăm.

ELIZABETH BARRETTE

1. Introducere

Bine ați venit în lumea artelor oculte! Cea mai simplă formă de artă ocultă este vrăjitoria, unde cu ajutorul farmecelor se săvîrșește un act magic pentru atingerea unui anumit țel.

Vrăjitoria își are originea în magia populară, numită adesea „magie neagră" sau „artă ocultă".

Din păcate, astăzi, când oamenii vorbesc despre „magia neagră", se referă în general la actele magice înfăptuite în scopuri egoiste, nu altruiste – dominarea și manipularea oamenilor împotriva voinței lor, metode de constrângere prin care oamenii pot fi determinați să facă lucruri pe care nu vor să le facă, fapte în detrimentul altora, menite să amenințe viața sau să facă rău anumitor persoane – toate acestea sunt considerate practici ale artelor oculte și ale magiei negre. Totuși, un aspect extrem de important al vrăjitoriei tradiționale îl reprezintă metodele magice de apărare împotriva tuturor relelor și a forțelor negative. Veți descoperi, așadar, în acest capitol „Tehnici de apărare împotriva artelor oculte".

Vom vorbi, de asemenea, despre „Copiii nopții" – monștri care ne tulbură nopțile, personaje din filmele de groază, la granița dintre tărâmul viilor și cel al morților: fantome, demoni, vampiri, strigoi, zombi și vârcolaci, dar și personaje misterioase, precum Omul-Molie sau diavolul din Jersey. Acestea se află la hotarul dintre lumea noastră și lumi paralele.

Culoarea magică asociată cu acest atelier este negrul, corelat cu noțiunea de constrângere, dar și cu energiile lui Saturn. Culoare a nopții, negrul sugerează forța prevestitoare, curajul și consecvența stimulate de „dorința de a trece cu bine prin întuneric". Negrul este și o culoare protectoare pentru instrumentele magice, dar și o culoare benefică pentru îndepărtarea unui obicei prost, pentru respingerea energiilor negative sau pentru realizarea unor schimbări dramatice în viață. Negrul este, de asemenea, culoarea tradițională a magiei negre și a artelor oculte.

2. Vrăjitoria și umbra

autor: Apollonius (alb)

Toți venim în contact cu Latura Întunecată a vieții, fie că vrem, fie că nu. Oricât am încerca să evităm, vrăjitorii trebuie să înțeleagă misterele acestui tărâm, chiar dacă nu se specializează în artele oculte.

După cum știți deja, arta magiei se bazează pe înțelepciune, ea reprezentând temeiul marilor tradiții universale. Înțelepciunea ne ajută să înțelegem noțiuni precum *gândirea corectă*, *exprimarea corectă* și *acțiunea corectă*, principii extrem de importante pentru toți oamenii, dar cu atât mai mult pentru vrăjitori, care au misiuni unice în comunitatea universală. Pe de altă parte, practicile bazate pe înțelepciune, inclusiv vrăjitoria, ne ajută să trăim în conformitate cu aceste principii.

Etica, în sens larg, este una dintre componentele fundamentale ale înțelepciunii (și implicit ale vrăjitoriei), motiv pentru care am introdus-o în programa școlară a instituției noastre. Deși am putea dezbate la nesfârșit asemenea subiecte, intrând în detalii minuțioase, există o opinie universală referitoare la principiile morale, care definesc binele și răul. Deși ne axăm pe aspectele pozitive, înțelepciunea înseamnă a înțelege, a înfrunta și a accepta Latura Întunecată a existenței. În psihologia lui Jung, aceasta se numește „Umbră". Umbra există la multe niveluri: *colectiv* (este un element comun tuturor oamenilor), *cultural* și *personal*. Din punct de vedere psihologic, Ea este prezentă la nivelul colectiv (biologic), cultural și personal al subconștientului nostru.

Umbra comprimă, în esență, tot ce am respins, conștient sau nu, ca specie, cultură sau individ. Reprezintă, așadar, chintesența Răului, așa cum ni-l închipuim sau cum există el în viața noastră. „Satan" este numele pe care creștinii și musulmanii îl dau Umbrei lor (care există mai ales la nivel cultural). Deși chipul Umbrelor noastre s-ar putea să difere de la un individ la altul, Umbrele multor vrăjitori sunt similare – egocentrice, însetate de putere, intolerante, exploatatoare, discriminatoare, rasiste, agresive, violente, răzbunătoare, egoiste, mincinoase, hoațe, manipulatoare, rapace, iresponsabile, leneșe, pasive, slabe, nehotărâte, arțăgoase, colerice, ignorante, superficiale, materialiste etc. O listă lungă de aspecte negative și nu cred că le-am menționat pe toate! Vreți să vedeți chipul *propriei* Umbre? Atunci, închipuiți-vă omul – real sau imaginar – pe care nu-l puteți suporta deloc!

Psihologul Carl Jung ne învață două lecții importante despre Umbră. În primul rând, Ea nu poate fi alungată din viața noastră. Cât timp credem că am scăpat de Ea, ne aflăm în puterea Ei. Dacă negăm sau ignorăm influența covârșitoare pe care o exercită asupra vieții noastre, nu facem decât să-i sporim forța. Dacă nu-i recunoaștem existența,

vom arunca vina pentru greşelile, ghinionul sau faptele noastre reprobabile pe alţii („proiectând-o şi mai mult în existenţa noastră"), ceea ce ne va determina să căutăm mereu un ţap ispăşitor. Cu cât Lumina este mai puternică – spunea Jung – cu atât Umbra pe care o apără este mai întunecată. Nu este de mirare, aşadar, că tradiţiile religioase şi spirituale care au cele mai stricte coduri morale şi orientări ascetice sunt învăluite de cele mai întunecate Umbre. Şi nu e de mirare că unele dintre cele mai diabolice atitudini şi fapte din lumea de astăzi aparţin unor grupuri care se mândresc cu puritatea şi bunătatea lor.

În al doilea rând, Umbra, susţine Jung, reprezintă un izvor de putere şi creativitate. Prin simplul fapt că am respins-o, ne poate da exact ce ne lipseşte. Multe dintre calităţile Umbrei, dacă nu chiar toate, pot avea efecte benefice în anumite circumstanţe. Acestea sunt puterile de care avem nevoie pentru a căpăta integritatea supremă. Ele joacă un rol primordial în dezvoltarea personalităţii unui vrăjitor adevărat, care îşi doreşte să îmbine şi să armonizeze aspectele sale psihice şi spirituale cu întregul univers. Este vital, aşadar, pentru toţi oamenii – dar mai ales pentru noi, vrăjitorii, care canalizăm sursele tainice de putere – să facem cunoştinţă cu Umbra noastră şi să negociem „un pact" prin care să obţinem această putere, îndeplinindu-i condiţiile, *fără să ne încălcăm însă principiile morale.* Asta nu înseamnă că trebuie să renunţăm la autonomia morală, devenind sclavii Umbrei noastre, căci ar însemna „să ne vindem sufletul diavolului" sau „să îmbrăţişăm Întunericul vieţii".

În concluzie, e important ca vrăjitorii să adopte standarde morale foarte stricte. Nu putem avea o poziţie neutră în toate situaţiile – n-ar fi înţelept, iar înţelepciunea este chintesenţa existenţei noastre. Pe de altă parte, aceeaşi înţelepciune ne spune că trebuie să recunoaştem Umbra, să interacţionăm şi chiar să cooperăm cu Ea, păstrându-ne în acelaşi timp principiile morale. Învăţaţi, aşadar, să vă cunoaşteţi Umbra şi să negociaţi cu ea!



3. Monștrii

autor: LeopardDancer (cenușiu)

Cuvântul „monstru" provine din latinescul *monstrum*, care înseamnă „demn de a fi arătat". Deși definiția nu pare să aibă nicio legătură cu sensul modern al termenului, care se referă la o ființă înspăimântătoare, adesea mitologică, nu vă lăsați înșelați de aparențe! E adevărat că monștrii sunt ciudați și adesea înspăimântători și la fel de adevărat este și că sunt creaturi mitologice. Pe de altă parte, aceste ființe neobișnuite, care sălășluiesc în ținuturi întunecate, ne pot dezvălui foarte mult, dacă le acordăm atenția cuvenită. Ele ating granițele imposibilului și ne arată că lucrurile nu sunt întotdeauna ce par sau cum ne-ar plăcea să fie.

Pentru greci și romani, apariția ființelor mitologice era un mesaj din tărâmurile tainice. Revoluția științifică a schimbat însă percepția oamenilor asupra lumii înconjurătoare. Brusc, totul a devenit explicabil, iar lucrurile inexplicabile erau pur și simplu ignorate. Legendele trecutului își pierdeau importanța, iar „Creaturile nopții" erau simple personaje de basm.

Magia și monștrii

Majoritatea tradițiilor magice includ informații minuțioase despre diverse creaturi monstruoase, sfătuindu-ne și cum să ne purtăm cu ele. Teoriile magice vorbesc și despre diferite tărâmuri unde ele își fac simțită prezența adesea, interacționând unele cu celelalte.

Nivelul fizic este nivelul simțurilor noastre, nivelul la care vedem cu ochii și auzim cu urechile, nivelul corpului fizic. Urmează apoi nivelul eteric, forța vieții, care se conturează ca o aură. Următorul nivel este cel astral, tărâmul activității mentale, tărâmul viselor și al imaginației. Oamenii sunt înzestrați cu trup astral, care poate deveni un instrument pentru călătoriile astrale și trăirile extrasenzoriale. Nivelul mental stă la baza gândirii abstracte – a semnificațiilor universale, neîngrădite de timp sau de spațiu. Conectarea la acest nivel presupune identificarea cu Marele Univers, cu Eternul Dansator.

Ultimul nivel este cel spiritual, tărâmul unității primordiale, din care se nasc toate celelalte tărâmuri.

Toate nivelurile joacă roluri cruciale pentru înțelegerea creaturilor monstruoase, dar nivelul eteric este cel mai important. Energia eterică se apropie cel mai mult de planul fizic, căpătând o anumită consistență. Putem detecta, cu ajutorul simțului tactil, energia eterică. Ea poate exercita o anumită presiune, iar uneori o putem confunda cu un obiect solid. Când e difuză, energia eterică devine însă invizibilă și intangibilă, putând fi detectată doar cu ajutorul anumitor calități magice. Nivelul astral este, și el, la fel de important, căci el modelează nivelul eteric, cum nivelul eteric îl modelează pe cel fizic. Cunoașterea celorlalte niveluri vă va ajuta să înțelegeți și structura acestor făpturi ale întunericului.

Vârcolacii

autori: Oberon și LeopardDancer (cenușiu)

În capitolul dedicat artelor oculte din *Manualul de inițiere în vrăjitorie*, Oberon a introdus un subcapitol intitulat „Morții vii", unde a vorbit pe scurt despre fantome, vampiri, zombi și strigoi. Din lipsă de spațiu, a trebuit să renunțe la prezentarea vârcolacilor, motiv pentru care îi introducem aici.

Legenda vârcolacilor își are originea în culegerea de basme arabe *O mie și una de nopți*. Se spune că poveștile despre existența lor au apărut ca urmare a unor atestări potrivit cărora animalele sălbatice devastau morminte noaptea. Vârcolacii se hrănesc cu cadavre de oameni. Sălășluiesc în cimitirele din întreaga lume, fiind adesea confundați cu vampirii. Aceștia au stil și eleganță, în timp ce vârcolacii sunt complet dezgustători. Dacă poartă haine, ele sunt doar niște zdrențe, în timp ce vampirii se disting



prin ținute extrem de elegante. Vârcolacii nu beau sânge, preferând stârvurile și atacând foarte rar ființele vii.

În Evul Mediu, în special în vremea ciumei, vârcolacii dădeau târcoale câmpurilor de luptă, dar și stivelor de stârvuri ale victimelor ucise de molimă și rămase neîngropate. Există mărturii care atestă prezența lor în țări îndepărtate, unde igiena și practicile de înmormântare sunt încă primitive. Totuși, dezvoltarea tehnicilor de îmbălsămare și incinerarea cadavrelor practicate în zilele noastre au eliminat vârcolacii din civilizația modernă, dar vampirii prosperă în orașele moderne.

Vârcolacii au un aspect uman, cu ochi mari și strălucitori, gheare lungi și dinți ascuțiți. Par bolnavi și deshidratați, au buzele crăpate și genunchii crestați, iar sub unghii se văd resturile de la masa dezgustătoare pe care o iau. Nu sunt niște ființe inteligente, nu au darul vorbirii și pot să recunoască doar câteva lucruri foarte simple. Unii s-ar putea să nu aibă ochi sau să fie orbi, dar toți au simțul mirosului extrem de bine dezvoltat, acesta fiind un instrument util pentru detectarea prăzii.

Spre deosebire de vampiri, vârcolacii nu se tem de lumina soarelui, care nu le face rău, dar preferă să-și facă apariția noaptea, când sunt mai puține șanse să fie prinși devastând mormintele. Știind să se ferească, sunt rareori prinși asupra faptului. Singurele semne care le trădează prezența sunt mormintele profanate și cadavrele mutilate.

Vârcolacii nu cunosc durerea, sunt imuni la otrăvuri și au o extraordinară forță de regenerare. Armele îi pot răni, însă fără să-i ucidă. Nu sunt mai puternici decât oamenii, dar sunt mult mai agili și mai iuți. Sunt lași prin natura lor, acceptând o confruntare doar dacă sunt în avantaj. În caz contrar, dau bir cu fugiții.

Fiind făpturi nocturne, cea mai bună armă pe care o puteți folosi împotriva lor este lumina soarelui sau lumina artificială. Sursele de lumină le paralizează mișcările, făcându-le mult mai vulnerabili. Arma imbatabilă cu care îi puteți ucide este focul, pentru că sunt ușor inflamabili. Electrocutarea și decapitarea sunt la fel de eficiente și se pot aplica și pe alte ființe monstruoase.

4. Monștrii misterioși

autor: Oberon (cenușiu)

Monștrii pot fi încadrați în diverse categorii. Pot fi „anomalii ale naturii", venind pe lume cu anumite defecte, suferind mutații sau alte diformități.

Pot fi creaturi legendare din „Menajeria mitologică" și bestiarele clasice. Acestea sunt personaje-hibrid imaginare – Centaurul, Sfinxul, Grifonul. Pot fi și versiuni exagerate ale unor animale reale, despre care se știe foarte puțin, precum monștrii Kraken.

Pot fi „criptidele", studiate de criptozoologi, creaturi despre care oamenii susțin că le-au văzut și chiar le-au fotografiat, dar care n-au fost niciodată capturate și identificate, ființe ca Bigfoot, monstrul din Loch Ness, Yeti și Mokele-Mbembe din Africa.

Dar pot fi, de asemenea, și creaturi ciudate și unice, care își fac apariția doar din când în când și care nu pot fi încadrate în nicio categorie. Se spune că asemenea ființe bizare apar doar în anumite locuri, târziu în noapte. Par cu totul străine de lumea noastră. Poate chiar vin din altă parte. Putem doar să le numim „Monștrii misterioși". Iată câteva exemple:

Chupacabra

Numele acestui monstru misterios contemporan înseamnă „cel care suge sângele caprelor", pentru că se spune că se hrănește cu păsări și animale domestice: găini, oi și capre. Prezența sa este cel mai adesea atestată în Mexic și în Puerto Rico, dar se pare că a fost văzut și în America Centrală, unde majoritatea martorilor sunt fermieri.



Descrierile diferă de la individ la individ și e imposibil să ne facem o imagine clară a acestor creaturi. Într-o versiune, merg pe picioarele din spate,

într-alta, pe toate cele patru labe dotate cu gheare. Au ochii fie roșii, fie negri; în unele descrieri, au o coadă lungă, în altele, chiar și aripi de liliac. Se spune că au între 0,9 și 1,5 metri în înălțime (când se ridică pe picioarele din spate), au blană sau spini pe spate și cel mai adesea au corpul acoperit cu solzi.

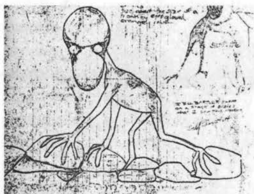
Din păcate, nu există fotografii sau alte dovezi concludente care să ateste existența lor. Unii cred că Chupacabra e o specie nouă, o creatură interdimensională sau chiar un experiment guvernamental secret. Alții spun că este extraterestru. Deocamdată însă, în lipsa unor probe certe, trebuie să ne mulțumim cu supoziții și presupuneri.

Demonul din Dover

Prima apariție a „demonului din Dover" a fost atestată la 22 aprilie 1977 în Dover, un cartier din Boston, Massachusetts. Trei băieți de 17 ani se îndreptau spre casă cu mașina în jurul orei zece și jumătate seara, când șoferul, Bill Bartlette, a văzut în lumina farurilor o creatură ciudată, care mergea încet pe un zid din piatră de la marginea drumului. El a descris-o ca având un cap cât un pepene și ochi mari, portocalii. Avea un corp subțire, cu membre și degete lungi, care o ajutau să se agațe de pietre. Avea cam 1,20 metri în înălțime și pielea netedă, de culoarea piersicii.

În momentul ciudatei apariții, prietenii lui Bartlette vorbeau și n-au văzut nimic. S-au întors la locul respectiv, dar nu mai era nimeni. Ajuns acasă, Bartlette a desenat ce văzuse.

Două ore mai târziu, cam la un kilometru distanță, John Baxter, de 15 ani, se întorcea acasă de la prietena lui când a văzut o siluetă venind spre el. Crezând că e un băiat pe care îl cunoștea, l-a strigat pe nume, dar n-a primit niciun răspuns. Creatura a fugit din drum, îndreptându-se spre un mal.



Baxter a urmărit-o și i-a distins destul de clar trăsăturile. Avea

capul mare, trupul subțire și brațele și degetele lungi. Pielea fără blană părea aspră ca șmirghelul. Baxter a privit-o o clipă înainte de a fugi speriat. Și el a desenat-o. Comparând desenele lui Bartlette cu cele ale lui Baxter, ajungem la concluzia că e vorba despre aceeași creatură.

A doua zi, Bartlette i-a povestit prietenului său, Will Taintor, ce a văzut. În aceeași seară, cam pe la miezul nopții, Taintor o ducea acasă cu mașina pe prietena lui, Abby Brabham, când ea a văzut o ființă ciudată, ca o maimuță fără păr, stând în patru labe pe marginea drumului. Chiar dacă nu știa de celelalte apariții, descrierea ei se potrivea cu ale lor, singura diferență fiind culoarea ochilor, care, după spusele ei, erau verzi. Taintor a spus că o zărise și el în fugă.

Nimeni nu a mai văzut-o de atunci, astfel că misterul demonului din Dover rămâne neelucidat.

Diavolul din Jersey

„Diavolul din Jersey" este unul dintre cei mai cunoscuți „monștri misterioși" din America. Încă de la prima apariție, la începutul secolului al XIX-lea, a fost văzut de peste 2 000 de oameni în statul New Jersey, dar și în împrejurimi. Există mai multe versiuni ale poveștii în care se spune că o femeie – de fiecare dată, este vorba de altcineva – a dat naștere unui „copil-demon" îngrozitor de hidos.

„La începutul secolului al XIX-lea, comodorul Stephen Decatur, erou în marina americană, verifica proiectilele din țevile tunurilor pregătite de tragere, când a văzut o creatură ciudată zburând pe cer. A tras cu tunul și a lovit-o, dar ea a continuat să zboare. Joseph Bonaparte, fost rege al Spaniei și fratele lui Napoleon, a văzut și el diavolul din Jersey în Bordentown, New Jersey, între 1816 și 1839, în timp ce se afla la o partidă de vânătoare. În 1840-1841, multe oi și găini au fost ucise de o ființă neobișnuită, care scotea țipete pătrunzătoare și lăsa urme ciudate. Între 1859 și 1894, aparițiile diavolului



Philadelphia Evening Bulletin

din Jersey au fost tot mai numeroase. Oamenii povestesc că lua cu el tot ce mişca". (Dave Juliano, *The Shadowlands*)

Cincizeci de ani mai târziu, între 16 şi 23 ianuarie 1909, peste 1 000 de oameni au văzut diavolul din Jersey, care a lăsat urme ciudate în zăpadă în tot sudul statului New Jersey şi în Philadelphia. Martorii îl descriu ca pe o creatură asemănătoare cu o pasăre, cu ochi strălucitori şi cap de cal, care scotea ţipete pătrunzătoare. Mânca tot ce găsea prin gunoaie. Lăsa urme de copite în aproape toate curţile din Burlington. Se urca în copaci, sărea de pe un acoperiş pe altul şi dispărea pe câmpuri sau în mijlocul drumurilor. Câinii refuzau să meargă pe urmele lui, care îi purtau pe vânători pe distanţe lungi, de peste treizeci de kilometri, îi făceau să sară garduri înalte de peste 1,5 metri sau să pătrundă în spaţii extrem de înguste.

La 19 ianuarie, la ora două şi jumătate noaptea, domnul şi doamna Nelson Evans din Gloucester au privit diavolul de la fereastră zece minute. Iată cum îl descrie domnul Evans:

„Avea aproape un metru înălţime, capul semăna cu cel al câinilor Collie, iar faţa, cu cea de cal. Avea gâtul lung, aripile de vreo 60 de centimetri, iar picioarele din spate, cu copite de cal, semănau cu cele ale unui cocor. Mergea pe membrele posterioare, iar pe cele superioare, dotate cu gheare, le ţinea în sus. Nu le-a folosit deloc cât l-am privit. Eram îngrozitor de speriaţi – şi eu, şi soţia mea – dar am reuşit să deschidem fereastra şi să-l uşuim. S-a întors spre noi, a scos un sunet ca un lătrat şi şi-a luat zborul." (James F. McGlory, Ray Miller, „The Jersey Devil", *The Middle Atlantic Press*, Wallingford, PA, 1976, p. 45)

Mulţi oameni au văzut de-aproape creatura şi au descris-o identic. Unii spun că a lătrat înainte de a-şi lua zborul. O femeie susţine că a auzit gălăgie în curte şi când a deschis uşa, a văzut diavolul care îi prinsese câinele în gheare. L-a lovit cu o mătură până când i-a dat drumul animalului, luându-şi apoi zborul. Pompierii din West Collingswood au încercat să alunge diavolul stropindu-l cu apă, dar el, deşi bătuse iniţial în retragere, i-a atacat, zburând apoi în ultimul moment.

Deşi apariţiile sale s-au rărit în ultimul timp, atacurile diavolului din Jersey asupra oamenilor şi animalelor continuă şi astăzi. S-au făcut nenumărate speculaţii despre identitatea lui. S-a spus că ar fi vorba despre un exemplar rar din specia cocorilor siberieni, despre un


Clifford Otto / The Record

pterodactil preistoric sau chiar despre un demon supranatural. Cu toate acestea, trăsăturile și comportamentul diavolului nu se potrivesc cu cele ale specimenelor enumerate mai sus. Seamănă însă, ciudat, cu Chupacabra. (*Sursa din care m-am inspirat pentru scrierea acestui subcapitol este website-ul lui Dave Juliano*: The Shadowlands:djuliano@theshadowlands.net)

Broasca din Loveland

Povestea „Broaștei din Loveland" a început în mai 1955, când un bărbat care trecea cu mașina prin Loveland, Ohio, la ora trei și jumătate noaptea, a văzut trei creaturi ca niște broaște stând în două labe pe marginea drumului. Omul a tras pe dreapta și le-a privit câteva minute. Una ținea într-o labă o baghetă din vârful căreia parcă ieșeau scântei.

Martorul a raportat incidentul poliției locale, dar creaturile nu și-au mai făcut apariția până în martie 1972, când un polițist din Loveland, care conducea pe strada Riverside la ora unu noaptea, a zărit pe marginea drumului un animal ghemuit. Când a pus farurile pe el, creatura s-a ridicat pe picioarele din spate, dezvăluindu-și astfel înălțimea neobișnuită, de peste un metru, capul de broască și pielea verde. După ce i-a aruncat o privire ofițerului, a sărit peste parapetul de protecție de pe marginea drumului în Little Miami River.



Două săptămâni mai târziu, un alt ofițer de poliție a raportat o întâmplare identică, din care reieșea că animalul părea rănit pentru că șchiopăta, mergând de pe drum spre râu.

Nimeni nu a mai văzut de atunci broasca din Loveland și nimeni nu știe despre ce-a fost vorba.

Omul-molie

„Omul-molie" a fost văzut pentru prima oară în toamna anului 1966 de două cupluri care treceau cu mașina pe lângă o veche centrală nucleară din Point Pleasant, West Virginia, la ora unsprezece și jumătate seara. Ușa centralei era scoasă din balamale, iar în prag stătea un monstru de doi metri, cu ochi roșii și strălucitori și aripi uriașe. Când șoferul a apăsat pe accelerator, creatura și-a luat zborul și a început să-i urmărească, zburând cu 160 de kilometri pe oră. Când au ajuns la periferie, a schimbat direcția și a dispărut în noapte.



În următoarele zile, tot mai multe persoane au povestit că au văzut o creatură zburătoare imensă, care ataca oameni, fura câini și mutila animale. Prezența ei părea, de asemenea, să influențeze transmisiile de radio și televiziune. La 16 noiembrie s-a ținut o conferință de presă unde creatura a fost botezată „Omul-molie", după popularul serial de televiziune „Batman". La un an după prima apariție, peste o sută de oameni au declarat că l-au văzut.

La 16 octombrie 1967, podul de pe râul Ohio s-a prăbușit la o oră de vârf și 46 de mașini au căzut în apă. A fost cel mai mare dezastru din Point Pleasant și mulți s-au întrebat dacă nu a avut vreo legătură cu aparițiile Omului-molie. De atunci, nimeni nu l-a mai văzut și prea puțini mai vorbesc despre el.

5. Demonii

autor: LeopardDancer (cenușiu)

Dintre toate creaturile despre care vorbim aici, demonii sunt, probabil, cei mai înspăimântători. Chiar și oamenii religioși le recunosc existența, chiar dacă ființele fantastice ca vampirii sau vârcolacii le stârnesc

Astaroth
demonul sexului și al fertilității



Azazel
paznicul caprelor



Belphegor
demonul descoperirilor și al invențiilor ingenioase



Melchom
vistiernic al iadului



un zâmbet disprețuitor. Cei mai mulți dintre noi, însă, se cutremură numai auzind cuvântul „demon", căci ne evocă prezențe reci și răuvoitoare, care ne urmăresc din umbră, profitând de incapacitatea noastră de a-i vedea. Pe de altă parte, există oameni care neagă existența demonilor, considerându-i doar un concept creștin. Sau „răul", după părerea lor, există doar în lumea materială; odată ce ai părăsit această lume, „răul" a dispărut și el.

Legendele demonilor au apărut însă cu mult înaintea creștinismului, jucând un rol extrem de important în culturile spirituale din întreaga lume. Multe dintre acestea au o tradiție îndelungată în demonologie, descriind cu lux de amănunte puterile, slăbiciunile, natura, forțele și numele diverselor entități demonice. În Evul Mediu, demonologia era o ramură a angelologiei, deoarece se spune că demonii sunt îngeri prăbușiți.

Comportamentul demonic este mult mai bine înțeles decât demonii în sine. Când interacționează cu oamenii, demonii iau forme diverse,

extrem de derutante. Toate sunt însă ciudate. Ba'al ia înfățișarea unui om cu trei capete: unul este de om, altul de broască și cel de-al treilea de pisică. Valefor seamănă cu un sfinx, având corp de leu și cap de om. Unii au foarte mulți ochi, alții – foarte multe membre. Unii „împrumută" părți din diverse animale, lucru care ne duce cu gândul la faptul că doctorul Moreau[1] a înnebunit de tot. Demonii înfățișați aici sunt preluați din *Dictionnaire Infernal*, de Collin de Plancy (1863), iar autorul desenelor este L. Breton.

Distracția preferată a demonilor presupune aplicarea unor metode de posedare sau de constrângere a oamenilor naivi, prin care îi determină să facă lucruri nu tocmai ortodoxe. Posedarea deplină a oamenilor de către demoni este însă un fenomen rarisim. Obsesiile, atacurile și bântuirile sunt manifestări demonice mult mai frecvente. Atacurile demonilor implică prezențe supranaturale, care vor să facă rău unor indivizi. Bântuirile demonice sunt similare cu bântuirile fantomelor, implicând însă locuri mult mai bine determinate, unde s-a practicat magia neagră sau unde au fost invocate spirite demonice.

Oamenii de știință care studiază demonologia împărtășesc același punct de vedere: posedarea și obsesiile demonice implică acțiuni *voluntare*. Pentru ca un demon să posede un individ sau să interacționeze cu cineva, persoana respectivă trebuie să stabilească o legătură între planul nostru și cel al demonilor. Demonii nu pătrund în viața noastră neinvitați. De aici a apărut concepția modernă potrivit căreia vampirii nu pot să intre într-o casă dacă nu sunt invitați. Demonii trebuie să ne seducă, să ne lingușească sau să apeleze la alte mijloace de constrângere prin care să ne determine să stabilim această legătură. Ei n-o pot face singuri. Pentru început, individul trebuie să nutrească gânduri și sentimente distructive (mânie, gelozie, lăcomie). Acestea sunt însoțite de o senzație de frig, febră și moleșeală, stări care semnalează prezența demonului.

În acest moment, dacă știți să deslușiți mesajele transmise de energia sau de aura persoanei respective, veți observa o anumită tensiune

[1] Personaj din romanul lui H.G. Wells *Insula doctorului Moreau*, care face experimente pe animale, transformându-le în bestii cu chip de om (n. tr.).

la ceafă și la baza capului. Metodele magice de tămăduire aplicate pot stăvili influența negativă a demonului, dar secretul constă în înlăturarea gândurilor nocive, care au permis accesul demonului. Cu ajutorul ritualurilor magice, al meditațiilor și al rugăciunilor, veți reuși să-l alungați. Calitățile, precum curajul și stăruința, pot învinge demonii, dar, combinate cu metodele de mai sus, vă oferă succesul garantat. Totuși, dacă cel posedat sau obsedat înfruntă pasiv criza, este un om pierdut, căci alungarea demonilor presupune un efort personal.

Înainte însă de a da verdictul posedării demonice, trebuie să eliminați toate celelalte posibilități. Să fie „opera" unui alt gen de spirit? Poate fi vorba despre o boală mentală? Sau despre o farsă? Iată aspectele-cheie care vă indică o activitate demonică: unul sau mai mulți martori descriu întâmplări care prezintă elementele clasice ale unui atac, bântuiri, obsesii sau posedări; victima are semne de tulburare psihică astfel încât acestea să-i explice comportamentul. Dacă este vorba despre un atac, trebuie să eliminați fantomele, vampirii, zânele și alte spirite; dacă este vorba despre bântuiri, veți descoperi în locul respectiv dovezi ale practicilor de magie neagră și activități paranormale; dacă este vorba despre obsesii demonice, caracteristicile sunt foarte clare. La fel stau lucrurile și în cazul posedării, situație în care metodele de protecție și de alungare a demonilor nu se dovedesc eficiente și nu puteți găsi nicio explicație medicală, psihologică sau criminologică pentru comportamentul persoanei respective. Trebuie să luați în calcul toate aceste aspecte înainte de a hotărî că este vorba despre o faptă demonică sau nu.

Când vreți să alungați demonii, trebuie să vă sfătuiți cu un preot, cu un șaman sau cu un vrăjitor, căci ei sunt persoanele cele mai indicate să vă dea o povață. Cea mai bună strategie de apărare o reprezintă însă forța și puterea voinței omului. Dacă vă confruntați cu un fenomen de posedare complet, trebuie să apelați la ajutorul unui specialist. Dar, repet, succesul depinde de atitudinea victimei. Dacă nu vrea să lupte, nimic nu o va putea ajuta. Dacă descoperiți că deveniți victimele unor idei obsesive, înlăturați-le imediat prin masaje, metode de canalizare a energiei sau ritualuri de tămăduire și binecuvântare. Acestea vor face minuni (dacă și credeți cu tărie că pot face minuni!).

Consilierea psihologică reprezintă, și ea, o metodă salutară – doar ca să vă ancoreze din nou în realitate.

Coșmarurile

autor: Oberon (cenușiu)

> *Vremea vârcolacului este clipa dintre noapte și zi, ceasul când majoritatea oamenilor mor, când somnul este cel mai profund, când coșmarurile sunt cele mai cumplite, ceasul când cei care nu pot să doarmă sunt bântuiți de spaime înfricoșătoare, când fantomele și demonii pun stăpânire pe noi. Ceasul vârcolacului este și cel când se nasc cei mai mulți copii.*
>
> INGMAR BERGMAN, regizorul filmului „Ora vârcolacului"

Cuvântul *nightmare (coșmar)* este atestat încă din anul 1290. Sufixul „mare" nu înseamnă „iapă", cum ați putea crede. *Mare* este un cuvânt care provine din engleza veche și înseamnă „demon". Derivă din rădăcina indoeuropeană *mer-*, care înseamnă „a șterge prin frecare" sau „a face rău". Este, de asemenea, rădăcina cuvintelor *mur*der *(crimă)* și *mortal (muritor)*.

Așadar, termenul *mare* se referă la un demon – *incubus* (masculin) sau *succubus* (feminin) – care se furișa în dormitorul victimelor cuprinse de somn adânc, paralizându-le și sufocându-le în timp ce făcea sex cu ele. Așadar, cuvântul *nightmare* se referă la un demon înfricoșător, care vă vizitează în timpul nopții. De-a lungul secolelor, sensul lui s-a generalizat, semnificând acum un vis înspăimântător. O altă sintagmă care desemnează acest tip de bântuire nocturnă a demonilor este *night hag (vrăjitoare)*.

În timpul vizitei nocturne, unii oameni au senzația de paralizie, respiră greu și au impresia că cineva îi urmărește din umbră. În mitologia noastră modernă, bazată pe tehnologie, extratereștrii, nu demonii, sunt cei care răpesc oameni noaptea și îi supun la diverse experimente sexuale. Fenomenul are loc și astăzi, numai interpretarea noastră s-a schimbat.

6. Mitologia Cthulhu și Necronomiconul

autori: Oberon și Estara Tshirai (negru)

> *„Nu este mort ce poate zace etern,*
> *Iar cu eonii stranii chiar și moartea poate să moară."*
>
> Abd al-Azrad: *Kitab Al-Azif*

Necronomiconul (Cartea numelor moarte) este o scriere introdusă în opera lui H.P. Lovecraft (1890-1937), unul dintre întemeietorii literaturii *horror*. În lucrarea „Mitologia Cthulhu", Lovecraft a creat o lume secretă, populată de „ființe mai bătrâne" și întunecate și de rase extraterestre. Toate aceste făpturi și zeități cu puteri mai mici îi venerează pe Bătrânii Zei.

Bătrânilor Zei le urmează în linie succesorală Marii Strămoși, ființe la fel de importante și de puternice. Fiecare dintre Marii Strămoși este independent de ceilalți, deși unii par prizonieri într-un fel sau altul. Se spune că „atunci când astrele le sunt favorabile", Marii Strămoși pot ajunge dintr-o lume într-alta, dar când astrele sunt împotriva lor, ei nu pot trăi. Asta nu înseamnă că unii dintre ei vor muri.

Cel mai cunoscut personaj al lui Lovecraft este Marele Strămoş Cthulhu, care trăiește în panteonul din R'lyeh, o cetate scufundată în Oceanul Pacific. Cthulhu este un soi de mort viu, dar când cetatea se va ridica la suprafață va fi din nou liber să prade și să ucidă tot ce-i iese în cale. În cetate sunt îngropați și alți membri din rasa lui Cthulhu („Odraslele lui Cthulhu"). Cthulhu este marele preot și conducătorul lor, fiind cel mai puternic dintre ei.



Cultul lui Cthulhu este cel mai răspândit și cel mai cunoscut dintre cultele închinate Marilor Strămoși pământeni. Se spune că Cthulhu a coborât din stele, împreună cu rasa lui, și a întemeiat cetatea preistorică de la R'lyeh, de unde a condus lumea. Când astrele nu le-au mai ajutat, iar continentul lor s-a scufundat

în apă, cetatea și locuitorii ei s-au prăbușit într-un somn adânc ca moartea, de unde așteaptă să fie treziți de membrii cultului lui Cthulhu. Când cetatea R'lyeh se va ridica la suprafață, membrii cultului vor trebui să deschidă marile porți negre în spatele cărora se află Cthulhu. El se va trezi la viață și se va deda, alături de credincioșii săi, unor orgii sălbatice.

În poveștile lui Lovecraft, *Necronomiconul* este urmare unui asemenea cult. Se presupune că este o tălmăcire a unui manuscris străvechi, *Kitab al-Azif* , întocmit în anul 730 e.n. de „Arabul Nebun", Abd al-Azrad, „Cel care se închină Marelui Devorator".

Mulți susțin că *Necronomiconul* este o scriere autentică, elaborată, ceea ce a dat naștere unor istorii convingătoare ale acestui așa-zis manuscris. De-a lungul anilor, au fost publicate mai multe cărți despre care se presupunea că erau adevăratele manuscrise. Cea mai accesibilă dintre ele este ediția publicată de Editura Avon în 1980. Volumul este un soi de „manual" fascinant, dar greoi, ale cărui subiecte se bazează pe surse asiriene și babiloniene.



Necronomiconul este adesea considerat o operă de ficțiune fără relevanță. Nu trebuie însă să-l respingem atât de ușor. Curioșii și cutezătorii investesc, de aproape un secol, energie și credință în aceste povești și ritualuri, iar energia trebuie să aibă o finalitate. Ritualurile sunt modelate astfel încât să cazi ușor în capcană: au fost alese de oameni care le înțelegeau principiul de funcționare și care le-au modelat pe un șablon bazat pe practicile de magie babiloniene sau aparținând altor popoare străvechi. Dar multe lucruri nu sunt la locul lor. Ritualurile au fost create în așa fel încât diletanții să cadă în capcană. Și au făcut-o de minune. Estera, colega noastră de catedră, este expertă în metodele de apărare împotriva magiei negre. Ea spune că au fost situații, în special când se afla în campusul universitar, când lucrurile au luat-o razna. La un moment dat, i s-a oferit un rol activ într-un ritual magic, unde participanții aveau prea puțină experiență și talent, astfel că, după un timp, energia declanșată prin ritualuri a provocat fenomene ciudate.

Nu putem spune că ritualurile magice nu mai sunt un pericol pentru cei care știu ce măsuri de siguranță să aplice, deoarece trebuie să recunoaștem că nu am cunoscut pe nimeni care să fi reușit. Dar cei

care cochetează cu ideea invocării spiritelor întunericului trebuie să știe că există sisteme mai vechi, mai sigure și mai demne de încredere decât cele descrise în *Necronomicon.*

7. Deochiul

autor: Luna

Un cântec celebru vorbește despre niște străini care schimbă priviri în noapte. La granița atât de firavă dintre dragoste și prietenie se află teama și disconfortul. O privire stăruitoare poate declanșa mecanismul de apărare a celuilalt. Barierele blochează comunicarea, iar posibilitatea stabilirii unei noi relații se anulează. Cu alte cuvinte, privirile stăruitoare au căpătat semnificații mult mai profunde.



CE ESTE DEOCHIUL?

Laudele sau cuvintele de admirație, dăruite cu prea multă generozitate, pot fi interpretate ca un gest de răutate sau de invidie, în urma cărora destinatarul complimentelor poate avea probleme de sănătate sau se poate confrunta cu situații nefavorabile. În *Dictionary of Idioms (Dicționar de expresii idiomatice)*, deochiul este definit ca „forță magică atribuită unor oameni de a-i îmbolnăvi pe cei asupra cărora își fixează privirea cu răutate sau cu invidie". *Encyclopedia Britannica* definește deochiul ca pe „o boală care poate cauza chiar și moartea, pricinuită de privirea admirativă, invidioasă sau răutăcioasă a unor persoane despre care se crede că au putere magică". Alte sintagme care descriu conceptul sunt „privire tăioasă, pătrunzătoare, ucigătoare etc." Pe scurt, deochiul este un soi de boală provocată de o persoană care își manifestă invidia sau gelozia prin intermediul complimentelor. Individul își ațintește ochii asupra unei persoane, animal, copac etc., urmărindu-le mult timp cu privirea.

Deochiul poate avea consecințe negative: bebelușii și copiii izbucnesc în plâns sau se îmbolnăvesc aparent fără motiv. Devin apatici, vomită

sau au alte simptome asemănătoare. Animalele care alăptează rămân brusc fără lapte. Pomii nu mai rodesc. Bărbații se plâng de impotență.

Alte sinonime pentru deochi sunt „ochi rău", „ochi pizmaș", *ayin ha'ra* („ochi rău", în ebraică), *ayin horh* (în idiș), *mal occhio* (în italiană), *mal ojo* (în spaniolă), *jettatore* (în siciliană) și *bla band* (în farsi).

ISTORIA DEOCHIULUI

Profesorul Alan Dundes de la Universitatea California din Berkeley susține că, dacă studiezi harta lumii, observi că răspândirea geografică a conceptului de deochi creează un cerc, având ca punct de plecare originea acestuia, vechiul Sumer. Influența lui s-a extins spre India în est, Spania/Portugalia în vest, Scandinavia/Anglia în nord și Africa de Nord în sud. Noțiunea de deochi a rămas necunoscută în insulele din Pacific, Asia, America sau Africa subsahariană, până la introducerea culturilor europene.

Dundes sugerează că, în concepția popoarelor străvechi, apa este echivalentul vieții, în timp ce uscăciunea este echivalentul morții. Așadar, anticii se temeau că mamele care își alăptau pruncii, animalele care dădeau lapte și pomii roditori aveau să-și piardă laptele și rodul, dacă erau deochiați. El lansează ipoteza că deochiul seacă fluidele, indiferent dacă sunt masculine sau feminine. Tratamentul constă, așadar, în menținerea fluidelor. Lipsa lor este consecința deochiului.

Conceptul de deochi există în multe culturi, precum cea iudaică, islamică, budistă, hindusă, populară sau cele analfabete.

În cultura iudaică, există concepția potrivit căreia peștii sunt imuni la deochi deoarece trăiesc în apă. În comunitățile ebraice, oamenii au născocit diverse metode de protecție împotriva deochiului. De exemplu, în zilele de încasare a taxelor, nu se numără oamenii, ci monedele încasate, iar citirea Torei de către tatăl și fiul acestuia se amână până la servirea peștelui. În alte religii, cum este cea turcă, nou-născuții sunt prezentați în public abia după ce împlinesc 40 de zile. În unele societăți asiatice, oamenii pictează în negru chipurile copiilor pentru a-i feri de deochi. În alte culturi, oamenii cu ochi albaștri inspiră teama de deochi.

METODE DE APĂRARE ÎMPOTRIVA DEOCHIULUI

Este mult mai bine să ne luăm măsuri de siguranță decât să suferim consecințele deochiului. Puteți refuza complimentele în numele copiilor voștri. Părinții pot, de asemenea, să-și murdărească sau să-și urâțească pruncii pentru a nu mai atrage laudele persoanelor răuvoitoare. Anumite formule și gesturi protectoare se pot dovedi extrem de eficiente.



Mano fico este un gest de alungare a deochiului, care implică introducerea degetului mare între degetul arătător și cel mijlociu. Un alt gest ocrotitor se numește *Mano cornuto* sau Mâna cu coarne și presupune ridicarea degetului arătător și a celui mic, ținând îndoite, cu degetul mare, degetul mijlociu și inelarul, creându-se astfel forma unor coarne.



Musulmanii au un ritual cu rol preventiv, dar și curativ ca să-și ferească și să-și vindece copiii de consecințele negative ale deochiului. Părinții presară pe cărbuni încinși semințe de Aspand și îndreaptă fumul spre copil. Puteți adăuga tămâie și alte plante pentru a intensifica aroma și a-i conferi o putere și mai mare practicii.

Alte instrumente eficiente de protecție împotriva deochiului sunt amuletele sau bijuteriile de agat în formă de ochi, cristalele din ochi-de-pisică, mărgelele albastre, oglinzile-amuletă, șnururile roșii, coralul roșu, nuielușele sau cornițele roșii, amuletele gen Bucla lui Isis, potcoavele și obiectele în formă de semilună.

Un alt aspect extrem de important de care trebuie să țineți seama ca să vă puteți feri de urmările negative ale deochiului este comunicarea nonverbală. Cercetătorii susțin că 93% din procesul de comunicare este nonverbal. El include contactul vizual, aspectul fizic, gesturile, expresiile faciale etc. S-a stabilit că distanța ideală dintre doi interlocutori este de 60 de centimetri. Dacă treceți granița, violați spațiul interlocutorului, asta în cazul în care nu aveți o relație intimă cu persoana respectivă. Nu mai puteți intui momentul unei priviri periculoase.

Știind acum să vă apărați de deochi, puneți în aplicare metodele de protecție.

8. Scutul protector

autor: Estara Tshirai (negru)

Scutul protector – practica de formare a unui strat protector de energie în jur – nu este menit doar să blocheze atacurile psihice la care ne gândim cu toții, lucru vital, firește. Scutul vă protejează, de asemenea, de mediile ostile și de oamenii agasanți.

METODE NATURALE DE PROTECȚIE

Cu toții venim pe lume înzestrați cu un scut de protecție care ne apără de energiile înconjurătoare. Dacă n-ar fi așa, n-am trăi experiența individualității, care face parte din realitatea noastră fizică. Propriul nostru câmp energetic este o parte integrală din arsenalul nostru natural de protecție; la marginea acestui câmp există o graniță între „noi" și lumea înconjurătoare, unde energia noastră le respinge pe celelalte. De aceea energiile străine trebuie să fie foarte puternice sau bine canalizate ca să pătrundă în câmpul „nostru" de energie.

Putem face anumite lucruri ca să consolidăm puterea câmpului nostru energetic, care, la rândul lui, ne consolidează arsenalul de protecție înnăscut. Sunt activități pe care le învățăm la orele de întreținere a sănătății, dar care joacă un rol extrem de important și în consolidarea scutului nostru ocrotitor. **VĂ ROG să înțelegeți însă că nu sunt medic, motiv pentru care trebuie să consultați un doctor, dacă observați modificări ale stării de sănătate.**

Exercițiile fizice: În funcție de genul lor, exercițiile fizice contribuie la întreținerea sănătății, întărește capacitatea de a înfrunta stresul și vă ajută să fiți mai puternici și mai flexibili. Încercați să îmbinați exercițiile aerobice (mersul, alergarea, înotul, ciclismul etc.) cu exercițiile de fitness (ridicarea de greutăți, întărirea mușchilor la aparate, exerciții pentru abdomen etc.) cu cele de yoga sau Tai Chi. Dacă n-ați mai făcut de mult exerciții fizice, consultați un doctor sau un instructor înainte de a vă apuca de treabă! Începeți cu exerciții ușoare.

Dieta: O dietă normală trebuie să conțină cereale, fructe și legume, însoțite de cantități moderate de carne și/sau produse lactate,

în funcție de principiile și de preferințele voastre. Încercați să reduceți zahărul, sarea și ingredientele artificiale. Dacă aveți probleme de sănătate cum ar fi diabetul, s-ar putea totuși ca această dietă să nu vă fie benefică, caz în care trebuie să consultați un doctor.

Băuturile: Dacă beți zilnic șase sau opt pahare de apă ori alte băuturi naturale, fără cofeină, veți avea un randament mult mai mare în toate activitățile prestate. Cofeina este benefică, dacă o consumați moderat. Induce însă o senzație de sete, pe care o puteți combate bând și mai multe lichide naturale.

Fumatul: Nu fumați! Deși în anumite culturi tutunul este folosit în scopuri ritualice, fumatul excesiv poate provoca diverse tipuri de cancer, cât și probleme cerebrale și cardiace, boli ale plămânilor și ale căilor respiratorii.

Meditația: Ședințele zilnice de meditație reduc stresul și îmbunătățesc capacitatea de concentrare. Deși credem că meditația presupune să stăm cu picioarele încrucișate și să facem incantații, există mai multe modalități de meditație. De exemplu, exercițiile de Tai Chi și yoga sunt eficiente pentru ședințele de meditație.

Este extrem de important pentru scutul vostru natural de protecție și să învățați să vă încărcați bateriile când sunteți stresați sau obosiți. Când nu sunteți ocupați, gândiți-vă la lucrurile care vă fac plăcere și care vă ajută să vă simțiți împliniți. Ce vă place să faceți? Să dormiți mai mult? Să faceți o baie fierbinte? Să mâncați o ciocolată? Faceți o listă, dacă nu vă amintiți toate activitățile plăcute sau dacă vă place să scrieți! Nu are nicio importanță că dați dovadă de indulgență față de voi înșivă, dacă vă stă în putință să vă faceți o plăcere fără să deranjați pe cineva. Arta magiei nu presupune negarea propriilor plăceri.

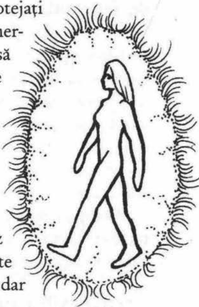
Când începeți să dați semne de oboseală, opriți-vă din ce faceți și consultați lista. Semnele de oboseală includ tulburări de somn și de alimentație, schimbări bruște de dispoziție, incapacitatea de concentrare și lipsa îndemânării. Puteți amâna orice activitate care nu este atât de importantă pentru a vă reechilibra nivelul de energie. Trebuie să vă verificați, de asemenea, propriul stil de viață ca să vedeți dacă oboseala nu e consecința unei nutriții inadecvate, a deshidratării, a insomniei sau

a lipsei exercițiilor fizice. Nu uitați să puneți în practică metodele de *împământare* și de *centrare* (vezi capitolul despre ele)!

Acum, după ce am explorat majoritatea metodelor naturale de protecție, putem studia alte scuturi ocrotitoare pe care să le folosim apoi în mod deliberat.

METODE FIZICE ȘI EMOȚIONALE DE AUTOAPĂRARE

Deși scutul astral de apărare al vrăjitorilor este foarte eficient, vreau să înțelegeți că este la fel de important să vă protejați și în lumea telurică. Nici cel mai rezistent câmp energetic din lume nu poate să împiedice pe cineva să vă dea un pumn și, deși s-ar putea să vă protejeze de consecințele unei conduite reprobabile (jigniri, porecle, comportament pasiv-agresiv etc.), puteți apela și alte mijloace de apărare.



Vă recomand o carte extraordinară, scrisă de Suzette Haden Elgin, intitulată *The Gentle Art of Verbal Self Defense (Pașnica artă a autoapărării prin cuvinte).* Veți învăța să recunoașteți tipare de abuz verbal și să le contracarați eficient. Puteți găsi și alte lucrări pe acest subiect, unele de aceeași autoare, dar cea pe care v-o recomand este o operă „clasică".

Vă sugerez să învățați câteva stiluri de arte marțiale. Taekwondo este un stil de origine coreeană, care se bucură de multă popularitate în întreaga lume. Puteți alege și alte stiluri, în funcție de preferințe și de artele practicate în orașul în care locuiți. Dacă nu puteți urma un curs integral, puteți să vă înscrieți la un curs unde să învățați metodele fundamentale de autoapărare. Artele marțiale nu vă ajută doar să vă apărați fizic, ci vă îmbunătățesc și capacitatea de concentrare și de rezistență fizică. Ele se dovedesc un adjuvant extraordinar în orice domeniu de pregătire al artelor magice.

În concluzie, dacă vă veți confrunta vreodată cu abuzuri fizice, sexuale sau verbale, vă sfătuiesc să cereți ajutorul unui adult în care aveți încredere și care v-ar putea spune ce trebuie să faceți (de exemplu să raportați incidentul la Poliție). Dacă persoana căreia v-ați adresat nu poate sau nu vrea să vă ajute, apelați la altcineva!

BALONUL PROTECTOR

Aceasta este o metodă clasică, ce se învață în toate cursurile de autoapărare, uneori chiar singura.

Așezați-vă pe jos, gândindu-vă la câmpul vostru energetic – aura voastră! Încercați să-i atingeți marginile – granița de unde lumea voastră se oprește și începe lumea înconjurătoare! (Granița nu este delimitată neapărat de piele sau de corpul fizic, ci de locul unde energia vi se oprește sau cel puțin vi se risipește. Aceasta ar putea să fie la o distanță de câțiva milimetri, centimetri sau chiar metri.)

La capătul unde simțiți că energia voastră se oprește, imaginați-vă un balon cu margini albăstrui, asemănătoare cu lumina de scurtcircuit. Balonul vă înconjoară de sus până jos într-o formă ovoidă.

Trebuie să subliniez încă o dată sintagma *de sus până jos*, pentru că este extrem de importantă. Am cunoscut vrăjitoare autodidacte care reușeau să creeze aceste scuturi protectoare... doar în formă de cupolă, nu de balon. Ele deveneau ineficiente, deoarece energia se pierdea pe sub „cupolă".

Această energie sub formă de balon cu margini albăstrui este protectoare, pentru că respinge lucrurile. În lumea noastră terestră, scutul ușor de creat este întotdeauna eficient.

OGLINDA PROTECTOARE

Este prima metodă la care se gândesc oamenii când încep să învețe despre scuturi protectoare. Își imaginează că „oglinda ocrotitoare" reflectă lumea înconjurătoare ca un glob strălucitor. Menirea oglinzii-scut este însă să respingă energiile negative din jurul vostru.

În primul rând, este extrem de important ca prin intermediul oglinzii-scut să redirecționați energia negativă spre „expeditorul" ei și s-o trimiteți la destinația corectă pentru a nu ataca o victimă nevinovată. În al doilea rând, trebuie să verificați dacă „expeditorul" energiei e o persoană cunoscută, înzestrată cu propriul ei scut protector. În acest caz, energia pe care o respingeți ar putea devia de la traseul ei, alegându-și un alt destinatar. În al treilea rând, principiile și comportamentul unor oameni sunt atât de viciate, încât respingerea energiilor negative transmise de ei ar putea deveni periculoasă pentru voi înșivă. Gândiți-vă bine înainte de a pune în aplicare metoda!

METODĂ DE PROTECȚIE PRIN TRANSFERUL DE ENERGIE

Scott Cunningham ne spune o vrajă pe care o putem rosti când punem în practică metoda:

De trei ori în cerc dansăm
Și răul în pământ îl îngropăm.

Când energia negativă nu reușește să ne străpungă zidul de apărare, putem s-o transferăm în pământ, unde va căpăta valori pozitive. Avantajul acestei strategii constă în faptul că nu facem rău nimănui, ba dimpotrivă, transformăm un lucru negativ într-unul benefic. Are însă și un dezavantaj: nu vă potolește setea de dreptate (sau de răzbunare, în funcție de principiile fiecăruia) și nici nu-l împiedică pe expeditor să încerce noi atacuri. Trebuie să vă gândiți bine înainte de a o folosi.

METODĂ DE PROTECȚIE PRIN CONVERSIA DE ENERGIE

O metodă mai complicată de transferare a energiei constă în conversia acesteia, realizată chiar de energia voastră, și captarea ei în câmpul vostru energetic. Trebuie să vă imaginați două câmpuri energetice. În exterior se află energia pe care vreți s-o blocați sau s-o transformați; conferiți-i, așadar, culoarea sau forma pe care v-o sugerează ea. Dați-i altă formă sau culoare energiei pe care doriți s-o captați! (Eu îmi imaginez un gard cu spini în exterior și trandafiri în interior.) Între ele, închipuiți-vă un soi de filtru care transformă energia negativă într-una pozitivă! De exemplu, dacă cea din exterior este roz (să spunem că urâți rozul), iar cea din interior e verde, imaginați-vă la un moment dat că energia roz se face verde.

Această metodă are și un aspect amuzant: dacă învățați s-o aplicați bine, veți descoperi că, în ciuda atacurilor tot mai dese ale dușmanilor, viața devine din ce în ce mai frumoasă pentru voi. Asta îi înfurie și mai tare pe cei care încearcă să vă facă rău, ceea ce este foarte amuzant.

9. Metode de protecție cu ajutorul oglinzilor

autor: Oberon (cenușiu)

Iată o metodă clasică de protecție cu ajutorul unei oglinzi, pe care eu o pun în practică de ani și pe care o consider extrem de eficientă.

Vă sfătuiesc să creați cercul protector nu cu un cuțit, ci cu o oglindă rotundă, cu mâner. Desenați pe oglindă o pentagramă protectoare folosind un ruj sau un marker. Faceți acest lucru noaptea, când luna s-a ridicat pe cer ca să puteți capta în oglindă razele astrului selenar. Dacă nu o puteți vedea de la nici una dintre ferestrele casei, ieșiți afară și captați în oglindă lumina lunii. Țineți oglinda în așa fel încât să vedeți luna în ea și rostiți următoarea incantație:

Lună argintie, lună străvezie,
Revarsă-ți lumina în a mea oglindă!
În al nopții întuneric,
Ocrotește-mă cu ale tale magice puteri!

Îndreptați oglinda cu fața spre exterior și mergeți în cerc, acoperind întregul spațiu pe care doriți să-l protejați, vizualizând în același timp formarea cercului ocrotitor (ar fi bine dacă ați putea să înconjurați clădirea în care locuiți, dar, dacă vreți să vă ocrotiți doar apartamentul, mergeți de jur împrejurul fiecărei camere, ținând oglinda cu fața spre pereții exteriori). Țineți palmele întinse, cu degetele depărtate, și mișcați-le în sus, în jos și de jur împrejurul corpului, imaginându-vă că modelați și atingeți pereții unei cochilii care vă înconjoară! Lărgiți cercul în sus și în jos, prin puterea vizualizării, până devine o sferă sau un balon de jur împrejurul întregului apartament! Îl puteți consolida, transformându-l într-o carcasă impenetrabilă, cu oglinzi exterioare, care reflectă și resping toate energiile negative, redirecționându-le înapoi spre sursă.

În timp ce conturați cercul protector, rostiți următoarea incantație:

De-un cerc mă înconjor
Și lumii granițe îi pun:
O lume-n interior și-o lume-n exterior.

Cei-dinăuntru martori să-mi fie
C-am creat un magic cerc.
Cei de-afară cale-ntoarsă să facă
Şi vrăjile să le-desfacă.

După ce-aţi creat cercul, trebuie să eliminaţi din interiorul spaţiului toate lucrurile rele. Amestecaţi într-un vas apă cu sare (ar fi bine să folosiţi sare de mare pe care o găsiţi la orice magazin alimentar) şi stropiţi cu ea colţurile şi marginile camerelor, folosind o crenguţă de salvie, busuioc, frunze de dafin sau cedru (ce găsiţi mai uşor), rostind următoarea incantaţie:

Apă şi sare, acolo unde vă presar,
Vrăjile şi răul să dispară!
Aşa să fie,
Căci pe placul meu ele nu sunt!

În final, puneţi în interiorul ferestrelor, cu faţa spre exterior, oglinzi mici şi rotunde sau cercuri din folie de aluminiu (pe care aţi trasat pentagrame ocrotitoare), rostind incantaţia:

Cercul l-am deschis şi graniţele le-am închis.
Cele bune să se-adune, cele rele să se spele!
Luna şi marea să ne ocrotească
Şi paşii să ni-i călăuzească!
Aşa să fie!

10. Umbrele şi întunericul

Arta de a manipula şi de a controla energia întunericului

autor: Marco Collins (negru)

Ideea potrivit căreia întunericul reprezintă sălaşul răului este o idee preconcepută. Pentru că oamenii se tem de lucrurile pe care nu le cunosc sau nu le înţeleg, le pun diverse etichete mai mult sau mai puţin

adevărate. Întunericul poate fi folosit în scopuri malefice, dar și benefice. Totul depinde numai de voi. Încercați însă să fiți raționali ca să nu creați probleme pentru voi înșivă și pentru cei din jur!

CAPTAREA UMBRELOR

Stați într-o cameră întunecoasă sau afară, în toiul nopții, și priviți întunericul și umbrele din aer și din colțuri, încercând „să fuzionați“ cu ele. Încercați să atingeți întunericul și umbrele. Trebuie să conștientizați existența lor palpabilă și faptul că nu există nicio sursă de lumină. Când simțiți prezența fizică a întunericului, stabiliți o legătură cu el ca și când l-ați iubi cu aceeași intensitate cu care v-ați iubit cățelușul sau mama când erați copil.

Încercați acum „să captați“ întunericul în corp, îmbinându-l cu *ki*-ul vostru sau cu alt gen de energie. În clipa în care umbra a pătruns în trupul vostru, încercați s-o ghidați spre aură. Dacă aveți capacitatea de a vedea aura, atunci veți observa că, după încheierea procesului de captare, aura voastră este neagră. Vă veți simți calmi și relaxați.

Mingi de umbre

„Mingile de umbre“ reprezintă o acumulare de energie care poate fi manipulată, programată și supusă altor procese. După ce veți căpăta experiență, veți vedea cum energia poate să devină un obiect solid, tangibil.

CUM SĂ CREAȚI O MINGE DIN UMBRE

Deplasați, cu ajutorul procesului de vizualizare, umbra captată în corp și imaginați-vă că o țineți în căușul palmelor, transformând-o într-un corp solid – fierbinte, rece sau electric, ce poate să-l curenteze pe cel care o atinge. Îi puteți da orice formă, mărime și culoare doriți (eu prefer negrul pentru că este vorba despre manipularea întunericului, nu a curcubeului). Procesul de vizualizare trebuie să fie foarte intens. Nu e



obligatoriu să țineți „mingea" în mâini, o puteți lăsa să plutească prin aer sau să stea pe masă. Apoi, după ce veți căpăta experiență, îi puteți conferi orice altă formă – o puteți transforma, de exemplu, într-un avion de hârtie pe care îl ghidați să zboare prin cameră. Îi puteți da orice formă doriți.

Totul e posibil în cazul mingiilor din umbre. Cu ajutorul lor, puteți capta energia persoanelor ostile, integrând-o apoi în câmpul vostru energetic. Puteți afla gândurile oamenilor: creați o minge din umbre, despicați-o în două și trimiteți-i o jumătate persoanei căreia vreți să-i aflați gândurile. Atașați mingea de individul respectiv, programând-o să se dezintegreze în momentul în care ați obținut informațiile dorite. Atașați-vă cealaltă jumătate a mingiei, poate de cel de-al treilea ochi, și cereți-i mingiei atașate persoanei respective să trimită informațiile mingiei voastre! Vizualizați o legătură între cele două mingi! Exercițiul necesită însă practică îndelungată și multă răbdare. Dar rezultatele vor depăși așteptările... veți putea pune în practică toate tehnicile de manipulare a energiei *ki*, dar și a altor tipuri de energie. Dați frâu liber imaginației!

Puteți influența, de asemenea, aparatele electrice și energia electrică. Odată, după ce am captat o energie a umbrelor, am intrat într-o cameră luminată cu becuri fluorescente, care s-au stins în momentul în care am trecut pe sub ele. Interesant!

CUM SĂ DEVENIȚI INVIZIBILI

Dacă vreți să treceți neobservați, deplasați energia întunericului captată în corp și lăsați-o să curgă în voie. Transferați-o apoi în câmpul aurei, imaginându-vă că trupul dispare în umbra aurei. E ușor, nu? Metoda se aplică doar dacă vreți să treceți neobservați. Cu timpul, puteți deveni complet invizibili.

CUM SĂ INTENSIFICAȚI PROCESUL DE VIZUALIZARE NOAPTEA

Stați într-o cameră întunecată sau afară, în toiul nopții, și simțiți cum întunericul pulsează în jurul vostru! Ațintiți-vă privirea în beznă! Identificați-vă cu întunericul! Apoi, când sunteți pregătiți, concentrați-vă asupra globilor oculari! Îi simțiți privind fix în întuneric și

vedeți cum întunericul pătrunde în ochi, prin retină. Închideți ochii. Ținându-i tot închiși, amintiți-vă împrejurimile în care vă aflați – faptul că era întuneric și abia vedeați la câțiva pași în față! Rețineți imaginea, apoi observați cu ochiul minții cum locurile se limpezesc și prind contur! Practicați de mai multe ori acest exercițiu de vizualizare, apoi deschideți ochii și priviți în jur. Imaginea va fi mult mai clară. Exersați de nenumărate ori, până când veți reuși să vedeți în întuneric la fel ca ziua! Vă sfătuiesc să nu intrați într-o cameră puternic luminată sau să vă uitați într-o sursă de lumină imediat după ce ați pus în practică această metodă de vizualizare, pentru că s-ar putea să suprasolicitați celulele fotoreceptoare, ceea ce ar putea duce la orbire temporară. Expuneți-vă treptat ochii la lumină – aprindeți la început o lumânare, apoi o veioză care răspândește o lumină difuză ca să nu stresați ochii prea mult.

Cum să îmbinați energia cu magia

FACEȚI ÎN JUR UN CERC PE CARE SĂ-L PUTEȚI VEDEA

Descătușați energia din trup și lăsați-o să circule în voie! Trasați cercul magic, așa cum faceți de obicei, imaginându-vă – prin procesul de vizualizare – energia umbrelor captată în corp lăsând, prin intermediul athamé-ului, o dâră strălucitoare de întuneric.

Când sunteți pe punctul de a închide cercul, descătușați energie și lăsați-o să circule prin vene. Imaginați-vă apoi, tot prin procesul de vizualizare, cum energia se concentrează undeva în corp, în stomac sau în toracele inferior. Mie îmi place să o concentrez în plexul solar. Continuați să vizualizați energia, care se canalizează în locul respectiv, creând o minge a umbrelor din ce în ce mai mare, până când simțiți că nu mai puteți respira. Încordați-vă apoi mușchii cât puteți de tare și imaginați-vă – prin același procedeu – că energia umbrelor vă explodează din corp, învăluindu-vă într-o mare de întuneric! „Explozia" trebuie să fie extrem de puternică. Apoi puteți să vă înfăptuiți actele de magie. S-ar putea ca uneori cercul să fie transparent. În acest caz, trebuie să vă concentrați din nou energia într-un anumit loc și

s-o faceţi să explodeze cu putere. Metoda vă poate ajuta când săvârşiţi acte de magie ziua şi aveţi nevoie de lumină difuză.

METODE DE APĂRARE

În viaţa fiecărui ucenic vrăjitor există momente de cumpănă, când trebuie să se apere de anumite forţe malefice. Dacă ştiţi să puneţi în practică metoda captării energiei umbrelor, tehnicile de apărare vor fi floare la ureche. Descătuşaţi energia din trup, direcţionaţi-o spre unul dintre braţe şi transformaţi-o într-un corp solid! Întindeţi apoi braţul spre cel care vrea să vă facă rău, vizualizând energia umbrelor explodând puternic şi îndreptându-se spre individul respectiv. Vă puteţi imagina apărarea energiei ca pe o vrajă à la Harry Potter. Dacă puteţi vedea energia, atacul vostru va fi şi mai spectaculos.

ATENŢIE!

În timp ce aplicaţi metoda captării şi folosirii energiei umbrelor, s-ar putea să observaţi anumite modificări fiziologice cauzate de efectele secundare ale acestei strategii magice: paloarea pielii, cearcăne, sensibilitate acută la lumină, schimbarea culorii ochilor şi a părului şi o hipersensibilitate empatică. Aveţi grijă ce faceţi!

11. Influenţarea fenomenelor naturii prin magie

autor: Elizabeth Barrette (cenuşiu)

Toate practicile de magie care au drept scop manipularea lumii fizice sunt catalogate ca „magie primitivă". Pentru vrăjitorii şi vrăjitoarele din mediile rurale, pentru şamanii şi înţelepţii primitivi, ele presupuneau acte magice menite să vină în ajutorul ţăranilor, de exemplu prin stimularea recoltelor, prin asigurarea unor recolte bogate sau prin aducerea pe lume, în condiţii normale, a mieilor şi a viţeilor. Unele dintre cele mai importante practici sunt cele care urmăresc

să influențeze fenomenele naturii – aducerea ploii pentru a pune capăt secetei sau oprirea ploilor pentru a stăvili inundațiile, alungarea norilor pentru o zi senină sau îndepărtarea furtunii.



Ca să învățați asemenea practici, studiați meteorologia și clima din zona în care locuiți. Trebuie să știți ce fenomene meteorologice sunt normale și care sunt legile atmosferei.

Este ușor să facem schimbări minore în natură, cum ar fi să aducem o adiere de vânt într-o zi toridă. Nici stăvilirea unei ploi scurte de vară nu este o provocare prea mare. Mai greu e să atragem sau să alungăm ploaia dintr-un anumit loc, într-o zi în care condițiile meteorologice sunt prielnice acestor fenomene. Alungarea completă a ploii, „îmblânzirea“ furtunii sau atragerea ploii în condiții nefavorabile presupun eforturi mult mai mari.

Puteți influența direct vremea, dacă aveți acest talent, alungând fenomenele meteorologice cu puterea minții. Iată metoda intuitivă; nu este un talent obișnuit, dar e eficient. Apa și aerul sunt grele și nu este ușor să le alungați.

O altă variantă o reprezintă vrăjile, de la cele populare (spălarea mașinii este o metodă surprinzător de eficientă de stimulare a principiilor teoriei probabilității) până la ceremonii elaborate. O altă modalitate este să implorați cerul, norii sau alte puteri să vă ajute să influențați natura. Unul dintre cele mai frumoase exemple este dansul ritualic al popoarelor indiene din America. Dansatorii invocă ploaia și spiritele furtunii dansând îmbrăcați într-o „rochie cu clopoței“, despre care se crede că le-a fost dăruită oamenilor în timpul unei viziuni, ca mijloc de aducere a ploii. (Dansul pow-wow este puțin altfel, pentru că nu e menit să aducă ploaia.) Aveți, așadar, la îndemână o varietate de metode prin care puteți influența fenomenele naturale.

Anexa A

Colaboratori

(NOTĂ: Inițialele „ȘCV" înseamnă „Școala Cenușie de Vrăjitorie")

DONATA AHERN, licențiată în științe sociale (acvamarin) – membră a consiliului ȘCV și profesoară de științe naturale și metafizică la ȘCV. Interpretează rolul de druid și bard în OBOD (Order of Bards, Ovates and Druids). Este consilieră Wicca și preoteasă a Templului Mayaș al Căprioarelor. A studiat mai bine de 20 de ani știința cunoscută sub numele de Medicine Wheels practicată de mayași și de triburile din Lakota, creându-și propria sinteză și propriul set de cărți de divinație. Patru ani, a ținut cursuri la SUNYAB (State University of New York at Buffalo), fiind inițiatoarea unor cursuri de pregătire și pe internet. Oferă ședințe de consiliere și hipnoterapie online și participă permanent la festivalurile păgâne.

ELIZABETH BARRETTE (cenușiu) – decană a ȘCV. Este membră a comunității păgâne de peste 17 ani și redactor-șef al revistei *PanGaia*. Publică articole în almanahurile *Llewellyn* și în alte publicații. A scris cărți de ficțiune, nonficțiune și poezie. În afară de magie și de vrăjitorie, a abordat și ficțiunea speculativă și studiile de gen. Locuiește în Illinois, unde se ocupă cu grădinăritul și scrie cărți.

DAVID BIRTWELL (portocaliu) – a studiat toată viața artele magice. A participat la numeroase ateliere și întruniri în încercarea de a înțelege fenomenele ciudate, neobișnuite și magice. Locuiește în prezent la o

azvârlitură de băț de Salem, Massachusetts, centru al activităților magice din lume. Este fondatorul școlii de vrăjitorie The Modern Wizard's School of Enchantment, care le oferă cursanților o experiență magică, unică și interactivă. Mai multe informații puteți găsi pe site-ul http://www.SalemWizard.com.

KATLYN BREENE (portocaliu) – membră a consiliului ȘCV și profesoară de folclor și ritualuri magice la ȘCV. Creează opere de artă, dansuri și ritualuri magice de peste 30 de ani. A scris și a ilustrat nenumărate volume de folclor și arte spirituale, iar lucrările sale pot fi văzute în locurile de cult din întreaga lume. Este, de asemenea, cofondatoare și autoare a unui program de inițiere și transformare care are la bază Misterele Eleusine din Grecia antică. S-a specializat în diverse culturi magice și este întemeietoarea și preoteasa comunității spirituale Desert Moon Circle, bazate pe Misterele Roții Sacre. Vezi website-ul www.HeartMagic.com.

MARCUS COLLINS (negru) – tânăr ucenic vrăjitor, student la arte oculte, autor al metodei de captare și de transmitere a energiei umbrelor, deși este încă elev la liceu. Este dornic de cunoaștere, studiind toate domeniile artelor magice: știința plantelor, mitologia, științele magice și magia neagră. În viața de zi cu zi, urmează cursuri de jurnalism la Media Production și este pasionat de literatură, fotografie, arte plastice, lectură, cluburile Goth și întâlniri cu prietenii.

FRANCESCA DE GRANDIS – fondatoarea tradiției Wicca cunoscute sub numele de *The Third Road (Al Treilea Drum)*. A avut o influență covârșitoare în mișcarea contemporană intitulată *Spiritualitatea Zeiței*. Este renumită pentru poeziile și tehnicile ei magice inovatoare. Este autoarea volumelor *Be A Teen Goddess!*, *Goddess Initiation*, *Be a Goddess!* și *The Modern Goddess' Guide to Life*. Cântecul ei – *Pick the Apple from the Tree* – s-a situat în topul albumelor păgâne din toate timpurile. Predă șamanismul în teleseminarii internaționale și oferă consultanță spirituală prin telefon în întreaga lume: (814)-337-2490. www.well.com/user/zthirdrd/WiccanMiscellany.html.

ASH „LEOPARDDANCER" DEKIRK, licențiată (cenușiu) – șefa Catedrei de Divinație din ȘCV. Este fascinată de mitologia și de folclorul popoarelor din întreaga lume, studiind în special legendele despre balauri

și mitologia asiatică și indiano-americană. E licențiată în antropologie și urmează să-și ia diploma și în psihologie. Pasiunile sale sunt lectura (tot timpul!), scrisul și jocurile de toate felurile. În momentul de față, scrie un roman fantastic despre balauri și traduce celebra legendă din folclorul chinezesc „Călătorie spre apus".

CROW DRAGONTREE, licențiat (cenușiu) – șeful Catedrei de Mitologie din ȘCV. Ghicește și predă cursuri de ghicit în cărțile de tarot, dar și alte metode de divinație; este preot, fitoterapeut, vraci și magician. Este și coordonatorul colegiului online de druizi The Grove of Dana. Este licențiat în psihologie și lucrează în domeniul cercetării, este psihoterapeut și profesor, roluri pe care încearcă să le joace în același timp. Bine că poate să jongleze! Vezi website-ul www.dragontreemagick.com.

LILANA D'VENUS, studii de pedagogie (roz) – profesoară de relații interumane și metode terapeutice la ȘCV. S-a specializat în nivelurile elementare ale acestor domenii, susținând și cursuri de relaționare pentru oamenii de afaceri de la Colegiul Bellevue Community. Pentru că este licențiată în psihologie, oferă ședințe private de consiliere, învățând pacienții să-și îmbunătățească capacitățile de relaționare. A studiat și alte metode terapeutice: masajul, terapia vibrațională (prin lumină, culoare și sunet), terapii care implică energia chakrelor și terapia Reiki. Este pasionată de numerologie, lectură, scris și relațiile interumane. Ca preot hirotonisit, îi place să oficieze căsătorii și înmormântări pentru animalele de companie.

ROBERT LEE „SKIP" ELLISON (galben) – profesor și îmblânzitor de animale la ȘCV. După ce s-a inițiat în religia Wicca, varianta celtică, în 1982, s-a înscris în 1990 în organzația Ár nDraíocht Féin (ADF), o societate druidă. În prezent, este arhidruidul acestei societăți și membru al ghildei magicienilor. Pentru că a ieșit la pensie (a lucrat ca electrician), acum are grijă de pământ și de grădină, studiind istoria și călătorind prin lume, unde participă la întâlnirile membrilor ADF. Este autorul a patru cărți. Vezi website-ul www.dragonskeepfarm.com.

ROBERT ELM (argintiu) – profesor de științe naturale, metafizică, practici magice și magie neagră la ȘCV. Se poate spune că a ajuns în acest

univers magic la fel ca un om care, gata să moară de sete în deșert, se trezește în apele cristaline ale unei oaze. După ce a descoperit diverse metode prin care să le ofere celorlalți experiențele pe care el le-a trăit din întâmplare, a devenit mentorul mai multor ucenici vrăjitori și a condus online o comunitate de filozofi păgâni, hotărâți să descopere sursele mitologiei în mintea fiecărui individ.

MORGAN FELIDAE, licențiată (cenușiu) – decană a ȘCV; șefă a Catedrei de Metafizică și Studiu al Animalelor; profesoară de arte și practici magice, divinație, relații interumane și folclor. Și-a descoperit pasiunea pentru magie și vrăjitorie urmând cursurile unei școli particulare catolice și susține că asta i-a trezit un interes deosebit pentru religiile și credințele lumii, pe care le respectă la fel. Le dă un sfat extrem de important tinerilor vrăjitori: „Nu-i judecați pe alții pentru credințele lor, dacă nu vreți să fiți judecați pentru ale voastre!“ A studiat multe religii păgâne, printre care șamanismul, Wicca, druidismul și discordianismul. În prezent, se simte afină cu tradiția Feri.

JIM FISH (translucid) – membru al consiliului ȘCV; șef al Catedrei de Practici Magice din ȘCV; profesor de matematică, alchimie și științe magice. A studiat cu Buckminster Fuller. „Îmi place să înfăptuiesc acte de magie“, spune el, „fapte prin care să tămăduiesc, să îngrijesc și să creez. Cred că locul nostru este pe pământ și ne aflăm aici ca să rezolvăm probleme și să facem lucrurile să meargă. Nu am pretins titlul de vrăjitor, dar mi l-au conferit prietenii mei. Acum mi l-am însușit și le-am îmbrățișat înțelepciunea. Sunt plin de venerație față de miracolul fără de sfârșit care ne înconjoară și pe care noi înșine îl manifestăm“.

JESSE WOLF HARDIN (argintiu) – vrăjitor prin excelență, admirator al Geei, membru fondator al consiliului ȘCV și profesor de arte și tradiții păgâne. Locuiește în apropiere de un loc străvechi, înzestrat cu puteri magice. Este autorul a numeroase cărți, dintre care menționăm *Gaia Eros: Connecting with the Magic & Spirit of Nature*, despre care Starhawk spune că nu trebuie să ne lipsească din bibliotecă, și a peste 500 de articole publicate în diverse reviste. Albumul său „The Enchantment“ (www.cdbaby.com/gaiatribe) este o culegere de melodii internaționale

și incantații puternice. Wolf îi primește în sanctuarul lui minunat din New Mexico pe toți cei dornici să pornească în aventuri magice, oferindu-le cursuri complexe. Vezi website-ul www.earthenspirituality.org.

ELLEN EVERT HOPMAN, licențiată (verde) – membră a consiliului ȘCV și profesoară la ȘCV. Este licențiată în homeopatie și oferă consiliere pentru boli psihice. Nouă ani a fost vicepreședinta organizației internaționale a druizilor The Henge of Keltria. Este fondatoarea unui grup de druizi care activează online și cofondatoarea Organizației The Order of the Whiteoak (Ord Na Darach Gile). Predă fitoterapia din 1983 și religia druidă din 1990 și este autoarea volumelor *A Druid's Herbal*, *Tree Medicine-Tree Magic*, *Being a Pagan* și *Walking the World in Wonder – A Children's Herbal.* Vezi website-ul www.geocities.com/gaias_song/willow.html.

NIKKI „SOLARIS" KIRBY, licențiată (acvamarin) – profesoară de metafizică la ȘCV. S-a născut și a crescut într-o casă bântuită și s-a implicat toată viața în activități magice. A studiat mai multe stiluri de arte marțiale și trăiește după un cod moral foarte strict. Este membră ADF și adeptă a tradiției Correllian Nativist Church International. S-a specializat în diverse forme de divinație și metode terapeutice. Pasionată de balauri, practică magia balaurilor. O mai pasionează studierea limbilor străine, lectura, scrisul și profesia de dascăl.

FREDERIC EMMANUEL LAMOND, licențiat (albastru) – membru al consiliului ȘCV; profesor de cosmologie și arta vindecării la ȘCV. Panteist prin excelență, a fost inițiat în 1957 în magia gardneriană. Este și membru al organizațiilor Fellowship of Isis, CAW și Children of Artemis, dar și al Consiliului Federației Păgâne. Din 1975, este consultant independent în industria informaticii. După 40 de ani petrecuți în Londra și în împrejurimile ei, s-a mutat în Austria, unde locuiește din 1994. Participă la întâlniri și activități care implică prezența unor oameni de diverse religii și a fost membru al Parlamentului Religiilor Internaționale din Chicago în 1993 și din Cape Town în 1999.

LUNA, licențiată – studentă la ȘCV; scrie articole de artă culinară în revista școlii, *Grey Matters*. A câștigat primul concurs de poezie organizat

de ȘCV și e membru activ al organizației Stones Lodge a ȘCV. Deoarece și-a descoperit pasiunea pentru magie, s-a înscris la cursurile de vrăjitorie oferite de instituția noastră. În viața de zi cu zi, Luna este soție, mamă și agent de asigurări, roluri pe care le joacă bine, alături de cele interpretate în cadrul comunității: lideră a asociației de cercetași și membră Parent – Teacher Association.

JEFF „MAGNUS" MCBRIDE (portocaliu) – membru al consiliului ȘCV. A participat la multe emisiuni de televiziune: *Champions of Magic* la ABC, *Worlds Greatest Magic* la NBC și *The Art of Magic* la PBS, dar și la documentarul realizat de Discovery Channel, *Mysteries of Magic*, unde a oferit consultanță în domenii precum șamanismul și ritualurile magice. A fost votat Magicianul Anului de asociația magicienilor Hollywood's Magic Castle. Este și fondatorul conferinței anuale de studii aprofundate în domeniul artelor magice, The Mystery School of Magic. De zece ani organizează spectacole de teatru ritualic la festivalurile din întreaga lume. Vezi site-ul www.McBridemagic.com.

LADY MOONDANCE – a fost fascinată, încă de la o vârstă fragedă, de magia populară, lucru care a făcut-o să descopere în clasa a șaptea practicile magice cu lumânări și cu pietre. Practică magia și vrăjile de peste 25 de ani și este membru activ în multe grupuri păgâne, organizând la rândul ei propriile ritualuri și evenimente magice. A urmat cursurile New College din California, specializarea Spiritualitatea Femeilor, dar în 2004 s-a întors acasă lângă Raleigh, NC. Publică articole în almanahul *Llewellyn's 2006 Witches' Spell-A-Day Almanac*, dar și în alte reviste ca *Sage-Woman, newWitch.*

KEN „FAUCON" MULLER, licențiat (cenușiu) – practică magia de 45 de ani și este expert în practicile medievale de vrăjitorie. Când nu se ocupă cu magia ocultă, practică diverse forme de divinație. A studiat și metodele frauduloase de magie, care implică invocarea spiritelor, prestidigitația și așa-zisele capacități paranormale. Recunoaște însă valoarea vrăjitoriei ca preludiu pentru șamanism și artele magice. Scrie foarte mult despre păgânism, creștinism, artele spirituale și bardice, publicând numeroase cărți cu tematică eclectică. Pornește de la premisa că vrăjitoria înseamnă mai mult esență și mai puțin acțiune.

JOHN „APOLLONIUS" OPSOPAUS, licențiat (alb) – membru al consiliului ȘCV și șef al Catedrei de Ritualuri Magice din ȘCV. A publicat articole în peste 30 de reviste magice și neopăgâne. Este creatorul cărților de tarot pitagoreice și autorul *Ghidului cărților de tarot pitagoreice*. Este fondatorul organizației *Omphalos* pentru neopăgânii greco-romani, iar website-ul său *Biblioteca Arcana* a câștigat numeroase premii. Este membru al organizațiilor Hellenion, ADF și PEN și coordonator al Ghildei Oamenilor de Știință CAW. Figurează în dicționarul „Who's Who" al comunității Wicca, realizat de Gerina Dunwich și intitulat *Wicca Source Book*.

NICHOLAS PARANELLE (roșu) – profesor de alchimie și științe magice la ȘCV. Declarat mort la naștere, dar readus la viață datorită științei medicale, a supraviețuit unor boli letale și accidente mortale. Pasiunea și competența în domeniul artelor magice se datorează experiențelor sale de viață. Licențiat în științe exacte, a descoperit că știința nu poate să răspundă la toate întrebările existențiale. Soarta i-a reunit pașii cu cei ai celebrului magician Irv Weiner, ceea ce l-a făcut să urmeze această cale a înțelegerii adevărurilor lumii cu ajutorul magiei. Ca alchimist, îmbină știința cu misterul, descoperind ceva cu adevărat magnific, ceva ce-au căutat deopotrivă regi și cerșetori, dar pe care foarte puțini l-au găsit...

SUSAN „MOONWRITER" PESZNECKER, asistentă medicală (indigo) – lidera Ligii Studenților din ȘCV; șefă a Catedrei de Științe Naturale. Moonwriter este o fiică a naturii și a magiei din toate punctele de vedere. Concepută cu ocazia sărbătorii Beltane, în originea ei magică se întâlnesc legendele vampirilor din Carpați cu metodele tradiționale de tămăduire, învățate de la bunica cehoaică. Practicând de peste un deceniu spiritualitatea Geei, se definește ca „păgână prin excelență". În prezent, urmează cursuri de druidism și fitoterapie.

ONYX RAVENCLAW, licențiată (violet) – șefă a Catedrei de Cosmologie și Metafizică la ȘCV. S-a născut și a crescut în Philadelphia, Pensylvania, și a absolvit facultatea în 2003, obținând licența în astronomie. A studiat religia Wicca un an pe internet și trăiește singură de peste 20 de ani. Printre pasiunile sale se numără folclorul, profesoratul și metodele terapeutice.

HOLLY RAVENWEED, licențiată (indigo) – șefă a Catedrei de Vrăjitorie a ȘCV. Îndeplinind rolul de preoteasă în religia gardneriană, a studiat și a practicat vrăjitoria peste 30 de ani. A înființat opt organizații de vrăjitoare, iar în prezent este preoteasa clanului Ravyn Myst, creat în 1988. Domeniile sale de activitate includ relațiile și activitățile interumane în comunitate, consiliere religioasă, ritualuri și vrăji magice.

TRINA ROBBINS (cenușiu) – profesoară de mitologie și folclor la ȘCV. A realizat primul desen al Zeiței în 1970. Compune, ține cursuri, desenează și scrie cărți despre Zeiță, eroine, amazoane și femei care încalcă regulile. Dintre lucrările ei, amintim: *Wild Irish Roses: Tales of Brigits, Kathleens and Warrior Queens; The Great Women Cartoonists; From Girls to Grrlz: A History of Women's Comics from Teens to Zines* și *A Century of Women Cartoonists.*

KIVA ROSE – studiază magia cu ajutorul plantelor sălbatice, fiind îndrăgostită de natură; este directoare adjunctă a organizației The Earthen Spirituality Project și a centrului pentru femei Sweet Medicine. A publicat numeroase articole în reviste precum *SageWoman*, *Beltane Papers* și alte publicații literare. Are o casă în Sweet Medicine Sanctuary, un canion în ținuturile sălbatice din Gila, unde își găzduiește elevele – femei dedicate naturii și Geei, ca și ea – dezvăluindu-le religia păgână, explorând ținuturile sălbatice, organizând întâlniri anuale, oferind cazare și practică în artele magice. Vezi website-ul www.earthenspirituality.org

ATHENA SCHAFFER sau THE CROWGRRL – jurnalistă, scriitoare, artistă și vrăjitoare. (În prezent, este preoteasa grupului de vrăjitoare Sherwood Coven, rol pe care l-a preluat de la familia ei.) A fost membru al organizației International Ferret Association și a contribuit la publicarea broșurilor informative ale asociației. A colaborat cu organizația Witches' Anti-Discrimination Lobby (WADL), când Leo Louis Martello se afla la conducerea asociației, lucrând apoi, pentru scurt timp, ca directoare regională în trei state – Maryland, DC și Virginia. În prezent, culege legende despre corbi și ciori din întreaga lume pentru o carte pe care urmează s-o scrie.

ESTARA T'SHIRAI, licențiată (negru) – șefă a Catedrei de Arte Oculte din ȘCV. Este fondatoarea tradiției magice cunoscute sub numele de Cele

Trei Poduri, preoteasa organizației Fellowship of Isis și fost membru al asociației The Covenant of the Goddess. A publicat articole în numeroase reviste, precum *Green Egg*, *PanGaia* și *New Witch*. Este editor adjunct al revistei *Isis-Seshat Magazine* și coautoare a *The Complete Guide to Writing Fantasy*.

DONALD A. WILGRUBE – a devenit adept al religiei păgâne după ce l-a cunoscut pe Oberon Zell-Ravenheart în 1971. În 1973, i s-a încredințat rolul de preot în organizația CAW. Și-a făcut ucenicia alături de marele preot Asgarth și a preluat în cele din urmă conducerea organizației. A înființat mai multe grupări religioase păgâne. A revenit recent în St Louis, unde continuă să studieze și să predea învățăturile și practicile păgâne. Este membru al organizației Grok Fellowship și CAW – filiala internațională. N-a uitat niciodată învățăturile primite de la Oberon și CAW.

ABBY WILLOWROOT (auriu) – membră a consiliului ȘCV; fondatoare și directoare a organizațiilor Goddess 2000 Project, Spiral Goddess Grove și Goddess Temple (pe internet). Încearcă să creeze simboluri vizuale universale și să traducă conceptele culturale în așa fel încât să devină mai ușor de înțeles. Creațiile sale combină mai multe influențe artistice, iar nouă dintre operele ei se află la Muzeul Smithsonian. Creația ei care o reprezintă pe Zeiță a apărut în multe volume și expoziții, iar scrierile sale au fost publicate de Editura Llewellyn. A contribuit și la realizarea *Manualului de inițiere în vrăjitorie.*

Anexa B – surse și referințe

ATELIERUL I: ARTA VRĂJITORIEI (indigo)

VOLUME:

Brandreth, Gyles et al., *Classic Optical Illusion*, Main Street, 2003.

Jennings, Terry, *101 Amazing Optical Illusions: Fantastic Visual Tricks*. Sterling Publishing, 1998.

Kay, Keith, *The Little Giant Book of Optical Illusions*, Sterling Publishing, 1997.

Paraquin, Charles H., *The World's Best Optical Illusions*, Sterling, 1987.

Seckel, Al, *The Great Book of Optical Illusions*. Firefly Books Ltd., 2005.

Seckel, Al, *SuperVisions: Action Optical Illusions*, Sterling Publishing, 2005.

Simon, Seymour, *Now You See It, Now You Don't: The Amazing World of Optical Illusions*, HarperCollins, 1998.

Thing Enterprises, N.E., *Magic Eye: A New Way of Looking at the World*, Andrews McMeel Publishing, 1993.

PAGINI WEB:

Există numeroase pagini web care prezintă exemple interesante de iluzii perceptuale și „Jucării Filozofice" animate. Vă recomand în mod deosebit un site care înfățișează multe iluzii optice, unele dintre ele color: http://members.lycos.nl/amazingart.

Vă puteți crea propriul model de zootrop, urmând instrucțiunile și modelele prezentate la www.groeg.de/puzzles/zoetrope.html.

Cărțile de tipul flipbooks sunt o altă formă simplă de animație. Când le răsfoiești rapid paginile, imaginile înfățișate creează efectul de mișcare. Puteți vedea câteva exemple la adresa www.randommotion.com/html/flip.html.

Exemple de „jucării filozofice“ animate puteți vedea și la http://web.inter.nl.net/users/anima/optical/phena/index.htm.

Puteți consulta, de asemenea, site-ul „Bill Douglas Centre for the History of Cinema and Popular Culture“: www.ex.ac.uk/bill.douglas/Schools/animation/animation1.htm.

Mai multe discuri animate de genul fenakistiscopului puteți analiza la www.mhsgent.urgent.be/engl-plat5.html.

ATELIERUL II: NATURA (argintiu)

CĂRȚI:

Literatura, atât proza, cât și poezia, este bogată în tematici despre natură. Operele celor care au descris natura în paginile lor s-ar putea să vă deschidă noi orizonturi sau să vă ajute să faceți legături, magice sau profane, la care nu v-ați gândit până acum. Iată autorii și lucrările pe care vi le recomand din tot sufletul:

Henry David Thoreau (*Walden, Walking*)

John Muir (*Nature Writings, Wild Muir*)

Terry Tempest Williams (*Red: Passion and Patience in the Desert*)

Barry Lopez (*Arctic Dreams, The Grace Note of the Canyon Wren, Of Wolves and Men*)

Anderton, Stephen, *Urban Sanctuaries: Peaceful Havens for the City Gardener*. Timber Press, 2000. Conține instrucțiuni despre grădinărit în spații mici.

Boy Scout Handbook și *Boy Scout Fieldbook*, Boy Scouts of America. (www.scoutstuff.org)

Brown, Joseph Epes, *Animals of the Soul: Sacred Animals of the Oglala Sioux*, Element Books, 1992. Vă poartă în lumea animalelor-totem din credințele indienilor americani.

Burton, Roberts, at al., *The Audubon Backyard Birdwatcher: Birdfeeders and Bird Gardens*. Thunder Bay Press, 1999. Vă învață să atrageți păsările.

Courtier, Jane, *The No-Garden Gardener: Creating Gardens on Patios, Balconies, Terraces and in Other Small Spaces*. Reader's Digest Association, Inc., 1999. Vă oferă informații despre plantele și florile pe care le puteți cultiva în ghivece.

Cowan, Eliot, *Plant Spirit Medicine*. Swan-Raven & Company, 1995. Un ghid al plantelor medicinale.

Durrell, Gerald, *A Practical Guide for the Amateur Naturalist*, Knopf; reeditată în 1989. O culegere minunată de imagini extraordinare și instrucțiuni detaliate.

Landry, Sarah; ilustrații de Robert Tory Peterson, *Peterson First Guide to Urban Wildlife*, Houghton Mifflin, 1994. O introducere în lumea plantelor și a animalelor citadine.

Leslie, Clare Walker, *Keeping a Nature Journal: Discover a Whole New Way of Seeing the World Around You*, Storey Publishing, 2000. Dacă vă încântă ideea să țineți un jurnal despre natură, cartea de față vă oferă un exemplu minunat.

Mosley, Ivo, *Earth Poems*, Harpercollins, 1996. O antologie de poezii care aduc un omagiu Pământului, strânse din întreaga lume.

Symes, R.F. și Keates, Colin, *Eyewitness: Rocks & Minerals*, DK Children, 2004. Dacă vreți să aflați mai mult despre roci, citiți-o, este o sursă prețioasă de informații.

Zim, Herbert, *Golden Nature Guides*, Golden Press, Simon & Schuster, edițiile din 1950-1960.

PAGINI WEB:

„Creating the Urban Forest" – *Ghid de plantare pentru locuitorii citadini:* www.hortcornelle.du/department/faculty/bassuk/uhi/outreach/pdfs/bareroot.pdf.

„Discover Your Animal Totem" – *Întrebări utile pentru identificarea animalelor-totem:* www.spiritualnetwork.net/totems/discover_your_animal_totems.htm.

„How Plant Essences Illuminate Your Soul's Journey" – *Cum să comunicați cu plantele*: www.wiseways.com/fpahtml.

„Medicine-Totem Animals" – *Clasificarea animalelor-totem în ordine alfabetică*: www.dreamers-world.com/animal.html.

„Plant Totems" – *Descrierea și clasificarea plantelor-totem în ordine alfabetică*: http://spiritbytescom/totem/plants.htm.

„Urban Habitat" – *Ghid al animalelor, plantelor și habitatelor urbane:* www.hamiltonnature.org/habitats/urban/urban_plants.htm.

„Winter Birdfeeding" – *Cum să atragem păsările în oraș:* http://wdfwwagov/wlm/urban/winter_feed.htm.

ATELIERUL III: PRACTICI DE VRĂJITORIE (auriu)

VOLUME:

Agrippa, Heinrich Cornelius, trad. de J. Freake, ed. de D. Tyson, *Three Books of Occult Philosophy*. Llewellyn, 1993.

Bonewitz, Ronald L., *Hieroglyphics*, Teach Yourself Books, 2001. O introducere utilă în acest capitol, care are însă câteva erori. Include și câteva informații despre hieroglifele mayașe.

Buckland, Raymond, *Practical Candleburning Rituals* și *Advanced Candle Magick*. Serie despre practicile magice, Llewellyn, 2002. Primul volum, a cărui valoare este unanim recunoscută, despre practicile magice cu lumânări, și continuarea ei. Adepții religiei Wicca s-ar putea să descopere, spre marea lor uimire, că unele ritualuri din lucrarea lui Buckland nu urmează practicile de magie Rede, care îi afectează sau îi controlează pe alții. Al doilea volum nu se limitează la practicile de magie cu ajutorul lumânărilor, ci intră în detalii despre pregătirile ritualice, cum ar fi croirea unei robe magice.

Collier, Mark & Manley, Bill, *How to Read Egytian Hieroglyphics*, University of California Press, 1998. O introducere extraordinară în scrierile hieroglifice, dar și în vocabularul și în gramatica egipteană, ajutându-vă să descifrați inscripțiile antice.

Conway, D.J., *A Little Book of Candle Magic*, Crossing Press, 2000. Veți găsi în această cărticică ieftină toate informațiile fundamentale despre practicile magice, dar și numeroase ritualuri. Conține, de asemenea, informații despre corespondențele culorilor în tradiția asiatică și indiano-americană.

Haislip, Barbara, *Stars, Spells, Secrets and Sorcery: A Do-It-Yourself Book of the Occult*, Little Brown & Co.

Pajeon, Kala și Ketz, *The Candle Magick Workbook*, Citadel Press, 1991. Cartea nu se limitează la practicile obișnuite de magie cu lumânări.

Rosean, Lexa, *The Supermarket Sorceress*, St. Martin's Press, 1996.

Wilkinson, Richard H., *Symbol & Magic in Egyptian Art*, Thames & Hudson, 1994. Capitolul al șaptelea conține informații prețioase despre hieroglife.

PAGINI WEB:

„Complete Sund and Moon Data for One Day" – http://aa.usno.navy.mil/data/doc/RS_OneDay.html. Oferă informații despre răsăritul și apusul soarelui în orice zi și în orice loc. Puteți găsi informații pentru un an întreg.

ATELIERUL IV: LEGILE METAFIZICII (acvamarin)

VOLUME:

Allrich, Karri, *A Witch's Book of Dreams: Understanding the Power of Dreams & Symbols*, Llewellyn Publication, 2001. Vorbește despre arhetipuri și

simboluri, spiritualități oculte și coșmaruri, dar și despre tehnicile magiei onirice. Conține și un dicționar de vise presărat cu conotații magice.
Belanger, Michelle, *The Psychic Vampire Codex*, Red Wheel/Weiser, LLC., 2004.
Elgin, Suzette Haden, *The Gentle Art of Verbal Self-Defense*, Dorset House, 1985.
Fontana, David, *Teach Yourself to Dream: A Practical Guide*, Chronicle Books, 1997. Sondează lumea viselor, dezvăluindu-i potențialul și explicându-ne arta de a ne stăpâni și interpreta visele și subconștientul; stabilește un echilibru perfect între lumea mistică și cea științifică.
Parker, Alice Ann, *Understand Your Dreams*, New World Library, 1991, 2001. Conține o metodă simplă și una mai complexă de interpretare a viselor; este un ghid extrem de util pentru tehnica de interpretare a viselor, alcătuită din trei pași, care presupune anumite întrebări când în vis vă apar anumite simboluri.
Peters, Maggie, *Dreamwork: Using Your Dreams as a Way to Self-Discovery and Personal Development*, Journey Editions, 2001.

PAGINI WEB:

„How to Remember Your Dreams", de Carine Rudman. *Soul Future:* http://www.soulfuture.com/dreams/dream_recall.asp. Sfaturi despre cum vă puteți aminti visele.
„True Silence", de Karl R. Wolfe. Karl R. Wolfe: http://www.karlrwolfe.com/dream-analysis-terms.html. Descrie mecanismele viselor și capacitățile onirice.
„Scientists Say Everyone Can Read Minds", de Ker Than. *LiveScience*, 27 aprilie 2005. www.livescience.com/humanbiology/050427_mind_readers.html.
„The Making of Metaphysical Kinship", de Alexzandria Baker (sau *Peristera de Magdalene*), 2004. http://articles.solarphallic-cult.org/kin.html.

ATELIERUL V: LEACURI TĂMĂDUITOARE (albastru)

VOLUME:

Thompson, Gerry Maguire, *Atlas of the New Age: The Origins and Development of the World's Spiritual and Mystical Traditions*, Quantum Books, London, 2002.

ATELIERUL VI: ȘTIINȚA PLANTELOR (verde)

VOLUME:

Bremness, Lesley, *Herbs*, New York: Dorling Kindersley Limited, 1990; 1994.

Brinker, Francis. *Herb Contraindications & Drug Interactions: With Appendices Addressing Certain Conditions & Medicines*, Eclectic Medical Publications, 2001.

Cunningham, Scott, *Cunningham's Encyclopedia of Magical Herbs* (ediția a doua), Llewellyn, 2005.

Foster, Steven & Hobbs, *Christopher*, Houghton/Mifflin, 2002.

Foster, Steven & Duke, James, *A Field Guide to Medicinal Plants and Herbs: Of Eastern and Central North America*, Houghton/Mifflin, 1999.

Hopman, Ellen Evert, *A Druid's Herbal for the Sacred Year*, Destiny, 1995.

Hopman, Ellen Evert, *Tree Medicine-Tree Magic*, Phoenix Publishing Inc., 1992.

Hopman, Ellen Evert, *Walking in the World in Wonder: A Children's Herbal*, Healing Arts Press, 2000.

National Audubon Society Field Guide to North American Mushrooms, Alfred A. Knopf, 1981; 1995.

Ody, Penelope, *The Complete Medicinal Herbal*, DK, 1993.

The Llewellyn Herbal Almanacs, publicate anual de Llewellyn Publishing, St. Paul, MN.

Richard, Philip B., *Herbal-Drug Interactions and Adverse Effects*, McGraw-Hill, 2004.

Wild, Russel, *The Complete Book of Natural and Medicinal Cures*, Rodale, 1994.

PAGINI WEB:

„The Boston Tea Party". www.pbs.org/ktca/liberty/chronicle_boston1774.html

„Aunt Bunny's Top 10 Magickal Herbs": www.lehigh.edu/~jahb/herbs/magick_herbs.html.

Grieves, M. „A Modern Herbal". Missouri Botanical Gardens. www.botanical.com/botanical/mgmh/cominx.html.2003.

„Herbal Medicine Schools Q& A". Natural Healers. www.naturalhealers.com/qa/herbal.html. 2004.

„Mermade's Sacred Smoke Incense" este o rețetă care îmbină diverse ingrediente: rășini prețioase, plante medicinale, minerale, uleiuri extrafine și esențe aromatice. Toate trebuie amestecate cu mâna, în doze mici, pentru a li se asigura calitatea. Mermaid Magickal Arts. http://crystalsandsonline.com/mermade.html.

„Mushrooms". California Poison Control System. www.calpoison.org/public/mushrooms.html. 2003.

Vechile drumuri pe mare și pe uscat, folosite pentru transportarea plantelor medicinale și a mirodeniilor. „History of Horticulture", Purdue University: www.hort.purdue.edu/newcrop/history/lecture26/lec26.html.

ATELIERUL VII: ARTA DIVINAȚIEI (galben)

VOLUME:

Peschel, Lisa, *A Practical Guide to the Runes*, Llewellyn, 1995.

The Fortune Tellers, Black Watch, 1974.

PAGINI WEB:

„Letter to Robin", de Walter Woods, care studiază de foarte mult timp radiestezia. www.lettertorobin.org.

Mai multe informații despre radiestezie puteți găsi la www.dowsers.org.

ATELIERUL VIII: ARTA ILUZIONISMULUI (portocaliu)

VOLUME:

Bobo, J.B., *Modern Coin Magic*, Dover, 1982. Considerată o lucrare clasică despre scamatoriile cu monede, este denumită adesea *Bobo's Coin Magic.*

Burger, Eugene & McBride, Jeff, *Mystery School*, The Miracle Factory, 2003.

Gilbert, George & Rydell, Wendy, *Great Tricks of the Master Magicians*, Golden Press, 1976. Este cartea mea preferată despre iluzionism, explicând pe larg, cu imagini și detalii, 150 de scamatorii.

Hay, Henry, *The Amateur Magician's Handbook*. Signet, 1950; 1972. Este una dintre primele cărți despre magie și iluzionism pe care le-am cumpărat. Exemplarul din 1972 a costat doar 1,95 dolari.

Karr, Todd, *Backyard Magic*, Scholastic Inc., 1996. O lucrare ideală pentru ucenicii vrăjitori. Explică, în imagini colorate, 15 scamatorii.

Nelms, Henning, *Magic and Showmanship: A Handbook for Conjurers*, Dover, 2000. Jeff McBride le recomandă elevilor săi această carte.

Tarr, Bill, *Now You See It, Now You Don't: Lessons in Sleight of Hand*, Random House, 1976. Este o lucrare ideală pentru adolescenți, descriind pe larg, cu imagini și detalii, noțiunile de bază ale prestidigitației.

Wilson, Mark, Mark Wilson's *Complete Course in Magic*, Running Press, 1991.

MUZICĂ:

Muzica magică este catalogată, de obicei, ca „muzică păgână", lucru de care vă puteți convinge dacă o veți căuta pe Google. Vă recomand să ascultați albumul „Gaia Cicles" al formației Gaia Consort. Vă sugerez, de asemenea,

ca în spiritul vechii tradiții să ascultați albumele „Songs for the Old Religion" și „Faerie Shaman" ale formației Gwydiion.

PAGINI WEB:

Un site cu exerciții de iluzionism. Andrew Mayne video: http://www.wizard-school.com.

„DragonSkull". Este un site dedicat acelei ramuri a iluzionismului cunoscute sub numele de „bizarre magic": http://www.dragonskull.co.uk.

Site-ul lui Jeff McBride, „The Miracle Factory": www.miraclefactory.org.

Site-ul http://www.yourmagic.com vă oferă sfaturi referitoare la cărțile și instrumentele magice. Sunt prezentați unii dintre cei mai mari iluzioniști: Jeff McBride, David Parr și Eugene Burger.

ATELIERUL IX: ALCHIMIA ȘI ȘTIINȚELE MAGICE (roșu)

VOLUME:

Anderson, Maxine, *Amazing Leonardo da Vinci Inventions You Can Build Yourself*, Nomad Press, 2006.

Hewitt, Barbara, *Blueprints on Fabric: Innovative Uses for Cyanotype*, Interweave Press, 1995. Teme abordate: istorie, formule chimice, modele și idei, tehnica fotocopierii prin cianotipie etc.

James, Christopher, *The Book of Alternative Photographic Process*, Delmar Thomson Learning, 2001.

Peterson, Robert, *Out of Body Experiences: How to Have Them and What to Expect*, Hampton Roads, 1997. Un ghid ideal, care explică teoriile și practicile călătoriilor astrale.

Pinker, Steven, *The Language Instinct: How the Mind Creates Language*. Sondează mecanismul de gândire și exprimare al oamenilor. Este util și în studiul limbajului informatic.

Samonek, Michael, *The Amazing and Incredible Special Effects Cookbook*, MES/FX Publishing, 1992.

PAGINI WEB:

Site-ul „Discover This" vă oferă diverse instrumente pentru experimentele chimice: http://www.discoverthis.com/chemistry.

Pe site-ul www.HeartMagic.com/EssentialDistiller.html găsiți un alambic foarte bun pentru distilarea lichidelor.

„The Alchemy Website". Adam McClean este vocea cea mai autorizată în domeniul simbolurilor alchimice occidentale. Cartea sa – *The*

Alchemical Mandala – ne învață să meditām cu ajutorul imaginii arhaice. Vezi www.levity.com/alchemy.

Malin Fabbri, England: Alternative Photography: www.alternativephotography.com/process_cyanotype.html

Vreți o fotografie cu frunza unei plante? Accesați site-ul http://grand-illusions.com/roman.htm.

„New Alchemy and Green Center Archives" în Falmouth, MA. http://www.fuzzylu.com/greencenter/home.htm.

„Alchemy Lab", de Dennis William Hauck, autorul volumului *The Emerald Tablet*. Vă oferă formule alchimice pentru transmutație: www.alchemylab.com.

„Magick, Technomancy and Witchcraft", un eseu scurt, dar complex despre tehnomagie și mecanismul ei. www.thecyberwarlock.com/technomagick.html.

„An Atlas of Cyberspace" descrie „teritoriile" acestei dimensiuni virtuale. www.cybergeography.org/atlas/atlas.html.

„The Censorware Project: Exposing the Secrets of Censorware Since 1997" vă oferă toate informațiile dorite despre softurile censorware. http://censorware.net.

„The Gender Genie", un program interesant, care ghicește sexul utilizatorului, inspirat după un algoritm realizat de Moshe Koppel și Shlomo Argamon. www.bookblog.net/gender/genie.html.

„Your Computer Is Made Out of Magick", de James Paige. Un articol nostim în care autorul își exprimă opiniile nonconformiste despre teoriile magice din spatele informaticii. http://hamsterrepublic.com/james/technomancy.

Dacă vreți o „incursiune" vizuală și interactivă în tabelul periodic al elementelor chimice, vizitați „A Visual Interpretation of the Table of Elements": www.chemsoc.org/viselements.

„The Crucible Catalog" oferă produse spirituale pentru cei implicați în Marea Misiune a transformării personale și globale. Toate produsele sunt de natură alchimică și variază de la casete pentru ședințele de meditație și postere până la echipamente de laborator folosite pentru prepararea tincturilor și a elixirurilor. www.crucible.org/index.htm.

„The Emerald Tablet Exchange (ETX)" este o organizație internațională al cărei scop este să aplice în lumea modernă principiile Tablei de Smarald. www.alchemylab.com/emerald_tablet_exchange.htm.

ATELIERUL X: RELAȚIILE INTERUMANE (roz)

VOLUME:

Brilhart, John & Galanes, Gloria, *Effective Group Discussion*. WCB Group, 1992. Ne descrie modul în care oamenii interacționează unii cu ceilalți în grupuri mici.

Ellis, Susan J., *The Volunteer Recruitment (and Membership Development) Book. Energize*, Inc., 1996. O lucrare care vă prezintă pe larg mecanismul și avantajele voluntariatului.

Hardin, Jesse Wolf, *Gaia Eros*. New Page/Career Press, 2004. Vă oferă desene și eseuri fascinante despre Geea.

Johnson, Victoria Ann, *Johnson's Emotional First Aid: How to Increase Your Happiness, Peace and Joy*. Blue Dolphin, 1997. Vă oferă modalități practice prin care puteți înlătura sentimentele negative, promovându-le pe cele pozitive.

Kaner, Sam, *Facilitator's Guide to Participatory Decision-Making*. New Society Publishers, 1996. Vă învață cum să deveniți un lider de excepție și cum să luați parte activ în cadrul comunității în care trăiți.

Kimball, Gayle, și alți 1500 de tineri, *The Teen Trip-the Complete Resource Guide*, Equality Press, 1997.

McCoy, Edain, *Inside a Witches' Coven*. Llewellyn Publications, 1999. Majoritatea informațiilor referitoare la modalitățile prin care puteți aduna și dezvolta un grup mic de oameni pot fi aplicate atât grupurilor magice, cât și celor spirituale.

Starhawk, *Truth Or Dare*. Harper-SanFrancisco, 1989.

Zell-Ravenheart, Oberon, *Manual de inițiere în vrăjitorie*, New Page Books, 2004. (Vezi ediția românească, Editura Polirom, 2007). Conține numeroase informații despre artele magice și vrăjitori.

PAGINI WEB:

„The Advanced Bonewits' Cult Danger Evaluation Frame" – Unul dintre primele sisteme cu ajutorul căruia puteți determina sănătatea și siguranța membrilor unui grup. http://www.neopagan.net/ABCDEF.html.

„Bill of Rights for Pagan Students and Teachers" – Concepte relevante pentru cele mai multe sisteme educative, cu atât mai mult dacă acestea nu fac parte din programa unei școli obișnuite. http://www.wyrdweavers.org/files/bor.html.

„The Coven Abuse Self-Help Index" – Un alt sistem eficient de evaluare a unui grup, care vă ajută să stabiliți dacă vreți să vă alăturați membrilor lui sau să îl evitați. www.wyrdweavers.org/files/cashi.html.

„Dr. Andrew Weil's Self Healing" – www.drweilselfhealing.com.
„Eat Right 4 Your Type: The Blood Type Diet Online" – http://www.dadamo.com.
„Essential Fatty Acids, Flax Seed Oil, Udo's Choice Products FAQ – Frequently Asked Questions!" – www.udoerasmus.com/FAQ.html.
„Has Hogwarts Changed the Muggle World?" – Un site fascinant care explorează modul în care interacționează culturile magice și cele nonmagice în lumea de astăzi. http://paganwiccan.about.com/gi/dynamic.
„Natural Health: Chet Day's Huge Collection of Healthy Eating Recipes and Natural Health Articles" – http://chetday.com/index.html.
„Organize a Pagan Moot" – Ideile promovate în acest site referitoare la modul în care putem înființa un grup de socializare păgân se pot aplica și în cazul altor grupuri magice. http://paganwiccan.about.com/cs/regional/a/aamoot/htm.
„Shepherd's Dream, natural wool-filled bedding to enhance better sleep and health" – http://shepherdsdream.com.
„Teen Ink Community Service" – Vă oferă oportunități de voluntariat. http://teenink.com/Resources/CommunityR.html
„Volunteer Resources" – Vă învață cum să vă implicați în acțiuni de voluntariat pe care să le puteți duce la bun sfârșit.
http://www.serviceleader.org/new/volunteers/index.php.
„Why Teenagers Act Weird".
http://www.prevention.com/cda/feature2002/0,2479,s1-6704,00.html.

ATELIERUL XI: LUMEA ȘI CUNOAȘTEREA ANIMALELOR (maro)

VOLUME:

Costello, Peter, *The Magic Zoo,* St. Martin's Press, 1979.
Keel, John A., *The Complete Guide to Mysterious Beings*, Doubleday, 1970; 1994.
Nigg, Joseph, *The Book of Dragons & Other Mythical Beasts*. Barrons Educational Series, 2002.
- *The Book of Fabulous Beasts: A Treasury of Writings from Ancient Times to the Present,* Oxford University Press, 1999.
- *A Guide to the Imaginary Birds of the World,* Apple-Wood Books, 1984.
- *Wonder Beasts: Tales and Lore of the Phoenix, the Griffin, the Unicorn and the Dragon*, Libraries Unlimited, 1995.
White, T.H., *The Book of Beasts,* Dover, 1954; 1984.

PAGINI WEB:

„Beartracker's Animals Tracks Den“ – http://www.bear-tracker.com. Vă oferă informații prețioase referitoare la identificarea tuturor urmelor de animale sălbatice din America de Nord.

„International Wildlife Rehabilitation Council (IWRC)“ – http://www.iwrc-online.org. Conține informații despre programele de salvare a animalelor sălbatice din întreaga lume.

„Gareth Long's Encyclopedia of Monsters, Mythical Creatures and Fabulous Beasts“ – http://webhome.idirect.com/Îdonlong/monsters/monsters.htm. Vă oferă imagini și detalii despre toate animalele fantastice și creaturile imaginare.

Puteți găsi o listă, în ordine alfabetică, a animalelor și viețuitoarelor din basmele și miturile din întreaga lume pe site-ul enciclopediei Wikipedia. http://wikipedia.org/wiki/List_of_species_in_folklore_and_mythology. Pentru mai multe informații, puteți accesa linkurile oferite pe site-ul enciclopediei.

„The Medieval Bestiary“ – http://bestiary.ca. Creaturile și animalele fantastice sunt preluate din diverse bestiare și din lucrarea *Physiologus*, dar și din alte surse.

ATELIERUL XII: COSMOLOGIA ȘI METAFIZICA (violet)

VOLUME:

Adzema, Robert & Jones, Mablen. *The Great Sundial Cutout Book*, Hawthorn Books, Inc. City: 1978.

Bauval, Robert & Gilbert, Adrian, *The Orion Mystery: Unlocking the Secrets of the Pyramids*, Three Rivers Press, City: 1995.

Jenkins, John Major, „The How and Why of the Mayan End Date in 2012“, *Mountain Astrologer*, decembrie-ianuarie, 1995.

În revista *Sky & Telescope Magazine* există o rubrică – „Backyard Astronomy: Tips on Observing the Universe“ – unde sunt publicate articole destinate să-i ajute pe începători să se orienteze.

PAGINI WEB UTILE:

Phillips, Tony. „Space Weather“, Space Weather.com, www.spaceweather.com, 23 februarie 2005.

„Moon Calculator“, www.calculatorcat.com/moon_phases/moon_phases.phtml. Site-ul vă oferă informații în timp real despre fazele lunii.

„Sky and Telescope“. http://skyandtelescope.com.

ALTE PAGINI WEB UTILE:

Accesați următoarele site-uri, măcar o dată, pentru a le descoperi conținutul! Utilizați-le apoi când aveți nevoie! Nici unul dintre ele nu înlocuiește astronomia cu „ochiul liber“, dar sunt utile și interesante.

„Earth's Seasons. Zoom Astronomy“. www.allaboutspace.com/subjects/astronomy/planets/earth/Seasons.shtml.

„Weather Underground“. www.wunderground.com. Conține hărți stelare și informații despre răsăritul și apusul soarelui, fazele lunii etc.

„Astronomy Picture of the Day“. http://antwrp.gsfc.nasa.gov/apod/astropix.html. Acest site extraordinar oferă în fiecare zi câte o fotografie făcută în spațiu, împreună cu explicații detaliate și linkuri interesante.

„Comet Observation Home Page“. http://encke.jpl.nasa.gov.

„Publication Quality Skymaps and Star Charts“. www.skymaps.com/downloads.html.

ALTE SITE-URI:

„Astronomy Magazine's Web Site“, www.astronomy.com.

„Moon Tools“. Dacă veți accesa acest site, vă va apărea pe desktop o fereastră care vă va arăta fazele lunii în timp real. Dacă veți accesa imaginea respectivă, veți afla și mai multe informații detaliate. Pentru versiunea Macintosh: www.perkins-observatory.org/software.html, iar pentru versiunea Pentium: www.fourmilab.ch/moontoolw.

„Moon Phase Calendar“. Star Date Online, University of Texas. www.stardate.org/nightsky/moon/, 2005.

„Astronomy Dictionary“. http://users.skynet.be/sky03361/dictionary/dictionary.html.

Starry Night este un program minunat, ușor de folosit, care vă transformă computerul într-un observator astronomic și vă ajută să găsiți tot ce vă doriți pe bolta cerească. Puteți descărca o versiune gratuită a acestui program de pe site-ul: http://www.starrynight.com/digitaldownload/trial_download.php.

ATELIERUL XIII: MAGIA MATEMATICII (TRANSLUCID)

VOLUME:

Cornford, Francis MaxDonald, *Plato's Cosmology: The Timaeus of Plato*, Routledge & Kegan Paul, 1937. Citiţi în special paginile 210-224 despre elementele şi solidele platonice.

Haeckel, Ernst Heinrich, *Artforms in Nature*, Dover Publications, 1974.

Hopper, Vincent F., Medieval Number Symbolism, Dover, 2000. Citiţi în special capitolele III şi VI.

Lawlor, Robert, *Sacred Geometry: Philosophy and Practice*, Thames & Hudson, 1982. Este o introducere extraordinară în geometrie, care vă oferă numeroase exerciţii practice.

Mann, A.T., *Sacred Architecture*, Element, 1993.

Nicomachus din Gerasa, trad. de M.L. D'Ooge, *Introduction to Arithmetics*, din *Great Books of the Western World*, vol. II, Encyclopedia Britannica, 1952.

Opsopaus, John, *Guide to the Pythagorean Tarot*, Llewellyn, 2001. Pentru mai multe informaţii despre Tetractys, citiţi paginile 406-411 şi 433-438, iar despre semnificaţiile simbolice ale numerelor Decadei, consultaţi paginile 295-353.

Rawles, Bruce A., *Sacred Geometry Design Sourcebook: Universal Dimensional Patterns*. Elysian Publishing. O puteţi comanda de pe site-ul http://www.intent.com/elysian/sgds.html.

Schneider, Michael S., *A Beginner's Guide to Constructing the Universe: The Mathematical Archetypes of Nature, Art and Science*, HarperPerennial, 1995. Deşi autorul pune mai mult accentul pe geometrie, atinge şi subiectul aritmeticii. Capitolele 4 şi 5 vorbesc despre solidele platonice.

Taylor, Thomas, *The Theoretic Arithmetic of the Pythagoreans*, Weiser, 1983. O introducere complexă în aritmetică.

Theon din Smirna, trad. de R & D. Lawlor, *Mathematics Useful for Understanding Plato*. Wizards Bookshelf, 1979. Cărţile I şi II sunt cele mai relevante.

PAGINI WEB:

The Ancient Greek Esoteric Doctrine of the Elements – http://omphalos.org/BA/AGEDE. O discuţie despre elemente din perspectiva vechii filozofii pitagoreice.

The Pythagorean Tarot de John Opsopaus http://omphalos.org/BA/PT.

Summary of Pythagorean Theology – http://omphalos.org/BA/OTP Vorbeşte despre corespondenţele mitologice şi cosmologia pitagoreică.

ATELIERUL XIV: RITUALURI MAGICE (alb)

VOLUME:

Theurgy and the Soul: The Neoplatonism of Iamblichus de Gregory Shaw, Pennsylvania State University Press, 1995. O introducere complexă în principiile practicilor de teurgie.

PAGINI WEB

A Summary of Pythagorean Theology de John Opsopaus, www.omphalos.org/BA/ETP. Vă oferă noţiuni cosmologice de teurgie şi informaţii suplimentare despre practicile acestei magii.

ATELIERUL XV: MITURI - LEGENDE ŞI CUNOAŞTERE (cenuşiu)

VOLUME:

Apuleius, Lucius, *The Transformation of Lucius: The Golden Ass* (trad. în lb. engl. Robert Graves), Farrar, Straus and Giroux, 1998, (vezi ediţia românească, *Măgarul de aur*, Editura de Stat pentru Literatură şi Artă, 1958).

Beathm, George, *Fact, Fiction and Folklore in Harry Potter's World As Unofficial Guide*, Hampton Roads Publishing Company, Inc. 2005.

Berlitz, Charles, *Mystery of Atlantis*, Avon, 1977.

Bulfinch, *Thomas, Bulfinch's Greek and Roman Mythology: The Age of Fable*, Dover Publications, 2000.

Donnelly, Ignatius, *Atlantis: The Antediluvian World* (1882), Dover Publications, 1976.

Ford, Patrick K., *The Maginogi and Other Medieval Welsh Tales*. University of California Press, 1977.

Gaimon, Neil, *The Sandman* (serie de cărţi desenate). DC/Vertigo Comics, 1989-1996.

Galanopoulos, A.G. şi Bacon, Edward, *Atlantis: The Truth Behind the Legend*, Bobbs-Merrill Co., 1969.

Guest, Lady Charlotte (traducătoare), The Mabinogion, 1877.

Platon, *The Atlantis Dialogue: Plato, Original Story of Lost City, Continent, Empire,* Shephard Publications, 2001.

Spence, Lewis, *The Problem of Atlantis* (1924). Kessinger Publishing; ediţie reeditată, 1942.

Robinson, Herbert Spencer & Wilson, Knox, *Myths & Legends of All Nations*, Littlefield, Adams & Co, 1978.

PAGINI WEB

„Lia Fail". www.themystica.org/mystica/articles/l/lia_fail.html.

„The Mysterious & Unexplains". www.activemind.com/Mysterious/Topics/Atlantis/story.html.

„Wikipedia Free Encyclopedia". http://en.wikipedia.org/wiki

„World Mysteries.co". http://www.world-mysteries.com/awr_alchemy.htm.

ATELIERUL XVI: ARTELE OCULTE (negru)

VOLUME:

Byfield, Barbara Ninde, *The Glass Harmonica: A Lexicon of the Fantastical*, MacMillan Co., 1967.

Elgin, Suzette Haden, *The Gentle Art of Verbal Self Defense*. Dorset House Publishing Co Inc., 1985.

Johnson, Robert, *Owning Your Own Shadow: Understanding the Dark Side of the Psyche*, HarperSanFrancisco, 1991.

Keel, John A., *The Complete Guide to Mysterious Beings*, Doubleday, 1970; 1994.

Petersen, Sandy, *Call of Cthulhu*, Chaosium Inc., 1989.

PAGINI WEB:

Puteți găsi informații amănunțite despre natura și istoria Necronomiconului pe site-ul „The Necronomicon Ati-FAQ": www.digital-brilliance.com/necron/necron.htm.

„The Evil Eye" – www.luckymojo.com, www.ilyasoglu.com și www.discovery.com.

„The Shadowlands" – djuliano@the shadowlands.net. Acest site, creat de Dave Juliano, reprezintă o sursă bogată de informații despre Diavolul din Jersey.

www.Unexplained-Mysteries.com. „Your Gateway to the Paranormal".

www.WordOrigins.org. Acest site este dedicat etimologiei (ramură a lingvisticii care se ocupă cu originea cuvintelor).

Anexa C – Autorii desenelor

Aldrovandus (1640):
John Baxter (1977):
William Blake (1825):
John Blanchard:
Katlyn Breene:
L. Breton:
Joe Butt:
James C. Christiansen:
Sandy „Xander“ Carruthers:
N.J. Crowley:
Jim Fish:
G.H. Fisher:
Scott Fray:
Fra Gioconda (1522):
Jesse Wolf Hardin:
Ernst Haeckel:
J.G. Heck:
William Hogarth (1754):
Scott Hollander:
Heinrich Khunrath (1595):
John Legon:
Matthaus Merian (1718):
Jean William Naumann:
John „Apollonius“ Opsopaus:
Trina Robbins:
Theophilius Scheighart (1604):
Roger Shepard:
J. Sluper (1572):
Pamela Coleman Smith (1909):
F. Elliot Smith (1918):
Daniel Blair Stewart:
Julia Star:
Moria Starbuck:
Tracy Swangler:
Abbe de Villemont (1693):
Leonardo da Vinci (1542-1519):
Abby Willowroot:
Oberon Zell-Ravenheart:

(NOTĂ: Dacă observați vreun desen sau o operă de artă al cărei autor nu este menționat, vă rugăm să ne atrageți atenția pentru a corecta omisiunea în viitoarele ediții.)

Anexa D - Indice

Pasărea care te urmărește

de Oberon Zell-Ravenheart

Xeroxați desenul; colorați-l după cum doriți! Decupați-l, urmând liniile punctate și instrucțiunile oferite!



Pasărea este complet asamblată *(vedere din spate)*

îndoiți penele în sus!

îndoiți în sus!

îndoiți în jos!

îndoiți după curbă

îndoiți și lipiți! *îndoiți și lipiți!* *îndoiți și lipiți!* *îndoiți lipiți!* *îndoiți lipiți!* *îndoiți lipiți!*

îndoiți vârful capului!

lipiți marginile la baza ciocului!

tăiați marginea sub cioc până ajungeți la gât!

B

îndoiți în sus!

ACEASTA ESTE PASĂREA CARE VĂ URMĂREȘTE!

îndoiți marginea și lipiți-o pe interior!

îndoiți marginea și lipiți-o pe interior!

îndoiți desenul urmând linia punctată!

îndoiți desenul urmând linia punctată!

Acest model al lui Oberon Zell-Ravenheart se bazează pe un concept similar creat de Jerry Andrus și Simon Powell de la Binary Arts, Alexandria, Virginia.

Așezați pasărea în așa fel încât poziția ochilor ei să fie perpendiculară cu poziția ochilor voștri! Ca să observați efectul, închideți un ochi și mișcați capul în față și în spate! Vi se va părea că pasărea va întoarce capul după voi.

Pentru ca impresia să fie și mai puternică, puneți pasărea într-un acvariu rotund!

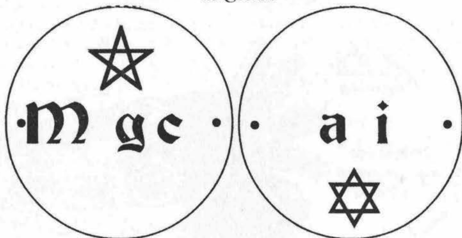
îndoiește la loc

A *Deschide*

B *Deschide*

Taumatropul și fantascopul

de Oberon



TAUMATROPUL

1 – Magia

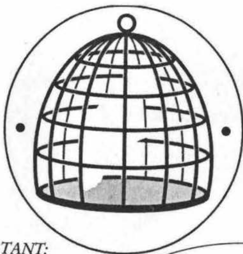
IMPORTANT:
Lipiți discurile taumatropului, având grijă ca una dintre imagini să fie cu capul în jos față de cealaltă!

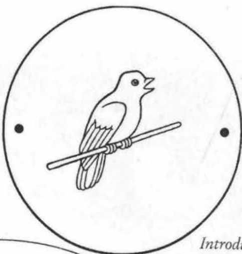
FANTASCOPUL

Decupați discurile și asamblați cele două ferestre!

Taumatropul

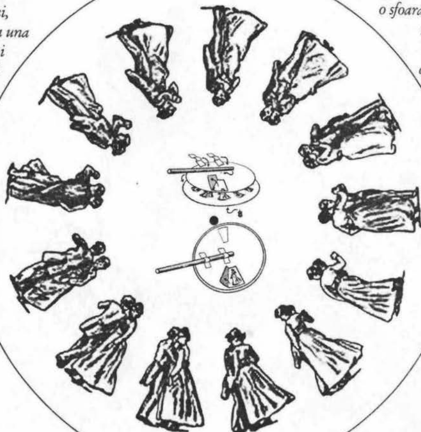
2 – Canarul





IMPORTANT:
Lipiți discurile taumatropului, având grijă ca una dintre imagini să fie cu capul în jos față de cealaltă!

Introduceți prin găurile discurilor câte o sfoară și faceți un nod la fiecare capăt, apoi răsuciți discurile pentru ca imaginile să se învârtă!

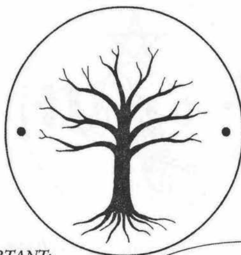


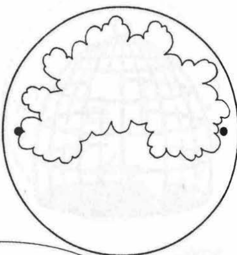
DISCUL 1 pentru FANTASCOP

Asamblați urmând instrucțiunile prezentate!

Taumatropul

3 – Copacul





MPORTANT:
ipiți discurile
umatropului,
vând grijă ca una
intre imagini
fie cu capul
jos față
cealaltă!

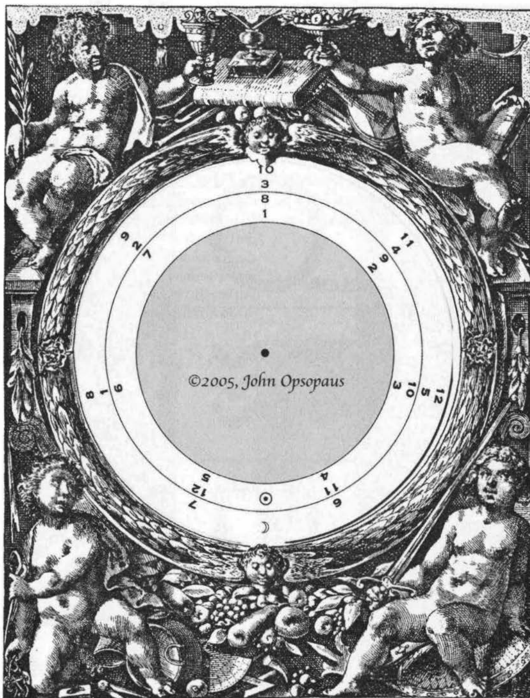
Introduceți prin orifi
ciile discurilor câte
sfoară și faceți un no
la fiecare capă
apoi răsuci
discurile pentr
ca imaginil
să
învârt

DISCUL 2 pentru FANTASCOP

Asamblați urmând instrucțiunile prezentate!

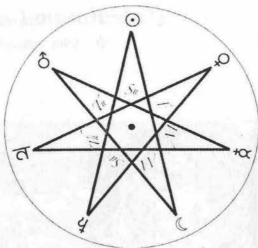
Calculatorul orelor planetare

de John „Apollonius" Opsopaus



1. DISCUL PLANETAR – PLACA DIN SPATE

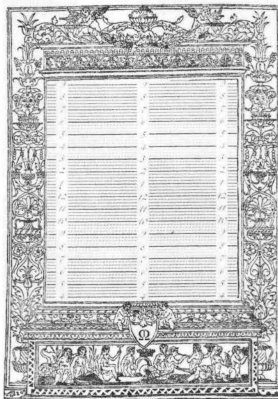
Calculatorul orelor planetare este alcătuit din două componente: *discul planetar* și *divizorul orelor*. Discul planetar este compus din două părți: *placa din spate*, gravată cu îngerași și cu numere de la 1 la 12, și *discul* gravat cu o heptagramă (stea cu șapte vârfuri) și cu simbolurile planetelor. Xeroxați aceste pagini, apoi decupați placa din spate și discul. Trebuie să fixați discul pe placă în așa fel încât să se rotească liber. Pentru asta puteți să folosiți clame de prins hârtia pe care le găsiți la papetărie. Faceți câte o gaură în mijlocul discului și al plăcii din spate destul de mari ca să încapă clamele, apoi introduceți-le în găurile respective și prindeți discul de placa din spate. Puteți folosi la fel de bine capse pe care le găsiți la magazinele de textile.



2. DISCUL PLANETAR

Cel de-al doilea component al calculatorului este divizorul orelor. Acesta este alcătuit din două elemente: tabelul orelor (compus din liniuțe și trei coloane de cifre) și rigla orelor (compusă din cifre de la 1 la 12 de la stânga la dreapta). Decupați-le și folosiți-le, urmând instrucțiunile.

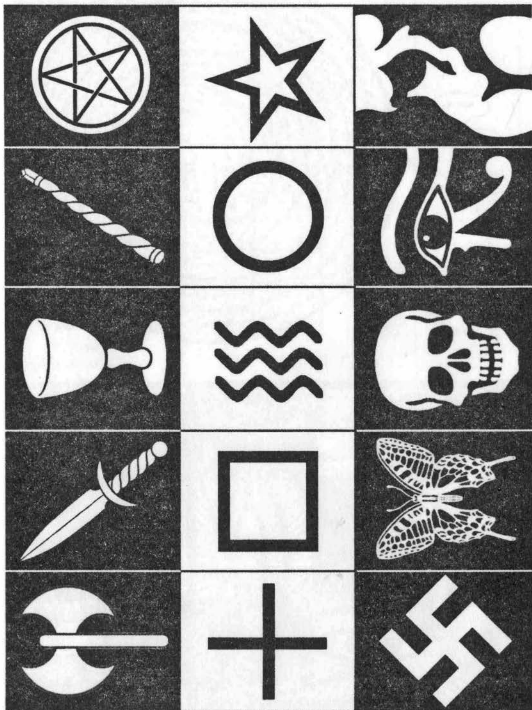
3. DIVIZORUL ORELOR: TABELUL ORELOR





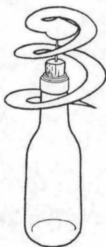
4. DIVIZORUL ORELOR: RIGLA ORELOR

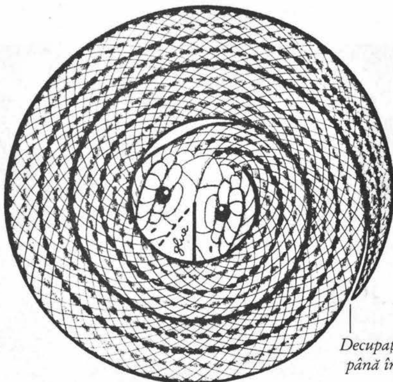
Cărți pentru exercițiile de telepatie
de Oberon Zell-Ravenheart



Titirez pentru exercițiile de psihokinezie

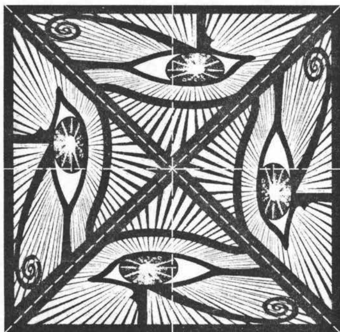
de Oberon Zell-Ravenheart



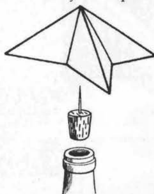


Decupați spirala până în centru!

Decupați și lipiți vârful titirezului, îndoindu-l în așa fel încât să-i conferiți un aspect 3D!

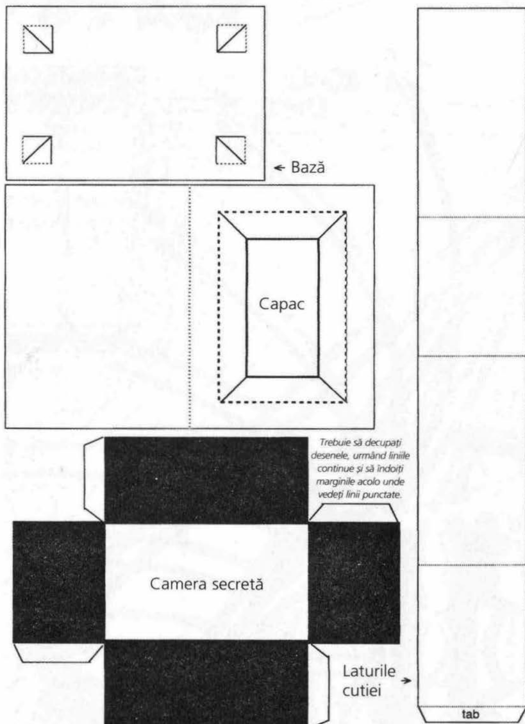


Introduceți un ac într-un dop de plută și fixați-l în vârful titirezului! Învârtiți-l cu ajutorul psihokineziei!



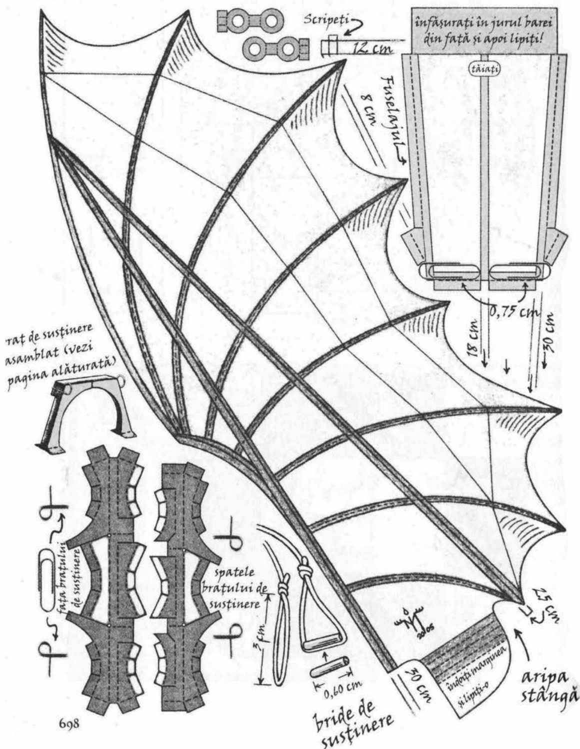
Cutia magică a lui Jim

de Jim Fish

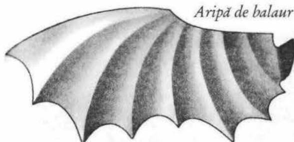


Ornitopterul lui Leonardo da Vinci

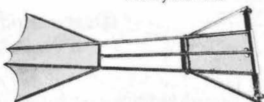
de Oberon Zell-Ravenheart

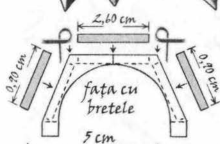


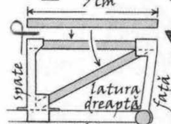
Aripă de balaur



Fuselaj asamblat







fața

capetele șlefuite ale vergelelor aripilor

30 cm → trebuie introdusă în fuselaj

18 cm

10,40 cm

2,5 cm

aripa dreaptă

îndoiți marginea și lipiți-o

30 cm

2,54 cm

0,90 cm

0,90 cm

fața cu bretele

coadă

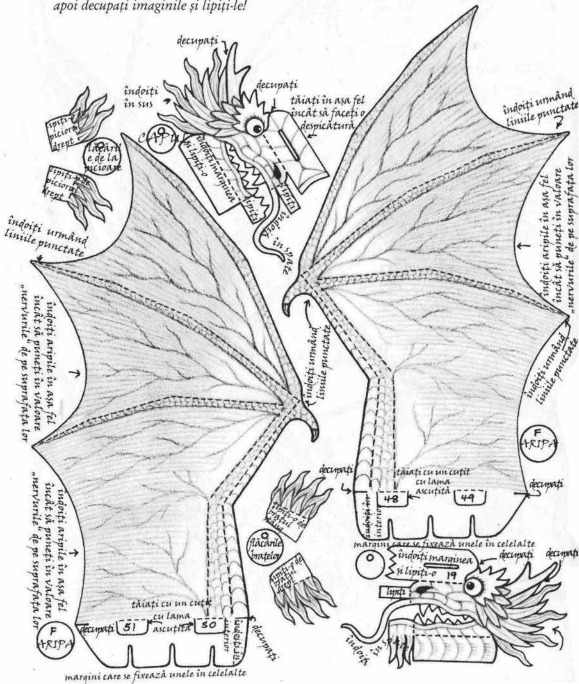
Patru modele de balauri

de Oberon Zell-Ravenheart

Decupând desenele de pe aceste trei pagini, veți putea asambla patru genuri diferite de balauri:

1. *Balaurul medieval (fără aripi)*
2. *Balaurul renascentist (cu aripi acoperite de solzi)*
3. *Balaurul modern (cu aripi de liliac)*
4. *Balaurul oriental (fără aripi, care scoate flăcări din cap și din picioare*

Xeroxați desenele, mărindu-le până la 121%! Trasați liniile punctate care trebuie îndoite, apoi decupați imaginile și lipiți-le!



introduceți în partea superioară a corpului

margini care se fixează unele într-altele

REAR

decupați

un cuțit cu lama ascuțită

decupați cu

49

48

îndoiți

crestați aripile cu un cuțit cu lamă ascuțită

FAȚĂ

îndoiți degetele

îndoiți în interior și lipiți

lipiți solzii și fixați-i cu clești

58

52

53

54

55

56

75

îndoiți marginea cotului și lipiți până la brațul inferior

69

71

îndoiți marginea genunchiului și lipiți

77

îndoiți în interior și lipiți

CORPUL

81

îndoiți laba piciorului și lipiți până la gleznă

D ARIPĂ

2005

lipiți numai la suprafață

79 îndoiți în interior și lipiți până la baza piciorului

30

29

28

27

DRAGON

decupați

B CAP

decupați

îndoiți urechile în sus și ascuțiți-le

îndoiți la baza gâtului

lipiți solzii și fixați-i unul câte unul, folosind clești de rufe

C COADA

23

24

25

26

33

35

37

39

41

43

45

47

66

67

68

lipiți de partea inferioară a corpului

17

îndoiți și lipiți în interiorul capului

solzi în zig-zag

15

13

11

lipiți

lipiți

lipiți

lipiți

lipiți

lipiți

îndoiți

desfaceți larg coada

8

7

6

1

2

3

4

5

58

60

63

64

lipiți solzii și fixați-i, unul câte unul, în ordinea numerelor, folosind clești de rufe

A GÂT

îndoiți și lipiți de partea superioară a corpului

margini care se fixează unele într-altele

← FAȚĂ

îndoiți

cuțit cu lama ascuțită

51

50

SPATE

îndoiți degetele

îndoiți în interior și lipiți

FRONT

crestați aripile cu un cuțit cu lamă ascuțită

lipiți solzii și fixați-i cu clești

59

52

53

54

55

56

îndoiți marginea cotului și lipiți până la brațul inferior

76

70 lipiți

78

lipiți

îndoiți în interior și lipiți

E CORP

SPATE

D

20/05

B CAP

decupați

NOTĂ: Înainte de a decupa piesele, trasați liniile punctate cu muchia neascuțită a unui cuțit!

îndoiți laba piciorului și lipiți până la gleznă

28

răsuciți degetele

80

îndoiți în interior și lipiți până la baza piciorului

31 lipiți numai la suprafață

30

desfaceți larg coada

29

32

decupați

îndoiți urechile în sus și răsuciți-le

lipiți solzii, unul câte unul, și fixați-i cu clești

22

23

24

25

26

27

28

34

36

38

40

42

44

46

16

lipiți 14

lipiți 12

lipiți 10

îndoiți în interior

8

7

6

1

2

3

4

5

lipiți în interiorul părții inferioare a corpului

65

67

68

solzi în zig-zag

62

61

60-A

59

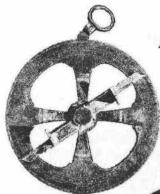
introduceți marginea în corpul balaurului și lipiți-o de capătul superior

C COADA

A GÂT

lipiți solzii și fixați-i, unul câte unul, în ordinea indicată

lipiți peste partea superioară a corpului



Astrolabul marinarilor

de Oberon Zell-Ravenheart

(Decupați și îndepărtați secțiunile cu instrucțiuni!)

Introduceți în orificiu o agrafă de hârtie ca să puteți ține astrolabul suspendat în aer!

Ca să determinați latitudinea, trebuie să observați mai întâi unghiul pe care îl formează soarele la prânz. Prindeți astrolabul de degetul inelar și țineți-l la nivelul ochilor. Îndreptați-l apoi spre soare și învârtiți alidada în așa fel încât razele soarelui să se proiecteze prin spațiile goale ale inelului. Citiți unghiul altitudinii de pe gradația inelului! Căutați apoi altitudinea într-un calendar al declinațiilor solare!

Fixați alidada de inel cu o agrafă de hârtie sau cu o capsă, introducându-le în găurile din centru!

INELUL

ALIADA

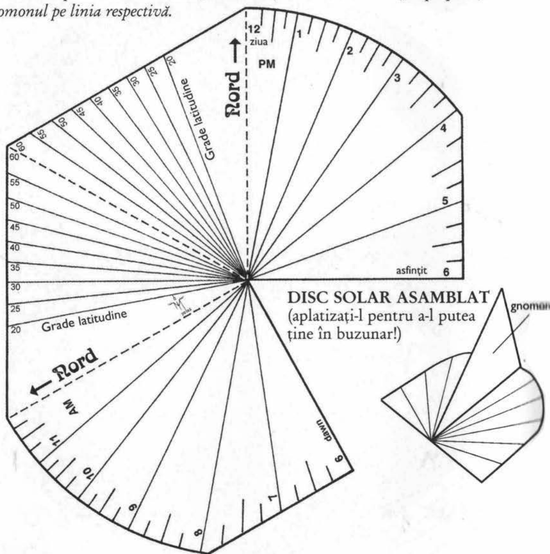
Îndoiți alidada de-a lungul liniilor punctate – pe ambele părți!



Cadran solar de buzunar

de Oberon Zell-Ravenheart

Xeroxați desenul, apoi decupați-l, urmând liniile îngroșate! Asamblați-l în așa fel încât să arate ca în imaginea micșorată! Lipiți secțiunile triunghiulare, care marchează gradele latitudinii, creând o aripioară verticală! Aceasta se numește gnomon. *După ce se usucă aracetul, determinați latitudinea locală și suprapuneți gnomonul pe linia respectivă.*



Ca să folosiți cadranul solar, așezați-l pe o suprafață plată, în așa fel încât gnomonul să arate nordul (folosiți o busolă)! Lumina soarelui care se va răsfrânge asupra gnomonului va arunca o umbră pe disc; stabiliți timpul în funcție de poziția umbrei aruncate de gnomon. Aceasta este ora voastră locală. Mai adăugați o oră în cazul orarului de vară.

Galaxia Calea Lactee

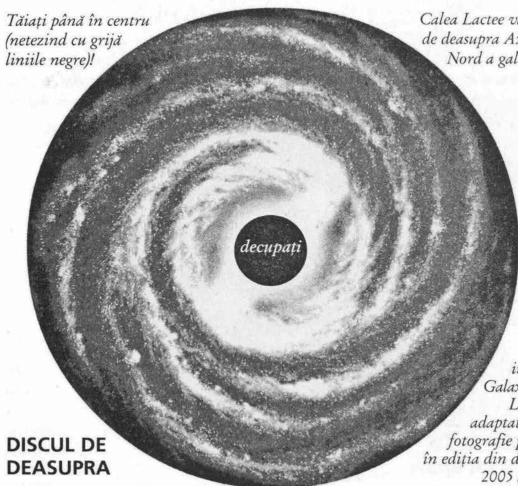
de Oberon Zell-Ravenheart

Galaxia noastră, Calea Lactee, are aproape 13 miliarde de ani și conține 400 de miliarde de stele. În centrul ei există o gaură neagră uriașă, care se numește constelația Săgetătorului. Discul galactic are un diametru de 100.000 de ani-lumină, iar mijlocul bombat are o grosime de 16 000 de ani-lumină. Se spune însă că mai există un disc galactic, alcătuit din stele bătrâne, care ar putea să extindă diametrul Căii Lactee până la 200 000 de ani-lumină.

Calea Lactee se mai numește și „galaxia spiralată" și este compusă din patru brațe spiralate: Perseu, Carina-Sagittarius, Crux-Scutum și Norma. Sistemul nostru solar se află la o distanță de 26 000 de ani-lumină de centrul galactic, între partea exterioară a brațului lui Perseu și partea interioară a brațului Sagittarius, pe un mic „pinten" de stele pe care îl numim Brațul lui Orion. În regiunea noastră, discul galactic are o grosime de doar 3 000 de ani-lumină și ne aflăm cu 20 de ani-lumină deasupra planului galactic. Soarele are nevoie de 266 de milioane de ani ca să parcurgă o singură orbită galactică, mergând cu o viteză de 209-289 de kilometri pe secundă. Parcurgem cam 1.609.344 de kilometri în fiecare zi.

Tăiați până în centru (netezind cu grijă liniile negre)!

Calea Lactee văzută de deasupra Axei de Nord a galaxiei.



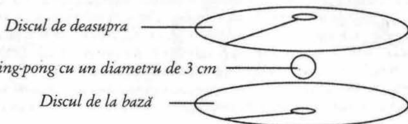
DISCUL DE DEASUPRA

(Această imagine a Galaxiei Calea Lactee este adaptată după o fotografie publicată în ediția din decembrie 2005 a revistei Discover*).*

Calea Lactee este una dintre cele două galaxii spiralate din Grupul Local, un grup alcătuit din trei galaxii mari și peste treizeci de galaxii mici și este a doua ca mărime (după Galaxia Andromeda M31). Având însă între 750 de miliarde și un trilion de mase solare, Calea Lactee este poate cea mai amplă galaxie din grup.

Grupul Local se află la marginea Clusterului Virgo, un sistem de 2 000 de galaxii.

Ca să vă asamblați propria galaxie, xeroxați cele două discuri, mărindu-le până la 121%, apoi decupați-le, tăind în același timp și găurile din centru! Lipiți și fixați apoi suportul conic! Introduceți în mijloc o minge de ping-pong cu un diametru de 3 centimetri și lipiți apoi marginile ambelor discuri, potrivind secțiunile tăiate!



Calea Lactee văzută de sub axa de Sud a galaxiei

Tăiați până în centru (netezind cu grijă liniile negre)!

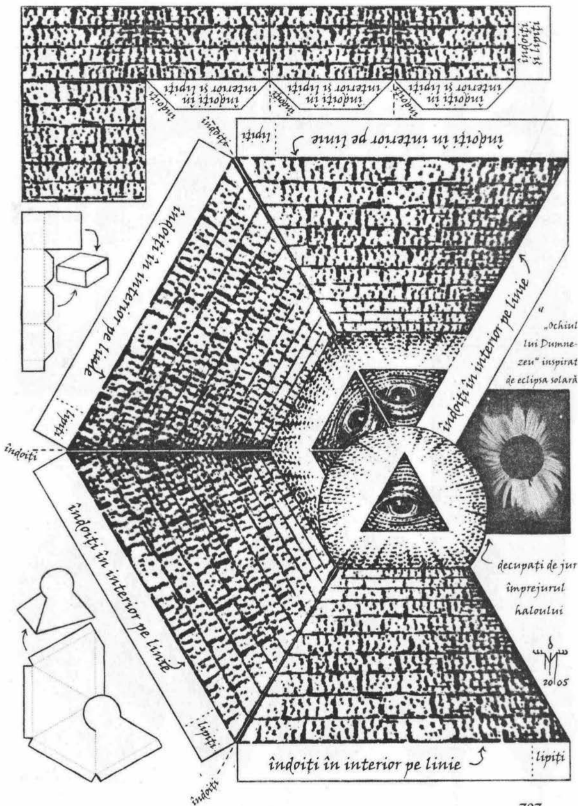
decupați

(Această imagine a Galaxiei Calea Lactee este adaptată după o fotografie publicată în ediția din decembrie 2005 a revistei Discover*).*

DISCUL DE DE LA BAZĂ

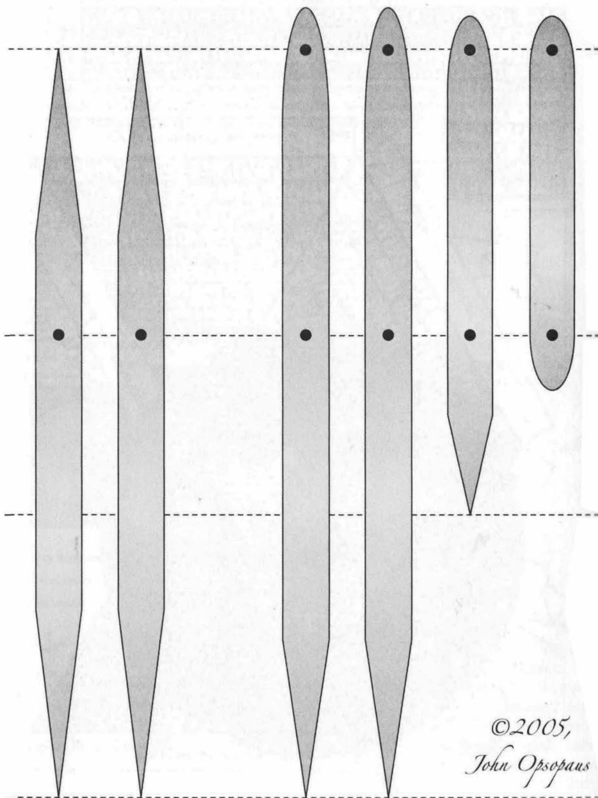
Piramida mistică

de Oberon Zell-Ravenheart



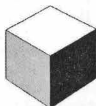
Compasul mediei de aur

de John „Apollonius“ Opsopaus

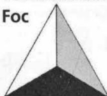


Cele 5 solide platonice

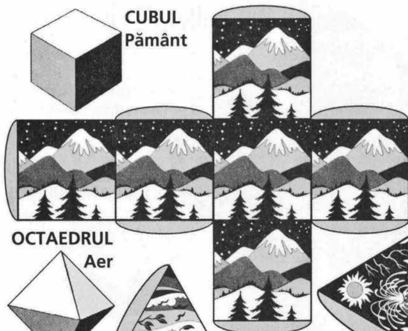
de „Apollonius“ & Oberon



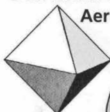
CUBUL
Pământ



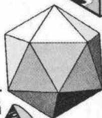
TETRAEDRUL
Foc



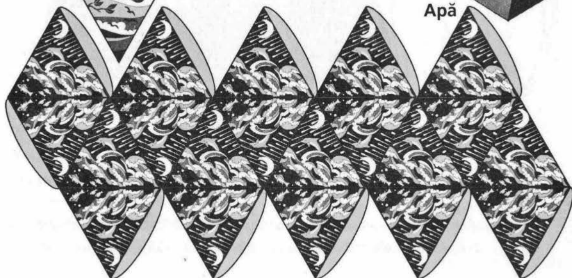
OCTAEDRUL
Aer





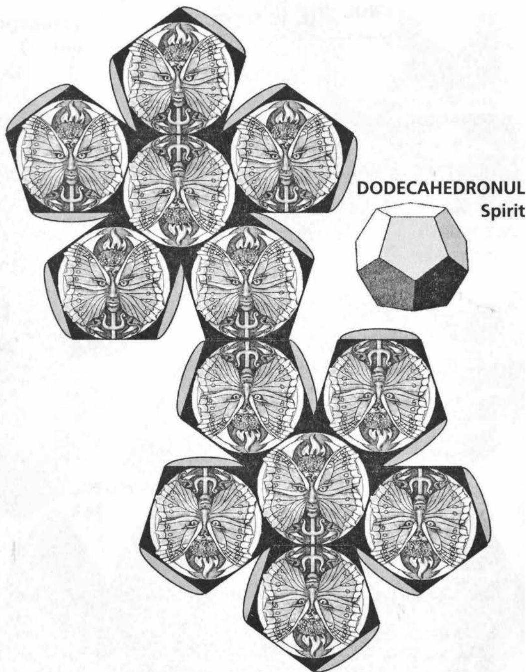


ICOSAEDRUL
Apă



Cele 5 solide platonice

de „Apollonius" & Oberon



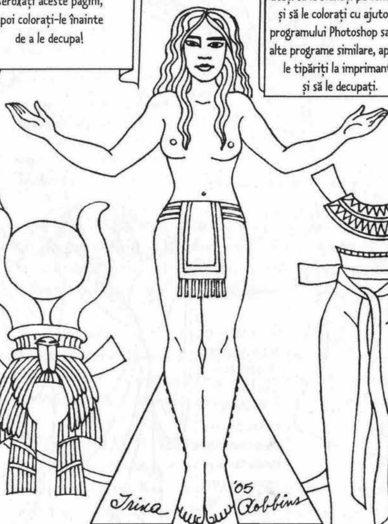
Xeroxați desenele de pe aceste două pagini, mărindu-le cu 121%! Colorați-le, dacă vreți, sau copiați-le pe hârtie colorată! Asamblați-le astfel încât să creați formele ilustrate!

MAREA ZEIȚĂ
FIGURINE DIN HÂRTIE

Parura regală a Innannei
sau a lui Ishtar

Vă rog să nu distrugeți cartea!
Xeroxați aceste pagini,
apoi colorați-le înainte
de a le decupa!

Puteți să le scanați pe computer
și să le colorați cu ajutorul
programului Photoshop sau cu
alte programe similare, apoi să
le tipăriți la imprimantă
și să le decupați.



Parura faraonică a lui Isis este alcătuită
din discul soarelui, așezat pe
coarnele aurite ale vacii sfinte, Hathor.

În Sumer, zeița purta numele de Innanna,
în Babilon se numea Ishtar, iar în Egiptul antic
– Isis, Regina Cerurilor.


Nu cunoaștem numele acestei frumoase zeițe a șerpilor, ale cărei statuete au fost descoperite în Creta.
Kwan Yin, zeița milei în religia budistă, se odihnește liniștită pe o floare uriașă de lotus.
Kali, zeița morții și a distrugerii, înzestrată cu șase brațe, din mitologia hindusă, poartă o cingătoare din capete tăiate și dansează pe un cadavru. Dar, fără moarte, nu există creație!

Cuprins

IATĂ CARTEA PE CARE MERLIN I-AR FI OFERIT-O TÂNĂRULUI ARTHUR... DACĂ AR FI EXISTAT, FIREȘTE.

În *Cartea ucenicului vrăjitor* vei găsi numeroase informații, exerciții și instrucțiuni despre

Cum să-ți construiești o baghetă magică
Cum să-ți compui propriile rune
Cum să-ți faci un minicadran solar
Cum să alcătuiești și să folosești un arc cu săgeți de foc
Cum să creezi Calea Lactee
Cum să-ți urzești propriile amulete și talismane
Poțiuni pentru toate scopurile
Cum să chemi duhurile și să creezi efecte speciale
Și multe alte lucruri uluitoare...

„Alăturați-vă, [...], Școlii noastre Cenușii de Vrăjitorie ca să dobândim noi cunoștințe, să fim «altfel», să ne ajutăm unii pe alții, dar și pe Mama Natură și să devenim niște vrăjitori temerari, care să le dăruiască semenilor lor dragoste și armonie! Așa să fie!"

JESSE WOLF HARDIN


ISBN 978-606-579-129-9



nemira.ro